

بەقەلەمى

مهلا سعيدى زمناكۆيى

منتدي اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسىرى زمناكۆيى

بەقەللەمى مەلا سعيدى زمناكۆيى

> جزمی ﴿٦ ، ٧﴾ بەرگى پينجەم

ناوی کتیب : تهفسیری زمناکزیی .

ناوی نووسهر : مهلا سعیدی زمناکزیی . جزمی شدشهم و جزمی حدوتهم .

بەرگى پينجەم .

چاپى يەكەم .

چاپی کۆمپیوتهرو راکیشانی : ﴿ چاپخانهی ئۆفسیتی بابان ﴾ ژمارهی سپاردنی (۹۰ ٤) ی سالی (۲۰۰۰) ی وهزاره ی روشنبیری یی سپیردراوه .

مافی لهچاپدانی بۆ نووسەر پارێزراوه .

به ناوی خوای بهخشندهی میهرهبان

سوپاس بۆ پەروەردەكەرى ھەموو بونەوەران درودى خوا لەسەر پێغەمەرو ھاورێكانى و ھەموو پەيرەوانى.

خوای مهزن کاتی نهینی دوو روه کانی ئاشکرا کرد و ئابرویانی برد لهنیو دانیشتواندا و ئاشکراکردنی نهینیش شایانی میهرهبانی خوا نیه ، بزیه لهمهو پاش باسی شینکمان بو ئهکا وینه ی بیانو هینانه و هینانه و ئهفهرموی:

لَّا يُحِبُ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوَءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَن ظُلِمَ وَكَانَ لَلَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿ وَكَانَ اللَّهُ كَانَ عَفُواً قَدِيرًا ﴿ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ كَانَ عَفُواً قَدِيرًا ﴿ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللللْهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ الللللْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللللْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللللْمُ اللَّهُ اللللْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللْمُ اللللْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللْمُ الللْمُ اللَّهُ اللللْمُ اللْمُ الللْمُ الللْمُ الللللْمُ اللللْمُ الللْمُ الللْمُ اللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ الللْمُ اللللْمُ الللْمُ الللْمُ اللللْمُ اللَّهُ الللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ الل

﴿ إِلاَّ مَنْ ظلم ﴾ مهگهر دهربرین و ئاشکراکردنی کهسی نهبی ستهمی لی کرابی ، یانی ئهوکهسهی ستهمکار بـ و دانیشـتوان ، ئهوکهسهی ستهمکار بـ و دانیشـتوان ، ئهوکهسه خوا پنی ناخوش نی یه .

بۆ زانىن : باس كردنى دانىشتوان بەخراپە دروست نى يە بەھىچ جۆرى ئاگايان لىنبى يا نە ، خراپەكەيان تىدابى يان نە؟ بەلام ھەندى جار وەھەندى خراپە بۆ ھەندى كەس دروستە دەربرين و ئاشكرا كردنى خراپە . وەك ئەمانەى خوارەوە :

- ۱ ئەو كەسەى دزى لى كرابى ، يا ھەر ستەمى ترى لى كرابىي دروسىتە ناوى دز و ستەمكارەكان ببا بەخراپە ، خراپەكانيان بلاو بكاتەوە لەنى دانىشتواندا ، بەتايبەتى لاى دادوەران.
- ۲- کهسیّکی داماوی بی کهس و کهس نهناس و ههژار ببی بهمیوانی کهسی و رای نهگری بهمیوان ، ئهو داماوه بۆی دروسته باسی ئه و کهسه بهخراپه بکا لهنیو دانیشتواندا و خراپه کهی بالاو بکاتهوه .
- ۳ کهسی جنیوی پی بدری بوّی دروسته سهربهسهر جنیوه کهی بداتهوه و له نهدازه تینه پهری .
- ٤ بۆ دانیشتوان دروسته مان گرتن و خۆپیشاندان لهدژی کاربهدهستانی ستهمکار ،
   بگرهه وایش ئهبی پیویستبی ، بهو مهرجهی ریّگه تر نهگونجیّنی بــۆ نههیّشــتنی ئــهو ستهمه و نهبیّته هۆی هۆسهو لـهناوبردنی سامان و وولات .

ئهو شویّنانهی دروستبیّ باسی خراپهی ههندی کهسی تیّدا بکری ههر ئهوانهی پیّشونین به لککو زوّر جیّگهی تر ههن دروستبیّ ناوبردنی خراپه و نایهنه ژماره . به کورتی ستهم لی کراو لهلایهن کاربهده ستانهوه بی یا جگهی ئهوان بوّی دروسته ئاشکراکردنی خراپه کانیان، ئهگهر سهر نه کیّشیّ بوّ لای ستهمی خراپتر ، وهك کوشت و بهند کردن و ئهشکه نجه و شتی تر .

و کان الله سمیعاً عَلیماً ﴾ وهخوا هاواری ستهم لی کراو ئهبیسی ، ئهزانی بهستهمی ستهم کاران . ئهو رستهیه ئادهمیزاد ئهترسینی لهیاس کردنی خرابهی دانیشتوان و نابی ئابرویان بیمن بهبوختان و درق ، چونکه خوا نهینی دلی ههموکهس ئهبیسی و ئهیزانی .

چاکه کردن ههرچهنده نایهنه ژماره ن بهلام سهرچاوهی ههمویان دوو شتن :

۱- راستی ووتن لـههمو کاریکا رهوابی و رهوشتی چاك بـهکارهیّنان لـهگـهل هـهموو دروست کراوانی خوادا .

۲ - ئەو شتانەى پەيوەندىان بەدروست كراوانى خواوە ھەبى بەم دووشتانە پىك دى :
 أ - بەگەياندنى سوود و قازانج بە ھەموو گيانداران بۆيە خوا ئەفەرموى:

﴿ إِن تبدوا خيراً أو تَخفوهُ ﴾ ئهگهر ئيّوه پهرستن و چاكه بكهن و ئاشكراى بكهن يا ئيّوه ئهو چاكهيه بشارنهوه و بهنهيّني بيكهن .

ب- ﴿ أُو تَعَفُوا عَنْ سُوءٍ ﴾ يائيُّوه خوّش ببن لمهو خراپانه لمگهڵتان ئمكرێ ، بۆيشــتان ههيه مافي خوّتان سهربهسهر وهربگرن ههرچهنده ليبوردن چاكه ، بۆيه خوا ئەفەرموێ:

﴿ فَإِنَ الله كَانَ عَفُواً قَدَيْراً ﴾ دوايى بەراسىتى خىوا لىنبوردنىي زۆرە بىۆ كەسانى بىي فەرمانى خوا ئەكەن ، خاوەنى توانايە بۆ سزادانى ستەمكاران و بىۆ پاداشىتى ئىدو كەسانە خاوەنى لىى بوردنن ، كەواتە ئىرەيش پەيرەوى خوا بكەن .

لی بوردن له ستهمکاران زور شیرین و جاکه له کاتیکا لی بوردن چاکبی بو ههردو لایان و نهبیته هوی زیان بو کومه لان ، به لام ئه گهر لیبوردن ئهبو به هوی هاندانی ستهمکاران بو خرابه کردنیان و بلاو بونه وهی ستهمی زورتر ، به پیچه وانه وه پیویسته تو لهیان لی بسینری و به خورایی بهره لا نه کرین و چاویان لی نه پوشری ، ئه گهر به و پیویستیه هه لنه سن یاسا نرخی نامینی خرابه یش پهره ئهسینی ، ژیانی دانیشتوان تال و ترش ئه بی و ئاسوده یی بو کهس نامینیته وه به گویره ی فهرموده ی خوا هولکم فی القاص حیاة ی وه بو ئیبوه هه یه له تو له نه وه ی ناده میزاد .

خوای گهوره کاتی باسی دوورووه کانی بن کردین لهمه و به ر ، لهمه و پاش باسی جوله که و گاوره کان و کرده وه خراپه کانیانمان بن نه کا ، باسی باوه ردارانمان بن دووباره نه کاته و و نه فه رموی :

إِنَّ الَّذِينَ يَكُفُرُونَ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ وَيَقُولُونَ فَيُ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّينَ فَوْلَ بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَخِذُواْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلُمْ يُفَرِّقُواْ بَيْنَ أَحَدِمِّ أَوْلَيْكَ هُمُ الْكَفُرُونَ عَذَا بَا شَهِينَا ﴿ اللَّهُ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُواْ بَيْنَ أَحَدِمِّ أَوْلَيْكَ سُوفَ يُؤْوِرَهُمْ أَوْلَيْكَ سَوْفَ يُؤْوِرَهُمْ أَوْلَا يَكِ فَيُورَارَّحِيمَا ﴿ فَي اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا اللَّهُ عَنُورًا رَحِيمًا اللَّهُ عَنُورًا رَحِيمًا اللَّهُ عَنُورًا رَحِيمًا اللَّهُ عَنُورُا رَحِيمًا اللَّهُ عَنْورًا رَحِيمًا اللَّهُ عَنُورًا رَحِيمًا اللَّهُ عَنُورًا رَحِيمًا اللَّهُ عَنُورُا رَحِيمًا اللَّهُ عَنْورًا رَحِيمًا اللَّهُ عَنْورًا رَحِيمًا اللَّهُ عَنُورًا رَحِيمًا اللَّهُ عَنُورًا رَحِيمًا اللَّهُ عَنُورًا رَحِيمًا اللَّهُ عَنْورًا رَحِيمًا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُعُورُ الْمُورِولُونَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْمِرُ اللَّهُ الْمُؤْمِرُ الْمُؤْمِرُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْمِرُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْمِرُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْمِرُ الْمُؤْمِلُولُ اللَّهُ الْمُؤْمِلُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْمِلُ اللَّهُ الْمُؤْمُولُ الْمُؤْمِلُ اللَّهُ الْمُؤْمِلُولُ اللَّهُ الْمُؤْمِلُ اللَّهُ الْمُؤْمِلُ اللَّهُ الْمُؤْمِلُولُ اللَّهُ الْمُؤْمِلُولُ اللَّهُ الْمُؤْمِلُولُ اللَّهُ الْمُؤْمِلُولُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْمِلُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْمِلُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْمِلُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْمِلُولُولُ اللَّهُ الْمُؤْم

﴿ إِنَ الذَّيْنَ يَكَفَرُونَ بِاللهِ وَرُسُلِهِ ﴾ بهراستی كهسانیکی ئـهوتو بـاوه ر بــهخوا و بهفروستاده كانی خــوا نـاهینن و پـهیرهوی ئـهوان ناكهنـه و بـهزمان دهری نـابرن و كـار بهفهرمانه كانیان ناكهن .

﴿ وَيريدون أَن يَفرقوا بِين اللهِ ورسله ﴾ وهئهو كهسانه ئهيانهوى كهجياوازى بخهنه نيّو خواو نيّردراوهكانى خوا . يانى باوه پهخوا ئههيّنن و باوه پهفروستادهكانى خوا ناهيّنن بهگويّرهى دەركهوتوى كرداريان .

ویقولون نؤمن ببعض ونکفر ببعض وه وه النین ئیمه باوه و المهینین بههاهندی له فروستاده کانی خوا ، الم به باوه و نیم باوه و نیم باوه و ناهینین بههاهندی له فرودستاده کانی خوا ، جوله که کان ئه لین ئیمه بروامان به ته ورات و به موسا هه یه ، برومان به عیسا و موحه مه و ئینجیل و قورئان نیه ، گاوره کان ئه لین ئیمه بروامان به عیسا و به ئینجیل هه یه ، بروامان به قورئان و به موحه مه د نیه .

﴿ ویریدون آن یتخذوا بین ذلك سبیلاً ﴾ وه نمیانه وی که وه ربگرن و دروست بکه ن بز خویان له نیوان بی باوه ری و له نیوان باوه ردار دا ریگه یه کی تایب متی رایان بکیشی بولای گومرایی .

ئەبىي بزانن رېگەى مام ناوەندى لەلاى خوا ھەرگىز نەبووە و نابىن ، بەجۆرى ئـــەوانىش خاوەنى گومان بن ھەر بەبىي باوەر دائەنرىن .

و بن باوه ریدا رینگهیان بز خویان داناوه نهوانسه بن باوه رن به راستی ، نیستر باوه ریشیان و بن باوه ریدا رینگهیان بز خویان داناوه نهوانسه بن باوه رن به راستی ، نیستر باوه ریشیان به مهدندی له پیغهمه ران هه بن ، چونکه باوه رهینان پارچسه پارچسه نابی و ، نیمسه ناماده مان کردووه بر بن باوه ران سزایه کی نابروبه ربزیان و نه ی چیژن له پاشه روزدا .

موسولتمانان بهوبۆنهوه بروايان بهوانهى پيشوو ههيه ، باوهريشيان بههموو بنچينه و بهلقه كانى ئاين ههيه بهبي جياوازى بهو جۆرەى خوا فهرمانى پيداوه خوا لهباسيانا ئەفەرموى:

﴿ أولئك يؤتيهم أجورهم وكان الله غفوراً رحيما ﴾ ئهو تاقمه باوه ريان هيناوه به خوا و بههمسو نير دراوه كانى خوا ، خوا ئه به خسين به وان پاداشتى خويان له پاشه روزدا ، ئه و كهسانه يش ئه وانه ن په يوه وى موحهمه دى كورى عه بدو لايان كر دووه و بروايان به ههمو و پيغهمه ران هه يه كه فهرمويه تى پيغهمه ران ههمويان براى يه كن ئاينيان يه كه و هه ريه كهيان خاوه نى گهلى تايبه تى خويانن ، موحهمه د ﴿ يَ الله كوت الله ههمو پيغهمه رانه ، موحهمه د ﴿ يَ الله كوت الله ههمو پيغهمه رانه ، گهله كهيشى له ههمو گهلانى تر داد په روه رترين ، خوا خوش ئه بى له وانه په شيمان ئه بنه و و رئه گوناهه كانيان دائه پوشى ، ميهره باه چاكه كانيان وه رئه گرى ، له باسى ماناى ئايه تى (١٣٦) ى ئه م سوره ته دا و ئايه تى باس كراوه .

جوله که کانی دانیشتوانی مه دینه به ناره و ایی له دژی پیخه مه ر راوه ستابوون و پیلان و فیلیان ئه سازان ، یه که مین پیلانیان به رپایان کرد نه وه بو داوایان له پیخه مه ر کرد که نامه یه کیان بر به پنتی له ناسمانه وه ، خویان به چاوی خویان بیبینی ، نه وه یشیان به دلنی پیسه وه نه وت ، نه که به دلیّکی پاکه وه ، خوای گهوره له جیاتی پیخه مه ر وه لامی دانه وه و فه رموی :

اَهُلُ الْكِنْكِ اَن تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِنْبَامِنَ السَّمَاءَ فَقَدْ سَالُوا السَّمَةِ مَا السَّمَةِ مَا السَّمَةِ مَا السَّمَةِ وَقُلْنَا لَهُمُ الْمُولِي مِيثَقَهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ الْمُولِي مِيثَقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ الْمُعُولُ الْبَابِ سُجَدًا السَّمَةِ وَالْمَنْ المَّهُمُ الطَّورِ مِيثَقَهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ الْمُعُولُ الْبَابِ سُجَدًا السَّمَةِ وَقُلْنَا لَهُمُ الْمُعْرَادُ فَلُوا الْبَابِ سُجَدًا السَّمَةِ وَقُلْنَا لَهُمُ الْمُعْمُ الْمُعْلَى الْمَا السَّمَةِ وَالْمَنْ الْمُعْمُ الْمُعْلَى السَّمَةِ وَالْمَنْ الْمُعْمُ الْمُعْلِقَا الْفَالُولُ الْمُعْمُ الْمُعْلِقَا الْفَالُولُ السَّمَةِ وَالْمَنْ الْمُعْمُ الْمُعْلَى السَّمَةِ وَالْمَا الْمُعْمُ الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلِقَا الْمُعْلَى الْمُعْلِمُ الْمُعْلَى الْمُعْلِمُ الْمُعْلَى الْمُعْلِمُ الْمُعْلَى الْمُعْلِمُ الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلِمُ الْمُعْلَى الْمُعْلِمُ الْمُعْل

﴿ يَسَالُكُ أهل الكتاب أن تنزل عليهم كتاباً من السماء ﴾ پرسيار ئه كهن لـ ه تو خاوهن نامه جوله كه كان كه تو بهينيت خوارهوه بهسه رئه واندا له ناسمانه وه بهيه كجارى وينه ى تهورات نه ك كات له دواى كات به وينهى قور ئاؤن ، ئه و پرسياره يان به تانه وه بو ، ئه و پرسياره ى ئه وان ئه گهر گران و گهوره بن لاى تو ، ئه و كه سانه له به ربن شهرمى خويان له خزمه تخوادا و له به رخوايى م بونيان بو و كه خواى مه زن ئه م پر قور مانى خوا كردن به زورى و به بن گهرانه و هيان بولاى خوا .

﴿ فَقَدُ سَالُوا مُوسَى أَكْبُر مَن ذَلِكَ ﴾ دوايي بهراستي ئهوان پرسياري لهوه گهورهتريان لهموسا كرد لهوهي لهتريان كردووه ، كهواته تو دل گران مهبه ، ئهو جولهكانه چون باوه پهتر ئهمينن ، ئهو جولهكانه خوانه بي كهس بهو شتانه نازاني كهتوشي موسا هاتووه بههري ئهوانه وه . ئهو شته ناپهسهندانه ههنديكيانه ئهمانه ي خواره وه ن .

۱ ﴿ فقالوا أرنا الله جهرة ﴾ دوایی ئەوان بەموسایان ووت: تۆ بەئاشكرا خوامان پئ
 نیشان بده ، بەئاشكرایی بەچاوى سەرمان تەماشاى بكەین .

﴿ فأخذتهم الصاعقة بظلمهم ﴾ دوايى ههوره گرمهيه به ثاگره وه له ناسمانه وه هاته خواره وه ئه فاخذتهم الصاعقة بظلمهم ﴾ دوايى ههوره گرمهيه به ثاگره وه له ناسمانه و پرسياره نه گونجاوه يان له موسا كرد خوا ببينين لهم روّژه ی جیهاندا ، خوای مهزن دوای مردنيان زيندوی كردنه وه كه چی ته می خوار نه بون .

۲ → شم أتخذوا العجل من بعد ما جاءتهم البینات ﴾ لهپاشا گویزه کهیان وهرگرت بهخوای خویان و پهرستیان ، له دوای ئهوه ی هاتبو بـ و لایان چهندین بهلگه ی روون لهسهر پهرستنی خوا و راستی موسا و پیغهمهرایه تی موسا .

﴿ فعفونا عـن ذلك و آتینا موسی سلطاناً مبنیاً ﴾ دوایی ئیمه له تاوانی پهرستنی گویره که که له وان خوشبوین و به هوی په شیمان بونه و هیان له و تاوانه گه و ره یه ، نه بوایه به و گویره که پهرستنه بنه بربونایه ، به لام خوا میهره بانه ، وه ئیمه به خشیومانه به موسا به لگهیه کی ئاشکرا و بینگومان و بیانویان نه ماوه که کاتی ئیمه فه رمانمان پیدان به کوشتنی خویان ، به لام لای جوله که کان هه مو شـتی سـو که لایان ، به هیز نه بی تـه می خـوار نابن بویه خـوا ئه فه رموی:

۳− ﴿ وَرَفَعنا فَوقَهم الطور بميثاقهم ﴾ وهئيمه بهرزمان كردهوه بهسهريانا كيّـوى تـور بههوّى ئهو پهيمانهى خوّيانهوه كهبرّسن و فهرمانه كانى تهورات وهربگرن و كارى بى بكهن و ئهو پهيمانه نهشكيّنن كهچى شكانديان ، لهترسى كهوتنه خــوارهوهى ئـهو كيّـوه نهبوايـه

پهشیمان نهئهبونهوه له تاوانه کانیان . کهواته جینگهی سهرسورمان نیه لهم سهردهمهی ئیستادا پهیرهوی ئاینی ئیسلام نه کهن و گوی رایه لنی موحهمه د نهبن ههروه که پیشوه کانیان.

3-6 و و الله الباب سجداً و وه وه وه وه وه وه وه المسهر زمانى پوشه ع پيغهمه و بيخه نيو شارى (ئيليا) له و ده رگايه وه و وه و وه و الله و الل

۵− ﴿ وَقُلنا هُم لا تعتدوا في السبت ﴾ وهئيمـه بـهوانمان ووت: لـهسـهر زمـانى داود پيغهمهر: ئيّوه دهست دريّژى مهكهن و لـهسنورى خوا دهرمهچن لـهروّژى شـهمهدا و راوى ماسى مهكهن ، كهچى فيْليّان سازاندا بو راوهماسى لـهجگهى روّژانــى پيـشـوى شـهمهدا ، ماسيهكانيان كو ئهكردهوه لـهجيّگهيهكى تهنكهبهر لــهروّژى شـهمهدا ، بـهلام دواى روّژى شـهمه كوّيان ئهكردنهوه و وايان ئهزانى خوا ئاگادارنيه .

﴿ وأخذنا منهم ميثاقاً غليظاً ﴾ وهئيمهوهرمان گرتبوو لهوان پهيمانيكى ئەستور و شايسته بۆ نهكا و شايسته بۆ نهكا و ئەفەرموى:

فَيَمَانَقُضِهِم مِّيثَقَهُمُ وَكُفَرِهِم بِايَتِ اللَّهِ وَقَلْهِمُ الْأَنْلِيَاءَ بِعَيْرِحَقِّ وَقَوْلِهِمْ قَلُوبُنَا غُلْفُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَالْكُوبُ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَالْكُوبُ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا اللَّهِ فَا فَالْكُوبُ وَمَاصَلُهُ وَ وَلَكِن شُيِّهُ لَهُمْ وَ إِنَّ الَّذِينَ وَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَنَلُوهُ وَمَاصَلَهُ وَ وَلَكِن شُيِّهُ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ وَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَنَلُوهُ وَمَاصَلَهُ وَ وَلَكِن شُيِّهُ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اللَّهِ وَمَا قَنَلُوهُ وَمَاصَلَهُ وَ وَلَكِن شُيِّهُ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اللَّهِ وَمَا قَنَلُوهُ وَمَاصَلَهُ وَ وَلَكِن شُيِّهُ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اللَّهِ وَمَا قَنَلُوهُ وَمَاصَلَهُ وَ وَلَكِن شُيِّهُ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ الْمُعْلِقُ اللَّهِ وَمَا قَنَلُوهُ وَمَاصَلَهُ وَ وَلَكِن شُيِّهُ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ الْمُعْلِقُ اللَّهُ وَمَا قَنَلُوهُ وَمَاصَلَهُ وَ وَلَكِن شُيِّهُ وَلِي اللَّهُ وَلَالَ اللَّهُ الْمُ اللَّهُ وَمَا قَنَلُوهُ وَمَاصَلَهُ وَ وَلَكُنَا الْمُسِيحَ عِلَى اللَّهُ الْمُنْ اللَّهُ اللَّهُ وَمَا قَنْلُوهُ وَمَاصَلَهُ وَ لَكُن الْمُعْلِقُ اللَّهُ الْمُ اللَّهُ عَلَيْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَمَا قَنْلُوهُ وَمَاصَلَهُ وَ وَلَاكُن شُوالِهُ اللَّهُ وَلَا اللَّهُ وَمَا صَلَاقُوهُ وَالْمَالِي اللَّهُ وَالْمَالِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْلُولُ اللَّهُ الْمُنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْلُولُ اللَّهُ الْمُؤْلِقُ اللْمُؤْلُولُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْلُولُ اللَّهُ الْمُولُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللْمُعُلِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللْمُؤْلُولُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُنْ اللَّهُ الل

۳− ﴿ فیما نقضهم میثاقهم ﴾ دوای به هزی شکاندنیانه وه پهیمانه کانی خوّیان ، سـزای گـهورهمان دان و کردنمانن بهمـهیمون و لهمیـهرهبانی خوّمانمان دورخستنه وه ، چونکـه بهیاسای دهستکردیان که کاری رهوایان نه کرد بـهناره وا و کاری قهده غـه کراویان نـه کرد به دوه وا.

۷ → ﴿ وكفرهم بآیات الله ﴾ وهبههؤی باوه رنه كردنیان به نایه ته كانی خوا له ته ورات و له قورئاندا . پیشوه كانیان به ته ورات و ئه وانه ی ئیستا به قورئان كه به لگه بوون له سه ر راستی موسا و عیسا و موحه مه د .

 $9 - \emptyset$ وقولهم قلوبنا غلق $\emptyset$ وهبه هن نهوه ی ووتیان : دلتمان داپنوشراوه و بانگ و ناوازی موحه مد ناچیته دلتمانه و ، پیویستمان به ز انین و زانیاری موحه مد نیه ، هه رشتی نه و نهیانی بروامان پی نیه و بی سوده الامان .

۰۱۰ ﴿ بَلْ طَبَعَ الله عليها بِكفرهم ﴾ بهلكو خوا مۆرى داوه بهسهر دليانا بههۆى بىتى باوەرپان بىه باوەرپان بىد

موحهمهد و بهدریژهدانیان بسهگومرایی و بسهیاخی بسوون ، بسهو بنونسهوه دلیّسان رهق بسووه بهویّنهی بهرد و بگره رهق تر و وایان لیّ هاتووه خاوهنی دلّی خوّیان نهبن .

﴿ فَلا يؤمنون إلاّ قَليلاً ﴾ دوايی باوه پناهينن بهناوه روّکی تـهورات مهگـهر کـهميــکيان نهبی وينه ی عهبدو لای سهلام و هاو پنکــانی ، يـا مهگـهر بــاوه پ بـهينن بــهباوه پنکی کــهم بهتهورات و بهموسا بهجوری نرخ بو نهو باوه په دانه نری .

۱۹ - ﴿ وَبِكُفرهِم وقولهم على مريم بهتاناً عظيماً ﴾ وهبههؤى بى باوه ريان بهعيسا بهو ههمو به لگانهوه لهسهر راستى و پيغهمه رايه تى عيسا و ، بههؤى ووتنيان بـ و ئـهو بوختانـه گهورهيه دابويان بهسهر مهريهمدا كهگوايا داوين پيس بووه.

جگهی جوله که کان که سی تر به رله و ان نه و باسه خراپه یان به رپا نه کردوه ، جینگه ی سه رسو رمانه گاوره کان بی شه رمانه نه و دو ژمنه ناقز لای خویان پر چه ک نه که نه بی سه رقودسی پیروز و به تایبه تی بو سه رکلیسا و گورستانی با و با پیریان . به لام نه بی هه روایشبی چونکه بی باوه ران له دژی موسولمانان یه کن ، ئه وه ی گرنگبی پیویسته موسولمانان خویان گیل نه که ن به گشتی و چاو له کار به ده ستانی خویان به ناو موسولمان نه که ن .

۱۲ - ﴿ وَقُولِهِم إِنَا قَتَلْنَا الْمُسْيِحَ عَيْسَا ابْنُ مُرْيَامُ رَسُلُ اللهِ ﴾ وهبههۆی ووتنيان: بهراستى ئيمه عيساى كبورى مهريه فروستادهى خوامان كوشتوه ، ووشهى مهسيح ماناكهى ئهمهيه: كهجبرهئيل دهستى فهرى خوّى پيدا هيناوه ، بوّيه ئهويش دهستى بهسهر ههر نه خوّشيكا بهينايه رزگارى ئهبو لهو نه خوّشيه . جوله كه كان ئهو ووشه به نهرخانه يان به كار ئههينا بوّ عيسا به پلار و به گالته و به تاوانجهوه بوه ، ئه گينا ئهوان بروايان به پيروزى و فروستاده يى عيسا نه بووه.

﴿ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِن شَبِهِ لَهُمْ ﴾ وهبه لأم ئهوان عيسايا نه كوشتوه و ، هه لياننهواسيوه و ، به لام كهجوله كه كان بريارياندا عيسا بكوژن خوا وينهى عيساى دا بهسهر يه كى لهو تاوانبارانهى شايستهى كوشتن بوو كوشتيان و هه ليان واسى ، دوايى خوّيانيان بهسهر كردهوه و هاوريّكهى خوّيانيان نه دوّزيهوه ، هاتن بهيه كا و سهرگهردان

بوون ، ووتیان : ئهگهر ههلواسراوه که عیسابی ، هاوریکهمان کوانی ، ئهگر ئهویشه ئهی عیسا کوانی ، بیژراوه ئهو تاوانبارهیه هوزای سهرکردهی پیلانه کهیان بوو .

﴿ وَإِنَّ الذين أختلفوا فيه لَفي شكِ مِنهُ ﴾ وهبهراستى كهسانيّكى ئهوتۆ ناكۆكيان هـــهبو لـــهبارهى رووداو و بهسهرهاتى عيسادا بهراستى لـــهگوماندا بــوون لــهكوشــتنى عيســا دا و هممويان بريارهكانيان دژى يهك بوون .

جوله که کان ثهیان ووت: ئهم هه تواسراوه به پرومه تعیسایه و به له هاو پنگه مانه ، ئهیان ووت: عیسا له داوین پیس که و تو ته خسواره وه ، گاوره کان ئه تین : عیسا کو پی خوایه و سی هه می سی خوایه ، جوله که کان لایان وایه عیسا هه تواسراوه و له ژیر خاکایه و نایه ته وه . گاوره کان لایان وایه عیسا هه تواسراوه و له دوای سی پر قر ها تو ته و به سه ره وی ، جوله که کان ئه تین : ئیمه عیسامان کوشتوه ، گاوره کان ئه تین : ئه و کوشتنه که و تو ته سه ربه شه مر قایه تی یه که ی خوایه تی یه که ی نه و نه فه رمویان گومانن .

﴿ مَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلا إِتَبَاعَ الطّن ﴾ نيه بۆ ئــهو كهسانه هيــچ به الگـه و زانســتيكى بي گومان مه گهر دواكهوتن و پهيرهوى كردنى گومان ، گومانيش سودي نابه خشــي ، ئـهو شتهى گومانى تيدا نهبي ئهمهيه : كه خوا ئهفهرموي:

﴿ وَمَا قَتَلُوهُ يَقَينًا بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيماً ﴾ وهجوله كــه كان عيسايان نه كوشتوه بدبي گومان ، به لكو خوا به رزى كر دو ته وه بولاى جيّگه يــه كو بــولاى فــه رمانى خوّى يا بولاى ئاسمان .

بۆ زانین : چەندین پرسیار ئەکری لەبارەی عیساوە : ئەو بەرز کردنەوەیە چۆن بـووە و لـه چ کاتیکا بـووه ؟ بـهر لەھەلواسـینی عیسا بـووه بەوینهکـــهی یــا لـــهدوواییدا ؟ بهرز کردنهوهکهی بهگیان بووه بەتەنها یا بهگیان و لــهش بـووه ؟ بـهرز کردنهوهکـهی بـۆ ئاسمانی چوارەم یا ئاسمانی تر یا بۆ جیگهیه تر بووه ؟ لـهو جیگانــهدا خــهریکی چ شـتیکه ؟ ئایا بهر لـهروژی دوایی دیته خوارەوه بۆ سـهرزهویی و پیشهی ئهو کاته چ شتیکه ؟ چــهند پرسیاری تریش .

وه لامی ئه و ههمو پرسیارانه به جوّری جینگه ی خوّی بگری به بین گومان به م جوّره ی خواره و هیه :

قورئانی پیرۆز و فهرموده ی پیغهمهر بهجوری برپار و بیروای ههموو موسولتمانان بی وه لامی نهو پرسیارانهیان بو نیمه روون کردوتهوه ، بههیچ جوری نهلهکون و نهلهتازهدا ئه و شیعی راستبی و بههیچ جوری گومان رووی تینها : عیسا نهکوژراوه و ههلنهواسراوه . خوا بهرزی کردوتهوه بو لای خوی . ئهو کهسهی کوژراوه و ههلواسراوه و ینهی عیسا بووه نهك عیسا بهگویره ی گومان و بوختانی جوله که کان ، جگهی نهو شتانه هیچ شتی تریان بو نیمه روون نه کردووتهوه ، نهوه ی شایسته و شیاو بی بو نیمه نهوه یه نهوه یه ایسته و شیاو بی بو نیمه نهوه یه لهده قی قورئان ده رنه چین ، مهگهر جگهی قورئان فهرموده یه کی پیغهمه مرمان دهست بکهوی که که سنه نه توانی دژی راوه ستی ، نیمه بو وه لامی نه و پرسیارانه به رپرس نین له لایهن ناینه وه نیتر بو نه بی خومانی بو ماندو بکه ین . ههر چهنده فهرموده ی تاکی پیغهمه له له باوه و رسیارانه ، به لام بروای بیگومان پهیداناکه نه بو بنچینه ی باوه و و ، خوا زور به ده سه او توله سهندن له جوله که کان .

﴿ وَإِنْ مَنَ اهَلَ الْكَتَابِ إِلاَّ لِيؤَمَنَنَ بِهُ قَبَلَ مُوتِهِ ﴾ وهنيه هيچ كهسيّ لهخاوهن نامـــهكان مهگهر بهراستى ئهو كهسه باوهر ئههيّنيّ بهعيسا بهر لـممردنى ئهو كهسه : زانايان ماناى ئهو رستهيهيان بهجوّرا و جوّر كردووه ئهوهىلاى زوّربهيان گونجاو بيّ ئهو مانايهى پيّشوه .

بۆ روون کردندوه ی مانای ئه و رسته یه ئهمه یه : ئه و که سانه ی بروایان به عیسا نه بووه به و جوّره ی خوا روونی کرده وه ، به رده وامیشین له سه ربی باوه ری خوّیان ، لایان وابوه عیسایان کوشتوه و هه لیّان واسیوه به بی گومان ئه بی له مه و دوا باوه ر به عیسا به یّن له کاتی بی هوّشی سه ره مه رگدا هه رچه نده سوو دیان پی ناگا ، ئه و جوله کانه یش ئه یان ووت : عیسا جادوگه ره و کوری ژنیکی داوین پیسه ، ئه بی واز له و بیرو باوه په به یینن و باوه په عیسا فروستاده ی خوایه و دایکی داوین پاك بووه ، ئه و گاورانه یش لایان وابووه عیسا کوری خوایه یا سی هم ی سی خوایه ئه بی باوه ر به یین که عیسا به نده ی خوایه و دروست کراوی خوایه نه ك خواو کوری خوا ، ئه وانه له سه ره مه رگدا ئه بن .

هه ندی له زانایان ئه لین : راناوی ﴿ بِهِ ، موتهِ ﴾ هه ردوکیان ئه گه رینه وه بو لای عیسا ، ئه و مانایه ش له ئیبنو عه باسه وه و هرگیراوه ته وه . یانی هه موو خاوه ن نامه کان باوه ر به عیسا ئه هینن کاتی له ئاسمان دیته خوار له کوتایی هاتنی جیهاندا و هه موو که س ئه بی به موسولهان.

پرسیار / چ سودی له و ههواله دا ههیه که خاوه ن نامه کان له سهرهمه رگدا باوه پر به عیسا ئه که ن که فروستاده ی خوایه و نه توانن ئه و کارانه ی له کیسیان چوه به سهری بگرنه وه ؟ وه لام / بق ئه وه یه خوای گهوره به و ئایه ته هانیان ئه دا به رله سهره مه رگ په له بکه ن و

همول بدهن بۆ راسیت کردنهوهی باوهری چهوتی خوّیان ههتا لمه کاتهدا تووشی خهفهت و نازار نهبن ، نهبی بزانری ههموو کهسی لهسهرهمهرگدا جیّگهی خوّی نهبینی چاك بی یا

﴿ وَيَوم القيامة يكون عَلَيهِمْ شهيداً ﴾ وهله روّرى هه للسانه وهيان له گوره كان عيسا ئه بي به شايه ت به سه ريانه وه كه جوله كه كان دو ژمنايه تبان كر دووه و باوه ريان بي نه هيناوه كاتي خوا ره وانه ى كر دووه بو لايان ، گاوره كانيش فه رموده و دهستورى خوايان شيكاندووه و ئه په ري خوايان كر دووه كه عيسايان به كورى خوايا سي هه مى سي خوا داناوه ، به به نده ي خوايان دانه ناوه.

خوای مهزن لهمهو بهر باسی رهفتساری ناپهسهندی بی باوه رانی به گشتی و خاوه ن نامه کانی به تایبه تی کرد ، لهمهودوایش باسی نهمهمان بر نه کا خوا ته نگیان پی هه الله چنی و فهرمانی گرانیان نه دا به سهردا ، وه ك قه ده غه کردنسی نهوشتانه لهوان که لهوه و به و رهوا بون کردنیسان ، له روژی دواییشدا ناماده ی کردووه بریسان سنزای خاوه ن نازار و نه فهرموی :

فَيْظُلْمِ مِّنَ اللَّهِ مَا لَيْ مِنْ اللَّهِ مِنْ اللَّهِ مِنَ اللَّهِ مِنَ اللَّهِ مَنَ اللَّهُ مَنْ اللْحُوالِي اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللْمُعُلِّمُ اللْمُ مَا اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مُنْ اللِمُنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ ا

﴿ فَبِظُلْمٍ مِنَ الذينَ هادوا حَرَّمنا عَلَيهِمْ طَيباتٍ الحِلَتُ لَهُمْ ﴾ دوايى بههۆى ستهم كردن لهكهسانيكى ئهوتۆ خاوهنى ئاينى جولهكه بون ئيمه قهده غهمان كردبو لهسهريان چدندين خواردهمهنى پاك و خوش رهواكرابو بۆيان لهبالنده و گياندارانى تر ، بهيارمهتى خوا لهمهو پاش لهسورهتى ئهلئه نعامدا و لهئايهتى (٢٢) دا ئهو باسه بهدري ئه نهزانرى ، ستهمه كانيان بريتى بوون لهوانهى لهئايهتى (٥٥١) ههتا ئايهتى (١٥٩) باسيان كرا لهم

﴿ وَبِصَدِهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللهِ كثيراً ﴾ وهبههنری قهده غه کردن و رینگه گرتنسی زور که س له رینگه ی راستی ناینی خوا و پهرستنی خوا ، ناهیّلن ههندی له خوّیان و په یرهوانی موحه مه د ﴿ ﷺ پهرستنی خوا بکهن .

﴿ وَاخذِهِمْ الرِّبا وَقَدْ نَهُوا عَنهُ ﴾ وهبههزی وهرگرتنیان سود و زوّر تر لهوشته ئــهیاندا بهقهرز ، بهراستی ئهوان قهدهغه کرابو لیّیان وهرگرتنی لهتهوراتا .

لهو ئايهتهوه وا دەرئه كهوى جوله كهكان يهكهمين كهس بوون ياساى خراپى سوديان دانابى ، لهسورەتى ئەلبهقەرە و ئايهتى (٢٧٥) و ئايهۆتى (٢٨٦) بهدريژى باسى سود و بهكارهينانى كراوه . بهكورتى بههزى ههمو ئىدو هۆيانىه خوا خواردەمىهنى وەك گۆشتى هوشتر و گۆشتى بالنده و ههمو ئهو چەوريانه لهسەر ئىسك نهبن لهوانى قەدەغه كرد.

﴿ وأعتدنا للكافرين منهم عذاباً أليماً ﴾ وهئيمه ئامادهمان كردۆووه بـ قر بـي بـاوه ران لهوان سزايه كي خاوهن ئازار.

بۆ زانین: ئهگهر ئیمه بهراوردی رەوشتی جولهکهکانی کۆن بهتایبهتی ئهوانهی سهردهمی موسا و عیسا و موحهمهد ﴿ ﴾ بکهین لهگهل رەوشت و رینگه و شوینی جولهکهکانی ئیستا هیچ جیاوازییهکمان بهدهست ناکهوی لهنیوانیاندا ، لهبارهی بی باوه ری و گومرایی و ئاژاوه نانهوه ، بهراستی کوری باوکی خویانن لهوانه و لهدوژمنایهتی مروقایهتی و کاری ناپهسهند و گوی نهدانیان بههیچ پهیمانی مهگهر بترسن بهوینهی بهرزکردنهوهی کیوی تور لهسهریان ، وامان پیشان ئهدهن که خراپه کردنی رهوشتی نهگورراوه لهنیو جولهکهدا ههرچهنده کات و جیگه گورانی بهسهردا بیت ناگورین وینهی دووپشك و پیوهدانی چزهکهی و وینهی مار لهرژاندنی ژههرهکهیدا . (پروتوکولاتی حکماء الصهیون) گهورهترین بهلگهن لهسهر دوژمنایهتی کردنی مروقایهتی و پهیدا کردنی رهوشتی بیزلیکراو بو ئادهمیزاد.

بهده گمهن جوله که چاکیان لی هه لنه که وی ، به گویرهی تاقیکر دنسه و ه سروشتیان هه در ایه کردنه ، به که می چاکیان لی پهیدا نه بی ، وه ك نهمانه خوا له م نایه ته ی دو اییدا باسیان نه کا و نه فه رموی:

﴿ لَكِنَ الرَاسِخُونَ فِي العِلْمِ مِنهُم ﴾ بــه لأم ئــهو كهسانهى ئــهوتۆ بــهردهوام و زانــاى كارامهن لــه زانستدا لــهجولــه كه كان ، گومان رويان تى ناكــا و بـــهزانين و زانســتى خۆيــان

ئهگهن بۆ سودی خۆیان و بۆ سودی ئادهمیزاد . به لام ئه و کهسانه نامه کان ئه زانن و شاره زای هه مه مجۆره ی زانیارین و کاریان پی ناکه ن له ناوه رۆکا زانانین ، ئه و زانیانه ی کارامه و کار به زانینی خویان ئه که ن وینه ی عهبدو لای کو چی سه لام و هاو پیکانی . که واته باوه چی گهش و زانستی دامه زراو ئه بنه پیشه و ابز خاوه نه کانیان ، ئه یانبه ن بولای هه مو و بیروباوه چیکی چاست ، پایان ئه کیشی بولای یه کیتی خوای مه زن ، زانیاری پاسته قینه ئه نجامه که ی باوه چینانی پاسته ، بویه خوای مه زن ئه فه رموی:

﴿ والمؤمنون يؤمنون بِما انزِلَ إِلَيكَ وما انزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ﴾ وه كهسانيكى ئـهوتۆيش باوه ردارن لـهوان و لـهيار و ياوه رانى پيخهمـهر و لـههيرهوى ئيسلام باوه رئـههينن بهشتى هاتۆته خوارهوه بۆلاى تۆ و بهشتى نيراوه لـهييش تۆ لـهقورئان و لـهنامه پيشوه كان . لـهبـهر بهرزى پلـهى نويژ خوا ئهفه رموى:

﴿ والمقيمين الصلاة ﴾ وهمن خوّشم ئـهوى لـهبـهر چاكييـــان كهســانيكى ئــهوتوٚ ونويّژهكانيان ئهكهن و راى ئهوهستينن بهبي ناتهواوى.

زانایان بیریان جیاوازه لهباره ی نووسینی ووشه ی ﴿ المقیمین ﴾ ههندیکیان به و جوّره یان نوسیوه و نهلیّن : مهنسوبه به (أمدح) ههندی تریان نوسیویانه به (المقیمون) ئهلیّن : موبته دایه و رسته ی ﴿ اولئك سنوتیهم ﴾ خهبه ره بو ئه وو بو ﴿ المؤتون ﴾ و بسوّ ﴿ المؤمنون ﴾ .

﴿ وَالْمُؤْتُونَ الْزَكَاةُ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالْيُومُ الآخرُ سَنُؤْتِيهُمُ أَجَـراً عَظَيْماً ﴾ وهكهسانيّكى ئەوتۆ زەكات ئەبەخشن بەھەژاران و ، كەسانيّكى ئــەوتۆ ياوەرپــان ھەيــە بــەرۆژى دوايــى ئەوكەسانە ئيّمە ئەبەخشىن بەوان پاداشتىّكى گەورە .

خوای مهزن کاتی باسی نهو جوله کانه ی کرد پرسیاریان له پیغهمه کرد نامه یه کیان بو به پنتی له ناسمانه و ، نهو پرسیاره بز شاره زایی و فیر بوون نه بو ، بز پلار و گالته و توانی بو ، باسی کرده و خرایه کانیشی کردن ، بزیه لهمه و پاش وه لامی نه و پرسیاره یان نه داته و هرونی و نه فه درموی:

ا إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كُمَّا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَٱلنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ -وَأَوْحَيْنَا ٓ إِلَىٰٓ إِبْرَهِيمَ وَ إِسْمَعِيلَ وَ إِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيْزُبُ وَيُونُسُ وَهَارُونَ وَسُلَيْهَا وَءَاتَيْنَا دَاوُرِدَ زَبُورًا ١٠ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِن قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكُ وَكُلَّمَ ٱللَّهُ مُوسَىٰ تَكِلِيمًا اللهُ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِعَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُ أَبَعَدَ ٱلرُّسُلِّ وَكَانَ ٱللَّهُ عَنْ يِزَّا حَكِيمًا اللَّهُ لَكِنِ ٱللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنزَلَ إِلَيْكَ أَنزَلَهُ بِعِلْمِهُ عُمْ وَٱلْمَلَكَيِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِٱللَّهِ شَهِيدًا

بهر لموهی دهست بکهین بهماناکردنی ثایهتهکان بابزانین مانــای ووشــهی ﴿ الوحــي ﴾ نیه ؟

ئەو ووشەيە بە زۆر مانا ھاتوه ، ئەوانەي شايانى باسن بۆ ئىيمە ئەمانەي خوارەوەن :

۱ – هاتوه بهمانای فری دانی مهبهستی له لایه ن خوای گهوره وه بی نیو دلی هه ندی نادهمیزاد و جگهی نهوه ی پیغهمه ربی به بی نوینه ر ، وه ك فهرموی بیمه دایكی موسا
و واوحینا إلی ام موسی آن ارضعیه که نیمه خستمانه دلی دایكی موسوّا كه تو شیر بده بهموسا ، سوره تی نه لقه سه س ، نایه تی (۸)

﴿ إِنَّا أُوحَينَا إِلَيْكَ ﴾ بمراستی پدیخام و سروشمان نارد بسرّ لای تسرّ بسموّی جیرفئیلسهوه کمقورنانی پیروز بخاته دلتهوه ، بهموشیاری و لهکاتی خورپهی دلتنا و توپش ومرت گرت.

و کما او حَینا إلى نوح که هدروه که پهیخام و سروشمان نارد بوّلای نسوح ، هوّی دهست بی کردنی نوح لسهنی پیّده مدراندا لهبدر نهوه به دوای نساده می بساوکی هسموو پیّده مدران به کهمین پیّده مدره که گدله کهی نازاریان دایی و دلّی خسوّی به سبی به جی به جی کردنی فدرمانی خواوه ، نوح باوکی هدرو پیّده مدرانی پاش خوّیه تی .

﴿ وَالْتَبِينِ مِنْ بَعْدِهِ ﴾ وهسروشيشمان نار بوّلای پيغهمهران لهدوای نسوح وهك هسود و سالت و شوعهيب.

﴿ وَاوحَينا إِلَى إِبراهِيمَ وَإِسماعيلَ وَإِسماقَ ﴾ وهنيمه يديخا و سروشان ناود بولاى ليبراهيم و بولاى ليسماعيل و ليسحاقي كوراني ليبراهيم .

﴿ وَیَعقوبَ والأسسباط ﴾ وهبـ ولا ی یـهعقوب و کورهکانـی کـه (۱۲) کـور بـون ، ناوبردنی کورانی یهعقوب لـهریزی، پهیخاو و سرووشدا بوّلای نیّردراوهکانی خـوا وامـان پیشان ئهدا که ئهوانیش پیخهمهرن .

﴿ وَعَيْسًا وَأَيُوبَ وَيُونِسُ وَهَارُونُ وَسُلَيْمَانُ ﴾ وهسروش و پهيخاومان نارد بۆلاى عيسا و ئەيوب و يونس و ھارون و سولىيمان .

ناوبردنی نهو پیخهمهرانه بهتاییه ههر جهنده رسته ی و والنبیین مین بعده که ئهیان گریته وه لهبهر نهوه یه که نیبراهیم یه کینکه له و پیخهمهرانه دلتی خوی بهستبو بهجینه جی کردنی فهرمانی خوا و خاوه نی کوشش بووه عیسایش کوتایی هاوری پیخهمهرانه جگه ی موحهمه د هی پیخهمهره کان به پیخهمهره به ریز و بهناوبه نگه کانی ترن و ئازاری زوریان چیشتووه.

﴿ وآتینا داود زَبورا ﴾ وهئیمه بهخشیومانه بهداود نامهیك که ناوی زهبوره ، زهبور بهمانا نوسراوه ، بریتی بووه لهسوپاس و باسی خوا و ئامزژگاری . یاسا و کار و فارمانی رهوا و قهده خهی تیدا نهبووه . داود بهیاسا و دهستوری تهورات کاری کردووه ، پاش نهوه ی خوا ناوی کرمه لی لهینه مهرانی روون کرده وه له نایه ته کانی پیشوودا بر پیغهمه مهرانی بو روون نه کاته وه که نه فهرموی :

﴿ وَرُسُلاً قَدْ قَصصنا عَليكَ مِنْ قبلُ ﴾ وهئيمه ههوال ئهدهين بهتو چهندين فروستادهو پيخهمهران ئيمه بهراستى ناو و بهسهرهاتى ئهوانمان گيراوه تهوه بهسهر تودا لهييش ئهم سوره تهدا وهك يوسف و زه كهريا و يه حيا و ئهليه سه ع و لوت و عوزير و جگهى ئهوانيش.

﴿ وَرُسُلاً لَمْ نَقَصِصهُ عَلَيك ﴾ وه ره وانه مان كرد چهندين نيردراوى تر ئيمه ناو و ناونيشانى ئه وانمان نه گير اوه ته وه به سهر تودا ، خواى مه زن ژماره ى پيغهمه رانى باس نه كردووه ، ئه وه ى راستى بى چاك وايه زانينى ژماره يان هه والله ى خوا بكه ين ، چونكه

زانایان بیریان جیاوازه دهرباره ی ژماره یان خوای مهزن له نیّو باسی نه و پیخه مهرانه دا به ناوی خویه هوریه ناوی موسای نه بردووه ، به ته نها باسی کی بو جیا کردوته ه ، چونکه له نیّو پیخه مهراندا هه رئه و راسته و خو له گه لیّا فه رموده ی له گه ل کروه ، هه رچه نده خوا له گه ل همه مویان فه رموده ی کردووه ، به لام گفتو گوی له گه ل موسادا شیّوه یه کی تایبه تی داوه تی و له پشتی په رده و ه گفتو گوی له گه ل کردوه ، نه و په رده یه چورینکه و چون و تو ویش کراوه خوای مهزن رونی نه کردوه ته وه ، پیّویسته نیّمه ش باسی نه که ین و بروامان پیّی هه بی کراوه خوای مهزن رونی نه کردوه ته وه ، پیّویسته نیّمه ش باسی نه که ین و بروامان پیّی هه بی ، موسا به هه ر شیّوه یه خوا ریّزی دابیت ی پله ی له ی له ی له ی کوت ایی پی ها مانایشی و انیه له همویان گهوره تره چونکه ره وانه کردنی جبره نیل بوّلای کوت ایی پی هاوه ری پیخه مه ران به ریّز ترین پله و گهوره ترین پایه یه بوّی ، له باسی موسادا خوا نه فه موره ی د

﴿ وَكَلَمَ اللهُ مُوسا تَكَلَيماً ﴾ وهخوا گفتوگۆی كرد لهگه ل موسادا بـهگفتوگۆكردن بهبى ميانجى ، ئەوەيش پلـهى بەرپىزە بۆموسا ، ئەو گفتوگۆيە وەك باسمــــان كــرد هـــەرچۆنى بووە پيۆيسته لـهسەر ئىيمە بەبى چەند و چوون بروامان پنى ھەبى و بەس .

پرسیار / ئایا هممو پیخهمهران دانیشتوی روزههلاتن و هیچ کامیان روزئاوایی نین ؟ چین و یابان و ولاتانی تری روزههلات پیخهمهریان همبووه یان نهء ؟ ئهگهر ههموو پیخهمهران روزههلاتی بن مانای فهرموده ی خوا کهئهفهرموی و لقید بخشا فی کُل امیه رسولاً پ و و بهراستی ئیمه رهوانهمان کردووه لهنیو همموو نهتهوهیهکدا فروستادهیه ، دوایسی چون ئهوبیرورایه پیک دی که خوا واز لههیچ کهسی بهبی سود ناهینی ، ئایا ناردنی پیخهمهر تایبهته بو نهتهوهیه و نهتهوهیه تر بی بهش بی؟ بو رهگهزیکه و رهگهزی تر نهبی زور رونه میهرهبانی خوا بو ههموو کهسه بهبی جیاوازی ، واز لهئادهمیزاد ناهینی بهبی سوود بهبهرهلایی وایش پیویسته خوا بو ههمویان پیخهمهری بنیری بو موژدهدان و بو ترساندنیان و بهبهرهلایی وایش پیویسته خوا بو ههمویان بیخهمهری بنیری بو موژدهدان و بو ترساندنیان و ناموری کردنیان و یارمهتیان بدا ههتا بیانویان نهمینی بهسهر خواوه ؟

وهٔ لام/ خاوهنی نهو بیرو باوهره کهئسهٔ لای : خـوا واز لسهٔ نادهمیزاد ناهیّنــی بهبــهٔ رِلایی و پیریسته کهبه لگهیه دابنی به سهریاناوه به رلیم دنیان و پرسیار و سزادانیان ، دیاره ئه بیروباوهره بیروباوهریکی گشتیه بغ ههمو ئادهمیزاد ، پهیوهندی بهرِوْژههلات و رِوْژئــاوْواوه نیه ، پهیوهندی بهرهگهزی سپی و رهش و زهرد و سـورهوه نیـه ، بهلگـه دانـان بـهناردنی پیغهمهریکهوه نیه بن ههمو شارو گوندی بن ههمو گهلی . بهلکو بهلگه دانان بن ئادهمیزاد پەيدا ئەبى بەناردنى پىغەمەرى يابەنامەيەكى نىردراو ، يابەدەستورىگى خوايى راۋەسـتاو بــى به سهر ئەودەستورەوە نوپنىەران و جنگە نىشانى پىغەمەر ، بەجۆرى ئەگەر ئــەو پىغەمــەرەيش بمرئ بهلكه ههر بهردهوامه لمهنيو تادهميزادا تهكهر تيمه ههوالي ناردني پيغهمهرانمان پیگه یشتبی که رِهوانه کرابن بغ رِوْژئاواییه کان و بغ ههندیکیش له رِوْژهه لاتیه کان ، ئینز ئــــهو پیغهمهرانه لهخویانن یان نه ؟ مانای وانیه خوا پیغهمهری بـ و تـهوان نـهناردبی هـ هر لـهبـ هر ئەوەى ئىنمە بىن ئاگايىن ، دووبارە پيويست ناكا بەلىگە دانان بىــۆ رۆژئاواييــەكان پىغەمــەران ههر لهخویان بسن و همهر لمهولاتی خویانیا بسن ، بمهلام وائمهی نامه کمهی روژهمه لات و رِوْرْئَاوایش ئەگریّتەوە بەبی جیاوازی ، بەھۆی جیٚگەنشین و نویّنەرانی ئەو پیٚغەمەرەوە ، یا بههزی نوینهری خویانهوه ئهو پهیام و نامهیهیان پی گهیشتبی . بو ســهاندنی ئــهو مهبهسـته نه کر دووه مه گهر بز ههموو ئادهميزاد ، موژده بده بهپياو چاکان و پياو خراپان بترسينه .

بۆ وەلامدانهوەى بەشى تر لەوپرسيارە لەنامە ھەرە كۆنەكاندا كە ئەوپـەرى كۆنايـەتيان ھەيە ھەيە ھەوالنيان داوە بەناردن و پامى موحەمەد ﴿ ﷺ كەھــەموو بونـهوەران ئەگريتـهوە و ميهرەبانيه بۆ ھەموان ، ھەر لەو نامە كۆنانەدا ھەيە كەبەئاشكرا ناوى ئەبولەھەبيان ھىنــاوە كەدوژمنى موحەمەدە.

بزنمونه: (عهبدولحهق فدریاتی) لهنامهی (محمد فی الأسفار الدینیة العالمیة) كهله چاپ دراوه بهزمانی ئینگلیزی و (عهقاد) وهری گیراوه بسؤلای عهرهبی لهنامه ی (العبقریات

الإسلامیة) بهناونیشانی (الطوالع والنبوات) لهنامه کانی (بهراهیمه کاندا، به واستی لهبرگه ی (۲) و برگه ی (۸) لهبه رگی دوودا : به واستی ناوی فروستاده ی عهره ب نوسراوه به زمانی عهره بی و بهناوی (ئه همه د) له نیونامه ی (سامافیدا) که نامه ی (به راهیمه کانه) هاتوه : (به واستی ئه همه د دهستوری له پهروه ردگاری خویه و ه و ه رگر تووه ، ثه و دهستورهیش پره له شتی که له جینگه ی شیاوی خویا دانراوه ، هه روه ها هاتوه ئه لهن : شیره ی رکه عبه ی پیروز له نامه ی (الآثار فافیدا) دا نوسراوه ، له نامه ی (زند ئافستا) که ناوی ده رکردوه به نامه ی پیروز که باسی که بیروزی مه جوسیه کان : هاتووه هه والی پیغه مهری که باسی کردووه به وه که میهره بانیه که ی بروزی مه جوسیه کان : هاتووه هه والی پیغه مهری خوایه کردووه به وه که میهره بانیه که ی برونگاری ئه کا به ناوی ئه بوله هه به دوژه نیکی به ره نگاری ئه کا به ناوی ئه بوله هه به دوژه نیکی به ره نگاری ئه کا به ناوی ئه بوله هه به .

ناگرنجی ئــهو همولندانانـه لـهجگـهی دروسـتکهری هــهموو بونهوهرانـهوه دهرچوبــی . بهراستی ئهبی ئهو هموالانه پهی خاو و سرووش بی بۆ لای پیخهمهری لـهییخهمهران بروا بکا بهیخهمهرایهتی پیخهمهری بهههزاران یا بهدهیان سال پاش خوّی پهیدا بووبی و ناوی ئه هــهد بی و داوای پهرستنی خوای تاك و تهنها بکا و دوژمنه کهی ناوی ئهبولـهههب بی .

ئەو ھەولىدانانە بەلگەى روون لەسەر دووشت :

(١)راستى موحممهد ﴿ ﷺ لمپينغهمهرايهتى خۆيا .

(۲)بهراستی لـهرابوردوی زورکوندا خوای مهزنپیغهمهرانی تری رهوانه کردووه و ئیمه ناویانمان نهبیستوهو خوا ناویانی بو نهبردوین .

کهواته خاوهنی خویندن و بیستن ههرکاتی ناوی زانایه کی گهوره ی بینی له نامه یه کدا، ناوه که ی بیست لمو نامه یه دا له وانه یه نه و زانا به سوده پیغه مه دی بوبی ، ده ستور و یا یا در دریان گوراین و ده ست کاری کراین ، نه وانه هه مویان له ژیر روناکی مانای به ربالاوی پیروزی فه رموده ی خواین که نه فه رموی : ﴿ وَرُسُلاً لَمْ نَصَصِهم عَلَیك ﴾ له وانه یه نه و هم موو زانایان ه خاوه نی سوود بن و ناویان به چاکه براوه به رله یک همه در رسته یه بیبان گریته وه .

پرسیار / بۆچى خوا لیزهدا باسى ئەقلنى نـ هکردوه لـهگـهل ئـ هو یاسـایانه ی پیشـوودا ، لـهگـهل ئـهو یاسـایانه ی پیشـوودا ، لـهگـهل ئهوهیشدا خواى مهزن وهك پیغهمهرى كردووه بهبهلگهى خوا ناسین بههرى پـهیخام و سروشهوه ، ههروهها ئهقلیشى كردووهبهبهلگه ؟

﴿ لَقَلا یَکُونَ لِلنَاسِ عَلَی اللهِ حجّة بعدَ الرّسل ﴾ لهبهرنهوهی نـهبی بهسـهر خـواوه بــۆ ئادەمیزاد بهلنگهیه لـهدوای رِهوانهکردنی نیردواوهکان و بیانویان نهمیّنی .

زانایان ئەلنین : سزادانی ئادەمیزاد بەبی روونکردنەوەی هۆكەی نابی و ناگونجی ، یاسا دەستکردەكانیش ئەلنین : بەبی دەربرینی دەقی یاسا سزا ناسەپی بەسەر تاوانباراندا ، ئەوانــه ئاشكران خۆیان لەخۆیان پیویستیان بەبەلنگە نامینی : بـــهلکو ئەوانــه خۆیــان ئەبنــه بەلنگــه لىمسەر جگهی خۆیاۆن .

ههرکاتی زانرا خوا ئادهمیزاد بهره لا ناکا له کردوه و کاریانا به بی لی پرسسینه وه لــهوان ، فهرمانیان بی ثهدا به چاکه کردن و خراپهیان لی قهده غه نه کاو پیویسته نهوانهیشیان بی بگـــا

همتا بیانویان نهمیّنی نهگهر دژی نهوشتانه ههلّسان نهگهر بیّبان نهگا دیاره حاوه نی بهلاگهن لهو شتانه دا بههوّی پهیخامی دلّ و سروشهوه بوّ پیخهمهر شخصی که بو پیخهمهر هاتوون ، ههرکاتی زانرا پیخهمهران نویّنهرن لهنیّوان خوا و نادهمیزادا بو گهیاندنی فهرمان و موژدهدان و ههرهشه لی کردنیان نهیشزانری ناردنی پیخهمهران پیویسته بو نهو مهبهستانه همتا ریّگهی ، بیانویان نهمیّنی ، خوای مهزن لهسوره تی (تاها) شهم باسهمانی بو روون کردوه تهوه.

پیغهمهر و پیغهمهر الله برسیاری کرد له جوله که کان: ئیوه شایه تی ئه ده ن که من ناوم براوه له نامه کانتانا ؟ ووتیان: شایه تی ناده ین و نازانین که سی تر په یخام و سرووشی بو هاتمی پاش موسا ، بت په رسته کانیش ئه بان ووت به پیغهمه ر کی نیمه پرسیاری تومان کردووه له جو وله که کان له باره ی ناوبردنی تو له نامه کانیاندا گومانیان وایه تو ناناسن ، خوای مه زن فه رموی به پیغهمه ر ئه گهر ئه وان شایه تیشت بو نه ده ن خوا شایه تیت بو ئه دا و ئه فه رموی:

﴿ لَكِنَّ اللهُ يَ شَهِدُ بَمَا أَنْزَلَ إِلَيكَ أَنْوَ لَهُ بِعِلْمِهِ ﴾ به لآم خوا شایه تی ئه دا به شتی ناردوی تی بو لای تو که نه فورئانه سهر شورکه ری ئاده میزاده به لنگه ی روون و گهوره یه بو پیغه مهرایه تی تو ، خوا ناردویه تیه خواره وه به هوی زانیاری تایبه تی بی وینه ی خوی ، هه دخوی ئه زانی چونی دار شتووه و ریکی خستوه به شیوه یه به ههمو و زانایانی زمان پاراوی رووی نه م زهوی یه داماون و په کیان که و توه و ناتوانن له به رده میدا راوه ستن .

﴿ وَالمَلائكة يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللهِ شَهِيداً ﴾ وهفريشته كانيش شايهتى ئهدهن لهسهر پيغهمهرايهتى تو و راستى نامه پيروزه كهت ، فريشته كان بهبي به لگه شايهتى ئهدهن ، ئيوهى ئادهميزاديش دواى بير كردنهوه لهبه لگه باوه را بنهينن و شايهتى بدهن به و شته هاتؤته

خوارهوه بۆ سەر پىغەمەر ﴿ ﷺ و ، بەسە خوا بۆ شايەتى دان لـەســـەر ئـــەو بەلگانــە داى ناون لـەســەر راستى تۆ و پىغەمەرايەتىت ، كەواتە پىۆيستە شايەتى خوا بۆ تۆ بەس بىت .

شایه تی دان دوو جوّره: شایه تی دان به زمان: نهم به شه یان جیّگه ی گومان و باوه پ پی کردنه، لههه ندی جاردا، شایه تی دانه به کرده وه و به کار: وه ك شایه تی دان له سه دروست که ری خوا و توانای خوا، شایه تی دانی به خشنده یی به سه خاوه تی خاوه ن به خشش، شه ها ده تی دان له سه ر په لاماردانی مروّقی به نازاییه که ی بو سه ر دو ژمن، نه مه به شه یان به هی ز تر و به لگه دار تره له شایه تی به زمان که له وانه یه گومان روی تی بکا.

ههندیّك لهشایهتی دان به کار و کردهوه شایهتی دانی خوا بو موحه مدد و کی که کردویّتی به خاوه نی چهندین به لنگه و کاری به ههموو که س نه کراو له سهر راستی شهو ، ههندی تریان شایهتی دانی قور ثانه بو پیغه مه ر به وه ی قورشان له زانیاری یه کانی خوایه و زانیاری بونه وه ران نیه بین به نیشانه بو چهندین هه له ، بینگومان شایه تی دانی فریشته کانیش پاشکوی شایه تی خوان و پیویست به شایه تی دانی تر ناکات .

ههموو کهسی پینی خوشه نادهمیزاد بروا بهگفتوگوی بکهن ، بهلام مروقی ژبر لای گرنگ نیه بهدروی بخهنهوه بهمهرجی خوی بروای بهراستی خوی ههبی ، ههرئهوهیشه مهبهستی خوا لهو نایهتهدا ، واته خوا ئهقهرموی بهپیغهمهر خوی : گرنگ نهبی بهلای تووه کهسی پیغهمهرایهتی تو بهدرو بخاتهوه و واز له ناینی تو بهینی بهو مهرجهی تو راست نهکهی ، بروات بهراستی خوت ههبی .

یی باوه ران به ته نها سته م کردنیان بریتی نیسه لسه وه هاوبه شدانین بو خوا ، به لاکو سته میان لسه خویان و لسه ناده میزادیش کردووه ، سته میان له راستی کردووه ، له گه لا نه نه ناده می گه وره تریان کردوه به ریگه گرتن له خویان و هه ندی که سبی تر له و ریگه یه نه نه ناینی خوا ، که واته نه و بی باوه رانه چونه ته خواره وه له بی بساوه ریدا ، چونه ته خواروه له سیم مدا ، گوم ران له جیهاندا و له پاشه روزدا ، به شیره یه چاوه روانی ناکری بگه رینه وه بو نه نه روون کردنه وه ی نه و مه به سته خوا نه نه درموی :

وَصَدُّواْ وَصَدُّواْ عَن سَيِيلِ اللهِ قَدْ ضَلُّواْ ضَلَلاً بَعِيدًا اللهِ قَدْ ضَلُّواْ ضَلَلاً بَعِيدًا اللهِ قَدْ ضَلُّواْ ضَلَلاً بَعِيدًا اللهِ إِنَّا اللهِ قَدْ ضَلُّواْ ضَلَلاً بَعِيدًا اللهِ إِنَّا اللهِ عَدْ ضَلُّواْ وَظَلَمُواْ لَمْ يَكُنِ اللهُ لِيعْفِرَ لَهُمْ وَلا لِيَهْدِيهُمْ طَرِيقًا اللهِ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَدَلِدِينَ فِهَا آبَدًا اللهُ وَكَانَ ذَالِكَ عَلَى اللهِ يَسِيرًا اللهِ يَتَا يُهُا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِيمِ مِن رَبِكُمْ فَعَامِنُواْ خَيْرًا لَكُمْ وَإِن تَكَفُرُواْ فَإِلَّ مِن رَبِكُمْ فَعَامِنُواْ خَيْرًا لَكُمْ وَإِن تَكَفُرُواْ فَإِلَّ اللهِ عَلَيْهُ اللهِ عَلَى اللهِ عَلَيْهُ اللهِ اللهِ عَلَيْهُ اللهِ اللهِ عَلَيْهُ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ عَلَيْهُ اللهِ اللهِ عَلَيْهُ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ عَلَيْهُ اللهُ عَلَيْهُ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهُ عَلَيْهُ اللهِ اللهِ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ اللهِ اللهِ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهُ اللهُ

﴿ إِنَّ الذين كَفَروا وَصدوا عن سبيل الله ﴾ بهراستی كهسانیکی ئهوتو باوه ریان نههیناوه به پیغهمه رایه تی تو له جوله كه كان و رینگهیان گرتووه له نادهمیزاد له رینگهی راستی خوا ئه تین به عهره به كان باسی موحهمه دله نامه كانی ئیمه دا نه كراوه و موحهمه درو نه كا .

﴿ قَدْ ضَلُو ضِلالاً بَعِيداً ﴾ بهراستی لایانداوه لهریّسگهی راستی و خوّیانیان گومـرا کردووه بهگومرایهکی دوور و دریژو ناگهنه کوّتایی و جگهی خوّیشیان گومـرا کـردووه و گومان ئهخهنه دهرونیانهوه .

﴿ إِنَّ الذَينَ كَفَرُوا وظلموا لَـم يَكُنْ الله ليغفر لَـهُمْ وَلا ليهديـهم طريقاً ﴾ بهراستى كمسانى باوهريان نههيناوه بهپيغهمهر و ناويـان شاردۆتهوه ، ستهميان لـهخريان كـردوه، بهدژى پيغهمهرايهتى تۆ ههلساون و ريكهيان لهجگهى خوّيان بهستوه ، خـوا لـهو كهسانه خوّش نابى ، و رانموييان ناكا بوّلاى هيچ ريّگهيه لهريّگهكان رزگاريان بكا لـهاگر ئهگهر بهردهوامبن لهسهر گومرايى خوّيان ، ريّگه وهرناگرن .

﴿ إِلاَّ طَرِيقَ جَهَنَمَ خالدينَ فيها أبداً ﴾ مه گهر بـ و لای رِنگـهی دوزه خ بـهردهوام ئـهبن لـهنی دوزه خدا هه تا هه تایه و بههمیشه یی ، چونکه ئه و که سانه رِنگهی گومراییان گرتـوه و لـهزیکهی گومرایی لایان نه داوه ، ههر چه نده ترسینراون لـهلایهن خواوه . ووشهی (أبـدا) یانی به هممیشه یی بو ئه وه یه نه وه ک گومان ببری که وشه ی (خالدین) بو ئه وه یه زور بی نـه ک هممیشه یی .

﴿ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللهِ يَسيراً ﴾ وهئمه فهرماندانه ی خوا بـ قر مانـهوهیان لـهدوّقزه خدا به همهمیشه لمهسه خوا ئاسانه بهگـهوره و گرنگ نـهزانری ، ئـهو رسـتهیه بـ قر دهم کـوت کردنهوه ی ئهو کهسانه یه گرمانیان وایه ئهیان ووت : ئیمه کوری خوایـن و دوّسـتیخواین گران نیه بوّی سزای خوّشهویستانی خوّی نهدا .

ههندی لهزانایان لایان و آیه نایه تی یه کهم تایبه ته بو جوله که کان ، نایه تی دووههم بو بت پهرستانه به تایبه تی ، به پاستی جوله که کان رینگهیان ئه گرت لهموسو لمانان به په یدا کردنی گومان له دهروندا . بت پهرستان رینگهیان لی نه گرتن بهستهم کردن نهوه بو جهنگیان به دپاکرد لهدژی پیغهمه ر هیگ به به دهوامی جار له پاش جار .

خوای گهوره وه لامی جوله که کانی دایهوه به چهندین جوّریّکی زوّر بهبالاو کردنه وه ی خرایه که خوای گهوره وه لامی خرایه که نه کو ده کاته هموو ناده میزاد به گشتی که نه و جوله کان و جگه ی نهوانیش نه گریّته وه لهبانگ کردنیان بوّ لای موحه مه د له هموو کات و جیّگه یه کدا ، به تایبه تی باسی ناردنی پیخه مه ر بی نه نه فه رموی:

﴿ یا أیها الناس قَدْ جاءَکُم الرسول بالحق من ربکم ﴾ ئهی ئادهمیزاد بهراستی هاتووه بۆلای ئیوه فروستادهیه بهئاینی راستهوه لهلای پهروهرده کهری خوّتانهوه بهشایهتی دان بهراستی ئهو قورئانه کهسهرشوّرکهری زمانیانه ، راست و دروسته و بانگی ئهندامه کانی خوّی ئه کا بوّ لای خوا و واز هیّنان له جگهی خوا ، ئهقلیش ئهزانی راسته ئهگهر بخریّته کار .

﴿ فَآمِنُوا خَيرٌ لَكُم ﴾ دوایی پێویسته ئێوه باوه پهێن چاکبره بـ و ئێوه باوه پهێانتان له ئه نخامی پوژی باوه پنه نخانتان ، که واته هه رکه سێ خوا په رستنی پێ ببه خشێ ئه و که سانه نزیکی خوان ن هه رکه سێ باوه پ به خوا نه هینی خوا پێویستی به هیچ که سێ نیه بوّیه ئه فه رموێ :

﴿ وَإِنْ تَكَفَرُوا فَإِنَّ لَهُ مَا فِي السَمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَكَانَ اللهُ عَلَيْماً حَكَيْماً ﴾ وه ته گه رباوه پنوه زیان به هینن دوایی به پاوه پی به خوایه شتی له تاسمانه کان و زهویدان ، بی باوه پی نیوه زیان به خوا نابه خشی ، همروه و ک باوه پینانتان سودی پی ناگهیدنی و ، خوا نه زانی به همو به به سهرهایی بونه و ه ران و نه و شتانه له ده رونیاید ، همو و شتی له جینگه ی شیاوی خویا دائه نی ، ته ماشای باوه پرداران و بی باوه ران وه ک یه ک ناکا .

خوای مەزن كەوەلامی جولەكانی دايەوە ، لەمسەو دوايىش روو ئەكاتىه گاورەكان و وەلاميان ئەداتەوە كەعيسا بەرز ئەكەنەوە بۆ پلەی خوايەتی ، لەگەل وەلامی جولەكسەكان كە ئەلتىن : عیسا لەداوین پیس پەيدا بووە ، خوا رینگەی راست نیشان ئەدا بەموسسولىمانان مائە فەرەرى :

يَتَأَهْلَ ٱلْكِتَّ إِنَّمَا ٱلْمَسِيحُ عِيسَى ٱبْنُ مَرِيمَ وَلَا تَقُولُواْ فَي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُواْ فَي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُواْ فَي اللّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّ إِنَّمَا ٱلْمَسِيحُ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ رَسُوكُ أَللّهِ وَكِلْمَتُهُ وَٱلْقَنْهَ آ إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنَهُ فَعَامِنُوا بِاللّهِ وَرُسُلِهُ وَكُلْمَتُهُ وَاللّهُ وَلَا تَقُولُواْ ثَلَائَةٌ ٱنتَهُواْ خَيْرًا لَكُمُ مِّ إِنَّمَا ٱللّهُ إِللّهُ وَرُحُ مِنْ أَلْمُ مَافِي ٱلسَّمُونِ وَمَافِي ٱلْأَرْضِ وَكَفَى بِٱللّهِ وَكِيلًا اللّهُ وَكِيلًا اللّهُ وَكِيلًا اللّهِ وَكِيلًا اللّهِ وَكِيلًا اللّهِ وَكِيلًا اللّهِ وَكِيلًا اللّهِ اللّهِ وَكِيلًا اللّهُ وَمَافِى ٱلنّهُ وَكِيلًا اللّهُ وَكَيلًا اللّهُ اللّهُ وَمَافِى ٱللّهُ مَنْ يَكُونَ اللّهُ وَكِيلًا اللّهُ وَكِيلًا اللّهُ وَكُولُكُ لَا يَعْمُ وَلَا يَعْمُونَ اللّهُ وَمَافِى ٱللّهُ وَكُولُكُ لَلْهُ اللّهُ وَكِيلًا اللّهُ وَكُولُكُ اللّهُ اللّهُ وَكُيلًا اللّهُ وَكُولُكُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ وَمَافِى ٱللّهُ وَمَافِى ٱللّهُ وَمَافِى ٱلللّهُ وَمَافِى ٱللّهُ وَمَافِى ٱللّهُ وَمَافِى ٱلللّهُ وَكُولُكُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللل

﴿ ياأهلَ الكِتابِ لا تَغلوا في دينكم ﴾ ئەى خاوەن نامــەكان بەجولـهكــەو بەگاورتانــەوە لـهسنورى ئاينى راستى خۆتان دەرمەچن ، جولـهكهكان ئەلـيْن : عوزەيـــر كــورى خوايــه و عيسا كورى ژنيْكى داويْن پيسه ! گاورەكان ئەلـيْن : عيسا كورى خوايه و ســـيّههمى ســــى خوايه ! .

﴿ وَلا تَقُولُوا عَلَى الله إِلاّ الحق ﴾ وهيچ كهسى لهئيوه مهليّن ، خوا هاوبهش و كبورى ههيه . باسلى عيسا بهوه مهكهن عيسا چوّته ناو خواوه و بوون بهيهك لهنيو لهشى خيوادا ، عيسا بهراستى فروستادهى خوايه ، ئهوهى راستى بى نهعيسا كبورى خوايه و نهسيههمى سى خوايه ، عوزهير كورى خوا نيه .

﴿ إِنَّمَا المسيح عيسى ابن مريم رسُولُ الله ﴾ بهراستى عيساى كورى مهريه نيردراوى خوايه و جگهى فروستادهى خوانيه. ووشهى (مريم) بهمانا پهرستهره ، عيسا كهدراوه ته پال مريم نيشانهى ئهوه يه بن باوكه ، ههمو كهسيش بهناوى دايكهوه بانگيان ئهكري ، ههر لهبهر ئهوه يشه لهسهر گۆرى مردوو بهناوى دايكهوه بانگ ئهكرين لهكاتى تهلقيندا .

﴿ وَكَلِمَتُهُ أَلقاها إِلَى مَرِيمَ وَروحٌ مِنهُ ﴾ وهعيسا ووشه و فهرموده و موژدهی خوايه هاتوه ته بونهوه بهرستهی (كَنْ) ياني تو به ، بهسهر بهخو بههوی شتی هييچ ترهوه نهبوه و بهبی باوك و بهبی تووی باوكهوه بووه ، بههوی فويه کی جبره ئيلهوه ، وهعيسا خاوه ن گيانيكه له لايه ن خواوه دروست بووه و بهبی هوی تر و بهجگهی خوايي تر ، گيانی عيسايش گيانيكه وه كيانه كانی تر دروست كراوی خوايه ، به لام مانای ئايه تی فراسکانا إليها روحنا ﴾ يانی دوايی ئیمه ناردومانه بولای مهريه م خاوه ن گيانیکی پيروزی ئیمه كه جبره ئيله .

خوای مهزن روی بی ویندی خوی ئه کاته گاوره کان بهتایبه تی و ئهفهرموی :

﴿ فَآمِنُوا بِاللهِ وَرُسُلِهِ وَلا تَقُولُوا ثَلاثَة ﴾ دوایی ئیّوه باوه پر بهیّن به خواو ههر ئه و به خوا دابنیّن ، باوه پیش به فروستاده کانی خوا بهیّنن هه معویان فروستاده ی خوان و عیسایش یه کیّکه لهوان ، لایان مه ده ن له لهروشتی خوّیان و دایان مهنیّن به خوا و ئیّوه مهلیّن : عیسا سیّهه می سی خوان ، هه ندی له گاوره کان ئهلیّن : سی خوا هه ن : خوا ، عیسا ، مهریه م ، هه ندی تریان ئهلیّن : خواکان پیّه هاتون له سی که س : کو پر باوك پو حولقود س ، به جوّری تر ئهلیّن : بوون که خوایه ، زانیاری که عیسایه ، زینده یی که جبره ئیله .

﴿ إِنتَهُوا خَيراً لَكُمْ إِنمَا اللهُ إِلهُ واحدٌ ﴾ ئيّوه واز بــهيّنن لــهوهى خــوا بهســـن دابنيّـن و وازهيّنان چاكتره بۆ ئيّوه لـهوهى خوا بهســن خوا دابنيّن ، خواى مـــهزن بۆبــه بــههيّزكردنى يهكيّتى خوّى ئەفەرموى : بەراســـتى نيــه هيــچ خوايــه مهگــهر خوايــه كى تەنــها كهشــايانى پەرستنبى ، خوا يهكه و زوّر تر لـهخوايه بههيچ جوّرى ناگونجى و رەوا ينه ، خــواى مــهزن بۆ لـهمهو پاش خوّى پاك ئهكاتهوه لـهوهى كورى ههبى و ئەفەرموى :

﴿ سبحانه أن يكون له ولدٌ له ما في السماوات وما في الأرض وكفى باللهِ وكيلاً ﴾ پــاك و خاوينه خوا كه بۆ خوا ههبى منال ، چونكه ئهگهر منالى ههبى ئهبى خـــوا وينـــهى هـــهبى نهبون رووى تى بكا ، ئاشكرايه زاوزى بۆ مانهوهى رەگەزە لــهبنهبر نهبوون . خواى مــــەزن له ههر جینگه یه کا خوّی پاك بكاته وه له منال بوون ، دوایی به و باسه خوّی نه کا به خاوه ن و پاشای ههمو و بونه وهران و نه فه مرموی : بو خوایه شتی له ناسمانه کاندا و له زه ویدان ، همویان دروست کراوی وه ک عیسا چوّن نه بی وینه ی دروست که که که که خوایه ، منال نه بی وینه ی باوکی خوّی بی ، نه گهر وایشی نه بی نه و که که که که که خوایه ، منال نه بی وینه ی باوکی خوّی بی ، نه گهر وایشی نه بی نه و شتانه له ناسمان و زه ویدان منالی خوابن به بی جیاوازی و جیا کردنه وه ی عیسا له ناویاندا و به سه خوا به کاربه ده ست بو بونه وه ران و به نده کانی خوابی گرنگدا کاریان بسازینی خوا پیویستی به که س و کور نیه

ئهوشتهی خوای مهزن لهو ئایهتهی پیشوودا باسی کرد سروشتی راستی عیسایه و بیرو باوه وی موسولامانانه به گویره فهرموده ی خوا ، عیسا به فروستاده ی خوا ئهزانن به بی جیاوازی وه ک ئیبراهیم و موسا و موحهمه و پیغهمه رانی تر . لیره دا گاوره کان ئه مهرسیاره ر ئه که ن وئه لین :

پرسیار/ چوّن عیسا ئهبی وهك پیغهمهرانی تر وابی ؟ ئهوان ههمویان خاوهنی باوكن ، عیسا بی باوكه ، دام و نهریتی خوا تیّك و پیّك نادری و ئهبی عیسایش باوكی ههبی ؟ وهلام / خوای مهزن وهلامی ئهو پرسیاره بهكورت ترین و گرنگترین وهلام ئهداتهوه و

ئەفەرموى : عيسا ووشه و مــوژدەى خوايــه و گــهياندويـتى بەمەريــهم و گيانيــّکــه لــهلايـــهن خواوهداويه ، بهعيسا ، داواكارى گاورهكان كه ئەلــّين : عيسا بــــهبــى بــاوك پـــهيدا بــووه ، بهسهر نهريتابازى داوى ئەوەى ئەوان ئەيلـــّين ، زۆر راسته و بهجـيّن .

به لام هه له که که وان له وه دایسه ئه لین : ئه و جیاوازی په به لگه ی خوایه تی عیسایه ، ئه وه یش هه له که یه که که وره یه و ناقز لا ، چونکه ئه گهر بی باوکی به لگه ی خوایه تی بی . ئه بی ئاده م شایانتر بی بر خوایه تی له عیسا ، به و بر نه وه ئاده م بی باوك و بی دایکیشه. بازدان به سه ر دام و نه ریتا گرنگ نیه ، به راستی ئاگر بو ئیسراهیم سارد بویه وه به دری سروشتی خوی ، که واته ئیراهیم ئه بوایه خوابی . ئه مه یش به سه له هیچه وه بی هیسج شتی سروشتی خوی ، که واته ئیراهیم ئه بوایه خوابی . ئه مه یش به سه له هیچه وه بی هیسج شتی

ئهو بونهوهر سهرسوریّنهره خوا برّی گران نیه بهووشهی (ببه) لهدایکهوه بی باوك بهبی تووی عیسا دروست بکا . دروست کردنی عیسا گهوره ترنیه لهدروست بونهوه ران به تاییه تی دروست کردنی ناده م به بی باوك و به بی دایك .. گاوره کان و پاپاکان ئهیانه وی نه خوینه واران بخه له تینن و ئهلیّن : ئهوه نیه خوا ئه فهرموی : ﴿ وَروؤح مِنه ﴾ به گویره ی مهبهستی خویان مانای ئه کهن و ئهلیّن : وه گیانیکه له خواوه . به لام له پاش و پیشی ئه و رسته یه وورد نابنه وه که له پیشهوه ئه فهرموی : ئیوه ده رمه چن له سنووری خوا و ئاین له باره ی عیساوه ، له دواییشه وه ئه فه رموی : مهلیّن عیسا سیّه همی سی خوایه .

ته گهر ئيره مى گاور ووشه مى (مِنهُ) ئه كه ن بهبه لنگه له سه رخوايتى عيسا ئه بى ئه و شتانه ئه ناسمان و له زهويدان هه مموو خواين. چونك ه خوا ئه فه موى (وسخو لكم ما في المرض جَمِيعاً مِنهُ) وه خوا رامى كردووه بر ئيره شتى له ئاسمانه كان و شتى له زهويدان همووان له خواوه ن

نوینهرانی گاوره کانی ته جران و و تیان به پیغهمه رهی تو بوچی هاوری ی ئیمه شوره ی داری نه کهین؟ پیغهمه رهی چ که سینکه هاوری ی ئیوه و و تیان: عیسایه، پیغهمه رهی فهرموی. چ شتیکم و تووه. و و تیان تو نه لایت: عیسا به نده و فروستاده ی خوایه: فهرموی نه وانه شوره یه نین بو عیسا، خوای مه زن و ه لامی دانه و ه و فهرموی:

﴿ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْداً اللهِ وَلا الْمَلائِكَةُ الْمَقرَبُونَ ﴾ بهراستى مەسيح لاى خراپ نيه كه ببى به بهندهى خواو له نرخى عيسا كهم نابيّتهوه جيْگهى شانازيه بۆى. بهلام سهر شۆرى ئهوهيه بهندهى جگهى خوابىي. وشهى (نكْف) ئهمهيه: كاتىي مىرۆڤ چاوى فرميّسك ئهريّژي بيسريّتهوه ههتا كهس نهى بينيّ.

خوای مهزن وه لامی نهوانه ی پیشوو نهداته وه له گه ل نه و که سانه یش نه لین: فریشته کان کور و کچی خوان به م رسته یه خوا نه فه رموی و، فریشته کانیش به لایانه وه خراپ نی یه که به نده ی خوابن، چونکه نهوان زورتر له عیسا ناگایان له و شتانه هه یه له به به دونین،

ئاگاداری ته خته ی پاریزراون (اللوح الْمَحْفوظْ)، هه شیانه هه لنگرتوی عه رشن دوایسی فریشته کان به و هه موو زانیاری و ئاگادارییه وه به ندایتی خوا به خراپ نه زانن مه سیح چون به ندایه تی خوا به خراپ دائه نی بو خوی، با عیسا خاوه نی هه ندی زانیاری تاییه تی بی. بشزانی ری گه یه تر نیه بو وه رگرتنی رزگاری له سزا به جگه ی به ندایتی ئه و ئایه ته وه وه ده رئه که وی وه لامه بو گاوره کان که نه لین: عیسا کوری خوایه بو بست په رستانیش که گومانیان وایه فریشته کان کچی خوان.

﴿ وَمَن يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكُبُرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إليهِ جَميعاً ﴾ وههركهسي پهرستنى خوا به خراپ دابني و خوى بهگهوره بزاني بهرانبهر بهخوا، دوايي هـمموويان كۆئهكاتـهوه بۆلاى خوى، ههتا ماف و سزاى خويانيان بداتي.

خوای مهزن باسی چونیهتی ئهو کهسانهی نهکردووه چونیان سـزا ئـهدا خویـان لـهوه بهگهورهترو به ریزتر دائهنین که پهرستی خــوا بکـهن و بـه بـهندهی خوابـن.بـهالام باسـی پاداشتی باوهردارانی خرا پهرستان ئهکا بویه کهمجارو ئهفهرموی:

﴿ فأما الذينَ أَمَنُوا وَعَمِلُوا الصالِحاتِ فَيُوقِيهِمْ أَجُورَهُمْ وَيَزيدُهم مِنْ فَصْلِهِ ﴾ دوايى به لام كهسانيكى ئهوتو باوه ريان هيناوه و كرده وه چاكه كانيان كردوه، دوايى خوا به تمواوى ئهبه خشى بهوان لهوهى بهوانى تمواوى ئهبه خشى بهوان لهوهى بهوانى بهخشيوه، له پاداشت له گهوره يى و ميهره بان خوّيه وه.

﴿ وَأَمَا اللَّذِينَ أَسْتَنْكُفُوا وأَسْتَبْكُرُوا فَيُعَذِبَمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴾ وهبه لآم كهسانيّكى ئـهوتۆ پهرستى خوا به چاك نازانن و خۆيان لـه ئاستى خوا به گهوره دائهنيّن، دوايى خـوا سـزايان ئهدا به سزايّكى خاوهن ئازار.

خوای مهزن دوای باسی پاداشتی باوه پر دارانی کرد باسی تولّه و سزای نه و کهسانه نه کا خوّیان به بهرز دانهنین دهربارهی پهرستی خوا. یانی سزای نه و کهسانه پاش پاداشتی باوه پردارانه هه تا بو یه که مجار چاویان به و پاداشته گهوره یه بکه وی و له دوایشدا سزای خوّیان ببین، هه تا ده رده که یان گرانترین بو هه موو کاتی.

﴿ وَلا یَجِدُونَ لَهُمْ مِنَ دُونِ اللهِ وَلِیاً وَلا نَصِیراً ﴾ وه دهستیان ناکـهوی بـۆ خویـان لـه جگهی خوا سهردارو دوستی کارو فهرمانیان بگریته دهست بویان ههلسـوریتی و یارمـهتی دهریان نیه بیانپاریزی له سزای خواو رزگاریان بکا.

لهو ئايهتهى پيشوودا خواى مهزن بۆمانى رون كردهوه پيويسته خوا به تاك و تهنها بهرسترى، كهسى تر شايانى پهرستن و گهورهيى نيه، باسى ئهو كهسانهيشى بۆ كرديس لسه سنورى ئايين دهرئهچن، بهندهكانى خوا ئهبهنه ريىزى خوا لسه پهرستن و رينزدا. لهمه دواييش به يارمهتى خوا بهسهرهاتى ئايين رۆژ له دواى رۆژ و بيروباوهرانى تر ئهكهين كه چون پهيدا بووهو گۆرانى بهسهردا هاتووه به دريژاى تيپهربوونى سال و رۆژ.

بهراستی به دریژی کونایه تی نادهمیزاد، ههروهها پهرستینیش به و شیوه یه له گه ل ناییندا هاتوه ته بونده. نهو پهرستنهش ههر جوّری بوبی و لهسهر ههر شیوه یه بوبی له ههستی نایینی چوی نه بوته و ههر بهرده و ام بووه له گه ل ناییندا.

زانایانی خاوهن کزلینهوه له بنجو بنهوانی ئایین ناسیدا. بیری جیاوازیان ههیه کام بسیرو باوه پر له پیشهوه هاتوه به بونهوه، بیروباوه په پوچ وئه فسانه ییه کتاپهرستی و باوه پرهینان به خوایکی تاك و ته نها. هه روه ها بر وه لامدانه وهی ئه پرسیارانه بیری جیاوازیان ههیه، ئایا هه ستی ئایینی له کزن کزنه وه له گه ل پهیدا بوونی ئاده میزادا بروه، له به رهوه هه ندی روداوی سامناکیان تیبینی کردووه له سروشتا که نه مو سامه هم چوارلای گرتوون و بونه هوی راچله کینی ئاده میزاد، هه مووشیان بونه به هو براچله کین، بریه به ناچاری پهلاماری شیخی نادیاری ئه ده ن و ناوی ئه نین ئاین، برنه هی نوی به به ناچاری پهلاماری شیخی نادیاری ئه ده ن و ناوی ئه نین ئاین بونه به برنه به ناوی نوایی به دو او بوویی که له قولای ده رونیان و سروشتی پاکیان وریای کردبنه وه، دوایی پهرستنی خوایکی تاك و ته نها ده ستی بی کردبی له شیخ وی به شیخی وادا که به پراستی خوا نه خشه می سنوره کانی بر کیشابن به هری راغویی پیغه مه ران و فروستاده کانی خواوه.

بۆ وەلامى ئەو شتانە ئىمە لامان راستىنى و دالىمان ئارام بىگرى بۆ لايى و بروامان پىنى ھەبىي ئەمەيە: باوەرھىنان بە يەكىتى خواو ھەستى ئايىن پەيدابوون لەگەل بوونى ئادەمىزادا بە ھۆى ئەو شتەوە كە چەقيوە لە دەروندا لەسەر سروشى ئايىن. بە رانمويى و ئاراسىتەكردنى ئەو كەسانە خواى مەزن رەوانەى كردوە بۆلايان، كردوونى بە رانمويى كەر ھەتا دەسىتيان بىگرن بە بۆنەى ئەو سروشەوە ھەتا لىموان بخىقرى بىز جىڭە لىنى خوراوكان و شوينە راستەكان و بيانپارىزى لە گومرايى و لادان لىمە رىنگەى راست و دوريان خاتموە لىمە دەشتى سەرگەردانى بىروباوەرەكان و شوينى ھەللخلىسكاو.

نهو شته نیمه بزانین نهمه یه نهقل رانموییان بکا بولای نهو شته که واته نهو کاته خوای مهزن نادهمیزادی دروست کردووه و دیاری کردووه جینگه نیشینی خوابن، پیویسته که خوا رانمویان بکاو شارهزاییان بکاو پیشهوه ی خویان بو روناك بکاتهوه بو ریگهی ژیانی روزژانهیان، خوا تویشوداریان بکا بهو شته چونیه تیان چاك بکاو رهوشتیان بو رینك بخاو بیر کردنهوهیان ناراسته بکا بولای شتی بیروباوه ریان رینك و پینك بکاو پهرستنیان راست بی بیر کردنهوهیان ناراسته بکا بولای شتی بیروباوه ریان رینك و پینك بکاو پهرستنیان راست بی لمو دروشمانه به جینی نه هیزوه ها نهو رانمویی و شارهزایی کردن و ناراسته کردنانه نزیکبونه و هیان له خوای مهزن، ههروه ها نهو رانمویی و شارهزایی کردن و ناراسته کردنانه ناگونجین له سهر ده ستی که سی نه بی خوا هه نی بر اردون له ناده میزاد و کردوونی به خاوه ن ناگونجین له سهر ده ستی که سی نه بی خوا هه نی بر اردون له ناده میزاد و کردوونی به خاوه ن و شایان بو هه نگرتنی، نه و په یامانه و گهیاندنی نه و شتانه ره واو قه ده غه ن له فه در مانی کانی خوا.

لهبهر ئهوانهی پیشوو ئیمه بروامان وایه تیک دانی بیروباوه پوستنی رواله ت و سروشت و ریزگرتن له بتان و نزیکبونه وه لهوان به پارانه وه و زاری و پیش کهش کردنی دهرد و گیرو دارایی بویان چهند کاریکن پهیدابوون له دوای بیروباوه ری یه کیتی و پهرستنی خوا به راستی یه کهمین دروست کراوی باوکی ئادهمیزدا که ئادهمه ئهو کهسهیه له خوی هاوریکهی ههموو ئادهمیزادی دروست کردووه. خوا کردویه تی به فروستاده بو خیزان و

نهوهی نهوه کانی، خوا تویشوداری کردوون به جنوری له جوره کانی به خوریهی دل (الوحي) همتا ببني به چرايه، رانمويي وهرگرن له رهوشت و باوهرو پهرســتندا، کورهکــاني ئادهم و نهوه کانی ماوهیه له کات له سهر بیروباوهری راستی رؤیشتن ههتا وورده وورده لـــه روناکی ئەو چرايە دور كەوتنەوە بەسەر گەردانى كەوتنە گێژاوى سەر لى شێوان. كەوتنـــە دوای بیروباوه ری پوچ، بۆ ویندی دروست کهری خویان به گویسره ی گومانیان چهندین پهیکهرو وینهیان بۆ تاشی بۆ مفهرك و پیرۆزی، دوایی سهرباریان نا به جۆری ریزو پهرستن بکهن بر ویندکان به گویرهی هموهسی خویان: نادیساری شوناسس (الکاهن) بردنیان به ریگهی چهوت چهویلندا به نهزا نین ههندی جارو بهفیل و جادوگهری ههندی جـــاری تــر، بۆيان سازاندن چەندين جۆر له پەرستن و دوور له خوا، نەخشەيان بۆ رەخساندن كه ئىــەو یه یکه رانه خاوه نی توانسای نادیسارین، همه لبزیراون بن ناسینی شسته نادیاره کسان، ئمه توانن پهيوهندي به خواکانموه بکهن بههوي ههندي شتهوه که خويان به بوختان ريکيان خستوون، داوایان وابوو نهو پهیکهرانه نهتوانن لهگهل خواکاندا گفتوگو بکهن و سودیان لیّ وهربگرن، ریّگه بگرن له خراپدیان به نوشتهی جوّربهجوّر و جادوگهری. بهراستی چوار لای خوایان داپرشیو بهو پیاوه نادیاری شناسانه بــه گفتوگـــۆی پروپــوچ و رزانــهویان کـــه پلهی بهرزیان دابونی پاش مردنیان به گیّل و گهوجی کردنیان به پهرستراو، پهیکهریان بـ و ئەتاشىن، بە دەردۆ گېزو پارانەوە ئەچونە لاى ئەو پەيكەرانە.

بۆ راست کردنهوه که و ری رهوه پو چانه ی ئادهمیزادی پاش ئادهم له باوه رو هه لله ی ره و شتیان خوای مهزن ناوبه ناو پیغه میه ران و فروستاده ی ئیه نارد بۆلایان لیه و کومه لانه زاوزیّان کردبو و له مناله کانی ئیادهم و ئیمیان بردن بۆلای رانومی ی و شیاره زاکردنیان بۆلای ریّگه ی راست، گومراییان نیشان ئه دان بۆ ئه وه ی بیان گیرنه و بۆلای سه رچاوه ی راست و پاکی ئایینی خوا، بۆ ئه وه یش دوریان بخه نه وه لیه په رستنی بته کان. ئیموا نیمیان ئاره زویان له رانمویی بیوایه رانموییان وه رئه گرت، هه ندی تریان که کهر بسوون لیه ئاستی

بیستنی راستی ئهوانه لهسهر یاخی بوونی خویان و لهنیو نهوپهری خواپیدا نهو پهردهیه بهرچاوی گرتبوون و مانهوه لهسهر خوا نهپهرستن.

بۆ وەرگرتنى ناوەرۆكى ئەوانە لـه پېشەوە باسكران تەماشاى ئايەتى (٢١٣)لـه سـورەتى ئەلبەقەرەدا بكەن لـهگەل ئايەتى (١٩) لـه سورەتى (يونس) بۆئەوەى به باشى تېبگەن بـه چ شيرەيە كۆمەلنى ئادەميزاد گۆران.

به راستی ئیمه نه گهر به ووردی ته ماشای میژووی هه ره کونی گه لانی رابوردو بکه ین به به بی گومان ده ستمان نه که وی یه کیتی بوونی خوا پیش که و تووه له سه رهاو به شدانان بزخوا بز گفتو گوی پروپوچ. بز نمونه ئاینی (به رهه میه کان) و نامه که یشین که ناسراو به (فیدا) له کونترین نامه یه که گهیشتی به خوینده و اران و به هه زاران پیش ته واراته، له و نامه یه دا باسی کراوه به ناوی (براهاسباتی) مانای نه و رسته یه یانی خاوه نی نویژو که سی به ته نه نویژی بزوی که سی به ته نه نویژی بزیری بزیری بزیری بزیری بر به که که سه یه ناواتی ناده میزاد نه هی نیسته دی و، وولامی پارانه و هیانه نویژی بزیری بر به وانه به بون مانای نامه این و زهوی هه کنه سورینی. نه وانه به بون مانای (براهاسباتی).

خوایش لای براهیمیه کانی خوایکی ته نهاو تاکه، هه تسبورینه ری بونه وه رانه هاوبه شی برنه بووه دانه هاوبه شی برنه بووه. له هه ندی نامه کرنه کانیاندا هاتوه: که سودی شاده میزاد له ژیاندا ئه وه یه په یوه ندی به خواوه بکه ن و بچنه وه برلای و خریانی برفیدا کاری بکه ن و رینگه بر ئه وانه بیانه وی بی په رستنی خوایه به به رده وامی و خریان خه ریك بکه ن به ئاواته کانی ژیانه وه به فراوانی بر سودی پاشه روز.

به لام به دریژه ی شهوو روز بت پهرستی جیگه ی نایینی گرتوه و نهوه ی راستی براهیمیه پیشوه کانی لهسه ری بون لایاندا، دوایی هیندیه کان دهستیان دایه بت پهرستی وینه ی جوراو جوری بونه و هران، دوای ماوه یه (بوزا) هات بولایان بو گهرانه و هی دهستوری راستی نهو نایینه به سهر حستنی ههندی دهستوری نهو نایینه و کهم کردنه و هو لابردنی ههندی تری،

(بوزا) ویّنه ی تازکه ری نهو تایینه بوو. به لام بوزایش نام وژگارییه که ی پاش ماوه یه کرایه تایینی تری نازه ی تاییه تی و سه ربه خوّ. دواتر (بوزایان) کرد به خواو په رستیان، خهیرو نه زریان پیش که ش نه کرد، له به ردهم په یکه ره که یا ده ستیان نه کرد به گریان و سوّزو په نایان نه برده لای بوّ به خشینی مه رامه کانیان و پیویستی و لابردنی روداوی ناهه موار.

به لام بارهی میسریه کانه وه که فیرعه ون ماوه به کردنی به به نده ی خوی: نه وهی راستی بی پشکنین و هه تدانه وه ی که لیوری کزنیان له نی و زه ویه کانیانا ده ری خستوه: یه کیتی خوا پیش که و تو تر بو وه له سه رهاوه به ش دانان بی خوا لای پیشوه کانیان، ده ریشی خست که (نیدرس) باپیره ی پینچه می ناده میزاد دوای ناده م له لایه ن خوای مه زنه وه نیر دراوه بی لایان به ناینیکی تازه و راغویی که ربی یان، میسریه کان ناویان نه برد به (هوریس) یابه (هورویس) به راستی فه رمانی پی نه دان به په رستنی خوای تاك و ته نها و که م کردنه وهی جیهان په رستی و به خوشه و پستی ناده میزاد و به داد په دروه ری له کرده کانیانداو له گفتو گزیانداو به چاکه کردن له گه ل یه کری، به نه خواردنه وهی مه بی و قه ده غه کردنی به راز و نه خواردنی گوشته که ی، چاکه و خه یری بریتی کرد له سه ربینی ناژه ل برخواو به جاکه و خه یری بریتی کرد له سه ربینی ناژه ل برخواو

هدروهها پشکنین و چال ناسانی که له پردی زهوی یه کان به تنگه ن له سهر نهوه ی که دانیشتوانی میسر نهوانه یان نزیکبوون له پیغه مهرانه وه خوایان به تاك و به ته نهای ناسیوه و پهرستنیان ههر بر خوا کردووه به ده نگی نزم و به ترسانه وه. به لام کاتی دوور که و تنه و له یاساو له تاراسته ی راستی پیغه مهران بت پهرستی و هاوبه شدانان بر خوا سوواری باوه ریان بوو. داینی به زهویدا، دوایی ده ستیان کرد به پهرستی هه ندی له ناده میزاد، بارود و خینه کان وینه ی هیندی و میسریه کان بوون، نهوانیش باوه ریان به بوونی خوا بارود و خوا هه بوه بایان وابوو که س نازانی وینه ی خوا چزنه و چ شتیکه هه رخوا به ته نها هدا سورینه ری کاروباری زهوی و ناسمانه کانه هه رئه و خاوه نی زانین و زانستی بی ته نها هدا سورینه ری کاروباری زه وی و ناسمانه کانه هه رئه و خاوه نی زانین و زانستی بی

کوران ئیسرائیلیش، باوه ری یه کتا په رستی خوایان له باو کو باپیره کانه وه بـ بر مابوه وه، کاتی له وان دور که و تنه وه له رینگه ی ئه وان لایاندا، خوای گهوره به میهره بانی خوی (موسای) ناردوه بر لایان بر ئه وه ی تازه بکاته وه بر یان ئاینی پیغه مه ره کانیان و راغویی ئه وان، له میسر بر دینه ده ره وه و روی پی کر دین بر لای زهوییه به لین پیدراوه کان، موسا به فه رمانی خوا بر ماوه ی (۱۰) روز لینان وون بوو له ده شتی (سینادا) چوبوو به سه رده می ئه و کاته ی خوا بری دیاری کر دبوون بر وه رگرتنی ئامز ژگاری و فه رمانه کانی (ته و رات) له خوای مه زن، له ماوه ی وون بوونی موسادا له شخلی زیسری خریان گویزه که یه کیان

دروست کردبوو کردیان به خوای خزیان بز پهرستن، چونکه دهرونیان پهیوهندی پهیدا کردبوو به بت پهرستنهوه له سهردهمی فیرعهونه کانداو دلیان بزی لی نهدا.

تاقمي تريان لموهو پاش برياريان داعوزهير كوري خوايه، بهو بونهوه گومرايسي لمهسمر گومرایی ستهم کردن لهسهر ستهم زوری سهند بهسهریانا، کهرهسه پول و پاره پهرستی زال بوو بهسهریانا و بوون به بهندهی کالاو والای جیهان دوایی که خراپهیان پهرهی سهند خوای مهزن عیسای نارد بز نموهی دهستوری موسایان بیر بخاتهوه، تز پشوداری کردن بــه ئينجيل هدتا بدو بۆندوه بيروباوهروه كديان چاك بكاتــه وه، بــا نگيــان بكــا بــــۆ لاى خـــوا پهرستي به تاك و به تدنهايي، ئهو كهرهسه پهرستيه دلني رهش كردبون لـهواني دوربخاتــهوه، کهم کردنهوهی جیهان و هه ولندا ن بوی کهمتر بکاتهوه، دوای ناردنی عیسما همهندیکیان باوه ریان هیّناو رانموییان وهرگرت، زوّربهی زوّریان گومرایسی لهسـهر گومرایسی پشــتیان كرده عيسا. ماوهيه بهسهر ئهوانه دا باوهريان به عيسا هيسابوو تيهدرى، سهرلهنوي بت پهرستي سوواري سهر شانيان بويهوه، لـه ههموو شتي خرابتر خوايـــان كــرد بــه ســـي خــوا بریاریاندا که عیسا سنههمی سن خوایه، وینه و پهیکهری عیسا و مهریهمیان لهدارو بهردتاشی و ههلیّان واسیو ریّزیان لیّ گرتن، ئهچونه بهردهمیان و کرنوشیان بغ ئـــهبردن بــه پاراندوهو نزاوه داوای مهبهستیان لی ئهکردن بینهدی بۆیان به جۆریکی دهرچوو لـه یاســــای خوا کهشیش و پارساو زانایانی خوّیانیان تهکرد بـه نوینـهر لـه نیّـوان خوّیــان و خــواداو کر دنیان به پهرو هر دگار.

عهرهبه کان یه که مجار خوایان به یه که دانابوو، له سهر ئایینی ئیبراهیم بوون، به پوخته یی خوای تاک و ته نهایان ئه پهرست، له همموو ته نگ و چه له مهیه کدا هه به په په لاماری خوایان ئهداو به س. دوایی وورده وورده هاوبه شدانان بۆ خوا سهری پۆهنان، ههندی کیان خوا پهرستیان پایه دار کرد، ههندی تریان بوونه مانگ پهرست، ئه وانی تریان فریشته پهرست، زوربه شیان بونه بت پهرست. عهره به کان زاوز نیان کردو زوربوون، پاش ئیسماعیل چونه

دەرەوەى مەكەو بە نير دورگەى عەرەبدا بلاوبوونەوە، ھەركاتى لەمەكە بچونايەتە دەرەوە بۆ مفەركو پيرۆزى بەردىكى كەعبەيان لەگەل خۆيان ئەبردو رىزى ئەو بەردەيان ئەگرت، دواى بەوەيشەوە نەوەستان و ئەو بەردەيان ئەپەرست. بۆيە يەكەمىن جار عەمرى كورى لوحا لە شامەوە بتىكى ھىنا بەناوى (ھوبەيلەوە) بۆ كەعبەو پەرسىتيان و كرديان بەگەورەى بتەكان ھەتا وايان لى ھات لەو مايەوە (٠٠٠) سالى خاياند ھەتا كاتى ھاتنى كەممەر ﴿ گُلُى بەسەدان بىيان لە كەعبەدا ھەللواسى، ھەتا واى لى ھات ھەموو ھۆزى بىي تايبەتى بۆخۆى بريارداو رىزى بتەكانى ترى نيو كەعبەيان ئەگرت،

دوای نهوه روی سهر زهوی پربوو له بت پهرستی، ستهم و خوینن رشتن و کردنی نادهمیزاد به بهنده لهلایهن کاربهدهستانهوه، کهس خاوهنی خویی و نامسی خوی نهبوو، له کاتانهدا نادهمیزاد پیویستی تهواوی پهیداکرد بو گهرانهوهیان بولای ناینی پیغهمهر پیشوهکان، خوای گهوره به میهرهبانی خوی و یارمهتی خوی بو نادهمیزاد ویستی نامهیکی گشتی و شیباو بو ههموو کات و شوینی ههتا ههتا رهوانه بکا بو سهر زهوی، ههتا بهو بونهوه رهوشتی بهرزو ریگهی راست و دادبهروهری بگهریخهوه بولای کومهلگای بونهوه رهوشتی بهرزو ریگهی راست و دادبهروهری بهریختهوه بولای کومهلگای نادهمیزاد، دوای بو نهو مهبهسته فروستاده یکی کوتایی هاوهری ههموو پیغهمهرانی نارد بو نادهمیزاد وه کو موحهمهدی کوری عهبدولاین، نهو نامهیه پی بهخشی و کردی به فروستاده و پیغهمهری ههموو نادهمیزادو کردی به موژدهرو ترسینهر بویان، نامهکهیشی فروستاده و پیغهمهری ههموو نادهمیزاد و کردی به شیوهیه پیویستی نادهمیزادی تیدایی بو ژیانیان کرد به کوتایی هاوهری هموو نامهکان به شیوهیه پیویستی نادهمیزادی تیدایی بو ژیانیان خاوهنی نهرمی و روناکی و فراوانی دادپهروهری و ناسایشین. بشی به یاسای ههتاههای ههتا لهنا لهناو چونی بونهوهران.

به راستی نایینی ئیسلام یه کهمین ئایینه به راست کردنه وه بیکردنه وه یه و دوای ههمووشیان که هه تسایی و دهستی کردبی به راست کردنه وهی باوه ر به خواو بریاری جه نگی دایی له گه تل هاو به شدانه ران برخوا، به شیره یه مییانه جوی و نهرمی و ئاسانی و

هدموو کاری پدیوهسته به پدیرهوی کردنی فهرمانه کانی خسواو پینغهمسهرهوه، پینغهمسهرش فهرمان له خوا و هرئهگری و ئهو ئهیگهیهنی به ئادهمیزاد، نزیکبوونهوه له خوا ههر بسههوی ئهو شتانهوه که خوا کردوونی به دهستورو رونسی کردونه شهه، هسهر ئهوانیشسن رینگسهی پهرستنی پاك و رون و ئاشكراو روتبی له هاوبه شدانان دیاری ئه کهن

پیغهمهر ﴿ الله مه که دا ههموو کوشش و ههولتی خوّی تهرخان کردبوو بوّ دهرهینانی دهماری هاوبهشدانان بوّ خوا لهنیّو نهو کوّمهلّه نهفامه دا و دانانی باوه ری یه که خوا پهرستی پاک له جیّگهی شهوداو رواندنی یه کیّتی خوا له دلّی قورهیش و جگهی قورهیش و له دلّی نهو عهره بانه دا نههاتن بوّ مه که له کاتی حهج کردندا و جگهی نهو کاتهش له ههموو کوّرو کوّمه له ا. نهویه ری توانای خوّی به کار شهینا له گه ل هاوریّکانیدا بو بیر کردنه و هو له به رجاو خستنی بت پهرستی و نهستیّره پهرستی و

شتی تر، بو دانیشتوانی رون کرده وه که نموانه داوی شمیتانن بو راو کردنی ناده میزاد و دورخستنه و میان له خواو رژاندنی خهشی خوابه سه ریاناو تیگه یاندنیان نه و بتانه پهیکه رو سروشت و داروبه ردی بی گیان و بی هوشن و بی گوشن، بو نه وه ن ناده میزاد دور بخه نه وه ی نزیکبنه وه له خوا په رستی، نایینی نیسلام هاتوه بو رزگاری کردنی ناده میزاد و میشکیان بشوریته وه له همو و پروپوچ و نه فسانه و چیروکی ده ست هه لبه ست ناده میزاد و میشکیان بشوریته وه له هموالی روداوی له مه و پاشیان به درو به دانیشتوانی نه لین. نایینی نیسلام هاتو وه بو نه وه له نینوکی تیژی درنده بی پروپاگنده و بستان رزگاریان بکاو بروایان به خویان پهیدا بین که نه و ده ست برانه وایان خستوته میشکیان نه و بته و شکانه بوایان به خویان پهیدا بین که نه و ده ست برانه وایان خستوته میشکیان نه و بته و شکانه خواه نی گیانیکی نهینین و توانای نه و ویان هه به سود به خشن و ریگه بگرن له خواپه.

ههروهها جینگهی سهرسورمان نی به ناینی ئیسلام به ههموو هیزی خویهوه قهده خهی کردووه له ئادهمیزاد ههموو هویه کی میانه جوی و نویسه بیاوانی ئایینی و مفهرك و ریزی گوری پیاوچاكانی قهده خه كردووه، بریاری داوه به پهرستی خوای تاك و تهنها و پارانه وه ههر له خوا، نه ك گورو مفهرك خوا پیویستی نیه به هیچ شتی بو میانی گهری،

خوای مهزن له دهماری گویچکه نزیک تره، ههوالده ری دروّزن و گیانی ناسمانی نین و دروّن به ههمو مهبهستی و بو هیچ کوّمه کیه، ناینی ئیسلام رونی کردوّته وه که له نیو نادهمیزادا کوّمه لیّنکی تاییه تین که هه ر نهوان کاری پیّویستی و قهده نه کراوو دهستوردانان به دهست نهوانی جگهی خواو گهیاندنی پیخهمه (گی ، ههر نهوان پرس پی کراوبن هه رگیز به و شیّوه یه و مانایه تهماشای پیاوانی نایینی ناکری.

به لام لهنیّر ئیسلامدا زانایان هدن به پایهی زانستی نایینی ناویان ده رکردووه به ریّك خستنی کاره لقیه کان و جوری مهرجی پهرستن و کارپنی کردن نه ك بنچينه تايينيه کان، هدریه کهیان به گویرهی پلمو پایهی زانیاری خویان دهستور لیه قورنان و لیه فهرمودهی دانانیان هدین له جگهی خوای مهزن. به لام بویان ههیه مافی ورد بوونه وه خوماندو كردن لهو شتانهدا دەقى رونى بۆنەبى له قورئانى پىرۆزو له فەرمودەكانى بىغەمسەر ﴿ ﷺ ﴾ بهراوردیان بکهن لهگهل شتی تری وا فهرمانه کهی و دیاریه به بیری خویان دهست نیشانی بکهن بو بهرگری له زیان و ناسان کردنی نال و گورکردنی بازرگانی و جوری مامه لنه ی رِ وَارْنه، نهو یاسایه به کوششی بی دهق دهرهاتبی به پیویست دانانری بو جگهی خاوهن کۆشش و ئەو كەسانەي بەلايانەوە وايە راستە. بۆ زانايــانى تــرى وا كـــه شـــارەزاي مانـــاي قورتان و فهرمودهی پیخهمه دربن بویان ههیه به گویسرهی زانیاری خویان دژی بریاری زاناکهی ترههانسن و بریاره دهربکهن به پنچهوانهی بریاری پیشوو، نهو یاسایانه به کوشش دەرھاتىنى وەك دەقى فەرمانى خوايە لەزۆر شويندا بە مەرجى ريك بكەوى لەگــەل ياســاى ئاييندا. زانين و زانيارى به تايبهتى له ئيسلامدا پهيوهندى به جوّره بهرگ و پوشاكى تايبهتيهوه نيه، بۆ ههموو كەس هەيە لـه ههموو بەرگىكابى لـەسەرچاوەكانى ئايينى پــيرۆزەوە به گویسرهی کوشش و زانساری خوی شاوی زهلالی بی خهوش هسهلگوزی لسهو سەرچاوانەوە، بۆيشى ھەيە بريارى خۆى بدا بۆ دەستورى كە فىرى بوە لـە ياســـاو بريـــارى قورئان به شیّوهیدکی راست و لـهسهر چاوانهوه دهستور دهربهیّنی، ئینز لـــه هـــهر بـــهرگ و لهههر پۆشاكىكابى.

زانایانی زوربه ی ئیستا و له وه و به ریش به گشتی هه تا سه ده می هاور یکانی پیغه مه روزانایانی زوربه ی ئیستا و له وه و به رگ و پیشاکی جیاوازی تایسه تیان نه بووه، به به رگ و پیشاکی تایبه تیه وه نه ناسراون، ئه گهریه کی له زانایان له گه ل کومه لی له موسلماناو جگه ی موسلماناندا بووه ستایه زانا که به به رگ و روواله ت جوی نه ئه کرایه وه. به تکو به ده ربینی زانیاری خوی ده رئه که وت.

لهوانهیه پرسیار بکری: بهراستی جوری لهبهشه نادیاری ناسان به گویرهی ناو کهوتونه ته رینگهو سهریان ناوه به موسلنمانانهوه لیرهو لهوی به شینوهیه کی کهشیشانهیش نەبىخ، بەراستى ھەندى لە رواللەتى بت پەرستى سەرى نالسەبارى خىزى دەرھىنىاوە لــەنيۆر باوهری ئه و کهسانه وه پهیوهندیان به ههندی له پیرانی ریگهی سوّفی و ده رویشانه وه هدید، ئەوەتە ئەبىنرى لە ھەندى كەسەوە كە پەيونديان بە ھەندى لەو پيرانەوە ھەيە باوەريان وايــە ئەو پیرانە چاكەو خراپەيان بە دەستەو واى دائەنىن لى بوردنى، ئەوان لى بوردنـــى خوايـــە و خەشميان خەشمى خوايە، خۆيان لـــهو پيرانــه نزيــك ئەكەنــهوه بــه ديــارى و پيتــاك، خۆيــان دەرئەخەن و رائەوەستن لەبەردەمياندا بەكزولنى و ھەۋارى و مل شۆرى، بە ھەموو تىرس و بیمهوه دهستی راستیان نهخهنه سهر دهستی چهپیان وهك نویژ بكهن نهوهستن. سهرو ملیان شۆرئەكەنەوە لەبەرانبەرياندا، وايش ئەبى گۆرانى بە بالآياندا ھەلئـــەدەن ســويند بەســەريان ئەخۇن بە وينەي خواي گەورە، وايش ئەبىي بە درۆ سوينىد ئەخۇن بەخواو بريتى بىز ئىدەن بۆ شكاندنى سويندەكەيان، بە پېچەوانەوە سوينىد بە سەرى پىر بەدرۇ نــاخۇن، زۆر جــاران ئەبىنرى قاچىيان ماچ ئەكەن و پيلاوەكانيان ئەخەنە سەر چاۋو سەريان، زۆر جاران گالتەو گەپ ئەكەن بە گەورەترىن زانايانى ئايىنى ئىسلام، زۆر كەسيان ھەن ئازارى خۆيان ئــەدەن ههتا پاشماوهی خواردنی پیریان بخزن و به مفهرکی نهزانن، ههندی جهار نهچنه لایهان و داوای رزگاربوونی نهخوشه کانیان لی نه کهن، زور شتی تر لهوانهی پیشوو کهنایهنه ژماره، ئەو جۆرە كارانە ھەموويان بۆنى بت پەرستيان لى دى ئەگەر بت پەرستى نەبن. لـەلاى زۆر کس ناشکراو رونه زوربه ی زوری نهو پیرانه نه خوینه وارو نهزانن له کاروباری پیویستی نایین و یاسای نیسلامدا، بگره مانای شایه تیمان و پیویسته کانی نوید ژوو ژماره ی نایین و یاسای نیسلامدا، بگره مانای شایه تیمان و پیویسته کانی نوید ژوو ژماره ی نازانن، به گویزه ی دهستوری دیاری کراو نازانن نویژه کانیان بکهن، ههندی له و پیرانه به ناشکرا نویژ ناکهن و نهلین: نیمه له شوینی نادیاردا نهیکهن، مهگهر کهمینکیان نه گینا به زانینی یاسای ئیسلام هه ژارو نه زانن، ههموو ریزو چاکهیان نهوهیه له باوك و دهرویشه کانیانا له نهوه ی پیاو چاکانن و به میرات نه و پیشه یان بو هاتوه له باوك و باییریانه وه، وایش نه بی کرده وه ی نهو پیرانه دژی یاسای نیسلامن. پاره و نان و خوارده مهنی قده غه کراوی زور زه به نهی ههیه به گویزه ی یاسای نیسلام، ههانه ی زور له کرده و بایه و پایه و ریزو ده رئه که وی نازه و اکر بکاته وه له لای سوفی و دهرویشه کانیاندا، دارایی و سامانی کوری نه بو تالیب، وینه ی جوله که کان نه یان ووت: نیمه کورو خوشه ویسته کانی خواین.

هدندی تریان لای کورهکانیان ئهمیّنیّتوه چهند روّژی و به نزیـك بونـهوهی لــه خــوا دائهنیّن، دهردوّگیّر ئهبن بوّسهر گورهکانیان و لهوی ئهی بهخشنهوه. لـــهلای گورهکانیــان ئاواتی وا ئەخوازن لىموان جگەی خوا كەس ناتوانى بىبەخشىن، ئەو كەسانە وينىدى (بوزيەكانن) كە ئەچنە لاى لىيوارى ھەندى روبار پۆل پۆل و تاقىم تاقىم لىە لىيوارى ئاوەكەيدا دائەنىشن و بە پىرۆزى ئەزانن، وەك روبارى (كەنج) لىمە ھىندىستان و، وا ئىمزانن نزيىك بونەوە لىمو روبارەو خۆشۆردن لەو ئاوە گوناە لائەباو ئەبىتە ھۆى نەھىتىتى ھەللەو خراپە.

بۆزانین: ئهو شتانهی باسمان کردن و زورتر لهوانهیش لهنیق ههندی کرمه لانی ئیسلامدا ئهبینری. به لام ئهوانه کارناکهنه سهر بنجینهی پاکی یه خوا پهرستی و سهرجاوه کانی لیّن ناکا، ریّگه کانی پهرستنی خوا وون ناکهن، چونکه دروشی راستی یه کیّتی خوا و چونیه تی پهرستنی رون و دروستن و نه خشه یه بو دانراوه لهنامهی پیروزی خوادا به جوری ئاژاوه و جیاوازی وهرناگری، رونی ئهو نه خشهیه به و جوره بهرده وامن روناکی ئه و یاسایه لیّن ناکریّن، روباری بوگهنی دوژمن کاری تی ناکا. یاسا دهست گردی نهزانن ریّگه به ئوی ناکریّن، روباری بوگهنی دوژمن کاری تی ناکا. یاسا دهست گردی نهزانن ریّگه به ئوی زولالی ئایینی ئیسلام ناگری، به و مهرجه ی قورئانی پیروز به دوامین و تهماشابکری و بخوین یته و پهنا، بخوینریته و هو په روناکه خوای گهوره گرتویه تیه نهستوی بی وینه ی خوی مانه و هو دهست کاری نه کردنی خورئان و دروشه کانی .

دووباره سهرچاوهی رونی یاسای ئیسلام رون کراوه ته وه به هنری کرده وه و گوفتاری پخهمه ره وه هی به به و شیوه به نه و په دوربینی و ته ته ته کردنیان له لایه نه خاوه نی نامه کانی فه رموده ی پخهمه ره وه هی وه ک بوخاری و موسلم و تورموزی و جگه ی نامه کانی فه رموده ی پخهمه ره وه هی نیخهمه رو میژوو ناسانی خاوه ن متمانه شه و استیانه ی بو سه ناندووین.

له دوای هاوریکانی پیخهمهر ﴿ ﷺ ئهو زانایانهی پاش ئهوان لهسهر پینی بوون به ئــهو پهری ووریایی ئهتهقینهوه بهدهم ههموو کهسیکا بیان ویستایه که بیروباوه دی ئیسلام بگورن له رینگهو شوینی خویاو بیدهنه پال بیروباوه دی ئیسلام ئهو گورانه نارهوایه، هـــهموو کاتــی

بدرهنگاری ئدو کهسانه بوون که خاوهنی ههواو ههوهس و نهنجام و مهبهستی جیهانی بوون، لـهلایهن ریّگه لادهرهکانی پیرهکانی دهرویّش و سوّفی بوّیان دهرکهوتبیّ، نهو زانایانه فیّل و فری نموانیان بر دهرنه خست و دانیشتوانیان بهبی پشو شارهزای باوه ری راست و دروست ئەكردن، رويان وەرئەگيران بۆلاى خواپەرسىتى،رويان وەرئــهگيران بــۆلاى خواپەرسىتى راستهقینهو بهوانیان ئهناسان که پیریسته ههررو بؤلای خوا بکری له ههموو روداویکا به تەنھا و بەس، نەك بۆلاى جگەى خوا لە پىرو گۆرەكان، خوا نوينەرى لە جگەى پېغەمەران نهبووه، دەستورى تايبىهتى خوى بىموان بەخشىيوه، خىوا ئىلە ھىمموو كىلەس نزيكسىرە لـهبهندهکانی خوّیهوه. ئهوانیش به یهکسانی و بهبیّ جیاوازی ههژاری لای خوان.لـهبهر تــهو ناكرى، ئەو دەست برانە ناتوانن سىدر لى دانىشتوان تىنىڭ بىدەن، جادوبازانى پىياوانى تهریقهت و سامان پهرستان، ناتوانن به ناوی ئایینهوه لیرهو لهوی زوربهی دانیشتوانی ژیرو هَوْشِدَا بَخْمُلُمْتَيْنِن، جَكُّمُى هُمُنْدَى لَمْ نَمْزَانْ و نَمْخُويْنِمُوْارَانْ نَـهْبِيْ، تُـمُوانيش يـا نـمْزَانْن يـا مەبەستى تايبەتى خۆيان ھەيە. بەراستى دروشم و ياساي راستى ئىسلام بۇ جۆرى پەرسىتنى خوا زور رون و ناشکران، نمو شتانه که پهیرهوانی پیرانی تهریقه ت نمیکه ن لـــه تیربازی و مارگرتن پەيوەندىان بە ئايىنەوە نيە دژى ئەون، درۆو دەست برين و فيْلْي ئەو كەسسانە بــە ناوی ئایینهوه سامانی دانیشتوان بهمفته ئهخون، پیاوانی ئایین ئهیان خهنه جیکسه ییسس و فرەيان ئەدەنە نيو تەنەكەي پۆخلەواتەوە.

بۆ زانین: هیچ کهسی نابی گومان ببا که من ئهمهوی پادرو توانج بگرمه ئه و پیشه به نرخهو ئهو ریگه خاوینه لهو رینگهیه که پیاوانی خاوهن ئایین و جیهان نهویستان گرتویانه و بهو پیشهیه وازیان له جیهان پهرستی هیناوه، وه وا بزانری بمهوی گالته و گهپ بکهم به پهیرهوی پیاوانی خواناس و راست گزیانی تهریقهت که لهگهل خواو هاو ئایینی خویانا راستیان کردووه، له ههولدابوون بو رویی کردنی ئادهمیزاد بو پهیرهوی کردنی یاسای ئیسلام به ئاموژگاری و بهجوری شارهزاکردنیان و پاك کردنهوهیان له چلك و چهههایی،

کردنیان به پیاوی چاك به هؤی ریزهوی تایبهتی خویانهوه، به بی گومان هاوریتی پیاو چاکان له زانایان و خوا پهرستان و جیهان نهویستان له پیرو لـه ماموّستایانی تهریقـهت و گهوره پیاوانی نایینی، گوی گرتن لسه ووته و ناموزگاری و وانهیان جوره پهرستنیکی خوایه، بهو پیشانهیان نهرمی نه خهنه دلان و ژهنگ و چهپهانی له ناوینهی دهرونیان به ژیرانه پاك ئەكەنەرە، ئەبنە كۆسپ و بەرگرى لەنتوان خىواو بىەندەى خوادا بىز پەلامارنــــــدانى گوناهو خراپهکردن، پاٽيان پيوه ئهنين بۆ مل کهچ کردني بۆلاي خواو جيب هجي کردني فهرمانه کانی خواو دور خستنه و هیان له قهده غه کراوه کان بهراستی پیرانی تهریقه ت همیانه زانای زور گهورهو خزمهت گوزاری ئایین که پهیوهندی تهواویان ههبووه به خوای مەزنەوە، بەبىي ريايى و خۇھەلككىشان، بە جۆرە پەرستنىكى شىرىن و خۆپارستن لىـــــــــ گونــــاە کردن و جیهان ویستان، به دروستی به پوخته یی ثایینیان ناسیوه، بهریّگای یاسای ئیسلام و ئاييندا چوون و پهيرووي ئايينيان كردووه له ههموو گفتوگۆو كردهوهياندا. ههلكهوتوه له نیوان پیرانی تەرىقەتا كەلە پیاوان كە سودو چاكەيان زوربەی كۆمەلتى ئىسلاميان دايۆشيو ه بههری ناموژگاری ووانهی به نرخیانهوه، همهندی لهو پیرانهن: (جونهیدی بهغدادی مهعروفی کهرخی. سلیمانی دارانی. فوزهیلی کوری عهیاز. عبدولقادری گەيلانى. سەيد ئەھەدى رەفاعى. حاجى كاك ئەھەدى سليمانى. شاھى نەقشبەند. مەولانا خالیدی کوردی.

جگهی نهوانیش له زانایانی خاوه ن زانیاری و جیهان نهویست و چاکه پیشهو خوّپاریز، ناوی نهو بهریّزانه باسکراوه و نوسسراوه به چاکه و سوپاسهوه له نامهی زوّری گهوره پیاواندا که ههمیشه له جهنگدا بوون لهگهل دروّزنان و پرو پرچپهرستان و جادوگهران، خوّیانیان ماندو کردووه بوّچهسپاندنی پوختهی نایین و گهرانهوهی بوّلای بیروباوهری هاوریّکانی پیخهمهرو پیاوه پیشوهکان، نهوانیشین نیبنو تهیمهو نیبنو جمهزهری و جگهی نهوانیش.

وینهی نهو کهسانه له خاوهن تهریقهته کان زور زور گهوره بوون و نایینیسان نه کردووه به به پهیژه بو سامان و پلهو پایهو جیهان، بهلکو جیهانیان کردووه به پهیژه بو گهیشتن بسه

ئاواتی بهرزی پاشه روّژ، لهبهر ئهوه نهبیستراوه لهوان کو کردنهوهی دارای له نیّوان پهیروه کانیان وهك زوّرتر له بهناو پیرانی تهریقه ت لهم سهردهمهی ئیمهدا که نهزان و نهخوینهوارن و سامانی زوّریان کو کردوّتهوه.

بر تاگاداری: ترازوی جیاکردنهوهی پیاوانی جاك و راست گو له خرابه کان و در وزنان نهمهیه: کردهوه گوفتاریان نه کیشری به تمرازوی یاسای قورئان و فهرموودهی پیخهمهر و پی به بمراوردی مهبهستیان نه کری له فرمانی جیهانیاندا، نه گهر نهوانت دهست کموت کارو گوفتاریان و رویی کردنیان ریک و بیک بوو له گهل نهو شتانه یاسا فهرمانی پیداون له قورنان و له فهرمودهی پیخهمهر و پی بینران دوای نهو شتانه نهکهوتن پهیوهندیان به جیهانهوه ههیهو چاویان له سامانی دانیشتوانهوه نهبوو به خوّرایی بیخون، قنیات بوون به و روزییه به رهوای خوا فهرمانی پیداون، ناوریان نهنهدایهوه بولای پلهو پایهو جیگهی بهرزی جیهان، نزیک نهنهبوونهوه له کار بهدهستان و دهسته لاتدارانی پایهو جیگهی بهریان بگرن. موسلمانان به هوی نهوانهوه فهرو چاکهیان توشبین و لهستهمیان رزگاربن، زاناو داناو بوون به پلهکانی نایین، ناگاداری زوّرتری یاسای لقهکانی نایین بوون، راستیان له دانیشتوان نهنهشاردهوه. خزمهت کارو خزمهت کارو خزمهت گوزاری زانین و زانیاری بوون، نهو کهسانه نه گهر بهو جوّرانه بوون بهراستی خاوهنی ریّرو گهورهین و شایانی ماموّستایی دوّستایهتین پیّویسته به چاکهو سوپاسهوه باسیان بکری و ناویان ببریّ.

به لام نه گهر بینران دژی یاسای دیاری کراوو دهستوری نایین بوون له کردارو گوفتاریاندا. تیبینی نه کران باوهشیان نه کرد به سامانی جیهانداو همولتی زورتریشیان نه دا به همهر شیوه به بوایه و بریان بگونجایه به چاك و به خراپ بو پهیدا کردنی دارایی و پله و پایهی ناره وا، چاویان له پول و پاره و پیتاکی دانیشتوانه وه بوو، خویان خوشه ویست نه کرد لای خاوه ن پله و کاربه دهستانی جیهان، له دهرگایاندا نه کهوتن و هه لیان نهمشان هه تا بچنه لایان، نه و کهسانه به و جوره بوون دهست برو فیل بازو جادوگهرن، بازرگانی به

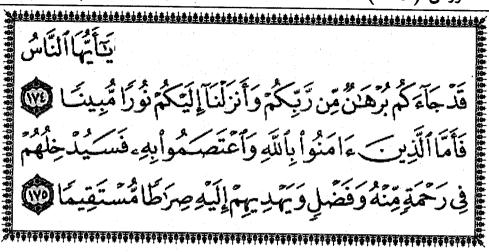
ئاینهوه ئهکهن، ئایین ئهکهن بهرینگهو پهیژهو گهیشتنیان به جیهان و کالاو والای نهماوه، جا بزیه پیویسته ئهو کهسانه دوربین لییان و به گویرهی توانا لهبهرچاوی دانیشتوانیان بخهین.

نه و در و گوم رایی و په لامار دانه یان بو جیهان ده ربخه ن بو دانیشتوان، نا لسه و کاتانه دا فه گهر بشبینرین بفرن بو ناسمان و ژههری کوشنده پیش بختین و مارو دووپشک بگرن و خویان بخه نه ناگره وه، پیویسته باوه ریان پی نه کری نه به نهینی و نه به ناشکراو به جادوگهرو بی باوه ریان بزانین و به چاکه یان نه ده پیشوس و به لگهی سه رچاوه که یان و راستی نین و جادو بوختانن، چونکه زور ترو سه رسورینه تر له وانه ی نهوان نه یکه ناگری تیزی ناهه مواریان بو تاوداون و نه چنه ناوی له لاوله و لاوله و لاوه نه چنه نه بینری که ناگری تیژی ناهه مواریان بو تاوداون و نه چنه ناوی له سروشتیان لی په یدا ده روه و به بین نازار و به ساغی، نه وه زرتر له کاری بیگانه و دور له سروشتیان لی په یدا نه بین و ژیری له وانه ناگه ن و سه رگه ردان له هی کانیان.

بۆیه پیویسته قورئان و فەرمودەى پیغهمەر بكەين به تەرازوو لـه یاساى خـــوا دەرنــهچین باوەر به یاسا بكهین، نەك به جادوو فړوفیّل، ئینز با ئینمه نەزانین چین و چۆن ئەكرین.

به راستی هه لسان به و کارانه له هه رکه سه و بی دژی دام و ده زگای باوی ده رکه و توی ناده میزادن و له سنوره ده ق پیوه گرتنیان ده رچوون که نه قل هزکانی بی نادو زریسه وه هه رگیزاو هه رگیز نابنه به لنگه له سه ر ترسان و نزیک بوونه وه له خوا به و مه رجه خاوه نه کانیان خو پاریز نه بن له گوناهو له بی فه رمانی خوا. به بی گومان نه و جو ره کارانه پیشه یه کن خاوه نه کانیان فیری بوون و جو ره که ی له نیمه وه په نهانه و نهینیه که له نیمه وه نه نهانه و نهینیه که له نیمه وه نه نادیاریه.

کاتی خوای مهزن به لگهی بو ههموو تاقمه کان له دوورووان و له بی باوه ران و جوله که و گاورو دیاری کرد و وه لامی دانه وه، دوای روئه کاته هموو ناده میزاد بن نهوه ی بریار بده ن به فروستاده ی موحه مهد هی که نه نه نه نه نه نه نه نوستاده ی موحه مه د هی که نه نه نه نوستاده ی موحه مه د می که نه نه نه نوستاده ی موحه مه د می که نه نه نوستاده ی موحه مه د می که نه نه نوستاده ی موحه مه د می که نه نه نوستاده ی موحه مه د می که نوان و که نو

﴿ یا اُیُها الناس قَدْ جاءَکُمْ بُرْهانٌ مِنْ رَبَکُمْ ﴾ ندی نادهمیزاد بدراستی هاتووه بـ وّلای ئیره بدلنگهید لـ لدلایهن پدروهرده کهری ئیوهوه که بریتیه لـ قورئـان و بـاوهر بـ ه موحهمـهدو ئایینی ئیسلام و ندو بهلنگهیه پدك خدری ههموو کهسه، چهندین بهلنگهی تریش.

ئیمه هیچ گزران و دهستکاری به سهردا نه هاتوه به دریزایی سال ، بر له مهو دوایش گزرانی به سهردا نایه نهم قورئانه ی ئیستا ههر نه و قورئانه ی پیشووه لای زانایه بوبی یا لای پاشایه یا لای شوانی یا لای بی باوه ری بوبی ، نه وانه یش نه وه نه گهیه نن که نه و قورئانه ی لای تخواوه ها تووه ته خواره و ویستی وایه نه گزری .

به لام به دریزایی میزوو گورانی به سه ردا هاتووه ، به ده یان ئینجیل نوسراوه ته وه به دری یه کتری ، له یه که مکتی هاتنی عیسادا عیسایان به ناده میزاد داناوه له زوربه ی روزانی خوله یه که می زاینیدا ، به لام له دواییدا به تایبه تی پاش خولی دووههم ژماره ی ئینجیلی زور پهیدا بو، هه ریه که یان به شیره یه دری یه کتری بون ، گاوره کان له باره ی عیساوه بیری جیاوازیان پهیدا کرد ، هه ندی کیان لایان وابو عیسا خوایه ، هه ندی تریان لایان وابو عیسا سینهه می سی خوایه .

سهرسورینهری تـر شـتی خویندمـهوه گفتوگـوی هـهندی لـهموژدهدهران و گهرو کـه روژ ثاواییه کانه : کـه موحهمـهد وانه کانی خـوی لـهئینجیل و لـهزاناکانی گاوره کانـهوه وهرگرتووه ، ئیمه پرسیار لهو کهسانه نه کهین : ئایا موحهمد ئایـهتی (۱۷۱ و ۱۷۲) ی ئهم سوره تهی نیسائی له گهل چـهندین ئایـهتی تـری بـی بـاوه پ کردنـی گاوره کـانی لـهو کهسانه وه وهرگرتوه یان نه ؟ کهواته نهو بریاردانه له خویانه وه لهسهر خویان و بی بـاوه پی خویان نه کهوی .

﴿ فَسَيُدخِلهم في رحمة منهُ وَفَضل ﴾ دوايي ئهو كهسانه ئهخاته نيّو ميــهرهباني لـهلايــهن خوّيهوه و ئهيشيان خاته نيّو ريّزگرتن و چاكهي خوّي لـهروزي دواييدا

به کورتی نهو کهسانه بروایان به خوا هینایی و پهنایان بر لای نهو بردبی ، جگهی خوا بخدنه پشتی خویان له نیو میهره بانی و ریزگرتنی خوادان ، به وانی نه به خشی رانمویی بو لای ریگه ی راست و پاداشتی زور ، له پاشه روزدا به وانی نه به خشی خوشه ویستی و خواردمه نی پاك له به هدشتی به ریندا .

خوای مهزن له کوتایی ثایه تی (۱۲) ی نهم سوره ته دا باسی نه و که سانه ی بو کردیس برن و کور و کچ و باوك و نه وه ی نیرینه یان نه بین ، میراتبه رانی بریتین بسن له خوشکی دایکی یا برای دایکی یا همردوو لایان ، لهم ثایه ته ی دواییدا باسی نه و که سانه مان بو نه که برن و کور و کچ و نه وه ی نیرینه و باوکیان نه بین ، میراتبه رانی بریتی بن له خوشکی باوك و دایکی یا کوبونه وه ی همردوو لایان ، یا خوشکی باوکی یا برای باوک یا برای باوک یا دوو خوشکی باوک و دایکی یا دوو خوشکی باوک یا برای باوکی یا برای باوکی یا کوبونه وی میراته کانیان خوا نه فه رموی :

﴿ يَستَفتُونك قُلُ الله يفتيكم في الكلالة ﴾ داوا ئهكهن لـهتۆ بۆيـان روون بكهيتـهوه چۆنيّتى بهشكردنى ميراتى ئهو كهسانه ئهمرن و كوړ و كچ و نهوهى نيّر و باوكيان نيه : تۆ لـهوهلامياندا بلتى : خوا روونى ئهكاتهوه بۆ ئيّوه چۆنيّتى بهشكردنى ميراتى ئهو كهسـه بـهم جۆرهى خوارهوه :

﴿ إِنْ أَمْرُؤُ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ ﴾ ثه گهر پياوي مرد نهو پياوه نهيبوو منال له كورو كے و نهوهي نيرينه و باوك.

﴿ وَلَهُ أَخْتُ فَلَهَا نصف مَا تَرَكَ ﴾ وهنهو پياوه خوشكى ههبوو بــاوك و دايكــى بــن يــا باوكى، دوايى بـــز نهو خوشكه ههيه نيوهى شتى به جيّى هيشتوه لــه سامان و دارايى.

﴿ وَهُو َ يَرِثُهَا إِن لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ ﴾ وهنه و پياوهيش ميرات نهگرێ له و خوشكهى ئهگهر مردو باوك و منالني نهبوو، ههموو ميراتي ئهو خوشكهى ئهبا، ئهگهر خوشكهكهى منالني نيرينهى ههبوو براكهى ميرات نابا، ئهگهر منالني ميينه بوو بهم جوّرهيه:

﴿ فَإِنْ كَانَتَا أَثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الْثُلْثَانِ مِمَا تَـرَكَ ﴾ دوای نه گهر میراتبهری نه و پیاوه دوو خوشك بوون زورتر، دووایسی بو نهوان ههیه دوو سی یه کی شتی نه و مروقه به جی هیشتووه.

﴿ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلدَّكَرِ مِثْلُ حَظِ الْأَثْنَتَيْنِ ﴾ وهنه گهر نسهو ميراتبهرانسه براو خوشكبوون له پياوان و ژنان، دوايي بۆ نيرينه ههيه به ئهندازهي بهشي دووژن.

﴿ يَبَيْنُ الله لَكُمْ أَنَ تَصَلِوُا وَالله بِكُلِ شَيىءٍ عَلِيمٌ ﴾ خوا رونى ئەكات دوه بى ئىيوه بەشكردنى مىراتى كەسى بمرى و منال و باوكى نەبى گۆمرايى ئىوە دەرب ارەى بەشكردنى مىرات بە گويرەى سروشتى خۆيان نەوەك توشى خراپە بىن و نەزانىن چۆنى بىلەش بكەن وگوناھبارنىن، وەخوا بە ھەموو شتى ئەزانى لە سودى ھەردوو جىھانى بەندەكانى خۆى.

به یاریدهی خوا کۆتایی هات – ۰ / ۱ / ۱۹۹۹ – زایینی ۱۹ – مانگی شهوال – ۱۶۱۹ کۆچی

﴿ سورەتى ئەلمائىدە ﴾

له مهدینه هاتوتهوه خوارهوه، له جگهی ئایهتی (۳) که هاتوه خوارهوه له عهرهفات له کاتی حهجی مال ئاوایی لـه جیـهان، لـه کـاتی گرتنـی شـاری مهکـهی پـیروز. ژمـارهی ئایهته کانی (۲۰) ئایهتن.

لســـمالله الزيمي الزييــــمُ يَكَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓ الْوَفُواْ بِٱلْعُقُودِ أُحِلَّتَ لَكُم بَهِ بِمَةً ٱلْأَنْعَكِمِ إِلَّا مَايُتَكِي عَلَيْكُمْ غَيْرَ يُحِلِّي ٱلصَّيْدِ وَأَنتُمْ حُرُكُمْ إِنَّاللَّهَ يَحَكُمُ مَا يُرِيدُ ١ يَثَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا يُحِلُّواْ شَعَلَهِ ٱللَّهِ وَلَا ٱلشَّهُ رَالْخُرَامَ وَلَا ٱلْهَدِّى وَلَا ٱلْقَلَّتِيدَ وَلَا ءَآمِينَ ٱلْبَيْتَ ٱلْحَرَامَ يَبْنَغُونَ فَضَّلًا مِّن رَّبَهُمْ وَرِضْوَلَا أَو إِذَا حَلَلْنُمُ فَاصْطَادُواْ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَءَانُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ أَن تَعْتَدُواْ وَتَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلْبِرِّوَٱلنَّقْوَيَّ وَلَانْعَاوَنُواْ عَلَى ٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدُونِ وَٱتَّـقُواْ ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خوای بهخشندهی میهرهبان

ئایهته کانی قورئانی پیروز دین و ئه پون له باره ی بیروب اوه پورست و دهستورو پهرست و دهستورو پهرست و سهرو کایهتی جیهان و ئایین و فهرماندان و جهنگی بی باوه پان نهم ئایه تانه ی دوای یه کیکن له و ئایه تانه دانراون بر یاساو دهستور بر ئاده میزاد. ئه فهرموی:

﴿ یا ایُها الذیْنَ اَمَنُوا اُوفُوا بِالْعَقُودِ ﴾ ئـهی کهسانیکی ئـهتو باوه رتـان هیناوه، ئیّـوه جیبه جی بکهن ئهو پهیمانانهی رویشتوه لـه نیوانتـان و پیویسـتان کـردووه لـهسـهر خوتـان بهخوایشتی خوتان وه به گویرهی یاسای ئیسلامبی، وهك بهستنی کریـن و فروشـتن، مـاره برینی ژنان، هاوبه شیتان لـه مامه لـهداو سویند خواردن، جگهی ئهوانیش لـهو شـتانهی خـوادن، واتان لی ئه کا.

لـهژير روناكى ئەو رىستەيەدا ئەم پرسياروو وولامانە جيڭگەى شياوى خزيانە:

۱ – ئهگهر پیویست کرا به روزو بی له روزانی جهژنهکاندا، یا کهسی پیویستی کرد له سهر بیویست کردنانه پوچن، له سهر خوی سهربرینی منالیکی خوی، لای شافعیهکان شهو پیویست کردنانه دائه مهزرین به لام نه که چونکه نهوانه قهده خهن له لای حهنه فیه کان نه و پیویست کردنانه دائه مهزرین به لام نه که روزوی جهژن و سهربرینی مناله کهی به لکو روزی له روزانی ترو سهربرینی گییانداری جگه ئاده میزاد.

۲ پهشیمان بوونهوه له کرین و له فرزشتن له ماوه ی جییا نهبوونه وه ی بکرو بفرزش
 لای شافعیه کان دروسته، لای حهنه فیه کان دروست نییه.

۳- تـه لاقدانی سی به سی په وایـه یانـه الای شافعیه کان په وایـه الای حدنه فیـه کان قهده غهیه، به لام لای ههر دوولایان ته لاقه کان ئه کهون، هه ریه کهیان به لنگه ی تایبـه تی خـقی ههیه.

ئهو رستهیه ههرچهنده زور کورته. به لام سوده کهی زور فراوانه، ئه و رستهیه پایه و بنچینهی کوششی زانایانه، ههریه کهیان به گویرهی بهراوردی خویان یاساو دهستوری لی ده رئه هینن بو ریک خستنی چونیه تی مامه له و کارو باری روز انه ی ئاده میزاد به گویره ی ئه و مهرجانه ی دییاری کراون، وه ک ژیری و بالغی مامه له کهران، جوری ئه و شتانه مامه له که که یته سهرو شایانی ئه وه بن بکررین، به مهرجی ئه و شتانه ره وانیان گورن به قهده خه و ئه وانه ی قهده خه نه وانه که نه و ره وا

خوای مهزن بهو رسته به بریاری خوّی پیویست کرد له سهر باوه رداران که مل که چی همموو فه رماندانی خوابن که بنچینه ی باوه رهینانه. بو لهمه و دواییش به دریدی باسی همندیکیان نه کاو نه فه رموی:

﴿ أَحِلَتْ لَكُمْ بَهِمَةُ الأَنْعَامِ ﴾ رِهوا كراوه بق ئيّوه بهسهزمانه چوار پيْكان لـــه هوشــــرّو بزن و مهرو گا، ئيتر ديّيى بن يان كيّوى، جگهى ئهوانيش لــــه گيانـــهوهرانى تـــرى كيّــوى، وهك ئاسك و كهرى كيّوى و ئهوانهى تريش كه ديارى كراون لـه نامه ياساكاندا.

له باسی ماناکردنی ئایهتی (٤) ئهم سورهته دا باسی جـــۆری ســه دبرپینی ئــه و گیاندارانــه ئه که ین به دریژی.

دوای ثموهی خوای ممزن باسی رهوایی ثمو به سهزمانانه ی کرد، له دوایدا دوو جنور لمو رهوایانه ده رئه کاو تمفه رموی:

﴿ إِلاَّ مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ ﴾ مهگهر شـــتى ئه خويتريته وه بهسهر ئيتوه دا لــهم ســوره ته كــه قه ده غهن ئه فــه موى: (لــه ئــايىتى (٣) دا (حُوِمَـت عَلَيْكُــم الْمَيْتَـةُ). ئــهو دوو شــتانه يش ئهمانه ن:

۱− ﴿ غَيْرَ مُحِلِي الصَيْدِ وَٱلْتُمْ حُرُمٌ ﴾ ئەو چوار پنیانە رەوان بۆ ئیوه لـه كیوى و دینی نهك ئیوه به رەواى دانین نینچیرو، ئیوه نیازى خوتانتان هینابى بۆ حهج و عهمره كردن، ئـهو نینچرانه لـه كاتى چونه نـاو حـهج و عـهمره كردن قهده غـهن و گۆشته كانیشـیان قهده غهیـه خواردنیان. ئیتر چوار پى بن یا بالنده.

﴿ إِنَ اللهِ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴾ بهراستى خوا فهرمان ئهدا بهشتى بيهوى له قهده غهكردن و له رهواكردنى چوارپى بهسه زمانه كان و بهرهوادانانى نيچير ههندى كات و قهده غه كردنى له ههندى كاتى تردا.

کاتی خوای مهزن قهده غهی کرد نیچیر له کاتی چونه ناوی نیازی کردنی حه ج و عهمره، له دوایشدا نهو قهده غه کردنه سه خترو توندتر نه کاو نه فهرموی:

﴿ یا اُیُها الذَیْنَ اَمَنُوا لا تُحِلُوا شعایر الله ﴾ نهی کهسانیکی نهوتو باوه رِتان هیّناوه: ئیّوه به رهوای دامه نیّن نیشانهی ئایینه کانی خیوا، لسه سنوری دیساری کیراوی حیهج و عیمره ده رمه چن، به هه رجوّری خوا فه رمانی پیداوه جی به جیّیان بکه ن

﴿ وَلا الشَهْرَ الْحَرامَ ﴾ وهبه رهوای دامه نین جهنگ کردن لــه مانگه بــه ریزه کاندا کــه چوار مانگن: زیلقه عده، زیلحه جه، موحه رهم، رهجه ب.

﴿ وَلاَ الْهَدْيَ ﴾ وهبهرهوای دامهنین ثهو چوارپییانه به دیاری ئـهنیرین بـۆلای خانـهی خوا، ریگهیان پی مهگرن و داگیریان مهکهن بابه ئاسانی بگهنه جینگهی خویان.

﴿ وَلاَ الْقَلَائِدَ ﴾ وهبه په وای دامه نین ئه و چوار پییانه دیاری کیراون و گهردن لفی کراییته ملیان له نال و به ردو دره خت و شتی تر هه تا بناسرین که دیارین بز خانه ی خوا رینگه به وانه مه گرن با بگه نه جینگه ی خویان.

﴿ وَلاَ آمِیْنَ الْبَیْتَ الْحَرامَ ﴾ وهئیوه به رهوای دامهنین جهنگ بکهن لهگهل کهسی نیازی خانهی ریزداری خوا بکا، ئیتر بز پهرستنی یا بز بازرگانی.

﴿ يَبْتَفُونَ فَضْلاً مِنَ رَبِيهِمْ وَرضُوانا ﴾ ئـهو كهسانهى داواى خواردهمهنى ئهكهن لـه پهروهردهكهرى خوّيان و داواى رهزامهندى ئهكهن لـه خـوا. نـاوهرو كى فـهرمودهى ئـهو رستانه ههموو ئادهميزادى گرتوهتهوه لـه باوهرداران و لـه بـى بـاوهران و ههريهكـهيان بـه گويرهى مهبهستى خوّيان بهر لـهوهى فـهرمان وهربگـرى بـو قهدمغـهكردنى چوونـى بـى باوهران بو مهكه و بو بهجى هينانى حهج، بهر لـه فهرماندان به جهنگ كـردن لـهگـهل بـى باوهران.

﴿ وَإِذَا حَلَلَتُمْ فَاصْطَادُوا ﴾ وههدر کاتی ئیّوه لـــه نیــازی حــهج و عــهمره دهرچــوون، دوایی ئیّوه رِاوی نیّچیر بکهن و رِاوکردنیـــان بــق ئیّــوه رِهوا ئــهبیّ لـــه جگــهی شـــارهوانی مهکهدا.

﴿ وَلا یَجْرِمَنُکُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُوکُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ أَنْ تَعْتَدُوا ﴾ وهسواری ئیره نهبی رق و دوژمنایتی تاقمی، بی باوه رانی قورهشی که رینگهیان گرتبوو لهسه ردانی مزگهوتی ریزدار بی تمواف کردنی، هانی ئیوه نهدا که ئیره دهست دریدی بیسه شهوان ئیره بتانهوی تولهی خوتانیان لی بکهنهوه و ئازاریان بدهن، ئهوه بو له سالتی حوده یبیه شهش سال دوای سالتی کوچی بی باوه ران نهیان هیشت پیغهمه ر بی تهوافی که عبه بچی.

پرسیار/ ئایا خوا نهیفهرمووه: ههرکهسی دهست دریژی کرده سهرتان، دوای ئیسوهش دوهست دریژی کرده سهرتان، دوای ئیسوهش دوهست دریژیه که؟، هوی چ شتیکه لیره قهده غهی کردووه؟.

وه لام/ ئەو ئايەتە ھاتوەتە خوارەوە لە بارەى تۆلە كردنەوە لەچەند جىڭگەيـەكى تايبـەتى كە لە جەنگدا كەسى لەبى باوەران موسلىمانى بكوژى يا ئەندامىكى لەناو بردبى، ئەو كاتە سەربەسەر بەبى زۆرتر تۆلەى ئەكرىتە. نەك بۆ رىگەگرتنە لە پەرستى يا بازرگانى ئەو كاتــە نابى رىگە لەبى باوەران بگىرى. بەلكو تۆلەيان لى ئەكرىتەوە بە سزايەتر.

به کورتی تۆله کردنهوه وائه بی به وینه ی تۆله یه ئه بی، وایش ئه بی به شتی تسری جگه ئه و ئه کورتی له هممو و کاتیکا پیویسته تۆله کردنه وه همر له به رسم که وتنی راستی بی، نه ک بسؤ تۆله کردنه وه بی به ته نها. بۆ ئه و مه به سته خوا ئه فه رموی:

﴿ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِ وَالْتَقُوى ﴾ وهئيوه يارمــهتى و كۆمـهكى يـهكترى بكـهن لـهسـهر چاكهكردن و لـهسـهر لى بوردن لـه يهكترى و چاوپۆشى كردن لـه يـهكترى، لـه يـهيپهوى خواو ييغهمهر دهرمهچن.

﴿ وَلا تَعاوَنُوا عَلَى الإِثْمِ وَالْعِدُوانَ ﴾ وهنيوه يارمهتى يهكتر مهدهن لهسهر گوناه كردن و بيخ فهرمانى خواو رابواردنى جيهان و له سهردهست دريدي كردن و دژايهيتى فورمانهكانى خوا.

﴿ وَٱتَقُوا الله إِنَّ الله شَدِيدُ الْعِقابِ ﴾ وهئيّوه لـــه خـوا بترسـن لــه پــهيرهوى نــهكردنى فهرمانهكانى خوا. فهرمانهكانى خوا.

۲ ههموو خواردن و خواردنهوهیه رهوایه مهگهر دهقی یاسا هاتبیته خوارهوه بو قهده غه کردنی ههندی قهده غه کردنی ههندی شتی به تایبه تی. له تایه تی (۱)ی نهم سوره ته داباسی قهده غه کردنی ههندی شت کرا، لهم باسه ی دووههمدا نه مانه ی خواره و مش قهده غه کرین.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحَيْمُ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهِلَ لِغَيْرِ اللَّهِ اللَّهِ وَوَالْمَا الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحَيْمُ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهِلَ لِغَيْرِ اللَّهِ اللَّهِ وَوَالْمُنْخِيقَةُ وَالْمَوَقُودَةُ وَالْمُكَرَدِيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَاذَكِمُ فَمَ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النَّصُبِ وَأَن تَسَنَقْسِمُوا السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكِمُ فِسَقُ الْمَيْوَمُ مَيْ اللَّهِ مِن كَفَرُوا مِن دِينِكُمْ فِلاَ تَخْشُوهُمْ وَاخْشُونُ الْمَوْقُ الْمَيْمَ اللَّذِينَ كَفَرُوا مِن دِينِكُمْ فَلَا تَخْشُوهُمْ وَاخْشُونُ الْمَوْقُ الْمِسْلَمُ دِينَا فَمُن اصْطُرَ فِي عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَمُ دِينَا فَمَنِ اصْطُرَ فِي عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَمَ دِينَا فَمُن اصْطُرَ فِي عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَمَ دِينَا فَمُن وَاخْدَ وَالْمَا لَا اللّهُ عَفُولُ اللّهُ عَنْوُلُ اللّهُ عَنْوُلُ اللّهُ عَفُولُ اللّهُ عَنْوُلُ لَا مِنْ اللّهُ عَنْوُلُ لَا مُعَلِي اللّهُ عَنْوُلُ لَا اللّهُ عَفُولُ اللّهُ عَنْوُلُ لَا اللّهُ عَفُولُ اللّهُ عَنْولُ اللّهُ عَفُولُ اللّهُ اللّهُ عَنْولُ اللّهُ عَنْولُ اللّهُ عَنْولُ اللّهُ عَنْولُ اللّهُ اللّهُ عَفُولُ اللّهُ عَنْولُ اللّهُ اللّهُ عَنْولُ اللّهُ عَنْولُ اللّهُ عَنْولُ اللّهُ عَنْولُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ عَنْولُ اللّهُ عَنْولُ اللّهُ اللّهُ عَنْولُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ عَلْمُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللللّهُ الللّهُ اللللّهُ الللللّهُ الللللّهُ الللّهُ الللّهُ الللللّهُ الللللّهُ اللللّهُ الللللّهُ الللللّهُ الللللللللللّهُ اللللللْمُ الللللّهُ اللللللْمُ الللّهُ اللللْمُ الللّهُ الللللللّهُ اللللللللللللللللللْ

﴿ حُرِمَتْ عَلَيْكُمْ ﴾ قەدەغە كراوە لەسەر ئيوە ئەم (١٠) شتانەى خوارەوە:

۱ → المیقه ی خواردن و به کارهینانی مرداربو مرداربو گیاندارانی به گویرهی دهستوری ئیسلام سهر نهبرابن.

بۆ زانین: پیویسته سهربرینی ئهو گیاندارانهی گۆشتیان ئهخوری بهشتیکی تیژ وهك ئاسن و مس و زیرو درهخت و بهرد. بهلام نهك به نینوك و ددان و ئیسك. مهرجه برینی هـهموو

قورگ و سوریژ به تمواوی و بچوکترین بازنهیه لـه قورِك بهسمری سهربراوهکهوه بمینیتـــهوه بهلای شافعیه کان و مالیکیه کانهوه. بهلای شافعییه کانهوه وا چاکه روبهرووانگهبی و ناوی خوای لهسهر ببری و سلهوات لهسهر پیغهمهر بدری له کاتی سهربریندا. بهای مالیکیه کانهوه پیویسته ناوی خوا ببری و نیازی سهربرین بکری. بهلای شافعییه کانهوه واچاکه برینی هدردوو شادهماری ئهم لاولای ملسی سهر براوهکه. بهلای مالیکیه کانهه پیویسه برینیان. به لای حهنه فیه کانه و ه پیویسته برینی قورگ و سوریژه و یه ک دانه له دووشادهماره کان بهلای حنبه لیه کانه وه پیویست نی په برینی همهمو قورگ و سوریژه، لهمه و دوا باسى ئەكرىتەوە. بەلاى ياساى ئىسلامەوە كاتى رەوايە خواردنى ئىسەو گیاندارانهی سهر نهبررین نهو کهسهی سهریان نهبری پیویسته موسلمان بی یا خاوهن نامه كانين، ئيتر منالين يا ژنين، بهو مهرجهي مناله كه چاك و خراب جوي بكاتهوه. لهمهو دوا له باسی مانای ئایهتی (٤)دا بهدریژی باس ئه کرین ماسی و کوله سهبرینیان پیویست نیسه، ئەو پنچوەى لە سكى دايكە سەبرواوەكەيەتى دواتر پنويست نىيە سەربرينى پنچوەكە. ئەو گیاندارانهی توانای سهربرینیان بزنهبی وهك بهسهر كیویکهوه بن یا لــه نیو چالیکابن بـه نیبازی سهربرین شینکی تیژیان ئاراسته بکری و بمرن رهوایه خواردنیان، ههروهها گیانداری کیّوی سهگیّکی راوکهر یا بالندهیه بیان کوژن یا شتیّکی ناراسته بکری و بمسرن خواردنيان رەوايە.

هنری قدده غه کردنی مرداربوو له به رئهمه یه: خویدن زوّر ناسک و نهرمه، دوایسی هه ر کاتی گیاندار له خوّیه وه بمری خوینه کهی ئه میّنیته وه له نیّو دهماره کانداو خراب ئه بی و نه خوّشی و زیانی زوّری لیّ په یدا ئه بیّ. باسکردنی ئه و شتانه ی رابوردون لییّره بوّ ئه وه یه مرداربوون.

۲ ﴿ وَالدَمُ ﴾ وه قهده غه كراوه له سهر ئيوه خوينى رهوان كه به توندى ديته دهرى و جوى ئه بيته وه له گوشت. به لام خوينى وهستاو وينه سپل و جگهر خواردنيان دروسته، ئهو خوينه يش ئه مينيته وه به سهر ئيسك و گوشته وه خواردنى دروسته.

۳- ﴿ وَلَحْمُ الْحَنْزِيْرَ ﴾ وهقدده عنه كراوه له سهر ئيّوه خواردنى گۆشتى بهرازو به كارهيّنانى ههموو ئهندامه كانى بۆ ههر شتى بى، پيسه كهى به دهباغ كردن پاك نابيّتهوه. به لام پيّسهى جگهى بهراز به دهباغ كردن پاك ئهبيّتهوه. موسلمانان به تيّكرايى پيّك هاتوون به بى جياوازى له سهر قهده غهى گۆشتى بهراز، چونكه بهراز چاو برسى ترينى گيانهوه رانهو سل له خواردنى هيچ شتى ناكاتهوه، زوّرترين و خوّشترين خوارده مهنى بهراز شته پيسه كانه. كهواته خواردنى گوشتى بهراز ئهبيته هۆى پهيداكردنى رەوشت و خوى گيانهوه رانى نهخوش نهخوشى لهلهشدا پهيدا ئهكهن. زانا كارامه كان رونيان كردوّتهوه كه خواردنى گوشتى به مداز ئهبيته هوى پهيداكردنى دونيان كردوّتهوه كه خواردنى گوشتى بهراز ئهبيته هوى پهيداكردنى جوّره الوحيدة) وينه كه لهشى خواردنى گوشتى بهراز ئهبيته هوى پهيداكردنى جوّره الكرمى كوشنده له لهشى خواردنى گوشتى بهراز به هوى پهيداكردنى جوّره ما كرمى كوشنده له لهشى كورانيدا، چهورى و نهندامه كانى وهك گوشته كهى قهده غهن، زانايان ئهليّن ميكروّبه كورانيدا، خورانيدا، پهورى بهراز به هوى بهرزترين پلهى گهرمى ناكوژريّن و لهناوناچن.

٥- ﴿ وَالْمُفْحَنِقَةُ ﴾ وهقهده غــه كـراوه لهسـهر ئيـّـوه خواردنـى گۆشــتى گييـاندارى خنكينرابى به دەست يا بهههر شتى تر بى، وه ثهو گييانداره بهمردارۆ بو و دائهنرى.

٦- ﴿ وَالْمُوْقُودَةُ ﴾ وەقەدەغەكراوە لەسەر ئيوە كۆشتى گياندارى بكوژرى بەلىندانى
 بە ھەر شتى بى ھەتا ئەمرى، بە مردابوو دائەنرى

۷− ﴿ وَالْمُتَرَدِيَةُ ﴾ وهقهده غه كراوه له سهر ئيوه كۆشتى گياندارى بكهويت خواره وه له جيڭايه كى بهرزه وه و بمرى، يا بكه ويته نيو چاليك و بمرى، ئه وان ه مرداربون. ئهگهر تيرى بهاوي ژرى بۆلاى گياندارى له سهر كيوى و بكه ويته خوارو بمرى خواردنى قهده غهيه، چونكه نازانرى به و تيره كوژراوه يا به كه و تنه خواره وه .

۸ ﴿ وَالْنَطَقِيحَةُ ﴾ وهقه ده غه كراوه له سهر ئيوه كۆشتى گياندارى قـ و و لقـ دى لى بدرى و بمرى، به مرداره وه بو و دائه نرى.

۹ - ﴿ وَمَا أَكُلَ السَبَعُ ﴾ وهقهده غه كراوه له سهر ئينوه كۆشتى گياندارى درنده بريندارى كردبى و بمرى به و برينه يا درونده يه گييانداريكى كوستبى و بمرى و پاش ماده ى گوشتكه ي خواردنى قهده غه يه.

﴿ إِلاَّ مَا ذَكَيْتُمْ ﴾ مهگهر گیانداری له برگهکانی پینچ به دواوه ئیوه سهرتان بریبن و گیانیان تیدا مابی، ئهوانه ئهو کاته خواردنیان قهده غهنین، نیشانه ی گییان پی مانیان به مانه دهرئه کهوی: چاویان یا ئهندامی تریان بجولین له کاتی سهربریندا.

بۆ زانین: ئەوەى شایانى باسبى خوادەمەنى يە قەدەغەكراوەكان ھەر ئەو (١٠) بەشانە نىن. بەلكو قەدەغە كراوى تر زۆرن وەك خواردنى گۆشتى سەگ و گورگ و چەقلى و شير و پلنىگ و فيل و گييانەوەرانى دړندەى ترو ھلموو بالندەى شكاركەر، وەك بازو ھەلۆو قەدەغەكردنى ئەوانە لە فەرموودەكانى پىغەمەرەوە وەرگىراوە.

لای مالیکیه کان جگه لهو (۱۰) شتانه خواردنی گۆشتی هیچ گییانداری تر قهده غه نیه دوای ئهوه ی خوای مهزن باسی قهده غه کردنی ئه و (۱۰) شتانه ی بو کردین، باسی قهده غه کردنی دوای تریان بو نه کا و نه فهرموی:

و ران تستقسموا بالأزلام و وقهده على و وقهده و كراوه له سهر ئيوه كه داواى رون كردنه وهى به سيك و شتيكى ناديارى بكه نه به هوى جهندين پارچه دره حتى له وينه ى تيردا تاشرابوون.. ناوه رق كه و رسته به له وه ها تو وه عمره به كان نيازيان بكردايه كاريكى گرنگيان بكردايه، وه كه برياردان بو جهنگ و هينانى ژن و چونيان بو كاروان و بازرگانى و رووداوى ترسى دارى بچوكى سهرتيزيان هه به بوو: له سهر يه كهميان نوسرابوو پهروه ردگارى من فهرمانى پيداوم. له سهر دووههميان نوسرابوو پهروه ردگارم قهده على

کردووه لهمن. لهسهر سیّههمییان نوسرابوبی تاگایه. دوایسی نه و تیرانهیان دانهپوّشی به شتی، دهستیان نهبرد یه کیّکیان نههیّنایه دهروه نهگهر یه کهمیان بووایه نهچون به سهردهمی کاره کهیانهوه. نهگهر دووههمیان بهاتایه ته دهروه و ازیان له نیازی خوّیان نههیّناو نه نهچون بو کردنی. نهگهر سیّههمیان بهاتایه ته دهره وه جاریّکی تر یا زوّرتر نهو کاره یان کرده و همتا یه کهم یا دووههم نههاته دهروه. قهده خودنی نهو کاره لهبهر نهوه بوو کاری نادیاری خوانه بی که سی تر نازانی چ جای داری رفقی و شکی بی گیان.

﴿ ذَلِكُمْ قِسْقٌ ﴾ ثمو شتانه ی قهده نه کرابوون له سهرتان کردن و خواردنیان لادانه لــه یاساو فهرمانی خواو گوناهی گهوره ن.

پرسیار/ ئهگهر داواکردن و زانینی شتی نادیاری بههزی ههر به تگهیه کهوه قهده غه بین، ئهبی مانا لیکدانه وهی خهو یا خستنه دانه وهی شتی بز ناو دانی میرز ف له الایه ن خواوه قهده غه و بی باوه وی بی؟

وه لام/ زانینی شتی به هوی مانا لیکدانه وهی خهو، یا بسه هوی خسستنه دلسه و الألهام) قه ده غه و بی باوه پی نین، نه وانه جوّره زانیاریه کن خوا نه یبه خشی به هسه ندی کسس. به لام داواکر دنی زانینی شتی نادیاری به هو ی سهو تیرانه و هومانی پوتن و پهیوه ندیان به زانیاریه و ه نیه. خوای مهزن که باسی ژماره ی قه ده غه کراوه کان و پهواکانی بو کردین، له کو تاییدا فه رموی:

نه و قهده غه کراوانه کردن و خواردنیان لادانن له ثایین و گونــاهی گــهورهن، لــه پاشــا هانی باوه رداران نه دا بز دهست گرتن به دهستوری تهواوی ثایین و نهفهرموی:

﴿ الْيَوْمَ يَئِسَ الذَيْنَ كَفَرُوا مِنْ دينِكُمْ فَلا تَحْشَوهُمْ وَأَحْشَونَ ﴾ ئەمرۆ بى ئومىد بوون كەسانىكى ئەوتۆ باوەريان نەھىناوە بە ئايىنى ئىزە، بەتەمابوون لەمەوبەر ئايىنەكەتان كۆتسايى بىن بىت و نەمىنى و بگۆرى و ئىزە وەرگەرىن لە ئايىنى ئىسسلام. بەلام بۆيسان دەركەوت باوەرى راست چەسپاوە لە دەرونى موسلىماناندا و ئايىنى ئىسلام رىگەى خىزى گرتىوە،

پهرهی سهندوه له زوربهی روی زهویدا روژبهروژ بهرهو زورتر نهروا. کهواته مهبهست له نهمرو له روزیه نهروا. کهواته مهبهست له نهمرو له رستهیه دا روژیکی تایبه تی نییه. به لکو نهو روژه بهرده وامه هه تا هه تایبه دوایی نیزه له و بی باوه رانه مه ترسن، روژگارتان له سودی خوتانه و، هه رله من بترسن و دهسته لاتی من به هیزه، نیچیره کانم لاوازه هه له تیژه و گرتوخانه م دورو درید و کوت ایی نایه.

به راستی ئایینی ئیسلام وهك میژوو تاقیكر دنه وه كان بوّمان ده رئه خهن هیّریّكی وانسه بو و از بین و خوّی بسهییّنی به توّپزی و به زوّر به سهر ههموو دانیشتوانی روی زه ویدا. بسه لاّم هیّریّكی خوّراگر بووه به رانبه ر به دو ژمانانی خوّی و توانیویسه تی خوّی بیاریّزی له نه مه به خوّراگر تنبی ئایینی ئیسلام له كاتی لاوازی موسلماناندا جیّگهی سهر سورمانه، ههروه ك سهر كهوتنیشی جیّگهی سهر سورمانه له كاتی هیّزو هه لمه به به خاچ پهرستان و ته تهرو گیره شیّوییی رافزیه كان و تابوری پینجه می نیّو موسلمانان و كاربه ده ستانی خوّفرو شیان و خوّراگر تنی ژماره یه كی كهم له به رده میاناو به سهر گرتنه و سام و شكوّی به ریّز پاله وانی كورد سه لاحه دینی ئهیوبی و سهربازه كورده كانی به رانبه ر به خاچ پهرستان و راوه ستانیان به رانبه ر به پیلانی ناوخوّ، پهلاماری هه ندی له نه وه کانی و سه رله نوی خاچ به رستان و راوه ستانیان بونیان بونیان بوسه ر هیّرشی هوّلا كوّو رافزیه کان و سه رله نوی هاتنه و کان و سه رله نوی و ماه جاران، ئه وانه ههمو و یان جیّگهی سهر سورمانن بوّ خوّراگرتنی ئایینی ئیسلام له کاتی لاوازیدا.

 ئیسلام زورتر جینگهی سهرسورمانه به و ههمووه لاوازی و بسی چهکیسه وه هه و خاوه نی سامان و زانیاری و رامیاری نین، به تایبه تی کاربه دهستانی به ناو موسلمان به گشتی که دژی یه کترین ههریه کهیان بسؤ چهسپاندنی کورسی خویان دوژمنایتی ئایین ئه که ن بسؤ گهوره یی خویان.

به راستی ثایینی ئیسلامیش رینگه ی خوّی گرتو وه تسه به رو بلاو بوته به به خهنگ و له گهل دژایتی کاربه دهستانی به ناو موسلامان بو چهسپاندنی یاسای ئیسلام و بی رامیاری و نه زانینی زوربه ی موسلامانانی ئایین په روه رو راست. سوپاس بو خوا به بی ته خت و کلاوی پاشایتی زوربه ی روی زهوی داپوشراوه به ئایین و ماموستاو زانای زوری پهیدا کردووه، به یارمه تی خوا ئایینی ئیسلام ئه که ن به پیشه وای هه موو روی سه رزه وی.

بر نمونه: زورتر له سهد ملیون موسلمان پهیدابوون له وولاتانی دوور، بی نهوه ی نیشتمانیکی رامیاریان همبی، ههروه ها بهبی جهنگ ژماره ی زوریان پهیدا کردووه له یابان و چین و سوّمهتره و فلیبین و بهریتانیا و نهلمان و یو گوسلافیا و وولاتی تریش، نهوانهیش هوّی نهوه یه نایینی ئیسلام ناسانه و دووره له نه فسانه و پروپوچ، دانیشتوانی نه و جیّگایانه و روو و بهبیرن.

﴿ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ ﴾ ئەمرۆ لەمەودوايىش تەواوم كردووه بۆ ئۆوە ئاينەكەتان بە جۆرى شايستەو شايانە بۆ ھەموو كات و جىڭىيە ھەتا رۆژى دوايى، ناتەواوى تىدانيە ھەموو فەرمانە پۆيست كراوەكان و چاكەكان و قەدەغەكراوەكان و كارە رەواكانى تىدا روون كراوەتەوە. لەم رۆژە بەدواوە ترسى بت پەرستانى لەسەر ھەلىگرتن، لەمەو پاش نابى بىت پەرستان حەج بكەن لەگەلىتان، ئايىنى ئىسلام تازە ھەلىناگىرى و لەناوناچى، بىروباوەرى خۆى لە نى ئادەمىزادا بلاوئەبىتەوە. بەسەر ھەموو ئاينەكاندا رون كراوەتەوە، بىريارم داوە باوەرتان بە ھەموو پىغەمەران و نامەكانى خواتان ھەبى. لەمەو بىش ئاسودەبن لە ھىرورى تى بكا، لەلايە ترەوە سەر ھەلى ئەدا بە ھىرىدى دى تى بىلى ئاسانىد.

﴿ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي ﴾ وهمن تهواوم كرد بهسهر ئيّوهدا چاكهى خــۆم بــه رانمويــى كردنتان و به تهواوكردنى ياساى ئايينتان و مهكهتان داگيركرد به يارمهتى دانى خۆم، پـــاك كرايهوه لــه بت پهرستى.

﴿ وَرَضِيتُ لَكُمْ الْأِسْلامَ دِيناً ﴾وهمن هه لام بژارد بن ئیوه ئیسلام به ثایین بنرتان و پیسم چاکه ثاینتانبی، ههرگیز لی کی لانه ده ن پاکترو پوخته ترینی ههموو ثاینه کانه، کردومه به یاسا بن پهرستی نی خوّم له ههمو ژیانی روّژانه تانا و بن ئیوهش هه تا هه تایه.

خوای مهزن فهرمودهی خوّی روپی ئه کاتهوه بسوّلای نه و شستانهی قهده غه کرابوون و ئهفهرموی:

﴿ فَمَنِ أَضْطُرَ فِي فَحَمَصَةِ غَيْرُ مُعَجَانِفٍ لِأَثْمٍ ﴾ دوای هدرکهسی داماوی روی تی کرد بههری برسیّتی که ببیّته هوّی نهمان و مردنی، چاری نهماو ثهبوایه ئهو شتانهی قهده غه ناب خوا به جوّری لانه دا بوّلای گوناه و لهوه ده رچی زوّره خوّری بکا، ئهندازه یه بخوا پیّی نهمریّ. ثهو کاته بوّ ثهو که سه هه یه لهو قهده غه کراوانه ی پیشوو بخوا، ناچاری پالی پیّوه بنی، نه ک بوّ رابواردن و کاتی ههرزانی، وه که ههندی که سی سهر لی شیواوی به ناو موسلتمان گوّشتی به راز ثه خوّن. ثه و که سانه ثه گهر به رهوای دابنین ثه و خواردنه ثه نست بی باوه رو له ریزی ئیسلام ده رئه چن.

﴿ فَانِ الله غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ دوای به راستی خوا لی خوشبوونی زوره بو شهو کهسانه به داماوی و ناچاری ثمو قمده غه کراوانه ثه خون، میهره بانه بو به نده کانی خوی که شهو شته قمده غه کراوانه یان بوره وا ثه کا له کاتی ناچاریدا.

کاتی خوای مهزن باسی شهو شتانه ی کرد خواردن و کردنیان قهده غه نه له گه ل نهوانه یشدا ره وای کردبوون، دوایی باسی ههندی له و شتانه مان بی شه شه کا که پیغهمه و پرسیاری لی نه کری و وه لامی نه داته وه و نه فه رموی:

وَسَعَلُونَكَ مَاذَآ أُحِلَّ لَمُنَّمَّ قُلُ أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِبَتُ وَمَاعَلَمْتُ مِ الْكُمُ ٱلطَّيِبَتُ وَمَاعَلَمْتُ مَ اللَّهُ فَكُمُ الطَّيِبَتُ وَمَاعَلَمْتُ مَ اللَّهُ فَكُمُ الطَّيِبَتُ وَمَاعَلَمْتُ مَ اللَّهُ فَكُمُ اللَّهُ فَا اللَّهُ فَكُمُ وَاذَكُمُ وَا اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَالنَّقُو اللَّهُ إِنَّا اللَّهُ سَرِيعَ الْحِسَابِ عَلَيْهُ وَالنَّهُ إِنَّ اللَّهُ سَرِيعَ الْحِسَابِ فَعَلَيْهُ وَالنَّهُ إِنَّا اللَّهُ سَرِيعَ الْحِسَابِ فَعَلَيْهُ وَا اللَّهُ إِنَّا اللَّهُ سَرِيعَ الْحِسَابِ فَعَلَيْهُ وَالنَّهُ اللَّهُ الْمُؤْمِنِ الْمُؤْمِلُ الْمُلْمُ اللَّهُ اللَ

﴿ یَسْئِلُونَكَ مَاذَا أَحِلُ لَهُمْ قُلْ أَحِلُ لَکُهُمُ الطَیباتُ ﴾ پرسیار ئه که نه له تق چ شتی رهوایه بق ثهوان له خواردمهنی؟ تق بلتی له وه لامی ئهواندا؟ ره و کراوه بق ئینوه خواردن و خواردنه وهی ئهو شتانهی پاك و خاوینن و دهرونی خیاوهنی ره وشتیکی پاکبی پیزیان لی نه کاته وه و یاسای قهده خهی نه کردبی، بق ئه وهی به رله وهی نزیکی بکه و نه وه بزانس کام خواردهمه نی ره وایه. که واته ئه و شتانه ی بیزیان لی بکریته وه قهده خه ن وه ک مرداره وه بو و خوین و گوشتی به رازو ئه و شتانه سروشتی پاک بیزی لی نه کاته وه و ئه وانه یش که سه رئه برین بق بین به گویزه ی یاسا سه رنابر رین.

﴿ وَمَا عَلَمْتُمْ مِنَ الْجَوارِحِ مُكَلِّبِينَ ﴾ وه په اکراوه بۆ ئیوه نیچیرو کو ژراوی شتیکی ئه و تو نیوه فیری پا بالنده، وه له سکار که ران، ئیتر چوار پی بن یا بالنده، وه له سه گ و تانجی و هه لیزو بازو جگهی ئه وانیش له کاتیکا ئیوه سه گ و ئه وانه می ترتان فیری پاوکردیی، به جوری ئیوه ئه تانه وی بینه وه، نه له له خویانه وه نیچیر بگرن یا گوشته که ی بخون.

﴿ تُعَلِمُونَهُمْ مِما عَلَمَكُمْ الله فَكُلُوا مِما أَمْسَكُنَ عَلَيْكُمْ ﴾ ئيّـوه ئـهو شـكاركهرانه فـير بكهن لهشتى خوا فيرى ئيوهى كـردووه دايناوه لـه ميّشكتانا وهرتـان گرتـووه بـههـوى

ئەقلىتانەوە بى فىركردنيان بەو جۆرە فىركردنانە ياسا رونى كردۆتــەوە، دوايــى ئىــوە بخــۆن ھەندى لــەو نىــــچ شـــــى ئىـــوە بىـــۆن مەندى لــەو نىـــچ شــــىى نـــەخۆن بـــۆ خۆيانيان گرتبىي.

﴿ وَأَذْكُرُوا أَسْمَ الله عَلَيْهِ وَأَتَقُوا الله إِنَّ الله سَرِيْعُ الْحِسابِ ﴾ وه ئيّوه ناوى حـوا ببـهن لـهسـه ر ئـهو شــتهى ئـهوان گرتويانـه لـهكاتى بـهره لاكردنى شـكاركهرهكان و لــهكاتى گرتنيداو، ئيّوه لـه خوابترسن و ناوى خوا ببهن و خوّتان بپاريّزن لـه خواردنى ئهو شــتانهى قهده غه كراون لـه كاتهدا كه ههموو شتيكتان بوّ رون كراوه تهوه. بهراســتى خـوا زوّر بـه پهلـهو گورجى پرسيار لـه ئيّوه ئهكاو پاداشتى چاكهو خراپهتان ئهداته وه گهوره و بچوكيان.

مەرجەكانى فيركردنى خاوەن شكارەكان بۆ شكاركەرەكانيان چوار شتن:

۱ پنویسته ئهو شکارکهره فیزی راوو نیچیرگرتن کرابین، بهجوری خاوه نه کانیان ئهیانه وی. یانی که فهرمانی پیدان برون بولای نیچیر برون، ئهگهر بانگی لی کردن بوگهرانه وه بگهریته وه.

۲ - هەر كاتى نىچىرەكەى گرت نەىخوا، ئەگەر خواردى بۆخسۆى گرتـووە نـەك بـۆ
 خاوەنەكەي. كەواتە خواردنى قەدەغەيە.

۳ پیویسته خاوهندی به نیازی راوهوه بهره لای کردبی، ئهگـهر لـه خویـهوه رویشـتو
 نینچری گرت و هینایهوه به مردویی خواردنی قهده غهیه.

٤ پێویسته ئهو مهرجانهی پێشوو لهو شکارگهرانهوه بێتهدی چهند جارێ بــه جــۆرێ
 بوبن به سروشت بۆیان.

هـ مموو زانایـانی ئیسـلام بریاریـانداوه ئهگـهر ئـهو مهرجانــه نههاتنــهدی خواردنــی گیراوه کانیان رهوانیه مهگهر نیّچیره گیراوه کان زیندوبن و سهرببریّن، پیّویسته راوچیــه کان موسلّمانبن یا خاوه ن نامه کانبن وه ک گاورو جوله که. نه گ ئاگر پهرست و بــیّ بـاوه ران و ئایینه کانی تر. زانایان جگه حهنبهلیه کان لایان وایه واچاکــه نـاوی خـوا بـبری لــه کـاتی بهره لاّکردنی شکار کهران و سهبرینی گییانداران. به لاّم لای حهنبهلیـه کان پیّویسـته نـاوی خوا ببریّ.

مەرجەكانى سەربرينى گيانداران بريتين لـەم شتانە:

۱ برینی قورگی گیانداره که جینکه چونه خوارهوه هاتنده ده رهوه ی همناسه یه به و مهرجه کهمترین بازنه یه له قورگ بچی به لای سهری گیانه و هره که و ه.

۲ برینی سوریژه که شوینی چونه خوارهوهی خواردن و خواردنهوهیه، بهو مهرجهی
 بۆ قورگ باسکرا، پیویسته برینی ههردوولایان بهیهکهوبی

abla – برینی ههردوو شاده ماری ئه م لاو ئه ولای ملی گییانداره که ، برینی ئه و دوو شاده مارانه ه لای شافیعه کان مهرج نیه ، به لام واچاکه به برین ، هه روه ها نه اوی خواربردن مهرج نیه بو پره وابونی خواردنی گوشته کانیان . به لام لای حه نه لیه کان مهرجه به لای جگه ی نه وانه وه وا چاکه ناوی ببری له کاتی سه ربریندا . . نه و گیاندارانه نه ندامی کیان نه مابو و که به بی نه و نه ندامه نه ژین ، وه ک و ورگ و میشک و لای مالیکی و حه نبه لیه کان خواردنیان قه ده غه یه .

تیبینی: باسکردنی راو به شکاره کان و مهرجه کانی و باسی مهرجی سهربرینی گیبانداران له باسی ماناکردنی ئایه تی (۳)ی شهم سوره ته دا و مورجه نایه ههر چهنده دوویات کراوه ته وه. به لام بی سوود نیه باسیان له ههر دوولادا.

پاش ئەوەى خواى مەزن باسى ئــەو خواردەمەنيانــەى كــرد رەوايــە خواردنيــان، باســى خواردەمەنى رەواترمان بۆ ئەكا لـەگەل رەوايى مارەكردنى ھەندى لــە ژنان و ئەفەرموى:

الْيُوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِنابَحِلُّ لَكُمُ الطَّيِبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِنابَحِلُّ لَكُمُ الطَّيِبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِنابَحِلُ لَكُمُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِنابَحِلُ اللَّهُ مَناتُ مِنَ اللَّوْمِنَاتِ وَالْمُحْصَناتُ مِنَ اللَّوْمِنَاتِ وَالْمُحْصَناتُ مِنَ اللَّوْمِنَاتُ وَالْمُحْصَناتُ مِنَ اللَّهُ وَهُولَ اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللْهُ وَاللَّهُ وَالْهُ وَاللَّهُ وَاللِّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللْمُولُ

﴿ الْيَوْمَ أَحِلُتْ لَكُمُ الطَّبِباتُ ﴾ ئەمرۆ رەوا كراوه بۆ ئيّوه ھەموو خواردەمنيه پاكــهكان مهگهر به دەقيّكى ياسا يابەراوردى زانايان قەدەغە كرابىخ. دووپات كردنەوەى ئەو ر_ىستەيە بۆ بەھيۆكردنى ناوەرۆكەكەيەتى.

﴿ وَطَعَامَكُمْ حِلَّ لَهُمْ ﴾ وهخواردهمهنی ئیوهیش رهوایه بـ فر خـاوهن نامـه کان. یانــی دروسته بغ ئیوه خواردهمهنی خوتان بفروشن بهوان و مامهانهیان لـهگهال بکهن.

﴿ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِناتِ ﴾ وه رهوایه بق ئیسوه ماره بریسی ژنانی داوین پاك و سه ربهست له ژنانی باوه رداران. یانی چاك وایی ئهوانه بخوازن و مانای وانیه ژنانی داوین ییس و کاره که ره کان قه ده غه بی ماره کردنیان، به مه رجی کاره کان باوه رداربن.

﴿ وَالْمُحْصَنَاتِ مِنَ الذِیْنَ اوتُوا الْکِتابَ مِنْ قَبْلِکُمْ ﴾ وه په وایه بۆئیوه ماره کردنی سه ربهست و داوین باك له که سانیکی ئه و تو نامه یان پی به خشراوه به رله ئیوه، وه ك گاورو جوله که کان کار که ری کزیله ی بی باوه پی خاوه ن نامه ماره کردنی دروست نیه لای شافعیه کان ، به لای حه نه فیه کانه وه و ه و ایه ماره کردنیان .

﴿ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَ ٱلجُورَهُنَ مُحْصِنِينَ غَيْرُ مُسافِحِينَ وَلا مُتخِذِي أَخْذَانَ ﴾ هـهركاتي ئيّوه بهخشيبيّتان بهوان مارهيهكان و مارهتان كردبن به گويّرهي ياسا ئيّوه داويّن پاكبن جگـهي ئهوانهتان داويّن پيسبن و مارهتان نهكردبن و، جگـهي ئهوانهتان وهرتـان گرتبيّ چـهندين دوّستي له پهنههنيدا داويّن پيسيان لهگهلّ بكهن، ئهوانه بوّ ئيّره رهوا نين باكريّيان بدهنيّ بوّ كردني داويّن پيسي. ئهو رستانهي پيشـوو بهلـگـهي تـهواون لهسـهر ئـهوهي ئـهو مارهيه پيّويسته بهرامبهر به مارهكردني ئهو ژنانهيي مارهكرابن به گويـرهي ياسـاي ئيسـلام. نـهك بهرامبهر به داويّن پيسي ههموو زانايان برياريانداوه به گويرهي بهراوردي خوّيان (القياس) قهده غهيه لهسهر موسلمانان مارهكردني ژناني بيّ ئايين و ئاگر پهرست و بت پهرستان.

دوای ئەوەی خوای مەزن باسی ھەندى له كارە نارەواكان و كارە رەواكانى كرد، باسی ئەوەيشمان بۆ ئەكا ئەو كەسەی فەرمودەكانی بیست و پەرستنی بۆ كرد بەراستى خاوەنی باوەرەو كردەوەكانى لى وەرئەگيرى و پاداشتى ئەدرىتەوە لەلايەن خوای مەزنـەو، ئەو كەسەيش بى باوەرەو بە دەستورى خوا ھەلناسى زەرۆمەندە ، خوا ئەفەرموى:

﴿ وَمَنْ يَكُفُرُ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلَهُ ﴾ وههركهسى باوه رنه هينى به دهستورى خواو به همموو قهده غه كراوه كان و كاره رهواكان، دوايى به راستى پوچ بوونه وه پاداشته كانى لـه جيهاندا.

﴿ وَهُوَ فِي الْأَخِرَةِ مَنَ الْحَاسِرِينَ ﴾ وهئــهو كهســه لــه دوارِوْژدا لــه زهرهرمهندهكانــهو بهههشتى لـه كيسى خوّى داوه.

کاتی خوای مەزن لەمەوبەر فەرمانی دا بەجی بەجی کردنی بەلینه کانی خوی که یه کیکه لهو بهلینانه کردنی نویژ که مەرجه بو کردنی دەست نویژ شوردن، لهمهودوا باسی چونیهتی دەست نویژو مەرجه کانی ئه کاو ئەفەرموی:

 لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجَ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيَّةِ مَنْ مُرَوِنَ فَي لِيكُمْ لِعَلَّكُمْ لَعَلَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ فَي وَلِيثِتِمَ يَعْمَتُهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ وَمِيثَلَقَهُ الَّذِي وَاتَقَكُم وَالْمَثَاقُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَمِيثَلَقَهُ اللَّذِي وَاتَقَكُم وَمِيثَلِقَهُ اللَّهُ عَلِيمُ اللَّهُ عَلِيمُ اللَّهُ عَلَيْكُم وَمِيثَلِقَهُ اللَّهُ عَلَيْكُم وَمِيثَلِقَهُ اللَّهُ عَلَيْكُم وَمِيثَلِقَهُ اللَّهُ عَلَيْكُم وَمِيثَلُقَهُ اللَّهُ عَلَيْكُم وَاتَقَلُ عُلَيْكُم وَمِيثَلُقَهُ اللَّهُ عَلَيْكُم وَاتَقَلَّكُم وَمِيثَلُوهُ اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ عَلَيْكُم وَمِيثَلُوهُ اللَّهُ عَلَيْكُم وَاتَقَاقُوا اللَّهُ وَاللَّهُ عَلَيْكُم وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَلَيْكُم وَلَيْكُمُ وَمِيثُلُولُ اللَّهُ عَلَيْكُم وَلَيْكُم وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَلَا اللَّهُ عَلَيْكُم وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَلَائِهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَلَائِهُ وَاللَّهُ وَاللْفَالِمُ اللَّهُ

﴿ يَا أَيُهَا الذَيْنَ أَمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَلاةِ ﴾ ئــهى كهســانيْكه ئهوتـــق باوهرتـــان هيـــــاوه ههركاتي ههـلــــان بو لاى نويـرُ كردن و دهست نويـرُتان نهبوو.

﴿ فَأَغْسِلُوا وَجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرافِقِ ﴾ دوای بشورن رومه ته كانتان.. سنوری رومه ته دریژی دهست بی ته کا له شوینی سهوز هبوونی موی سهر به زوری هه تا كرتایی چه ناگه، به پانی نیوانی ههردوو گویچکه یه وه، ئیوه بشورن دهسته کانتان له گه ل ئانیشکه کانتان.

﴿ وَأَمْسَحُوا بِرُوسَكُمْ ﴾ وەئيوە دەستە تەر بھينىن بەسەرى خۆتانا، كــەمىرىن ئــەندازەى سەر ديتە جى بەمەرجى كەمىر نەبى لـەسى موو لــه ئاستى سەردا. بەلاى حەنەفيەكانەوە ئــەبى كەمىر نەبى لــه چواريەكى سەر.

﴿ وَأَرْجُلُكُمْ إِلَى الكَعْبَيْنِ ﴾ وه ئيّوه بشوّرن پيْكانتان لـهگهڵ قاپهكانتانا.

پێويسته کانی دهست نوێژ شهش شتن:

۱ نیباز (النیه) یانی لهیه که کاتی گهیشتنی ئاو به کهمترین بهشی له رومه بالی:
 نیباز ئه که خوم له بی دهست نویژی پاك ئه کهمه وه، یاله سه رخوم نویش رهوا ئه که هم.
 نیبازیش به دله، واچاکه به زمانیش بیلی.

تەفسىرى زمناكۆيى

۲ - شۆردنى رومەت بە تەواوى بە پىست و موەوە، دواى نىياز ھىنان (٣) شىزردنى
 ھەردوو دەست بەھەردوو ئانىشكەوە دواى بە تەواوى شۆردنى رومەت:

- ٤ دەست ھينان بەسەركەمىرىن بەشى سەر، دواى شۆردنى ھەردوو دەست.
- ۵ شۆردنى ھەردوو بى بە قاپەكانيانەوە، باش دەسىتى تـەرھىنان بەسـەر ھـەندى لــە سەردا.
  - ٦- ئەو پێنچ شتانەى پێشوويەك لە دواى يەكبن بەو جۆرىەى باسكران (الىرتىب).
- ۷− زانایان بیریان جیاوازه له بارهی نهو رستهیه، زوربه ی زانایان نه لیّن: پیویست هدردوو پنی بشیورین نهوهیش بیروبوچونی ههرچوار پیشهواکانه. حهسه نه بهسری و موحهمه دی کوری جهریری تهبهری لایان وایه مروّف نارهزوی ههیسه نه توانی بیشوری و نه توانی مهسح بکا. نینوعه باس و قهتاده و نه نه نه و عه کرهمه و شه عبی لایان وایه نه به مهسیح بکری.

سونه ته کانی دهست نویز که چاك وایه بكرین و پیویست نین (۱۱) شتن:

- ۲ شوردنی هدردوو لهپ به ناوهوه و به دهرهیانهوه لهگهل جموژگهکان، پاش ووتنسی ناوی خواو بهر لهوهی دهست بکری به شوردنی دهست نوییژ.

﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُوباً فَاطَهَرُوا ﴾ وهئه گهر ئيوه لهشتان پيسبوو، دواى ئيسوه خوتان پاك بكه نهوه و لسهش پيسسى دهركردندا و بكه نهوه و لسهش پيسسى دهركردندا و خوشوردن سى شت: (١) نيبازى لهش پيسى دهركردن. واته بلنى: نيبازمه لهش پيسسى خوّم دهرئه كهم. (٢) لابردنى ههموو پيسى بهسهر لهشهوه ئه گهر ههبوو بهر له خوّشوردنى لهش.

۳- گهیاندنی ثاو به ههمو لهشدا به گۆشت و مووهوه، چاك وایه بهر لــه خۆشــۆردن دهست نویژ بشۆری، دهست بهینری بهسهر ههموو لهشدا، بهبی وهستان له ههموو لهشــی بشوری.

لای راست بهر لهلای چهپ بشوری. لهش پیســـی پـهیدا نــهبی بــه هاتنــه خــوارهوهی شاوهت، یا بهیه کگهیشتنی خهتهنهی ژن و پیاو.

﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَو عَلَى سَفَرٍ ﴾ وهئهگهر ئیّوه نهخوّشبوون و ترستان هـهبوو لـهناو بچـن، یـا نهخوّشـیهکهتان زوّرتـر ببـی ئهگـهر ئـاو بـهکار بـهیّنن، یـا ئیّـوه لـهگهشــت و گوزاردابوون و لـه کارواندا بوون، ماوهکهی کهمبیّ یا زوّر.

﴿ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مَنِ الْعَائِطِ أَوْ لا مَسْتُمُ النِساءَ ﴾ يا يهكن له ئيّوه هاته دهرهوه لسه ئاودهست خانه شتيّكتان له پيشهوه يا له پاشهوه دانابوو، يا ئيّوه دهستتان دابوو له ژنانى بيّگانه، دهست ليّدراو دهست ليّدهر وهك يهك وان برّ شكاندنى دهست نويّژ.

﴿ قَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَمُوا صَعِيداً طَيباً ﴾ دوایسی ئیسوه ئاوتان دهست نه که و تبوو، یا ئاوتان هه بوو به لام له پیویستی خواردنه وهی خوتان و و لاغه که تان زورتس نه بووه، دوایسی ئیوه نیبازی همانگرتنی خاکینکی پاك بکهن له زهویدا و خاوه نی توزیسی و جگهی گهچ و لمی تیکه ل نه بویی.

﴿ فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَٱیْدِیْكُمْ مِنْهُ ﴾ دوای ئیوه دهستی توزاوی بهینن به رومهت و به دهسته کانتانا لهو خاکه توزاویه.. مانای ئهو ئایه ته له ئایه تی (۳)ی سوره تی نیسائدا

بهدریژی باسی کراوه به همموو مهرجه کانی ته یمومهوه، لیزه دا دووپات کراوه ته وه هه تا په یوه ندی په یدا بکات به همموو به شه کانی خو پاك کردنه وه و له یی ده ست نویژی و له شه یسی... لای حه نه فیه کان ته یموم دروسته به هه موو شتی له ره گه زی زهویی، ئیتر با به ردیکی لوسی بی توزیی.

﴿ وَلِيْتِمُ لَعَمَتُهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَكُمْ تَشْكَرُونَ ﴾ وهبـ قلهوه خـوا تـهواو بكـا بهسـهر ئيـّـوهدا چاكهو ميهرهبان خوّى بهرهوا كردنى تهيموم كردن لـهو كاتانهى پيشودا، بــ قلهوهى ئيّـوه سوپاسى خوا بكهن لـهسـهر ئهو چاكانهى خوا بهخشيونى به ئيّوهو پاداشتان بداتهوه.

ئادهمیزاد فهرمانیکی وای نهدراوه بهسهردا توشی ئازاریان بکا له هیچ رویه کهوه.هه و فهرمانی درابی بهسهریانا فهرو چاکهی زوّری تیدایه، ههرشتیکی قهده که کردبی خرابه و زیانی تیدایه، ئهگهر خرابه و چاکهیان وهك یهك وابوون کامهیان سودی زوّرتربی ئهوهیان ئهکری، ئهگهر یهکیکیان زوّرتر بوو ئهوهیان ئهکری و واز لهوی تریان ئههینری، بویه خوای مهزن ئهفهرموی:

﴿ وَأَذْكُرُوا نِعْمَةً الله عَلَيْكُمْ وَمِثَاقَةُ الذي وَأَثْقَكُمْ بِهِ ﴾ وهنيّوه بيرى چاكهى خوا بكهن بهسهرتانهوه، به تايبهتى بهخشينى ئايينى ئيسلام به ئيّوهو، بيرى ئهو پهيمانهى ئهوتۆى خوا بكهنهوه خوا فهرمانى داوه به ئيّوه بهوهرگرتنى ئهو پهيمانه.

﴿ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنا وَأَطَعْنا ﴾ لمه کاته دا ئیوه ووتان به پیغهمه ر ﴿ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنا وَأَطَعْنا ﴾ لمه کاته دا ئیوه ووتان به پیغهمه ر ﴿ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنا وَ أَطَعْنا ﴾ لمه فهرمو ده کانی خوا، ئیمه پهیره وی فهرمانی ئه که ین له همو و کاتیکا گرانبن لای ئیمه یا سوکبن له کاتی ههرزانی و گرانیدا.

يَّا يُهَا الَّذِينَ الْمَنُوا كُونُواْ قَوَّمِينَ لِلَهِ شَهُدَآءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَ حَمَّمْ شَنَانُ قَوْمِ عَلَىٰ اللَّهَ عَدِلُواْ الْقَالَةِ بِمَنْ حَمَّمْ شَنَانُ قَوْمِ عَلَىٰ اللَّهَ عَدِلُواْ الْقَالَةِ بَاللَّهُ اللَّهِ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهِ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهِ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهِ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهِ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ الللللَّهُ الللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ الللللَّهُ الللَّهُ الللَّهُ الللَّهُ الللللَّهُ اللللْمُ الللللْمُ الللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ اللللْمُ اللللللْمُ الللللْمُ الللللْمُ اللللللْمُ اللللْم

 بهدریژی باسی کراوه به همموو مهرجه کانی ته یمومهوه، لیر ه دا دووپات کراوه ته وه هه تا په یوه ندی په یدا بکات به همموو به شه کانی خو پاك کر دنه وه و له یی ده ست نویژی و له شه یسی ... لای حه نه فیه کان ته یموم دروسته به هه موو شتی له ره گه زی زه ویلی، ئیتر با به ردیکی لوسی بی توزیی.

﴿ مَا يُرِيدُ الله لَيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطْهِرَكُمْ ﴾ خوا نايدوي به هوي فدرمان دان به تهيموم و دهست نويژ گرتن و لهش پيسي دهركردن بو ئدوه بيدا بهسهر ئيوهدا هيچ جوّره تهنگ بي هه لتجنينتان و ئازاردانتان و، به لام خوا ئه يهوي ئهوانه بكهن بو ئموه ي يكونه. نوه ي باك بكاتهوه له پيس و پوخلي و له گوناه.

﴿ وَلِيُتِمُ نُعْمَتُهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ وهبـ قله وهبـ قله وهبـ والله المهـ والله المهـ والمحال المحال المحا

ئادەمىزاد فەرمانىكى واى نەدراوە بەسەردا توشى ئازاريان بكا لە ھىچ رويەكــەوە.ھـەر فەرمانى درابى بەسەريانا فەرو چاكەى زۆرى تىدايە، ھەرشتىكى قەدەغــە كردبــى خراپــه و زيانى تىدايە، ئەگەر خراپه و چاكەيان وەك يەك وابوون كامەيان سودى زۆرتربــى ئــەوەيان ئەكرى، ئەگەر يەكىكان زۆرتر بوو ئەوەيان ئــەكرى و واز لــەوى تريــان ئــەھىنىن، بۆيــە خواى مەزن ئەفەرموى:

﴿ وَأَذْكُرُوا نِعْمَةُ الله عَلَيْكُمْ وَمِثَاقَةُ الذي وأَثْقَكُمْ بِهِ ﴾ وهنيّوه بيرى چاكهى خوا بكـــهن بهسهرتانهوه، به تايبهتى بهخشينى ئايينى ئيسلام به ئيّوهو، بيرى ئهو پهيمانـــهى ئـــهوتۆى خــوا بكهنهوه خوا فهرمانى داوه به ئيّوه بهوهرگرتنى ئهو پهيمانه.

﴿ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ﴾ لمه و كاته دا ئيوه ووتان به پيخهمه رو ﷺ ئيمه بيستمان ئه ه الله الله عنه منه الله عنه الله الله عنه الله عن

﴿ وَأَتَقُوا الله إِنَ الله عَلِيمٌ بذاتِ الصُدُور ﴾ وهئيّوه له خوا بترسن و سوپاسی خوا بکهن و ئهو به ليّنهى داوتانه به پيّغهمهر ﴿ له رِوْرَى پهيماندانتان مهيشكيّنن (المبايعه) بهراستی خوا ئهزاني به نهيّنيه كانی دلّتان و پاداشتی شاراوه كان ئهداتهوه چ جای ئاشكراكان ئهبيّ بزانين و داواكاری خوا ههر چهنده زوّرن. ههموويان له (۲) دوو شتا هاتوته جيّ، ئهم ئايهتهى دواى باسيان ئه كاو ئهفهرمويّ:

﴿ يَا أَيُهَا الذَيْنَ أَمَنُوا كُولُوا قُوامِينَ اللهِ ﴾ لهى كهسانيّكى ئهوتۆ باوەرتان هيّناوه ئيّـوه راوهستن لهبهر خوا به راستى به نييازى پاكـهوه لـه هـهموو گوفتارو كردارتاناو هـهموو فهرمانه كانى جيّبهجيّ بكهن و خوّتان دوربخهنـهوه لـهبيّ فـهرمانى خـوا، ئهگـهر خـاوهنى باوهرن.

ئهگهر نهزان و نهخوینهوارن وه لامی زاناکان و ثاین پهروهران بدهنهوهو لایهن گریان بن و یارمهتیان بدهن ئهگهر ئهتانهوی لهگهل راستی و دادپهروهریدابن..

یانی دادپهروهری نهبی به و جوّرهبی که خوا لهم نایته دا چهندین نایه تی تردا فه رمانی پیداوه، دادپهروهری به و جوّره ناوات و مهبه ستی هه مو و ناده میزاده، ژیانیان به بی نه وانه نایه ته دی. به راستی جه ماوه ری ناده میزاد به بی زانیاری و نه خویندن نه ژین. به لام به بی دادپهروه ری ناژین باوه کو هه مو و نه ندامه کانیان زانا و بلیمه ت و خاوه نی به لیّن نامه ی به رزین له روی زه ویدا. به بی دادپه دروه ری زانیاری نازاری زورتره له سودی. به لام دادپه روه ری هم مو و سوده و زیبانی لی په یدا نابی.

﴿ وَلا يَجْرِمَنَكُمْ شَمَانَ قَوْمٍ عَلَى الا تَعْدِلُوا ﴾ وهپال نهنی به ئیرووه هانتان بدا دوژمنایتی و رقی کونی تاقمی لهسه و نهوهی که ئیره دادپهروه ری نهکهن و بتانهوی تولهیان لی بکهنهوه.

مهبهست له و تاقمه ئه و کهسانه ن دو ژمنی دادپهروه رین و رینگه به ههمو و ههولتی ئهگرن که سهربهستی ئادهمیزادی تیدایی و لاوازی و دوواکه و تیدایی. به راستی خوا فه رمانی داوه به ئیمه به ره و پیش بر قین و نه وهستین له داب درینی دادپ هروه ری و که و تنبه گه ر بر ق به به ره بیندانی خوشی و ژیانی ئاسوده بی بر دانیشتوانی روی زه وی، به بی نه وه ی بیر له رق و دو ژمنایه تی کون و کینه ی هیچ تاقمی بکهینه و ه، پیویسته ئیمه له گه ل پولی راستیدابین. ئیستر باسه گی نهین گر بوخوی بو و ه ری

﴿ إِعْدِ لَوُ اللهِ وَ اقْرَبَ لِلتَقُوى وَأَتَقُوا اللهُ إِنَ الله خَبِيرٌ بِما تَعْمَلُـونَ ﴾ ئيّـوه داديه روه ربن له گهل دو ژمندا، داديه روه ری له همو شتی نزيکتره بۆ ترسان له خواو له خزپاراستن لـه گوناه و، ئيّوه له خوا بترسن و ستهم مه کهن. به راستی خوا ئه و په ری ئاگاداره به شتی ئيّـوه بيکهن له داد په روه ری و له ستهم کردن، پاداشت و تؤلّه ی ههمو و شتی ئه داته وه.

﴿ وَعَدَ الله الذَيْنَ أَمَنُوا وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرُ عَظِيمٌ ﴾ خوا بـــهلّـێنى داوه به كهسانيّكى ئەوتۆ باوەرپان هيناوه بهبى خەوش و بهبى دوروى و، كـــردەوه چاكــهكانيان كردوه، بۆ ئەو كەسانە ھەيە لىنى خۆشبونى خواو پاداشتى زۆر گەورە.

﴿ وَالذَيْنَ كَفَرُوا وَكَذَبُوا بِآتِنا أُولُئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴾ وهكهسانيكى ئهوتو باره ريان نههيناوه، وهبهدرويان خستوتهوه ئايهتهكانى قورئانى ئيمه و ئهوهى موحهمه هيناويتى و بروايان به يهكيتى خوا نيه، ئهو كهسانه دانيشتووى درزه خن و هاورينى ئاگرن و شايسته ئهوهن.

بت پهرستان لهیه کهم کاتی هاتنی ثایینی ئیسلامداز قردارو سته مکارو به هیز بوون، ئهیان ویست ههموو کاتی ثازارو کوشتن و لاوازی بریژن به سهر موسلماناندا، خوای مهزن نه هی هیشت به ثاواتی خویان بگهن ههتا موسلمانان هیزیان پهیدا کردو شکویان پهره ی سهند، بویه خوا روئه کاته موسلمانان و ئه فهرموی:

يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواٱذْ كُرُواْنِعَمَتَ اللَّهِ عَلَيْتِ مَ قَوْمُ أَن يَبَسُطُواْ اللَّهَ وَعَلَى ٱللَّهِ عَلَيْتِ مَ اللَّهِ عَلَيْتِ اللَّهِ عَلَيْتِ مَ اللَّهُ عَلَيْتَ اللَّهُ اللَّهُ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَ وَكُلِّ اللَّهِ عَلَيْتِ اللَّهُ عَلَيْتُ اللَّهُ عَلَيْتِ اللَّهُ عَلَيْتِ اللَّهُ عَلَيْتُ اللَّهُ عَلَيْتَ اللَّهُ عَلَيْتِ اللَّهُ عَلَيْتُ اللَّهُ عَلَيْتُ اللَّهُ عَلَيْتُ اللَّهُ عَلَيْتُ اللَّهُ عَلَيْتَ اللَّهُ عَلَيْتُ اللَّهُ عَلَيْتُ اللَّهُ عَلَيْتُ اللَّهُ عَلَيْتُ اللَّهُ عَلَيْتُ اللَّهُ عَلَيْنِ اللَّهُ عَلَيْلُ اللَّهُ عَلَيْتُ اللَّهُ عَلَيْتُ اللَّهُ عَلَيْنَ اللَّهُ عَلَيْنَا اللَّهُ عَلَيْنَ اللَّهُ عَلَيْنَا اللَّهُ عَلَيْنَ اللَّهُ عَلَيْنَ اللَّهُ عَلَيْنَا اللَّهُ عَلَيْنَ اللَّهُ عَلَيْنَا اللَّهُ عَلَيْنَا اللَّهُ عَلَيْنَالِ اللَّهُ عَلَيْنَا اللَّهُ عَلَيْنَا عَلَيْنَا اللَّهُ عَلَيْنَا اللَّهُ عَلَيْنَا اللَّهُ عَلَيْنَا عَلَيْنَ عَلَيْنَا اللَّهُ عَلَيْنَا عَلَيْنَالِقُولُولُ اللَّهُ عَلَيْنَا اللَّهُ عَلَيْنَا عَلَيْنَا اللَّهُ عَلَيْنَا عَلَيْنَا اللَّهُ عَلَيْنَا عَلَيْنَا اللَّهُ عَلَيْنَ اللَّهُ عَلَيْنَا اللَّهُ عَلَيْنَ اللَّهُ عَلَيْنَا اللْعُلِي

تەفسىرى زمناكۆيى

﴿ یا ایُها الذیْنَ اَمَنُوا اَدْکُرُوا نُعَمَةَ الله عَلَیْکُمْ ﴾ ئهی کهسانیکی ئهوتو باوهرتان هیناوه بیری چاکهی خوا بکهن بهسهرتانهوه که پالنی نا بهدوژمنانهوه ئینوهی پاراست له فیلنی ئهوان.

﴿ إِذْهَمَ قَوْمٌ أَنْ يَبْسِطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ ﴾ كاتئ نيازيان كردبوو تاقمى له بــ پهرسـتان كه دهستى خزيان دريژ ئه كهن بزلاى ئيوهو هه ليمه تتان بده نى و ئيسلام بنه بربكـه ن و ئيسوه بكـوژن و سـزاتان بـده ن و ئاواره تـان بكـه ن، دوايـى بريـارى جـه نگيانداوو له شــكريان ئاماده كرد.

﴿ فَكَفَ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ﴾ دوایی خوا دەستى ئەوانى لە ئیوه گیرايەوه، ئیوه ســـهركەوتن بەسەر ئەو بىخ باوەرانەدا، ئیوه لـه دوایی لاوزای هیزتان پەیداكرد، ئیوه بوون بەسەردارو بە سەرۆك پاش ئەوەى ژیر دەستەبوون، چ چاكەيـــه بـــی لــــەوه گـــەورەتره كــه سەربەســـتى و سەركەوتن دەست بكەوى بەسەر دوژمناندا.

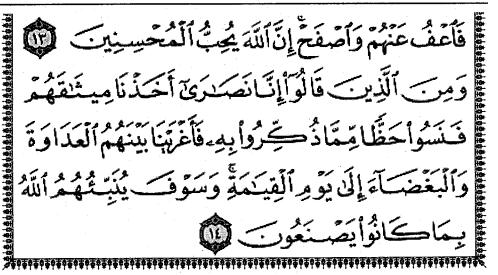
﴿ وَٱتَقُوا الله وَعَلَى الله فَلْيَتَوَكُلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴾ وهئيوه له خوا بترسن و بي سوپاسي خوا مهكهن و ههر لهسهر خوا دوايي ئهبي پشت ببهستن باوه پرداران ههرخوا بكهن به بهريوه بهري خويان، ههر خوا چاكه بو ئيوه ئهسازيني و له خرايه ئهتانپاريزي، ههرگيز پشت به خوتان مهبهستن، خوا هيزتان بي ئهبه خشي و تاقيتان ئهكاته وه، پيويسته ئه هو هيزه بهكار بهينن بو چهسپانيي پاستي نهك بو بو ژانه وهي خراپه و دو ژمنايتي، بو بالاو كردنه وهي ئاسايش و داد پهروه ري نهك بو چهوسانه وهي هه ژاران و پيلان دروست كردن بويان و بيان كهن به و جو رهي بت پهرستان بهكاريان ئه هينا له گهل ئيوه.

زۆر كەس ھەن داواى دادپەروەرى و مافى مىرۆڭ ئەكەن و لافى چاكە لى ئەدەن لەكاتى لاوازى و بى دەستەلاتىدا كەچى لەكاتى دەستەلاتدا لەخزىان ئەگۆرىن، بەراستى باوەردارى بوختە ئەوەيە لەخوا بىرسى و سوپاسى خوا بكا لىمكاتى دەستەلات و ھىزدا زۆرتر لەكاتى لاوازىدا، يا ھىچ نەبى لەخزى نەگۆرى، بەلام ئەو كەسانە بىم زمان باوەر ئەھىنىن نەك بە دىلى يىچەوانەى ئەوانى.

تەفسىرى زمناكۆيى

خوای مهزن له قورئانی پیرۆزدا باسی باوه پداران و بت پهرستانی کرد به گشتی و باسی بت پهرستانی قورهیش کرد به تایبهتی که چۆن ئازاری پیغهمه ریان ئه داو ئهیان ویست بیکوژن. ههروه ها باسی دووروانیشی کرد که له ژیره وه دوژمنی که سکونی موسلمانان بوون، باسی جوله که وگاوره کانیشی کرد. به لام باسی جوله که کان ئه کا زورتر له همموویان چونکه ئهوان زورتر دژی راستین و رقیانه له مروقایتی. بو باسی ههندی تر له کرده وه ی ناله باری گاورو جوه کان و شکاندنی به لینه کان ئه کاو ئه فه رموی:

وَلَقَدُ أَخَكُ أَللَّهُ مِيثُلُقَ بَخِت إِسْرَةِ بِلَ وَبَعَثْ نَامِنْهُ مُ ٱثْنَى عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ ٱللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنَّ أَقَمْتُمُ ٱلصَّكَافِةَ وَءَاتَيْتُمُ ٱلزَّكُوٰةَ وَءَامَنتُم بِرُسُلِي وَعَزَرَتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكِفِرَنَّ عَنكُمُ سَيِّعَاتِكُمْ وَلَأَدْخِلَنَّكُمْ جَنَّنِ جَعِّرِي مِن تَعَيِّهِ كَاٱلْأَنْهَ كُثَّ فَكَنْ كَفَرَبَعْ لَهُ ذَالِكَ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ﴿ فَبِمَ نَقَضِهِم مِّيثَنَقَهُمْ لَعَنَّهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلسِيَةً يُحَرِّفُونِ ٱلْكَالِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ عَوَنَسُواْ حَظَّامِمَا ذُكِرُواْبِدْ - وَلَا نَزَالُ تَطَلِعُ عَلَى خَابِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ

﴿ وَلَقَدْ خَذَ الله مِثَاقَ بَنِي إِسْرائيلَ ﴾ وهبهراستی خوا وهری گرتبوو پهیمان لـــه کورانــی ئیسرائیل که خوا بپهرستن و هاوبهشی بۆ دانهنین و کار به ناوهرِوٚکی تهورات بکهن.

﴿ وَبَعَثْنَا مِنْهُمْ أَنْثَى عَشَرَ نَقَيباً قَالَ الله إني مَفَكُمْ ﴾ وهئیمه رهوانهمان كرد لـه كورانى ئىسرائىل دووازده كهس كه بهوان سپیرابوو بهریوهبردنی كاروباروو بهریوهبردنی سودو قازانجیان و بروّن بوّ ئهریجاو ههوالی دانیشتوانی ئهوی بزانس و، خوا فهرموی بهوان. بهراستی من لهگهل ئیوهم یاریده تان ئهدهم. ئهو دووازده كهسانه بریتی بوون ههریه كهیان نوینهری هوزی بن له دووازده نهوهی كورانی یه عقوب یا دووازده پیغهمهربن خوای مهزن رونی نه كردوّتهوه، بویه وا چاكه ئیمه هیچ شتی نه لیّین:

 کاتی گهیشتنه خاکه کهیان و چاویان کهوت به دانیشتوانیان تهماشایان کرد پیاوه کانیان زور بهسام تی سپیراوه زهبه لاحن، سهریان سورماو زوریان لی تریسان، کاتی گهرانه وه بولای کورانی ئیسرائیل و ئهو ههو لانهیان بو گیرانه وه ئهوانیش بی فهرمانی موسایان کردو هیزی ئه ژنویان شکاو ترسی زوریان لی پهیدابوو، ووتیان به مووسا خوت و خواکه ت جهنگیان له گهل باکهین.

خوای مهزن به لینی له بهنی ئیسرائیل وه رگر تبوو به پینیچ ف هرمانی خوا هه لاسن، به هه لاسانی نهو پینیچ شتانه خوا پاداشتیان ئه داته وه به دوو شتی به نرخ، ئه وانه یش شهو پینیچ فه رمانه ی خوان و ئه فه رموی:

- ۱ ﴿ لَئَنْ أَقَمْتُمُ الصَلاة ﴾ بهراستى ئهگهر ئيوه نويژهكان بكهن و رايان وهستينن بـــهو
   جۆرەى خوا فهرمانيان نىنى ئهدا.
- ۲ ﴿ وَأَتَيْتُمَ الزَكَاةَ ﴾ وهئيوه زهكاتهكانتان ببهخشن به ههژاران بــه گويــرهى ياســاى
   وا.
- ٣- ﴿ وَأَمَنْتُمْ بِرُسُلِي ﴾ وهئيوه باوه ربهينن به فروستاده كانى من به و ياسايه وه ئـه وان
   بۆيان هاتووه لـه لايه ن خواوه.
- ٤ ﴿ وَعَزَرْ ثَمُوهُمْ ﴾ وه ئيوه يارمهتي ئهو فروستادانهي من بدهن و پشتيان بگــرن و ريزي فهرموده کانيان بگرن بۆ چهسپاندني فهرمانه کاني خوا.
- ٥- ﴿ وَٱقْرَضْتُمُ الله قَرْضاً حَسَناً ﴾ وهنيوه دارايى خوتان ببهخشن له ريكه و چه سپاندنى ئايينى خوادا. يانى ئه و بهخشينه به خوا وينهى قهرزه و خوا پاداشته کهى لايه و ئهيداته وه به ئيوه ئه و بهخشين و قهرزه به جوريكى شيرين و به نيازى پاکه وه به بن خوهه لاكيشان و سودبى. باسكردنى قهرزدان له دواى زه کات له به و ئهمه يه: قهرزدان له ياساى ئه و سهرده مه دا پيريستبوه لهسهريان به وينه ي زه کات يا له به و ئهمه قهرزدان پاداشتى گهوره يه لاى خوا با پيريستيش نه بي.

له بریتی بهجی هیّنانی ئهو پیّنچ شتانه خوای مهزن ئهم دوو پاداشته گهوانهیان ئهداتی: ۱ – ﴿ لاَکَفَرْنَ عِنْکُمْ سَیَاتِکُمْ ﴾ بهراستی من دائهپۆشم چهندین خراپهی ئیّوهو لـه ئیّــوه نۆش ئهجم.

۲ - ﴿ وَلَا دُخِلْنَكُمْ جَناتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِها الأنهارُ ﴾ وهمن بهراستى ئينوه ئهخهمه نينو چهندين بهههشت بروا به ژير دره خته كانيداو بهم لاىلاى كۆشكهكانى چهندين روبارى ئاوى شيرين. دواى ئهوهى كه خوا باسى ئهو بهلينانهو پاداشتى ئهوانى كرد، روئهكاته بهنى ئيسرائيلى و

پاش ئەوەى خوا باسى ئەو ياسايانەى كرد دلخۇشى پىغەمەر ئەداتەو ەو ئەفەرموى:

﴿ فَهِمَا نَقْضِهُمْ مِثَاقَهُمْ لَعَنَاهُمْ ﴾ دوایی بههزی شکاندنی ئهوان پهیمانه کانی خزیان ئیمه ئهوانمان دورخستر تهوه له بهزه یی خزمان و بی به شمان کردن له میهره بانی خزمان.

﴿ وَجَعَلْنَا قَلُوبَهُمْ قَاسِيةً ﴾ وهئيمه دلتي ئسهوانمان گيٽرا بـه وشــك و بــهرهق و بــهزهبي تيدانيهو نهرمي روى تي ناكاو لـهكردني كار خراپ سلّ ناكهنهوه.

پرسیار/ چوّن خوای مهزن ووشکردن و رهق کردنی ئــهو دلانــهی ئــهوان ئهداتــه پــالّ خوّی؟ ئهگهر وابی ئهبی پرسیاریان لی ناکری چونکه لـه خواوه بووه نهك لـه خوّیانهو؟.

وه لام/ به راستی خوای مه زن رینگه ی جاکه ی بو رون کر دونه ته وه، فه رمانی داوه به و رینگه دا به رینگه دا به رون کر دونه ته وه قه ده غه ی کر دوه له وان، په یمان لی و و رینگه دا به وانیش بو یاریانداوه چاکه بکه ن و خراپه نه که ن. دوایسی په یمانه که یان شکاندن و به رده و امیشبوون له سه ریاخی بوون، خوایش کاری خویانی به خویان سهارد، زو و به رده و امیشبوون له به یکه ن، خراپه ی خویان بوه ته هوی و و شکبوون و ره قبونی دلیان.

﴿ يُحَرِفُونَ الْكِلَمَ عَنْ مَواضِعِهِ وَنَسُوا حَظاً مِما دُكِرُوا بِهِ ﴾ ئـهگۆړن مانـاو ووشـهى تهورات لـه جيٚگهكانى خوٚيان لاى ئهبهن، به تايبهتى ناونيشانى پيخهمهر ﴿ يَ الله و، لـهبيرى خوٚيانيان بردوٚتهوه بهشيٚكى به نرخ له شتى ئاموٚژگارى ئهوانى پــێ كرابـوو بـهو شــته لـه تموراتا، ههرشتى دژى ههوهسى خوٚيان بووايه ئهيان گوٚړى. جولهكــهكانى ئيسـتا لاسـايى ئهوانـهى پيشـويان ئهكهنهوهلهشـكاندنى بريـارى نهتـهوه يـهك گرتووهكان و ئهنجومــهنى ئاسايش.

جوله که کان له و کاته دا به باوه رنه کردن به پیخهمبه ر وازیان نه ده هینا. به لنکو له گه لا دوژمنانی پیخهبه ردا ریک که وتن به په نهانی و پیلانیان بز دروست کرد، خوای مه زن بر پیخه مبه ری رون کرده وه فه رموی.

﴿ ولاتزال تطلع علی خائنة منهم إلا قلیلاً منهم ﴾ وه تو لاناچی ئاگادار ئه بی به سه به ناراستی و گوناهی زوربه ی ئهوان مهگهر که می له و جوله کانه که خراپه ناکه ن و به و به و به و به به راستی و وه ك عبدولای کورشی سهلام و هاور پنگانی.. یانی تو موحه مه دوشی خراپه ی زور بوویت له جوله که کانه وه لهمه و به در به مهود و وایش زور تر خراپه ی ئه وانت توش ئه بی، هم ر چه نده چاکه یان له گه ل بکری چاکه و خراپه ی ئه وان یه کسانه.

لهگهان ئهو هممووه خراپه یاندا خوا فهرمان ئهدا به پیغهمبه ر گه که بهرانسه ر ئهو خراپانهی ئهواندا ئهو ههر چاکهیان لهگهان بکاو ئهفه رموی:

﴿ فاعف عنهم واصفح ان الله یحب المحسنین ﴾ دوایی تو ببوره لـهوان تهگــهر پهشــیمان بونهوه، وه واز لـهتاوانه کان بهینه و چاکهیان لـهگه ل بکه، تهگهر پهیمانیاندا سهرانهیان لـیّــی وهربگره. به راستی خوا ته و کهسانه ی خوش تهویی چاکه کهرن و خاوه نی چاکه ن.

پرسیار/ ثایا دوایی خوای مهزن باسی جوله که کانی کرد به خراپترین شیّوه و چاکه یان لی ناوه شیّته وه چوّن فهرمان ثهدا بهلیّی بوردنی ثهوان و چاکه کردن له گهلیّان. ثایا ثهوان مانای لیّی بوردن و چاکه برّیان دورسته؟

وه لام راناوی ووشدی (عنهم) نه گهریته وه لغ لای نهو که سه که مانه ی باوه ریان هیناوه له جوله که کان به پوخته یی، رونیش کرایه وه له کاتی ماناکردنیدا، یا نهو نایه سه ماناکه ی

گۆراوه بهناوهرۆكى ئايەتى (وقاتلوا الذين لايؤمنون بالله ولا باليوم الاخر) وه ئينوه جهنگ بكهن لهگهل كهسانيكى ئهوتۆ باوهرنهيهرن به خواو به رۆژى دوايى.. ئهو ئايهتهى ئيره هاتوهته خوارهوه دوواى ئهوهى موسوللمانان هيزيان پهيدا كردوه، له زيان و ودايى جولهكه و جگه ئهوانيش ناترسن.

دووای ئهوه ی خوای مهزن باسی به لین شکاندنی جوله که کان و گورینی فهرمووده کانی تهوراتی کرد له لایه ن جوله که کانه وه ، باسی چونیتی کرده وه ی گاوره کانیشمان بو نه گا به جوری که نهوانیش له جوله که کان که متر نین له شکاندنی پهیمان و به لینداو نه فهرموی:

﴿ ومن الذذين قالوا إنا نصاری أخذنا ميثاقهم ﴾ وههدندی له و كهسانه ی ئه و تو ئه يان و وت: به راستی ئیمه ياريده رانی عيساين، يا دانيشتووی گوندی نهسرانين ئیمه وه رمان وه رگر تووه په يمان له وان ، وینه ی جوله که کان که بروايان هه بی یه و شتانه ی عيساله ئينجيلدا باسی کر دوه بريان که ئه لني به راستی بروام به فروستاده ی که سی هه يه له دوای من دیت و ناوی ئه حهده ، بروام به يه کیتی خوا هه يه .

﴿ فنسوا حظاً مما ذکروا به ﴾ دوایی نهو گاورانه وازیان لهبه شینکی زوّر له و شته هینا ناموّر گاری نهوان کرا بو به شته، فهرمانیان پیدرابوو بازوی بکهنهوه که باسی یه کییتی خواو پیغهمبهرایه تی موحهمه ده ﴿ ﷺ دوایی گوریان به وینه ی جوله که کان به هیر تریس به لاگه له سهر گورینی ئینجیل و ده ست کاری کردنی نهمه یه که به راستی سهرو که کانی کلیساو میژووی زانایانی میژوو ناس بو چونیتی نهو چوار ئینجیله که جیگه ی متمانه ی گاوره کانه له خوله ی چوواره می زایینیدا کو کراونه ته وه که که نایاندا شتی وا گاوره کانه له خوله ی چوواره می زایینیدا کو کراونه ته وه که نایاندا شتی وا همیه دری یه کورین ، خویان له نیو خویان ناژاوه و ناکو کیان لی پهیدا بوه که نوسخه ی راستی یه کهم له ئینجیل چی به سه رهات، هه روه ها ناکو کن چ کاتی نه و ئینجیلانه نوسراو نه ته وه، ئینجیله پیشوه که ی یه کهم چ که سی نوسیوییتیه وه؟ به چ زمانی بوه؟ نامه ی (الدائرة والمعارف الفرنسیة الکبری) باسی ناژاوه که ی کردوه.

ئهوانهو ژمارهی زوری ئینجیل به تکهی گهوره ن له سهر ئه وه ی که نامه ی خوانین و دهست کردی قهشه کانن، پیویسته نامه ی خوا هه و جیاوازی تیدا نه بی ته ته ته تسیری (منار) له و باسانه دا به چاکی باسی کردوه ۷ - فاغربنا بینهم العداوة والنعضاء دوایی ئیمه له توله ی شکاندنی ئه و په یمانه ئیمه خستومانه ته نیوانیان دو ژمنایه تی خویان و، خستومانه ته نیوانیان کینه و رق له یه کتری، به رده و امن له سه ریان جوی نابیته وه و هلییانه .

﴿ إلى يوم القيامةِ ﴾ همتا روّژى هملسانه وهيان لــ گوره كانيان. ئه و دوژمنايه تى و كينه يه له نيّوان جوله كه كان و له نيّوان گاوره كانا هميه به تايبه تى و له نيّو گاوره كاندا بـه گشتى به رده وامه، هه ريه كه لمتاقمه كانى گاوره كانن له نيّو يه كتريدا لــ كوّنه وه پـه رهى سه ندوه و همتا ئيّستا به بي و و چان. به لام به زوّرى ئه و دوژمنايه تيى و كينه يه له نيّو تاقمى گاوره كاندا په يدا بوه، ميّرووى كوّن و تازه پال پشتى راستين بوّده ركــه و تنى فــه رموده عوا.

ئهو روداوانهی لهلایه که وه، له لایتره وه له کونه وه دوژمنایه تی گاوه رکان دهستی هی و دوراوانه که لهلایه که و باش هاتنه خواره وه ک ایینی عیسا له نیوان تاقمه بیروباوه و جویی کانی گاوره کان له نیوان یه عقوبیه کان و مهلکانیه کان و نهستوریه کان ههروه ها له نیوان پروستانت و ئهرسوزکس گهوره ترین نیشانه ی فهرمووده ی خوان.

و وسوف ینبئهم الله بماکانوا یصنعون کوه دوابی له روزی دواییدا خوا هدوال شدا به شتی له جیهاندا ئهیکهن و سزای وهرئهگرن. دوای ئهوهی خوای مهزن باسی جوله که کان و گاوره کانی کرد به شکاندنی پهیمان و واز هینانیان له فهرمانی خوا فهرمانیش شهدا بهموسولمانان بکهونه گفتوگر له گهل خاوهن نامه کان به شیرنتیرن گفتوگر، دوایان لینی بکهن زور به هیزی یانه که باوه ربهین به خواو به شایینی ئیسلام و پیغهمه روسی نه فهدرموی:

يَّاً هُلُ ٱلْكِتَاب قَدْ جَاءَ كُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّثُ لَكُمْ كُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنتُمْ تُخُفُونَ مِنَ ٱلْكِتَابِ وَيَعْفُواْ عَن كَثِيرٌ قَدْ جَاءَ كُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورُّ وَكِتَابُّ مُّبِينُ ۞ يَهْدِى بِهِ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ رِضُوَانَكُمُ سُبُلَ ٱلسَّكَدِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظَّلْمَاتِ إِلَى سُبُلَ ٱلسَّلَادِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَاتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذْ نِهِ وَيَهْدِيهِ مَ إِلَىٰ صِرَطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿ يَاأَهْلَ الْكِتَابَ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنا ﴾ ئهى خاوەن نامهكان بهراستى هاتوه بۆ لاى ئيوه فروستادەى ئيمه موحهمهد ﴿ ﷺ .

﴿ يُبَيْنُ لَكُمْ كَثيراً مِما كُنْتُمْ تَخفون مَنَ الكِتابِ ﴾ روونی ئه كاتهوه بـ قر ئیّـوه زور لـ ه شتی ئیّوه ئهیشارنهوه له نامه ی خوادا كه تهورات وئینجیله. گاوره كان یه كیّتی خوایان په نهاندا و كهبنچینه ی ئایینه، جوله كه كان ئهیان شارده وه پرسیاری پاشه روّژو سـزای دوایی و یاسای قهده غه كردنی خواردنی سودو بهرده بارانی داویّن پیسان له گه ل جگه ی میّردی خوّیان ههردوو لایان به یه كهوه دایان ئهیوّشی ناردن و شیّوازی پیخه مبهر هی گهه له تهورات و ئینجیلدا.

﴿ ویعفو عن کثیر ﴾ وہ خوا واز ئەھینی له زوّری لهو شتهی ئیّــوه ئهیشــارنهوہ خــوا ههوالنی بیّ نادا کاتیّ فهرمانی ئایینی پیّوه نهبهسترابیّ سوود بهخش نین.

هه والدانی پیغهمبهر ﴿ ﷺ یه شتانهی ئهوان پهنهانیانداوه به لگه ی یرونده ن لهسهر پیغهمبهرایه تی نهو ههواله پهك خهرانه یه کیکه له کاره پهك خهره کانی قورئان.

ئەوانە كومانيان تىدا نىيە كەلەكارى پەك خىەرن، چونكە پىغەمبەر نەخويىندەوار بووە، ھىچ كەسىكىش لەناوەرۆكى نامەكان ئاگادارى نەكردووە.

پرسیار/ بۆچی پیخهمبهر ﴿ ﷺ هموالی به همندی لمو شاراوانهی داوه به تهنها. نمك به همموویان وه لام مهبهست لمو هموالدانه ئموهیه بزانسری کمه پیخهمبهر ﴿ ﷺ زانایه و ئاگاداری ئمو شته یه پنهانیانداوه، ئمه مهبهسته به همهندیکیان پینك دی، همر وهك به همموویان پیك دی، که خاوهن نامه کان بزیان دهر کموت همهندیکیان ئمزانی بزیان رون ئمبیته وه هممویان ئمزانی.

تەفسىرى زمناكۆيى

﴿ یهدی به الله من اتبع رضوانه ﴾ خوا به و نامه یه و روناکیه رانمویی نه گا که سسی په یپ هوی ره زامه ندی خوا به و هرگرتنی نایینی نیسلام. نه و که سه ی ناره زووی ره زامه ندی و پی خوشبوونی خوابکا به و هرگرتنی نایینی نیسلام. نه و که سه ی ناره زووی ره زامه ندی و پی خوشبوونی خوا بکا به هوی نه و نایین و نامه یه وه، دوای راستی بکه وی له به روزامه ندی و که سه به بی گومان به ناواتی خوی گهیشتووه که رانموویی بونه بو لای ره زامه ندی خوا به سی شت که بریتین له مانه ی خواره وه.

۱−﴿ سبل السلام ﴾ ر ینگه کانی رزگاری و ئاسوده بی له سزاو له هه مو گیروگرفتی ناهه موار روبکات مرزف، مه به ست له ئاسوده بی و له ئاشتی له و ئایه ته داته ته نها داواکردنی ئاشتی نیه بر پاراستنی و سامانی گهلان، وینه ی مه به ستی هه ندی که مس ئیستا داوای ئه که ن به نمو کوری بر هه موو گهلان و داوای ئه که نه به نمو کوری بر هه موو گهلان و ئه ندامان و بر شارو خیزانی، واز به ینری له وان و په روه رده یان نه که نه به په روه رده که خراپ، ده ست دریژی نه کریته سه رسامان و نیشتمانیان، ئاشتیکی وابی نه قلیان بهاریزی له چاو چنوکی و کینه و فییل و پیلان.

۲ - ﴿ ویخرجهم من الظلمات الی النور ﴾ وه ئهو کهسانه ی پهیپهوی رهزایتی خوا بکهن خوا دهریان ئه کا له چهندین تاریخی بت پهرستی و بنی باوه پی بسۆ لای روناکی خوا پهرستی و رزگار کردنیان له کؤت و پیونی جگه ی خواپهرستی.

۳−﴿ ویهیدهم الی صراط مستقیم ﴾ وه خوا رانموویان ئه کا بز لای ریّگهی راست کهنزیکترین ریّگهی به خوشی و کهنزیکترین ریّگهی میهرهبانی خوایه، ژیانی ههردوو جیهانیان ئهگیری به خوشی و ئاسایش. نهك بهسزاو دهردی سهری.

پاش ئهوانه ههموو ثایا ئهو کهسانه خوّیان ناو ناوه به یاریدهرانی ئاشتی، یا جگهی ئهوانیش که داوای گهشه کردنی بهر ههمو گوزهرانی خوّش ئه کهن بنو دانیشتوانی روی زهوی، یا ئهو کهسانه و جگهی ئهوانیش ریّگهیه کی راست و شایان تریان ههیه له ریّگهی ئیسلام و دیاریان کردوه، یا ئهو کهسانه بهنده کانی خوایان خوّشتر ئهوین له خوا، یا

تەفسىرى زمناكۆيى

زاناترن له خوا به و شتانه رهوشتیان راست بکاته وه یا تیکیان بده ن به ره و خرابیه ه له و و لامی نه و پرسیارانه می خویانین خوا له همه و یا تیکیان میهره بانترو راست کوتره و ، قورنانیش چاکترین یاسایه .

یا له نیسلامداو له رهوشتی دیاری کراوی نیسلامدا، یاله تاکه یاساییکی نیسلامدا همیه شمینگی و ا دژی ناشتی و بهرهم پهیداکردن و بهشکردنی بهرهممن بهسه نادهمیزادا، یا دژی داد پهروهری و سوودی کومهلبی به راستی لهوولامی ههموویانا نهبیژری قورنانی پیروزه یه که مجار داوای کردووه و جاری داوه بو گوزهرانی خسوش و ریزی ههموو نادهمیزاد.

گومانی تیدا نیه هدر بهبی لایهن به راستی و بهداد پهروهری لهیاسای بکولینهوه تهبی باوه ر بهینن به نیسلام و سهری بو دانهوینن.

خوای مهزن دوای ئهو باسانهی پیشو باسی ئهو شتانهمان بز ئه کاکه گاوره کان ئه لینن له باره ی عیساو بزی بریار ئه ده ن و ئه فهر فه رموی:

لَقَدْ كَفَرَ اللَّهِ مَا اللَّهِ اللَّهُ الللَّهُ اللّهُ اللّ

﴿ لَقَدَ كَفُـرَ الذَّيْـنَ قَـالُوا إِنَّ الله هـو المسيح ابـنَ مريـم﴾ بـه راسـتى بـێ بـاوهربوون كهسانيْكى ئەوتۆ ووتيان: هەر خوا مەسيحى كورى مەريەمە.

بیگومان نهزانین یاسای دهست کردبه گویتره کات و شوین نهگوردی به لام بنچینه کانی تایین و یاسای قورنان به گویزه ی کات و جیگه ناگوردین، نه و گورانه ی بنچینه کانی تایین بو یاسای تایین پهیدا لای زانایانی ژیر نه گونجاوه، که چی نه و گورانه بو بنچینه کانی تایین بو یاسای تایین پهیدا بووه له بیر وباوه ری گاوره کاندا. نه وه ی راستی بی بیر وباوه ری عیسا یه که مین کاتی هاتنه خواره وه ی له سه ریه کیتی خوابه پوخته یی دانراوه، به و جوزه مایه وه ماوه یکی کورت له لای تاقمی له گاوره کان وینه ی تاقمی پولیسی مه شاتی و تاقمی نه دربوس. قورنانی پیروز به ناشکرای بریاری له سه ر نه وداوه که عیسا به بیر وباوه ری یه کیتی خواوه هاتوه، به و بیر وباوه ری یه کیتی خواوه هاتوه، نه و بیر وباوه ری یه کیتی خوایه به رده وام بو لای زوربه ی گاوره کان ها تا سالی (۳۲۵) نه و بیر وباوه ری یه کیتی خوایه به رده وام بو لای زوربه ی گاوره کان ها تیدا کرد، زایینی که گاوره کان کوره دا به خوایتی عیساو هه رکه سی بایی عیسا ناده میزاده به بی باوه ر

ئه ژمیری ، نمو هممو نامانه ی که باسی نا خواییتی عیسای تیدا بوو سوتاندنیان، قوسته نتینی پاشای رؤمان نمو بریاره ی (نیقیه ی) به توپزی سه پاند به سهر دانیشتو واندا، عیسایان گیرا به خوا، پاش نموه ی به ناده میزادیان دانابو.. به راستی ووته ی زانای گهوره ی چینیی (لین یوتاغ) رونی کرده وه که (نیغریقیه کان) خواکانی خویانیان گیراوه به وینه ی پیاوان. به لام مهسیحیه کان پیاوانیان به وینه ی خواکانیان داناوه.. نموه ی شایانی باسبی ژماره ی کورگای گاوره کان سی به شن (الجامع).

۱ – کۆرگای (مەسكۆنيە) لەو كۆرەدا ھەمو پياوانى كليساى ھەموو جيڭگەيە بەشـــدارن لـــــــدارى كۆرەدا، ھەر فەرمان و بربارى ئەو كۆرە دەرى بكا نابى بەرپىچ بدريتەوە.

۲ - كۆرگاى نەتەوەيى (ملية) يانى بە تايبەتى نەتەوەيە بەشدارى تىدا ئەكەن بە تەنھا.

۳-کۆرگای هدریمی (الاقلیمیة) به تایبهتی هدریمی به شداری تیدا نه که ن جگهی هدریمه کانی تر .

۳-بهو باسانهی رابردون رون نه بیّتهوه بروا بون به خوایّیتی عیسا پهیدا بوه بـهر لـه هاتنه خوارهوهی قوورئان له نزیکهی (۳۰۰) سال.

که واته نهو زانایانه که مانای نهو رستانه ی پیشویان کردون و خویانیان ماندو کردوه که گاوره کان راسته وخو بریارن نه داوه به خواییتی عیسا. به تلکو نه تین خوا چووته روّحی عیساو بوون به یه خوا له جینگه ی خوایا نیه، چونکه هیچ هوّیی نیه بو لادان له مانای ده رکه و توی نه و رستانه که راسته و خو نه فهرموی عسیا یان به خودا داناوه، جگه ی نهوانه ی پیشویش به تنگه ی تر نهمه یه: که گاوره کان خوّیان به ناشکرایی نه تین له و نامه یه داناوه به ناوی (الأصول والفروع) نه تین المو نامه یه داناوه به ناوی (الأصول والفروع) نه تین المو نامه یه داناوه به ناوی (الاقانیم الشلاث) بو هه دی یه که یان یونه ده وه در الدانی بونه ده وه در الداندا.

ئهگهر پرسیار بکری و بیبزری: بهراستی گاورهکان باوهریان بهسی خوایسی و یهك خواپهرستی ههییه (التثلیث والوحدانیة) لهیهك كاتدا ، چونكه ئهوان ئهلین: به ناوی باوك

و كور روحو القدس كهيهك خوان. (بسم الأب والأبن وروح القدس إلها واحدا)، دوايى چون ئه گونجي يهك شت يه كيشبين و سيانيشبين ؟.

گاوهرکان خوّیان وه لامی خوّیان ئهدهنهوه بوّ نهو پرسیاره: ئهدایّن: بهراستی بیروا بیوون لهسهرهوهی نهقله وه نهوان مناله کانیان پهروهرده نه کهن لهسهر نهو بروایه به مناله کانیان نهدین: نهگهر نهو راستیه نیّستا نهزانی، دووایی ئیّه و له روّژی دواییه ا ئهیزانن. به لام موسولتمانان باوه پههیّن به باوه پهیّنانی بیّگومان که ههر شتی عهقل بریاری لهسهر بدا ئایینیش بریاری لهسهر نهدا، ههر شتی نهقل نهی گونجیّنی نایین فرهی نهدا، نهگیزنهوه له پیغهمبهری خوّمانهوه فهرمووی: نهقل بنجینهی نایینی منه. وه پیاوی پرسیاری کرد له پیغهمبهر هی خوت هدر شتی دلت نارامی بی بکری نهوه چاکه، گونه نهوهیه بهدهرونا نهرواو دلی خوّت ههر شتی دلت نارامی بی بکری نهوه چاکه، گونه نهوهیه بهدهرونا نهرواو هاتوچو نه کاو ناوهستی له دلدا به جوّری نارام بگری ولات گرانه دانیشتووان ناگهداری

دووای نهوانهی پیشوو خسوای مهزن به لگه دا نهنی لهسهر بیرو باوه ری پوچی گاوره کان.

﴿ قل فمن يملك من الله شيئاً ان اراد ان يهلك المسيح ابن مريم وأمه ومن في الارض جميعاً ﴾

تۆ بلنى: دوواييى چ كەسىكە قەدەغە بكا لە تۆ؟ ناوويستى خواو خىاوەنى چ شىتىكە ئەگەر خوابيەوى كە لەناو بباو بمرينى عيسا كورى مەريەم و دايكى و كەسى لە زەويسدان ھەموويان بە گشتى يانى عيساو دايكى عيسا شايستەى مردنن وەك بونەوەرانى سەر زەوى ئىتر چۆن ئەبى عيسا خوابى.

پرسیار/ بز گاوره کان ههیه بلین: خوا تهوانای له ناوبردنی عیسای نیه، عیسایش تهوانای لهناوبردنی خوای نیه، چونکه ههردووکیان خوان.

وه لام/ مهسیحیه کان ههمویان پیک هاتوون بهیه ک ده نگ لهسه ر نه وه ی جوله که کان مهسیحیان هه لواسی و ناریاندا و کوشیتیان و نایانه گۆرهوه، ههمو ئینجیله باوه ر پی کراوه کانیان نه و باسهیان ده ربریوه به ناشکرایی بن نموونه:

ئینجیلی مهتی له ئیسحاقی (۳۷) ژمارهی (۵۰)، ئینجیلی لوقاله ئیسحاحی (۳۳) برگهی (۶۱) ثینجیلی مهتی له ئیسحاحی (۱۹) ژمارهی (۳۳–۳۴) ههریه کهیان به جوّریکی دل تهزین باسی ئهو روداوا نهیان کردوه، ههمویان بریاری کوشتنی عیسایان ئاشکراکردوه، کهواته جوله که کان بتوانن مهسیح بکوژن و ریّگهیانلیّی نهگیری، چاکتر خوای مهزن ، توانای له ناو بردنی عیسا و دایکی عیسا ههیه.

ولله ملك السماوات والأرض ومابينهما ﴾ وهبوّ خسوا ههيـه خاوهنيـهتى و پاشـايهتى السمانه كانى مهسيح به خيّو كراوى خوا بى قهده غهيه و ناگونجى خوا بى يا كورى خوابى، پيويسته دروست كـراوى خوابى، كهسـى نـه كونجى خاوهنى خوى بى چوّن ئهبى خوابى.

﴿ يخلق مايشاء والله على كل شيء قدير ﴾ خوا دروست ئه كا ههر شتى ئارهزؤى بكا، جارى وا ههيه له هيچهوه دروستى ئه كا ، وايش ئهبى بهبى باوك ودايك وهك ئادهم، جارى وايش ئهبى بهبى باوك فدايك وهك ئادهم، خارى وايش ئهبى بهبى باوك غونهى ئهوه نيه مهسيح خوابى، ئه گهر وابى ئهبوايه ئادهم و ئاسمانه كان و زهوى چاكر خوابنو خوا دهسته لاتى ههيه بهسهر ههموشتيكا، هيچ شتى رينگهى پي ناگرى وبو هيچ كهس نيه خراپه لينى بكرى.

ئیمه کوران و خوشهویستانی خوایس و ئیمه له خواوه نزیکین وهك کوری خوی تهماشامان نه کا، چونکه عوزهیرو عیسا کوری خوان، ئیمهیش خوم و کهس و کاری

ئهوانین، ناچیتهوه نمقلهوه خوا سرامان بدا. به لام بو خویان نامیا قولنی نهکهن، نهوهی شایانی باسبی باوك و باپیر سودی نابه خشن به هیچ کهسی، به پهرسان و ترس و باوه ر ریسز بر نادهمیزاد دائهنری کهواته نهو گومانهی نهی ریسن که جوله که گاور نه بی که ساوره نه ناچیته به همه شته وه زور پوچ و ناپه سهنده که نابه تی (۱۱۱)هی سوره تی نه لبه قهدریژی نه و باسه رویشتووه.

جوله که گاوره کان نابی خویان همالکیشن، پیویسته له یاخی بوون بگهرینه وه، شهوهی مهوان نهیبلین بوختان و درون، بو دهم کوت کردن و بوردانیان خوا نهفهرمویی:

وقل فلم یعن بکم بذنوبکم کی تو بلنی راسته نهو گومانهی ئیوه، دوایی لهبهر چ شتی سزای ئیوه نهدا بههوی گوناهه کانتانهوه ، نهگهر که سی شهو پلهیه ههبی به گویسره ی گومانی خوتان نهبوایه خوای مهرن نهسزای ئیرهی بدایه و نهشتیکی وای لهگهال بکردبایه شیاوی سزادانبی.

زور ناشکرایه خوا سزای نیوه نهدابه کوشت و بهدیل کردن، ههندیکتانی کرد به مهیمون، خویشتیان.

ئەلتىن: سزامان ئەدرى چەند رۆژىكى ديارى كراو، ئەرەيش دژى گومانى خۇتانە.

پرسیار: نمو رسته به ناگونجی بکری به وه لام دانه وه ی جوله که و گاوره کان بو گومانی نموان که نموان کو ران و خوشه و بستانی خوان، کاتی به لگه به نمه یه به وو لام بو نموان که بیان و و تابه خوا سزای ئیمه نادا له پاشه روزدا، هم کاتی لای نموان نمه ی لمسمر سزادانیان له پاشه روزدا دوایی به لگه ی بینراویش نابی لمسمر سزادانیان لهم روزه بشدا؟ و ه لام است له سزادان شیکه سزای جیهان و پاشه روز بگریسه و ه، خوای ممه ن سزای جوله کانی دا له جیهاندا لمسمر دهستی فیرعمون و به خته نمسر روزمان و جگه ی نموان به لام سزای گاوره کان خرابیت و گران تر بو، چونکه له جیهاندا سزایاندرا به جه نك کردنی هه ندیکیان له گه ل هه ندی تر یاناو نازار دانیان بو به کتری.

بەلام بەلگە لەسەر سزادانيان لـە رۆژى دوواييدا خوا ئاماۋەى بۆ ئەكاو ئەفەرمويى.

﴿ بِلِ انتم يشر ﴾ بهلکو ئيّوه ئادهميزادن جياوازيتان نييه له جگهى خوّتان لـــه هيــج تيكا.

هممووتان نموهى ئادممن و ئادمميش له خاك دروست كراوه.

﴿ یعفر لمن یشاء ویعذب من یشاء ﴾ خوا خوش نمبی له کهسسی ئارهزووی هه بی و سزای کهسی نمدا نارهزووی هه بی، لینی خوش بوونی خوا سه هوی کرده و هی ناده میزاده و هیه.

دوای نمو باسانهی رابوردن نمین بزانین هیچ کمسی رزگاری نابس لمدهست توانسای خوا، نادهمیزاد هممویان دروست کراوی خوان، و هاک نمفهرمویی:

﴿ والله ملك السماوات والآرض وما بینهما وإلیه المصیر ﴾ وهبو خوایه خاوه نیتی وهباشانیتی ناسمانه کان و زهویی وشتی له نیتوان نهوانده به خوا دروست گهری همموبونه و هرانه همرکه سی به همر جوری بی دووره له وهوه کسوری خواو خوشه ویستی خوا بی به و جوره ی نیوه گرمان نهبه ن، به و بونه وه نهی خاوه ن نامه کان بزانن که خواپ و و بیز لینی کراوه ی به نده ی خوان و له همموان زوتر سزایان نهدری، چونکه بوختان و درق هماننه به سین که گومانیان وایه کورو خوشه ویستی خوان و، بو لای خوایه چاره نووسی به نده کانی خوا له روزی دووایسدا، دوایی پاداشتیان نه داته وه به گویره ی کرده و هی نان.

بۆ جارى تر خوا رو ئەكاتە خاوەن نامەكان بە مىھرەبانىــەوە، سىرنجيان رائەكىشىنى بـۆ دەم كوت كردن و بۆ روانيان بەھۆى ناردنى بىغەمبەرەوە ﴿ ﷺ وَيْكُهى بىانويان لىنى ئەبەستىٰ و ئەفەرمويىن:

﴿ یا اُهل الکتاب جاءکم رسولنا یبین لکم علی فترة من الرسل ﴾ ثمی خاوهن نامهکان به راستی هاتوه بز لای ثیّوه فروستادهی ثیّمه که موحهمده بز نیّوه ریّگهی راست همو

یاساو فهرمانهکان خمواو به مموژدان و ترساندنتان لهسهر بچیران و رهوانه نهکردی پخهمهدران و نههاتنی سروش بز ماوهیه، ئادهمیزاد لهوماوهیهدا پیویستی زوریان همهبو بو ناردنی پیخهمبهران رانمویسی کردنیان چونکه ههموو رینگهی چاك و دادپهروهرییان لی و ونبووه، بزیه فروستادهی خومانمان ، بو نارندن ههتا بیانوتان نهمیّنیّ. خوا ئهفهرموییّ.

﴿ ان تقولوا ماجاءنا من بشير ولا نذير ﴾لمه ترسى گفتوگۆى ئيّوه بليّن: نـــههاتووه بـــۆ لاى ئيّمه هيچ موژدهر و هيچ ترسيّنهرێ بهبهههشت به دوّزه خ.

﴿ فقد جاءکم بشیر ونذیر ﴾ دوایی هات بۆ لای ئیوه موژده بهبهههشت و ترسینهر بــه دۆزهخ و به پاداشت و بهتۆلهی کاری چاك و خراپ.

﴿ والله على كل شيء قدير ﴾ وه خوا تواناى بهسهر ههموو شــتيكا ههيه، بـه تايبـهتى يارمهتى دانى موحهمهدو بهرزكردنهوهى ئايينى ئيسلام، بهلوت سۆلانهوهى خاوهن نامهكان بۆ زانين: زانايان لـه ماوهى نههاتنى سروش بيريان جياوازه: ههنديّكيان ئهليّن: مــاوهى نيّـو عيساو موحهمهد ﴿ ﷺ (٠٠٠) ساله.

ههندی تریان ئهلیّن: ماوهی نیّوانیان (۵۹۹) سالّه. بهلام ئهو ماوهیه لای زانایانی ئهم سهردهمه (۷۱۹) سالّیان دیباری کردوه بو نیّوانیان.. ههندی له زانایان لایان وایه له نیّوان عیساو و پیّغهمبهردا خوا چوار پیخهمبهری رهوانه کردوه که ئایهیی (وأرسلنا إلیهم أثنین فکذبهما فعززنا هما یثالث) ئاماژه ئه کات به سییّانیان، ئهبو سوله یمانی دیمهشقی ئهلی چوارهمیان (خالیدی کوری سهنانه) که پیخهمبهر سییّنیان نهفهرمویی: خالید پیخهمبهره.

خوای مهزن دوای ئهو باسانهی پیشو بۆمان رون ئهکاتهوه ههلویستی جوله که کان له گهل موسادا، بهو بۆنهوه دلخوشی ینغهمبهر ئهداتهوه و ئهفهرمویی:

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ عَيْفَوْمِ مِ اَذْكُرُوا اللهِ عَلَيْكُمْ أَنْلِينَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُّلُوكًا اللهِ عَلَيْكُمْ اللهِ عَلَيْكُمْ اللهُ عَلَيْكُمْ اللهِ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللهِ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلْهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُوكُ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلِي عَلَيْكُوكُ اللّهُ عَلِي عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْك

ا وَءَاتَنكُم مَّالَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِّنَ ٱلْعَالَمِينَ ١ يَكُوْمِ الْدُخُلُواُ ٱلْأَرْضَ ٱلْمُقَدَّسَةَ ٱلَّتِي كَنْبَ ٱللَّهُ لَكُمْ وَلَانْزُنْدُواْ عَلَىٰٓ أَدْبَارِكُمْ فَنَنْقَلِبُواْ خَسِرِينَ ١٠ قَالُواْ يَكُمُوسَىۤ إِنَّ فِيهَا قَوْمَاجَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَاحَتَّى يَخَرُجُواْ مِنْهَا ۖ فَإِن يَخْرُجُواْ مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ١ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ مَا أَدْخُلُواْ عَلَيْهِمُ ٱلْبَابِ فَإِذَا دَخَلَتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَلِلُونَ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُواْ إِن كُنتُم ثُوِّمِنِ بِنَ ٢ قَالُواْ يَكُمُوسِي إِنَّا لَن نَّذَخُلَهَا أَبَدَامَّا دَامُواْ فِيهَا فَأَذْهَبَ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَادِلًا إِنَّاهَاهُ لَا أَنَّاهَا عَلَيْ وَكَ ٢ إِنِّي لآ أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَأَفْرُقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ ٱلْقَوْمِ ٱلْفَنسِقِينَ ۞ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَكَّرَّمَةٌ عَلَيْهِمَّ أَرْبَعِينَ سَنَةُ يَتِيهُونِ فِي ٱلْأَرْضِ ۚ فَلَا تَأْسَ عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْفَاسِقِينَ

﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لَقُومُهُ يَا قُومُ اذْكُرُوا نَعْمَةُ الله عَلَيْكُم ﴾ وه تۆ بىرى ئــهو كاتــه بكــهرهوه موسا ووتى به تاقمه كانى خۆى ئەى خزمانى من: ئيوه بيرى چاكەى خــوا بكەنــهوه بەســهر تانهوهيه.

﴿ إذ جعل فیکم أنبیاء وجعلکم ملوکاً ﴾ لهبهر ئهوه ی خوا دروستی کردوه لهناو ئیره دا چهندین پیغهمبهر به جگهی ئیره ی نهداوه و ههوالنی نادییاریان به ئیره ئهدا، بههوی ئهوانه وه سمر کهوتن بهسهر دوژمنانی خوتانا، ههمو یاسای خوایی بوتانی رون کرده وهو ئیره ی گیرا به چهندین پاشا سهربه خوبن خوتان فهرمانی خوتان بهن بهریوه، له پیشا بهنده چهوساوه ی فیرعهون بون، سامانی زوری داوه پیتان بهرله وه هدژار بوون.

دوای ئهوهی که موسا باسی ئــهو چاکانـهی خـوای بـۆ کـردن، فـهرمانیان پیــدرا بـه داگیر کردنی فهلهستین که ئهو کاته به دهست حهیسی و کهنعانیه کانهوه بو، فهرمانی بیــدان جهنگ بکهن له گهلیّان و خوّراگرین بهرانبهریان، موســا بـه گویّـرهی فـهرمانی خـوا بـه خزمه کانی خوّی ووت:

﴿ یاقوم ادخلوا الآرض المقدسة التي کتب الله لکم ﴾ ثهی خزم و نهتهوهی خوم ئيسوه بچنه نيو ئهو زهویه پيرۆزهی ثهو تهوتۆ خوانوسيويتی بۆ ئيوه بيتانی بهخشيوهو کردوييتی به نيشتمان بۆتان زۆرداره تاوانباره کانيان لينی دهرکهن و پهلاماريان بدهن و مهترسسن خوا بهلاينی داوه بیکا به جيگای ئيوه

﴿ ولا ترتدوا على ادباركم فتقلبوا خاسرين ﴾ وه ئيّوه مهگهريّنهوه بهرهو دواى خوّتان لمبهر ترسى ئهو زوّردارو تاوانبارانه، دوايى ئيّوه بگهريّنهوه و زهروّمهندى ههردو جيهان بين.

﴿ قالوا یاموسی إن فیها قوماً جبارین﴾ خزمه کانی وووتیان: یا موسا به راستی ههیه لــه نیو ئهو یه نور نور نور نه دا نیه جهنگیان له گه ل بکهین و بؤمان ناگونجی .

﴿ فإن يخرجوا منها فأن داخلون ﴾ دوايی ئهگهر ئهوان لهو زهويهدا چونه دهرهوه، بـێ ئهوهی ئيمه تووشی جهنگ ببين، دوای ئهوهی چونه دهرهوه به راستی ئيمه ئهچينه نيو ئـهو زهوييه پيروّزه. جوله که کان ئهيان وبست سهر بکهون به ئاسانی و خوّشی بـهبێ کوشتن وبرينداری به وينهی خنکاندنی فيرعهون و لهشکره کهی لهناو چون.

﴿ قال رجلان من الذين يخافون أنعم الله عليهم ﴾ دوو پياوى چاك كه جوله كه كان راپهرين و ئامۆژكاريان كردن وهانياندان بۆ گرتنى ئهو شارهو فهرمانبهردارى فردستاده ى خوابن، ئهو دوو كهسانه لهو كهسانهى ئهوتۆ بون ك خوا ئهترسان و كهدوژمن باكيان نهبوو له سزاى خوا ئهترسان خوا چاكهى بهسهردا رژاندبوون به باوه رى بى گهردو لهوان نهئهترسان چونكه ئهيانزانى ئهو گهله زلحۆو بى هيزن، به خزمانى خۆيانيان ووت:

﴿ وعلى الله فتوكلوا إن كنتم مؤمنين ﴾ دوايى ئيّوه هدرپشت ببهستن بــه خــوا ئهگــهر ئيّوه باوه پردارن به فهرمووده كانى خواو بهليّنى خــواو پشــت ببهســتن بــه خــوا لــه پيٽســا پيّويسته تفاقى جهنگ ئاماده كهن. لـه دوايىدا داواى يارمهتى لـه خوا بكهن.

به لام جوله کهمان دووباره گهرانهوه بو لای رهوشته خرایه کهی خویان و یاخی بونی خویان .

﴿ قالوا یاموسی إنا لن ندخلها ابدأ ماداموا فیها ﴾ ووتیان: ئهی موسا به راستی ئیمه ناچینه نیّو ئهو شاره پیروزه بابی ماوه ییکی کهمیش بی بهمهرجی ئهوان بهردهوام بن له نیّو ئهو شاره دا زور سهیره تو به گفتو گوی ئهو دوو کهسه بـروا ئهکـهی بـه بـیروبوّچوونی (۱۰) کهسـه ئـهو دووازده نهفـهرهبوون موسا ناردنی بو تاقی کردنهوه ی چوّنیه تی دانیشتوانی ئهو زهویه و ههوال هیّنانهوهیان.

دووایی جوله که کان به نهوپه ری بی شهرمی و گالته کردن به خواو فروستاده ی خــواو نرخ دانه نان بزیان ووتیان روبه روی موسا:

﴿فاذهب انت وربك فقاتلا إنا ههنا قاعدون ﴾ دوایی تؤو خوای تؤ برؤن بؤ سهر ئــهو تاقمه دووایی ههردوولاتان جــهنگیان لهگـهل بکـهن، بـه راسـتی ئیمـه لــیرهدا ئهنیشـین چاوهروانی ئیوه ئه کهین.

ناوه رو کی نه و دوو رسته یه ییشوو پیشانمان نه ده نه گه ر خوا خزمه تی جوله کان بکاو نازاریان نه داو داوای شتی گرانیان لینی نه کاو دو ژمنیان له ناوبداو نه مان دانیشن له و کاتانه دا خوای نه وانه. به لام نه گهر بچو کترین شتیان لینی داوا بکا توشی نازاریان بکا له و کاته دا خوای نه وان نیه خوای موسایه یانی جوله که کان له ناوه رو کا خوای نه وان رابو واردن و خوش گوه زه رانی و هه واو هه و مس کا لا و و الای جیهانه.

دووایی موسا کهوته سکالای بی کهسی خوّی و گیر خواردنی له نیّو ئــهو تاقمــه رکــه چییه خوّی دووایی ئهو ههموه ماندووبونهی به دورو دریّژی بوّ سودی ئهوان.

﴿ قال رب إنى لا أملك إلا نفسى وأخى فافرق بينا وبين القوم الفاسقين ﴾ موسا ووتى:

ئهی پهروهرده کهری من : به راستی من خاوهنی هیچ کهسی نیم بو یاریدانی ئایینی تــوِّ جگهی خوِّم و براکهیشم خاوهنی هیچ کهس نی یه جگهی خوِّی، یامن توانــام بهســهر هیــچ کهسدا نیه مهگهر خوّم وبراکهم.

دوایی تو جیاوازی بخهره نیوان ئیمه وگهلی لایانداو له فهرمانی تو، فهرمان بده بهشتی شایستهی ئیمهیه، فهرمان بده به شتی شایستهی ئهوانه. به کورتی موسا هیچ شتیکی بو

نهمایهوه دوای پاش گهز بونهوهی جوله که کان له پهیمانی خوا مه گهر ئهوه نه بی خوی و براکهی له کوشش نهوهستن. به لام له گه نهوهیشدا موسا خوی و تاقمه که ناماده کردبو و بر به جی هینانی فهرمانی خوا.

﴿ قال انها محرمة عليهم اربعين سنة يتيهون في الارض ﴾ خوا فهرمووى: دوايى بهراستى ئهو خاكه پيرۆزه قهده غه كريا لهسهريان و ناچنه ناوى بههزى پاش گهزبونه وهيان له فهرمانى تو بو ماوه ى چل سال بين و برون و سهرگردان به نيو ئهو پارچه زهويه دا و سهر بو هيچ شوينى دهرنه كهن.

ههروهها بهو شیّوهیه مانهوه لهویّدا، لهو ماوهیهدا ههمو پیره کانیان مـردن،دوای مردنی نهوان نهوهی تازه لهوان پی گهیشتن و نازار و چاو نهترس و به هوره.

﴿ فلا تأس على القوم الفاسقين ﴾ دوايي موسا تـ ق خەفـەت مـەخۆ لـەسـەر كـردەوەى نارەواى ئەو تاقمە لايانداوە لـه فەرمانى خواو پەيرەوى كردنى تۆ.

له ماوه ی نهو چل ساله دا موساو هارونی برای موسا کو چی دوواییان کرد. پاش نهوان خوا یوشه عی کرد به نهوان خوا بوشه عی کرد به پیشه وای نهوه تازه بی گهیشتو وه کان، خوا بوشه عی کرد به پیغه مبه ریان و پهلاماریان برده سهر دانیشتوانی نهو خاکه پیروزه و زالبون به سهریانا.

خوای مهزن له ئایهته کانی پیشودا باسی جوله که کان و شکاندنی پهیمان و به لیننی ئه وانی کرد ئیستاش باسی سته می کورینکی ئاده ممان بر ئه کا له براییکی خوی. یانی زور راسته ئه ی موحه مه د ئه و جوله کانه نیازی کوشتنی تریان کرد، ئه بی برانری ئه و کاره ناره و ایانه کرنه تازه پهیدا نه بوون له وانه وه. به لاکو ئه وان له وه و به ریش پیغه مبه ره کانی خویانیان کوشتوه، به رله وانیش بریه که مجار کورینکی ئاده م به ناره و ابراییکی خوی کوشت. جا له به رئه وی خرایه کردن کونه و تازه نیه تویش دلاگران مه به له سه رپیلانی دوژمنانی خوت، باسی روداوی دل تهزینی نیوان ئه و دوو کوره ی ئاده میان به سه ردا بخوینه وه وی بریان رون بکه روه به و جوره که خوای مهزن فه رموی:

وَٱتَّلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ٱبْنَىٰ ءَادَمَ بِٱلْحَقِّ إِذْ قَرَّ بَا قُرْبَانَا

إَ فَنُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِ مَا وَلَمْ يُنَقَّبَّلُ مِنَ ٱلْآخَرِ قَالَ لَأَقَنُكُنَّكَ اللَّهِ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلْمُنَّقِينَ ۞ لَبِن بُسَطتَ إِلَىَّ يَدَكَ لِنَقْنُكَنِي مَا آنَاْ بِبَاسِطِ يَدِي إِلَيْكَ لِأَ قَنُلُكَ ۚ إِنِّي ٓ أَخَافُ ٱللَّهَ رَبَّ ٱلْعَكَمِينَ ١ إِنِّي أُرِيدُ أَن تَبُّوٓ أَبِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ ٱلنَّارْ وَذَالِكَ جَزَّ قُواْ ٱلظَّالِمِينَ ١ فَطَوَّعَتْ رَبَ ٱلْعَلَمِينَ ١ إِنَّ أُرِيدُ أَن تَبُوٓ أَبِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَبِ ٱلنَّارِّ وَذَالِكَ جَزَّ قُواْ ٱلظَّالِمِينَ ١٠ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ وَقَنْلَ أَخِيهِ فَقَنْلَهُ وَفَأَصَّبَحَ مِنَ ٱلْخَسِرِينَ فَبَعَثَ ٱللَّهُ غُرَّا بَايَبِّحَثُ فِي ٱلْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوارِي سَوْءَةَ أَخِيةً قَالَ يَنُويَلَتَى أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَلْذَ ٱلْغُرَابِ فَأُوْرِيَ سَوْءَةَ أَخِي فَأَصَّبَحَ مِنَ ٱلنَّادِمِينَ ﴿

﴿ إِذْ قربا قرباناً فتقبل من أحدهما ولم يتقبل من الآخر﴾ كاتى ئه و دوو كورانه كورى پشتى ئادهم بوون ياله نه وه ئادهم بوون؟ ئه و قوربانيه چ شتى بوه؟ ئه وانه هه مويان هه والله ي هنويكي ناديارين به هه ر شيوه يه بق بي ئه و شتانه به ئيمه فير نه كراوه له لايه ن سه رجاوه يكى بروا بي كراو.

بهلام دوو شتمان پیشان ئهدهن:

۱-ئیمه خورمان ماندو نه کهین بوی دانه چین و ابزانین پیویستی سهرشانمانه ناسینی ناوی ئهو دوو کورانه، ههروه ها جوری و هرگیرانی قوربانیه که چون بوه؟

۲-ئهوهی راستی بی ههموو ئادهمیزاد به گویرهی سروشتی خویان خاوههنی ئامادهیین بو چاکه کردن و خو گهرانهوه له خرایه. به لام ههندیکیان خاوهنی ئهقلیکی تهواو ئاینیکی تیدایه رویان پی بکا بو لای چاکه خرایه لایاندا، ههندی تریان ئایینیان لاوازه و ئهقلیان ناتهواوه له گهل ئارهزو و ههوهسی خرایی خویان ئهرون.

زورترین له و کهسانه مانای قروئانیان کردوه باسی چیرو کی ئه و دوو کورانهان کردوه. به لام سهرچاوهیان نهبوه جگهی (العهد القدیم)ی جوله کهکان، ئیمه پوختهی مانای دهرکهوتوی ئایه ته کان ئه کهین به م جوّره ی خواره وه.

به راستی نمو دوو که سه ناژاوه یان بوه له گهل یه کتری راسته و خو کوری پشتی ناده م بوون به بی دیاری کردنی ناوه کانیان. زانایان نملین: ناوی بکوژ قابیله، ناوی کوژراوه که هابیله هوی ناژاوه که یان نموه یه همریه که یان قوربانی نه که ن له به و فهرمووده ی خوا، دووایی خوا له هابیلی و هرنه گری و له قابیلی و هرناگری، جوزی قوربانیه که و چونیه تی و هرگرتنی باس نه کردوه.

شاراوهی دلنی قابیل جو لاو هه رهشه ی کوشتنی لهبراکه ی کرد، براکه یشی ووتی: تـ قر تاوان له خوت ئه که ی و لوّمه ی من مه که، خوا قوربانی له خواترسان وه رئه گری و تـ قر له وان نیت، ئه گهر بته ویی من بکوژی من نامه ویی تو بکوژم، ئه گهر تو من بکوژی، تـ قر

ئهگهرییته وه به گوناهی کوشتنی منه وه و به گوناهی و ه رنه گرتنی قوربانیه که ی خوت. به لام ئه و گفتو گزیانه کاری نه کرده سه رده رونی قابیل، به پیچه و انه وه رقی زوّر تر په ره ی سه ند و به نازه و ا براکه ی خوّی کوشت، دوای ئه وه له شه ی براکه ی له به رده میا که و ت نه یزانی چوّنی پشاریته وه، خوای گه و ره قه له ره شیکی نارد و به قاچی و به ده نوکی چالیّکی هملکه ند، که ئه وه ی چاوپی که و ت سه رگه ردانیه که ی نه ما و براکه ی نایه کوره وه. به لام ده ستی خوّی که ست له په شیمانیدا، دوای ئه وه ی بوّی ده رکه و ت له قه له ره شکه مرده.

بهراستی من تو ئهکوژم لهبهر ئهوهی قوربانی تو وهرگیراوه، ئهوهیان قوربانیه کهی لینسی وهرگیرابوو ووتی: لهبهر چ شتی من ئهکوژی من هیچ تاوانینکم نهکردووه، به لام بهراستی قوربانی وهرناگیری مهگهر له کهسانی وهرئهگیری له خوابترسن و نیازیان پاکتبی.

﴿ لئن بسطت إلى يدك لتقتلني ﴾ به راستى ئهگهر تۆ دەستى خۆت دريّژبكهى بـــۆ لاى بۆ ئەوەى تۆ من بكوژى بەبنى تاوان.

﴿ ما أنا بباسط یدی إلیك لأقتلك ﴾ من دریژناكهم دهستی خوّم بوّ لای توّ بـو ئـهوهی من توّ بكوژم، ههرچهنده من له توّ به هیّز ترم من بـه ویّنه تـوّ خرابه ناكـهم و وولاّمـت نادهمهوه .

﴿ إنى أَخَافَ الله رَبِ العالمين ﴾ بەراستى من ئەترسىم لـە خواى پەروەردەكەرى ھــەموو بونەوەران من شەرم ئەكەم خوا من ببينى ودەست دريژ بكەم بۆ لاى تۆو بۆ كوشتن.

﴿ إنى ارید ان تبوأ بأثمی واثمك فتكون من اصحال النار وذلك جزاء الظالمین ﴾ به راستی من ئهمهوی تو بههوی گوناهی

وهرنه گرتنی قوربانیه که ت ههرکاتی من بکوژی، دوایی توبه و بونه وه ببی له دانیشتوانی ناگری دوزه خ له پاشه روزدا، وه دوزه خ پاداشتی که سانیکه سته م کاربن به و وینه ی تو که من بکوژی به ناره وا.

﴿ فطوعت له نفسه قتل اخیه فقتله فأصبح من الخاسرین ﴾ دوایی دهرونی پیسی قابیل کوشتنی براکه ی خوّی بو زازانهوه، دوایی براکه ی خوّی کوشت به نارهوایی، دوای کوشتنی براکه ی گهرا له کهسانی زیان مهندبن به هوّی سزادانیان له دوّزه خدا.

جۆرى كوشتنى براكدى چۆن بووه به چ شتى كوشتنى گرنك نيد، ئەوەى جىڭگەى سەر سورمانبى چۆن دلتى ھات براى خۆى بكوژى؟ كاتى براكەى خۆى كوشىت سەرگەردان بوو پەشىمان بويدوە نەى ئەزانى چ شتى بكاو چىۆن لەشى براكىدى بشارىتەوە، چونك يەكدىن كات بوو كەسى بمرى لىە كورانى ئادەم.

﴿ فبعث الله غراباً يبحث في الآرض ﴾ دوايى خوا به ميهرهبانى خوّى بــو فـير كردنى ئهو كورهى ئادهم و بو ئادهميزادى پــاش ئــهو قهلــه رهشـيّكى نــارد هــهلّى كــهند چالّــيّ لــهزهويداً به دهنوكو قاچهكانى و قهله رهشيّكى ترى مردوى هيّناونايه چالّهكه و خوّلّى دا به سهرياوداى پوشى مردنى قهلهرهشهكه به ههر شيّوهيه بو بيّ گرنگ نيه.

﴿ لیریه کیف یواری سورة أخیه ﴾ ناردنی ئهو قهله رهشه بـ ق ئـ هوهبو خوانیشانی ئـ هو کورهی ئادهم بدا به چ جوّری بشاریتهوه شهرم گهو لهشی براکـــهی خـ قی. ئـ هتوانری راناوی ووشهی (یری) بچیّنهوه بو لای قهله رهشه که.

﴿ قال یاویلتی أعجزت أن اکون مثل هذا الغراب ﴾ دوای کوشتنی براکهی خهفهت و ئازار دای گرت ووتی: هاوار بر من لهسهر ئهو گوناههی من کردم و کاریکی خرابم کرد ئایا من ئهوهنده نهزان و لاواز بوم که من وینهی ئه قهله رهشه بومایه و رانمویم وهربگرتایه به وینه نهو.

﴿ فأوارى سوأة أخي فأصبح من النادميين ﴾ دوايى من دام پۆشى بايه شهرم كهو لهشى براى خوّم، دوايى گهرا لهو كهسانهى پهشيمان ببنهوه لهسه ركارى كردبيّتان، به تايبهتى

لهسه رکوشتنی براکهی، جوّری سه رگه ردانی نه و برا کوژه ی خوّی، نه زانینی جوّری شاردنه وه ی نه زانینی جوّری شاردنه وه ی نه براکهی. ناردنی قمله رهش بوّ فیرکردنی شاردنه وه ی نهمه مان نیشان نهده نه که نه و دوو کورانه کوری پشتی ناده م بوون، چونکه هه ر نه وان نه یان دیبو و مردنی که سیّك و شاردنه و ه گوردا.

بهراستی روداوو بهسهر هاتی نهو دوو کورانهی نادهم برّمانی رون نه کاته وه نادهمیزاد دوو جوّرن (۱) تاوانباران و له سنوری خوا دهرچوان (۲) بی تاوانبان بی پاراستنی بی تاوانان له تاوانباران . یو مانه وه ی بی تاوانبان و بهرده وامیان و دابه زاندنی ژیبان و گوزه رانی خوّش برّیان.

بۆ راوهستانی یاسای خوای مهزن. قورئانی پیرۆز دیاری کردوه بۆ ههمو ئهو کهسانه ی له سنوری خوا دهرئهچن سزاییکی واشایانی ئهو کهسانه بی کهبی تاوان ئه کوژن، کوشتنی ئادهمیزاد بهبی تاوان به گهورهترین گوناه دانراوه، ئیتر ئهو کوشتنه لهههر کهسیکه وهبی، نهك بهتایبهتی لهدوو کوره کهی ئادهم ههرچهنده ئهوان بونه هۆی هاتنه خوارهوهی ئهو یاسایه بۆ ئهو تاوانه گهورهیه. ئاشکرایه دانانی یاسای گشتی بههری رووداویکی تایبهتیه بوه، بۆ راوهستانی ئهو یاسایه و بۆ چهسپاندنی بهسهر ئادهمیزادا خوا ئهفهرموی:

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَاعَلَى بَنِي إِسْرَةِ يلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسَا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادِ فِي ٱلْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَا النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَا النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَآءً تَهُمْ رُسُلُنَا بِٱلْبِينَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا فَي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ فَي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ إِنَّ كَثِيرًا فَي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ إِنَّ الْمَالِكُ فِي ٱلْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ إِنَّ كَثِيرًا فَي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ إِنَّ الْمَالِي الْمُسْرِفُونَ الْمُسْرِفُونَ الْمَالِي الْمُسْرِفُونَ الْمَالِي الْمُسْرِفُونَ الْمَالِي الْمُسْرِفُونَ الْمُسْرِفُونَ الْمُسْرِفُونَ الْمُسْرِفُونَ الْمُسْرِفُونَ الْمُسْرِفُونَ الْمُسْرِفُونَ الْكَ فِي ٱلْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ الْمُسْرِفُونَ الْمُسُلِكُ اللَّهُ الْمُسْرِفُونَ الْمُسْرَافِي الْمُسْرِقُونَ الْمُسْرِقِي الْمُسْرِقُونَ الْمُسْرِقُونَ الْمُسْرِقُونَ الْمُسْرَاقِ الْمُسْرِقُونَ الْمُسْرِقُ الْمُسْرِقُونَ الْمُسْرِقُونَ الْمُسْرَاقِ الْمُسْرِقُونَ الْمُسْرِقُ الْمُسْرَاقِ الْمُسْرِقُ الْمُسْرِقُ الْمُسْرَاقِ الْمُسْرِقُ الْمُسْرِقُونَ الْمُسْرَاقِ الْمُسْرَاقِ الْمُسْرِقُ الْمُسْرِقُ الْمُسْرِقُ الْمُسْرَاقِ الْمُسْرِقُ الْمُسْرَاقِ الْمُسْرَاقِ الْمُسْرِقُ الْمُسْرِقُ الْمُسْرَاقِ الْمُسْرِقِ الْمُسْ

ه من اجل ذلك كه لهبهر گهوره بى تاوانى كوشتن لهههر كهسينكه وه بى لهبهرزيانى كوشتن كه ههمو خراپه و بى نرخى ئايين و جيهانى تيدايه و بسه ختيارى پاشه رۆژيىش لسه كيس ئهدا، ئيتر كوشتن به ههر هۆييه كى نارهوابى، نهك ته نها به رووداوى كوشتنى كورى ئادهم، ههر چهنده كوشتنى ئه و هۆى هاتنه خواره وهى ئهم، ئايه ته يه.

﴿ كتبنا على بنى اسرائيل أنه من قتل نفسا بغير نفس ﴾ ئيمه پيويستمان كردبوو لهسهر بهنى ئيسرائيلى كه بهراستى ههر كهسي به نارهوا كهسي تر بكوژی بهبی ئهوه ی كهسیكى كوشتيی.

واو فساد فی الارض فکانما قتل الناس جمیعاً کی یا کهسی بکوژی بهبی ئـهوهی خراپـه و پی تایینی پهیدا بوبی لـه زهویدا. یا بهبی نهوهی ناسایشی دانیشتوان تیّك بـدا، دوایـی وهك نهوه وایه همموو ئادهمیزادی کوشتبی، چونکه بههوی کوشتنی یهك کهسهوه ههتکی ریّز و نرخی هممو ئادهمیزادی کردوه بهبی جیاوازی، ئهگهر کوشتنی یهك کهسـی لارهوا بـی کوشتنی هممو کهسی لاروهوایه، خهشی خوا بو کوشتنی یهك کهس و زوّر تر لهیهك کهس یه کسانه لای بو زانین: ئهو هوّیانه ئهبنه جیّگه بوّ رهوابونی کوشتنی ئادهمیزاد ئهمانهن:

کهستی بهبین تاوان کهستی تر بکوژی. ئهو کهسانهی هاوبهش بـ فر خــوا دائــهنین. ئــهو کهسانه لـه ئایینی ئیسلام و هرئهگهرین. ئهو کهسانهی ریّگه گرو جهردهن.

پرسیار: سزای کوشتن جوله که کان و جگهی ئه وانیش ئه گهری نه و ناوبردنی جوله که کان به تایبه تی چ شتیکه؟

وه لام: زور راسته نمو سزایه هممو ئادهمیزاد نه گهریته وه، به لام خوای مهزن ناوی ئسرائیلیه کان بردوه به تاییه تی چونکه ئه وان بو کوشتنی ئادهمیزاد له ههمو که ساله باترن، بو رژاندنی خویینی ئادهمیزاد. تینون بو به لنگه له تهوراته دهست کرده که یاندا کوشتنی منالان و ژنانی جگهی خویان به رهوا داناوه، کوشتنی پیغهمه ده کانی خویان گهوره ترین به لنگه له همه رخوین رژاندنی نهوان.

بـ ق ئاگـاداری: کوشـتنی موسـولـمانان وبـه پهوا دانـانی کوشــتنی ئــادهمیزاد تهنــها جولهکهکان به پهوای دانین، بق نموونه. کوّماری عیراقی بهعسی زوّرتر له (۱۸۰) ههزار

منال و ژن و پیرو پهك كهوتهی زینده به چال كرد به ناویی ئهنفالهوه. به گازی خهردهل له پینچ ههزار زورتر دانیشتوی شاری ههله بجهی كوشت، ههروهها له جینگه كانی تریش زور كهسی تریان گوشت، ئهو كهسانه كوژران ههر لهبهر ئهوهی كورد بون. توركه كان ههر له كاتی عوسمانیه كانهوه ههتا ئهم سهردهمهی ئیمه به ههزاران كوردیان.

کوشتوه، به تایبه تی له کاتی موسته فا که ماله وه، هه روه فارسه کان له تورکه کان که مترنین بو کوشتنی کوردان، له لایه تره وه روسیای شیوعی زورتر له پینیچ هه زاری له شورش گیره کانی ئه فغانی کوشت. سته می رژیمه کانی ترنایه نه ژماره.

﴿ ومن احیاها فکانما احیا الناس جمیعاً ﴾ وه کهستی رزگار بکا کهستی تر له کوشتنی کهستی و له هنری کوشتنی کهستی کهستی کوشتنی کهستی تر یا نهیه اتنی بیکوژن، یارزگاری بکا له دهستی ستهمکاری، دوایی وهك نهوهوایه رزگاری کردبی ههمو نادهمیزاد.

ئهو ئايهته ئهوهمان پيشان ئهدا مانهوهى تا كه كهستى خىزى لــه خويا مهبهسته، نــهك هۆيهكبى و رينگهبى بۆ لاى مانهوهى جگهى خوى، ئهو ريزگرتنهى تاكــه كهستى شــتىكى مروقايهتيه. يانى بو تاكه كهسى ههيه ريزى لينى بگيرى به وينهى ريز گرتن لـــه مروقايتى، دهست دريژيه بو سهر مروقايتى، چونكه تاكــهى ئادهميزاد نوينهرى مروقايهتين، چاكه كردن لهگهل تاكهكهسدا چاكه يه لهگهل مروقايتى.

ههر کومهلنی تا که کهسینکی ههژار و لاوازی تیدابی و بنرسی مافی بی شیل بکری ئه و کومهلنی خوی له خوی له خویا لاوازو بو گهنه، وهك له شتی وایه ئهندامینکی نهمینی، کهواته سوودی تاکه کهسینک و سودی کومهل تهواو کهری یه کترین لهیهك جوبی نابنهوه.

﴿ ولقد جاءتهم رسلنا بالبینات ثم إن كشیراً منهم بعد ذلك قی الارض لمسرفون﴾ بهراستی هاتبوبق لای بهنی ئیسرائیل فروستاده كانی ئیمه به چهندین كاری یه ك خهرو به نگهی ئاشكرا له پاشا زور لهوان دووای چونی فروستاده كانی ئیمه زورتر لهوان لایاندا له سنوری دادپهروهری له نیو زهویدا به كردهوه ی خراب و كوشتنی ئادهمیزاد به تایسه تی كوشتنی پیغمهمبهره كانی خویان، بویه پیانویان لینی وهرناگیری.

بهراستی هیچ کهسی بوّی نیه خوّی به خاوهنی ئیسلام بزانی کهچی پال پشتبی بـ و ئـ هو کهسانه له سنوری خوا دهرچوون، به ناوی ئیسلامهوه ستهم و دهست برینی نالـــهبار بـ الآو بکاتهوه. به راستی نهو کهسانه مافی گـهورهیی خـوای مـهزنیان زهوت کـردوه، بـ وّ رون کردنهوهی نهو مهبهستانه خوا ئهفهرموی:

إِنَّمَا الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوا أَوْيُصَلَبُوا أَوْتُقَطَّعَ أَيْدِيهِ هِمْ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوا أَوْيُصَلَبُوا أَوْتُقَطَّعَ أَيْدِيهِ هِمْ وَأَرْجُلُهُم مِنْ خِلَافٍ أَوْيُنفَوْ أَمِنَ الْأَرْضَ ذَلِكَ وَأَرْجُلُهُم مِنْ خِلَافٍ أَوْيُنفَوا مِنَ الْأَرْضَ الْأَرْضَ ذَلِكَ لَكُمْ خِلْيَكُم لَكُونُ وَعَذَابُ عَظِيمٌ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ عَظِيمٌ لَكُونُ اللّهُ مِنْ اللّهُ مِنْ اللّهُ مِنْ اللّهُ مِنْ اللّهُ مَا اللّهُ مِنْ اللّهُ مَا اللّهُ مَا اللّهُ مَنْ اللّهُ مَنْ اللّهُ مَا اللّهُ مَا اللّهُ مَنْ اللّهُ مَنْ اللّهُ مَنْ اللّهُ مَنْ اللّهُ مَا اللّهُ مَنْ اللّهُ اللّهُ مَنْ اللّهُ اللّهُ مَنْ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ مَنْ اللّهُ اللّهُ مَنْ اللّهُ اللّهُ مَنْ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ مَنْ اللّهُ اللّهُ

﴿ إِنَّمَا جَزَاءَ اللَّذِينَ يَحَارِبُونَ اللهُ ورسوله ﴾ بهراستی که سانیکی ئه و تـ قر جـهنگ ئه کـهن له گه لا خوا و فروستاده ی خوا، یانی له گه لا دوستانی خـواو فروستاده ی خـوا. واتـه دهست دریّژ کردن به نـاروا بـ قر سـهر دانیشـتوان وه ک دهست دریّژیه بـ قر سـهر خـواو فروستاده ی خوا، ههر له به وهویشه سزای ئه و دهست دریّژیه یاسای بـ قر دیاری کـراوه لای خوا به ئه و په ری ته می کردن.

﴿ ویسعون فی آلارض فساداً ﴾ وهئهو کهسانه کوشش ئهکهن بـ فراپـه کـردن لـه زهویدا بو تیک چونی ئاسایش و ژیانی دانیشتوان و تالان کردنیان و ریگه گرتن لـهوان و کوشتنی بی تاوان و دزینی سامانیان، سزاکانیشیان ئهمهیه.

و ان یقتلوا أو یصلبوا أو تقطع ادیهم وأرجلهم من خلاف که بکوژرین ئهگهر دانیشتوان بکوژرین ئهگهر دانیشتوان بکوژن بهبی ههلواسین، یا ههلبواسرین له کاتیکا دانیشتوان بکوژن و دارایشیان لینی بسینن، ئهو ههلواسینه بهرله مردنیانبی یا دوای مردن زانایان بیریان جیاوازه، یادهستیان و پیکانیان ببرری به جیاوازی یانی چهپ و راست ئهگهر ریدگه بگرن له دانیشتوان و دارایان لی بسینن، ئهبی ئهو دهست برینه به جوّری بسی ئهوهنده خوّینیان نهروا ههتا بمرن، ئیتر به ههر جوّری ئهی برن.

﴿ او ینفوا من الارض ﴾ یا دور بخرینهوه له جیّگهی خوّیانهوه بوّ جیّگهیــه تــر ئهگــهر تهنها ریّگهیان گرتبیّ و دانیشتوانیان ترساندبیّ بهبیّ کوشتن و دارایی لیّی سهند بان.

زانایان دهرباره ی جیبه جی کردنی نهو یاساو سنورانه ی به سهر نه و جهردانه دا بیریان جیاوازه لای شافعیه کان به و جوّره باس کران له ماناکردنی نایه ته کاندا، نه و بوّ چونه ی شافعیه کان ریّك وپیّك تسرو شیاو تسره له گه ل روواله تی ده رکه و توی نایه ته که دا. لای حه نه فیه کان نه گه ر داراییان لیّی سه ندن و کوشتنیان دادوه ر بوّی هه یه ده ست و پیّان چه پ و راستا ببری، نه گه ر ناره زووی کرد بیان کوژی و هه لیّان نه واسی، بوّی هه یه بیان کوژی و هه لیّان نه واسی، بوّی هه یه بیان کوژی و هه لیّان نه واسینه که یش سی کوژی و هه لیّان نواسینه که یش سی روّژیی به ته نها.

نهو سنورانه که باسکران به سهرموسلماندا به کار هئه هینرین کاتی دهست بکه ن به ریسگه گرتن و جهرده بی له دانیشتوان، ئیتر نهو کاره خراپه یان له زهویدایی یا له نینو ئاوودا، له شارایی یا له که ژو کیودا، چه که کانیان تیرو رمین یا شتی تر، دهست دریژه کانیان له سهردانیشتوان بی یا له سهر سامان و ناموسیانیی. به لام نه گهر ئه و ریگ گرانه بی باوه ربن سنوره کانیان له مهو پاش باس نه کرین.

﴿ إِلاَّ الذَّيْنَ تَابُوا مِنْ قَبْلَ أَنْ تَقْدَرُوا عَلَيْهِمْ ﴾ مهگمر كهسانيّكى ئــهوتۆ لـــهو ريّكــهگرو جهردانه پهشيمان بوبونهوه به خوشى خوّيان و وازيان هيّنانهي لــــهو كارانــه كردويانــه بـــهر

لهوهی ئیره دهسته لات پهیدا بکه ن بهسه ریانا له و کاته دا نه و تاوانبارانه وازر له و ریخه گرتنه بهینن که خویان له خویانه و وازیان هینا پیویست به سزادان نامینی، نه و جوره دهستوره بو سزادانی نه و پیاو خرایانه راسترین و شایان ترو بی وینه یه بو رینزی مروقایه تی که ناینی نیسلام دایناوه بو هه ردوو لایه نی تاوانبار و سته م لی کراو به شیوه یه کی داد په روه رانه.

ئەوەى شايانى باسبى پەشىمان بونەوەيان بەر لەوەى لەدەست بەسەراگرتنيان كە سزاى تەمى كردنەكەيان لەسەر ھەلئەگىرى كاتى وايە بۆ شتى بى پەيوەندى بە مافـەكانى خـواوە ھەبى بەلام مافەكانى ئادەمىزاديان لەسەر ھەلناگىرى، يانى ئەو جەردانە با پەشىمان ببنـەوە ئەگەر دارايى دانىشتوانيان بردبى ئەبى يا ئەو دارايە يا نرخەكەى بدەنەوە بە خاوەنـەكانيان، ئەگەر كەسىكىيان كوشتبى خاوەنى كوژراوەكە ئەتوانى بيان كوژى يان خوينيان لى بسـينى يا لىيان بورى.

بهراستی نهو نایه ته دهرباره ی جهرده و رینگه گرانی موسلمانان هاتوه ته خواره وه . به لام بت پهرستان و بی باوه رانی تر نه گهر باوه ریان هینا سزای خواو ناده میزادیان له سهر هه لنه گیری له پیش یا له پاش ده ست به سه را گرتنیانبی.

﴿ فَاعْلَمُوا أَنَ الله غَفُورٌ رَحيمٌ ﴾ وه دوایی ئیوه بزانن به راستی خوا لی بوردنی زوّره بوّ گوناهباران ئهگهر پهشیمان ببنهوه، میهرهبانی زوّره بوّ پهشیمان بونهوهکان.

بۆ زانین: ئەو ياسا بەرپۆرانەی باسكران گەورەترین سـزایه لای ئیسـلام بـۆ گـەورەترین تـاوان بـه شـیۆویهکی دادپهروهرانـه بـه كاردیّن لـهسـهرتاوانباران پـاش روون بونـهوهی تاوانه كانیان جگهی موسلّمانان ئهو یاسایانه به كارنایـهرن بـۆ نـهمانی ئـهو تاوانانـه. بـهلاّم ئەوروپاییهكان و كاربهدهستانی به ناو موسلّمان كه شاگردی دلـســـۆزی ئـهوانن ئەوپـهری سزاو دارو فهلاقـه بـهكار ئـههیّنن دهبارهی بـی تاوانـان هـهر لـهبـهر رامیـاری خویـان و چاوچنو كیـان. كارهبا و بزمـارو شوشـه برینـه ئـهندامیان و بهسـتنهوهیان بــه پانكـهوه بهكارئههیّنن. همروهها هاژههری كیمیایی و گـازی خـهردهل و فسـفور بهفرو كـه ئـهریون بهسهر دانیشتواندا كه هیچ تاوانیّکیان نه كردووه جگه لـهوهی لـه نهژادو روه گـهزی ئـهوان

نین. به ههزاران منال و ژن و پیر پارچه پارچه ئهکهن، به دهیان کهسیان کویرو کهرو شهل ئهکهن ههر لهبهر ئهوهی دژی کاری خراپ و ستهم کردنی ئهوانن.

کاتی خوای مدرن لهمهوبه رباسی کوشت و رینگهگرتنی بو کردین، دوای نهوهیش فهرمانمان پی ئهداو ئاموژگاریمان ئه کا له خوابترسین و خومان بکهین به فیداکار بو بهرزی یاسای ئیسلام و سهپاندنی بهسه ر دانیشتواناو ئهفه رموی:

يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ عَامَنُواْ لِيَهِ ٱلْوَسِيلَةَ وَجَهِدُواْ فِسَبِيلِهِ عَلَيْهَا ٱلَّذِينَ عَامَنُواْ لَوَالَّتَ الْمَنُواْ لَوَالَّتَ الْمَنْ اللَّهِ وَالْمَالِيةِ الْوَسِيلَةَ وَجَهِدُواْ فِسَبِيلِهِ عَلَيْهَا ٱلَّذِينَ كَفُرُواْ لَوَاكَ لَهُ مَا فَي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَكُولِيَقْتَدُواْ بِهِ مِنْ لَهُ مَعَكُولِيَقْتَدُواْ بِهِ مِنْ لَهُ مَعَكُولِيَقْتَدُواْ بِهِ مِنْ لَهُ مَعَلَى اللَّهُ مَعَلَى اللَّهُ مَعَلَى اللَّهُ الْمُعْمِ الْمُعْلَمُ اللَّهُ اللِهُ اللَّهُ اللْمُلْكِلِي اللللْمُ اللَّهُ الل

﴿ یا آیُها الذیْنَ اَمَنُوا اَتَقُوا الله و اَبتغوا إِلَیْهِ الْوَسِیلَة ﴾ ندی کهسانیکی ئے ووق باوه رتان هیناوه ئیوه له سزای خوا بترسن و خوتا له بی فهرمانی خوا بپاریزن و، ئیسوه داوای نزیک بوونه وه بولای خوا بکهن به کردنی پهرستنی پهرستنه کانی خوا، به واز هینان له بی فهرمانی خوا، وهسبله و تموسول به مانایه کن. یانی پهلاماردان بولای خوا به ناواتی گهیشتن به شتی ، مانای راستی وهسیله و تموسول پهلاماردانه بولای خوا به هوی چاو دیسری کردنی کاره

بەرپۆرەكانى ياساو دەستور. تەوەسول بۆلاى جگەى ئەوانەو دزينەو دانانى شتىكە لـە جگەى شوپنى خۆيدا .

﴿ وَجَاهِدُ فِي سَبِيلِهِ ﴾ وهئيّوه خوّتان ماندوو بكهن و كوّشش بكهن له ريّگهى ئايينى خوادا به جهنگ كردن لهگهل دوژمنانى ئاشكراو نهيّنى ئايين، لهبى باوهران و لسه نيازى دلتان بو كردنى خراپهو گوناهو دلّپيسى.

﴿ لَعَلَكُمْ تُفْلَحُونَ ﴾ بۆ ئەوەى ئىزە رزگارتان ببى لە خەشم و سزاى خــواو بگــەن بــه بەختيارى و چونتان بۆ بەھەشتى بەرىن و نەبراوە.

به راستی ترسان له خوا، داواکردنی شتی ببیته هؤی نزیکبوونه وه له خوا، کوشش له ریگهی خوادا، ههموویان بویه که مهبهستن، یا بو چهند مانایه کن لهیه که جوی نابنه وه، چونکه ترسان له خوا خوپاراستنه له خهشی خوا، داواکردنی نزیکبوونه وه له خوا داواکردنی رهزایتی خوایه، کوشش له ریگهی خوادا ههردوولایان ده گریته وه، گهوره ترین شتی مروّف خوی پی نزیك بخاته وه له خوا خوشه ویستیه بو ناده میزاد و کار کردنه بویان، ناگونجی مروّف خوای خوش بوی به بی خوشه ویستی ناده میزاد، به نزیك بوونه وه له خوا هممو و چاکه یه دهستی ناده میزاد ده که وی.

به لام دواکردنی که سانی نه زان و نه فام و نه خوینه و اران، نزیکبو و نه و و په نا بردن بولای گزری دو ستانی خواو پیاو چاکان، بروا بوون به وهی نه و په نا بردنه نه بیته هوی جی به جی کردنی مه به ست و نیاز، یا نه و پیاو چاکانه داوا بکه ن له خوا نیازه که یان بیته دی، خوی بوخوی راسته و خو داوا له خوا نه کا، نه وانه هه موویان دری یاسای نایینی ئیسلامن، چونکه خوای مه زن نه فه رموی: به راستی نه و که سانه نیوه په نا نه به ن بولایان و داوای جی به جی کردنی مه به ستیان لی نه که ن و ینه که نیوه نه نیز بوخوتان په یوه ندی به خواوه نه که ن ؟

دوای ئمو فهرماندانه بهریزانهی پیشوو لهلایهن خوای مهزنسهوه، خوا ههرهشه لسهبین باوهران ئهکا زوّر به توندی، همموو رینگهیهکییان لیّ ئهگری و ئهفهرموی:

﴿ إِنَ الذَيْنَ كَفَرُوا لَوْ أَنْ لَهُمْ مَافِي الأَرْضِ جَمِيعاً ﴾ بهراستى كهسانيكى ئهوتۆ باوەريان نههيناوه، ئهگهر بهراستى بۆ ئهوان ههبى شتى لـه زەويدايه لـه دارايى و پيت به گشتى.

﴿ وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيفتدوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَومَ القيامة ﴾ وهبق ئــهوانيش هــهبى وينــهى ئــهوهى لــهزهوىداهوى دايه لــه كليا بى بق نهوهى ئهوان بيكهن بــهفيداكارى بــق خويــان ئــهو شــته لــهبــهر رزگاربوونيان لــهسزاى روّژى ههلسانهوهيان لــهگورهكانيان.

هما تقبل مِنهم وَلَهُم عذاب اليم ﴾ وهرناگيرى ئهو شبته لهوان و رزگاريان نابى لهسزاى رۆژى دوايى ، و بۆ ئهو بى باوه رانه ههيه لهو رۆژه دا سىزايكى خاوهن ئازار و سوك ناكرى بۆيان ، ئهو فهرمو دهيه راست و بيڭومانه ، چونكه ئادهميزاد ههموو دارايى خوى ئهبه خشى بۆ ئهوهى رزگارى بىي لهنه خوشى جيهان و ئازارى ئهمرۆ ، ئهبى بۆ سزاو ئىشى ئاگرى دۆزەخ چەندە ببه خشى .

﴿ يريدون أن يخرجوا من النار وَما هُمْ بِخارجينَ مِنها وَلَهُمْ عَذَابٌ مَقَيمٌ ﴾ بـــى بـــاوهران ئەيانەوى كە بىنە دەرەوە لـەو ئاگرە و ، ئەوان نايەنە دەرەوە لــــەو ئـــاگرە و ئـــەو ئاواتـــەيان نايەتە دى و ھەولىي بىي ھودە ئەدەن و ، بۆيان ھەيە سزايەكى بەردەوام و نەبراوە .

بۆ زانین : تاوانی تر ههیه سزای گوناهه کهی لهوانهیه شتی که متر بی له سزای بی باوه پی وه ک تالان کردنی دارایی و خوارده مهنی گهلان و رینگه گرتن له هفری ژبانی دانیشتوان کوشتنی بی تاوان و رینگه گرتن له سهربه ستی و ئازاردانی گهلانی ژیرده سته ، ئهوانه له دوای بی باوه ری خرا پترین شتن .

خوای مهزن له تایه ته کانی پیشوودا باسی دهست و پی برینی رینگه گران و جهرده ی بس کردین به هنری زدنی دارایی دانیشتوانه وه ، لهم تایه ته ی دواییدا باسی بریسی دهستی راستی نهو که سانه مان بر نه کا دارایی دانیشتوان نه دزن به نهینی:

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقَطَعُواْ السَّارِقَةُ فَاقَطَعُواْ السَّارِقَةُ فَاقَطَعُواْ اللَّهِ مَا جَزَاءَ إِمَا كَسَبَانَكَلَا مِنَ اللَّهِ وَالسَّارِقَةُ فَاقَطَعُواْ اللَّهُ عَزِيزُ حَكِيمٌ اللَّهُ وَاللَّهُ عَزِيزُ حَكِيمٌ اللَّهُ اللَّهُ عَلَمْ أَنَّ اللَّهُ اللَّهُ مَلَاكُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمُ اللَّهُ اللللْمُ الللللْمُ اللَّهُ اللللْمُ اللَّهُ اللللْمُ الللَّهُ اللللْمُ اللَّهُ اللللْمُ الل

﴿ وَالسَّارَقُ وَالسَّارِقَةُ فَأَقْطَعُوا أَيْدِيَهُما جَزاءً بِمَا كَسَبَا ﴾ وه پياوێ دزی كردوهو ژنسێ دزی كردوه دووایی ئیوه دهسته كانیان بېړن لهبهر تۆله كردنهوه لهوان بههۆی شتێ ئـهوان كردويانه چونكه نرخ و ریزی دارایی جگهی خوّیانیان روشاندووه.

﴿ تَكَالاً مِنَ اللهِ وَاللهُ عَزِيزٌ حَكَيمٌ ﴾ لهبهر سزادانیان له جیهاندا لهلایهن خواوه بۆیان دانراوه، خوا به دهسته لاته فهرمانی بهرگری ناکری، ههموو شتی له جیّگهی شیاوی خویا دائهنی به تایبهتی فهرماندان به برینی دهستی کهسانی دزی ئهکهن.

بۆ برینی دەستى دز ئەم مەرجانەى دوايى پیویستە رەچاو بكرین:

۱- پیویسته دزراوه که له جیگهی شیباوی خویا دانرابی، ههموو شتی جیگهیه کی تایبه تی خوی ههیه بو پاراستنی و دانانی، دزه کهیش شتی له و جیگهیه بهینیته دهره وه. بو نموونه: ئهگهر ماشینی له گهراجیکی داخراوا به دزری سنوری دانراوی خوا به سهر دزه کهیدا جیبه جی ئه کری، دوایش پیویسته نه و ماشینه که بدریته وه به خاوه نه کهی نهگهر له سهر جاده یه یا گهراجیکی دانه خراوا نه و ماشینه دزرا ده ستی دزه کهی نابرری و

دادوهر بهشتی تر تهمینی ئهو دزه بکا به لیّدان یا بهندکردن، پیّویسته ماشیّنهکهیش بدریّتهوه به خاوهنهکهی.

۲ زانایان جگه له ئهبو حهنیفه پینك هاتوون لهسهر ئــهوهى كــاتینك دهســـــى ئــهبورئ
 دزراوه كه لـه چواریه كى دینارئ كهمتر نهبن. ئهبو حهنیفه لاى وایه لـه دینارئ كهمتر نهبن.

٣- پيويسته ئهو دزه منال و شيّت نهبيّ، ئهگهر منال يان شيّت بيّ دهستي نابرريّ.

٤ - زانایان پیک هاتوون لهسهر ئهوهی باوك و دایك به دزینی دارایی منالی خویان دهستیان. نابوری، ژن و میرد به دزینی دارایی یه کتری دهستیان نابوری. کفین دز دهستی ئهبوری.
 نهبوری.

۵ پیویسته دزی کردنه که له سالانی گرانیدا نه بین، یانی نه گهر که سینکی برسی
 به ناچاری دزی کرد به نه ندازه ی پیویستی خوی ده ستی نابرری.

۳- چۆنيەتى دەست برينى بەم جۆرە ئەبىن: يەكەمجار دەســـتى راســـتى دز لـــه جموژكــدا ئەبىررى، دووھەمجار قاچى چەبى، سىنھەمجار دەســـتى چـــەبى، چووارەمجـــار قــاچى راســـتى، دوواجار بەھەر جۆرى بىن ئەبىن دادوەر تەمىنى بكا.

﴿ فَمَنْ تَابَ بَعْدَ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَ الله يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَ الله عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ دوای نهو کهسه ک دزی کردووه پهشیمان بویسه وه دوای سیه مکردنه که خیزی و دوای دزی کردنه کهی و، کرده وه کانی خوّی چاك کردو دزراوه کهی دایه وه و بریساری دا جاری تیر دزی نه کا، دوایی به راستی خوا پهشیمان بونه وهی لی وه رئه گری و له روّژی دواییدا سزای نادا. به راستی خوا خوش نه بی له که سی پهشیمان نه بیته وه، میهره بانه بو نه و که سه. به لام به لای زور به ی زانایانه وه نه بی هه رده ستی برری کاتی خوای مه زن پیویستی کرد برینی ده ستی دزو پهشیمان بونه وهی لی وه رئه گری، دوایی رونی نه کاته وه که خوا ناره زووی ده ستی دزو پهشیمان بونه وهی لی وه رئه گری، دوایی رونی نه کاته وه که خوا ناره زووی هه رشتی کی مه به ستین فه رمانی بی نه دا له سزادان و له لی خوش بوون، چونکه خوا خاوه نی هه مو و شتیکی مه به ستین فه رمانی بی نه دا له سزادان و له لی خوش بوون،

﴿ اَلَمْ تَعْلَمٌ أَنَ الله لَهُ مُلْكَ السَماواتِ وَالأَرْضِ يَعَذِبُ مَنْ يَشَاءَ وَيَغْفُـرِ لَمْـنِ يَشَاءُ وَاللهُ عَلَى كُلِ شَيىءٍ قَدِيرٌ ﴾ ثايا تۆ نازانى بەراستى بۆ خوايە خاوەنيتى و پاشايەتى ئاسمانــەكان و زەوى ، خوا سزاى كەسى ئەدا ئارەزووى بكاو، خۆش ئەبى لەكەســـى ئــارەزووى بكــا وكەس ناتوانى بەر ھەلسىتى بكاو، خوا دەستەلاتى بەسەر ھەموو شتىكا ھەيە.

ئهو ئايهته ي پيشوو ههرچه نده روى پي كراوه بولاى پيغهمه و ههرچه به لام ههموو كهسي ئه گريته وه، نيشانيشمان ئه دا خوا ههموو بونه وه دانى دروست كردووه، ههرشتى بكا بو سودى به نده كانى خويه تى، له بهر ئاسايشى ئادهميزاده ياساى داناوه و ههموو سنوره كانى بو سودى ئه وان هاتوته خواره وه كاتى خواى مهزن روونى كرده وه هه ندى له دهستورو ياساكانى خوى. به بى گومان ئاگاى له هه ندى كه سهبوو پهلهيان ئه كرد بولاى بى باوه رى، پيغهمهريش في خوى راگرتبوو لهسهريان و خه فه تى پى ئه خوارد، بويه خوا فهرمانى پيدا خه فه ته نه خوا بو ئه و شتانه و فهرموى:

لَا يَعَنَّ نَكَ ٱلَّذِينَ يُسَرِعُونَ فِي ٱلْكُفَّرِ مِنَ ٱلَّذِينَ قَالُواْ عَامَنَا بِأَفْوَهِهِ مَ وَلَمُ تُوَّمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ ٱلَّذِينَ هَا دُواْ سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمِ عَادُواْ سَمَّعُونَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ مِنْ بَعَدِ مَوَاضِعِ فِي عَلَيْهِ اللَّهِ مَنْ يَعْدِ مَوَاضِعِ فِي عَلَيْهِ اللَّهِ مَنْ يَعْدِ مَوَاضِعِ فِي عَلَيْهِ وَمُن يُودِ اللَّهُ فِتُنتَهُ فَلَن تَمْ لِلْكَ لَهُ مِن اللَّهِ مَنْ يَعْدُواُ وَإِن لَمَ تُوتُونُهُ فَأَحْذَرُواْ وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتُنتَهُ فَلَن تَمْ لِلْكَ لَهُ مِن اللَّهِ مَنْ يَعْدَوْ اللَّهُ فَتَنْ تَهُ فَلَن تَمْ لِلْكَ لَهُ مِن اللَّهِ مَنْ يَعْدِدِ اللَّهُ فِتُنْتَهُ فَلَن تَمْ لِلْكَ لَهُ مِن اللَّهِ مَنْ يَعْدَدُواْ

أُوْلَيْكَ الَّذِينَ لَمْيُرِدِ اللَّهُ أَن يُطَهِّرَ قَلُوبَهُ مُّ لَمُمُ فِي اللَّهُ اللَّهُ الْحَرَقَ عَذَا اللَّهُ عَظِيمُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيمُ اللَّهُ عَلَيْهُمْ اللَّهُ عَلَيْهُمْ اللَّهُ عَلَيْهُمْ اللَّهُ عَلَيْهُمْ اللَّهُ عَلَيْهُمْ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُمْ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللهُ الللَّهُ اللَّهُ اللهُ اللهُ اللَّهُ اللهُ ا

﴿ يَا أَيُهَا الرَسُولَ لَا يَحْزُنْكَ الذَيْنَ يُسارعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الذَيْنَ قَالُوا أَمَنَا بِافُواهِــهِمْ ﴾ ئەى فروستادە تۆ خەفەتبار نەكەن كەسانىكى ئەوتۆ پەلە ئەكــەن بــۆلاى بــى بــاوەرى لـــەو كەسانەى ئەوتۆ ئەيان ووت: بەدەميان: ئىمە باوەرمان ھىناوە.

﴿ وَلَمْ تُؤْمِنَ قُلُبُهُمْ ﴾ وهلهنهينيدا دليان باوه رى نههينابوو، مهبهست لهو كهسانه ئهو دوو روانه بوون لهگهل بي باوه راندا له نهينيدا دوستايه تيان ده رئه برى بويان دواى ئهوهى خواى مهزن باسى ئهو دووروانهى كرد با سي تاقمى له جوله كه كان ئه كاو ئهفه رموى:

﴿ وَمِنَ الذَيْنَ مَا دُوا سَمَاعُونَ للكَذِبِ ﴾ وهمهندی له کهسانیکی ئه وتو ئایینی جوله کهیان ههیه در قهبیستن له مالومی جوله که کان و به راستی ئهزانن، گفتو گوی توش ئهبیسن بو ئهوهی به دروّت بخهنهوه. ئهوه لهوهوه هاتوه جوله که کانی به نی قوره یه زهی

دانیشتوانی مهدینه دوای ئهوهی گوییان له فهرمودهی پیخهمهر ئهگرت ئهچونه دهرهوه ئهیان ووت: فلان شتمان بیست له پیخهمهر کهچی نهیشتان بیستبوو.

﴿ سَماعُونَ لقوم آخرین لم یاتوك ﴾ درۆ ئەبیستن له كۆمەلنى ترەوە نەھاتوون بۆلاى تۆ لىهبەر ئەوە رقیانه له تۆو خۆیان به گەورە دائەنین و گفتوگۆى تۆ ئەبیسن و ئەیبنەوە بۆلاى ئەو تاقمەى نەھاتوون بۆلاى تۆ.

ئه و ئايهته لهوهوه هاتوهته خوارهوه به ريّكهوت كهسيّ له پياوو ماقولاني جوله كه كانى دانيشتوى خهبهر داويّن پيسى كرد له گهلّ ژنيّكى ماقول له جوله كه كان، تاقمى له جوله كه كان، تاقمى له جوله كه كان لايان گرانبو بهرده بارانيان بكهن، برّ ئه و مهبهسته نويّنهرى خوّيانيان نارد بو خزمهت پيغهمهر و هي همتا له و بارهوه پرسيارى ليّ بكهن، به نويّنهره كهيان ووت: ئه گهر بريارى جگهى بهرده بارانى دا وازى ليّ بهينن و بريارى جگهى بهرده باران داوهرى بگرن، ئه گهربريارى بهرده بارانى دا وازى ليّ بهينن و به گويي مه كهن. چوونه خزمه مت پيغهمه ر و هي فهرموى: ئه بي بهرده باران بكريّن، جوله كه كان برياره كهى پيغهمه ريان وه رنه گرت. به گومانى دروّى خوّيان ووتيان: تهورات فهرمانى نه داوه به بهرده باران كردن.

ههندی له زاناکانی جوله که کهوتنه گفتو گیو له گه ل پیغهمه ر مل که چی خوّیانیان ده ربری که تهورات فهرمانی داوه به بهردهباران. به لام جوله که کان بوّ پیاو ماقوله کانیان دار لیّدان به کار ئههیّن نه ک بهردهباران. به پیچهوانه وه بوّ هه را ده کان و لاوازه کان بهردهباران به کار ئههیّن، بوّ رون کردنه وهی ئه و مهبه ستانه خوا ئه فهرموی:

﴿ يَحَرِفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَواضِعِهِ ﴾ فهرموده كانى تهورات ئه گۆړن لىه دواى ئه وهى خوا داينابوو له جيكه گانى خويانا. ئهوه بوو بهرده بارانى داوين پيسيان گۆرى به دار ليدان، ناونيشانى پيغهمهريان له تهوراتا لابرد، له جيگهى بهرده باراندا دار ليدانيان دانا بۆ پياوو ژنانى داوين پيس.

﴿ يَقُولُونَ إِنَّ أُوثُيتُمْ هَــذَا فَخَــدُوهُ وَإِنَّ لَـمْ تُؤتُــوْهُ فَـأَحْدَرُوا ﴾ ئــهوان ئــهليّن : ئهگــهر بهخشرا بـــه ئيّــوه ئــهوهى ئيمــه ئهمانــهوى يانــى موحهمــهد ووتــى: بــهردهباران گــۆرراوه

بهدارلیّدان، دوایی ئیّوه فهرمانه کهی وهربگرن و کاری پیّ بکهن و، ئهگهر نــهیدا بــه ئیّــوه مهبهستی ئیّمه ووتی: ههر ئهبیّ بهرده باران بکریّ، دوایی ئیّـــوه خوّتــانی لیّ بپـــاریّزن وهری مهگرن گفتوگوّی ئهو.

﴿ وَمَنْ یُردِ الله فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللهِ شَیْنَا ﴾ وههرکهسی خوا بیهوی بسی باوه پو گوم پایی بکاو سزای بدا، دوای نهوه ی خوا نه قلنی داوه تی و ریکه ی جاك و خراپسی بسر پون کردوه ته وه. به لام نهو که سه خراپه برخوی هه لشه بریی دوایسی تی خواه نی هیلی شتی نیت بو نهو که سه له لای خوا، ناتوانی له بی باوه پی و گوم پایی لای بده ی. گو پیسی فه رموده کانی ته ورات به کو ژانه وه ی بی بیا به کارپی نه کردنی بی، یا له جیگه ی شهوه ی دایناوه نه وان شتی دانین شیاوی هه وه سی خویانبی گرنگ نیه و مه به ست ناگو پی.

﴿ لَهُمْ فِي الدُنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الأَخِرَةِ عَـذَابٌ عَظَيْـمٌ ﴾ بـ فر نـهوان ههيـه لـه جيـهاندا رسوايي و سهرانه لي سهنديان و ترسيان لـه موسلمانان و، بو نهوان ههيه لـه روزى دووايدا سزايكي گران.

﴿ سَماعُونَ للْکِدْبِ اَکالُون للِسُحْتِ ﴾ درق نهبیستن و وهری نهگرن و درق به دهمی تۆوه ئهکهن و فهرمانی تهورات ئهگزرن قهده غه کراوه کان ئهخون له سوود حواردن و بهرتیل وهرگرتن به هوی گزرانی فهرموده کانی خوا ، جهنگ بهریا ئهکهن ههتا دهست بگرن بهسهر سامانی دانیشتوانا ، له سوودو بهرتیل خرابی نهمهیه پاره وهربگرن له رژیمه کان و نیشتمانی خویان پی کاول بکهن و ریگه نهگرن لهوهی نهتهوه کهیان ژیر دهسته بی و مافی خوی دهست بکهوی.

خوای مهزن رو ئه کاته پیخهمهرو ههموو موسلنمانانیش ئه گریتهوه، پیشه ی دادگاکانمان بو رون ئه کاتهوه و کار بهدهستان ئاگادار ئه کاو ئهفهرموی:

﴿ وَإِنْ حَكَمَتْ فَأَحْكُمْ ببینهم بِالْقِسطِ إِنَ الله یُجِبُ الْمُقْسِطِیْنَ ﴾ وه نه گهر تو ف ه رمانت بو ده رکرن دوایی تو فه رمان ده ربکه له نیوانیانا به داد په روه رانه. به راستی خوا خوشی نهوی که سانی داد په روه ربن، به تایبه ته له فه رمان ده رکر دندا، نه وانه باسکران پیشه ی دادوه ری موسلمانه. هه رکاتی جگه ی موسلمانان په نایان هینا به لای دادگاکانی ئیسلام.

زانایان پیک هاتوون لهسهر ئهوهی دووداواکار له جگهی ئهو کهسانهی خاوهنی پاراستن نین لهلایهن موسلمانانهوهو لهژیر فهرمانی ئیسلامدا نین هاتن بوّلای دادگای ئیسلام دادوهر بوّی ههیه فهرمان دهرکا بوّیان، بوّیشی ههیه وازیان لی بهینی سودی موسلمانان ره چاو بکا.

به لام زانایان بیریان جیاوازه له بارهی خاوهن زیمیه کان، جگهی شیعه کان ئهلیّن:

پیویسته دادوهر فهرمانیان بی دهربکا. نهگهر موسلمانیك و جگهی موسلمان و به پیویسته دادوهر داواكانیان وهربگری و پیویسته لهسهر دادوهر داواكانیان وهربگری و كارهكانیان جیبهجی بكا به جوریکی دادپهروهری و به گویرهی یاسای نیسلام. نهك به یاسای نهوان.

﴿ وَكَيْفَ يُحَكِمُونَكَ وَغِنْدَهُمُ الْتَوْرَاةُ فَيهَا حُكْمُ اللهِ ﴾ وهجــۆن ئــهوان ئــۆ ئهكــهن بــه فهرماندهر، تۆ ئهكــهن بــه فهرماندهر، تۆ ئهكــهن به دادوهرى خۆيــان و فــهرمان لـــه تــۆوه وهرئــهگرن؟ و لاى ئهوانــه تهورات و لــه نبۆيىدايه فهرمانى خوا كه ئهبى داوين پيس بهردهباران بكرى.

﴿ ثُمَ یَتُوَلُوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ ﴾ له پاشا ئەوان پشت ئەكەنى فىدرمانى تىۆو لىد دواى فەرماندانى تۆ كىد وەك ئەو فەرماندىد لىد تەوراتايد. يانىي جوللەكدەكان داواى بريارى بىۆ يىغەمەريان كرد دەربارەى سنورى داوين پيسەكانى خۆيان، پىغەمدر ﴿ ﷺ بريارى بىۆ دەركردن ئەبىي داوين پيسەكان بەردەباران بكريدن، دوايىي پشتيان كردە فەرمودەكدى يىغەمدر ﴿ ﷺ كه بەلتىنيان دابوو فەرمودەى پىغەمدر وەربگرن، شايسته بۆ ئەوان ئەوەبوو مل كەچ بونايد بۆ بريارى پىغەمدر ﴿ ﷺ كەچى زۆر بە راستى ئەيانزانى بريارى پىغەمدر ويىدى بريارى تەوراتە، بۆيە خوا ئەفەرموى:

﴿ وَمَا أُوْلِيَكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴾ وه نه و جوله كانه باوه ريان به نامه كه ى خويان نيه و باوه ريسان به تو نيه. ناوه روّى نه و نايه ته ته نها جوله كه كان ناگريخه وه. به للكو ههر كه سي به بريارى ياسا، برواى نه بي ووه رى نه گرى په يوهندى به باوه ره وه نيه، ئيتر به ناو موسلامانين يا جوله كه كاتى خواى مهزن رونى كرده وه كه جوله كه كان پشتيان كردبوه ته ورات، دوايى باسى ته وارات و فه رمانى ته وراقان بن ئه كاو ئه فه رموى:

إِنَّا أَنْ لَنَا ٱلتَّوْرَنَةُ فِيهَا هُدَى وَنُورُ أَيْ كُمُ مِهَا ٱلنَّبِيثُونَ ٱلَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَدُوا وَٱلرَّبَنِيُّونَ وَٱلْأَحْبَارُ بِمَا ٱسْتُحْفِظُوا مِن كِنَكِ هَادُوا وَٱلرَّبَنِيُّونَ وَٱلْأَحْبَارُ بِمَا ٱسْتُحْفِظُوا مِن كِنَكِ اللَّهِ وَكَانُواْ عَلَيْهِ شُهُ لَا آءً فَكَ تَخْشُواْ ٱلنَّاسَ وَٱخْشُواْ وَلَا تَشْتُرُواْ بِعَاينِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَن لَمْ يَعَكُم وَالْحَالَةُ وَمَن لَمْ يَعَكُم مِنْ اللَّهُ وَالْمَا اللَّهُ فَأُولَتِهِ كَمُ مُن الْكَفِرُونَ اللَّهُ فَأُولَتِهِ كَمُ مُن الْكَفِرُونَ اللَّهُ فَا وَلَتِهِ كَمُ مُنْ الْكَفِرُونَ اللَّهُ فَا وَلَتِهِ كَمُ مُنْ الْكَفِرُونَ اللَّهُ فَا وَلَتِهِ كَا مُنْ الْكَفِرُونَ اللَّهُ اللَّهُ فَا وَلَتِهِ كَا مُنْ الْكَفِرُونَ اللَّهُ اللَّهُ فَا وَلَتِهِ كَا مُنْ الْكَفِرُونَ اللَّهُ اللَّهُ فَا وَلَتِهِ كَا مُنْ اللَّهُ وَمُن اللَّهُ فَا وَلَتِهِ كَا مُنْ الْكَفِرُونَ اللَّهُ اللَّهُ فَا وَلَتِهِ فَا مُنْ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ ا

﴿ إِنَا ٱلْزَلْنَا الْتَوراة فِيها هُدى وَلُورٌ ﴾ بهراستى ئيّمه رهوانهمان كردوه تهوه تهورات و ناردومانه برّ موسا له نيّو تهوراتا ههيه راغويى كردن برّلاى ريّگهى راست و، له نيّويشيا ههيه رون كردنهوهى شتى نازانرى له فهرمانه كانى خوا، بهردهمى ئادهميزاد رون ئه كاتهوه. له تاريكى بى باوهرى... ههموو نامهيه كه خوا رهوانهى بكا بـوّ سهر پيّههمهرانى خوّى ههمويان راغويى كهرو روناك كهرهوهى ئادهميزادن برّ دوّزينهوهى ريّگهى راست. يهكى لهو نامانه تهوراته كهرهوا نهكراوه بوّسهر موسا. به لاّم تهوراتى ئهمروّ هيچ جوّره پهيوهندى به خواى مهزنهوه نيه له راغويى كردن و روناك كردنهوه و دادهدوهرى، چونكه لهسهر جياوازى رهگهزدا مهزراوه، جوله كهكان خوّيان بهگهلى ههايبراردهى خوا دائهنين، بهرهواى دائهنيّن برّ خوّيان داگيركردنى گهلان و گوشتنى پياوان و سهربرينى منالان و ژان و تالان كردنى سامانيان و داگيركردنى نيشتمانيان. كار بهدهستانى ئهمروّ هيچيان لهوان كهمتر نيه له رهگهز پهرستيدا.

﴿ يَحْكُمُ بِهَا الْنَبِيُونَ الذَيْنَ أَسْلَمُوا للذَيْنَ هَادُوا ﴾ فهرمان ئهده ن به هـ وَى نـاوه روّكى تهوراته وه پيغهمه رانيكى ئهوتو مل كه چى خـوان به نيـازى پاكـه وه بـ و كهسانيكى ئـه وتو جوله كه بـوون ئـه و پيغهمه رانه بريتى بـوون لـه داوو دو سـوله يمان و زهكـه ريا و يـه حيا شاره زايى جوله كه كانيان ئه كرد بوّلاى فهرمانى تهورات و فهرمانى خوا. نهك بـه ئـاره زوّى خوّيان به ويّنه ى جوله كه كانيان سهرده مى موحهمه د كه ئهيان ويست فهرمان بدا به سنورى داويّن پيسى به ئاره زوى ئهوان.

﴿ وَالرَبَانِيُونَ وَالْأَنْبَارُ بِمَا أَسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللهِ ﴾ وه فهرمان ئهده ن به جوله كه كان ئهو كهسانه ى پهروه ردگار رازيه به گفتو گۆو كرداريان و، زاناكانيشيان فهرمانيان پى خ ئهده ن به شتى لايان دانراوه له نامه ى خوداو پاراستويانه له دهست كارى كردن.

﴿ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَداءَ ﴾ وه پيغهمهره كان و خواناسان و زانايان ئاگادار بـوون لـهسـهر نامهى خواو چاوديريان ئه كرد نه گۆررى و كاريان بهو نامهيـه ئـه كردو ئـهيانزانى راسـتهو فهرموده عنوايه.

﴿ فَلَا تَحْقُواُ النَّاسُ وَاحْقُونُ ﴾ دوایی ئیوهی کار بهدهست و دادوه مهترسن له ئادهمیزاد له فهرماندانتاناو نرمی بنوینن له ترسی ستهمکاران و فهرمانه کانی خوا بگورن و، ههر له من بترسن، باسی ناونیشانی موحهمه دروون بکهنه و بودانیشتوان.

ئهو ئایدته هدرچدنده روی پی کراوه بۆلای کاربهدهسستان و دادوهرانسی جولهکهکان. بهلام هدموو ئادهمیزاد ئهگریّتهوه.

﴿ وَلا تَشْتُرُوا بَایَاتَنَا تَمْنَاً قَلْیِلاً ﴾ وهٔئیوه مهگۆرنسهوه بسهو فهرمانسهی مین ناردوومه تسه خوارهوه به نرخیکی کهم به وهرگرتنی بهرتیل و دارایی بی نرخ و به پلهو پایهی براوه.

هدركهسي زانابي به فهرماني خوابي فهرماني خواناكا لهبهر دوو شتت نهبي، رستهي.

﴿ فَلَا تَخْشُوا النَّاسَ ﴾ ئاماژه ئه کا بۆ يه کهميان که پلهو پايهيـه. رسته ی (وَلا تَشْتَرُوا) ئاماژه ئه کا بۆ دووههميان که سامان و داراييه.

ناوه رو کی ئمو ئایه ته همر چهنده ده رباره ی زانایانی جوله که کان هاتوه ته خواره وه که سنوری داوین پیسیان له بهرده بارانه وه ئه گورا بولای دارلیدان. به لام جگه ی ئه وانیش ئه گریته وه که هه ولنی ئه وه بده ن فه رمودوه کانی خوا بگورن له به رپاره و پول.

وَمَنَ لَمْ يَحْكِمُ بِمَا أَنْزَلَ اللهُ فَأُولِئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾ وهمه كهستى فه رمان نه دا به شتى خوا نادويه تيه خواره وه، جوله كه كان و وينه كانيان به پيچه وانه ى فه رمانى خوا هه لائه سن و گالته ين نه كه ن، دوايى نه و كه سانه به و جوّر بن و گالته به فه رمانه كانى خوا بكه ن هه رئه وانه ن بن باوه رن و له خوا ياخى بوون به جگهى فه رموده ى خوا هه لاساون.

دوایی خوای مهزن رون ئه کاته وه فهرمانه کانی تهورات له باره ی تؤلّه سهندن له بو کوشتن و بریندار کردنی ئهندامانی ئادهمیزادو لهناو بردنیان ههر یه کهیان به وینه ی ئه و ئهندامه و نهفه درموی:

وَكُنِّبْنَاعَلَيْهِمْ فِهَآ أَنَّ ٱلنَّفْسَ بِٱلنَّفْسِ وَٱلْعَيْنِ وَٱلْعَيْنِ وَٱلْأَنْفَ بٱلأَنفِ وَٱلْأَذُكِ بِٱلْأَذُنِ وَٱلسِّنَّ بِٱلسِّنِّ وَٱلسِّنِّ وَٱلسِّنِّ وَٱلْجُرُوحَ قَصَاصٌّ فَمَن تَصَدَّقَ إِلَى فَهُوَكَ فَأَرَّةٌ لَّهُ وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَوْلَتِمِكَ هُمُ ٱلظَّلِمُونَ ٥ وَقَفَيْنَا عَلَىٰ ءَاثَرِهِم بِعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَـكَيْدِ مِنَ ٱلتَّوْرَيْتَةِ وَءَاتَيْنَكُ ٱلْإِنجِيلَ فِيهِ هُدَى وَنُورُ وَمُصَدِّقًا لِمَابَيْنَ يَدَيْدِمِنَ ٱلتَّوْرَىنَةِ وَهُدَى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۞ وَلْيَحَكُمُ أَهْلُ ٱلْإِنجِيلِ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فِيدُ وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَتِيكَ هُمُ ٱلْفَسِقُونَ 🕲

﴿ وَكَتُبْنَا عَلَيْهِمْ أَنَ النَفْسَ بِالْنَفْسِ ﴾ وهئيمه پيٽويستمان كردووه لـهسهر بهنو ئيسـرائيلى له تهوراتا بهراستى كهسنى ئهكوژريته به كوشتنى كهسنى تر. يانى ئهگهر كهسـنى بـه نــارهوا كهسنى بكوژى پيٽريسته بكوژريتهوه ههر خوّى. نهك وهك جولـهكهاكان كه به كوشتنى تاكه كهسنى دووكهس بكوژن.

﴿ وَالْعَيْنُ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفُ بِالْأَنْفِ وَالْأَدُنَ بِالْأَدُنَ وَالْسِنَ بِالسِنِ ﴾ وه چاوینك لــه جیــاتى چاوى، و هلووت به لوت، و گویچكه بــه گویکــهوه ددان بــه ددان تۆلــهیان ئه كریتــه بــه وینهى ئهو زهندامانه بووه بهبی كهمو زور.

﴿ وَالْجُرُحَ قِصَاصٌ ﴾ وهبهراستى برينه كانى خاوهنى تۆله كردنهوه ن به وينه ئــهو برينــه توشى برينداره كه بووه تۆله لــه تاوانبار ئهكريتهوه لــه ئهندامه كهى، به گويرهى توانا هـــهول بدرى زورتر نهبى. ئهوهى لــه تهوراتايهو وينهى فهرمانى قورئانه بهبى جياوازى.

یاسای ئیسلام بز دیاری کردنی چونیهتی کوشتنهوه و وهرگرتنی تولیهی ههریه که له و ئهندامانه له نامهی یاسادا به دریژی باسیان کراوه، بویه ئیمه لیرهدا باسیان ناکهین چونکه باسه کانیان زور دریژه.

﴿ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أُنْزَلَ اللهُ فَأُولَئِكَ هُمْ الظَالِمُونَ ﴾ وهههركهسى فهرمان نهدا بهشتى خوا ناردويهته خوارهوه بهو جـــۆرهى باســكرا دواى ئــهو كهســانه ســتهميان كــردووه لــه خوّيان، چونكه به فهرمانى خوا ههلنهساون، ئارهزووى خوّيانيان داناوه لـه جيّگهى فهرمانى خوا.

جوله که کان و هاو وینه کانیان به دژی فهرمانی خوا هه لنههسان و له جیاتی یــه ک کـهس دوو کهسیان نه کوشت.

کاتی خوای مهزن باسی جوله که کانی کرد، له دوایدا بایسی گاوره کان ئه کاو ئه فهرموی:

﴿ وَقَفَيْنَا عَلَى آثارهِمْ بِعِيسى آبْنَ مَرْيَمْ مَصَدِقاً لِما بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْتَوراة ﴾ وه ئيمه هينامان لهسهرريبازو شوينهوارى ئهو پيغهمهرانه عيساى كورى مريهم، دواى ئهوان عيساى كورى مهريه ممان كرد به يغهمرو رهوانهمان كرد بولاى بهنو ئيسرائيلى بهراست ئهگيرى شتى نزيكه له عيساوه، له تهورات و باوهرى به ههموو ئهو شتانه ههيه له تهوراتان . گيرراوه تهوه له عيساوه له ئينجيلدا كه من نههاتووم دهستورى تهورات تيك بدهم بهلام

هاتووم بن ئەوەى دەستورى تەورات تەواو بكەم. بەلام زياد ئەكەم لەسەر تەوارات ھەندى لە فەرمانى خواو ئامۆژگارى.

﴿ وَأَتَيْنَاهُ الْأَنْجِيلَ فَيِهِ هُدَى وَنُورٌ ﴾ وه ئينمه بهخشيومانه به عيسا بۆ ئەوەى ئەو ياسساو فەرمان و ئامۆژگاريانەى لە توراتان رونيان بكاتــەوە، لــه ئينجيلــدا هەيــه رانحويــى كــردن بۆلاى رينگهى راست و تەنياى خوا، ئينجيل روناك كەرەوەى ئادەميزادە وەلــه تاريكى و بى باوەرى لايان ئەدا.

﴿ مَصَدِقاً لِما بَیْنَ یَدَیْهِ مِنَ الْتَوراهُ ﴾ نینجیل بهراست نه گیری نه و شتهی نزیکه له نینجیلهوه، وهك تهورات له بنچینه کانی نایین، فهرمان نه دا به دادپهروهری و چاکه کردن، کوشتن و تالان بهرهوا دانانی.

﴿ وَلَيَحْكُمْ أَهْلَ أَنْجِيلَ بِمَا أَنْزَلَ اللهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللهُ فَأُولَئِكَ هُمْ اللهُ وَلَيْحُكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللهُ فَأُولَئِكَ هُمْ الله وَلَيْحُكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللهُ فَأُولَئِكَ هُمْ الله وَلَيْحُونَ ﴾ وهبا فهرمان بدهن خاوهنی ئینجیل له زاناکانیان بهشتی خوا ناردبیّنه خوارهوه دوایمی ئهوانه له یاسای ئینجیل دهرچوون.

ووشهی دووههم و سینههم به کاردین بو نهو کهسانه باوه ریان به بنچینه کانی نایین هه بینت به الام سستی نه کهن و تهمه لن و له به جی هینانی پهرستنه کانی خودا.

کاتی خوای مهزن رونی کردهوه پیغهمهرایهتی موسا و عیسا، له دوای شهوان پیغهمهرایهتی موحهمهدیشمان بو رون نه کاته وه و شهیکا به به لنگه بو بو ردانی خاوه ن نامه کان. دهری نه خا رینگهی ههرسی لایان یه کسانن بو په ک خستنی بی باوه ران، دهستوری موحهمه د کوتایی هاوه ری ههمو و دهستوره کانی پیغهمه ره کانی تره، شایینی موحهمه د شاینی موحهمه د شاینی ههمو و ثاده میزاده هه تا روزی دوایی، دهستوریکه پیویستی ژیانی نه وان له چوارچیوهی نه و دهستوره دا دهسوریته وه، پهیره ویکی کومه لایه تی یه بو شهوان ها تو ته خواره وه و بو شهوی بخوینریته وه و بناسری و ببیته هوی روشنبیری له نامه نووسینی پهرتو که کانیاندا، یاسای نیسلام بو نهوه ها تو ته وه خواره وه پهیره وی بکری و واز له گوناه بهینری، به مانای و وشه کانی کار بکه ن له ژیانی روزانه دا له ههمو و روزیکا، بو روون کردنه وه ی شهو مهبه ستانه خوا ده فه رموی:

وَالزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَنِ مَصَدِقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْحِتَنِ وَمُهَمِّمِنًا فَكَ الْكِتَنِ وَمُهمَّم مِنْ الْحَقِّ مُصَدِقًا لِمَا بَيْنَ يُدَيْهِ مِنَ الْحَقِّ الْكَالَاتُ فَيْنَ اللّهُ وَلَا تَنْبَعُ اهُواءَهُمْ عَلَيْهِ فَاحَاءَ كَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْها جَأَو وَلَوَشَاءَ اللّهُ لَجَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْها جَأَو وَلَوَ شَاءً اللّهُ لَجَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْها جَأَو وَلَو مَنَ الْجَعَلَ اللّهُ مَرْجِعُ حَمَّا جَاءَ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ مَرْجِعُ حَمْم جَمِيعًا عَالَكُمْ فَي اللّهُ مَرْجِعُ حَمْم جَمِيعًا عَالَكُمْ فَي اللّهُ اللّهُ مَرْجِعُ حَمْم جَمِيعًا إِلَى اللّهِ مَرْجِعُ حَمْم جَمِيعًا اللّهُ وَالْكُونُ لِيَا اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللللّهُ الللّهُ الل

اَتَنكُمُ فَاسَيَقُوا ٱلْحَيْرَتِ إِلَى اللهِ مَرْجِعُ حُمْ جَمِيعًا فَيُنَيِّكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿ وَأَنِ ٱحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللهُ وَلَا تَنَيْعُ أَهْوَاءَ هُمْ وَأَحْدَرُهُمْ أَن يَفْتِنُولَكَ عَنْ الزَلَ اللهُ وَلَا تَنَيْعُ أَهْوَاءَ هُمْ وَأَحْدَرُهُمْ أَن يَفْتِنُولَكَ عَنْ الزَلَ اللهُ وَلَا تَنَيْعُ أَهْوَاءَ هُمْ وَأَحْدَرُهُمْ أَن يَفْتِنُولَكَ عَنْ الزَلَ اللهُ وَلَا تَنَيْعُ اللهُ وَاللهُ وَاللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ عَلَمُ اللهُ اللهُ عَلَمُ اللهُ اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَمُ اللهُ اللهُ اللهُ عَلَمُ اللهُ اللهُ اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَمُ اللهُ اللهُ عَلَمُ اللهُ اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَمُ اللهُ اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْهُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْهُ اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَا عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَا

﴿ وَالْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِ مُصَدَقاً لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابُ ﴾ وه ئيْمه ناردوومانه تــه خوارهوه ئهو نامه یه که قورئانه به راستی و بهراست گیره بۆشتی نزیکه لــهو قورئانـــهوه لـــه ههموو نامه کانی خوا، وهك تهورات و ئینجیل و نامه کانی تری خوا.

﴿ وَمَـهِمَناً عَلَيْهِ ﴾ وهنه و قورئانه شایهتی نهدا لهسه ر راستی نامه پیشهوه کان و پاسه و اندانه و منه و قورئانه راستی پاسه و اندان پاریزی، ههر شتی له واندا ده ست کاری کرابی نه و قورئانه راستی نه کاته و هر ناوه رو که پوخته و راسته کانیان جی گیر نه کا، نه و شتانه خراونه نه ناویان و فهرمووده ی خوا نیه فره ی نه دا.

﴿ فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ الله ﴾ دوایی تۆ فەرمان بده لـه نیّوان خاوەن نامهکان به شـــتێ خوا رەوانهی کردوه دژی ئەوە بووەستە لـه جیاتی کوشتنی پیاویّك دوو پیاو بکـــوژن، لـــه جیاتی بەردەباران داربدەن لـه داویّن پیسان.

﴿ وَلَا تَتَبِعْ أَهْواعَهُمْ عَما جَاءَكَ مِنَ الْحَقِ ﴾ وه تۆ دوواى هەوەس و ئاەزوى نـــارەواى ئەوان مەكەوە لا نەدەى لــــ شتى هاتووە بۆلاى تۆ لـــه ياساى راستى خوا.

زور روون و بینگومانه پیغهمهر و به جگهی راستی فهرمان ناداو نهرمیش به کار نایه نی بهرامبهر به راستی بو هیچ کهسی نه به کهم و نه به زور، ناگونجی دوای نارهزوی هیچ کهسی بکهوی، ترازوی کردهوهی پیغهمهرو فهرموده کانی قورئانی پیروزه، جگه له راستی و دادپهروهری هیچ شتیکی تری لی ناوه شیته وه. به ریکهوت نه گهر بسی باوه ریکی فیلنباز ههولنی نهوه بدا که پیغهمهر و پیمه بخه نه نارهوانی لوس و پاراو دروی خوی بکا، بهروالهت پیغهمهر گوی لی بگری خوای گهوره به مهیره بانی خوی چاودیری نه کا بهر له بهرواله تی به نارهوایه و ناگاداری نه کا له نه بهمی نهو فیله و ریگهی راستی نیشان نه دا.

﴿ لَكُلْ جَعَلْنَا لَكُمْ شَرِعَةً وَمِنْهَاجاً ﴾ بۆ هەموو تاقمى لە ئادەمىزاد بە تايبەتى موسلامان و جولەكەو گاور ئىمە دامان ناوە بۆ ئىيوەى ئادەمىزاد دەستوور سەرچاوەيەك بۆئەوەى بەپىى ى ئەو دەستورە ھەلىسن و كارى بىي بكەن و ئاوى بىي گەردى لى ھەللىگۆزن، ھەر لەبەر پەرستنى خواو ويستى خواو پاداشتى خوا، بۆيشمان داناون پرۆگرام و پەيپرەوى كە پىريىستە ھەموو يەكى لە تاقمەكانى ئادەمىزاد ھەريەكەيان بە پەيپرەوى ديارى كراوى خۆيان ھەلىسن، يانى ئەو ياساو پرۆگرامانەى خوا بۆگەل لە ھەموو كاتىكدا وەك يەك نىن، ياساى خوا بۆگەلانى ترى جىگەى موسلامان بۆكاتىكى دىارى كراوبووە ھەر لە ئادەمەوە ھەمتا ناردنى عىسا.

به لام یاسای قورئان هه تا هه تایه هه ر به رده و امه و هه موو یاساکانی کو کردو ته وه شیاوی هه موو کات و جیگه یه که، بیگومان هه موو ئاینه کان بنچینه و پایه کانی ئاینده یه کن و گوران به سه ریاندا نایه و به رده و امه، ئه و که سانه له یاسا کو لاونه ته وه به به به لایه نی بویان ده رکه و تو و که ئاینی ئیسلام له سه ر بنچینه یه کی نه له خه شاو راوه ستاوه و به گورانی کات و شوین ناگوری و بویشیان ده رئه که وی شایسته ی ریزی ئاده میزاده.

ئهگهرخوا بیویستایه ئهو ریزو ئامادهییان بو هـهموو کـاری پـی نهئهبهخشـین و وینـهی ئاژه ل ئهبوون و چاکهو خراپهیان نهئهزانی، سهرکهوتن و ژیرکهوتنیان لا یهکسـان ئـهبووه. به لام خوا ئهو ریزو ئامادهییهی بهخشی به ئادهمیزاد، فـهرمانی بـه هـهندی شـت پیـّدان و قهده غهی ههندی تری لی کراون.

﴿ وَلَكِنَ لِيَبْلُو كُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ﴾ وهبه لأم خوا ويستى ئينوه تىاقى بكاتهوه لـهو شـتهى به خشينى به ئيزه له دهستوره جيباوازه كاندا ئايا ئيزه كاريان پـێ ئهكهن يـان كاريان پـێ ئهكهن . وينهى كهورهيه بـهندهى خـۆى تـاقى بكاتهوه. ئـهگينا خـواى مـهزن شـاراوهو ئاشكراى دلنى ههموو كهس نهزانى. بهر له كردنيان بۆ شـتێ بيكهن لاى رونهو چ شـتێ باشكراى دلنى ههموو كهس نهزانى. بهر له كردنيان بۆ شـتێ بيكهن لاى رونهو چ شـتێ بكهن. بهلام پاداشتى چاكهو خراپهى هيچ كهسێ ناداتهوه مهگـهر لـه دواى ترسانديان و بيانو برييان.

﴿ فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْراتِ إِلَى اللهِ مَرْجِعَكُمْ جَمِيعاً ﴾ دوای ئیّوه پیش برکی بکهن و پهله بکهن بوّله بکهن بوّله بیّداون بهر لهوهی لــه دهستان دهربچین و بمـرن برّلای خوایه گهرانهوهی ئیّوه ههمووتان بیّ باوهرو باوهردارتان و چارهنوستان.

یانی کاتی خوای مهزن بهخشی به ئیوه ریزو ئاماده یی و یاسای شایسته ی بو دانان، بنو نهوه ی ده ربکه وی لموانه و نه کارانه ی شایانی پاداشت و سزان، دوایی ئیوه پهله بکه نه که ده ستوره کانی خوادا، ههر که سی جیباوازی یاسای خوا بکا به بیانو بنو کینه و رق له رواله تا، جیاوازی ره گهزو ئایین به کاربهینی و له یاسای دیاری کراو ده ربچی خوا ههره شه ی لی نه کاو ئه فهرموی:

﴿ فَيُنَبِئَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَحْتَفِلُونَ ﴾ دوای خوا ههوال ئهدا به ئینوه به شتی ئینوه فاکۆکی و جیاوازیتان ههیه لهو شتهدا له کاری ههردوو جیهان، ئهو کاته ئاگادارتان ئهکات بهو پاداشته زورهی خوا ئهیبهخشی به پیاو چاکان کامیان کارگوزاربوون و کامیان تهمهل بوون، سزای ئیوه ئهدا بههوی ئهو کاره خراپانه کردوتانه.

﴿ وَإِنِ أَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ الله ﴾ وهئيّمه ناردومانه بوّلای تــوّ لــهو نامهيــهدا کــه تــوّ فهرمان بدهی لـه نيّوان خاوهن نامهکاندا بهشتی خوا ناردویهتی.

زانایان ئه گیرنهوه: زاناکانی جوله که کان ووتویانه با ئیمه بچین بولای موحهمه د به لکو بیخه بنده به گیرنهوه: زاناکانی جوله که که که و وتیان : ئیمه زاناکانی جوله که ین ئه گهر ئیمه دوای تو بکه وین ههموو جوله که کان پهیرهوی تو ئه که نیمه ئاژاوهیه کمان له گه ل خزمانی خوماندا لی پهیدا بووه، هاتووین بولای تو که تو فهرمان بده ی بوسودی ئیمه و زیانی ئهوان، پیغهمه (هی و ولامی نه دانه وه خوا فه رموی:

﴿ وَلا تَتَبْعَ أَهْواعَهُمْ وأَحْدَرَهُمْ أَنَ يَفْتَنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللهِ إِلَيْكَ ﴾ وهتۆ پــهيږهوى ئارهزوى ئەوان مەكەو فەرمان بده بەو شتەى من بۆم ناردوويتە خوارەوە بــۆلاى تــۆو، تــۆ بىرسە لـەوان كە تۆ لابدەن لــه ھەندى ئەو شتەى كە من نارومەتە خوارەوە بۆلاى تۆ.

﴿ فَإِنْ تَوَلُوا فَأَعَلَمْ أَنَما يُرِيدُ اللهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ دُنُوبِهِمْ ﴾ دوای ئه گهر پشت بکهنه ئهو شتهی من ناردومه ته خواره وه و کاری پی نه کهن، دوای تو بزانه به راستی خوا نهیه وی که ئهوان توش بکاو سزایان بداو تو لهیان لی بسینی به هوی ههندی له کوناهه کانیان لهم

رِوْژهدا به کوشتن و دهبهدهرکردن له نیشتمانی خوّیان و سهرانه لیّ سهندنیان، بههوّی پا شماوه ی کوناهه کانی تریانهوه خوا له پاشه رِوْژدا توشی سزای گهورهتریان ئه کا.

ئهو ئایهته ههرچهنده هاتوهخوارهوه دهربارهی خاوهن نامهکان. به لام ههموو کهس ئهگریّتهوه که واز له فهرمان و یاسای خوا بهیّنی، جهنگی ههشت سالّهی نیّـوان عـیّراق و ئیرانهوه جگهی ئهوان گهورهترین بهلّگهن بغ ئهو مهبهسته.

خوای مهزن گهلانی پیشووی لهناوبرد ههندینکیا لهبهر یاری کردن به ترازوبازی، ههندی تریان بههری نیربازی و داوین پیسی. بهلام گهلانی ئهم سهردهمه ئهوانهو به دهیان گوناهی تریان ههیهو خویانیشی پیوه ههلنه کیشن، خوایه میهرهبانیت زوره.

﴿ وَإِنْ كَثِيراً مِنَ الناسِ لَفاسِقُونَ ﴾ وهبه راستی زور له ئاده میزاد له سنوری یاسای خوا ده رچوون، به تایه به تی جوله که کان. به داخه وه دانیشتوانی ئه مسه رده مهیش وازیان له ههندی له فه رموده کانی خوای مهزن هیناوه، ههندیکیشیان به گویسره ی هموه سی خویان مانای قورئانی پیروز ئه کهن.

﴿ أَفَحَكُمَ الْجَاهِلِيةِ يَبْغُونَ ﴾ ئايا ئـهو جوله كانـه داواى فـهرماندان و كــردهوهى سهردهمى نهزانين و نهفامى بهر لـه هاتنى ئايينى ئيسلام ئه كهن، بههۆى دهستكارى كـاردنى نامه كانى خواو كار پى نــه كردنى، بـهرتيل و سـوو خـواردن و تـالآن كـردن و كوشـتنى دانيشتوان و ستهم كردن و خواردنهوهى مهيى و كردنى قومارو داوين پيسيان ئهوى.

بۆ زانین: ههر فهرمانی دژی یاسای خوابی به کاتی سهردهمی نه فامی دائه نری، ئیت لهههر سهردهمی نه فهرمانی خوا لهههر حین که به به نه فهرمانی خوا ههان موسلمان و خوا پهرست، به پیچهوانهوه دواکهوتوو نه فامن.

﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ مَنَ اللهِ حُكْماً لِقَوْمِ يُؤْمِنُونَ ﴾ وه چ كهسيّكه چاكتربي له خــوا لهلايـهن فهرمان دانهوه بۆ تاقمي بروايان ههبي، چونكه ههر ئهوانن بير ئهكهنهوه له ههموو كـاري و ئهزانن چاكتر له فهرماني خوا دهست ناكهوي و ياساكاني شيرينترين ياسان. بيّگومان هــهر فهرماني سوودي ئادهميزادي تيّدابي ههر فهرماني خوايه.

عوباده ی کوری سامیت هاته خزمه ت پیغهمه ر پیغهمه و و تی: من و ازم له د و ستایه تی جوله که کان هیناوه، عهبدو لای کوری ئوبه ی و و تی: به لام و ازم له د و ستایه تی جوله که کان نایه رم، چونکه ئه ترسم ر و ژ بچه رخی و ئه و ان ده سته لات پهیدا بکه ن، بو دیاری کردنی ئه و مهبه سته خوا ئه فه رموی:

ئیسلام باوهشی کردو ته وه بو هه موو خاوه ن ناینی و ره گه نو نه ته وه کانی تر زور به دادوه ری. به لای ئیسلامه وه جیاوازی نیه له نیوان ره ش و سپیدا، له نیو عهره ب و جگه ی عهره ب، له نیو موسلمان و جگه موسلمان، هه موویان یه کسانن له به دادگاو دادگاو دادپه روه ریدا، ئاده مزاد هه رچونی بن مافی ئه وه یان هه یه که به سه ربه ستی ئاسایش و بی

ترس له خوّیان و له داراییان، هیچ دهسه لاتی نابی ناره وایی خوّی بکیشی به سهریانا، به و مەرجەي ئازارى كەس نەدەن، ئەگەر ستەميان كرد لە كەسى بـــە گويــرەي ياســـا ســنورى بەسەردا ئەسەپى ئەگەر موسلىمانان ئازاريان گەياند بە جگەي خۆيان لەبى باوەران پيويستە لهسهر موسلمانان بيزيان لي بكهنهوهو خومانيان لي دوربخهينهوهو درى كردهوهيان بين، ئەگەر خاوەن نامەكان ئازارى خۆيانياندا پيۆيستە دادگا يـــاريدەي نەھيٚشــتنى ئاۋاوەكــەيان بدا. ئەگەر ئازارى خۇيانيان لە موسلامانان قەدەغە كرد ئەبى دەستى چاكــەو چاكــەكردن له گه لیان بر دریژ بکهن، ئیتر با باوه ریشیان به پیغهمهر نهبی له و کاته دا ئیسلام هانمان ئەداو فەرمان ئەدا بە موسلامانان بۆ چاكەو چاكەكردن لەگـەل ھـەموو نەتەوەيـەو ھـەموو خاوهن نامه کان بهمهرجی دو ژمنایه تی ده رنه خهن و جهنگ به رپا نه کهن له د ژیان و پیلانیان بۆ ساز نەكەن. بەلام ئەگەر وەك باسمان كرد ئاشتى خواز بوون لەگەل موسلاماندا پيويسته موسلمانانیش له گهلیان بی باوهران به خوشی و بهبی وهی له گهلیان ههلسن، بگره تهبی دادپەروەرىشىن لەگەليان بەو مەرجەي ئازارى كەس نەدەن چونكە ئادەمىزاد بە گشتى لـــە ئادەمن و ھەموويان يەك نەتەوەن و يەك خيرانن، وەك يسەك پەيوەنديان بە خواوە ھەيـە، خوّشهویسترین نادهمیزاد لای خوا نهو خیرانهیه سودیان بو نادهمیزاد ههبی بساوهرداربن یا بى باوەر. كەواتە ھۆى چاكەكردن لـەگەل بـاوەران ئەوەيــە ئازاريــان بــۆ كــەس نــەبى بــۆ دانیشتوان، ئیتر زیانی بی باوهری هدربوخویانه به تهنها. بهو بونهوه ئهبی بزانین کینهو رقیی موسلمانان لهبي باوهران به تايبهتي له خاوهن نامهكان ههر لهبهر نعوهيه بي باوهران جهنگ لهگهل موسلمانان ئهکهن له نیشتمانی خوّیان و ژن و منالیّان دهربهدهر ئهکهن. به تايبهتى رقى موسلمانان له ئهمهريكاو رژيمهكاني ترلهبهر ئهوهيه ياريدهى دوژمناني موسلمانان ئەدەن بە تايبەتى جولەكەكان و ئىدە رژيماندى كەممە نەتەوەيىدكان ئەچەوسىيننەوھو مافىيان زەوت ئەكەن و دەربەدەريان ئەكەن لىه نىشسىتمانى خۆيسان، کورده کان رِقیان له بهریتانیاو رِیژیمه کانی تره لهبهر نهوه ی پارچــه پارچــهیان کــردوون و یارمهتی تورکه کان و فارسه کان و عهره به کان ئه ده ن بۆ کوشتن و ئاواره کردنیان کاول کردنی شارو دینها ته کان کاردنی شارو دینها ته کان کاردنی شارو دینها ته کان کاردنی شارو دینها ته کان کاروستی کردوون.

زانایان لایان وایه ههندی لسه خاوهن نامه کان یارمه تی ههندی تریان ئهدهن. نه که ههموویان یارمه تی یه کتری ئهدهن و دوّستی یه کترین، چونکه جوله که کان و گاوره کان دورژمنایه تیان له گه ل یه کتری زوّره له دورژمنایتی کردنیان بو موسلمانان. بو نموونه: جوله که کان ئه لیّن: عیسامان کوشتووه و مهریه میش داویّن پیسی کردووه، موسلمانان ئه لیّن: عیسا نه کورژراوه و مریه میش داویّن پاك و خاوینه.

بینگومان ئهو زانایانه مانای قورئانیان کردووه به پراستی مانای ئهو پستهیان کردووه به گویره که گویره که کاته کاتیکا بو ده زگای هاوبه شی زیپی پهشی جیهاندا له ئارادانه بووه، ده زگای به سهراگرتنی سامانی گهلان و چاره نوسیان له ناودا نه بوه ... به لام که ئهوانه پهیدا بوون ته ماشا ئه که ن جوله که کان چاکترین هون که پشتیان پی به ستن بو دانانی ده ست به سهراگرتنی سامانی گهلان، هه رله به رئه وه یشه پرژیمی جوله که یان دروست کردووه دلسوزانه پالپشتی ئه که نو به هیزی ئه که ن، نه خشه ی دو ژمنایتی پهره سه ندنیان بو ئه کینشن و به لینیان پیداون له کاتی کوبونه وه ی نه نه وه یه گرتوه کان و پهره سه ندنیان بو ئه کینان هو به کلکیانه وه و له به نازه ی نه نه واندا ئه سورینه وه له به دانی مانه وه ی خویان نه خشه ی داگیر کردنیان بو ئه سازینن، بازنه ی ئه واندا ئه سورینه وه له به دانی نه داگیر کردنیان بو ئه سازینن، داگیر که رانیش فه رمانیان بی نه ده نه ده ست در پژیه کانیان بو جی به جی به که ن.

ههرکاتی داگیرکهرهکان و خوفروشانی تورك و عهرهبه بهعسیهکان پشت ببهستهن به جولهکهکان و بو چهوساندنهوهی گهلان به تایبهتی کوردیش پشت به دهستهلاتی خوای مهزن نهبهستن.

﴿ وَمَنْ يَتَوَلَهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَهُ مِنْهُمْ ﴾ وههر كهستى له ئيدوه دۆستايەتى ئەوان بكەن و بهسهردارى خۆتان و پشتيوانيان بكەن، دوايى به راستى ئەو كەسە لەوانە. ئەو رستەيە ئەو بەرى هەرەشەيە بۆ ئەو كەسانە دۆستايەتى گاورو جولەكەكان بكەن و ياريدەيان بدەن. ئەو ئايەتە بەلگەى بەتينە لەسەر ئەوەى كە بە راستى كاربەدەستە بەكرى گيراوەكانى ئەم سەردەمە بەندەى رژيمە داگيركەرەكانى ئەم سەردەمەن، چونكە پاسەوانى بەرژەوەندى ئەوان و بە فەرمانى ئەوان ھەلئەسن مەگەر كەميكيان نەبى.

﴿ إِنَّ الله لا يَهْدِي الْقُومَ الظَّالِمِينَ ﴾ بهراستی خوا رانویی تاقمی ستهمکاران ناکا که بـه هری دوستایهتی ئهوانهوه دوژمنایتی گهلانی خویان ئهکهن.

﴿ فَتَرَى الذَيْنَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسارعُونَ فِيهِمْ ﴾ دوايى تـــۆ ئــهبينى ئــهو كهســانه لـــه دلياندايه نهخوشى بى باوهړى و دووړوى پهله ئهكهن لـه دۆستايهتى و ياريدانيان، چونكـــه خاوهنى سامانن.

﴿ فَعَسَى الله سَيَأَتي بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مَنْ عِنْدِهِ ﴾ دوایی شایان و شایسته کهخوا بهیننی سهرکهوتنی پیغهمهرو موسلمانان، ئاینی ئیسلام سهر بکهوی بهسهر ههموو ئاینه کانی تردا، یاخوا کاری له لایهن خویهوهو فهرمان بدری به پیغهمه ر ﴿ ﷺ به دهرکردنیان له نیدورگهی عهره ب و کوشتن و ئابرو بردنیان.

﴿ فَيَصْبِحُوا عَلَى مَا أَسَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴾ دووایی نه گهریّن نه و دوو رووانه لمسمر شتی پهنهانیانداوه له دهرونیانه و نهو که سانه پهشیمان ببنه وه له و کارانه ی کردویانه له دوستایه تی خاوه ن نامه کان و له گومانی سهر که و تنی موسلمانان.

﴿ وَيَقُولُ الذَيْنَ مَنُوا أَهْنُولَاءِ الذَيْنَ أَقْسَمُوا بِاللهِ جَهْدَ أَيْمانِهِمْ إِنَهُمْ لِمَعَكُمْ ﴾ وه ئــهلٽين كهسانيكى ئهوتۆ باوهږيان هيناوه ئايا ئهو كهسانهى ئهوتۆن سوينديان ئهخوارد بهســهخترين سويندهكانيان. بهراستى ئهوان لهگهل ئيوهن و دۆستى ئيوهن. ئيســتا پــهردهى ئــهوان دراو درۆكانيان دهركهوت و ئابرويان چــووه بهراستى موســلمان دواى ئــهوهى چۆنيـــى دوو روهكان ديارى كردنيان لهسهر رووپهت دهركهوت بۆيان ووتيان:

خوای مهزن دوای قهده غهی کرد له سه ر موسلمانان دوستایه تی دو ژمنایتی خویان پیمان فیرئه کا ئه و دوستایه تیه له وانه یه سهر بکیشی بولای بی باوه ری و و هرگه ران له تایینی ئیسلام بویه ئهفه رموی:

 ﴿ یا آیها الذین آمنوا مَنْ یَرْتَدَ مِنْکُمْ عَنْ دِینِهِ ﴾ ئهی کهسانیکی ئهوتو باوه رتان هیناوه ههرکهسی له ئیوه وهرگهری له ئایینی خوی. ئهو ئایته کاریکی پهك خهرو بههمموو کهس نه کراوه، چونکه به رلهوهی ههندی کهس وه ربگهرین له ئایینی خوا ههوالی پیداوه، هه وایش بوو پاش ئهوهی پیغهمهر کوچ بکا ههندی کهس له ئایین وه رگهران و ههندیکیان خویانیان کرد به پیغهمه در اوای کوچی پیغهمه و عهره به کانی جگهی دانیشتوی مهکه و مهدینه و جگهی عهبدول قهیس له نهجوان وه رگهران له ئایین و ههندیکیشیان زه کاتیان نهداو لایان پیویست نهبوو. به ناوبانگترین ئهو کهسانه وه رگهران له ئایین ئهمانه ن

۱ – ئەسوەدى كورى كەعبى عەنەسى دانىشتوى يەمەن، داواى پېغەمەرايەتى كرد، زۆر كەس باوەريان پىي ھېنا، بەر لـە كۆچى دواى پېغەمەر ﴿ ﷺ بەيەك رۆژ كوژرا.

۲ – موسهیلهمه زور دروزن کوری حهبیب، له کاتی پیغهمبهردا ﴿ ﷺ داوای پیغهمهرایه تی کرد له کاتی ئهبو به کردا به دهستی وه حشی بکوژی همزه ی مامی پیغهمهر کوژرا.

۳− سهجاعی کچی ئهلونزیر، داوای پیغهمهرایهتی کرد، به جوریکی یه کجار شورهیانه شووی کرد به موسهیلهمه ههروهها ته لحمه کوری خویه لید داوای پیغهمهرایه تی کرد به موسهیلهمه ههروهها ته لحمه کی کوری خویه لید داوای پیغهمهرایه تی کرد بی بیغهمهر هی کوری وهلیدی نارد بو جهنگ کردنی له گهانی، ههاههات بو شام، دوای موسلمان بوو بهوه چهند کهسی تر له ئایین وهرگهران له نامه میژووهیه کاندا باسیان کراوه.

﴿ فَسَوْفَ يَأْتِي الله بِقَومِ يَحِبُهُمْ وَيُحِبُونَهُ ﴾ دوای بهم نزیکانه خوا کوّمه لکّی ئه هیّنی و الهیانخاته جیّگهی ئهو که سانه له ئایین و هرئه گیّرن و خزمه تی ئایین ئه که ن و به هوّی ئهوانه وه نهیی نهیی نهیی نهوی و به هیّر ئه بیّ، خوا ئه و تاقمه ی خوّش ئه ویّ و له وان رازیه و ئهوانیش خوایان خوّش ئه ویّ و له خوا رازین.

زانایان له ناوبردنی دیاری کردنی مهبهست له و تاقمه بیریان جیاوازه، ههریه کهیان ههندی تاقمیکیان له ههندی نهته وه دهست نیشان کردووه، خوای گهوره باسی نه کردوون

و ناوى نەبردوون بەلام بەو جۆرە باسيان ئەكا، ھەر تاقمىٰ ئەمانـــەى تيابــىٰ مەبەســت لـــەو تاقمە ئەوانەن:

- ۱- ﴿ يَحِبُهُمْ وَيُحِبُونَهُ ﴾ لهمهو بهرمانای کرا، خوّشهويستی خـوا بـوّ بـهندهی خـوی ئهمهیه که پلهی بهرز ئه کاتهوه لهمهودا، خوّشهويســتی بـهنده کانی خـوا بـوّ خـوا، خـودا پهرستيان خوّش ئهوێ و، بێ باوهرانيان خوّش ناوێ.
- ۲ ﴿ أَذِلَةً عَلَى الْمُوْمِنِينَ ﴾ نەرم و نيانن و ميھرەبانن لەگەل بـــاوەرداران و ريزيــان لى ئەكرن و زۆر ئاشكرايە ئەو ريز گرتنـــه لـــه بــاورەوه لـــه دەرونــى پاكيانـــەوە دەرئـــهــى و ھەرلــهبەر خوايه.
- ۳ ﴿ أُعِزَةً عَلَى الْكَافِرِيْنَ ﴾ توندو تيژو بي ميهرهبانن لهسهر بي باوه ران و خوّيان بهبهرزتر دائهنين لهوان ههر لهبهر ئهوه ي بي باوه رن، ئه گينا ئهوان ئادهميزادن و ههموويان له ئادهمن.
- ٤ ﴿ يَجاهِدُونَ في سَبيلَ اللهِ ﴾ جهنگ ئه كهن له گهڵ بن باوه ران له ريٚگهى خوداو خۆيان ماندو ئه كهن بۆ بهرگرى كردن له زيانى دانيشتوان و لهبهر بهرزى ئالاى ئيسلام، تاريكى و ناخۆشى لهسهر دانيشتوان و خۆيان لائهبهن بۆ پهرهسهندنى ئايين.

پیغهمهر ﴿ ایستبوو لهگهل ههندی له هاوریکانی، تهماشای لاویکی بههیزیان کرد ووتیان: خوزگایه نهم لاوه جوانی خوی و نهم هیزهی له ریگهی خوادا دابنایه، پیغهمهر فهرموی: نهگهر نهو لاهوه کوشش بکا بوخوی بو نهوهی خوی له سوال بگیریتهوه و پیویستی به کهس نهمینی نهوهش له ریگهی خودایه، نهگهر خوی ماندو بکا بو خزمه دایك و باوکی و منالهکانی نهوهش ریگهی خوایه، نهگهر خوی ماندو بکا بو خوهه لایشان به سامانی زورهوه نهوانه ریگهی شهیتانن.

٥- ﴿ وَلا يَخافُونَ لَوْمةَ لائِمٍ ﴾ وه ناترسن له تانهى تانه گران له كاتى دەرچونيان بـ ۆ
 جەنگ له خزمەت پيغەمەردا، ھيچ كارى ناكـەن بـ ه بۆنـەى تانهگرانـەوه لــ د درى ئــايين.
 بەلكو ئەيانەوى كارى راست سەربكەوى، كارى پوچ نەمينى ھەر لەبەر خوا بە تەنھا.

﴿ ذَلِكَ فَضْلُ اللهِ يُؤْتِهِ مَنْ يَشَاءَ وَاللهُ واسِعٌ عَلِيمٌ ﴾ ئــهو پينــچ شــتانهى باســكران ئــهو تاقمه ههيانه ريزگرتنيكى خوايه ئهيبهخشى بهكهسى ئــارهزؤى هــهبى بــه گويــرهى ويســتى خوّى ئهيدا بهكهسى بيهوى و، خــوا گــهورهيى فراوانــهو ميــهرهبانى زوّره بــو بونــهوهران، ئهزانى به ههموو شتى و به چ كهسى شايستهى ريزو پاريدانه.

ئیمه ههست ئه کهین و ئهزانین که به راستی خوا ئارهزوو ناکا ریّزو میهرهبانی خوی بهخشی مهگهر به و کهسانه ئهروّن به ریّگهدا به گویّرهی ئه و دهستورو هوّیانه که خوا همموو بونهوهرانی تر ههموویان هاوبهشن همموو بونهوهرانی تر ههموویان هاوبهشن لهواندا به هموو بادهمیزاد به بی بهشتی تر خوّیانیان به و شته له جانهوهران پی جوی بکهنهوه، ئهگهر خوّیان لهوان جوی نه کهنهوه ئهبی ئادهمیزاد بهبی دوو پی بچن بهریّگهداو بهبی نهگهر خوّیان لهوان جوی نه کهنهوه ئهبی ئادهمیزاد به بی دوه شناهی باوهران و له ئاژه آل. دهمیزاد به به به باوهران و له ئاژه آل.

(فهیلهسوف نیتشه ئهلیّ: رهوشت نرخی بوّ دانانریّ، کهواته سهربهستی و دادپهروهری و یهکسانی و رهوشتی تسر ههموویان ووشه ی روتین و بیی مانان. مروّقانی لاوازو بی دهسته لاّت دروستیان کردوون بوّ ئهوهی بهرهنگاری ستهمکاران و بههیزه کانیان پی بکهن. مارکس ئهلیّ: شوّرش پهیداکردن پیچهوانهی بیروبوّچونی (نیشتهیه) کهواته لای مارکس جیهان نهویستن و خوّراگرتن و نهرم و نیانی ووشهیه کن پیاوانی خاوهن پلهو پایهو ساماندار دروستیان کردوون بوّ ئهوهی دهسته لاّتی خوّیان بسه پیّنن بهسهر هه دراراناو بیان چهوسیّنه وه.

ئیسلام فدرمانی داوه به راست گۆیی جیّبهجیّ کردنی بهلیّن و بهلهخوّبردن و ریّزگرتن و ئارام گرتن و لی بوردن و ههروهها. به لام نابیّ له دهستوری ئیسلام دهرچن له هیچ کاتیکا و سهر نهکیّشی بوّلای دژی مهبهست و ئاوات، پیویسته راستگوّی له سودو بهرژهوهندی ئادهمیزاد دهرنهچیّ. ئهگهر زیانی لیّ پهیدابوو ویّنهی ههولندانه به نهینی

تەفسىرى زمناكۆيى

سهربازی و گهیاندنی به دوژمن، یا دووبهره کی پهیدا بکا له و کاته دا راستی قه ده غهیه در و کردن قه ده غهیه له جگه ی جه نگ کردن له گه ل دوژمنانی ئایین و نیشتمان، در و کردن پیویسته له به به نیوان دوو که س و بو پاراستنی که سینکی بی تاوان له سته مکاران، بو ئه وانه نه بی در و کسردن قه ده غهیه، به خشینی دارایی له رینگه ی خوادا زور شیرنیه له کاتی پیویستیدا، ئارام گرتن زور چاکه ئه گهر سته م و ناچاری رونه دا، لی بوردن زور شایسته یه ئه گهر نه بینته هوی با و بورونه و هی تاوان و پهره سه ندنی لای نیشته و مارکس ره و شتی به رز هیچ سه رچاوه یکی جگه سوودی تایه تی نیه.

بهو شتانهی باسکران بوّمان دهرکهوت که به راستی رهوشت له ئیسلامدا به راورد ئه کری به وهی که نادهمیزاد پهیدای نه که نه راکیشانی سوود بوّ دانیشتوان یا بوّ به رگری کردن له ناژاوه که واته رهوشت به رله نادهمزاد پهیدا بووه، نادهمیزادیش لهبه ر رهوشت دروست پهیدا کردن له بهیدا نهبووه، رهوشتی جاك و به رز نهوهیه له چوارچیوهی سودی نادهمیزاد ده رنه چی و لهبه ر به رژهوهندی گشتی بی، به لای کهمه وه زیان به خوّیان نه گهیهنی.

کاتی خوای مهزن باسی خوّی تهواو کرد له باره ی وهرگهران و و له باسی یاری کردنی دوو رواندا، لهو فهرمودهوه دهرده کهوت دووروی له پایه و پلهی بی باوه راندا ئهژمیرری، پاش ئهوانه باسی دووروی و نیازی پاکمان بی ئهکا، بوّمان رون ئه کاتهوه ئیمه ی موسلمان دوّستایتی چ کهسی بکهین و چ کهسی بکهین به گهوره و سهرداری خوّمان و ئهفهرموی:

إِنَّهَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ وَهُمُ رَكِعُونَ ﴿ وَهُو الَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ وَهُمُ رَكِعُونَ ﴿ وَهُمُ رَكِعُونَ وَهُ وَمَن يَتُولُ اللّهَ وَرَسُولُهُ وَاللّهِ وَمُن يَتُولُ اللّهَ وَرَسُولُهُ وَاللّهِ وَمُن يَتُولُ اللّهَ وَرَسُولُهُ وَاللّهِ وَمَن يَتُولُ اللّهَ وَرَسُولُهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَمَن يَتُولُ اللّهُ وَرَسُولُهُ وَاللّهُ واللّهُ وَاللّهُ وَالّهُ وَاللّهُ واللّهُ وَاللّهُ وَ

﴿ إِنَمَا وَلِيَكُمُ وَاللّٰهُ وَرَسُولَهُ وَالذَيْنَ أَمَنُوا ﴾ بهراستی دوّست و سهرداری ئیّوه خواو فروستاده ی خواو که سانیکی ئه و توّن باوه ریان هیناوه، ئیّوه مه که نه دوّستی خوّتان جوله که و گاوره کان، چونکه وه ک باسکران ئه وان هه ندیّکیان دوّستی هه ندیّکیان، دوّستی ئیّوهیش هه در خواو فروستاده ی خواو باوه ردارانن، ئه و باوه ردارانه ش خاوه نی ئه م کرده و انه ن

۱ ﴿ الذَيْنَ يُقِيمونَ الصَلاة ﴾ كهسانيّكى ئـهوتون نويّژه كانيان ئه كـهن بـه تـهواوى
 بهمهرج و پايهو كاته كانيانهوه ههر لـهبهر فهرماندانى خوا.

۲ ﴿ وبؤتون الزّكاة ﴾ وهزه كاته كانيان ئهبه خشن بــه هــه ژاران و ئــه و مافــه يان خــوا
 پيويستى كردووه ئهيان دهنى به گويره ى ياساى ديارى كراو ههر لـه بهر خوا.

۳− ﴿ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴾ وهئهو كهسانه لهكاتي نويْژكردن و زهكاتدانيانا لـه خوا ئهترسن و خوّيان به بهندهي خوا ئهزانن و سهري بۆ دائهنهوينن.

هۆی هاتنه خوارهوهی ئهو ئایهته زانایان بیریان جیاوازه، ههریه کهیان دژی یه کترین بیر بوخونیان له چینایهتی پهرستنهوه نزیکه، به تایبهتی شیعه کان زوّر پیّیان لی هه لبّریوه له بی لایه بی لایه بی به بیر بوبو خونه له تاقم پهرستی و بسی لایه نیوه دوربی به مخرویه: هوی هاتنه خوارهوهی ئهو ئایه ته ههموو که سی ئه گریّته وه خاوه نی ئه و سی شتانه بی، بو هویه کی تایبه تی نه هاتوه ته وه خواره وه، نه به ستیر اوه به هیچ شینیك و به هیچ که سی که سینکه وه. به ویّنه ی عه بدو لای کوری ئه بو تالیب.

﴿ وَمَنْ يَتَوَلَ الله وَرَسُولَهُ وَالذَيْنَ أَمَنُواْ فَإِنَ ضِرْبِ اللهِ هُمُ الغالِبُونُ ﴾ وههدركهسى خواو فروستاده ى خواو كهسانيكى ئهوتو باهريان هيناوه بكا به دوّست و سهردارى خوّى دوايـى بهراستى تاقمى خودا ههر ئهوان سهرئه كهون له ههردوو جيهاندا، چونكــه ئــهوان فــهرمان بهردارى خوان و خواى مهزن ياريدهيان ئهدا.

له دوایدا خوای مهزن نهو باسهی پیشوهمان بو رونتر نه کاتهو هو نهفهرموی:

عَامَنُوا لَا نَنْخِذُوا الَّذِينَ اَتَّحَذُوا دِينَكُمْ هُزُوا وَلِعِبَامِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا اللَّهَ اللَّذِينَ أَوْتُوا اللَّهَ اللَّذِينَ أَوْتُوا اللَّهَ اللَّذِينَ اللَّهُ اللَّذِينَ أَوْتُوا اللَّهَ اللَّهَ اللَّهُ اللَّذِينَ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ ا

﴿ یا اَیُها الذیْنَ اَمَنُوا لا تَتَخِدُوا الذیْنَ اَتَخِدُوا دِنَکُمْ هُزُوا وَلَعِباً مَنَ الذیْنَ اَوْتُوا الْکِتابَ مِنْ قَبْلِکُمْ والْکُفارَ اَوْلِیاءَ ﴾ نهی کهسانیکی نهوتو باوه رتان هیناوه: نیّوهه کهسانیکی ئسهوتو مهکهن به دوّست و سهرداری خوّتان نایینی نیّوه به گالته کردن و یاری کردن داناوه، لسه کهسانیکی نهوتو به خشراوه بهوان نامهی خوا له نیّوهو له بی باوه رانی ترو مهیان کهن بسه دوّستی خوّتان.

﴿ وَأَتَقُوا الله إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ وهئيوه له خوا بترسن و واز له بى فهرمانى خوا بهينن ئهگهر ئيوه باوه رتان هيناوه، چونكه باوه رهينانى راستى ئامانجه كهى ئهوه يه دو ژمنانى خوّتان نهكهن به دوّست بو خوّتان، ئهو ئايهته ئيمه فيرى ئهبين ههركهسى دوّستايهتى و برايهتى بكا لهگهل ئهو كهسانه گالته بكهن به ئايئن دورترينى ئادهميزادن له ئاينهوه.

ئهو ئايهتهى پيشوو ئهو ئايهتهى لهمهوپاش دينت لهوهوه هاتوهته خوارهوه جوهكان و بت پهرستان پي ئه كهنين و گالتهيان پي ئه كردن به تايبهتى له كاتى بانگدانا، وهك ئهفهرموى:

﴿ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الْصَلَاةُ أَتَّخَذُوا هَا هُزُواً وَلَعِباً ﴾ وهههركاتى ئيره بانگتان بدايه بۆلاى نويژكردن جولهكهكان و بى باوه ران ئەو نويژكردنهيان وه رئهگرت بــه گالتــهـى كــردن و يارى بى كردن و يى ئهكــهنين... گاورهكان پــهـي هوانى خۆيانيــان بــانگ ئهكــهن بــۆلاى نويژ كردنى خۆيان بهزهنگ ليدان، جولهكهكان به فوكردنيان كهلهشاخدا. موسلمانان نويژ كمرانى خۆيان بهزهنگ به دهنگى بانگ دهرى بۆ ئهوهى وهلامى خوا بدهنهوهو بــرۆن بــۆلاى كهرانى خواى تاك و بى هاوبهش، بۆلاى كارى رزگاريان بكــا لــه ســزاى ئــمرۆو پاشــه پهرستنى خواى تاك و بى هاوبهش، بۆلاى كارى رزگاريان بكــا لــه ســزاى ئــمرۆو پاشــه رۆژ.

ههندی له خاوهن نامه کان و کهسانی ترهوه هـه لـه سـهردهمی پیخهمـهرهوه ﴿ ﷺ ههـهتا ئیستایش پاش ماوه کانیان و به کری گیراوه کانیان گالته به بـانکدانی موسـلمانان ئه کـهن. کهچی ئهوه ی شایسته یه بو ئهوان ئهبوایه گالته یان بهزهنگ و شاخی خویان بکردایه.

﴿ ذَلِكَ بِأَنَهُمْ قَوْمٌ لا يَقْعِلُونَ ﴾ ئـهو گالتـهكردنو يـارى كردنـهيان بـه بـانگى نويـرى موسلـمانان بهو بۆنهوه بوه، ئهوانه تاقميكن نهزان وه نهفامن و بــی عـهقل، چونكـه ئهگـهر ئهقلـیان ههبوایه گالتهیان به پهرستنی خوا نهئهكرد موسلـمانان بۆیـان دهركـهوتووهو لایـان روونه بی باوه پاران ئاگادارى یاساى ئیسلامن و ئهزانن پاست و دروسته و ئهنجامى بـهرهو چ جینگهیه ئهروا، لهبهر ئهو ئهنجامهى ئایینى ئیسلام ئهزانن ئیسلام شورشــینکه بونههیشتنی ستهم کردن و چهوسانهوه، ههلـساوهو راپهریوه بــو بنـهبرکردنى هـهژارى و دوواکـهوتن، درى بهشـکردنى ئادهمیزاده بـولاى دووبهش: بـهندهکارى و گــهورهى، گــهورهکان بهندهکان بچهوسیننهوه، ئهمیش ئهزانن ئیسلام لاى وایه. هیچ بوونـهوهری خـاوهنى ریـزو

جیاوازی نیه بهسهر کهسی تردا به جگهی خزمهت کردنی تادهمیزادو خوشهویستی و سودى گشتى.. ئاينى ريڭەي گرتووە لـــه چەوسانەوەو خوينىن مژيىن، ئەوانەيــە خراپــــەي موسلمانان لای بی باوهران. موسلمانان لهشهوو رِوْژیکا پینیچ جار بانگ ئهدهن بــه گــوی گرانی بی باوه راندا که خوا گهوره تره له ههمو کهس، ووشهی گهوره یی خوایان لا گرانـه، هدر لهبدر ئەوەيشە جەنگ بەرپا ئەكەن لەگەل موسىمانان بـ هـموو توانايانـ دو دو گالىمـ ه ئه که ن به و بانگه و دادپه روه ري. بانکداني موسلمانان بن نويز کردن و په رستن و په کساني ههموو ئادهمیزاد. به مانای ووشه جاری ئهوه ئهدا خوا له ههموو کهس گهورهتره، خوا تاك و تهنهایه لـه پهرستن و جگهی پهرستندا، دارایی و پلـهو پایهو باوك و باپیرو پاشاو ســـهروّك و نیشتمان پیویسته نهنرینه جیّگهی خوا به ویّنهی نهو بیان پهرستن، مل کهچی نهبی هــهربوّ خوابي، ئادەمىزاد لە مانايە يەكسان لە ھەموو رويەكەوە، ھىسچ كەسىي لىـ روى زەويـدا بۆي نيە لەسەربەستى ئادەمىزاد كەم بكاتەوە،ئەوانەيش بەسن بۆ ئىـەوە دوژمنانى نالــەبارو چاوبرسی و ناقوّلای ئیسلام بیان کهن به ناوان بوّ موسلّمانان، دوژمنایهتی بسیّ بــاوهران و خۆگىل كردنيان هەر لـەبەر ئەوەيە گەورەى خــوا زۆر گرانــە لايــان، لـــە خــوا ناترســن و سهرۆكەكانيان خۆيانيان داناوه به وينهى خواو ئەيانەوى دانيشتوان بىرسىنىن.

دوای ئهوهی خوای مهزن باسی ئهو بانگدانه رون کردهوه بن موسلمانان، روئه کاته پیخهمهر و گلی که له روی بی باوه واندا راوهستی و پرسیار له خاوه ن نامه کان بکا بؤچی رقتان له کومه لنی موسلمانانه؟ بلنی بهوان: ههر لهبهر ئهوهی بروایان به خواو نامه کانی ئیوه و نامه کانی پیخهمه ره پیشوه کان ههیه و ئهفه رموی به پیخهمه ر:

﴿ قُلْ یَا أَهْلَ الْکِتابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنا ﴾ تو بلنی: ئهی خیاوهن نامهکان: ئایا ئینوه بنو رهخنه و تانه ئاراسته کنه نهکهن و رقتانه لیه ئیمه و ئیهوبیروباوه رهی همیانیه کنه هیل خوایه ی تیدا نیه؟.

﴿ إِلاَّ أَنْ آمَنا بِاللهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ﴾ مهگهر ئهوه بین ئیمه باوه رمان هیناوه به خوا به شتی نیر داوه ته خوا ده وه بولای ئیمه و به شتی نیر داوه ته خوا ده وه بولای بینه مه کانی تسر، ئه وانه یش ره خنه یان لی ناگیری.

﴿ وَإِنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴾ وەبەراستى زۆرتر لە ئيوە لاتانداوەو دەرچوون لـه سنوور و فەرمانى خوا، دوايى چ لايەك لـه ئيۆمە و لـه ئيوە رەخنەى لى ئـــهگيرى، بەراســتى رەخنــه لى گيراو ھەر ئەبى ئيوەى ستەم كاربن.

به راستی رژیمه داگیر که ره کان و کاربه ده ستانی ئه لقه له گوی نه وان هیچ که سیان له روی زه ویدا خوش ناوی لایان چاك نین مه گهر نه و که سانه چه و سانه وهی نه وانی بی هه ژاران لا ره وابی . به تایبه تی پارتی فه رمان ره وای عیراق کور ده موسلمانه کانیان به ناوی ئه نفاله وه نزیکه ی (۲۸۰) هه زار که سیان زینده به چال کردن، زور جیگه ی داخه کار به ده ستانی عهره به ناستی نه و کاره دا بی ده نگبوون بگره یارمه تی نه و پارته یامان نه دا. له هم مو و شتی سه پرتر نه و ویه نه لین نه وانه له نایین ده رچوون.

دوای ئەو ياسايانەی پيٽشوو خوا فەرمان ئەدا بە پيغەمەر ﴿ ﷺ روبكاتە جولـهكەكان و بكەويتە گفتوگۆ لـهگەلىيان و بەو ئەفەرموى:

قُلُ اللهِ مَن لَكُمُ مِسَرِّمِن ذَلِكَ مَثُوبَةً عِندَ اللهِ مَن لَعَنَهُ اللهُ وَعَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقرَدَة وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّغُوتَ أَوْلَتِكَ مَنْ الْكَانَا وَالْمَا عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ اللهِ عَلَيْهِ وَقَد ذَخُلُوا بِالْكُوْرِوَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ عَوَاللّهُ أَعَلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ وَقَد ذَخُلُوا بِالْكُوْرِوَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ عَوَاللّهُ أَعَلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ وَقَد ذَخَلُوا بِالْكُوْرِوَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ عَوَاللّهُ أَعَلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ وَقَد ذَخَرُ جُوا بِهِ عَوَاللّهُ أَعَلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ عَوَاللّهُ أَعَلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ وَقَد ذَخَرُ جُوا بِهِ عَوَاللّهُ أَعَلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ وَقَد دَخَرُ جُوا بِهِ عَوَاللّهُ أَعَلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ عَوَاللّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ عَوَاللّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ عَوَاللّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكُتُمُونَ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ عَوَاللّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ عَوَاللّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ عَوْلَاللّهُ أَعْلُوا يَاكُولُوا بِالْكُوا يَاكُمُ وَلَا يَرْجُوا بِهِ عَوْلَكُمُ أَعُلُوا يَا كُنُوا يَكْتُمُونَ وَاللّهُ وَالْمُوا يَاللّهُ الْعُمْ وَلَوْلَهُ وَالْمُ عَلَاللّهُ اللّهُ الْعَالَالُوا يَكُنُوا يَكُولُوا يَالِواللّهُ اللّهُ اللّهُ الْعُرْبِولُ فَالْمُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الْعُلُولُ اللّهُ الْعُلْمُ لَهُ عَلَاللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللللللّهُ الللّه

ٱلشُّحْتَ لَيِنْسَمَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ اللَّهِ لَوَلَا يَنْهَ لَهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَاللَّهَ حَتَ لَيِنْسَ مَا كَانُواْ وَاللَّحْتَ لَيِنْسَ مَا كَانُواْ يَصْنَعُونَ اللَّهِ مُا لَشَّحْتَ لَيِنْسَ مَا كَانُواْ يَصَنَعُونَ اللَّهُ مَا كَانُواْ يَصَنَعُونَ اللَّهُ مَا كَانُواْ يَصَنَعُونَ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا كَانُواْ اللَّهُ مَا لَا يَصَانَعُونَ اللَّهُ اللَّهُ مَا كَانُواْ اللَّهُ مَا كَانُواْ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا كَانُواْ اللَّهُ مَا اللَّهُ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ اللَّهُ مَا اللَّهُ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ مَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ مَا اللَّهُ الْمُعْمَالُ اللَّهُ الْمُلْمُ اللَّهُ الْمُعْلَمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُعْلَقُولُ اللَّهُ الْمُعْلَقُولُ فَاللَّهُ الْمُلْمُ اللَّهُ الْمُعْلَقُولُ اللَّهُ الْمُلْعُلِمُ اللَّهُ الْمُلْمُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُعْلَمُ اللَّهُ الْمُعْلَمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُلْمُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّ

﴿ قُلْ هَلْ أَنبِئَكُمْ بِشْرِ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللهِ ﴾ تو بلتى: ئايا من هدوال بدهم به خرابى لهوه كه ئيوه ثملين: ئيمه هيچ ئاينيكمان نهديوه خوا بتربى له ئايينى ئيدوهى موسلمان، خرابى لهوهى ئيوه ئملين لملايهن پاداشتهوه لاى خواو ئابرۆتان بچسى، ئهو خرابىره ئهوكمسهيه:

بغ زانین: کردنیان به مهیمون و بهراز: زانایان بیریان جیاوازه، ههندیکیان ئهلیّن: گهران به مهیمون و بهراز به لهش و قهوارهو شیّوهو. ههندی تریان ئـملیّن: وهك مـهیمون لـهداویّن پیسی و خوّی ئاژهلیدا، وهك بهرازیان لی هات له پیسی و پیس خوّری و ههموو شـتیکیان سواری خوّیانیان ئه کرد.وه خرابتر لهوه:

﴿ وَعَبَدَ الْطَاغُوتِ ﴾ كەسىنكە پەرستويتى كەسىٰ پەيرەوى شەيتانى كردوە لـــە زانايــانى خۆيان و پەرستنى گويرەكەو پەرستنى ھەواو ھەوەسى خۆى.

﴿ وَإِذَا جَاؤُكُمْ قَالُوا آمَنَا وَقَدْ دَحَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَـدْ خَرَجُوا بِهِ ﴾ وهه وكاتئ ئه و دووروانه ئههاتن بۆلاى ئيره ئهيان ووت: ئيمه باوه رمان هيناوه، به راستى ئهوان ئه چونه لاى ئيره به بين باوه ريه وه. هه رشتى شـتى لاى تـۆ لاى ئيره به بين باوه ريه وه. هه رشتى شـتى لاى تـۆ ئهيان ووت هه مووى در قر بوو، ئه وان قوتابى راست بوونايه ئه بوايه به باوه رهوه بچونايه ته ئهيان ووت هه مووى در قر بوو، ئه وان قوتابى راست بوونايه ئه بوايه به باوه رهوه بچونايه و ده رهوه لاى پيغه مه رو بينيان له به لكه و نيشانه ي راست .

﴿ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتَمُونَ ﴾ وهخوا زاناتره بهشتی ئــهوان ئـهیان شــاردهوه لــهبیّ باوهریی لـه دوو روویی و کینه و رق لـهموسولـمانان ، ئهو سزایانه شایهنی ئهوانه .

﴿ وتری کثیراً مِنهم یُسارعون فی الاثم والعدوان ﴾ وهتن زوّرتر لـهو دووروانــه ئــهبینی پهلـه و پیش برکی ئهکهن بن کردنی گوناهو پهیدا کردنی دارایی بهریّگهیه کی نارهوا و ، بن لای دهست دریّری کردن لـهمافی دانیشتوان و دهرچوون لـهسنوری خوا

﴿ وأكلهم السّحت لبئس ما كانوا يعملون ﴾ وهپدله ئهكهن بـ ولاى خواردنى ئـ هو شتانهى قهده غه كراون لهلايهن خواوه لهبهرتيل و مامه لله كردن بهسـود ، هـ هر لهبهر ئـ هو كرده وه خراپه يانه يه همموو گهلانى تر بيز له جوله كـ ه كان ئه كهنه وه لـ ه كون و لـ ه تازه دا ، مه گهر ئهو كه سانه نه يق به كرى گيراوى ئهوانن ، وهك زوربـ هى سـ ه روّ كه كانى عـ ه ره ب و گهى عهره ب به راب شتيكه ئهوان ئه يكهن له و كاره خرابانه .

﴿ وَلَو لا یَنهاهُم الرّبانیون والأصبارُ عَنْ قَولِهِمْ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمَ السّحق لَبِئْسَ مَاكَانُوا یُضیعون ﴾ بۆچی قەدەغه ناكەن پیاوخوا و زاناكانیان و نایسان گیزنهوه لـهگفتوگۆكردنی گوناهیان و له خواردنی شته قەدەغه كراوهكان ، بەراستی خراپ شتیْكه ئەوان ئەیسسازینن كه قەدەغه ناكەن لەوان ئەو شتانه .

ئهو رسته به ههر چه نده به گویره ی رواله ت له گه ن سهرو ن و پیاوانی خوا و زاناکان له وله خوله که کانه ، به نام له ناوه رو کا روی پی کراوه بو نای هه موو سهرو ن و زاناکان له پوی زهویدا که راستی بناسن و بی ده نگ نه بن له کاری خواپ ، ههر که سی خوا بناسی و بی ده نگ بی له و راستی به نه بیته جیگه ی خه شی خوا ، نه گهر خویشی بی به به نه بیویسته له سهری پی ناخو شبوونی خوی ده ربری به هه ر جوری بوی بلوی ، نه گه ر نه و که سه بروای وابوو له مردنی خوی له و ریگه به دا سته م کاران و و ریا نه کاته وه له خه وی بی به الاماری باوه ری و نه یان گیری ته وه له خرابه کردن و سته م پیویسته له سهری خوی دانی په الاماری جاکه بدا و پی ناخو شبوونی ده ربیری به ناشکرا . می شرو و نه و که سانه خویان داناوه بو جاکه بدا و پی ناخو شبوونی ده ربیری به ناشکرا . می شرو و نه و که سانه خویان داناوه بو نه به نام و کاری ناره وا و بو مانی ده رئه خاو رونی نه کاته وه یه کجار زور بوون .

جووله که کان لهژیانیکی زوّر خوّشدا بوون ، به لاّم کاتی پیغهمهر ﴿ ﷺ هات و لـــهو یاخی بوون ، خوای مهزن ژیانی خوّشــی لیّ کــهم کردنــهوه ، بــهو بوّنــهوه جوولـه کــه کان و تیان : خوا لـهئاستی ئیّمه دهستی بهستراوه ، بوّ ئهو مهبهسته خوای گهوره فهرمووی :

 التَّوْرَئَةُ وَالْإِنجِيلُ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِم مِن رَّيِّمُ لَأَكُوْمِن فَا اللَّهِم مِن رَبِّمِ الْأَكُومِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أَمَّةُ مُّقَتَصِدَةٌ وَكَثِيرُمِّهُمْ اللَّهُ مَايَعْمَلُونَ اللَّهُ اللَّهُ مَايَعْمَلُونَ اللَّهُ اللَّهُ مَايَعْمَلُونَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ مَايَعْمَلُونَ اللَّهُ اللللْمُلِلْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللِللْمُلْمُ اللَ

﴿ غَلَتْ أَيديهم وَلُعِنوا بِما قالوا ﴾ يا خوا ببهسترى دهستى ئهوان و گــۆج و شــهل بــى لـهئاستى كردنى چاكه لـهرينگهى خوادا و توشى نهفرين ببن و ، يا خوا بى بهشبن لـهبــهزهيى خوا بههۆى ئهو شتهى ووتويانه بهرامبهر بهريزى خوا كه خوا دهستى بهستراوه .

﴿ بَلْ یداهٔ منبوسطان فینفق کیف یشاء ﴾ بهلکو ههردوو دهستی بسی ویّنه ی خوا و توانای خوا فراوان و کراوه یه روّزی و دارایی ئه به خشی به ههر چوّنی ئاره زوی بکا ، ئه یشی گریّته وه به جوّری ئاره زوی بکا ، ههموو شتی له جیّگه ی شیاوی خوّیا دائه نی به به خشین و به نه به خشین .

بۆ زانین : ئەو شتانەی سوودی جوولەكەكانی تیدا بی بەگویرەی گومانی خویان دارایی و سامانی زوره بو بەدەست هینانی دارایی و سامان هەموو شــتیکی نــارەوا و قەدەغــه لای ئەوان پەسەندە ، دروشم و بیرو باوەری ئایینی جوولهكهكان و پــهیرەوی خــا چپەرســتانی ئەوروپای تازه لهم سەردەمەدا هەرشتی ببیته هوی بالاوكردنهوهی داوین پیسی و كوشــتنی موسولـمانان بهعهرهب و كورد و جگهی ئەوانیش لایان رەوایه .

بۆ زانین : ووشهی (ید) هاتووه بسهم مانایانسه : بسهمانا دهسستی زینسدهوهران . چاکسه و نیعمهت ، توانا ، پاشایهتی و خاوهنیتی ، بهخشین و گرتنهوه ، جگهی مانای یهکهم بۆ خسوا بهکاردین .

﴿ وَلَيْرِيدُنَّ كَثِيراً مِنهُم مَا أَنْزِلَ إِلَيكَ مِنْ رَّبِكَ طَغَيَاناً وكَفَراً ﴾ وهشتی هینراوه ته خواوه بولای تو که قورثانه لهلایه نخوته وه یاخی بون و بی باوه پی زورثه کا بو ههندی له خاوه ن نامه کان به بیستنی ئه و قورئانه ، ئه و که سانه یش هه ستیان کرد به بی باوه پی خویان ئه بن به گورگی هار و په لاماری هه موو لایه ك ئه ده ن به کوشتن و تالان کردنی بی تاوانان و ناکوکی نانه و و بلاو کردنه و می یاخی بوون و بی باوه پی باوه دی .

﴿ وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَـوْمُ الْقَيَامَةُ ﴾ وَهُنَيْمُهُ خَسَتُومَانُهُتُهُ نَيْسُوانُ جُولُهُ كَانُ وَ كَاوِرُهُ كَانُ دُورُمِنايُهُتِي وَ رِقَ لَهُيْهُ كُرِّي هَمْتًا رِوْرُي هَمْلُسانِهُوهُ لَهُ كُورُهُ كَانُ.

جوله که و گاوره کان هـه رگیز دلیّان به یه که وه نانوسی ، دوژمنایه تیان بو یه کتری تیکه لاوی خوینیانه ، چونکه جووله که کان ، باوه ریان وایه که گاوره کان ئه فسانه چین و فیل زان و سهر به کوری کی زوّله ژنیکی داوین پیس که عیسا و مهریه م درودی خویان لی بین . گاوره کان لایان وایه جووله که کان عیسایان کوشتووه و ههلیّان واسیوه ، لایان وایه عیسا کوری خوایه . مووسلمانان باوه ریان وایه عیسا به نده و فروستاده ی خوایه و دووره له گومانی خرایه بو بردن به هه مووشیوه یه .

ناگونجی دو ژمنایه تی نیّوان جوله که و گاوره کان لابچی به و مهرجه ی هه ردوو لایان بهرده وامین له سه ربیروب اوه ری د ژبه یه کتری ، هه رجه نده بی نه هیشتنی شه و د ژایه تیه (پاپاروِّما) له سالّی (۱۹۳۵) ی زاینی هه ولّی دا گاوره کان و جووله که کان له یه ک نزیک بینه وه ، به لاّم بی هوده بو ، چونکه جووله که کان به رده وامبوون له سه ربیروباوه ری خرّیان د و رباره ی عیسا . به لیّن : له لایه تره وه چاو چنز کی و هاوبه شی هه ردوو لایان بی کیّش کردنی سامان و ناکو کی موسولمانان له یه ک نزیکبوونه وه و بوون به یه ک . به لاّم له سه ربنجینه ی بازرگانی نه ک له باره ی ئاین و بیروباوه ریانه وه .

﴿ كُلَّمَا أُوقدُوا نَاراً للحرب أَطْفَاهَا الله ﴾ همموو كاتى همليّان گيرساندبى ئــاگرى بــۆ جەنگ كردن لـهگهل جگهى خۆيان بهتايبـــهتى لـهگــهل موســولـّمانان و هــهولـّيان بدايــه و خراپه و جهنگ بهرپا بكهن خوا ئهو ئاگرهى ئهكوژانهوه و بهرگرى لى ئهكرد.

ئهو جهنگه لهو رسته یه ا باسسی کراوه هه رجه هنده هنری هاتنه خواره وه ی جهنگی جوله که کانه له گهل کومه لآنی ئاده میزادی پیشو له گهل پیغهمه ر و موسولهانانی سه رده می پیغهمه ر که میژوو روونی کردوه ته وه خوا کوژانیتیه وه ، به لام جوله که کانی ئه سه رده مهیش نه گریته وه ، به یاریده ی خوا هه رکاتی له دژی موسولهانان جهنگ به رپا بکه ن خوا نه یکوژینیته وه .

ووشهی (الحرب) جهنگی چهك و جهنگی زمان و پرو پاگهنده و پیهلان ساز كردنیش نه گریته وه ههرزانی و داگیر كردنی نه گریته وه ههرزانی و داگیر كردنی وولاتان و بهرزكردنه وهی نرخیی شتومه ك ، نه وانه پش ههمویان به جهنگ دائه نرین یا به رواله تیش خوینی تیدا نه رژی ، چونكه زور جاران به هوی برسیتی و گرانی و كاری ناههمواره وه زیان و مردن توشی ئادهمیزاد ئه بی زورتر له وهی تووشیان به ی به هوی جهنگه وه .

تیبینی : به گویره ی مانای دهرکه و تووی نه و رسته ی پیشوه نه بو ایه هه رکاتی جوله که کان جه نگیان به رپا بکر دایه خوا ناگره که ی بکو ژانایه ته وه ، که چی زوّر جاران به گویره ی نه قلی نیمه جه نگیان هه لگیر ساندو وه و نه کو ژاوه ته وه . له و کاتانه دا و الامی نه کو ژانه وه ی ناگری هه ندی له جه نگیان به چ جوّری نه در یته وه ، به تاییه تی جه نگی (۵) ی حوزه یرانی سالی هه ندی له جه نگی (۵) ی زاینی . وه لامی نه و پرسیاره به م جوّره ی خواره و ه یه :

۱ – زانایان پیک هاتوون له لهسهر ئهوهی مهبهست لهجووله که کان ئهوانهی سهردهمی پیغهمهرن ﴿ ﷺ کهویستیان فیل و پیلان لهپیغهمهر بکهن کهبوون بههاوسویندی بیغهمهر و هاوریکانی .

هدندی تر لمجووله که کان رؤمه کانیان هان ئه دا له دژیان ، هه ندی تریشیان له دژیره وه دوژمنی موسولمانان بوون و یارمهتی بت پهرستانیان ئه دا ، خوای مه زن ئه و ئاگرانه ی ئه وانی گیزا به بی نه نه ام و ئاواتی جه نگ ساز کردنیان نه جو وه سه ر ۲ - ئه گهر مه به ستیش کوژانه وه ی ئاگری جه نگی جو وله که کان بی له هه مو کاتیکا ، بی گومان هه مو کاتی بیانه وی ئاگری جه نگ هه لاگیرسینی خوایش هه مو کاتی ئه ی کوژینیته وه به پراستی جه نگی حوزه یرانی سالی (۱۹۹۷) ی زاینی و جه نگی کوژینیته وه به پراستی جه نگی حوزه یرانی سالی (۱۹۹۷) ی زاینی و جه نگی له نیران موسولمانان و جوله که کاندا نه بو ، به لاکو له پراستیدا له نیران عهره به کان و رژیم و پروژناواییه کاندا بو و ، به تاییه تی رژیمی ئه مه دیکا له جه نگی سالی (۱۹۹۷) له گه لا رژیمی داگیر که ری به دیبایادا بو و سالی له جه نگی سالی (۱۹۹۷) هم رئه وانیش بو ون نه خشه ی جه نگه کانیان بو نه کیشا و هه تا ئه وان فه رمانیان به جه نگ نه دایه جوله که کان ئاگری ئه و جه نگانه یان به دیان نه وان به ون بون له نیر سه ربازه کانی ئه واندا و له به جووله که کان له و کاتانه دا که میک بو ون له نیر سه ربازه کانی ئه واندا و له به دلس و دلسوزی جوله که کان نه وان به به شی نه یانها راستن.

به تگدی ناشکرا له سهر ئهوهی که جوله که کان ئاگری نه و جهنگانه یان هماننه گیرساند بوو ، نه خشه و هماننه گیرساند بوو ، نه خشه و پیلانیان بو ناماده کر د بوو نه مانه ن .

خاوهنی نامهی (إطلاق الحماقة) دانراوی زانایان (بلیابن ، کوبسنتشینکو ، بریماکوف) وهرگیراوی (ماهر عسل) کهروژنامه کانی فهره نسا و ئه لامانیای روژناوا بلاویان کردهوه: ههوال دوزه کانی (المخابرات) ناردیان بو ئیسرائیل همموو نهو شتانه ی لایان بوو له زانیاری به رله ده ست دریژ کردنیان بو سه رژیمه کانی عهره به هاویی له گه ل ده وسیه ی تاییه تی روژهه لاتی ناوه ند له لای

به ریو ه به ری سویندی ئه تله سی (الحلف الأطلسی). به راستی ئه و که سه که ته و تو فه رمانی ده رکرد بر ئیسرائیل په لاماری عه ره به کان بده ن به ناوی (جونسنه وه) راویژکاره جوله که که که به ناوی (والت روستو)، ئه میراتی ئه مریکی له باخه لیا هه تیگر تبوو فه رماندان به جی به جی کردنسی ئامساده بی بسر جه نگ کردن به همه مویه کانه ی ئه و سه ربازانه ی سه رشوری فه رمانی ئه و بون ، کرده وه کان و (لیبرتی) که شتی سیخوری بریاری بسو دابو و له نیوان ئه مه ریکیسه کان و ئیسرائیلیه کانه وه ئاماده بن بر جه نگ

۳- به راستی ناگری نه و جهنگه ی نه و تو (واشنتون هه لنی گیرساند خوی یا به کری گیراوی جوله که کانی هه لنیان گیرساند بنگومان خوا کوژاندیه وه ، دوایی به راستی نه و که سانه ی نه و تاگره که یان هه لنگیرساند چهندین جار دانیان به وه دا نا بالاویان کرده وه له روزامه و رادیزدا که نیشانه و مهبه ستی خوّمانمان نه پنگاوه ده ستمان نه که و تا له له ده نه ده سته و سهربه ستی عهره به و خو به ده سته و نه که و تا له له دانیان به بی مهرج ، ناژاوه ی رامیاری ئیسرائیل جی به جی نه کرا . له همان کاتا روداوی (۵) ی حوزه یسران تاقی کردنه وه یه کی سه ختبو و برووداوه هیچ ناگادار کردنه وه یه بو دو شرصت و دوژمنی عهره ب ، نه گه ر نه و رووداوه هیچ سوودیکی نه بی خوّ نابروی پیلان گیران و کاربه ده سته کانی عهره بی چوو ، چونکه نه گه در له به ر مانه وه ی کورسی خوّیان نه بی (۱۵۰) ملیون عهره به به سامانی زیّری ره شه و ه بر ناتوانن به ره نگاری ئیسرائیل بکه ن .

بۆ ئاگادارى: خاوەنى تەفسىرى (المنار) ئەلنى : سەرسورىنئەر شىتى خوينىدبىنىمەوە ئەمەيە : بەراستى پياوەگەورەكانى زاوينىي ، لەوانىە : وايزمان ، موساشاريت ، دافيد بن غورين ، پينك ھاتوون لەگەل نازيەكان و گەورەكانى (الجستابو) لەسمەر سىەر برينى جوولەكەكان و ئازاردانيان بىۆ دوو نىشانە : (١) پال پيوەنسان

جووله که کان بز نموه ی کزچ بکه ن بز فهلهستین . (۲) دروستکردنی بیانوو بـ ن پیک هینانی رژیمی بز نیسرائیل له فهلهستیندا . خاوه نی مه نار نه لنی نموه ی باسکرا نوسراوه له نامه ی (اطلاق الحماقیة) ، (۵) ی (یزنین دانسراوی بلیابن و کوبستیشینکو و بریماکوف ، وهرگیراوی (ماهر عسل) .

﴿ وَيَبَتَغُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَاداً ﴾ وهجوله که کان کوشش نه که ن و همول نه ده ن بي بي لا و کردنه وه ی کردنه وه ی خراپه له پروی زهویدا ، چونکه ناواتی نهوان نایه ته دی به بی بی الا و کردنه وه خراپه و دوو به ره کی و به رپاکردنی ناکو کی له نیو نادهمیزادا ، به بی گومان سه روّکه کانی زاوینی پر به ده می خویان هاوار نه که ن : نیمه به بی دروست کردنی دووب هره کی و ناژاوه نانه وه له نیو نادهمیزادا به تاییه تی دانیشتوانی موسول مانان ناژین ، پیویسته داوین پیسی و مه ی خواردنه وه سته م بلاو بکه ینه وه له ناویانا همتا به نج بین و بیر له خویان نه که نه وه .

﴿ وَالله لا یحبُ المفسدین ﴾ وه حوا ئه و که سانه ی خونسناوی کاری خراپه بالاو ئه که نه و و سهر زهوی پیس ئه که ن و دوو به ره کی ئه سازینن ، به وبونه و بی به ش ئه بن له یارمه تی خوا له جیهاندا و دوار و ژیان نه مانه ، هه رجه نده بو ماوه یه رابویسرن و خاوه نی رژیم و ده سه لاتین ، به کری گیراوه کانیان ئه نجامیان به دبه ختی و ئابر و چوونه .

﴿ وَلُو أَنَّ أَهُلُ الْكُتَابُ آمنُوا وَأَتَقُوا ﴾ وهئه گــهر بهراســتى خــاوهن نامــه كان باوهريــان بهيّنايه به موحهمــهد بهفــهرموده كانى خــوا و ، لــهخوا بترســانايه لـــهگومان بــردن وازيــان لــهجولــهكابهتى و گاورى بهيّنايه دووبهره كى و ئاژاوهيان نهسازاندايه .

﴿ لَكَفَرِنا عَنهُمْ سَيثاتِهم وَلأَدخَلناهُمْ جَناتِ النعيم ﴾ بهراستى ئيْمه ئهو گوناهاندى بــهر لـه ئيسلام بوونيان ئهمان شۆريەوە ، بهراســتى ئيْمــه ئــهوانجان ئەخســته چــهندين بهههشــتى خاوەن ناز و چاكه و رابواردنى خۆش .

ئەورستەيە بانگەوازىكە بىر جولـەكەو گاورەكان لـەلايەن خـــواى مەزنــەوە بــىق پەشـــيمان بوونەوەيان و چوونەناو ئىسلامەوە ئەگەر باوەر بھينىن ، لـەھەموو گوناھەكانيان خۆش ئــەبىي با زۆر گەورە بونايە . ﴿ وَلُو أَنَّهُم أَقَامُوا التوراة والأنجيلَ وَمَا أَنزِلَ إِلَيهِم مِنْ رَبِّهِم ﴾ وه نه گهر نه و خاوه ن نامانه رایان وهستانایه فهرمانه کانی تهورات و ئینجیل و کاریان پی بکردایه و باوره پان بهداد پهروه ری و همموو پیغهمه ران بهینایه ، به تایبه تی موحهمه د پی که ناونیشانی له نیو ئه و نامانه دایه . وه بروایان به شتی بهینایه نیراوه ته خواره وه بولایان و رایان وهستانایه و کاریان پی بکردایه له لایه نهروه رده ده ره که یانه وه نیرراوه ، وك نامه کانی شه عیاء و ئه رمیاء و زهبور که نه وانیش ناونیشانی پیغهمه ریان تیدایه .

﴿ لأكلوا مِنْ فَوقِهِم وَمِنْ تَحتَ أَرجُلِهِم ﴾ بهراستی نهیان خسوارد لهدانهویّله و نهو بهرههمانه لهلای ژیری پیکانیانه سهوز نهبن بهرههمانه لهلای ژیری پیکانیانه سهوز نهبن لهزیری رفش و نهلهماس و ناسن و درهخت و سهوزهی تسرهوه ، نهو رستانه هیمان بن فراوانی روّزیان .

پیچهوانهی مانای ئهو ئایهتانه وامان پیشان ئهدهن ئهو کهسانهی کار بهفهرمودهکانی خوا نهکهن ، خوای مهزن خهشمیان لی ئهگری و تووشی ئهم کارهساتهیان ئهکا :

۱- بالاو بونهوه ی ئازار و خهفهت و ههژاری و نهخو شی و نهزانین و دوو بهره کی و جهنگ و دهربه ده ری و ئاواره یی لهنیشتمان به هوی خرابی ئه و کارانه وه ئهیان کهن له دزی و تالانی و خواردنه وه ی مه ی و قنیات نه بوون به به شی خوا ناره زایی به ریگه و رچه ی خوا.

۲ نهبی بزانین راگرتنی یاسای قورئان لهلایهن چهند کهسینکی کهمهوه نابیته هوی ئاسایش و خوشی بو همموو دانیشتوانی ناوچهیه ، پیویسته ههمویان باوهش بکهن بهیاسای قورئاندا بو گهرانهوهی کارهساتی ناههموار، بهبی گومان گهلینکی تهمهل و داوین پیس و ستهمکار ئهبی بهسهر شوری و بی نرخی بژین و خوشی ناکهویته دهرونیانهوه ، ههرچهنده خاوهنی سامانی زور بن و پیش کهوتووی جیهانبن.

۳- ئەو گەلەى ياساى قورئان رانەوەستىنى تووشى ئازار و كوشتن و كويرى و شـــەلى و كەرى ئەبن لەسەريانەوە بەرۋاندنى گازى شىميايى و بۆنباو گولـه و ووردەئاسنى تەفسىرى زمناكۆيى

ژههراوی ، لهژیرهوه بهتمقینهوه مین و هاتنه دهرهوهی نباگر و تهقهمهنی تـر ، جگهی نهوانه تووشی دووبهره کی نهبن ، پاشهرِوّژیان ههر نهمانه .

۵ - مهبهست لهباوه رهیّان بهخوا کهبیّته هـــۆی فراوانی روّزی و خوّشی و ئاسایش لهسهریان و لهژیریانه وه ئهبی باوه ربهیّن و کاریشی پی بکــهن ، هــهموو فهرموو ده کانی خوا دهستوور و یاسای قورئان راگرن ، نهك باوه رهیّنان بهدهم و نویّژ کردن و بهههندی لهدروشی ئیسلام. بهلکو بهدابهزینی یاساکانی لهزه کات و وهستان لــهدژی داگیر کـهران و ستهمکاران ، دادپهروه ری راگرن لهههموو رویه کهوه ، بیگومان هـهرکاتی دادپهروه ری بالاو بویه وه ، ههموو دانیشتوان بهخوشی و ئاسایش ئهژین و دوور ئهبن لهکارهساتی ناههموار بوّیه خوا ئهفهرموی: همنهی منهری منهم امه مقتصدة که ههندیکه لهخاوه نامهکان کومهلیّکی دادپهروه و ریّب و هیک ، وهك عهبدو لای کوری سهلام و هاوریّکانی که باوهشیان گرتوتهوه بوّ یاسای قورئان ، باوه ریان هیّناوه له پاش روون بونه و می راستی بوّیان ، میژوو باسی زوّر کهسی کردووه کهباوه ریان بهئاینی ئیسلام هیّناوه به بی گهرد لهکوّن و لهتازه دا و بهرده وامیشن لهسهری . کهباوه ریان بهئاینی ئیسلام هیّناوه به بی گهرد لهکوّن و لهتازه دا و بهرده وامیشن لهسهری . هرا به و بهرده وامی نامهکان شتی ئهیکهن خوابه و به دوری که دی کهباوه ن نامهکان شتی ئهیکهن خوابه و به دوره و ویّنهکانی .

خوای مهزن فهرمان ئهدا بهپیغهمهر ﴿ ﷺ تهماشای ئـهندازهی کـهمی دادپهروهران و زوری گوناهباران نه کا و نهترسی و یاسای ئیسلامیان پی راگهیهنی ، خوا بهلیّنی پـی ئـهدا بیانیاریزی ئهفهرموی :

يَتَأَيُّهَا الرَّسُولَ بَلِغٌ مَا أَنزِلَ إِلَيْكَ فَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَ اللَّهُ يَعْصِمُكَ فَا الرَّسُولُ بَلِغٌ مَا أَنزِلَ إِلَيْكَ فَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَ اللَّهُ يَعْصِمُكَ فَا بَلَعَوْمَ الْكَوْرِينَ اللَّهُ اللَّهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَوْرِينَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَوْرِينَ اللَّهُ اللللللْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللللْمُ اللَّهُ اللللللِمُ الل

﴿ یا آئیها الرُسُولُ بَلِغُ ما آئِزِلَ اِلَیْكَ مِنْ رَبِّكَ ﴾ نـهی فروسـتادهی خـوا تـۆ رابگهیهنـه ههموو شتی هاتوّته خوارهوه بوّلای توّ لـهلایهن پهروهرده کهری خوّتهوه به ئادهمیزاد بههــهر جوّری بی نرخی هیچ کهسیّکت لا گرنگ نهبیّ و چاوهروانی کهس مهکهو مهترسه توشــی ئازار ببی.

﴿ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رَسَالَتُهُ ﴾ ونه گفر تو رانه گفیهنی ههمووی به و جورهی من فهرمان پیداوی، دوایی رات نه گهیاندووه پهیامی پهروه رده که ری خوت هیچ شیخی، چونکه پهنهان کردنی ههندینکی له ناو نهبا نهوه کهی تری، به وینه ی نه کردنی روکنینکی نویش. نهو رسته نه ناگادار کردنه وهی پیغهمهرو ههموو زانایانه که هیچ شیخ له فهرمان و یاسای خوا نه شارنه وه. به تاییه تی تو روبکه هره خاوه ن نامه کان و هیچ شیخیان لی مهشاره وهو به وانی رابگهیه نه که لهسهر ناینی نین گرنگی یی به دری و لهسه مافی رهواو راستی نین و بیروباوه ریان پوچه. دژی نه و شیانه ن له تهورات و نینجیلدا هاتونه ته خواره وه، نه و نامانه ی لاتانه دهست کاری کراون، نه گفر به تهواوی ناوه روزکی قورئانیان خواره وه، نه و نامانه ی لاتانه دهست کاری کراون، نه گفر به تهواوی ناوه روزکی قورئانیان خواره وه، نه و نامانه ی لاتانه دهست کاری کراون، نه گفر به تهواوی ناوه روزکی قورئانیان پی رانه گهیه نی و ههند یکی پهنهان بده ی ههمویت له ناوداو، وه ک باسکرا.

﴿ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مَنَ النَّاسِ ﴾ وهخوا تو ئەپارىزى لە ھەموو ئادەمىزادو نــاتوانن ئــازارو كوشتنت يى بگەيەننن و بى باوەران بە ئاواتى خۆيان ناگەن، ھەولىدانيان بـــۆ ئــەو مەبەســتە ئىستاو لـەمەو پاش پوچ ئەكرىتەوە.

﴿ إِنَّ الله لا يَهْدي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴾ بەراستى خوا رانمويىي تاقمىتى بىتى بىاوەران ناكىا كە دەستەلات بەسەر تۆدا پەيدا بكەن. ھەتا ئەو ئايەتسە نسەھاتبووە خىوارەوە پىغەمسەر ﴿ ﷺ پاسەوانى ھەبووە، دواى ھاتنە خوارەوەى ئەو ئايەتە پاسەوانى ھەلىگىرا.

زانایان بن هنری هاتنه خوارهوهی ئهو ئایهته بیریان جییاوازه، له ههموویان چاکتر ئهمهیه خوای مهزن به فایه مهنون به پیغهمهر ئهدا که له فیدل و خراپه کاری خاوهن نامه کان ئهی پاریزی، فهرمانی پی ئهدا گوی نهداته هه وهشهی کهس. یاسای قورئان به تهواوی را بگهیهنی.

کاتی خوای مهزن فهرمانی دا به راگهیاندنی یاسای قورئسان، ئیستر گوی گران لایسان خوشبی یا لایان گرانبی پیویسته بهبی ترس رای بگهیسهنی بسه خاوهن نامسهکان ناوهرو کی قورئان بالایان خوش نهبی. ثهو فهرماندانهش لهوهوه هساتووه پیغهمسهر شیسی لهسسهرهتای هاتنی ئایینهوه راگهیاندنی یاسای به تهواوی ئاشکرا نهئهکرد بو خاوهن نامهکان.

کهواته پاش و پیشی نهو ثایهته نهبنه بهانگهی رون بغ نهوهی هغری هاتنه خوارهوی ئـهو ئایهته شیوهیه کی گشتی وهرنه گری. نهك به تایبهتی بغیهك مهبهست، بغیه خوا نهفهرموی:

 قُلْ يَكَأَهْ لَ

الْكِنْكِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَقَّىٰ تُقِيمُواْ التَّوْرَكَةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِن رَّبِكُمُ وَلَيَزِيدَ ثَكَكْثِيرًا مِّنْهُم مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِكَ طُغْيَكُنَا وَكُفْراً فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَفِرِينَ إِلَيْكَ مِن رَّبِكَ طُغْيَكُنَا وَكُفْراً فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَفِرِينَ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُواْ وَالَّذِينَ هَادُواْ وَالصَّلِيُونَ وَالنَّصَرَىٰ

مَنْ ءَامَنَ بِأَللَّهِ وَٱلْمَوْمِ ٱلْآخِرِ وَعَمِلَ صَلِلْحَافَلا خَوْفُ

عَلَيْهِمْ وَلَاهُمْ يَعْزَنُونَ ۞

هنری هاتنه خوارهوهی نهو نایهته نهمهیه: کنیمهلنی له خاوهن نامهکان هاتنه خزمهت پیخهمهر ووتیان: نایا تن بروات به تهوارات و نینجیل ههیه، پیخهمهر و کی فهرموی: بهلنی و و و و بینه برواتان به و نامانه نیه فهرموی نیزه:برواتان به و نامانه نیه، خونکه نه و نامانه فهرمانیان داوه به باوه و هینان به قورئان و به پیخهمهر که موحهمهد.

﴿ وَمَا أَنْزِلَ إِلَيْكُمْ مَنْ رَبِكُمْ ﴾ وهمه تا راوهستینن شــتی هاتۆتــه خــوارهوه بــۆلای ئیـّــوه لــهلای ئیـّــوه لــهلای نیــوه لــهلایه ناوه و مــهموو نامــهکان و هــهموو پیخهمــهران و بــه ناوه و کی قورئان.

﴿ وَلَيَزِيْدَنَ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِكَ طُفْياناً وَكُغْرًا ﴾ وهشتی هاتۆته خــوارهوه بۆلای تۆ لـهلایهن پهروهردهکهری خوّت یاخی بوون و بی باوهږی زوّر ئهکا بوّ زوّر کــهس لـهبی باوهږان.

﴿ فَلا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾ دوايى تۆ خەفەت مەخۆ لەسەر تاقمى بى باوەران كە باوەر بەتسىن بۇتسۆو بىدوان بەسسىن بۆتسۆو بىدوان دىخۆشبە.

﴿ إِنَّ اللَّذِيْنَ أُمَنُواْ وَاللَّذِيْنَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَصَارَى ﴾ بهراستى كهسانيكى ئـهوتۆ باوهريان هينابوو به زمان و بهدل لـه رابوردووهكانى ههموو خاوهن نامــهكان و جياوازيان پهيدا نهكردبوو لـه نيوان ههموو پيفهمهرهكانداو، كهسانيكى ئـهوتۆن ئـايينى جولهكـهييان وهرگرتبوو، سابيئيهكان و گاورهكان وهك ئهوان باوهريان هينابوو. سـابيئيهكان كهسانيك بوون لاياندابوو لـه ئايينى جولهكهو گاورهكان، دهستيان دابووه فريشتهو ئهستيره پهرستن.

﴿ مَنْ آمَنَ بِالله وَالْيُومَ الأَخِرِ وَعَمِلَ صَالِحاً فَلا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلاهُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ ثموانه ى پيشوو كهسينك بوون بروايان هينابوو به خواو به رۆرژى دووايى و، كردەوه ى چاكىيان كردبوو، دوايى هيچ ترسى لهسهر ئموان نيه له پاشه رۆژداو، ئموان خەفهتبار نىين لهسهر كمم كردنهوه ى پاداشته كانيان و هيچ چاكه يه كييان له كيس ناچى و به بى كهم و كورى پاداشتى خۆيان وهرئه گرن.

ئه و ئايه ته پيشو و وامان فير ئه كاو بۆمانى رون ئه كاته وه ده رگاى په شيمان بوونه وه كراوه يه ئايه ته پيشو و كاتاو بۆ هه مو كه س، هه ركاتى هه ركه سى باوه رى هيناو كارچاكه ى كرد خوا پاداشتى ئه داته وه و رزگارى ئه كاله سزاى ئاگرى دۆزه خ. خواى مه زن په شيمان بونه وه له هه مو و بى باوه رى وه ئه گرى كه باوه ر به ينى و كارى چاك بكا به تايبه تى سابيئيه كان كه له هه مو و ئاينى ده رچوون.

المَّدُّ الْمِيثُونَ الْمُنْ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ الللللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللللّهُ اللللللّهُ الللّهُ اللّهُ ا

﴿ لَقَدْ أَخَذَنا مِيثَاقٌ بَنِي إِسْرائيْلَ ﴾ بهراستى ئيّمه وهرمان گرتبوو پهيمانى بهنو ئبسرائيلى لمهورا تاكه كار بكهن بهشتى له تهوراتايه له پهرستنى خوا به تهنها و واز بهيّن لـهو شتانهى قهده غه كراوه لـهوان.

﴿ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلاً ﴾ وه ثَيْمه رِهوانهمان كرد بۆلايان چهندين فروستاده بـۆ ئامۆژگارى كردنيان رێگهى راستيان پيشان بدهن و راغوييان بكهن، كاروبارى ئايينيان بــۆ رون بكهنهوه.

﴿ كُلَما جَاعَهُمْ رَسُولٌ بِما لا تَهْوى أَنْفُسُهُمْ فَرِتياً كَذَبُواو فَرِيقاً يَعْتَقِلُونَ ﴾ به لام همموو كاتى بهاتايه بۆلاى ئەوان فروستادەيه بهشتىكەوە دەرونيان بى خسۆش نەبوايـه و نەگونجايـه لهگەل ئاواتى پوچيان له خۆيان بايى ئەبوون و رويان وەرئەگيراو ياخى ئەبوون و له سنور دەرئەچوون و پارچه پارچه ئەبوون، تاقمى له پيغهمــهرەكانيان بـهدرۆ ئەخسىتەوە، وينـهى عيساو موحهمهد، پشتيان تى ئەكردن و بى فەرمانيان ئەكردن و، تاقمــى تريـان ئەكوشــى وەك، زەكەريا و يەحيا، زۆرجاران ھەولى كوشتنى عيسا و موحهمهديان ئهدا.

﴿ وَحَسِبُوا اَلا تَكُونَ فِتْنَتَهُ ﴾ وهبهنو ئیسرائیله کان گومانیان برد که توشیان نابی لهلایه خوا، به لاّو سزا به هوی کوشتن و به در و خستنه وهی ئه و پیخهمه رانه. وایان دانابو و گهلی هه لبرژار ده ی خوان و هه رگیز ژیر ناکه ون، له وه و به و ناواته وه و ثه ژیان. به لاّم ئیستا پشت نه به ست به رژیمه به ده سته لاته کانه وه، خرابه و دو و به دو نه و نه که نه وه به و به در خستنه وه ی پیخهمه ره کانی کی کردونه وه، توشی ئاواره ی و تالان بوون و نیشتمانه که یان کی اول کراو زور به یان دیلکران و کوژران به ده ستی بابولیه کان و به خته نه سره وه.

﴿ فَعَمُوا وَصَمُوا ﴾ دوای ثهو به لآیه توشیان بوو خزیانیان کویرکرد له بینینسی ریگهی راست و خزیانیان که رکرد له ناستی بیستنی فهرموده ی موساو گویره که یان پهرست.

﴿ ثُمَ تَابَ عَلَيْهُمْ ﴾ لمهاشا پهشيمان بوونموهو خوا پهشيمان بونـموهى لى وهرگرتـن و رزگاريان بوو لـه چهوسانهوهى بهخته نهسرو بابوليهكان.

 بیکهن له رژاندنی خوینی نارهواو روکهش کردنی راستیهکان به رهنگی پروپوچ و نـــارهواو دروست کردنی پیلان و گیره شیّونی و بهجی هیّنانی نهخشهی خرابی ستهمکاران و خویّن مژان.

ئه و کاره خراپانه خوا له جوله که کانیه وه ئه گیریته وه پر به پیستی خوّی ئه دری به سهر ئه و سرو که بوسلمانانه دا که له ئاسمانی ئه و که سانه دا ئه سورینه وه دری ئایینی پاکی ئیسلامن و پشتیوانی جوله که کان ئه که ن و یارمه تیان ئه ده ن بوّ دری موسلمانان که داوای مافی خوّیان مافی خوّیان مافی خوّیان و چه سپاندنی یاسای ئیسلام ئه که ن. ئه گهر داوای مافی چاره نوسی خوّیان بکه ن به گازی کیمیاوی و ئاگرو گوله و به ند کردن و ه لاّمیان ئه ده نه وه، کاره ساتی هه لب چه که مترین نمونه ی تاوانه.

دوای ئهوه ی خوای مهزن باسی رهوشتی جوله که کانی بو کردین، باسی رهوشتی خرابی گاوره کانیشمان بو ئه کا به راده یه ریزی عیساو دایکی ئهبهنه ریزی خواو پله ی خوا یان ئهدهنی جوله که کانیش به جوری له نرخیان کهم ئه کهنهوه که بی شهرمانه عیسا به زول و دایکی به داوین پیس ئه ژمیرن. به لام ئیسلام مافی رهواو شایسته ی خویانیان ئهدهنی، ئیسلام بیرورای ههردوو لایان پوچ ئه کاتهوه، بو رون کردنه وه ی ئه و باسه خوا ئه فهرموی:

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهُ هُوَ الْمَسِيحُ يَكِينَ إِسْرَاءِ يلَ اَعْبُدُوا الْمَسِيحُ يَكِينَ إِسْرَاءِ يلَ اَعْبُدُوا الْمَسِيحُ يَكِينَ إِسْرَاءِ يلَ اَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكَ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكَ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ وَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ وَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ وَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ وَمَا لِلظَّلِمِينَ مِنْ أَنصَادٍ اللَّهُ اللَّهُ وَمَا لِلظَّلِمِينَ مِنْ أَنصَادٍ اللَّهُ اللَّهُ وَمَا لِلظَّلِمِينَ مِنْ أَنصَادٍ اللَّهُ لَلَهُ عَلَيْهِ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَمَا اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ عَلَيْهِ وَمَا اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ وَمَا اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَمَا اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ عَلَيْهِ وَمَا اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَمَا اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ وَمَا اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ مُنَا اللَّهُ اللِّهُ اللَّهُ الللْمُعُلِيْ

تەفسىرى زمناكۆيى

الله إلا إله وكور أو إن لَمْ يَنتَهُواْ عَمَّا يَقُولُونَ لَيمسَنَّ

اللّذِينَ كَفَرُواْمِنْهُ مْعَذَاجُ أَلِيمٌ الْفَاكَيْتُوبُونَ اللّهُ عَنْفُورٌ رَحِيبٌ مُنْ اللّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ أَمُواللّهُ عَنْفُورٌ رَحِيبُ مُنْ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَعَ إِلّارَسُولُ قَدْخَلَتْ مِن قَبْلِهِ مَا الْمُسْلُ وَأُمْتُهُ مِرِيعَ إِلّارَسُولُ قَدْخَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرّسُولُ قَدْخَلَتْ مِن قَبْلِهِ اللّهُ مُا الْمُسْلُ وَأُمْتُهُ مِعِدِيقَ أَنْ اللّهُ مُا الْاَيْنَ فَي كُونِ الطّعَامُ الْمُعْدَالَةُ الطّعَامُ الْعُلْرَانُ الطّعَامُ الْعُلْرَانُ الطّعَامُ الْفُلْرَانُ الطّعَامُ الْفُلْرَانُ اللّهُ مُا الْاَيْنِ ثُمَّ الْطُلْرَانُ الطّعَامُ الْفُلْرَانُ اللّهُ مُا الْاَيْنِ ثُمَّ الطّعَامُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللللّهُل

﴿ لَقَدْ كَفَرَ الذَيْنَ قَالُوا إِنَّ الله هُوَ الْمَسِحُ ابْنُ مَرَيْسَمَ ﴾ بەراسىتى بىنى بىاوەران كەسانىڭكى ئەوتۇن ووتويانە بەراستى خوا ھەر مەسىجى كورى مەريەمە. ئەوەش بىروباوەرى يەعقوبەيەكان و مەلكانيەكانە، چونكە ئەوان ئەلىيّن: مەريەم خواى لى پەيدا بووە، خىوا ھاتوەتــــــ نىسو لـەشـــى عىساو گەرا بە خواو بوون بەيەك خوا، خواى مەزن بەدرۆيان ئەخاتەوەو ئەقەرموى:

﴿ وَقَالٌ عَيْسَى يَا بَنْسَى إِسْرَائِيْلُ آغْبَـكُوا الله رَبْنِي وَرَبَكُمْ ﴾ وهعيسا ووتنى: ئــــــى بــــــنو ئيسرائيلى ئيوه خوا بپهرستن پهروهرده كهرى منهو پهروهرده ئيوهيه . به توندى و بــــــــ ســـــــختى ترساندنى ووتى:

﴿ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكُ بِالله فَقَدْ حَرَمَ الله عَلَيْهِ الْجَنَةُ وَمَاوَاهُ النَّارُ وَمَا لَلْطَالِمِينَ مِنْ الْصَارِ ﴾ بهراستی همرکهسی هاوبهشدابنی بوخوا، بهجوری گومانی وابی جگهی خوا شایانی پهرستنه، لهگه له گه ل نهوهیشدا ناشکرایه هیچ کهسی توانای کاری وای نینه شایانی پهرستنبی، دوایسی به راستی خوا قهده غهی کردووه لهسهر نهو کهسه بهههشت که ناماده کراوه بو نهو کهسانه خوا به تاك و تهنها دائهنی و، جیگهی گهرانهوه و چارهنوسی نهو کهسه ناگری دوزه خهو، نینه بو ستهمکاران له خویان به پهرستنی جگهی خوا هیچ یاریده ری فریاره سیانبی بو رزگار کردنیان له سزای ناگری دوزه خله روژی دواییدا.

خوای مەزن بیروبۆچوونی ئەو كەسانەی پوچ كردەوە كە ئەیان ووت: ھەر عیسا خوایسه، لەمەوپاش بیروباوەری ئەو كەسسانەش پـوچ ئەكاتـەوە ئـملنین: عیسـا يەكینكــه لـەســی خــواو ئەفەرموی:

﴿ لَقَدْ كَفَرَ الْدَيْنَ قَالُوا إِنَ الله ثَالِثُ ثَلاثَةٍ ﴾ بهراستی بین باوه ران كهسانیکی ئهوتون و ووتیانه: بهراستی خوا سینههمی سی خوایه. ئهوه یش بیروباوه ری مهرقوسیه کان و نهستوریه کانی گاوره کانه که نهلیّن: سی خوا ههن (۱) باوك (۲) کور (۳) گیبانی بهریز. له دواییدا باوك چوه نیو کوره وه بوون بهیه ك، ههریه که لهو سیانه نهوه کهی تره به بی جیاوازی، به چونه ناوی باوك بونیو کورگیانی پاك پهیدا بووه. مهبهستیان له باوك: ماك و کاکلهیه. له کور ووشهیه. له گیبان مان و زینده گیه، ههرسیّبانیان خوان و بوون بهیه خوا.

﴿ وَمَا مِنْ إِلَهِ إِلاَّ إِلَهُ وَاحِدٌ ﴾ وهنيه هيچ خوايه شاياني پهرستان بين مهگهر خوايـهكي تهنها ، خاوهني كور نيه و عيسا خوا نيه و سينههمي سيّ خوا نيه ، هــهر تهنـها يـهك خـودا ههيه .

﴿ وَإِنْ لَمْ يَنتَهُوا عُمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنُ الذينَ كَلْفَوْوا مِثْنَهُم غَنْدَابُ السِمَّ ﴾ وه تدگدر گاوره كان كۆتايى نەھيتىن بەشتى ئەيلىقى ، گە غىسسا خوايىد ، يىا سىنھەمى سىتى خوايىد ، بەراستى ئەگا بەكەسانىكى ئەوتىز بارۇريان ئەھىتاۋە لىدۇ گاورانە سىزايەكى خاوەن ئازار.

پرسیار / وَوَشَّهُ فَى (منهم) والهُ گَاهُ اِنْهِ گَاوُرُهُ گُسَانُ دُوْوَ بَهُ شَسَنَ ؛ بِیْسِاوْهُوْ وَ بِسَاوَهُوْ دَارِ ، کهچی بهگویّرهٔ می دُهُ قَی مانای تایه تِنْهُ گانی پیشْشُولُو هَمْمُوْوْیَانُ بِیْ بِاوْهُونَ ؟

وه لام / نه وه ی راستی بی گاوره گان بر ماوه یه خوایان بهیمك دائدنا و لدو ماوه دا عیسایان به پیهمه ر نه زمارد نهك به خوا ، له پاشا بوران به فوو پارچه یسه گینگیان هدر لایان وابو خوا یه گه و عیسا پیهمه ره . پارچه گه ی تریان بزیاری زوری خوایاندا ، به دریزی گات همه میان بوون به بی باوه و ، برایاری خوایه تی عیسایان دا . گه وا ته مهبه ست لسه باوه و داران مهوران بوون که له میه و تمنهایی خوا مابونه و .

﴿ اَفَلا یَتُوبُونَ إِلَى الله وَیَستَغفِرُونَهُ وَاللهُ غَفُورٌ رَحیم ﴾ ثایا دوایی بۆ پهشسیمان نابنهوه بۆلای خوا . واز لهدانانی عیسا به خوا بهینن و بریاربدهن خوا یه که و ، داوای لیخوشبون لهخوا بکهن بههوی باوه پهینان بهیه کینتی خوا و وازهینان لهباوه پهخوایه تی عیسا ، یانی پیویسته پهشیمان ببنهوه و داوای لی خوش بوون لهخوا بکهن و ، خوا لی بوردنی بو ئهو کهسانه پهشیمان ئهبنهوه، میهرهبانه بو ئهو کهسانه پهشیمان ئهبنهوه، میهرهبانه بو ئهو کهسانه داوای لی خوش بوون له خوا ئه کهن .

و مَا المسيحُ ابن مَريَم إلا رَسُلُ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبِلِـهِ الرُّسُلَ وَامُـهُ صِدِّيقَةٌ كانا يأكلانِ الطعام في نيه مهسيحي كورى مهريهم كه ئيوه بهخواى دائهنين مهگهر رهوانهكراويكي لاى خوايه ، بهراستي رابوردوه لهييش ئهوهوه چهندين نيردراوى خوا ، وهك ئيبراهيم و نـوح و موسا و جگهى ئهوانيش . كارى بههمو كهس نـهكراو لهسهر دهستيان پـهيدا بـوه، وك لهسهر دهستي عيسا پهيدا بووه . كهواته داناني عيسا بهخوا بي بهلگهيه و ، دايكي عيسا زور راست گزيه ، ههر شتى خوا نهىفهرموبيتي بهراستي داناوه و داوين پاكـه ، عيسا و مهريهم ههردووكيان خواردهمهني ئهخون و بي خواردن ناژين ، وهك ههموو گيانداراني تـر مهريه پريستي بهخواردن و هيچ تر نيه بريه خوا ئهفهرموي :

﴿ انظر كَيفَ نُبَيِّنُ لَهُمْ الآيات ثُمَّ انظر أَنّى يُؤفكون ﴾ تو تهماشا بكه ئيسه چون رون ئهكهينهوه بو ئهوان چهندين بهلگه لهسهر يهكيتى خوا ، ئهوان ئهگهر خوا بس چون خواردن ئهخون ؟ لهپاشا تو تهماشا بكه چون ئهوان واز ئههينن لهراستى و راستى بهدرو ئهخهنهوه و جگهى خوا جيا ناكهنهوه و عيسا بهخوا دائهنين .

خوای مهزن به لگهی زور رو و و نیز باس ئه کا بو سهر شور کردنیان ، ئاشکرای ئه کا بویان که ئیّوه خوّتان ئه لیّن : عیسا منالیّ بووه لهمندالندانی مهریه مهی دایکیدا ، ئه و کاته هیچ شتیکی نهزانیوه و بی توانا بووه ، برّیه خوا ئه فهرموی :

قُلُّ أَتَعَبُّكُ وَكَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَانَفْعَ أَوَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ١ قُلْ يَكَأَهُ لَ الْكِتَابِ لَا تَغَلُواْ فِي دِينِكُمْ غَيْرَا لُحَقِّ وَلَاتَتَّبِعُوا أَهُوآءَ قَوْمِ قَدْضَكُواْ مِن قَبْلُ وَأَضَكُواْ كَثِيرًا وَضَكُواْعَن سَوَآءِ ٱلسَّكِيلِ ٥ لُعِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْ بَخِ إِسْرَءِ بِلَ عَلَىٰ لِيسَانِ دَاوُردَ وَعِيسَى ٱبْن مَرْيَحُ ذَالِكَ بِمَاعَصُواْ وَكَانُواْ يَعْتَدُونَ ٥ كَانُواْ لَا يَكْنَاهُونَ عَن مُّنكَرِفَعَلُوهُ لَبِئُسَ مَاكَانُواْيَفْعَلُونَ ۞ تَكَرَىٰ كَتْبُرَامِنْهُمْ يَتُوَلَّوْتَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَبَئْسَ مَاقَدَّ مَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ مَ وَفِي ٱلْعَكَذَابِ هُمْ خَلِادُونَ 🚳 وَلَوْكَانُواْ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَآ أَنْزِكَ إِلَيْهِ مَا ٱتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَيْتِيرًا مِّنْهُمْ فَكَسِقُونَ

﴿ قُلْ أَتَعْبِدُونَ مِنْ دُونِ الله ما لا يَمْلِكُ لَكُمْ ضرّا وَلا نَعْعاً والله هُوَ السَميعُ الْعَلِيْمُ ﴾ تۆ بلتى ئايا بۆ ئيوه ئەپەرستن له جگهى خوا شتى خاوەنى زيان گهياندن نيه بۆ ئيوهو خاوەنى سود گهياندن نيه، شتى بهو جۆرە بى نابى پەرستنى بۆ بكرى. كەچى ئىنجىلەكانى خۆتان ئەللىن: ئەو عيسايە كە ئيوە ئەيكەن بەخوا لەلايەن دوژمنەكانيەوە كوژراوەو بىي رينز كراوەو ھەلنواسراوەو نراوەتە گۆرەوەو سود بەخۆى نەگەيەنى چاكىر تواناى ئەوەى نيه زيان و سوود به ئيوه بگهيەنى، ھەركەسى بەو جۆرەبى مرۆۋى ژيربى بىه خواى دانانىي و ناى پەرستى و، خوا ھەر ئەوەيە ھەموو گفتوگۆر بىي باوەرى ئىدوە بېيسىي، ئەزانى بەشاراوەى دەرونتان. پاداشتى چاكەر خراپەتان ئەداتەوە.

﴿ قُلْ یا اَهْلَ الکِتابِ لا تَفَلُوا فِی دِینِکُمْ غَیْرَ الْحَقِ ﴾ تو بلنی: ئهی خاوهن نامه کان ئیوه له و سنوره دهرمه چن خوا دیتاری کردووه بوتان له ئاینی خوتان به دهرچونیکی ناراست و نارهواو پوچ. نه له نرخی پیغهمهران کهم بکه نه وه و، نه به نارهوا ریزیان به رزبکه نه وه. له سنور ده رچونی جوله که کان ئه وه یه ئه لین: عیسا زوله و عوزه یر کوری خوایه. گاوره کان ئه لین: عیسا خوایه ئه و ئایه ته هه رچه نده روی پی کراوه بولای خاوه ن نامه کان به لام له ناوه روک هموو خاوه ن نامه کانی تسر ئه گیریته وه. ئیسلام له بنچینه دا زیان و سودی ناوه روک هموو ناوه ته دهست خوای مهزن، ههموو که سی به بی جیساوازی به نده ی خوایه و بی خوی بوخوی توانایه له به رده م خوادا، ئاده میزاد له به رانبه رخوادا پیویستی به نویندری نیه، خوی بوخوی له خوا بیاریته وه.

﴿ وَلا تَتَبِعُوا أَهْواءَ قَوْمٍ قَدْ صَلُوا مِنْ قَبْلُ وَأَصَلُوا كَشيراً وَصَلُوا عَنْ سواءِ السَبيلِ ﴾ وهئيزه ى خاوه ن نامه دواى ههواو ههوه س و ئاره زوى تاقمى مهكهون به راستى لاياندابوو له ريّگه ى راستيان لى وونبوو به ركه هاتنى له ريّگه ى راستيان لى وونبوو به ركه هاتنى پيغهمه ر ﴿ اللهِ وَرَوْر كه سيان لادابوو له ريّگه ى راست و خواپه رستى، خوشيان لاياندابوو له نياز كردنى ريّگه ى راستى مام ناوه ندى ئيسلام و ناوه راستى ريّگه ى ئاينيان نه گرتبوو،

ههندیکیان پلهی خوایهتیان ئسهدا به عیسا، ههندی تریان نهیاندایه پال عیسا کاری ناشایسته.

ئهوانهی رابواردن لهو ئایهته دا کاری خاوه ن نامه کانه. به لام ئیسلام لــه یه کـهم جـاری هاتنی پیغهمه رهوه رینگهی مام ناوه ندیان گرتوه له سـنوری دیـاری کـراو لایـان نـه داوه، پیغهمه ریان نهبرده پلهی خوایی، ئهوپه ری ریزیان گرتوه له ههموو رویه و کهوه. بـق نموونه: پیغهمه رخوا فه رمانی پیداوه بلی: به موسلمانان من مروّقیکم ههروه ک ئیوه، به و جوّره پیه سپیردراوه له لایه ن خواوه، خوای ئیوه و من ههریه که.

جاری پیاوی چووه خزمهت پیغهمهر ﴿ ﴿ الله ترسی گهوره یی پلهی پیغهمهر لهشی هاته لهرزین. پیغهمهر فهرمووی: ئارام و لهسهرخوّبهو مهترسه، من کوری ژنیکم شوربای گوشتی ئهخوارد. ئایینی ئیسلام بهو جوّره فهرمانی داوه به موسلامانان که له ریّزگرتنی پیغهمهردا له سنور دهرنه چن، پیّویسته ههمو پلهیه بدهن به پیخهمهر جگهی پلهی خوایی.

﴿ لَعِنَ الذَیْنَ کَفَسُرُوا مِنْ بَنِی إِسْرائیلَ عَلَی لِسانِ داوُدَ وَ عِیسی أَبْنَ مَریّبَمَ ﴾ بی بهشکراوان له بهزهیی و میهرهبانی کهسانیکی ئهوتو باوه پیان نههینابوو له بهنو ئیسرائیلی لهسهر زمانی داوود له نامهی خویا که زهبوره نهفرهتی کردوه له دانیشتوانی (ئیله): قهده غهی کرد لهوان یههوی سروشتی خواوه بوی که پاوه ماسی نه کهن له روزی شهمهدا، کاتی له فهرمانی خوا دهر چون پارایه وه له خوا تولّهیان لی بسینی، خوا کردنی به مهیمون بی بهشکراون له بهزهیی و میهره بانی خوی و، له سهر زمانی عیسایش له ئینجیلدا به هوی لادانیان له فهرمانی خوا، ئهوه بو پینچ ههزار کهسیان داوایان کرد له عیسا له ئاسمانه وه سفره یکی پی له خوارده مه نیان بونه وه، دوایی ئهوان بیخون باوه پرهینن. کاتی سفره یکی پی له خوارده مهنیان بونه وه، عیسا فهرموی: ئهی خوایه بی بهشیان له بهزه ی میهره بانی خوت بکه ههوه که ماسی راوکهره کانی روزی شهمه بی بهش کرد له بهزه ی میهره بانی خوت ئه و ئایه ته ههرچه نده به روواله تده رباره ی بهنو ئیسرائیلیه کان هاتوه ته خواره وه

به لام ههموو ئهو کهسانه ئه گریشه وه باوه پر به فهرموده کانی خوا نهیه رن و له سنور ده رنه چن.

لهو ئايهته دا خوا بزمانی ده رخستوه که دروسته نه فرین له بی باوه ران بکری با له بر بروه ی پشتی پیغهمه رانبن، بزمانیشی رون ئه کاته وه باوك و باپیر نابنه هوی قه ده غه کردنی نه فرین له وان.

﴿ ذَلِكَ بِما عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴾ ئەو نەفرىنـــە ســەختە بــە ھــۆى ئــەوەوە بــوو بــى فەرمانى خوايان كردبووە سەر پىغەمـــەران و لـــەو ســنورە دەرچوبون.

کائوا لآیتناهر ن عَنْ مُنْکَرِ فَعَلُوهُ لَبِسْ ماکائوا یَهْعُلُونَ ﴾ لمو بی باوه پانه واز نایه نن له هیچ خراپه یه کردویانه و بریان لوابی، لمه به به به به بی فه رمانی بوبو به په وه ستیان هیچ که سیکیان به رگری له خراپه یه نهویی تریان نه نه کرد و نامو ژگاری یه کتریان نه نه کردو سه رشو پی که سینکیان به رگری له خراپه ی خوا نه نه بون. سویند به خوا خراپ شتیکه نه وان نهیکه نه له کم دنی بی فه رمانی خواو لائه ده ن له سنوری خواداو ده ست دریژ نه که نه سه پیغه مه ران نه و نایته پیروزه وامان پیشان نه دا نه و خراپه کردنه یان وه نه بی کاری یه کیکیانی به ته نه الله و نایته پیروزه وامان پیشان نه دا نه و خراپه کردنه یان وه نه بی ناسایی جوله که کان له سه رده مه ی ناسایی جوله که کان له سه رده مه ی نیمه یشدا شاگرده کانیان له هموو پوی زه ویدا به تایه تی شاگرده کانیان له نیو و لاتی موسلاماناندا که ده قاو ده قی کرده و هیان په و شتی نه و جوله کانه یه کردنی هه موو خراپه لایان په سه نده ، بگره خویشیانی پیوه هه لنه کیشن، بو پون کردنه و می نه و مه به سته خراپه یه لایان په سه نده ، بگره خویشیانی پیوه هه لنه کیشن، بو پون کردنه و می نه و مه به سته زانایان موسلیم و بو خاری نه گیرنه وه له پیغه مه ره وه های فه درموی:

ئیّـوه پــهیپهوی کهسـانیّك ئهکـهن لــه پیّشــتانهوه بــوون، دووایــان ئهکــهون ویــــــهی دوواکهوتنی تیریهك به دووای یهکا، به جوّری ئهگهر ئهوان بچنه نیّو کونـــی سوســـهمارهوه

ئيرەيش ئەچنە نيو ئەو كونــەوە، ووتيــان: ئــەي فروســتادەى خــوا جولــه كـــەو گاورەكــان، فەرموى:

نهی کین؟ههروهها نهگهر یه کی لهوان له ناوه راستی رینگهدا بچینه لای ژنبی خوی، ئیوهیش نه یکهن. ههروهها نهو نایه ته به لنگهیه لهسهر نهوهی قهده غهیه هاو ریتی و دانیشتن لهگه ل تاوانباران، فهرمانیشی داوه وازیان لی بهینری و کوچ نه کری بولایان.

﴿ ترى كَفيراً مِنْهُمْ يَتَوَلُونَ الذَيْنَ كَفَرُوا ﴾ تۆ ئەبىنى زۆر كەس لەو جولەكانە ئەوپەرى كىنەو دڵ بىسان ھەيە لەگەڵ موسلىمانان، لەبـەر ئەوانەيشــە: دۆســتايتى ئەكــەن لـەگــەل كەسانىكى ئەوتۆ باوەريان نەھيناوە لـە بت پەرستان و ھانيان ئەدەن لـەدژى موسلىمانان.

نهو ئايهته لهوهوه هاتووه كه زوربهى جولهكهكان پشتى يت پهرستهكانيان ئـهگرت لـهوان لـهدژى پيغهمهر ﴿ ﷺ ، هانى بت پهرستانيان ئهدا بۆ ئهو مهبهسته، بگـره زورتـر لـهوان دوژمنايتى پيغهمهريان ئهكرد، لـهگهل ئهوهيشدا پيغهمهر بـاوهږى بـهخواو بـه پيغهمهرايتى موسا ههبووهو بهراستى تهورات. ئهو كهسانه ئهوان دوستايهتيان ئهكردن بت پهرستبوون و باوهريان نه به موساو نه نه به هيچ ئاينى نهبوو لـهگهل نامهكانيان، چاكتر بــو جولهكـهكان ئهوهبو ياريدهى پيغهمهريان بدايه لـهدژى بت پهرستان.

به لام جوله که کان همر له کونه وه باوه ریان به کوکردنه وه یاره و دارایسی هه بووه بازرگانیان به ئاینی خویان دائه نا، نه ک خواپه رستی، هه میشه دژی مروفایتی و ئاشتی بوون.

بۆزانین: جوله که کان دهستیان گرتبوو له مهدینه دا به سهر قازانج و بازرگانی ناوخوّی مهدینه. بت پهرستانیش دهستیان گرتبوو به سهر قازانج و بازرگانی دهرهوه دا. پیغهمه مهولتی داو کاری کرد بو رزگار کردنی دانیشتوان و سهربه خوّی بازرگانی و لهدهستی ههردوو لایانی دهربه پینی بو سودی دانیشتوان، نهو کاره ی پینهمهر و پینیهمهر و پینیه دری سودی همردوو لایان بوو، بوّیه قهولیان کرد به یه که دری پینهمهرو باوه پرداران، ههروه ها له مهرده مهی نیمه شدا سودی زاوینی به سراه به سودی و و لاتانی داگیر کهرو خوین مژانه و مهرده مهی کنیمه شدا سودی زاوینی به سراه به سودی و و لاتانی داگیر کهرو خوین مژانه و مهرده مهی کنیمه شدا سودی زاوینی به سودی و و لاتانی داگیر کهرو خوین مژانه و مهرده مهی کنیمه شدا سودی زاوینی به سودی و و لاتانی داگیر که دو خوین مژانه و مهرده مهی کنیمه شدا سودی زاوینی به سودی و و لاتانی داگیر که دو خوین مژانه و مهرده مهی کنیمه شدا سودی زاوینی به سودی و و لاتانی داگیر که دو خوین مژانه و مهرده مهی کنیمه شدا سودی زاوینی به سودی و و لاتانی داگیر که دو که دو که داد دارد که داد که داد که دو که دو که داد که دو که داد که دو که داد که که داد که که داد که

﴿ وَلَكِنَ كَثَيْوًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴾ و به لام زوّر كهس له خاوه ن نامـه كان دهرچـوون لـه بازنهى باوه رهينان، مهبهستيان به باوه ر به خواو به ئـايين نيـه، جگـه لـه سـودو قـازانج و بازرگانى باوه ريان به هيچ شتى نيه. ئهوهى ريّك و پيّكبى لهگهل پيشـهوهى ئـهو ئايهتـه وا ديياره ئهو پيخهمه ره موسابى و مهبهست لـهو شتهى هاتووه ته خواره وه تهواراتبى و مهبهست لـهو شتهى هاتووه خواره وه تهواراتبى و مهبهست لـهو لـه كهانبن.

به یاریده ی خوا کوتایی به نوسینی جزمه شهشهم هات له ریکهوتی ۵ – ۳ – ۹۹۹ زایینی به یاریده ی به رانبهر به ۷۱ده ی زیلقه عیده ی سالتی ۹۹۱۰ – کوچی.

به ناوی خوای بهخشندهی میهرهبان

درودی بی پایان لهسهر گیانی پیخهمهری مهزن و لهسهریارو یاوهرانی بی.

كاتى ئازارى قورەيشيەكان پەرەى سەند، يىغەمەر ﴿ ﷺ فەرموى بە موسلىمانان:

چاك وايه ئيوه بلاوبنهوه به وولاتاناو له مهكه دهرچن. ئــهوانيش داوايان كـرد بـۆ چ جینگهیهك بچنن؟ پیغهمهبهر ﴿ ﷺ ئامۆژگاری كىردن و فـهرموی: بـرۆن بــۆ هــهریمی حدبهشه، ياشاكديان دادپهروهرهو ستهميش لاياناكري هيچ جوّري هدتا خوا دهوريْكمان بوّ ئەكاتەوە. كۆمەلى لـە باوەرداران چوون بۆ حەبەشە ھەندىكىان بە تەنھا و ھەندى تريــان بــە خیزانهوه. بو پاراستنی ئاینه کهیان پشتیان به خوا بهست، ژمارهیان گهیشته یازده پیاو چوار ژن، زۆر به خۆشى لـه پالــی نەجاشىدا ژيان. دانيشتوانى مەكە ئەو كۆچەيان زۆر لاگــران و دژواربو، زۆر ترسان ئايينى ئىسلام لى حەبەشە بلاوبىتەو، بىز بەرگرى كىردن لىمو مەبەستەدا دانیشتوانی مەكە عمرى كورى عاص بەر له موسلمانبوونی عــهبدولاى كـورى رهبیعهیان نارد بۆلای نهجاشی و دیاری زۆر به نرخیان لـه کالاو قوماشی مهکهیان بۆ، بــرد هدروهها دیاریشیان نارد بو همه موویه کی له زاناکانی حدیدشه، همول بدهن بهر له موسلمانان بكهونه گفتو گو له گهل نه جاشيدا هه تا موسلمانان بداته دهستيان، چونه لاى نه جاشی و ووتیان تاقمی له ئیمه هاتوته لای تؤوبونه ته هؤی ناکوکی و خویسن ریشری لسه ناكهم ههتا گفتو گويان نهبينم و نهزانتم چ شتى ئهلين؟ لمه دوايدا موسلماناني له گهل ئەواندا كۆكردەو ەو لاى خۆى، جەعفەرى كورى ئىلەبو تالبى ئىامۆزاى پىغەمەر ﴿ ﷺ فَ كەوتە گفتوگۆ لەگەل نەجاشىدا، بۆ دانىشتوانى روون كردەوە ئەو شتە نالەبارانــەى بــەر له ئیسلام لهسهری بوون، وهك گومرایی و داوین پیسی و زینده به چال كردنی ژنان كاری زۆرى ناپەسەند بۆيشى رون كردنەوە كە ئىستا لەم كاتەدا موسلىمان بووين رەوشتى بەرزو بهریز بووه به پهشهمان به هری فروستادهیه کی بهرزهوه نهجاشی و فهرمووی چ شتیک لایــه

لموهی هاتووه ته خواره وه بوّلای موحه مدد ﴿ الله بوّمانی بخوید مره وه جهعف مری ته یار سوره تی (مهریه می) به سهردا خوید ده وای نه جاشی و زاناکانی گاوره کان ده ستیان کرد به گریان هه تا ریشیانته ربوو به هوّی کاریگه ری قورئانی پیروّزه وه، بوّیه نه جاشی ف مرموی: سوید م به خواو ئه و شته ی هاتوه ته خواره وه بوّ لای عیسا، ئه وه یه هاتوه ته خواره وه بولای موحه مد له گه ل ئه وه ی عیسادا له یه ک سهر چاوه وه هاتونه ته خواره وه، به عمری کوری عاصی و و ت: لیّره ده رجن خوّت و هاوریّکانت، من ئه موسلمانانه ناده مه ده ستان، دیاریه کانی خوّیشتان به نه وه، من پیّویستم بی ی نیه.

به رونی خوای مهزن ئه و باسه مان بق ئه کا، دوای ئه وه ی باسی دو ژمنایتی و دل پیسی جوله که کانی بق کردین، ئیستاش ئه و دو ژمنایتی و دل ره قی ئه وانمان بق دووپات ئه کاته و له گهل باسی دو ستایه تی هه ندی له گاوره کانی ئه و کاته بق موسلمانان، به راوردی یه کیان ئه کاو ئه فه رموی:

 وَنَظَمَعُ أَن يُدْخِلَنَا رَبُنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّلِحِينَ ﴿ فَأَثْبَهُمُ الْمَعُولِ الصَّلِحِينَ ﴿ فَأَثْبَهُمُ اللَّهُ مِمَاقَالُواْ جَنَّاتٍ بَجَرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَ رُخَلِدِينَ فِيهَا اللَّهُ مِمَاقَالُواْ جَنَّا مُأْلَمُ حَسِنِينَ ﴿ وَاللَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَنَّا الْمُحَسِنِينَ ﴿ وَاللَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَنَا اللَّهُ الْمُحَسِنِينَ ﴿ وَاللَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَنَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ الللللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللللّهُ الللّهُ الللّه

﴿ لَتَجِدَنَ أَشَدَ الناسِ عَـداوةً للذيْنَ أَمَنُوا الْيَـهُودَ ﴾ بهراستى تـز دەسـتت ئەكـهوى سەخترىن ئادەمىزاد لـه بارەى دوژمنايەتيەوە بـۆ كەسـانى باوەريـان ھىنـاوە جولـهكـهكانن، چونكه چونەتە خوارەوە لـه پەيرەوى كردنى ھەواو ھەوەسى خۆيانا، بى شەرمانە پىغەمەران بەدرۆ ئەخەنەوە.

﴿ وَالذَيْنَ أَشْرَكُوا ﴾ وه كهسانيكى ئـهوتۆبن هاوبهشى بۆخـوا دائـهنين، وهك بــت پهرستان، چونكه زۆر به سهختى ياريدهى ستهم كــاران ئـهدهن، ئــارهزۆى زۆريــان بــۆلاى لاسايى كردنهوهى پيشوهكانيان ئهروا لـهبى باوهريداو چونهته خوارهوه لـه دل رەقيدا.

زور که سهه نه فه و نایه ته نه که ن به به لگه له سه ر نه وه ی نایینی گاوره کان نزیک و له نایینی نیسلامه وه هه تا نایینی جوله که کان. نه بی بزانین نه و که سانه له هه له دان، چونک ه نه گه ر مه به ست له نایینی گاوره کان به ر له ده ست کاری بی زور راسته، نایینی نه گوراو لای خواو پیغه مه ران یه که و سه رچاوه یان یه که له لایه نیروباوه ره وه و یه ک بنچینه یان هه یه نه گه ر مه به ست له ناینه کانیان دوای ده ست کاری کردنیانی، هه ردوو ناینه کان وه ک یه کون ناینی راستی نیسلامن.

ئەوەى راستى بى دوژمنايەتى جولەكەكان و بت پەرستان بوبون بەيەك بىۆ دوژمنايـەتى كردنى ئاينى ئىسلام و بۆ گەشەنەكردنى سروشى بانگەوازى ئايينى ئىسلام و بۆ گەشەنەكردنى سروشى بانگەوازى ئايينى ئىسلام ل

ئهوهی ئیمه نوسیومان چاکترین ههلبراردهیه بو مهبهست لهو ئایهته، به جوّری تر رونسر دورژمنایتی جولهکهکان و بت پهرستان بو موسلمانان مهبهستیکی جیهانیه و بهس. به الام جولهکهکان به ناویی ئایینه وه به دوو رویی رووالهت و بهرجاوی ئهیکهن. وینه ی ئه و روّ زورترین له و کهسانه خوّیان به موسلمان ناو ئهبهن به ناوی ئاینه وه وه سامانی زوّر پهیدا ئهکهن. ئهگینا ههردووالای جولهکه و بت پهرستان هاوبهشن له رهگهز پهرستی و گهلایتی پهرستن. به الام بت پهرستان دل نرم و دهست کراوه ترن له بیر کردنه وهیان و سهربهستی گفتو گویاندا، بویه زوّر به کهمی و به ده گههن باوه ریان هیناوه.

و رَلَتَحِدَنَ اَقْرَبَهُمْ مَو دَهً للذَيْنَ اَمْنُوا الذَيْنَ قَالُوا إِنا نَصارى ﴾ وهتو بهراستى دهستت نه كهوئ نزيكترين ئادهميزاد له بارهى دوستاييتهوه بو كهسانيكى ئهوتو باوهريان هيناوه بسه ئايينى ئيسلام كهسانيكى ئهوتون ووتويانه: ئيمه گاورين. ئهوهيش زور راستهو ئهبينري گاورهكان لهو كاته دا فهرمان بدهن به چاوپوشى و ليبوردن و لى خوشبوون له يهكترى و دوستايهتى با لهگهل دو ژمنى خويشانبى، له دهست گيروى كردنى ئادهميزاد كون و تازهيان پيچهوانهى جولهكهكانى ئهوكاتهو ئيستان. بهلام گاورهكانى ئهم سهردوهمهو بت پهرستان له كون و تازه داو له ههموو كاتيكاو بهكرى گيراوهكان و شاگردهكانى ئهم سهردهمهيش خوو رهوشتى جولهكهكانيان گرتووه بو دو ژمنايتى كردنى موسلمانان و گهلانى بى دهستهلات. خواى مهزن مهرجى ئهو نزيكونهوهى گاورهكان له موسلمانانهوه بومان رون ئهكاتهوه و ئهفهرموى:

﴿ ذَلَكَ بِأَنَ مِنْهُمْ فِسَيِسِينَ وَزُهْبَاناً ﴾ ئەو نزكىترىن دۆستايتىدى گاورەكان بىه ھۆى ئەوەوە بووە بەراستى ھەندى لەوان زانابوون بە ئايىنى عىساو ناملەكانى خۆيان و راست ويژبوون و پەيرەوانى خۆيانيان بەراستى پەروەردە نەكردو، ھەيانبوو خوا پەرسىتيان ئىەكرد لەكلىنسادا وازيان لە جىھان ھىنابوو، ژنيان نەئەھىناو شويان نەئەكرد.

﴿ وَأَنْهُمْ لا یَسْتَكُبُرُونَ ﴾ وه نه و تاقمه به راستی خوّیانیا به گهوره دانه نه ناستی نایینی ئیسلامدا کاتی راستیان بو ده رکه و تایه و هریان ئهگرت، وه که هاوری گوّیان له دانیشتوان ئهگرت و ینه ی نه چاشی پاشای حه به شه و زاناکانیان و خوا په رسته کانیان. به پیچه و انه جوله که کان و گاوره کانی ترو کار به ده سته کانی نه م سه رده مه ی ئیمه.

هدندی که سانی ساده هدن ئه و ئایه ته یی پیشه و مو ئایه ته کانی دووایی ئه که ن به به لنگه که گوایه قورئان لایه نی همندی له بی باوه ران ئه گری و دژی ههندی کیانه، ئه و که سانه ی له مهر ده مه ی ئیمه دا زورن. که واته پیویسته مانای ئه م چوار ئایه ته ی دووایی به جوری بکه ین ریگه له و خوفروشانه بگری له ئایین لایانداوه.

به راستی هه رکه سی له م چوار ئایه ته وورد ببیته وه گومانی نامینی که هه ریه کی له و ئایه تا نامینی که هه ریه کی له و ئایه تا به تا نامینی که هه ریه کی نامینی تا نامینی نامینی که هه ری به نامی یه کرین و سه ربه خو نین له مه به سبت و ناوه رو کانی نه گرتو وه به ئایه ته که به ناشکرایی بومانی رون نه که نه وه که خوای مه زن ریزی گاوره کانی نه گرتو وه به جوری کی گشتی مه به به ستی خوای گه وره به و گاورانه هه ندینکی مام ناوه ندین له کاتی راستیدا دری ناوه ستن و وه ری نه گرن، وه ک له مانای رسته ی پیشود ا باسیان کرا، خوای مه زن به رون تر باسی نه کاو نه فه رموی:

﴿ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أَلْزِلَ إِلَى الرَسُولِ ثُرَى أَعْيَنُهُمْ تَفِيضُ مَنَ الدَمْعِ مِمَا عَرِفُوا مِنَ الْحَقِ ﴾ و هدرکاتی بییان بیستایه شتی نیرابوو بولای فروستاده ی خوا ئه و زاناو خوا پهرستانه لـه جهعفه ری کوری ئه بی تالیب تو نه بینی چاوه کانیان فرمیسك ئهریژن له به رشتی زانیان لـه راستی که بو تو نیرابووه خواره وه له قورئان، ئه وان که به و بهشه کهمه بیستیان باوه ریان و هینا ئه گهر زورتریان بیستایه باشتر باوه ریان ئه هینا و ئه گریان.

﴿ يَقُولُونَ رَبَنا أَمَنا فَاكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدِينَ ﴾ ثمليّن: ئهى پهروهرده كهرى ئيّمه باوه رمان هيّنا به قورئان و به موحهمد لهبهر ئهو شــتهى زانيمان لهنامه عرّدهى خوّمان و لهبهر شـتى پيشوه كان بوّ ئيّمهيان گيراوه تهوه كه پيخهمهرى ديّت، ئينجيليش مورّدهى داوه به هـاتنى و كاتى هاتنى هاتوه دوايى توّ ئيّمه بنوسه له گهل كهسانيكى ئهو توّ شايّتى ئهدهن به راســتى و به پيخهمهرايهتى موحهمهد ﴿ ﷺ له گهل كوّمهليّن موسلماناندا توّمارمان بكه.

مانای نهو نایهته دهری نه خا که ههندی له گاوره کان راستی ناسن، بزید چونه ناوی نیسلام به خواستی خویان و به باوه رهوه. می ژوو بو ی باسکردووین که می بوون له گاوره کان و نابی بخه له تین که گاوره کان ههموویان ئیسلامیان خوش نهوی، می ژوو بوی باس کردووین که کینه و رقی خاچ په سرتان بو موسلتمانان و ئیسلام بو له اماوبردنیان و بنه بر کردنیان نایه نه ژماره، بو نموونه: په لاماردانی زوربه ی زوری خاچ په رستان بوسه و فه له ستین و دوای بنه برکردنی دانیشتوانی نه نده لوس، ناله باری و خوین ریژی به ریتانیا له فه له ستین و دوای بنه برکردنی دانیشتوانی نه نه وانیش، کوشتن و دارو فه لاقه می نیتالیا له قودس و میسرو عیراق و سودان و جگه ی نه وانیش، کوشتن و دارو فه لاقه می نیتالیا له

تهرابلوسی روّژئاوا، کاری نارهواو ئازاردانی کاربهدهستانی فهرهنسا بو دانیشتوانی جهزائیرو تونس و مهراکیش و سوریا. ئهوانهو جیّگاکانی تر نابنه ژماره ههروهها جوّرج دهبل بوّشی سهروّکی ئهمهریکا له ۲۰۰۱/۹/۱۷ ووتی: ئیّمه جهنگی سهلیبی دهست پسی ئهکهینه، ههرچهنده دووایی به زمان نهك بهدل پهشیمان بویهوه. کهواته ئهبیی بزانین ئهو گاورانه باوهریان به ئایینی ئیسلام نههیناوه دورترینی ئادهمیزادن له خوّشهویستی موسلماناندا، بویه خوای مهزن ئهفهرموی:

﴿ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلُنا رَبُنا مَعَ الْقَوْمِ الصّالِحِينَ ﴾ وهئيمه بهتهماين كه پهروهردهكهرى ئيمه بمان خاته بهههشت لهگهل پياوچاكان و پهيرهوانى موحهمه كه دهرونيان پاك بۆتهه ه له خراپه به هزى وهرگرتنى ئايينى ئيسلامهوه.

﴿ فَاتَابَهُمْ الله بِمَا قَالُوا جَنَاتٍ تَجْسِرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ حَالِدِينَ فيها وَذَلِكَ جَزاءُ الْمُحْسِينِنَ ﴾ دوایی خوا پاداشتیان ئهداتهوه به هزی ئهو شتهی ووتیان و باوه پیان کرد به چهندین بهههشت ئهروا به ژیر در خته کانیان و ئهم لاولای کوشکه کانیان چهندین روباری ئاوی پاك بهرده وامن لهنیو ئهو بههه شتانه داو، ئهو بههه شتانه پاداشتی چاکه کهرانه که بیریان کردوه ته وه له گهوره یی خواو راستی شتی ها توه ته خواره وه بی سهر پیخهمه ر

﴿ وَالذَيْنَ كَفَـرُوا أَو كَذَبُـوا بِأَيَاتِنَا أُولِـكَ أَصْحَابُ الْجَحِيـمِ ﴾ وهكهسانيكى ئـهوتۆ باوهږيان نههيناوه نيشانه رون و ئاشكراكانى ئيمه به درۆئهخهنهوه، ئهو كهسانه دانيشــتوى دۆزهخن و يارى ئاگرن.

پرسار/ نهو نایه ته ههموو که سی نه گریته وه باوه پنه نه نایینی نیسلام و به نیشانه کانی و به نیشانه کانی و به در قیان بخهنه وه، نه بی هوی به ستنی نه و نایه ته به گاوره کانه و هنری چ شتی بی ؟

کۆمەلنی له هاورینکانی پیغهمهر ﴿ ﷺ ترسی خــوا پــهرهی ســهند بهســهریاناو وای لی کردن قهده غه بکهن له خوّمان رابواردن لهگهل ژنــهکانیان و خوّراکــی خـوّش نــهخوّن و بهرگی چاك نهپوّشن و واز له ههموو شتیکی جیهانی بهیّنن، خوّیان خهریك بکــهن بهشــهو نویژو روّژوگرتن.

پینهمهر ﴿ ﷺ بانگی کرد ئهم ئایهتانهی خوارهوهی بهسهردا خوینندنهوه، فهرمووی:

كَتَا يُّهَا ٱلَّذِينَ عَامَنُوا اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ الْكُمْ وَلا تَعَسَدُوا اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ الللْهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللْحُلْمُ الللْهُ اللَّهُ اللَّهُ الللْهُ الللْمُ اللَّهُ الللْمُ الللْمُ الللْمُ الللْمُ الللْمُ اللَّهُ الللْمُ الللْمُ اللللْمُ الللْمُ اللَّهُ اللْمُ الللْمُ الللْمُ الللْمُ الللْمُ اللللْمُ الللْمُ اللَّهُ اللْمُ الللْمُ اللَّهُ الللْمُ الللْمُ الللْمُ اللللْمُ الللْمُ الللْمُ الللْمُ اللْمُ اللللْمُ اللللْمُ الللْمُ

﴿ یا آئیها الذیْنَ اَمَنُوا لا تُحَرِمُوا طَیباتِ ما اَحَلَ الله لَکُمْ وَلا تَعْتَـدُوا ﴾ شهه کهسانیکی ئهوتن باوه پتان هیناوه ئیوه قهده غه مهکهن له خوتان خوارده منیه پاکه کانی شتی خوا رهوای کردووه بز ئیوه خواردنیان و زور خوریش مهکهن به جوری گهده تان ئازاری بی بگا، وه

ئیره له سنوره دیاری کراوه کانی خوا دهرمه چن و له خوارده مه نی رهواوه بچن بـ وّلای قهده غه کراوه کان زیاده خوّری بکهن.

﴿ إِنَّ الله لا يُحِبُ الْمُعْتَدِيْنَ ﴾ بەراستى خوا خۆشى ناوى كەسانىي لـە سنور دەربچــن و خواردەمەنى پاك و خۆش نەخۆن، يا زيادە خۆرى بكەن.

﴿ وَكُلُوا مِمَا رَزَقَكُمُ الله حَلالاً طَيباً وأتقُوا الله الذي أنتُـمْ بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴾ وهنينوه بخنون همندي لمهو شتانه خوا كردوني به خواردهمهني بغ نيّوه به خواردنيّكي رهواو پاك و بهتام و، نيّوه بترسن لمه خوايه كي ئموتو ئيّوه باوه رتان بهو خوايه هيناوه، ئهو شتانه بوي رهوا كردوون بو خواردنتان قهده غهى مهكهن لمه خوتان و رايش بويّسرن لمهكمال ژنهكانتان به گويّرهي ياسا، ماناي ئمو ئايهته لمه ئايهتي (١٦٨))ي سورهتي ئملبه قهره دا ماناي كراوه.

کاتی نه و دوو نایه ته یی پیشوو ها ته خواره وه بن خواردنی خوارده مه نی پاك و رابواردن له گه ل ژنه كانیان، هاوریکانی پیغه مه ر هر هر و و تیان: ئه ی فروستاده ی خوا: چ شتی بکه ین ده رباره ی ئه و سوینده ی خواردوومانه نه چینه لای ژنسه كانمان و خواردن و خواردنودی خواردنودی د دانه وه و فه رموی:

الكُنُواخِذُكُمُ اللَّهُ وَلَكِن يُوَاخِذُ كُم اللَّهُ وَلَكُمُ اللَّهُ الْمُعَنِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ الْمَعْنَدُمُ اللَّهُ المُعْنَامُ المُعْمَونَ المَعْنَامُ المُعْمَونَ المَعْنَامُ المُعْمَونَ المَعْنَامُ المُعْمَونَ المَعْنَامُ المُعْمَونَ المَعْنَامُ المُعْمَونَ المَعْنَامُ المُعْمَونَ المُعْمَونَ المُعْنَامُ المُعْمَونَ المُعْمُونَ المُعْمَونَ المُعْمُونَ المُعْمُونَ المُعْمُونَ المُعْمُونَ المُعْمِعِي المُعْمِعِمُ المُعْمِعِي المُعْمِعِم

و لا یُواخِدُکُم الله باللغو فی ایمانِکُم کو اسزای نیره نادا له جیهانداو گوناهتان ناگا و بریتی بو نادری به هوی گفتو گویه کتانه وه نیازی کردنی شتی یا نه کردنی شتیکی تیدا نهبی، وهك نهوهی له دهمی که سینکه وه ده رئه چی به بی نیاز و نه لین: نه به خوا وانیه. به خوا وایه، لای پیشه وا حه نه فیه وه سویندی بی نیاز نهمه یه: سویند بخوری به گویسره ی گومان و بلین: سویند به خوا فلان شت کراوه. یا بلین: فلان شت نه کراوه. به گویسره ی گومانی خوی، نه و فه رموده ی حه نه فیه بیروبو چونی هه نه نیکه له زانایانی شافیعیه کان. مانای شه رسته یه له نایه تی (۲۲۵)ی سوره تی نه له به نه کوروه.

﴿ وَلَكِنْ يُؤْخِدُكُ مَ بِمَا عَقَدْتُ مَ الأَيْمَانَ ﴾ وهبه لآم خوا سزاى ئيّوه ئه دا به هوى به ستنه وهى سوينده كانتان به دهم بيليّن و به دلّ نيازى كردنى يا نه كردنى شتى بكهن. ئه و كاته دواى شكاندنى سوينده كانتان سزاتان ئه دا له جيهاندا به داوا كردنى بريتى دان.

﴿ فَكَفَارَتُهُ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أُوسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ ﴾ دوای بریتی دان بـ ق شکاندنی سویّنه کانتان و لابردنی گوناهه کانتان: خوارده مه نی دانه به (۱۰) ه که سی هه ژار که بریتی یه له به خشینی هه ریه که له و (۱۰) ه که سه ئه ندازه ی (۵۸۳) گرام دانه ویّله لـ ه برنج و گه نم و جوّو خورماو تریّ. بـ هلای حه نه فیه کانه وه بریتی یـ ه (۱۱۲۱) گـرام، ئـ هو خوارده مه نیه له مام ناوه ندی شتی ئیّوه ده رخواردی خیزانه کانی خوّتانی ئـ هده ن بـ ه زوّری ئه ندازه ی نرخه که ی نه زوّر گرانبی و نه زوّریش که مبیّ.

تەفسىرى زمناكۆيى

﴿ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيامُ ثَلاثَةِ أَيَامٍ ﴾ دوايي هەركەسى دەرستى نەكەوت يەكى لـەو سيانه بۆ بريتى دان، دوايى ســى رۆژ گرتــن لـەســەر يــەك بگــرى يــا ھەرماوەيــه رۆژى بگــرى، ھەرچەندە بەلاى ھەندى لــه زانايانەوە پــۆيستە ئەو سى رۆژوە لـەسـەر يەكبن.

﴿ ذلِكَ كَفارة أَيْمانِكُمْ إذا حَلَفْتُمْ وَأَحْفَظُوا أَيْمانَكُمْ ﴾ نهو چوار شتانه باسكران بريستى دانن بۆ سوينده كانى ئيوه و لابردنى گوناه بهسهرتانه وه همركاتى سويندتان خواردو شكانتان، وه ئيره ئاگادارى سويند خواردنى خوتان بكهن و كهم سويند بخون و بو هموو شتى سويند مهخون، به گويرهى توانا هه تا بۆتان ئهلوى سويند مهخون، خواى مهزن مهكهن به نيشانه و بو سوينده كانتان.

ههموو موسلمانان پیک هاتوون لهسهر نهوهی که سویند خواردن به جگهی خواو ناوهکانی خواو قورئان دانا بهستری. بهلای پیشهوا حهنهفی به قورئانیش دانابهستری.

سویند به پیخهمهران و دوستانی خواو بهسهری باوك و جگهی ئهوانیش دانابهستری، چاكیش نیه لای یاسای ئیسلام، بریتشیان بو نادری. بهلای پیشه ئه حمدهوه به تهنها سویند به پیخهمه و هیگی دائهبهستری. به لام دوای تهماشا کردنی نامه کانی حهنیه لیه کان ئه بیروبو چونه که شهدم دهست نه کهوت. خوا ئهیزانی.

خوای مهزن له بارهی خواردنهوهی (مهیدا) چوار تایهتی ناردوهته خوارهوه:

 میّوژو سرکهو شتی تریش) سورهتی نه حل ثایه تی (۲۷)، رون و ناشکرایه هاتنه خوارهوهی ئهو ئایه ته له کاتیکا بووه (مهی) خواردنه وه قهده غه نهبووه.

۲ – کاتی عومه ری خه تاب و مه عازی کوری جه به ل له باره ی خواردنه وه ی مه یی و کردنی قوماره وه پرسیاریان کرد له پیغهمه ر ﴿ ﷺ : وه لام له لایه ن خواوه ها ته خواره وه و فهرموی:

﴿ قُلْ فِيهَا إِنْمٌ كَثِيرٌ وَمَنافِعُ للناسِ ﴾ تـ قر بلنى: لهمه يى و قوماردا ههيه گوناهيكى گهورهو چهندين سوود بق ئادهميزاد. له دواى هاتنه خوارهوهى ئه و ئايه ته زقركه سكوناهه گهوره كهيان رهجاو كردوو وازيان لى هينان. ههندى تـ تهماشاى سوده كانيان ئهكردو وازيان لى نه فينان. سوره تى ئهلبه قهره ئايه تى (۲۲۲).

۳- له میوانداری عبدالر هنی کوری عهوفدا هاور یکانی پیغهمه روسی ها مهیان خوارده وه سهرخوش بوون، کاتی نویژی مهغریب هات یه کی لهوان بو به پیشهوای نویش له نویژه کهدا ووتی: ﴿ قُلْ یا آیها الْکافِرُونَ آعُبُدُ ما تَعْبُدُونَ ﴾ به نهخویندنه وهی پیتی (لا) به و بونه وه تایه تی (۲۳) ی سوره تی نیساء ها ته خواره وه فهرموی ﴿ لا تقربوا الصّلاة وأنتم سکاری ﴾ یانی ئیوه نزیك نویژ کردن مه کهونه وه وه نیوه سهرخوش بن ههندی له موسلمانان وازیان نههینا له خواردنه وهی مهی، به رله نویژ کردن به ماوه یه که سهرخوشی نویژه کهیان نه کرد.

3 – عهتبانی کوری مالیك میوانداری ههندی له موسلمانانی کرد، سهعدی کوری ئهبی وه قساس یه کی بوو له میوانه کان، خوارده مهنیان خوارده مهیشیان خوارده وه سهرخوش بوون، له کاتی سهرخوشی سهعدی کوری شهبی وه قساس دهستی کرد به خوه هلاکینشان و دهستی کرد به جنیودان به یاریده رانی پیغهمه ر پیه کی لهوانیش دووشه ویله ی هوشتره کو لاوه که ی دا بهسه ری سهعدداو سهری شکاند، دانیشتوان شله ژان و روداوه که یان برده خزمه ت پیغهمه ر پیه که وه له لایه که وه، له لای تره وه که

خوای گهوره نایهتی (۸۷–۸۸) نهم سوره ته ی نارده خواره وه به موسلمانانی راگهیاند که نه خوای گهوره نایهتی (۸۸–۸۸) نهم سوره ته ی نارده خوارده مهنیان قهده غه نه که نه که و هموو خوارده مهنی پاك و ره وا بخون و بیخونه وه، مهیش یه کی بوو له وانه پاك و ره وا بولایان له و کاته دا خوای مهزن رونی کرده وه ناره ق پاك نیه و قهده غهیه و فهرموی:

يَّاأَيُّهَا ٱلَّذِينَ عَامَنُوَ الْإِنَّمَا ٱلْخَعْرُ وَٱلْمَيْسِرُ وَٱلْأَنْصَابُ وَٱلْأَزْلَمُ رِجْسُ مِنْ عَملِ ٱلشَّيْطَنِ فَأَجْتِنبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُقْلِحُونَ فَي إِنَّمَا يُرِيدُ مِنْ عَملِ ٱلشَّيْطِنُ أَن يُوقِعَ بَيْنَكُمُ ٱلْعَكَاوَةَ وَٱلْبَغْضَاءَ فِي ٱلْخَبْرُ وَٱلْمَيْسِرِ الشَّيْطِنُ أَن يُوقِعَ بَيْنَكُمُ ٱلْعَكَاوَةَ وَٱلْبَغْضَاءَ فِي ٱلْخَبْرُ وَٱلْمَيْسِرِ وَيَصُدُّكُمْ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ وَعَنِ ٱلصَّلَوَةِ فَهَلَ ٱنْهُم مُنهُ وَن اللَّهُ وَأَطِيعُوا اللَّهُ وَأَلْمَ اللَّهُ وَالْمَاعِلَى اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَالْمَاعِلَى اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ الللْهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

﴿ یا ایُها الذیْنَ اَمَنُوا اِنَما لَحَمْرُ وَالْمَیْسِرُ ﴾ ئه ی که سانیکی ئه و تو باوه رِتان هیناو به راستی مه یی و قومار: (مه ی) بریتیه له شتی ئاده میزاد سه رخوش بکا، ئیتر هه ر ناویکیان هه بی هه بی له تو رما یا گه نم یا جو یا له شتی تر دروست بکری. قومار کردن به هه موو جو ره کانیه وه. به کاغه زبی یا شتی تر، دومینه بی یا تاوله یا هه شتی تربی و له سه ر پاره بی.

تەفسىرى زمناكۆيى

له نایه تی (۱۹) ی سوره تی نه لبه قهره دا ماناو مهبه ست لهمه یی و قومار به دریّری باسیان کراوه.

﴿ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَرْلاَمُ ﴾ وه نمو بتانه هه لتواسراون بق نموه ی پهرستنیان بق بکری، یا به پیروز بزانرین، همموو شتی تریش هه لتبواسرین بق ریزگرتن و وابزانسری پیست و فه پیان لی نموه شینته وه و به کارهینانی (نمازلام) و، مانای ووشه ی (نمانساب و نمازلام) له نایسه تی (۳) نمه سوره ته باسی کراوه، نسه توانری ته ماشای بکه ن. ووشه ی (نمازلام) نامه گرتنه وه خویندنه وه ی ناوله پیشه وه دانه گرتنه وه یشی نه گرینه وه.

﴿ رَجْسٌ مِنْ عَمَلِ الْشَيْطَانِ فَاجْتَنْبُوهُ لَعَلَكُمْ ثَفْلِحُونَ ﴾ همموو یه کی لهوانه به کارهینان و کردنیان پیسن و بیز لی کراوه ن له کارو کردهوهی شهیتانن و ثهیان رازینیته وه بو ئیسوه دوای ئیره دوور بکهونه وه لهو شته پیسه و نزیکیان مه کهونه وه، بو ثهوه ی ئیسوه رزگارتان بین له خرایه ی جیهان و رزگابین له سزای پاشه روز ژ.

﴿ إِنَّما يُرِيدُ الْشَيْطانُ اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَداوة وَالْبَغْضاءَ فِي الْحَمْرِ وَالْمَيْسَرِ ﴾ بهراستى شهيتان ئهيهوى دو رمنايهتى و رق و كينه بخاته نيوان ئيره و بيكاته هـ وى بچرانـى شـيرازهى دوستايهتى و كومهلايهتى و خزمايهتى ئيره لـه ريانى ئـهمروزتان بـه خواردنـهوهى ئارهقـهوه، چونكه ئادهميزاد كه سهرخوشبوو زمان دريژ ئهكا به گفتوگولى پيـس و ناپهسـهند، توشـى جو جولنى كارى نارهواى ئهكا، زورجاران سهرئهكيشى بولاى ئاژاوه و جهنگ لـه نيوانتان، وايش ئهبى تووشى داوين پيسى و دزى كردنتان ئـهكاو شـتى تـرى خـراپ و، بـه هـوى كردنى قومارهوه، چونكه ئهو كهسه بيدورينى رق و كينه پهيدا ئهكا لـهو كهسهى بيباتـهوه، وايش ئهبى دهست دريژى بكاته سهر دانيشــتوان دهست ئـهكا بـه دزى كردنى دارايـى ئادهميزادو دزى ئهو شتانه ميرى داويهتيه به دهستى، بهو بونـهوه موچهكـهى ئـهبرن و بـه ئادهميزادو دزى ئهى بهن بو گرتوخانه، زور جارانيش خوى ئـهكورى، خيزانهكهيشـى تووشـى كهلهبچهى ئهى بهن بو گرتوخانه، زور جارانيش خوى ئـهكورى، خيزانهكهيشـى تووشـى همدارى و دهربهدهرى ئهكا. لـه همموو شتى حرابى ئهوهيه كهمهيى و قومـار ئـهو كهسانه همرارى و دهربهدهرى و دهربهدورى و دهربهدورى و دهربهدهرى و دهربهدهرى و دهربهدهرى و دهربهدورى و دوربهدورى و دهربهدورى و دوربهدورى و دهربهدورى و دهربهدورى و دهربهدورى و دهربهدورى و دوربهدورى و

ئەيكەن ئەيانخاتە چالى گوناھەوەو پەرسىتنى خوايان لىەبىر ئەباتـەوە وەك خـواى مـەزن ئەفەرموى:

﴿ وَيَصُدُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللهِ وَعَنِ الصَلاةِ فَهُلُ النّمُ مُنْتَهُونَ ﴾ وهبه كارهينانى ئاره ق و قومار ئيوه لائه ده نه له پهرستن و يادى خواو له كردنى نويّژ يا له كردنى له كساتى خويا، دوايى ئايا ئيّوه كوّتايى ئههينن له به كارهينانى مه يى و قومار و لهسهر گهردانى خوّتان و ياخى بونتان له ئاستى فهرمانه كانى خواو دهر چون له پهرستنى خوا. يانى پيويسته ئير ئيّوه وازيان لى بهينن و به كاريان نههينن. چونكه ئاره ق خوّر ئه قلنى ناميّنى و ناتوانى پيويستى سهرشانى خوّى جى بهجى بهينى، روئه كاته رابواردن و ههواو ههوه سى خوّى، ئهگهر بييهوى نويّر بكا به گويّره ى ياساى ديارى كراو بوّى ناكرى. قومار چيش ههموو ئهندامه كانى ئه خاته كارهوه بوّ يارى كردنى قومارو بهده ست هينانى قازانج و نه دوّرانى ياريه كهى، ئهگهر بر ديهوه له خوّى بايى ئه بى و واز له كاركردن ديّىن، ئهگهر دوّرانى توشى خه فه ت و پهريشانى ئه بى، بير له فيّلى ئه كاتهوه بوّبه سهر گرتنه و مى دوّراوه كهى، به همهر چوّنى بى بير له خواو له نويّركردن ناكاتهوه، ئهگهر ههولى كردنيان بدا ئاگاى له به همهر چوّنى بى بير له دوّراوى پاره كهى ئه كاتهوه، ئهگهر ههولى كردنيان بدا ئاگاى له نويّره كهى نابى و بير له دوّراوى پاره كهى ئه كاتهوه.

دوای هاتنه خوارهوه ی ئه و ئایه تانه موسلنمانان بهیه کجاری ووتیان وازمان هینه و کوتای هاتنه خوارهوه ی نه و قورما هینا. دوایی پیغهمهر و کوتای به جارچی خوی جاریدا به کولانه کانی مهدینه دا بلنی: ئاگاداربن مهی قهده غه کراوه، دانیشتوان دهستیان کرد به شکاندنی کوپه کانیان و رژاندنی مهیه کان، به جوری نه و مهیه به کولانه کاندا نه روزیشت.

خوای مهزن فهرمانی به قهدهغه کردنی مهیی و قومار بتهوترئه کا و نهفهرموی:

﴿ وَأَطِعُوا الله وَأَطِيعُوا الرَسُولَ وَأَحْدَرُوا ﴾ وهئيّوه پديرهوى فدرمانه كانى خوا بكهن و ، پديرهوى فدرموده كانى پيغهمهر بكهن. به وازهينانتان له خواردنى مهيى و كردنى و هـــهموو قهده غه كراوه كانى ترو. بترسن لهسهر پينچى كردنى فهمانى خواو پيغهمــهر، لــهو شــتانهيش توشتان ئه بي له سزاى خوا له كاتى بي فهرمانى كردنتان.

تەفسىرى زمناكۆيى

﴿ فَانْ تُولَيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلاعُ الْمُبِينُ ﴾ دوایی نه گهر ئیوه پشت بکه نه فهرمانی خواو پیغهمهری خوا، به تایبه تی مهی خواردنه وه و قومار کردن، دوایی ئیسوه بزانس به راستی له سهر فروستاده ی ئیمه به راگهیاندنی ئاشکرا که فهرمانه کانی ئیمه به ئیسوه رابگهیه نی می کردنی ئیره زیان به فروستاده ی ئیمه ناگهیه نی و زیان له خوتان ئهده ن ، نیمه ئهزانین به ئیوه ی رائه گهیه نی و ئیره ش بیانوتان نامینی .

زانایان پینک هاتوون لهسهر ئهوهی کاتی قهده غه کردنی خواردنه وهی مهی هاته خواره وه هه ندی له هاورینکانی پیغهمهر ﴿ ﷺ ووتیان: ئهو که سانه ی بسرای ئیمه بسوون ئاره قیان خواردوه ته و به به نایه ته کردنی و ئیستا مردوون خوای مهزن چ شتیکیان لی ئه کا؟ بسر وه الامدانه و هیان ئهم ئایه ته هاته خواره و هو فهرموی:

لَيْسَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ اللَّهِ الْمَنْوَاْ وَعَمِلُواْ اللَّهِ الْمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّلِلِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُواْ إِذَا مَا ٱتَّقُواْ وَءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّلِلِحَاتِ ثُمَّ ٱتَّقُواْ وَءَامَنُواْ ثُمَّ ٱتَّقُواْ وَالْمَا اللَّهُ الْمُؤْمِنِ اللَّهُ الللْمُ اللَّهُ اللللْمُ اللَّهُ الللْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللْمُ اللَّهُ اللْمُ اللَّهُ الللْمُ الللْمُ الل

﴿ لَيْسَ عَلَى الذَيْنَ أَمَنُوا وَعَمِلُوا الْصالِحاتِ جُناحٌ فِيما طَعِمُوا ﴾ لهسهرئهو كهسانه ني به باوه ريان هيناوه و كرده وه چاكه كانيان كردووه هيچ گوناهي له شتيكا خوار دويانه و قده غه نه كرابو و لهسهريان و مردوون و ئهوانهيش زيندوون و ئاره قيان خوار ده وه ته وه له قهده غه كردني.

﴿ إِذَا مَا أَتَقُواْ وَأَمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾ كاتى خزيانيان پاراستبى لـه هاوبهشدانان بۆ خــواو لـــه خواردنــهوهى مـــهى و دواى قهدهغــهكردنيان، بروايشــــيان هينابــــى و تعفسيرى زمناكۆيى

بهردهوامیشبووبن لهسهری له دهرونی خوّیاناو، کسردهوه چاکسه کانیانکردبی دوای باوهرهینانیان.

﴿ ثُمَ أَتَقُوا وَأَمَنُوا ﴾ له پاشان خوّیانیان پارستبیّ له ههموو قهدهغهکراوی به بهردهوامی و باوه ریان هیّنابیّ به نیازی پاکهوه که ئهوانه قهدهغهکراون جیّگهی خوّیهتی.

﴿ ثُمَ أَتَقُواْ وَأَحْسَنُوا وَالله يُحِبُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴾ لــه پاشــا خوّيــان پارســتبــى لــه هــهموو گوناهــى بهبهردهوامـى و چاكهيان كردبـى لـهنيّو خوّيان و خوادا بــه نــهيّنـى و، خــوا خوّشــى ئهوى چاكهكهران و لـه دوا روّرُدا سزايان نادا.

خاوهنی تهقسیری (مجمع البیان) ئهلنی: مهبهست له خوّپارستنی یه که هم له و ئایه ته دا خوّپاراستنی له خوّپاراستنی دوهه م خوّپاراستنه له خوّپاراستنی له خوّپاراستنی سینههم خوّپاراستنه له ههمو و گوناهی و چاکهیش بکا.. ئه وی شایانی باسبی ئهمهیه:

نادهمیزای موسلمانی راست، نهبی خوّپاریزبی له همموو خواپهیه له همموو کاتیکداو له همموو بهسهرهاتیا، له تهمهنی لاوی و مام ناوهندی و پیریدا، لهکاتی خوّشی و تریشدا، به راستی ههرکهسی مردبی با بحری و به و شیّوانه بن پاشه روّژی له ناسایش و بی مهترسیدایه له سالی (نه خودهی بیه) شهش ههمین سالی کوّچی فروستادهی خوا فهرمانی دا به موسلمانان بوّ حه حردن، دوای له سهرهتای مانگی زیلقهعده دا، چونه دهرهوه بوون بریتی بوون نهو مهبهسته، هاوری کوّچکهران و یاریدهران نامادهی نهو چونه دهرهوه بوون بریتی بوون لهوان و به عهرهبه کانی تر، نهندازه یان ههزارو چوار کهسبوون، کاتی گهیشتنه گوندی زو خولهیفه که حموت میل له مهدینه وه دووره بهرگیّیان پوشی به حه ج و کهوتنه روّیشتن، نوخولهیفه که حموت میل له مهدینه وه دووره بهرگیّیان توشبوو، نهتوانرا به همموو شیّوهیه تاقم تاق م و پوّل پوّل گییان لهبهری کیّوی و بالنده یان توشبوو، نهتوانرا به همموو شیّوهیه بیان گرن و نیّچیریان بکهن، بوّ رون کردنه وهی فهرماندان بوّ نهو مهبهسته خوسوا فهرموی:

يَّنَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَيَبْلُوَنَّكُمُ ٱللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ ٱلصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَا حُكُمْ لِيَعَلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِأَلْغَيْبٌ فَمَنِ أَعْدَى بَعَدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابُ أَلِيمٌ ١ يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَانَقَنْلُواْ ٱلصَّيْدَ وَأَنْتُمْ يُحُرُّمُ وَمَن قَنْلَهُ مِنكُمْ ثُنَعَيْدًا فَجَزَآهُ مِثْلُمَاقَنْلَمِنَ ٱلنَّعَيِر يَعْكُمُ بِهِ عِذَ وَاعَدْلِ مِنكُمْ هَدْيَا بَلِغَ ٱلْكَعْبَةِ أَوْكَفَّنَرَةٌ طَعَامُ مَسَكِكِينَ أَوْعَدُلُ ذَالِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرُهِ عَفَا ٱللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَ نَنْقِمُ ٱللَّهُ مِنْ أَوْاللَّهُ عَنْ يُزُّدُ وَٱلنِّقَامِ ٥ أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ ٱلْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَنَعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَجُرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيَّدُ ٱلْبَرِّمَادُمَّتُمْ حُرُمَا وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِي إِلَيْهِ تَحْشُرُونَ 📆

﴿ یا اَیُها الذیْنَ آمَنُوا لِیَبْلُونَکُمْ الله بِشَییءٍ مِنَ الْصَیْدَ ثَناله اَیْدِیکُمْ وَرماحُکُمْ ﴾ ئـهی کهسانیکی ئهوتو باوه پتان هیناوه به پاستی خوا ئیوه تاقی ئه کاته وه به شتی له نینچیره کـان و گییاندارانی کیوی که توشی ئیوه ئهبن دهستتان ئه گا به و نینچیرانه نزیکتان بن یـا منالابن و بینچوله بون ئهتان توانی بیان گرن، وه پرمه کانتان پییان ئه گهن ئه گهر دوربن و گـهورهبن و بیان کوژن وه کهره کیویه کان.

﴿ لِيَعْلَمُ اللهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ﴾ بۆ ئەوەى خوا بزانى بىـ كەسـى لــەخوا ئەترســى لــه نهينىدا بە خۆگەرانەوە لــه گرتنى نىـــــىرەكان بە گشتى.

﴿ فَمَنْ أَعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ دوایی هدرکهسی له سنور دهربچی راوی گیاندارانی کیوی بکا پاش نهوهی خوا نهیهوی تاقییان بکاتهوه لــه راوکردنی گیاندارانی کیوی، دوایی بر نهو کهسه ههیه سزایه کی نازاردهر......

۱ - بۆ ئەوەيە بەندەكانى خۆى ئەوەى لە دەرونيانا داپۆشراوە دەرى بخەن و دانيشتوان
 ببينن و، چونكە خواى مەزن سزاى ئادەميزاد نادا لەسەر شاراوەى دەرونيان ھەتا لــەوا
 پەيدا نەبىخ.

۲ لهبهر ئهوهیه چاك و پیس جوی ببنهوهو ناوه رو کی ده رون لهبهردهم ئادهمیزادا
 ئاشكرا ببی، دوای مامه لهی له گه ل بكری به جوری شایستهی ئهو که سهبی.

۳ - زور که الدهمیزاد خویان به راستی ناناسن و نه لین: نه گهر ئیمه بو مان بلوی
 کاری چاك نه کهین، دوایی خوا توانایان ئه داتی و له په یمانی خویان په شیمان ئه بنه وه و خویانیان بو ده رئه که وی.

بهو فهرماندانانهی پیشوو خوا لهو ئایهتهدا روی پسی کردوه بسرّلای موسلمانان، ئهو راوداوهیان بیرئهخاتهوه کهبهنی ئیسرائیلیهکان داوایان له موسا کرد روّژیکیان بسرّ دیاری بکا که پشوی تیّدا بدهن و پهرستنی تیّدا بکهن، خوای مهزن روّژی شهمهی بسرّ دیاری کردن و پهیمانی لی وهرگرتن جگه له خوا پهرستی شتی کاری جهانی تیّدا نهکهن. به برّنهوه ماسیهکان له روّژی شهمهدا به زوّری دهرئهکهوتن و به چاو ئهبینران لهنیّو ئاودا، به کرتایی روّژی شهمه وون ئهبون ههتا شهمهیهتر، جولهکهکان فیّالیّکیسان سازاندوه

ماسیه کانیان له دوای روزی شهمه نه گوت و پهیمانه کهیان شکاند. کهواته موسلمانان ئیسوه فیل مهسازینن و راوی کیانداری کیوی بکهن و وهك جوله که کان، بزیه نهفه رموی:

﴿ یاآیها الذین اَمَنُوا لا تَقْتُلُوا الصَیْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ ﴾ نهی که سانیکی نه و تو باوه رسان هیناوه: نیوه نیچیره کان مه کوژن با کرابیشن به مالی وه ك قازو مراوی و کهرویشك و ئیوه ئیحرامتان به ستبی به حه جیا به عهمره و ئیتر گهیشتبنه که عبه یان له دهوری که عبه بن به مهمر جی نه و نیچیره گوشتی بخوری. به لام لای حهنه فیه کان ئه لین ههمو و گیانداریکی کیوی نه گریته وه گوشتی بخوری یانه الای ههمو و زانایان ماروو دوپشك و مشك و کیوی نهین گرو قهله پهش کوشتنیان دروسته له ئیحرام و له شاری مه که پیشدا.

بۆ زانین: سنوری شارهوانی مه که له باکورهوه (التنعیم) شهش کیلۆمـهتر لـه مه کـهوه دوره له باشورهوه (أرضاه) دوازده کیلۆمهتر له مه کهوه دوره. له رۆژئـاواوه (الجعرانه) پازده کیلۆمهتر له مه کهوه دوره.

﴿ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِداً فَجَزاءٌ مِثْلُ مَا قَتَىلَ مِنَ النَعَمِ ﴾ وه همركهسي لـ ه ئينوه كوشتني له ئيوه المه نيوه كوشتني له ئيوه نيچيري به دهستيان قهست و بزاني له ئيحرامدايه و قهده غهيه كوشتني نيچير، دوايي پيويسته له سهر ئهو كهسه تؤله و پاداشتي وينهي شتي بي كوشتبيتي له چوار پيكان وهك حوشتر و بزن و مهرو گا.

﴿ يَحْكُمُ بِهِ دُوا عَدْلِ مِنْكُمْ هَذياً بالغَ الْكَعْبَةِ ﴾ فهرمان بدهن بهو پاداشته دوو پياوى دادپهروه رله ئيوهى موسلمان و بريار بدهن كه ئهو گيان لهبهر كراوه به توله وينهى كوژراوه كه به ئهو تول و دياريه بگهيهنريته كهعبه لهوى سهريبيرن و بيبهخشنهوه بهسهر ههژرانى كهعبهدا. ئهمانهش ههنديكن له وينهى كوژراوهكه: هوشتر مورغ پاداشتهكهى هوشتره. گاى كيوىي و كهرى كيوى پاداشتهكانيان گايهكه. ئاسك پاداشتهكهى بزنيكه. كهرويشك پاداشتهكهى كارژهلهى بزنه بهشى كراوهيى ئهو پاداشتانه له نامه ياساييهكاندا باسكراون.

﴿ أَوْ كَفَارَة طَعَامٌ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِياماً ﴾ يا پيويسته لهسهرى بريتى بدا بۆ ئـهو كوژراوه كه خواردهمهنيه بــدرى بـه هـهژاران لـه خواردهمهنى زوربـهى دانيشـتوان بـه ئهندازهى نرخى كوژراوه كه و بدرى به ههر ههژارى (۱۰۰۸)گرام خواردهمهنى. يـا وينـه و بهرانبهرى ئهو خواردهمهنييه روژوگرتن، له جياتى ههر (۱۰۰۸)گرامى روژى به ووژوبى به كورتى به كورتى ئهو كهسهى گيان لهبهريكى كيويى بكوژى له كاتى ئيحرامدا يا له مهكه پيويســته لهسهرى بهكى لهو شتانه بكا: (۱ وينـهى كوژراوه كه لـه گيان لهبهرى ناوخو، (۲ خواردهمهنى دان به ههژاران به ئهندازهى نرخى وينهى كوژراوه كه (۱۹ ويزرو گرتسن بـهو خواردهمهنى دان به ههژاران به ئهندازهى نرخى وينهى كوژراوه كه لهراه دان به ههژاران به ئهندازهى نرخى وينهى كوژراوه كه (۱۳ ويزرو گرتسن بـهو خواردهمهنى دان به ههژاران به ئهندازهى نرخى وينهى كوژراوه كه (۱۳ ویزرو گرتسن بـهو جوزرهى باسكران. نهو كهسه سهربهسته له كردنى يهكى لهو شتانه.

﴿ لِیَدُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللهُ عَمَا سَلَفٌ ﴾ لهبهرنهوهی نهو کهسه بچینژی قورسایی و گرانی کارهکهی خوّی کسه کوشتنی گیانداریکی کیویه، خوا خوّشبووه لهو شتهی رابوردوه و نیّوه کردوتانه بهر له قهده غه کردنی کوشتنی گیاندارانی کیّوی له کاتی نیحرامدا.

﴿ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ الله مِنْهُ وَالله عَزِيزٌ دُوا إِنْتِقَامٍ ﴾ وه هدرکهسی بگهریتهوه جاری تسر بو لای کوشتنی گیاندارانی کیویی له کاتی ئیحرامدا، دوای خوا تؤلّه می لیسی نهستینی و سزای گرانی نهدا له پاشه روزژدا و خوا زور به دهسته لاته خاوه نی تؤلّه کردنهوه یه له مهسانه ی به رده وامن له سه رگوناه کردن.

﴿ أَحِلَ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعامهُ مَتَاعاً لَكُمْ وَلِلسَيارَةِ ﴾ رەوا كراوه بى ئىنوه گرتنى نىچىرەكانى دەريا و ئاوەكانى تردا به جۆرى بن له نيو ئىاودا نىهبى نىدژين، ئيىتر بىه ھەر جۆرى بن. بهلاى پيشهوا حەنەفى جگه له له ماسى و ئەوانەى وينەيان گۆشتى ئەخورى لە وشكانىيدا رەوا نىين گرتنيان، وه روايه خواردەمەنىيە دەريا فرەى ئەدا له ماسى و جگهى ماسى، رەوا كراون لەبەر ژيان و مانەوەى ئىنوەى دانىشتوو لىه نىشتىمانى خۆتانا، بىۆ ئەوانەيش كاروانىن و به برژاوى بىكەن به تويشوى خۆيان و ھەلنى گرن و لەگھلا خۆيانا بىيەن.

﴿ وَحُرِمَ عَلَيْكُم * صَيْدُ الْبَرِ مادُمْتُمْ حُرُماً وَأَثْقُواْ الله الذي إليه تُحْسَرُونَ ﴾ وه قهده غه كراوه لهسهر ئيوه نيّچير كردنى گياندارانى كيّهوى و سهر زهويى ئهو كاتهى ئيّوه له ئيحرامدان بوّ حهج و عهمره بوّ زانيين: زانايان بيريان جياوازه له خواردنى گوشتى نيّچير بوّ ئهو كهسانهى له ئيحرامدان تاقميّكيان لايان وايه خواردنى دروست نيه هيچ شيّوه يه همنديّكيان دهليّن زوّربهى زانايان لايان وايه دروسته خواردنى بوّ ئهوانهى له ئيحرامدان ئه گهر خوى نهيگرى و بو ئهو نيّچير نهكرى نه به ئيشاره و نه به ياريدانى و ئيّوه برّسن له خوايهكى ئهوتو بولاى ئهو كو ئهكريّنهوه له پاشه روّژدا، تولّه و پاداشتى كردهوه كانتان ئهداتى.

جَعَلَ اللّهُ الْكَعْبَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ اللّهُ الْكَعْبَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ وَالْهَلَدَى وَالْقَلَتِيدَ ذَالِكَ لِتَعْلَمُوا فَي اللّهَ وَالْفَلَتِيدَ ذَالِكَ لِتَعْلَمُوا فَي اللّهَ وَاللّهَ وَاللّهَ اللّهَ وَاللّهَ اللّهَ وَاللّهَ اللّهَ وَاللّهَ اللّهَ اللّهَ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ وَاللّهُ يَعْلَمُ مَا عَلَى الرّسُولِ إِلّا الْبَلَاغُ وَاللّهُ يَعْلَمُ مَا عَلَى الرّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللّهُ يَعْلَمُ مَا عَلَى الرّسُولِ إِلّا الْبَلْغُ وَاللّهُ يَعْلَمُ مَا عَلَى الرّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللّهُ يَعْلَمُ مَا عَلَى الرّسُولِ إِلّا الْبَلْغُ وَاللّهُ يَعْلَمُ مَا عَلَى الرّسُولِ إِلّا الْبَلْغُ وَاللّهُ يَعْلَمُ مَا عَلَى الرّسُولِ إِلّا الْبَلْغُ وَاللّهُ يَعْلَمُ مَا الرّسُولُ وَمَا تَكْتُمُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ وَمَا تَكُمُ وَاللّهُ مَا عَلَى الْرَسُولُ الْعَلْمُ الْمُ اللّهُ وَاللّهُ مَا عَلَى الرّسُولُ اللّهُ الْبَلْعُ وَاللّهُ الْمُعْمَالِ اللّهُ الْمُولِ اللّهُ الْمُعْلَى اللّهُ الْمُعْمَالِ اللّهُ الْمُعْلِي الْمُعْلِي اللّهُ اللّهُ الْمُعْلِي اللّهُ الْمُعْلِي الْمُعْلِي اللّهُ اللّهُ الْمُعْلَمُ اللّهُ الْمُعْلِي الْمُعْلِي اللّهُ الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي اللّهُ الْمُعْلِي اللّهُ الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي اللّهُ الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي الْمُعْلِي اللّهُ الْمُعْلِي الْم

﴿ جَعَلَ الله الْبَيْتَ الْحَرامَ قياماً لِلناسِ ﴾ خوا که عبه ی کردووه که خانه ی ریدزداره به جینگه ی پهرستن و به دروشم بو بهجی هینانی حهج و عهمره و بهبهرز کردنهوه ی الین بو نادهمیزاد یانی که عبه هوی بو ژاندنه وه ی نادهمیزاده له ههردوو جیهاندا. ههموو کار و فرمانیان به بونه ی که عبه وه ده چیت به ریوه له ههموو رویه که وه بو بازرگانی و قازانجیان، ته فرمانیان به بونه ی که عبه وه ده چیت به ریوه که و ناکویی

له کاتی ترسدا پهنای بۆ ئەبهن، ههژار و ساماندار و دەسهلاتدار لـه نیویـــدا ئهحهسـیتهوه و کهس دهستیان یو دریژناکا. جیگهی کوبونهوهی گشتییه بو موسلمانان بو چارهسهر کردنی گیروگرفتیان، مانای{کعبه} به مانا بهرزاییه.

﴿ وَالْشَهْرَ الْحَرامَ وَالْهَدْى وَالْقَلَائِدَ ﴾ و خوا كردويهتى ئهو مانگه بهرپيزه و ئهو ديارييه ئهبريّته كهعبه و ئهو چوار پيّيانه كراوهته مليان نيشانهيه كه بهلّگهيه لهسهر ئـهوهى كـه بـنّ كهعبه ئهبريّ، خوا ئهوانهى ههمووى گيّراوه به جيّگاى سوود و قـازانج بـنّ ئـادهميزاد، و كات و دروشى پهرستن.

بۆ زانین: ئەو مانگانەی بەرپۆن و نابی جەنگیان تیدا بکری چـوار مانگن. موحـەرەم، رەجەب، زیلقعده، زیلحجه. بـه تایبـهتی مانگی زیـل حیجـه کـاتی بهجیّـهیّنانی حـهج و عهمرەیه و لـه دەشتی عهرەفهدا موسلّمانان وەك یەك خیّزان كۆئەبنەوە لـۆ پەرســتنی خـودا بۆ پتهوكردنی نیّوانیان و بۆ نههیٚشــتنی نـاكۆكی خوّیـان، سـامان و دارایـی زوّر ئهبـهن و ئهیدهن به ههژارانی ئهو جیّگهیه.

ئیمه له فهرمووده خواوه بو ریز گرتنی که عهبه و بو مانگه ریز داره کان و فهرماندانی خوا که له کاتی کردنی حهج و عهمره و لهنیو شاره وانی که عبه دا ئه بین. ده ست دریتری نه کرینه سهر هیچ گیانداری ئیتر ناده میزادبی یا جگه ی ناده میزاد، نهمه مان بو ده رئه که وی که نه و کاتانه و نه و جیگانه خوا کردونی به جیگه ی پاراستنی گینانداران (انجمیه)، ههروه ها پیغهمه ریش هیگه مهدینه و شاره وانی مهدینه ی کردوه به جیگه ی پاراستنی

گییانداران. ئەوەتە رژیمه کان له ئاینی ئیسلامهوه فیربوون و پینك هاتوون لهنیو خویانا که همندی له شاره کان ناوچهیه کی بی لایهنی، دروست نهبی بو ئهو رژیمانه ناکو کن له نیوان خویانا ئهو شارانه بکهن به هاوبهشی خویان بو سویندی سهربازی، جیگه کان که به باره گای بنکهی جهنگی و سهربازه شهر کهره کانیان هاتوچوی پیدانه کهن و رژیمه ناکو کان بیانکهن به جیگه بو دانیشتنیان بو نهمانی ئاژاوه و جهنگ.

﴿ اعْلَمُوا أَنَّ الله شَدِيدُ الْعِقابِ وَأَنَّ الله غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ به رِاستی ئیره بزانس که خوا سزای یو کهسانی هه تکی جیّگه ریّزدارو کاته به ریّزه کان بکاو به ردهوامبی لهسهری وازنه یه ری میّزه بزانن به راستی خوا خوش نه بی له گونهی کهسی به گهوره دابنی دروشمه گهوره کان و میهره بان و خاوه ن به زهییه بو تاوانباری پهنا ببا بو لای نه و شاره ریّزداره.

﴿ مَا عَلَى الرَسُولِ إِلاَّ البَلاغُ ﴾ نيه لهسهر نيزراوى خوا جگهى راگسهياندنى فهرمانه كانى خوا به ئادهميزاد ههتا بيانويان نهميّني، جگهى ئهوان داواى هيچ شتى تـرى لى ناكرى.

﴿ وَاللّٰه يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴾ وه خوا ئەزانى بەشتى ئىزە دەرى ئەبرن و بەشتى پەنھابى ئەدەن لە دەرونى خۆتانا لەبى باوەرى و لـــە بەدرۆخسـتنەوەى پىغەمــەر پەنــهانيان ئەدەن.

کاتی خوای مهزن رونی کردهوه نهو شتانهی رهوان و نهو شتانهی قهده غهن، بزیشمانی رون نه کاته وه نهو کاره نارهو پهسهندانه وهك یهك نین و لهیهك ناچن، نهفهرموی:

قُل لَّا يَسَتَوِى ٱلْخَبِيثُ وَٱلطَّيِّبُ قُل لَّا يَسَتَوِى ٱلْخَبِيثُ وَٱلطَّيِّبُ وَلَوَا عَجَبَكَ كَثَرَةُ ٱلْخَبِيثِ فَاتَّقُواْ ٱللَّهَ يَتَأُوْ لِي ٱلْأَلْبَنبِ لَعَلَكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿ ﴿ قُلْ لا یَسْتُویِ الْحَبیثُ والطَیِبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْحَبِیثُ ﴾ تۆ بلنی: وهك یهك نین و یه کسان نین لای خوا کاره خراپ و قهده غه کراوه کان و کاره رهواو پاکه کان، موسلامان و بی باوه ران له پلهو پایه داو، ئه گهرچی تۆ خۆشــحال بکا زۆر شـتی پیـس و خراپ و قهده غه کراوه کان. تۆ ههر پاك ههلبر يره بۆ خۆت با كهمیشبی و ریزی بــده بهسه ر شـتی خراپدا با زوریشبی، جهنگ سازین و ئاشتی خواز یه کسان نین. دارایی پلهو پایه ی خراپ نرخی بو دانانری لای خواو ئه بنه هوی قورس له سه ر خاوه نه کانیان.

نهو ئایهته لهوهوه هاتوهته خوارهوه که پیاوی پرسسی له پیغهمه ر هستی همن دارایسی زورم کو کردو تهوه به بازرگانی و کرین و فروشتنی ئاره ق، ئایا له پهرستنی خسوادا به کار بینم سوود به خشه، پیغهمه ر فهرموی: ئهگهر حهج و جهنگیشی پی بکهی لهبه ر خوا سوودی باله میشوله یه کی نیه.

﴿ فَأَتْقُوا الله يَا أُولِي الأَلْبَابِ لَعَلَكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ دوایی ئیّره له خـوا بترسـن و پـدلاماری کاری چاك بدهن خوّتان بپاریزن له قهده غه کراوه کان، ئهی کهسانی ئیّوه خاوه نی عـهقلن، بوّئهوه ی رزگارتان بیی له ئازاری ههردوو جیهان.

پرسیار/ دارایی پیس که لهلای خوا بیزی لی نهکریتهوه، سامانی پاك خـوا لای چاكـهو خوشی نهوی، نه نهی هوی چ شتی بی نادهمیزادی خراپ سهر نهکهوی پلهو پایـهی بـهرزو دارایی زوری دهست نهکهوی و، مروقی پاك زورجاران ههژارو نهدارایه؟

 سهوزکردنی دانهویّلهکهی، نابی داوای سهوزبوونی بکا بهبی باران. کهواته نمبی بیاریّنهوه له خوا یاریدهی منالهکانمان بدا بو خویّندن و فیربوونی وانهکانیان و سهرکهون له تاقی کردنهوهدا، نابی داوا بکهین له خوا بخاته دلّی ماموّستاکانی زانکوّ بهلیّن نامهیان بداتی بهبی خویّندن و تاقی کردنهوه.

بۆ زانىن: پلەو پايەو سامان بە دوو جۆر دەست ئەكەرى:

۱ – به رینگهی رهواو به گویرهی یاسای دیـــاری کــراو لـهلایــهن خــوای مهزنــهوه، بــه گویرهی کوششی ئادهمیزاد بهرههم وهرئهگرن، نابی لـه سنور دهرچی ئهو کاتهیش وائـــهبی ئهو بهرههمه زورجاران کهم ئهبی.

۲ به رینگهی قهده خه کراوو ناره وا، له و کاته دا ئاده میزادی خراب به خوّماند و بونیکی کهم پله و پایه ی به به به روز و سامانی زوّر پهیدا ئه که ن، سهر له هیچ شتی ناکاته وه، وائه بی ناموسی خوّی و هاونیشتمانی خوّی ئه دا به کاربه ده ستان و دوورویان بو ئه کا، نهینی دانیشوان ئه با بوّیان، همتا ئه وانیش پله و پایه و سامانیان بو بره خسینن، کوّشک نایاب و سامانی زوّر پیکه وه ئهنین و ئه یسازینن بو خوّیان به فروّشتنی هه مووریزی خوّی .

ههندی له هاوریکانی پیخهمهر ﴿ ﷺ پرسیاری زوّریان له پیخهمهر نه کرد ههریه کهیان له بابهتیکهوه، به جوّری پیخهمهریان ماندوو نه کرد، نهگهر وولامی بدانایهوه وانهبوو توشی شوره یی ببونایه و نابرویان بروشایه، چونکه وولامه که باسی خرابه نهینی یه کانی نهوانی تیدا نهبوو، نهو پرسیارانه زوّریشیان پیویستیان به وولامدانهوه نهبوو، خوا نهفهرموی:

يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَاتَسَّعَلُواْ عَنْ اَمْنُواْ لَاتَسَّعَلُواْ عَنْ اَمْنُواْ لَاتَسَّعَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِن تُبَدَّ لَكُمْ تَسُوْكُمْ وَإِن تَسْعَلُواْ عَنْهَا حِينَ يُسَنَّلُ ٱلْقُرْءَانُ تُبَدَّ لَكُمْ عَفَا ٱللَّهُ عَنْهَا وَٱللَّهُ عَفُورُ حَلِيهُ هُوَ قَدَّ سَأَلُهَا قَوْمٌ مِّن قَبِّلِكُمْ مَنْ أَصْبَحُواْ بِهَا كَيْفِرِينَ فَي اللَّهِ عَنْ اللَّهِ عَنْ أَصْبَحُواْ بِهَا كَيْفِرِينَ فَي اللَّهُ عَنْهُ أَصْبَحُواْ بِهَا كَيْفِرِينَ فَي اللَّهُ اللَّهُ عَنْهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمَا اللَّهُ الْمُؤْمِنُ اللَّهُ الْمُؤْمِنُ اللَّهُ الْمُؤْمِنُ اللَّهُ الْمُؤْمِنُ اللَّهُ الْمُؤْمِنُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْمِنُ اللَّهُ الْمُؤْمِنُ اللَّهُ الْمُؤْمِنُ اللَّهُ الْمُؤْمِنُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْمِنُ اللْمُؤْمِنُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْمِنُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْمِنُ اللَّهُ اللِّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللْمُؤْمِنُ اللَّهُ اللَّهُ اللْمُؤْمِنُ اللَّهُ الللَّهُ الللْمُ الللْمُؤْمِلِي اللْمُؤْمِنُ اللْمُؤْمِنُ اللْمُؤْمِنُ اللْمُؤْمِنُ اللْمُؤْمِنُ اللْمُؤْمِنُ اللْمُؤْمِنُ الللْمُؤْمِنُ اللْمُؤْمِنُ اللْمُومُ اللْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ اللْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ الْ ﴿ یا آیها لذِیْنَ اَمَنُوا لا تَسْالُوا عَنْ اَشْیاءَ اِنْ تَبَدِلَکُمْ تَسُوّٰکُمْ ﴾ نـهی کهسانیکی ئـهوتو باوه پتان هیناوه ئیوه پرسیار لـه پیغهمهری خوتان مهکهن لــه چـهندین شـتی ئهگـهر بوتـان ئاشکرابیی ئیوه خهفهت بارئهکا، چونکه شورهیی و ئازاری تیدایه بــو ئیّـوه، چـاوه پوانی فهرموده ی خوا بکهن لـه ههموو پرویه کهوه. بو نموونه: مروّقی ووتی: ئهی پیغهمهری خـوا: باوکی من چ کهسیکه؟ فهرموی: فلان کهسه. پیاوی تــر ووتـی: بـاوکم لــه جیّگهیهکـه، فهرموی: لـه نیّوی ئاگردایه. ههندی زانایان ئـهلیّن: هــوی هاتنه خـواره وه ی ئـهو ئایهته فهرو سالیی فهرموی: هـمهوو سالی بیغهمهر دووی نه کرده و دوویاتی کرده و هو موری دهرموی: هـمهوو سالی فهرموی: هـمهوو سالی نهرموی: هـمهوو سالی نهرموی: هـمهوو سالی بینویست نهبی دووایی ئهو ئایهته هاته خواره وه.

﴿ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يَنْزِلُ القُرْآنُ تَبَدلَكُمْ ﴾ وهئه گهر ئيوه پرسيار بكهن لــهو شــتانه كاتى قورئان بنيرريته خوارهوه وولامى ئهو شتانه بن دهرئه كهوى. كهواته ئيــوه ئــازارى خوتان مهدهن بن پرسايرى هيچ شتى، دوايى ئه گهر پيويستى بــه روون كردنــهوهى هــهبوو پرسيار له پيخهمــهر بكــهن هــهتا وولامى پرسـياره كانتان بداتــهوه بــه رونــى بــه گويــرهى فهرمودهى خوا.

﴿ عَفَاالله عَنْهَا وَالله غَفُورٌ حَكِيمٌ ﴾ خوا لــه پرسياره پيشوه كانتان خوش بـووهو لــه گوناهه كانيان خوشبوه، دوايى مه چنه وه بولاى وينهى ئهو پرسيارانه، خوتان راگرن خوا همموو شتى رون ئه كاتهوه بوتان و، خــوا لى خوشبونى زوره بــو ئـهوه كهسانه پهشيمان ئهبنهوه، زور لـهسهر خويهو پهلـه ناكا بو سزادانتان لـه كاتى بى فهرمانيدا.

﴿ قَدْ سَالَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلُكُمْ ثُمَ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينْ ﴾ به راستی تاقمی له پینش ئیدوه و پرسیاری چهندین شتیان ئه کرد له پیغهمهره کانی خوّیان و خوّیان ماندوو ئه کرد که خوا و ولامه کانیان بن رون بکاتهوه، له پاش رون کردنهوهی له لایه ن خواوه وه لامه کانیان پی ناخوّش بوو، دوایی به هوّی ئه و شتانه وه گهران به بی باوه ر. زانایان دریژه یان داوه به

رونکردنهوهی مهبهست لهو تاقیمه، خوا رونی نه کردووه تهوه، زوّر نزیکه جوله که کان بن، چونکه پرسیاری زوّرناله باره یان له موسا نه کرد. داوای بینینی خوایان نه کردو زوّر شتی تریش.

عمرهبه کان بهر له هاتنی ئایینی ئیسلام، خوّیان له خوّیانه وه چهند کاریّکیان کردبو و به دهستورو نهریت بوّ خوّیان، ئهوانهیش دوای ئهوان هاتبوون لاسایی ئهوانیان ئه کردهوه لهو یاسایانه که نهواندا ههندی شتیان له خوّیان قهده غه کردبو و به بی نهوه ی خوا نهو شتانه ی بوّ کردبن به دهستور، به و بوّنه وه خوا نه فهرموی:

مَاجَعَلَ اللهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلاسَآيِبَةٍ وَلا وَصِيلَةٍ وَلا حَامِ وَلَكِكَنَّ اللهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلا سَآيِبَةٍ وَلا وَصِيلَةٍ وَلا حَامِ وَلَكِكَنَّ اللهُ مَا اللهُ مَا اللهُ مَا اللهُ مَا اللهُ مَا اللهُ مَا اللهُ وَإِلَى اللهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْ نَاعَلَيْهِ عَابَاءَ نَا أَوْلَوْكَانَ عَابَا وَهُمْ لا يَعْلَمُونَ صَعْبُنَا مَا وَجَدْ نَاعَلَيْهِ عَابَاءَ نَا أَوْلَوْكَانَ عَابَا وَهُمْ لا يَعْلَمُونَ مَنْ عَلَمُونَ مَنْ عَلَمُونَ مَنْ عَلَمُونَ مَنْ عَلَمُونَ اللهُ مَنْ عَمْلُونَ فَي اللهُ اللهِ مَنْ عَمْلُونَ فَي اللهُ اللهُ عَلَيْكُمْ اللهُ اللهُ اللهِ مَنْ عَلَيْكُمُ اللهُ الل

﴿ مَا جَعَلَ اللهِ مِنْ بَحَيرَةٍ ﴾ خوا نهيناردوه ته خواروه نهى كردووه به دهستورو ياساى ئاينى (بهحيره) به هوشترى ئهلين گوييان قليشاندبين. عهرهبه كان بهرله هاتنى ئاينى ئيسلام ههر هوشترى پينچ به چكهى ببوايه و پينچهميان نيربوايه گوينچكهيان دائه قليشان و بهره لايان

تەفسىرى زمناكۆيى

ئه کردو هیچ سود یکیان لی وه رنه نه گرت، نه بوایه هیچ که سی سواری نه بوایه و که سی شیره که ی نه دوری نه کردایه اله شیره که ی نه دوری نه کردایه اله هیچ که سی ده ری نه کردایه اله هیچ له وه و گایه ده ریان نه کردایه، نه و کاره یان به دروشمی نایینی دائه ناو نه بوایه په ی و هیچ بکرایه.

﴿ وَلَا سَائِبَةٍ ﴾ وه خوا نه ی کردوه به یاسای ئاینی (سائبه): به هوشتری ئه لاین عمره به کان به به به که که بوایه عمره به کان به به کان به کردو خوّی بوخوّی بله وه وی هه مویان می بونایه، ثمیان کرد به به شی بته کانیان، ئمبوایه هیسچ که سی سواری نمبوایه و باری نه کردایه. مووکورگه که یان نه نمه بریه وه، شیره که ی بوّ جگه ی میّوان نه نمه دو شرایه.

(و و کا و صِیلَة) وه خو نه ی کردووه به دهستوری ثایینی (وهسیله): به مهری یا به بزنی نه خاری دو به چکه ی نیرومی ببوایه. عهره به کان دهستوریان و ابوو نه گهر به ته نها به چکه ی نیرومی ببوایه نیره ی خویان. نه گهر به یه که جار دوو به چکه ی ببوایه یه کیکیان نیرو شهوی تریان می بوایه نیره که یان سه رئه بری و نه یان ووت: لکاوه به برای خویه وه.

﴿ وَلا حامٍ ﴾ وه خوا نهى كردوه بسه دهستورى ئاينى (حام) بسه هوشتريك ئىدىنى بپاريزرى. عهرهبهكان دهستوريان وابوو هوشتريكيان ههبوايهو نير بوايهو لسه پشتى ئىهو هوشتره (۱۰)ه سهر هوشترى لى پهيدا ببوايهو وازيان لى ئههيناو له ئساوو لسهوه پاهوشترى لى پهيدا ببوايه و وازيان لى ئههيناو له ئساوو لسهوه و شتانه ئه گيراوه، ئهيان ووت پاريزراوى پشتى خويهتى. خواى مهزن رونسى كردهوه ئهو شتانه پهيوهنديان به ئاينهوه نىيه، ئهوانه ههموويان رهوان لسه هسموو رويهكهوه وه وهك لسهوه پيش، به پروپاگهنده و نوسراو قهده غه نابن.

﴿ وَلَكِنَ الذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى الله الْكَـذِبَ وأكـثَرَهُمْ لا يَعْقِلُـونَ ﴾ وهبـهلام ئـهو كهسانه باوه ريان نههيناوه و ثهو شتانهيان قهده غه كردووه دروستى ثهكهن به بوختان و بهبي بهلكه دروّو تهيدهن بهسهر خواداو تهليّن: ئهو شتانه خوا بريارى داوه لـهسهريان و، زوّرتـر

لسه و بن باوه راسه نازانن و ناگاداریان نی به لسه بساره ی کساره ره واکسان و کساره قهده غه کراوه کان، عمقل به کارنایه رن همتا کاری ره واو نسار وا جسوی بکه نسه وه، جگه لسه لاسایی کردنه وه ی پیشو وه کانیان فیری هیچ شتی تر نه بوون، نه و یاسا خراپانه له وانه وه بس نهمان هاتوه، بزیه خوا نه فه رموی:

﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالُوا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللهُ وَإِلَى الْرَسُولِ ﴾ وهمهرکاتی بیژرابی بهوان، ئیسوه وهرن بوّلای شتی خوا ناردویه یه خواره وه له کاره قده غهکراوه کان و کاره رهواکان لسه قورئاندان و وهبوّلای نیردراوی خوا که قورئانی بوّ هاتوه و پیویسته بروا بسه گفتو گوّکانی بکهن و یاسایی ئایینین.

﴿ قَالُوا حَسَيْنا مَا وَجَدْنا عَلَيْهِ أَبَاعَنا ﴾ ثميان ووت: بهسه بَوْ ثَيْمـه شــتى ثَيْمـه دهســتان كهوتووهو باوكهكانمان لـهســهرى بوون، باوهرمان به جگهى ثهوانه نيه.

﴿ أُو لُوكَانَ أَبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا ولَا يَهْتَدُونَ ﴾ ثایا چۆن بهسیانه شتی باوکـهکانیان لـهسهری بوون ئهگهر باوکهکانیان هیچ شتی نهزانن و رانمویی وهرنهگرن. بیّگومـان ئـهوان نهزان و ریّگهیان وون کردووه، ئیتر چۆن لاساییان ئهکهنهوه.

عدرهبه کان باوه ریان به بوونی خوا هه بووه به گوید رهی نه وهی که نه و شته قده غه کراوه یان داوه ته پال خوا، له گه ل نه وه یشدا خوا ناوی به بی باوه ر بر دوون، چونک نه و قده غه کردنه یان به در قو به بوختان داوه ته پال خوا. که واته هه رکه سی بداته پال خوا شتی به هه وه سی خوی به بی به تگه یه له فه رموده ی خواو پیغه مه ر پی نه و که سه به بی گومان به بی باوه ر نه ژمیر ری نه و جو ره کرده وانه لای زانایانی یاساناسینی نایینی به کاریکی تازه په یدا بو و دائه نری (البدعه). هه رشتی له و بابه ته بی گوم راییه و گوم رایش نه بیته هوی چونی نیو ناگر.

دوای ئەوەی خــوا رونى كـردەوە چۆنيخى ئــەو بــێ باوەرانــه لـهلاســايى كردنــەوەى باوكەكانيان، دواى ئەوە فەرمان پێ ئەدا بە پەرستنى خــوا، بۆيشــمان رون ئەكاتــەوە ھيــچ كەســێ بەھۆى گوناھى كەســێ ترەوە سزاى نادرێ. وەئەفەرموێ:

تەفسىرى زمناكۆيى

﴿ یا آیُها لَذِیْنَ اَمَنُواْ عَلَیْکُمْ اَنْفُسَکُمْ لا یَضُرُکُمْ مِنْ ضَلَّ اِذَا هَدَیْتُمْ ﴾ ئــدی کهسانیکی ئهوتو باوه پتان هیناوه خوتان بیاریزن باپهندی چاککردنی رِهوتی خوتان بسن و بسی فــهمانی خوا مهکهن، زیان به ئیوه ناگهیهنی کهسی لـه رِیْگهی رِاست لای دابسی لـه کـاتیکدا ئیّــوه راغونیتان وهرگرتووه، بههوی فهرماندانتان به چاکهو به خراپه نهکردن.

﴿ إِلَى الله مَرْجِعَكُمْ جَمِيعاً فَيُبَنِئَكُمْ بِما كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ بۆلاى خوا ئيوه گەرانـــهوه ئيّــوه به گشتى له پاشه رۆژدا به چاك و خرابتان، دوايى خوا هەوال ئەدا به شتى ئيّوه ئەيكەن لە چاك و لـــه خــراپ پاداشــت و تۆلــــهى خۆتــان وەرئــهگرن بــهبى كــــهم و كـــورى بـــه دادپەروەرانهوه.

ئه و ئايهته ی دوایی به گويره ی رواله ت وامان پيشان ئه دا کاتی ئه دهميزاد رانمونيان و هرگرت هه ر ئاگايان له خويان بی و به ته نها و پیویست نی ه له سريان داوا بکه نه له که که که سی تر چاکه بکه ن و رینگه بگرن له خراپه کردن، هه ر خوی لیبرسراوه. ئه وه ی راستی بی له ماناکردنی ئه و ئايه ته ئه مه یه: پیویسته له سه ر مروّف ف درمان بدا به چاکه کردن، ئه گه ر سود به خش بو و زور باشه، خونه گه ر سودی نه بو ئه و که سه پیویستی سه رشانی خوی جی به جی کردووه.

کهواته مانای وانی یه فهرماندان به چاکه کردن و خراپه نـهکردن پیّویسـت نییـه، ئـهو ئایهته یارمهتی ئهوه دهدات فهرمان دان پیّویست نییه. زانایـان بـوّ مانـاکردنی ئـهو ئایهتـه خوّیانیان ماندوو کردووه.

ئه گیرنه وه دوو پیاوی گاور به ناوی تهمیمی کوری نهوسی داری و عهدی کوری بهداء بازرگانیان ئه کرد له نیّوان مهدینه و شامدا، چوه دهره وه له گه ل ئه وان بو بازرگانی (بوده یلی کوری ئهبی ئهمریم) که موسلمان، له رینگهدا بوده یل نه خوش کهوت و رای سپارد ئه و داراییه له گه ل یه تی بده نه وه به خیزانه کهی، له نیّو شه کانیدا جامیّکی زیوی به نورخی تیدا بوو نه خشینرابو و به زیّر به بی ناگاداری هاوریّکانی نامهیه کی نوسیی و ههمو و شه کانی تومار کردبو و، خستبو ویه نیّو شته کانی، بوده یل کوچی دوای کرد و هاوریّکانی شته کانی تومار کردبو و، خستبو و یه نیّو شته کانی، بوده یل کوچی دوای کرد و هاوریّکانی

جامه که یان فروّشت و نرخه که یان بوّ خوّیان ها هاگرت چونه و بوّ مه دینه و شته کانیان دایه و به خیّرانی بوده یل، کاتی نامه که یان خویّنده وه و جامه که یان نامدی و داوایان کردو گاوره کان ووتیان: جامی زیوی تیّدا نه بووه، روداوه که یان برده خزمه تی پیخهمه روی گاوره کان ووتیان: جامی زیوی تیّدا نه بووه، نوداوه که یان برده خومه دان که خه یانه تیان نه کوروه، دوای پیخهمه ر به ره لای کردن بوّ رونکردنه و هی به همه سته خوا ده فه رموی:

يَكَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ شَهَادَةُ

بَيْنِكُمْ إِذَاحَضَرَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ حِينَ ٱلْوَصِيَةِ ٱثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْءَ اخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ ضَرَيْنُمْ فِي ٱلْأَرْضِ فَأَصَابَتَكُم مُصِيبَةُ ٱلْمَوْتِ تَحْيِسُونَهُ مَامِنُ بَعْدِ ٱلصَّلَوْةِ فَيُقْسِمَانِ بِٱللَّهِ إِنِ ٱرْتَبَّتُمْ لَانَشْتَرِى بِهِ عَثَمَنَّا وَلَوْكَانَ ذَا قُرِّيَكُ وَلَانَكُتُهُ شَهَادَةَ ٱللَّهِ إِنَّا إِذَا لَّمِنَ ٱلْآثِمِينَ ٥ فَإِنْ عُثِرَعَلَيَ أُنَّهُمَا ٱسْتَحَقَّآ إِثْمَافَءَاخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَامِنَ ٱلَّذِينَ ٱستَحَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْأَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِٱللَّهِ لَشَهَادُنُنَا أَحَقُّ مِن شَهَادَتِهِ مَا وَمَا أَعْتَدَيْنَا ٓ إِنَّا إِذَا لَّمِنَ ٱلظَّالِمِينَ ۞ ذَالِكَ أَدْنَىٰ أَن يَأْتُوا بِالشَّهَدَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَاۤ أَوْيَخَافُواۤ أَن تُرَدَّا يَمَنُ بُعَدَ أَيْمَنِهِمْ وَٱتَّقُوا ٱللَّهَ وَٱسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَسِقِينَ ﴿ يَا أَيُهَا الذِيْنَ أَمَنُوا شَهَادَةً بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ حَينَ الْوَصِيبةِ ﴾ ئـهى كهسانيكى ئهوتۆ باوەرتان هيناوه شـايهتى دانـى نيـوان ئيـوه بـۆ يـهكترى و دەركـهوتنى مهبهستتان همر كاـى دەركهوت بۆ كهسى لـه ئيوه نيشـانهى مـردن لـه كـاتى سـپارداندا. (الوصيه).

﴿ اثنانِ ذوا عَدْلِ مِنْكُمْ أو أَخَرَانِ مِنْ غَيْرُكُمْ ﴾ بریتی به دوو که سی حاوه نداد له ئیوه ی موسلمان و خزمانی خوتان، چونکه خزم باشتر له فرمانی ئیده ئاگادارن یا دوو که سی تر له جگه ی هاو نایینی خوتان نه گهر موسلمانتان ده ست نه که و ت. له کاتی ده ست نه که و ت داد پهروه را در وسته دوو پیاوی تر له جگه ی داد پهروه را ن

﴿ إِنْ ٱلْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي لأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَة ٱلْمَوْتُ ﴾ ئهگهر ئيّوه چوون بۆ كاروان و بۆ بازرگانى له زهوينى جگهى خانهى خۆتان، دوايى توشى ئيّوه بوو سهرهتاى مردن و بـۆ دارايى خۆتان دوو كهستان كرد بـه سـپارده بـۆ خۆتان و داراييـهكانتان دايـه دهسـتيان بيدهنهوه به خيّزانهكانتان، دوايى ئهوهى داراييهكانتان دايهوه بـهوان هـهنديكيان گومانتان لهو كهسه پهيدا كرد.

﴿ تَحْبِسُونَهَا مِنْ بَعْدِ الْصَلَاةُ ﴾ ئيّوه ئهو دوو كهسانه راگرن لـه پـاش نويژكـردن و لهلاى كۆمهلنى لـه ئادهميزاد ئيىر همر نويژى بيّـت. زوربـهى زانايـان دهليّـن: ئـهو نويّـره نويّرى عهسره، چونكه لـهو كاتهدا زوربهى كاركردن كۆتايى بىي ديّت.

﴿ فَيُقْسِمانَ بِاللهُ إِنْ أُرَبُتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَناً ولو كَانَ ذَا قُرْبِي ﴾ دوايي ئهو دوو كهسه سويند بخون به خوا ئهگهر ئيوه گومانتان پهيدا كرد لهو دوو كهسه كه راست ناكه ناكه ناكه شتهى ئهى گيرنهوه لهو راسپاردهيه بهر له مردن كراوه، چونيتى سويند خواردنهكه بهم جورهبي: ئيمه ناكرين بهو سوينده هيچ نرخي له سوودى ئهم جيهانهو، با ئهو كهسه سويندى بو ئهخون خومه نزيكى ئيمهبي.

﴿ وَلا نَكْتُمُ شَهَادَةَ الله إنَّـا إذَا لَمِـنَ الا ثَمِـينَ ﴾ وه ئيْمـه داناپۆشـين شـايّتى دانــێ خوا فەرمانى پيدابىٰ. به راستى ئەگەر ئىمە بىشارىنەوە ئەو كاتە ئىٽمە گوناھبارانىن .

تەفسىرى زمناكۆيى

لهو ئايهتموه وامان بۆ دەرئه كهوى سويندانى شايتى گومانى لى بكرى به گويسرهى ياسا دروسته. هەندى له زانايان ئەلىن: ئەو سويندانه بۆ جگەى موسلىمانە، ئەگەر ئىدو كەسانە موسلىمان بوون سويند نادرين، بۆيشمان رون ئەبىتەوە سويند خواردن بىه جگەى خوا قەدەغەيە.

﴿ فَأَنْ عُثیرا عَلَی أَنَها أَسْتَحَقّا إِنَّما فَاخُرانَ یَتُومانِ مَتامُسها ﴾ دوای نهگهر ناگاداری پهیدا کرا لهسهر نهوهی به راستی نهو دوو راسپیرراوانه شایسته نهوهن گوناهیان کردبی و بهدرو سویندیان خیواردووه، دوایی دوو کهسی تیر لیه خزمانی مردوه که بیز بهسهر گرتنهوهی مافی خزیان ههانهسن و جیّگهی راسپیردراوه کان نهگرنهوه. نهو دوو کهسانهی.

﴿ مَنَ الذِينَ أَشْتَحَقَ عَلَيْهُمُ الأُولَيانِ ﴾ له كهسانيْكى ئـهتزبن و ئـهو دوو كهسـه شايستهبن و ميرات گرى مردوكهو، دوو كهسه پيشوهكان زيانيان داوه بهسهريانا بهدرة،

﴿ فَيُقْسِمانَ بِاللهُ لَشَهَادَثُنا أَحَقُ مِنْ شَهَادَتِهما ﴾ دوایی ئـهو دووکهسـهی جیّگـهی دوو کهسه گومان کی کراوهکان ئهگرنهوه سویند بخوّن به راستی شایتی دانی ئیمه راستنره لـه شایتی دانی ئهو دوو کهسهی پیشوه گومان کی کراوانه. ههندی زانایـان ئـهلیّن: بهیهکـهوه نوسانی ووشهکانی ئهو رستهیه زوّر گرانه.

﴿ وَمَا أَعْتَدَيْنَا إِنَا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ وه ئينمه له سنورى خوا دهرنه چووين له سويند خواردنه مانا، ئه و دوو كه سهى تر له سنور دهر چوون. به راستى ئه گهر ئينمه له سنور ده ربچين ئه و كاته ئينمه له سته مكارنين و سته ممان له خوّمان كردوه. كاتى ئه و ئايه ته هاته خواره وه عهم يى كورى عاس و موته ليبى كورى ده داعه ى خزمانى بوده يال دواى نويّى عهسر سويّنديان خوارد و جامه كه يان دايه ده ستاين.

﴿ ذَلِكَ أَذْنَى أَنْ يَأْتُوا بِالشّهَادَةِ عَلَى وَجْهِهَا ﴾ ئـهو فهرماندانـه بـه گهرانـهوه سـويّند خواردن بۆلاى ميراتبهران و بۆلاى كاربهدهستانى مردوهكه، شايسته تره لـه ههموو كهســـى كهشايهتى بدهن به جۆرى راستى ئهو شايتيه ههليان گرتووه. ﴿ أُو يَخافُوا أَنْ تَرَدِّ أَيْمَانَ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ ﴾ يا شاينتره لموهى راسپيرراوه كان بترسـن كـه سويند خواردنه كه بگهريده و بولاى ميراتبهرانى مـردوه، دووايـى راسـپيراوه كان ئابرويـان بچى بههوى دهركهوتنى خهيانه ته كهيان و، بژاردنى ئهو شتهى شاردويانه تهوه.

﴿ وَٱتَقُوا الله وأَسْمَعُوا وَالله لا يَـهْدِي القَـوْمَ الفاسِقِينَ ﴾ وه ئيْـوه لــه حــوا بترســن و سويّندى دروّ مهخوّن و شــايّتى بهراسـتى بــدهن و، فهرمانــه كانى خــوا ببيســن و چاكيــان وهربگرن و، خوا رانمويى كوّمه لنى دهر چووان لـــه سـنور ناكــاو خــوا ناپهرســتن، ريّگــهى بهههشت لـهخوّتان مهگرن، به تايبهتى شايّتى راست بدهن.

یاسای خوا به جوّری داریّژراوه کاتی باسی هـهندی لـه فهرماندانه کـهی خـوّی کـرد، دوایی باسی ئه و شتانه ئه کا پهیوهندییان به خواوه ههبی به تهنها، یـا باسی پیخهمـهران شـی ئه کاتهوه، یا باسی روداوی روّژی دوایی ئه کا، بو ئـهوهی گـوی گـران تـهمی خواربـبن و فهرمانه کانی خوا وهربگرن، بوّیه لیّرهیش که باسی ههندی لـه فهرماندانی خوّی کرد باسـی روّژی دوایی ئه کا و ئهفهرموی:

يَوْمَ يَجُمعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَا ذَا أُجِبُ تُمَّ قَالُوا لَاعِلْمَ لَنَا أَيْنَ مَرَّعَمَ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَا ذَا أُجِبُ تُمَّ قَالُوا لَاعِلْمَ الْغُيُوبِ (إِنَّ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَعِيسَى أَبْنَ مَرَّعَمَ انْ مَرَّعَمَ الْفَا الْعَلَيْكِ وَعَلَى وَلِدَ تِكَ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَعِيسَى أَبْنَ مَرَعَمَ الْفَا الْعَلَيْكِ وَعَلَى وَلِدَ تِكَ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَعِيسَى أَبْنَ مَرْعَمَ اللَّهُ وَعَلَى وَلَا يَكُولُ اللَّهُ وَكَ اللَّهُ وَالْمَ اللَّهُ وَالْمَ اللَّهُ وَالْمَ اللَّهُ وَاللَّهُ وَالْمَ اللَّهُ وَاللَّهُ وَالْمَ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَالْمُوالِقُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَالْمُؤْمِنُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ الْمُؤْمِنُ اللَّهُ اللَّهُ اللْمُعُلِي وَاللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ الللْمُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللْمُ اللللْمُ الللْمُولُولُ الللْمُ اللللْمُ اللْمُواللِمُ الللْمُ الللْمُ ا

بِإِذْ فِي وَتُبْرِئُ ٱلْأَكَمَةُ وَٱلْأَبْرَصَ بِإِذْ فِي وَإِذْ تُخْرِجُ

الْمُوْقَ بِإِذْ فِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِ بِلَ عَنك إِذْ
حِثْنَهُم بِالْبِينَاتِ فَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْمِنْهُمْ إِنَّ هَلَا آلِاسِحَ مُنْ مَنْ اللَّهِ مِنْ أَلَى اللَّهُ وَالْمِنْمُ إِنَّ هَلَا آلِاسِحَ مُنْ اللَّهِ مِنْ أَنْ مَا مِنُواْ فِ مُنْ اللَّهُ وَالِبِينَ أَنْ مَا مِنُواْ فِ وَبِرَسُولِي قَالُواْ مَا مَنَا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ

وَبِرَسُولِي قَالُواْ مَا مَنَا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ اللَّهُ وَاللَّهُ الْمَا مَا مَنَا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ اللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ الْمَا مَا مَنَا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ اللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ الْمُعَالِقُونَ اللَّهُ الْمُنْ الْمُسْلِمُونَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُنْ الْمُسْلِمُ وَاللَّهُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُسْلِمُ وَاللَّهُ الْمُنْ الْمُسْلِمُ وَاللَّهُ الْمُنْ الْمُسْلِمُ وَاللَّهُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُسْلِمُ وَاللَّهُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ اللَّهُ الْمُنْ الْمُسْلِمُ وَاللَّهُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ اللَّهُ الْمُنْ اللَّهُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ اللَّهُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمِنْ الْمُنْ الْمُنْ اللَّهُ الْمُنْ الْمُنْ اللَّهُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ اللْمُنْ اللَّهُ الْمُنْ الْ

﴿ يَوْمَ يَجْمَعُ الله الرُسُلَ فَيَقُولُ ماذا أَجْبَتُمْ ﴾ ئيوه خوّتان بهاريزن لــه روّژێ حـوا كــوٚ ئهكاتهوه ههموو نيرراوهكانى خوّى، و دوايى خوا ئهفــهرموێ بــه نيرراوهكان بــه چ شــتێ وولامى ئيّوه دراوهتهوه لــهلايهن نهتهوهكانتانهوه لـــه جيــهاندا كاتــێ ئيّــوه بــانگى ئــهوانتان ئهكرد بوّلاى پهرستنى من.

ئدو فدرموده ی خوای مدزنه له و ئایه ته دا زوّر ترسناکه له و باره یه وه خوا هه موو ئاده میزاد له و روّژه دا کوّئه کاته وه بوّ پرسیار لیّ کردنیان بهر له ده رچونی فهرمانی خوا به لیّ بوردنیان و لیّ نهبوردنیان، چونک خوا له و روّژه دا هه ریه که له پیّغه مهران له گه لیّ نه ته و بینانویان روبه رو ئه کا، به پیّغه مهره کان ئه فه رموی : ئه مانه چ شتیکیان به ئیّوه و و توه، بوّ ئه وه ی بیانویان نه میّنی .

پرسیار/ بهراستی پیخهمهران ئهزانن به کهسی باوه ری نههینابی و جهنگی لهگهل کردبی نیز چون بلین: ئیمه هیچ شتی نازانین؟

وه لام/ مهبهستیان ئهوه نییه هیچ نهزانن. به لکو مهبهستیان ئهوهیه زانینی ئهوان بهرانبهر به زانینی خوا وه که نهبون وایه، چونکه پیغهمهران به شیکی کهمی ئهوان ئهزانن به لام خوا نهینی ئهوانیش ئهزانی.

دوای ئهوهی به کورتی داوای وولامی کرد له پیغهمهران، به دریژی لهنیو ههموویاندا باسی عیسا ئه کاو بیری ئه خاتهوه له پاشه رِوْرْدا ئه و چاکهیه داویتی به عیسا و دایکی ئهفه رموی:

﴿ إِذْ أَيَدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدْسِ ﴾ كاتى من يارمەتى تۆم دا به گيانى پاك كە جبرەئىلەو ئىـەو فريشتەيە كە من رەوانەم كردوه بۆلاى پىغەمەرەكان ھــەتا يارمـەتيان بىداو بـەھيزيان بكا لىسەر راوەستانيان بۆ گەياندنى فەرمانى خوا، دايكــى تۆمان پـاك كـردەوە لــه بوختانى خواب.

﴿ تُكَلِمُ النّاسَ فِي الْمَـهُ و رَكَهُلاً ﴾ تـ ق گفتوگـ ق نه کـه ی له گـه ل ئـادهمیزاد لـه نـاو بیشکهدابوی و منال بوی ئهوهیش کاریکی به همموو که س نه کراوه، بق ئهوه ی دایکت پاك بکهیته وه له بوختان و بـه داویـن پـاك بناسـری و، گفتوگـ قهکـه ی کـاتی پیـاوه تی بـق راگهیاندنی فهرمانی خوا. یانی گفتوگـ کاتی منالیت وه ك گفتوگوی کاتی پیاوه تیتـه لـه تهواوی ئه قلدا به بی جیاوازی زانایان ئهلیّن: وشهی (کهلا) به لگهیـه لـهسـه رئـهوه ی کـه عیسا لهمهدوا دینه خواری چونکه عیسا به رز کراوه ته وه به رله وه ی بگاته کـاتی کـههلی،

کههل به ئادهمیزادی ئهلین تهمهنی له (۳۰) سال بهرهو ژورو ههمتا (۴۰) سالی. ئیبنو عهباس ئهلی: عیسا تهمهنی (۳۰) سال بووه خوا کردی به پیغهمهر (۳۰) مانگ دوای گهیاندنی فهرمانی خوا وهك پیغهمهر بهرزكراوهتهوه.

بۆ زانین: گومان بردن بهوهی که عیسا پیغهمهر بووه له بیشکهداو له کوشی دایکیا، چونکه گفتوگری کردووه، ئهو گومانه نهزانین و بوختانه، چونگه گفتوگرکردنی عیسا له کوشکی دایکیا بو رزگارکردنی دایک له بوختانی جوهکان. نهك له به ر نهوهی که فروستادهیه، خوا همموو داواکاریکی له سهر مندال هه لگرتوه، چون داوایی لی نه کری به مدالی؟ ئادهمیزادیش فهرمان له منال وهرناگرن، نهوهی باسمان کرد بیرورای زوربهی زانایانی موسلمانانه.

ئەو ئىنجىلانە جىڭگەى بروان لاى گاورەكان بريانداوە كە عيسا كراوە بــە پىغەمــەر لــە تەمەنى (٣٠). سالدا. ئىنجىلى (لوقا) فەسلى سى، ژمارە (٢٣).

﴿ وَإِذْ عَلَمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ﴾ وه تۆ بىرى ئەو كاتە بكەرەوە من تۆم فىرى نامىەى پىغەمەرە پىشوەكان و نوسىنمان كردى بە پىنوس و، تۆمان فىرى دەستورو پەروەردەكردنى ئادەمىزادو بەرىيوەبردنيان كردى لە ژيانى رۆژانەيانداو ھاندانيان بۆ پەيپرەوى فەرمانى خوا.

﴿ والتّوراة وَالْأَلْجِيلُ ﴾ وه تۆمان فیری نساوه و کی تسهواراتی نامسه ی نیزراوو بسولای موسامان کردی، فیری همندی کاری نهینی خواییمسان کسردی سسه و وای زانیساری ژیسانی و و ژانه ی نامه ی نیزراوی خوایسه بولای تو، فیری زانیاری خوا ناسیم کردی جگه ی زانیاری نهموق و

﴿ وَإِذْ تَخْلَقُ مِنَ الطِينِ كَهَيْئَةِ الطَيْرِ بَاذْني فَتَنْفُخ فِيها فَتَكُونُ طَيْراً بِاذْنِي ﴾ وه بيرى ئهو
كاته بكهرهوه تۆ دروست ئەكەى وينەى شيرەى بالنديه له خاك به هزى دەستورى منهوه،
دوايى تۆ فو ئەكەى به شيوەى ئەو بالندەيەدا، دوايى ئەبى به بالندەيەكى زيندوى خاوەن
گييان بەھۆى دەستورى منهوه.

﴿ وَتُبْرِىءَ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِأَذْنِي ﴾ وَه تَوْ رِزْگَار تُهْكُهُى تَادَهُمِيزَادَى بِــه كُويْـرى لــه دايك بوبي لــه نهخوشى كويْرى و رِزگار تُهكهى و پاكى تُهكهيتهوه كهســى بهلــهكاوى لـــه نهخوشى بهلهكى بههوى دەستورى منهوه.

﴿ وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوتَى بِأَدْنِي ﴾ وهبیری کاتبی بکهرهوه تـــۆ دهرئــههیّنی مردوهکــان لـــه گۆرهکانیان و زیندو ئهبنهوه به گیانیکی تازهوه بههوی دهستوری منهوه.

ویندی نمو نایته له باسی نایهتی (۹) ی سوره تی نالی عیمراندا مانای کراوه. دووپات کردنه و و فیدوبونه و دروست کردن و زیندوبونه و و گردنه و دروست کردن و زیندوبونه و درگار کردن همر به دهستی خوایه به تهنها.

﴿ فَقَالَ الذِیْنَ کَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هذا إِلاَّ سِحْرٌ مُبِینٌ ﴾ دوایی ووتیان کهسانیکی ئـهوتو باوه ریان نههینابوو: ئهو رزگار کردن و زیندو کردنهو ئهو کاره به ههموو کـهس نه کراوانـه که عیسا ده ریان ئه خا بو ئیمه جادویکی رون و ئاشکرایه، پوچن و ئیمه بروامان پیّیان نیـه. لـه گه ل ئه و ههمووه کاره په ك خرانه جوه کان ههولنی کوشتنی عیسایانداو ناویان ئـهبرد بـه دروزن و جادوگه ر، بو و ختانی زور ناره وایان هه لبهست بو دایکه راست گوکـهی. عیسا هیچ سوچیکی نه بوو جگه لـهوهی گفتوگوی راستی ئه کرد، بانگی ئه کردن بولای په رستنی خواو فه رمانی پی ئه دان په یره وی راستی بکه ن.

ئمو کاره خراپانه همرچهنده له رهوشتی جوهکانه. به لام تهنها همر ئموان بهو جوّره نین، زوربهی ئادهمیزاد دوژمنایتی خوّیان دهرئهبرن دهربارهی ئمو کهسانه رانموییان ئهکهن بوّلای چاکهو ئاواتیان رانمویی ئموانه.

﴿ وَإِذْ أُوحَيْتُ إِلَى الْحَوارِ بَيْنِ أَنْ أَمَنُوا بِي وَبِرَسُولِي ﴾ وه بیری نمو کاته بکـــهرهوه مــن خستمه نیردلنی هاوری پاك و همالبژیرراوه کان و نمو کهسانه نیازیــان پاکــه لــه دوســـتایتی

تؤدا که باوه ربه ینن به من و به نیزراوی من که عیسایه و، فهرمانم به واندا که تنو فروستاده ی منی له و کاته دا که جوه کان تؤیان به در ق نه خسته وه.

بۆ زانین: (الوحی) هاتووه به چهند مانایه: هاتوه به مانای خستنه نیو دل، مهبهست لیرهدا نهو مانایهیه.

﴿ قَالُواْ اَمَنَا وَاشْهَدْ بِأَنَنَا مُسْلِمُونَ ﴾ هاورِی نیاز پاکه کانی عیسا ووتیان: ئیمه باوه رِمان هیناوه به خوایتی تو به پیغهمه رایتی عیساو، تو نهی خوایه شایتی بده به راستی ئیمه موسلمانین و فه رمانبه رداری توین و نیازمان پاکه. خویشمان شایتی بو یه کتری ئهدهین.

و – به پاستی خوا چاکه ی کر دووه له گه ل هـ هموویان و بـ ه کورتـی باسـی هـ هموویانی کر دووه. به لام به تایبه تی روی فه رمووده ی نه کاته لای عیسا به دریژی، چونکه پـهی په هوانی عیسا له سنور لایانداوه له باره ی عیسا و کر دویانه به خوا. به لام پـهی هوانی پیغهمـ هره کانی تر پیغهمه ره کانی خویانیان نه کر دوه به خوا، بر نه وه به لگه دابنری له سهر لاده رانی سـنوری خوا.

هاوری دلسوزه کانی عیسا ههرجه نده به نهینی و به ناشکرا، به بی گومان باوه ریان هینابوو. به لام ههر چونی بن ناماده میزادن و شایسته ی ههموو کاریکن له چاك و له خراپ دوایی ویستیان بهرده و امین له سهر باوه رو نه که و نه گومانه وه، له گه ل نه وه یشدا و و تیان به راستی باوه رمان هیناوه به عیسا، داوایان له عسا کرد خوانیکی پر له خورده مه نی له ناسمانه وه بیته خوار بویان، بو نه وه ی دلیان به یه کجاری نارام بگری وینه ی نیبراهیم پیغهمه در داوای کرد لو خوا چون مرو زیند و نه که یته وه؟ بوئه وه ی دلی نارام پهیدا بکا، بو رون کردنه وه ی نه و مه به سته و داخوازی هاوریکانی عیسا فه رموی:

إِذْقَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ يَعِيسَى أَبْنَ مُرْبَعَهُ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَن يُنَزِّلُ عَلَيْنَا مَآيِدَةً مِّنَ ٱلسَّمَآءِ قَالَ ٱتَّقُواْٱللَّهَ إِنكَنْتُم مُّؤُمِنِينَ اللَّهُ قَالُواْنُرِيدُأَن نَّأَكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَيِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَن قَدْ صَدَقْتَ نَاوَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ ٱلشَّلِهِ دِينَ اللَّهُ قَالَ عِيسَى أَبْنُ مُرْيَمُ ٱللَّهُ مَّ رَبُّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآيِدَةً مِنَ ٱلسَّهَاءَ تَكُونُ لَنَاعِيدًا لِإَوْ لِنَاوَءَ اخِرِنَا وَءَايَةً مِنكَ وَٱرْزُقَنَا وَأَنتَ خَيْرُٱلرَّزِقِينَ ﴿ إِنَّ قَالَ ٱللَّهُ إِنِي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمُ ۚ فَمَن يَكُفُرُبَعْدُ مِنكُمْ فَإِنِّ أَعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّا أَعَذِّبُهُ وَأَحَدُ امِّنَ ٱلْعَلَمِينَ ١

﴿ إِذْ قَالَ الْحَوارِيُّونَ يَا عِيسَى أَبْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَينا مائِدَةً مِنَ السَماء ﴾ تۆ بىرى ئەو كاتە بكەرەوە ھاورى نياز پاكەكانى عيسا ووتيان: ئىدى عيساى كورى مريەم ئايا پەروەردەكەرى تۆ وولامى پارانەوەى تۆ ئەداتەوە كە بەنيريت خوارەوە بۆسەر ئىمە خوانىكى پر لە خواردەمەنى لە ئاسمانەوە؟.

دووایی عیسا پی ناخوشبوونی خوّی دهربهی، دهربارهی نه و پرسیارهی هاوریّکانی کهوای نیشان نهدا گومانیان ههبی و به پاکی باوهریان نههیّنابی، بهاوه پرداران شایانی نهوه نین جوّره پرسیاری وا بکهن بوّیه:

﴿ قَالَ فَاتْقُوا الله إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ عيسا ووتى: دوايى ئيّـوه لـه خوا بترسن و ئـهم جوّره داخوازيانه مهكهن ئهگهر ئيّره باوه پرداران، ئهم پرسيارهى ئيّره له شــيّوهى پرسيارى پيشوهكانتان ئهچى كه داوايان له موسا ئهكرد، باوه پردارى پاستى شــايانى داخـوازى وانيـه بكريّن لهخوا. له ژيانى بونهوه راندا شتى وا نهگونجاوه، لهگهل ئهوه يشدا ئيّوه باوه پتههمه رايتى من هيّناوه.

پ نهو ثایته وامان بز دهرئدخا که هاوریّکانی عیسا باوهردارنهبوون، ثایهتی (۱۱۱)ی پیشهوهی ئهم سورهته وائهگهیهنی باوهرداربوون و باوهریان بیّگومان بووه بهخوا؟

و – زورتر لـه زانایان وولامی ئەو پرسیارەیان داوەتەوە بەم جورەى خوارەوە:

﴿ قَالُوا نُرِیدُ اَنْ تَاْکُلَ مِنْها وَتَطْمَنِينَّ قُلُوبُنا ﴾ هـاورِی دلنسـۆزه نیـاز پاکـهکانی عیسـا ووتیان: ئیمه نهمانهوی که ئیمه بخزین له خواردهمهنی نهو خوانه، وهدلنمان ئاسـوده ببـی و ئارام بگری و ببهستریتهوه به توانای خواوه به راستی و بی گومان، بــهجوّری باوهرِهینـانی زمانیمان لـه کانگای باوهری دلنمانهوه دهرچوبی بهبی جیاوازی.

﴿ وَلَغْلَمُ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشّاهِدِينَ ﴾ وه ئيّمه بزانين كه تـ تر راستت كردووه له گهل ئيّمه كه تو پيّغهمهرى خوايى و ئيّمه داواى ههر شتى بكهين لـ هخوا پيّمان ئهبهخشى و فهرموته من نيّرراوى خوام و، ئيّمه ببين به شايهت لهســهر هـاتنى ئـهو خوانـه ههركاتى داوامان لى بكرى لهلايهن جوهكانهوه، به چاوى خرّمان ئهوانـه ببينـين نـهك بـه بيستن، پاشان ئيّمه ههوال بدهين بهو كهسانهى خرّيان ئـهو خوانـهيان نـهديوه، هـمتا بـى باوهران باوهر بهيّن و باوهرداران دليّان ئارام بكرى بـا لـهو خواردهمهنــهيان نـهخواردبى وينهى ئيّمه.

بهراوردی له نیوان هاوریکانی پیغهمهر ﴿ ﷺ لهگهل هاوریکانی پیغهمهره کانی تر: هاوریکانی پیغهمهر ﴿ ﷺ باوهریان هیناو داوای هیچ شتیکیان له پیغهمهر نـهکرد لـه خواردهمهنی و جگهی خواردهمهنییه بهشیّوه نهگونجاوبن لهگـهلّ سروشـتا، لــه گهرمــهی جەنگدا ئەيان ووت: ئەي فروستادەي خوا: برۆ بەلاي ئەو شتەو خوا ئەيەوى و گويسى ك ئیمه مهگره.. بهو کهسهی توی به راستی ناردوه: ئهگهر تــۆ فــهرمان بــدهی ئیمــه خومــان بخەينە نێو دەريا خۆمانى تىٰ فــرىٰ ئــەدەين، عــەمرى كــورى ئەلجــەموحى ھـــاورىٰ پێغەمـــەر ﴿ ﷺ به قاچی شەلەرە ويستى بچێتە دەرەرە لەگەل پێغەمەر ﴿ ﷺ بۆ جەنگى ئوحــود، كورەكانى ھەولنى ئەوەياندا رېڭە لە چونى بگىرن، روداوەكـەيان بىردە خزمـەت پېغەمـەر ﴿ ﷺ ووتى: ئەمەوى بە قاچى شەلەرە بچمە بەھەشت، پىغەمەر ﴿ ﷺ رِيْگەى پىدا بــۆ چونه دهرهوه، دوایسی عـهمر خــۆی و چــوار کــوړو بــرای ژنهکــهی کــوژران، ژنهکــهی تەرمەكانيانى دابەسەر ھوشىرىكا، پاش كۆتايى ھاتنى جەنگ بردنى بىــۆ نىـْـو مەدىنـــە ژنــانى مهدینه توشی بون و ووتیان: دهنگ و باس چیپه، ژنهکهی ووتی: پیخهمهری خوا زور چاکه، ووتیان: ئهم تهرمانه چین؟ ووتی: میرده کهمو چوار کورِم و براکهی من خـوا ریـّـزی گرتوون له جهنگدا کوژراوون و له ریگهی خواداو نهیان بهم بـ فر ناشــتن لــه گورســتاندا، ئەوانەي باسمان كردن وينەي داٽوېي ئاون لىــه زەريـاي خۆشەويســتى ھاوريكــانى پيغەمــەر ﴿ ﷺ بَوْ بِيْغُهُمُهُ رُو تُاينِي بُهُرُزِي تُيسَلَامُ.

به لام هاور یکانی عیسا ئهیان ووت: ئیمه خوار دنمان ئهوی له ئاسمانه وه بیته خواری و ئیمه بیخوین، هار یکانی موسا ئهیان ووت به موسا: خوت و پهروه رده که ری خوت بچن بو جهنگ بکهن و ئیمه لیره دائه نیشین، ئهوانهی باسکرن بو هاور یکانی عیساو موسا مشتیکن له خهرواری له داخوازی ئهوان.

نابیّته خوّهه لکیّشان ئهگهر ببیّژریّ: هیچ پیغهمهری له پیغهمهران ههرگیز سهرکهوتنیان به دهست نههیّناوه به هوّی هاوری کانیانهوه، بهو یّنهی ئهو سهرکهوتنه پیغهمهری ئیسلام به

دهستی هیناوه بههوی دلسوزی و لهخو بردنی هاوریکانی، هــهر پـهیمانیکیان بدایـه تـهیان برده سهر، تهوهیش نهینیه که بوز: خویتی و گهورهیی پهیامی تایینی تیسلام.

كاتى عيسا بۆى دەركەوت مەبەستى ھاورىڭكانى پاكەو بىڭگومانە لـە داخوازيەكانيانا.

﴿ قَالَ عِيسَى أَبْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَ أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ﴾ عيسا كورى مريهم ووتى: ئهى خوا بنيره خوارهوه بهسهر ئيمهدا خوانيكى پُو له خواردهمهنى له ئاسمانهوه.

﴿ تَكُونُ لَنا عِيداً لا وَلِنا وَآخِرِنا وَآيَةً مِنْكَ ﴾ رۆژى ھاتنە خوارەوەى ئەو خوانە ببى بە رۆژى جەژن و خۆشى بۆ ئىنىمەى ئەم سەردەمەو نەوەكانى دواى ئىنىمە. بىئىرراوە: ئىمو رۆژە رۆژى يەك شەمەبو بۆيە گاورەكان كردويانە بە جەژن بىق خۆيان و، ئىمو خوانىه ببىي بىم نىشانەيە لىەسەر توانا تۆو پىغەمەرايىتى من.

﴿ وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرازقِينَ ﴾ وهتو ببخشه به ئیمه نهو خوانه و سوپاس کردن لهسهر ئیمهو، تو چاکترین کهسانیکی خاوهن بهخشندهیی.

به کورتی عیسا کاتی بوّی ده رکه و ته هاو ریّکانی به رده و امن له سه ر داواک اری خوّیان، زانی مه به ستیان له و داوایه دا پاکه و نایانه ویّ په کی بخه ن، پارایه وه له خوا به ویّنه ی پارانه وهی به نده یکی بی ده سته لاّت، بوّ نه وهیش هه موو گومان به ریّ به در وّ بخاته وه که نه یان و وت: عیسا به شیّکی هه یه له هاور دنه خواره وهی نه و خوانه و خوی کر دویه تی نه ک خوای تاک و ته نها.

﴿ قَالَ الله إِنِي مُنَزِلُنا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكُفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ ﴾ خوا فەرموى: من بەراستى ئەنيرمــه خوارەو ئەخوانە بەسەر ئيسوەدا. دوايــى ھەركەســـى بــاوەر نــەھينىي لـــه ئيـــوە دواى ناردنــه خوارەوەى ئەو خوانە كە كاريكى پەك خەرەو بەزۆركەس نەكراوە.

﴿ فَانِي أَعَذِبُهُ عَذَابًا لا أَعَذِبُهُ أَحَدًا مِنَ العالَمِينَ ﴾ دوایی من بهراستی سزای ئهو که سه مددم به سزایی به جوّری بی من سزا نادهم به و جوّره سزایه هیچ یه کی له بونهوه ران.

پوخته ی مانای نهو نایه ته بهم جوریه: خوای مهزن پارانه وه که ی له عیسا و هرگرت بو نهوه ی هاوری کانی باوه و پان به تین تربین به عیساو بروایان کهم و کروی پهیدا نه کا، له

کاتی سهرپینچیدا به لگهو بیانویان نهمینی و شایستهی سزای بی وینهبن کاتی وهرگهران لــه ئایین، چونکه خوّیان پیش نیازییان کردووه، ههرکهسی وولاّمی پیّش نیازیان درایهوه ههموو ریّگهی بیانویان لی ئهبهستری که پهشیمان بویهوه له باوهرهیّنان.

فهرموده ی زانایان له باره ی خوان و داواکردنی خسوان زوّر زوّره: ئایا داواکهره کان خاوه ن باوه ربوون یا خاوه ن گومان؟ ئایا خوا نه که لسه کاتی دواکردندا هاته خواریانه؟ هاوریّکانی عیسا له و خوانه یان خواردیانه؟ ئه وانه یان گه زبونه وه له باوه رهیّنان ئایا خواکردنی به مهیمون و به راز؟ خوا باسی هیچ شتی له وانه ی نه کردوه به رونی.

به لام نه و شته ی پیویستین له سه رئیسه ئه بین ئیسه باوه پی ته و اومان هه بی که نه و پروداوانه په یدابوون، نه و گفتو گزیانه کراوه له نیران عیسا و هاو پیکانیدا، ئیستر شی کر دنه و هیان بر ئیمه له پایه پیویست کراوه کانی سه رشانی ئیمه نیه و هه واله ی زانیاری بی وینه ی خوایه. تاقمی له گاوه ره کان نه یان ووت: به پاستی عیسا و دایکی عیسا هه ردووکیان خوان، بریه خوای مه زن له و باره وه پرسیار له عیسا نه کاو نه فه رموی:

وَإِذْ قَالَ اللّهُ يَكِعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَ أَنتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ الْخَذُونِ اللَّهِ قَالَ السُبْحَننَكَ مَا يَكُونُ لِيَ أَنَ أَلُهُ وَقُلْ مَا لِيَسُ لِي بِحَقِ إِن كُنتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ فَعَدْ عَلِمْتَهُ فَعَدَ مَا فَى فَا لَهُ مَا فِي اللَّهُ مَا فَى فَا لَهُ اللَّهُ مَا فَى فَا لَهُ اللَّهُ مَا فَى فَا لَهُ اللّهُ عَلَيْهِ مَا فَى فَا لَهُ اللّهُ مَا أَعْرُهُ مَا فِي فَا لِي اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ عَلَيْهِ مَ اللّهُ مَا فَى فَا لَهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ مَا أَعْرُقُونِ اللّهُ اللّهُ اللّهُ مَا أَعْرَبَنِي بِلِي اللّهَ اللّهُ اللّهُ مَا أَعْرُهُ وَكُنتُ اللّهُ عَلَيْهِ مَ شَهِيدًا اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ الللللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللل

عَلَيْهِمْ شَهِيدُ امَّادُمْتُ فِيهِمُّ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكُ عَلَيْهِمْ وَأَنتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدُ ﴿ آلَ إِن تُعَدِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكُ فَ عَلَيْهِمْ وَإِنْكَ أَنتَ الْعَزِيزُ لُلْكَكِيمُ ﴿ وَإِن تَعْفِرُ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ لُلْكَكِيمُ ﴿

﴿ وَإِذْ قَالَ الله يَا عِيسَى أَبْنَ مَرْيَمَ ﴾ تو بيرى ئەو كاتە بكەرەوە خوا فەرموى بــ عيســا كورى مريەم: ئەو بانگەكردنەى عيسـا لــهلاى خواى مەزنەوە زانايان جياوازن بو كاتى ئـــەو بانگ كردنه: ھەندىكيان ئەلئىن: لــه رۆژى دواييدا ئــهبىخ. ھــەندىخ تريــان لايــان وايــه لــــهوكاتەدا بووە خوا بەرزى كردەوەى بۆ ئاسمان.

﴿ أَنْتَ فُلْتَ لَلنَاسِ اتَخَذُونِي وَأَقَى إِلْمَيْنِ مِنْ دُونِ الله ﴾ ثایا تو ووتوته به ثاده میزاد: ئیّوه من و دایکم بکه ن به دوو خوا له جگهی خوا. خوای مهزن بو پرسیاره مهبهستی عیسا نیه به تایبه تی، چونکه خوا خوّی ثهزانی و ثاگاداره به شتی عیسا و تویّتی. به لاّکو مهبهستی خوا تهوه یه به تایبه تی له سهر ثه و که سانه بوختانیان ثه کردو لایان وابوو که عیسا و دایکی دوو خوای جوای مهزن.

﴿ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍ ﴾ عيسا ووتى پاك و خاوينى و برتزيه لموهى جگهى تۆ خواى تر ههبىخ، ئموهى دراوهته پال من بوختان و درۆيه، نابىي و شايسته نيه بۆمن كه من شتى بليم راست نهبىخ، ئموهى عيسا ووتى زۆر راسته چونكه عيسا پيغهممربوهو پيغهممر پاريزراوه له ههلخليسكان و گوناه، بهراستى عيسا نيرراوى خوايه بۆ جهنگ كردن لهگهل هاوبهشدانهران بۆ خواو بانگى يهكيتى بۆ خوا بالاوبكاتهوه، ئىر چۆن داواى خوايهتى ئهكاو بانگى ئادهميزاد ئهكا بۆ پهرستنى خۆى.

﴿ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ﴾ ئه گهر من ئهو شته نارهوایه و وتبی بهراستی تو ئه و شته تازه و استی تو نه و وتوه، شته تازیوه، یانی من پیویستم به بیانو هینانه وه نیه، چونکه خسوت نه ییزانی نه و و و توه، نه گهر و و تبیتم خوت زانیو ته.

﴿ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَافِي نَفْسِكَ إِنَكَ أَنْتَ عَلَامُ الْغَيُوبِ ﴾ تو تسهزانی بهشتی له دهرونی مندایهو شاراوه ته له دلاماو، من نازانم به شتی شاراوه تهوه و دیارنیهو همرخوت نهیزانی و لای خوته. بهراستی تو ههر توی ههموو نهینیه بزانی که جگهی تو نایانزانی.

ووشهی (نفس) به کارئه هینری به مانازینده بی بونه وه ران به گشتی، هاتوه به مانا ههرشتی وهك ئه بیزری ئهمه ههر ئهو شته (هذا هو نفسه). هاتووه بهمانای شتی وهك له و رسته یه دا هاتووه.

﴿ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلاّ مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ أَعْبُدُوا الله رَبِي وَرَبَكُمْ ﴾ من نهم ووتوه به ئـادهميزاد مهگهر تۆ فهرمانت دابى بهو شته که پيّويسته ئيّوه خوا بپهرستن که بريتيه لـه پهروهرده کهرى من و لـه پهروهرده کهرى ئيّوه.

﴿ وَكُنْتُ عَلَيْهُمْ شَهِيداً ما دُمْت فِيهِمْ ﴾ وهمن ناگادر بووم بهسهریانهوه، من قهده غـهم كردبوو لهوان كه نهو شته نارهوایانه بلنین و ناگاداری باوه رداران و بی باوه ران بووم لـهو ماوهیه دا من لهناویانا بووم.

﴿ فَلَمَا تُوَفَيْتُنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُــلِ شَــنَىءٍ شَـهِيدٌ ﴾ دوايــى تــۆ كاتيك منت وهرگرتووهو رهوانه كردنى من بۆ سهر زهوى كۆتــايى پــن هــات، تــۆ خــۆت بووى به ئاگادار بهسهريانهوه، من نازانم چ شتيكتان كردووه لــه پــاش مــن و، تــۆ بهســهر ههموو شتيكا ئاگادارى و هيچ شتى لـه تۆ وون نابىخ.

﴿ إِنْ تُعَذِبُهُمْ فَانَهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَفْعِر لَهُمْ فَانِكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكيمُ ﴾ نه گهر تو سـزايان بده ی دوایی به راستی نهوان به نده ی تون و هیچ ره خنه یه له سهر خاوه ن و گهوره ی نهوان ناگیری و تو له ههموو که س میهره بان تری، نهوان شایسته ی ره خنه گرتن نـین لـه تـوّ، نه گهر تو له وان خوشببی، دوایی به راستی تو زور گهوره و به ده سته لاتی، ههموو شتی لـه جیگه ی شیاوی خویا دائه نی له سزادان و لیی خوشبوون.

کاتی عیسا رونی کردهوه نهو کاره پوچهی گاورهکانی لهسهری بوون له هاوبهشدانان بۆخوا، خوای مهزن فهرموی: قَالَ اللَّهُ هَلَا يَوْمُ قَالَ اللَّهُ هَلَا يَوْمُ قَالَ اللَّهُ هَلَا يَوْمُ فَي مَن تَحْتِهَا ٱلْآنَهُ هَلَا يَوْمُ فَي مِن تَحْتِهَا ٱلْآنَهُ هَلَا يَعْمُ وَرَضُواْ عَنْهُ ذَالِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُواْ عَنْهُ ذَالِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْكُولُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَاكُ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْكُولُ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْكُولُ اللَّهُ عَلَيْكُ الْمُعَلِّلُولُ اللَّهُ عَلَيْكُولُ اللْعُلِقُ الْعُلِقُ عَلَيْكُ اللْعُلِقُ الْعُلِقُ عَلَيْكُولُ اللْعُلِقُ الْعُلِقُ عَلَيْكُولُ اللْعُلِقُ الْعُلِقُ اللْعُلِقُ اللْعُلِقُ اللْعُلِقُ اللْعُلِقُ اللْعُلِقُ الْعُلِلِي اللْعُلِقُ اللْعُلِقُ اللْعُلِقُ اللْعُلِقُ اللْعُلِقُ اللْعُلِقُ اللْعُلِقُ اللْعُلِقُ اللْعُلِقُ اللَّهُ اللْعُلِقُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللْعُلِقُ اللْعُلِقُ اللْعُلِقُ اللْعُلِقُ الْ

﴿ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِها الْأَنْهارُ خالِدِينَ فِيها أَبْدَا ﴾ بَوْ نُهُو رِاسَتُ ويَرْانَهُ ههيه چهندين بهههشت نهچي بهژير درهخته کانياو بهم لاولای کوشکه کانيا نا چهندين روباری ناويی شيرين و بهتام بهردهوامن لهنيو نهو بهههشتانه دا ههتا ههتايه.

﴿ رَضِيَ الله عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْـهُ ذَلِكَ هُـو الْفَـوْزُ الْعَظِيـمُ ﴾ خـوا رازیـه لـهو راست و يژانهوخوشي ئهوين بههوي كرداري چاكيانهوه، وه ئهوانيش خوايان خوش ئهوي و رازين لهخوا بههوي ئهو پاداشتهوه وهريان گرتووه لهبهر راست ووتنيان، ئهو چونهيان بۆ ناو ئهو بهههشتانه رزگاربووني زور گهورهيه بويان چونكـه خوشـي پاشـهروژ بهردهوامـه، خوشـي جيهان ناميّني و بهزويي كوتايي بي دي.

﴿ لَهُ مَلْكُ السَماواتِ وَالأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُو عَلَى كَلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ بـ ق حـ وا بـ ه خاوهنيهتى و پاشايهتى ئاسمانـ ه كان و زهوى و شـتێك لــ ه نيو نهواندايـ ه، بـ ه ئـادهميزادو بـ ه جگهى ئادهميزاده و به پيغهمهران و جگهى پيغهمهران، خواى مهزن ئاگادارتــان ئــ ه كا بـ هو ئايهته لـهسهر بوختان و در و كردنى گاوره كان كه باوه پيان وايه عيسا و دايكى عيسا خوان له جگهى خوا، وه خوا تواناى بهسهر ههموو شتيكا ههيــه، دارايــى و پاشــايهتى ئهبهخشــى بهههر كهسى ئاره زقى هه بى به بى پرسيار.

﴿ سورەتى ئەلئەنعام ﴾

ژمارهی ئایهته کانی (۱۹۵) ئایسه تن. لسه مه کسه هاتوه تسه خواره و جگه لسه ئایتسه کانی (۱۹۵ ، ۹۳ ، ۹۲ ، ۱۵۲ ، ۱۵۳ ، ۱۵۳ ، ۹۳) ئه و نو ئایه تانه لسه مه دینسه هاتونه تسه خواره وه.

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خوای بهخشندهی میهرهبان

﴿ وَجَعَلَ الظُلْماتِ وَالْنُورَ ﴾ وهخوا دروستی کردووه چهندین تاریکی و روناکی به، توانای بی و ینه کند که تاریکی به روناکی دورست کراوه، تاریکیش زورن: وینه تاریکی شهو. تاریکی دهریا. جیگه تاریك.

همموو شتی تاریکیکهی جیاوازه له تاریکی شتی تر. به لام روناکی ههریه که جوزه و یه که ژماره یه چونکه ههر یه ک هوی هه یه ئه ویش ناگره، ههرچه نده نه بیژری روناکی خور. روناکی نهستیره. ههروه ها، نه وان نابنه هوی زوری روناکی. ههروه ها نه و رسته یه گومانی ناگر پهرسته کان پوچ نه کاته وه که گومانیان وایه خوا روناکی دروست کردوه. شهیتان تاریکی دروست کردوه.

﴿ ثُمَ الذِیْنَ کَفَرُوا بِرَبِهِمْ یَعْدِلُونَ ﴾ له پاش ئهو ههمووه بهلکگه رونانه کهسانیکی ئهوتو باوه ریان نههیناوه پهروه رده کهری خویان ئه کهن به هاوتای بته کان و بهرانه هری شهوانیان ئه کهن بو پهرستنیان که توانای هیچ شتیکیان نیهو ناتوانن زیان و سوود نه به خویان و نه به جگهی خویان بگهیهنن. زور جیگهی سهر سورمانه ئهو به لنگه به هیزانه که را نه کهنه سهر ئه قلنی بت پهرستان و ئهو دلهی ئهوتویان کویره له ئاستی راستی و وای دائه نین بوخوا ههیه هاوتاو وینه یه بو پهرستن و سوپاس کردن.

﴿ وَأَجَلُّ مُسَنَمَى عِنْدَهُ ﴾ وه له لاى خوا ههيه ماوهيه كى ديارى كراوو ناوبراو بـ ق زيندوبونهوه تان له پاش مردنتان له رۆژى دوايدا، جگه لــه خـوا كـهس نازانــي چ كاتــيّ دهست يې ئه كا.

به کورتی خوا فهرمانی داوه به دووماوهی ناوبراو بر ههموو ئادهمیزاد (۱) ماوه یه کیان دوایی دیّت به مردنی ئهو که سه و دواتر ئهزانری چهنده ژیاوه (۲) ماوه یه کی تری ناوبراو ههیه که کاتی زیندووبونه و هانه له پاشه روّژدا. جگه له خوا که سبی تر نازانی چ کاتی دهست ئه کاو ماوه ی هاته کهی چهنده ی ماوه، ئهو کاته یش کوّتایی پی نایه.

﴿ وَهُوَ الله في السَماواتِ وَفي الأرْضِ يَعْلَمُ سِرَكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ ما تَكْسَبونَ ﴾ وه خوا ئه و خوایه ههر به تهنها ئه و شایسته ی پهرستنه له ئاسمانه کان و لهنی و زهویدا، جگه ی ئه و کهس شایانی پهرستن نیه. خوا ئهزانی به نهینی ئیره و ئهیشزانی به ئاشکرایی ئیره، یانی ئه و شتانه پهنهانتانداوه له دلتاناو ئهوانهیش به زمان و به کردار ئاشکرای ئهکهن خوا ئهیانزانی و، ئهزانی به شتی ئیوه ئهیکهن له چاکهو له خرابه، له پاشه روّژدا پاداشتان ئهداته و تولهتان لی ئه کاته وه.

وَمَا تَأْنِيهِ عرمِنَ ءَايةٍ مِّنُ

﴿ وَمَا تَأْتِيهُمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِهِمْ إِلاَّ كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴾ وهنايه بۆلاى بى باوه ران هيچ ئايه تى له ئايته كانى پهروه رده كهريانه وه لهسه ريه كيتى خواو لهسه ر زيندووبونه وهو لهسه ريخهمه رايه تى موحهمه د ﴿ ﷺ مهگه رئه وان واز ئه هينن له ناوه روّكى ئه و ئايه ته ماشاى به لگه كانيان ناكه ن و به دروّى ئه خهنه وه.

یانی به راستی بی باوه ران و از له به لگه ی راست ئه هینن و خویانی لی لا ئه ده ن بی ئه به راستی بی باوه ران و از له به لگه ی راست ئه و می ناوه رو که کانی بس. به لام ئه و از یان هینا و لایاندا له راستی به رله و هی ته ماشایان بکه ن و بیان خویننه و ه، له خویان بایی بوون.

بۆ زانین: ئەو ئایەتەو چەندین ئایەتی تر بەلگەن لەسەر ئـەوەی كـە بـە راسـتی ئیسـلام لەسەر بەكارھینانی ئەقل و سەربەستی دامەزراوه. بۆ ھیچ كەسی شایستە نیه لـههــەر پلــەو پایەو پیشەیهكدا بی كه داوا بكا لـه جگهی خوّی بهبی بیر كردنهوه خوّی بدا به دەستیدهوه سەر شوّری گفتوگوكانی بی به كویرانهو بهبی بهلگه هینانهوه بوّی. ئەوەتە خوای گهورەی دروست كەرى ھەموو بونهوەران پیویستی نــهكردووه لـهســەر بــهندهكانی خــوّی باوەربــه

﴿ فَقَدْ كَذَبُوا بِالْحَقِ لَما جَاعَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهُمْ أَبناء ماكانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُونَ ﴾ دوايسى بـه راستى بى باوەران باوەريان به راستى نەھێنا كاتى چوبــو بۆلايــان و بــهدرۆيان ئەخســتهوه قورئان و ئەو راستيه چوبو بۆلايان، دوايى دێت بۆلايــان ھەوالـــهكانى شــتى ئــهوان گالــــه ئەكەن بەو شتە كە راستى قورئانى پيرۆزە كاتى لــه دوا رۆژدا سزايان ئەدرى.

ئەو ھەوالانە ھەندىكى لە جيھاندا دەرئەكەوى لەو كاتانددا توشى نەگبىەتى ئىدىن بە ھۆى ئابرو چونيانەوە كە چاويان بە ئىالاى شەكاوەى ئىسلام ئەكسەوى، توانداو شىكۆى موسلىمانان لە گەشەكردندا ئەبى، لە پاشە رۆژىشدا دەرئەكەوى كاتى تۆلدى درۆكانيدان لى ئەسىنىن.

ئادهمیزاد له بی باوه پیدا سی به شن: (۱) ئه و که سانه ن خویان له ئاستی پراستی گینل ده که ن، گرنگی پی ناده ن و باوه پی ناهین ن. به لام وه ك یارمه تی ناده ن دژیشی ناوه ستن. (۲) ئه و که سانه ن باوه په پراستی ناکه ن و به در و ی ئه خه نه وه. به لام گالته ی پی ناکه ن و پراپان. (۳) ئه و که سانه ن پراستی به در و ئه خه نه وه دژی ئه وه ستن و گالته ی پی ئه که ن و جه نه بازی نه که ن ناکه ن و پراپان. که واته سزای یه که میان سوکتره له دوههمیان، سزای دووههمیان سوکتره له سزای سیه همیان به گویره ی کرده وه ی خویان داد په روه رانه سزای خویان و هر زان و در نه گرن، مه به ست له ترساند ن و هم پره شه کردن به و ئایه ته ی پیشو به شی سیه همیانه و له مه و پاش ئه گا به پاداشتی بی باوه پری و گالته کردنه که ی.

عدرهبه کان زوربه ی هدواتی به سهرهاتی گهلی عادو سهمودو لوتیان نهزانی بهبوته ی هاتو چویان بو شوینه کانیان، نیشانه ی مانه وه ی جینگه کانیان ئهبینی گفتو گوی ئهوانیان بو میکتری نه گیرایه وه، زوربه باشی ئهیانزانی ئه و گهلانه خوا له ناوی بردوون، چونکه پیغهمه ره کانی خویانیان بو دروخست بوه وه بو رونکردنه وه ی نه و باسه خوا نه فه رموی:

﴿ أَوْ لَمْ يَرَوُا كُمْ اَهْلَكُنا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنَ ﴾ ثايا ئەو بىن باوەرانە نازانن ئىنمە لـە پىنــش ئەوانەوە زۆر گەلمان لـەناوبردون لـە دانىشتوانى خولـەكان.

زانایان له مهبهست له مانای ووشه ی (قرن) بیریان جیاوازه: ههندینکیان لایان وایه بریتی یه له سه د سال ، هه دنی تریان نه لیّن: هه شتا ساله ، نه وه ی شایه نی باسه و نزیکبی نهمه یه: نه به ماوی زوّر یا که م ناوی نه براوه ، نه وی به فراوانی بوّی دانرابی مهبهست له خوله ك نهمه یه: دانی شتوان له و ماوه یه دا کوّتایی به ته مه نیان دی و جیّگ ه چوّل نه کن بوّ دانی شتوانی تر که جیّگه یان بگرنه وه . هه ندی له زانایان نه لیّن: (قررن) بریتی یه له (۷۰) سال یا (۲۰) سال . سال یا (۲۰) سال .

نهو نایه ته هانی نهو که سانه نه دا که پیخه مه ریان به در قر خستوته و هه وه ههان کی نه کا ته کا ته می خواربین به له ناوبردنی گهلانی رابردوو که به راستی نه و گهلانه سامان و هیزیان رور تربووه و هوی پهیداکردنی سامانیان له عهره به کان فراوانتربووه. و ه کوا نه فه رموی:

﴿ مَكَتَاهُمْ فِي الأرضِ مَا لَمْ نُمَكِنْ لَكُمْ ﴾ ئيْمه بهخشــيومان بــهو گهلانــه جيّگهيــه لـــه زهوىدا و پيّمان دابوون هيّزو كهرهسهى وا بتوانن بــهكاريان بــهيّنن شــتيّكى ئــهوتۆ ئيّمــه فهرمانمان بهخشيوه به ئيّوه لــه خوّشى و تهمهنى دريّژو مانهوهتان لــهو جيّگهيهدا.

﴿ وَٱرْسَلَنَا السَمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَاراً وَجَعَلْنا الأَنْهارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ ﴾ وه ثيّمه رهوانهمان كردبوو بر سهريان باران له ئاسمانهوه به زورى و پهياپهى بي برانهوه له كاتى پيويستىدا، بهو بونهوه بهرههم و دانهويلهى زوريان پهيدا ئهكردو، ئيّمه گيّرابوومان بو ئهوان چهندين روبارى ئهرويشت بهڙير دره ختى ئهو گهلانه دا بهم لاو لاى كوشكه كانياندا.

﴿ فَأَهْلُكُناهُمْ بَذَنوبِهِم ﴾ دوایسی ئیمه ئه گلانهمان له نه و به به هۆی گوناهه كانیانه وه و، ئه وانه نه گهیشتنه فریایان و رینگهی نهمانی بو نه گرتن به هوی بی سوپاسیانه وه، باوه ریان به پیغهمه ره كانی خویان نه هیناو یاغی بوون له فه رمانی خوا، ئه و كه سهی ئه و گهلانه ی له ناوبر د به و ههمو وه تواناو شكویه یه ههیانبو و، توانای ئه وه یه ههیه ئیوه ی لاواز له ناو بباو سزای زور سه ختتان بدا.

﴿ وَإِنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْناً أَخَوَيَنْ ﴾ وه ئينمه پهيدامان كرد له دواى ئهوان دانيشـــتوانى خولى تر له جيْگهى ئهواندا. كهواته ئادهميزادى ژير ئهوهيه تهمى خوارببى به جگهى خــۆى بهر لهوهى تهمى بهدرى بهبى ويستى خۆى.

پیغهمهری خوا ﴿ الله به بر ماوه ی سیزده سال مایهوه له مه که پاش هاتنه خوارهوه سروش بولای هه تا کوچی دوایی کرد بو مهدینه، به دریژای نهو ماوه یه بانگی دانیشتوانی مه که ی نه کرد بولای باوه پرهینان به تاك و ته نهای خواو به دادپهروه ری و پیگه گرتن به هاو به شدانان بو خواو بو ستهمكاری، شیوه ی بانگهوازه که ی له جیگه ی دانراوی خویابو و بو نامو ژگاری، دوای نه و ههمووه کوششه که می له دانیشتوانی مه که وولامی پیغهمه دیان دایه وه و زوربه یان پشتیان تی کرد، سه رباری نه وانه یش پهلاماریان داو نازاریان نه دا به دهم و به پروپاگهنده، له و ماوه یه دا نیارامی زور گرت و خوی پاگرت له سه را نازاریان و هانی نه دان بو باوه رهینان، بو باسی نه و روداوه خوا نه فه رموی:

بِٱلَّذِينَ سَخِرُواْمِنْهُ مِمَّاكَانُواْبِهِ مِيَسَّنَهُ رِءُونَ اللَّهُ مِالْكَانُ عَلَقِبَةُ قُلْسِيرُواْ فِي ٱلْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُواْ كَيْفَكَانَ عَلَقِبَةُ الْمُكَذِينِينَ اللَّهُ الْمُكَذِينِينَ اللَّهُ الْمُكَذِينِينَ اللَّهُ الْمُكَذِينِينَ اللَّهُ اللِّهُ اللَّهُ الللْمُلْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللْمُ الللْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللْمُنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللْمُلْمُ اللَّهُ ال

﴿ وَلُوْ نَزَلْنا عَلَيْكَ كِتاباً فِي قِرْطاسِ فَلَمَسُوهُ بَايدِيَـهُمْ ﴾ وهنهگـهر ئيّمـه رهوانـهمان بكردایه بۆسەرتۆ بەیهكجار نامەیه بنوسرایەتەوە لـه كاغەزیّكداو بیانخویّنایتەوە دوایی ئەو بیّ باوەرانه چاویان بكەوتایه بەو نامەیە و دەستیان لیّ بدایه.

﴿ لَقَالَ الذِيْنَ كَفَرُوا إِنَّ هذا الأسْحَرُ مَبَينٌ ﴾ بهراستی ئمیان ووت كهسانیكی ئهوتو باوه ریان نههینا به ئهو شتهی تو هیناوته: هیچ شتی نی به مهگهر جادویکی ناشكرایه ئهو جوّره كارو گفتو گزیانه وه نه بی ههر ئهوان وابس به ته نها. به تکو له زوربه ی گهلاندا وینهیان به و جوّره خراپه یه که خوّیان ئه یکه ن و به باشی دائه نین پهیدابوون، بگره له سهر ده مهی ئیمه دا تاقمیکی زوّر هه ن به وانه ی ئهوانه و و از ناهینن، به دروّی ئه خه نهو شتیکی و اخوّیان ئه بیکه ن نه فه به این و از ناهینن، به دروّی ئه خه نهوا شتیکی و اخوّیان ئه بینن و ئه یکه ن نه فه به لینن: جادوه به لیکو ئه لین هه ر نه بو وه و نه کراوه و ئه گهر کرایی به خوابی نازانن، واته به گورك بلین : مهره و به ئه ژدیها ئه این کو تری ئاشتی یه. بو نموونه: به عسیه کانی عیراق زوّر تسر له (۱۰) هه زار که سیان له هه له به خوروه، خوّشناوه تی و سیرسینانیان به گازی کیمیاوی گوشت و ئه یان ووت ئیمه نه مان کسر دووه، ئه گهر کرایی روداویکی ناوخوّیی یه و دژی یاسا نی یه، کوشتنی منال و پیرو ژن به خسراپ نه ئه نه دانی.

﴿ وَقَالُوا لَوْ لا اوْلْزَلَ عَلَيهِ مَلَكٌ ﴾ وهبى باوهران ئەيـان ووت ئەگـەر موجەمـەد راسـت ئەكا بۆ نايەتە خوار بەسەريا فريشتەيە بلنى: پېغەمەرەو ياريدەى بداو ئېمە بىرسىنىي.

﴿ وَلَوْا أَنْزَلْنَا لَقُضَى الْأَمْرُ ثُمَ لَا يَنضَرُونَ ﴾ وهنه گهر ثيمه رهوانهمان بكردايهته خوارهوه فريشتهيه وهك نهوان داواى نه كهن و باوه ريان نه هينايــه بــه راســتى فــهرمانى لــهناو چونيان

پرسیار – هۆی چییه که فریشه هاته خوارهوه پیریسته بی باوهران له نید بچن، چۆن هاتنه خوارهوهی قفریشته کان و لهناوبردنی بی باوهران بهستراوه بهیه کهوه؟

وه لام - زانایا ئــه لیّن ئـادهمیزاد هـهرکاتی فریشتهیان بینی کتوپی ئـهمرن و گیانیان ده رئهچی، چونکه له زانیاری ههره کونی خوادا تیپه پیوه ههرکهسی فریشته هات بـوّلای و بی فهرمانی خوای کرد له ناوی ئهبا. به لام ئهوهی راستی بی وه لامی ئهو پرســیاره ئهمهی خوارهوهیه.

ئهو لهناوبردنهیان پهیوهسته به هاتنهخوارهوهی فریشته لهبهر هۆیـهکی نـهینی جگـه لـه خوا کهسی تر نایزانی، و ئهو هزیه ئهقل رینگهی پی نابا کهواته پیویســته لـهســهر ئیمـه بـی دهنگ بین لهکاتیدا خوا هیچ هزیهکی نهدرکاندووه.

له بهر ئهوه ی بت پهرستان ئهیان ووت: بۆچى خوا رهوانه ناکا بۆلای فریشته یه، خسوای مهزن فهرمووی:

﴿ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلاً ﴾ وهئه گهر ئیمه ئهو فروستادهمان بكردایه به فریشه، ئیمه ئهو فریشتهیهمان ئهگیرا به شیوهی پیاویکا به وینهی جبرهئیل که ئههات بولای پیغهمر ﴿ ﷺ همتا ئیوه توانای ئهوهتان ببی تهماشای بکهن.

ياني ئەگەر ئادەمىزاد فريشتە بھاتايە بۆلايان لىمانەي خوارەوە لىدەرنەئەبو:

یا به شیّوه ی فریشته یی ئه مایه وه یا وینه ی مروّقی به سه ردا ئه کیّشرا، بیّگومان ناگونجی له سه وینه ی فریشته له مینیّته وه فروستاده بی بوّلای ئاده میزاد، چونکه سروشتی فریشته جگه ی سروشت و ویّنه ی ئاده میزاده، گهیاندی په یام پیّویستی به هاوره گهزی و له یه که چون هه یه، فریشته یش دروست نه کراون بوّ ئه وه ی له سه رزه وی بژین.

که واته نه بی نه و فریشته به بچیته وینه ی نادهمیزاده وه، نه گهر وایشبی وینه ی جـــارانی لی دینه و هر بت په رستان نه لیّن: ئیّمه فریشته مان نه وی و نادهمیزادمان ناوی و گیروگرفته کــه ته فسیری زمناکویی

وهك خوّى ئەميّنيّتەوە بەبىي وەلام. ئەرەى شايانى باسبىي ئەو ئايەتـــە بەلگــەى رونــە لـەســەر ئەمەى كە خوا فەرمودەى خوّى روپىي ئەكا بۆلاى ئەو بت پەرستە درۆزنانە بە جــۆرى كــە زانايان لـەگەل ھاوسەرى خوّيانا بدويّن. نەك بە زۆر پەلاماريان بدرى.

﴿ وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَكْسَبُونَ ﴾ وه به راستی ئیمه سهر لی تیک چونمان ئـهدا بهسـهریانا بهشتی ئهوان لیّیان تیک بچی. یانی ئهگهر ئیمه بهان گیّرایه فریشــته بـه وینــهی ئـادهمیزادا ئهوانگومانیان ئهبرده ئهو فریشتهیه به راستی ئادهمیزاده، ئهو شتهی ئهیان ووت به پیخهمــهر دووپاتیان ئهکردهوه، چونکه نهیان ئهزانی فریشتهیه.

خوای مهزن دلخوشی پیغهمهر ئهداتهوهو ئهفهرموی: ههر تونیت گالتهت پی کرابی:

﴿ وَلَقَدْ أَسْتُهْزِئِی بِرُسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ﴾ وه به راستی گالته کراوه به چهند نیراو لسه پیش

تۆو بەدرۆخراونەتەوە.

گالته کردن به پیغهمه ران و زانایانی ثایینی ته نها ئه و کاته پهیدا نه بوه و هـ ه ر لـ ه کونه و هاتو وه. که و ات هاتووه. که واته تو خوت ثازار مهده. گهلی نـ وح گالتـ هیان بـ ه نـ وح ئـ هکرد که شـ تیه که ی دروست ئه کرد، نهیان ووت: تو دوایی پیغهمه رایه تی بوویت به دارتاش.

﴿ فَحَاقَ بِالذِیْنَ سَخُرِوا مَنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ یَسْتَهْزِؤُونَ ﴾ دووایی هاته خسوارهوه بۆسسهر كهسانیکی ئهوتۆ گالاهتهیان به پیخهمهره كان ئه كرد له بی باوه ران سزای شستی ئسهوان بسه همهرانهی پیش تؤو لهناوچون، سزای گهوره توشسیان ئسه بی له پاشه روّژدا، ئیمه ئهو پیخهمهرانه و پهیرهوه كانیانجان سهرخست.

که واته ئهی موحهمه د: تۆیش وینهی ئه و پیغهمه رانه سه رئه که وی، گوی مه ده به و شــتانه توشت ئه نیخهمه ر 《 秦秦 . توشت ئه بی له خزمه کانته وه، دوای ئه وانه باسکران خوا روئه کاته پیغهمه ر

﴿ قُلْ سِیُروا فی الأرْضِ ﴾ تو بلتی به و که سانه به دروّت نه خه نه وه: نه گه ر نیسوه له گومان دان بو سزادانی بت په رستانی پیشو و به راستی نازانن نیوه بسروّن به سه ر زه ویدا، جاری بو یه مه و جاریکی تر بو شام، شوینه واری عادوسه مورو ببین و ته مه شای جیگه کانیان بکه ن.

﴿ فَأَنْظُرُ أَكَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِبِينَ ﴾ دوای ئیزه تهماشا بکهن و تهمی خوارببن چــــۆن بووه کۆتایی پی هاتنی ئهو کهسانه پیغهمهره کانی خویانیان بهدرو خستوتهوه. ئیمــه بنــهبرمان کردون، ههندی لـهوانه هوزه کانی عهرهب، وهك عادو سهمود.

خواى مەزن فەرمان ئەدا بە پىغەمەر ﴿ ﷺ پرسيار لـە بت پەرستەكان بكا:

قُل لِّمَن مَّافِ ٱلسَّمَوَاتِ وَٱلْأَرْضِ قُل لِلَّهِ كَنْبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ ٱلرَّحْمَةُ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلِْقِيكَمَةِ الارتب فِيةِ الَّذِينَ خَسِرُوۤ الَّانفُسَهُمْ فَهُمَّ لَا يُوۡمِنُونَ اللهُ اللهُ مَاسَكَنَ فِي ٱلَّيْلِ وَالنَّهَارِّ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ اللهُ قُلْ أَغَيْراً للَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِراً لسَّمَوَتِ وَٱلْأَرْضِ وَهُو يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُّ قُلِّ إِنِّ أُمِرَّتُ أَنَّ أَكُونَ أَنَّ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمْ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿ فَكُ إِنِّ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِي عَذَابَ يَوْمِ عَظِيمِ ١٠ مَن يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَ بِ ذِفَقَدُ رَحِمَةُ وَذَالِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْمُبِينُ

﴿ قُلْ لِمَنْ مَّا فِي السَماواتِ والأرْضِ ﴾ تو بَلني بو چ كهسيْكه شتى له ئاسمانه كان و له زهويدان له روى دروست كردن و خاوهنيه تيان، ئهو پرسياره بو ئهوهيه سهر كوتيان بكا له

﴿ قُلْ الله ﴾ تۆ بۆلىن: ئەو شتە بۆ خوايە كــە تــاك و تەنھايــەو خــاوەنى هــەموو شــتێكەو هەردوولامان ئەزانىن و ئىزە ناتوانن بلىنن: بۆخوا نيە.

پرسیار/ که وه لامه که بـه و شیوهیه بی و ئـهوان وه لام نه ده نـه چ سـودی ههیـه لـهو پرسیاره؟

﴿ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الْرَحَمَةَ ﴾ خوا پيٽويستى كردوه لەسەر خوّى لسه روى گەورەيـه و ميهرهبانى خوّيهوه بهزهيى و وهرگرتنى پەشيمان بونهوه لى بسوردن لسه گونـاهى ئـادەميزاد بەمەرجى باوهر بهيّنن، بەزەيى خوا پيّشى خەشى كەوتووە، لسه ميـهرهبانى خوايـه رانمويـى ئادەميزاد ئەكا بو ناسينى خوّيى و تاك و تەنهايى ئەو، بەلكگەى بيكومانى لەسەر داناوە، لسه ميهرهبانى خوايه سزاى تاوانبارانى دوواخستوه هەتا رۆژى دوايى، وەك ئەفەرموى:

﴿ لَيَجْمَعَنَكُمْ إِلَى يَوْمَ القِيامَةِ لارَيْبَ فِيهِ ﴾ بهراستى حوا ئينوه كۆئىهكا بىزلاى رۆژى هدلسانهوه لىه گۆرەكانتان بۆ پرسياركردنتان لىهو شىتانهى كردونتان، هيىچ گومانىي لىه پهيدابونى ئەو رۆژەدا نيه، چونكه لىهو رۆژەدا مافى ستەم لى كراو لىه سىتەمكار ئەسىيىرى، سزاى خراپهكاران ئەدرى به گويرهى خراپهكانيان و بەس، پاداشتى چاكەكەران ئەدرىت وه بە دوپات و بەزۆرتريش، ئەگەر ئەو رۆژە نەبى مافى ستەم لى كراو بە خۆرايى ئەروا.

﴿ الذِينْ حَسِرُوا الْفُسَهُمْ فَهُمْ لا يُؤمِنُونَ ﴾ كەسانىكى ئەوتۆن زيانيان داوە لە خۆيان و ئەو سەرمايە چاكە سروشتيە ھەيان بوھو ئەقللە تواۋەكلەى خۆيانيان للمناو بىردو نىديان خستەكار، دوايى باۋەر نايەرن بەھۆى ئەو زياندانە لە خۆيان.

ئادهمیزاد دروست کراوه لهگیان و له لهش و ههریهکهیان یاریدهی یهکتری ئهدهن. ئادهمیزاد ناژی به شیّوهیهکی چاك ههتا كار نهكهن بی گیان و لهشی خوّیان بهیهكهوه، ههرگاتی كار بكا بوّ گیان به تهنها وواز له كهرهسه و دارایی بهینی، یا كار بكا بوّ كهرهسه و دارایی بهینی، یا كار بكا بو كهرهسه و دارایی بهینی گیان، له بنچینه دا زیانی له بوون و ژییانی خوی داوه، ههركهسی به و جوّرهیی فری به ئیسلامه وه نیه.

﴿ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْيُـلِ وَالنَّـهارِ وَهُـوَ السَّـمِيعُ الْعَلِيـمُ ﴾ وهبـ و خوايـه شــتى ئــارامى گرتووهو جيّگهى گرتووه لـه شهو روّژدا و هــهر خــوا خاوهنيــهتى و، خــوا هــهموو شــتى ئهبيستى و ههموو شتى ئهزانى.

پرسیار/ له ئایهتی پیشودا ئهوه مهبهسته زانراوه هزی دووباره کردنهوهی بهم ئایهته جیهه؟

وه لام/ ئايه تى پيشوو بۆمان رون ئه كاتهوه كۆبونهوهى ئادهميزاد له بارهى كاتهوه، ئــهم ئايه تى بىز مان رون ئه كاتهوه كۆبونهوهيان له جيڭهو لــه شـويننى، هــهردولايان جيڭگهن بــۆ ههموو بونهوهران، ئادهميزاديش بهبى كات و بهبى جيڭه ناژين و، پيويستى به ههردووكيان ههيه.

هۆی هاتنه خوارهوهی ئهو ئایهتانه رابواردن ئهمهیه: کۆمهلنی له بی باوه رانی قورهیش و رویش و وتیان: ئهی موحهمهد: بۆمان دهرکهوتووه ئهم کاره تۆ دهستت داوهتی پیویستی به دارایی هیه. کهواته ئیمه له رینگهی پیتاك كۆكردنهوه لسه همهوو گهورهکانی هوزی قورهیش دارایی زور بوتو كوئه کهینهوه همتا توببی به خاوهنی سامانی خوت لسه نیو هاوسهرانی خوتا، بهو مهرجهی واز لهو ئاینهی خوت بهینی و پهشیمان ببیتهوه. خوای مهزن فهرموی: ههرشتی شهوو روز بیان گریتهوه له خواوهیه، ئهگهر بیهوی پیغهمهری خوی لهههموو کهس ساماندارتر ئه کا، کهواته من پیویستم به سامانی ئیوه نیه، بویه خوا ئهفهرموی:

﴿ قُلْ أَغَيْرَ الله أَتَّخِذُ وَلِياً فاطِر السَّماواتِ وَالأَرْضِ ﴾ موحهمه تق بلّن: ئايا من جگهی خوا وهربگرم به دوست و سهرداری خوم و بيپهرستم؟ چون من داوای يارمه تی له جگهی تهفسيری زمناکويی

خوا بکهم که دروست کهری ناسمانه کان و زهویه بهم شیره ریک و پیکه و سمرسورینه رانه وه نهبینرین.

﴿ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ﴾ وه خوا خواردهمهنی دهرخواردی هـــهموو گیــانداران ئــهداو بۆیــان ئهرِهخســیننی و، خــوا خواردهمــهنی دهرخــوارد نــادری و پیویســتی بهکــهس نیـــهو خواردهمهنی ناخوا، جگهی ئهو کهسی تر زیان و سوود نابهخشی.

ئدى موحهمهد: پاش ئهوهى بهلكگهو نيشانهت بۆبى بىاوهران هينايـهوه لهسـهر پيويسـتى پهرستنى خوا به تهنها و لـهسـهر ئهوهيش جگهى خوا ناكرى به پهرستراوو ياريدهر روبكهره بت پهرستان بهم جۆره:

﴿ قُلْ إِنِي أَمْرِتُ أَنْ كُونَ أُولَ مَنْ أَسْلَمَ ﴾ تۆ بلنى: بەراستى من فەرمانى بىندارە كە من يەكەم كەس بىم سەر شۆرى فەرمانى خوا بىم و موسلىمان بىم و خوم بىدەم بەدەستەوە بىۆ فەرمانى خواو ھىچ كەسى پىنشىم نەكەوى لە باوەر ھىناندا، چونكە من يەكەمىن داواكسەرى ئەو مەبەستەم ئەگەر بەو شىزەيە نەبى ئەبى من بكەومە رىزى ئەو كەسانە فسەرمان بىدەن بەدانىشتوان و خۆم فەرمانبەردار نەبى، ئەوەيىش دورە لەو كەسانەوە خوا ھىملىنان بىرى بىۆگەياندنى پەيامى خوا بە ئادەمىزاد.

﴿ وَلا تَكُونَنْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ وه بيّژراوه به مـن كـه تــق لــهو كهسـانه مهبـه هاوبـهش دائهنيّن بغِخوا. يانيّ من فهرمانم پيّدراوه هاوبهش دانــهنيّم بغِخــوا، دوايــى ئيّــوه چــقرن داوا ئهكهن لـهمن كاريّكى ناشايسته، خوا بهم جوّرهى خوارهوه فهرمانم پيّ ئهداو ئهفهرمويّك

﴿ قُلْ إِنِي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴾ تؤ بَلْسَى: بهراستى من ئهترسم ئهگهر بى فهرمانى پهروهردهكهرى خوّم بكهم له سنزاى روّژیکى زوّر گهوره که روّژی دواییه، نه فروّشتن و کرین و نه پیتاك و یارمهتی دهرنیه بوّ هیچ کهسسی، ئیستر ئیسوه چوّن داواى کارى ناشایستهم لیّ ئهکهن.

﴿ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحَمَهُ وَدَلكَ الفَوْزُ العَظِيمُ ﴾ هــهر كهســـى لابــدرى لــهو سزايه لـهو روّژه سزايه لـهو روّژهدا، دوايى به راستى خوا مهيرهبانى كردوه لـهگــهل ئــهو كهســه لــهو روّژه گهورهيهداو، ئهو ميهرهبان و بهزيى خوايـــه رزگـاربونيّكى گهورهيــهو هيــچ رزگاركردنــى گهورهيــه نهو نيه كه بچيّته ناو بهههشت و رزگارى ببى لـه ئاگرى دوّزه خ.

له پاش ئەوانەى باسكران خواى مەزن بۆمانى رون ئەكاتەوە كە ھىلىچ كەسىي جگەى خوا خاوەنى سود نيه بۆ ئادەمىزادو ئەفەرموى:

وَإِن يَمْسَسُكَ اللّهُ بِضُرِّ فَلَا كَاشُهُ اللّهُ بِضُرِّ فَالاَكَ اللّهُ بِضُرِّ فَالاَكَ اللّهُ بِضُرِّ فَالاَكَ اللّهُ اللّهُ وَهُو الْمَاكُ اللّهُ بِضُرِّ فَالاَكَ اللّهُ وَهُو الْمَاكُ اللّهُ بِضُرِّ فَالْمَاكُ اللّهُ اللّهُ وَهُو الْمَاكُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللللّهُ اللّهُ الللّهُ الللللّهُ ا

﴿ وَإِنْ تَمِسَسُكَ الله بِضِرِّ فَلا كَاشِفَ لَهُ إِلاَّ هُوَ ﴾ وهنه گهر خوا بگهیهنی به تؤ زیانی له سهختی له ههژاری و گرانی و ناخوشی، دوایی هیــچ کهسـی لانابــا ئــهو زیانــهو ریّگــهی ریّگهی لی ناگری مهگهر خوا لایانبا. نهك ئهو شتهی بی باوهران ئهیان پهرسـتن.

پرسیار/ که همموو ناخوشیه کاری خوابی و به دهست نهوبی: نهك بهدهست ئـادهمیزاد. همروهها لابردن و رزگاربوون له ناخوشـــی بهدهسـت خوابـن، ئیـــتر کوشــش و کـردهوه سودیان چیه؟

وه لام/ کوشش پیویسته به گویرهی نه قل وه رگرتن، به گویرهی ئه قل ئاده میزاد به بی کرده وه کاری ناچیته سه ر، هه روه ها به گویره ی وه رگرتن له فه رموده ی خواو پیغه مه ره وه گیه. فه رموده کانی نه وان و بیربوچونی زانایان نایه نه ژماره که کوشش و کردار پیویستن بو وه رگرتنی به رهموو پاداشت.

بینگومان خوا زیان و نازاری هیچ کهسی له بهنده کانی خوّی ناوی، چوّن نهبی وانه بی ؟ که خوا نهفهرموی: من ستهم ناکهم له بهنده کانی خوّم. که واته مهبهست له ناخوّشی و زیان لهو نایه تهدا نهو شته یه پاداشتی بهنده ی پی بداته وه له سهر کرده وه کانیان یا تاقیان نه کاته وه همر له بهر سوودی نهوه بهنده یه نه وانه یش درّی داد پهروه ری و میهره بانی خوانین، گونجاو نیه بوّ خواگوشش که ران و ناکوشش که ران وه ک یه ک تهمه شا بکا.

﴿ وَإِنْ يَمْسَكَ بِخَيرٍ فَهُو عَلَى كُلٍ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴾ وه نه گهر خوا به تو به گه یه نی جاکه یه له له له ساغی و ههرزانی و خوارده مه نی و سامانی زورو پله و پایه، دوایی خوا به سهر هه موو شتیکا توانای هه یه. یانی که س ناتوانی چاکه و زیان و گهوره یی و میهره بانی خوا بگ نته وه.

﴿ وَهُوَ القَاهِرُ فَوْقَ عِبادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴾ وه خوا توانا له سه ره وه ی به نده کانی خویه تی که وان له خواره وه ی توانای خوان و دروستی کردوون بی ویستی ئه وان، ئه یشیان مریّنی و له ناویان ئه با به بی پرس و ویستی ئه وان و، خوا هه موو شتی له جیّگای شیاوی خوّیا دائه نی ناگاداری کرده وه ی نهینی به نده کانی خوّیه تی.

ههندی له گیل و گهوجهکانی بت پهرستانی مهکه ووتیان به پیغهمهر ﴿ اِللَّهُ اِللَّهُ بِهُ رِاسَتَی جُوهکان و گاورهکان شایهتی نادهن بۆتۈ لهسهر پیغهمهرایهتی تۆ، خـوای مـهزن بـۆکـپ کردنهوهی دهنگیان ئهم ئایهتهی نارده خوارهوه. فهرموی:

﴿ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادة ﴾ تۆ بلنى و پرسيار له بىت پهرستان بكه: چ شتى له شايهتى دانى خوا گهورهتره، ئاگاداربوونى خوا له ههموو ئاگادار دانى گهورهتره، دوايى ئهگهر منجه منجيان كسرد له وولامدانهوهدا دوايى تو گويچكهى ئهوانت ئاودا بو وولامدانهوهى پرسيارهكه.

﴿ قُلْ الله شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ﴾ تۆ بلنى: خوا ئاگاداره له نيوان من و له نيوان ئيوهدا و گهورهتره له بارهى ئاگادارى له همموو شتى، ئاگادارى خوا راستهو شايهتى جوهكان و گاورهكان پوچه، جگه وولامدانهوهكهى تۆ ههموويان پوچن و ئهوانيش پهكيان ئهكهوى.

﴿ وَأُوحَى إِلَى هذا القُرْآنُ لَأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ ﴾ وهبه سروش نیرراوه بوّلای من شهم قورئانه، بوّ ئهو کهسهی ناوه روّکی ئهو قورئانه ی گورئانه کی گهیشتووه برّسینم لهو کهسانهی ئیستاو ئهوانهی لهمهودوا پهیدا شهبن ههتا روّژی دوایی.

رستهی (وَمَنْ بَلَغ) به لاگهی بی گومان و ئاشکرایه لهسه ر ئه و کهسهی ناوه رو کی ئه م قورئانه ی پی گهیشت پیویست ئه بی لهسه ری فه رمانبه رداری فه رماناه کانی بی عه ره ب و جگهی عه ره ب هه تانی جیهان. به لاگهیشه لهسه ر ئه وهی هه رکهسی بانگه و ازی پیغه مه رو قورئانی پی نه گهیشتین خاوه نی بیانوه بو وه رنه گرتنی ئایینی ئیسلام، له باسی ماناکر دنی ئایه تی (۱۱۵)ی سوره تی ئالی عیمران به دریدی ئه و باسه رون کراوه ته وه.

قورئانی پیرۆز ئاگادار دانه لهلایهن خوای مهزنهوه لهسهر پیغهمهرایهتی موحهمهد ﴿ عَلَيْكُ وَوَرَئَانِی پیرۆز بهرهنگاری بت پهرستان ئهگا به گشتی و بهوان رائهگهیهنی که ئیدوه

ناتوانن وینهی ئهو قورئانهیا سی ئایهتی دابنین با ههموو کهسانی خویان ئهیانهوی بانگی بکهن، ههولیشیانداوه بویان نهجوه سهر، رون بویهوه ئهو قورئانه فهرمودهی خوایه، له دواییدا خوا سهرزهنشتی کردن لهسهر پهرستنی پتهکان و فهرموی:

﴿ اَئِنَكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللهِ آلِهَةَ أُخْرَى ﴾ موحهمهد تو بلنى: ئايا ئيوهى بت پهرسـتان و بى باوهڕان به پينهممهرايهتى شايهتى و ئاگادارى ئهدهن كهلهگهڵ خوا چهندين خـواى تـر ههن، ئيّوه چوّن شتى وا ئهليّن پاش رون بونهوهى بهلنگه لـهسهر يهكيّتى خوا؟

له دوایدا خوا فهرمان نهدا به پیغهمهری خوی شایهتی و ناگاداری نهدا به وینهی ناگاداری نهوان و نهفهرموی:

﴿ قُلُ لا أَشْهَدُ ﴾ تو بلنى: من شايهتى و ئاگادارى نادهم به وينهى ئاگادارى ئيّــوه بــت پهرست كه لهگهل خوادا ههيه چهندين خواى ترو من ههرگيز ئـــهو شــايهتيه نــادهم، پــاش ئهوهى خواى مهزن فهرمانى تر ئهدا به پينغهمهرى خوّيى و ئهفهرموى:

﴿ قُلْ إِنَمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنْنِي بَرِىءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴾ تۆ بلنى: بەراستى ھىچ خوايە نىيــه مەگەر خوايەكى تەنھا بۆ پەرستن و، بەراستى من بيزارم لــەو شتەى ھاوبەشى بىندائەنىن بـــۆ خواو بىزارم لــه پەرستنى ئەو بتانە ئىرە ئەيانكەن بە ھاوبەشى خوا.

له پاش ئهو باسانهی پیشوو خوای مهزن رونی ئه کاتهوه که بسی باوه ران جگه لـهوه نهزان و گیل و رهگهز پهرستن هیچ شتی تریان نه کر دووه به پیشه ی خویان و ئهفهرموی:

 ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تَزَعُمُونَ شَ ثُمَّ لَرَّتَكُن فِتْنَهُمْ إِلَّا أَن قَالُواْ وَاللّهِ رَبِّنَا مَا كُنَامُ مُشْرِكِينَ شَ انظُرْكَيْفَ كَذَبُواْ عَلَىٰ أَنفُسِمِمْ وَضَلّ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَفْتَرُونَ شَ انظُرْكَيْفَ كَذَبُواْ عَلَىٰ أَنفُسِمِمْ وَضَلّ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَفْتَرُونَ شَ

﴿ الذِينَ آتَيْنَاهُمْ الْكِتَابِ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونْ أَبْنَاهُمْ ﴾ كەسانىكى ئەوتۆ ئىدە بەخشيومانە بەوان نامەيەكە تەوارات و ئىنجىلە لە جوەكان و گاورەكان كە گومانيان وايە باس و شىوازى موحەمەد لە نامەكانيانا نەنوسراوە، ئەوان موحەمەدە ئەناسن بەمو دىمەن و شىروازەوە لە نامەكانيانايە ھەروەك ئەوەى كورەكانيان ئەناسن. بەلام ئەوان باسى پىغەمەر ئەشارنەوەو ئىشانى نادەن بەكەس، ئەو مەبەستە لە زۆر شوينى قورئاندا باسى كراوە. لەئايەتى (١٩٧) ئەلبەقەرەدا بە دريژى باسى كراوە.

بۆ زانین: له کاره پیویسته کان نیه که خاوه ن نامه کان کاتی پیویسته باوه ربه ینن ده ستیان بکه وی که خاوه ن نامه کان راستی پیغه مهر بزانس و بیانناسین و نوسرایی له ته ورات و ئینجیلدا چونکه همرکه سی له ئاینی ئیسلام بکولیّته وه به لیکولینه وه یه کی راستی به ووردی باوه ر ئه هینی به ئایینی ئیسلام به جوری گومانی تیدا نه بی که هم شاینی ئیسلام و نیشانه کهی له سهر ووشه ی (لا إله إلا الله) دا ده رئه کوی بو یه کسانی ئاده میزاد و نرخ بو دانانی له سه بنچینه ی کار کردن و نیازی پاك نهك له سهر بنچینه ی دارایی و پله و پایه و ره گهزایه تی. له نه ستو گرتنسی کومه لایه بی و به به رپرسیاری همو و کاربه ده ستیکه بانگی ژیر ده سته کانی خویان بکه ن بو لای ئیسلامه تی و بیش که و تن، به بی ئه وه ی بزانس خاوه ن نامه کان پیغه مه ر ئه ناسن وه كوری خویان ئه ناسن.

دوای ئدوه خوا رونی کردهوه ئدو شتاندی که پیویسته ئاشکرا بکرین لـــه لـ قمــه کردنی بی باوه ران و بیز کردندوه لـدوان به هزی هاو به شدانان بر خوای مدزن پیمان ئه فدرموی:

﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ ثَمْنِ آفْتری علَی الله کَذِباً ﴾ وه چ کهسیّکه ستهمکارتر له کهسی بوختان بکاو بهدرو بیدا بهسهر خوادا، وینه بت پهرستان ئهلیّن: فریشته کان کچی خوان و بته کان بویان نه پاریّنه وه لای خوا. جوه کان ئهلیّن: عوزهیر کوری خوایه، گاوره کان ئهلیّن: عیسا کوری خوایه.

به هیچ جوّری جیاوازی نیه له نیّوان ئهو که سانه هاوبه شدائه نیّن بوّ خواو له نیّوان به دروّو به بوختان نامه کانی خوا ئه گوّرن به ده ستیان قه س و ئه یشزانن، له نیّوان ئه وانه یشدا به دروّ ئه لیّن: ئیّمه له خزمه ت خوادا بوّ مهردم ئه پاریّته وه، له نیّوان ئه وانه دا ئه لیّن: خوا همر نیه، ئه وانه هه موویان بی باوه پو گوناه بارن به گویّره ی نامه ی خواو فه رموده ی پیغه مه رو پیّك هاتنی هه موو موسلمانان.

﴿ أَوْكَذَبَ بِأَيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يَ ُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴾ يا باوه پی به ناوه پر کی ئايه تـه کانی قورئــان نهبی و ئهلنین. قورئان جادوه و ئهفسانه یه. به راستی پرزگاری نابی سته مکاران و بی بـــاوه ران سهره رای ئه وه یش سته مکاتر لـه وان نیه.

﴿ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعاً ثُمَ نَقُولُ لِلذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكاؤُكُمْ الذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴾ وه تۆ بيرى ئەو رۆژە بكەرەوە ئىمە كۆئەكەينەوە بى باوەران ھەموويان بە پەرسىتراوەكانيان و بە خۆيانەوە. لە پاشا ئىمە ئەلتىن بە كەسانىكى ئەوتۆ ھاوبەشدائەنىن بۆ ئىمە بە چەندەھا شتى نارەوا: لە چ جىڭگەيەكن ھاوبەشەكانى ئىدو، ئەوانەى ئەوتۆ ئىدوة گومان ئەبەن ھاوبەشى ئىمەن و لەلاى ئىمە بۆتان ئەپارىنەوە؟

بۆ زانین: ئەو كەسانەى باوەریان بە خسوا ھەیمە دوو بەشسن: (١) ھەیانمە باوەریسان بىه یەكیتى خوا ھەیە. ئەوانە ناوئەبرین بە خوا يەك دانەرەكان (٢) ھەیشسىانە باوەریسان بىەخوا ھەيەو بەلايانەوايە خوایكى تر ھاوبەشيەتى ئەوانەو ئەو كەسانەن ئەلتىن: خوا ھەر نىسەو وەك یه کوان به بی جیاوازی، چونکه هاوبه شدانان بۆ خوا له ناوه رۆکا بریار دانه له سهر نه بوونی خواو به راستی وینه ی نیه هاوبشه ی نیه.

پرسیار/ بۆچى خوا فەرموى: لـه چ جێگەيەكن هاوبەشەكانتان، نەيفـــەرموە: لـــه كوێــن هاوبەشەكانى من. زۆر ئاشكرايە هاوبەشيان ئەدايە پاڵ خوا نە ئەپاڵ خۆيان؟

﴿ ثُمَ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلاّ أَنْ قَالُوا وَالله رَبِنا مَا كُنّا مُشْرِكِينْ ﴾ لــ ه پاشا بيانويان بــ ف نهمايه وه بر وه لام دانه وهيان مهگهر ئه وه كه ئهيان ووت: سويندمان به خوا پهروه رده كــه دى ئيمه هاوبه شمان دانه ناوه بر تو و در زمان بر ئه كهن. ئه وان به و سوينده لـــه و روزه دا هــه ولنى ئه وه ده ده ن خويان رزگار بكه ن له و كاره خرابه كردويانه، بويه پهنا ئه به نه به ردوكردن و سويندى در و خواردن و وا ئه زانن ئه و روزه يش وه ك روزانى جيــهان بــه در و رزگاريان بين.

پرسیار/ رستهی (و الله رَینا ما کُنا مُشْرِکِینْ) چـۆن ریّـك ئهکـهوی لهگـهلّ (وَلا یَکُتُمُونَ حَدِیثاً) وهبی باوهران هیچ رووداوی ناشارنهوه که کردبیّتیان له جیهاندا. ئایــهتی کُتُمُونَ حَدِیثاً) وهبی نیساء؟

وه لام/ له روزی دواییدا بی باوه ران چهندین جیگهی راوه ستانیان ههیه که له ههندی کاتا نه توانن درو بکه ن و ههندی شت بشارنه وه به رله وهی نهندامه کانیان شایه تی بده ن له سهر نه و کارانه ی کردویانه که واته رسته ی نه نایه ته ی نیزه بو نه و کاته هاتو ه تواره وه . له ههندی جیگه دا ناتوانن درو بکه ن و ههر کاریکیان کردبی درویان بو ناکری و نه ی لین به بی پیچ و پهنا . که واته رسته ی نایسه تی (۲۶) ی نیساء بو نهمه یان هاتونه تا خواره وه .

پرسیار/ ههرکاتی ئادهمیزاد له رِوْژی دوایدا توانای دروّو سویّند خواردنی هـهبیّ وهك ئهمرِوّ، ئیـر چوّن رِوْژی دووایی پنی ئهوتریّ خانـهی دروّکردن. دروّکردن. وه لام/ جیباوازی نیوان نهم دوو خانهیه بهم جوّرهیه: بهراستی درو کردن لــهم روّژهدا وائه بی زیان و نازار له خاوه نه کهی دور بخاته وه یا ســودی پــی بگهیــهنی. بــهلام لــه روّژی دواییدا درو کردن و سویند خواردن به هیچ جوّری سود به خش نین و سزا ناگیرنهوه.

﴿ اَنْظُرْ كَیْفَ كَذَبُوا عَلَى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتُرُونَ ﴾ تو تهماشا بكه چـــۆن سزاى درۆكانيان لهسهر خوّيان پيويست ئهكهن. ئهليّن ئيّمه هاوبه شمان دانــهناوه بــۆ خــوا، خوّيان ئاگادارن لهسهر هاوبه شدانان بهرده وامبوون ههتا كاتى مردنيان و وونبو لهوان شتى بوختانيان پى ئهكرن و ئهياندا بهسهر خواداو ئهيان كردن به هاوبهش بوّ خواو ئهيان ووت: بتهكان بوّمان ئهاريّنه وه لاى خواو يارمه تيمان ئهده ن له روّژى دووايدا.

نه بوو سوفیان وهلیدی کوری موغه یره و فه زی کوری حه رس و عه ته به و شه بیبه ی کورانی ربیعه و شه به به کورانی ربیعه و مه نه به به کورانی به نه زر نه و پیاوه چ شتی نه لین؟ و و تی نازانم نه وه نه بین ده می نه جولینی که و و نوسراوی پیشوه کان نه لین که من وینه ی نه و هم بو باس کر دوون له فارسه کانه وه : بو رونکر دنه وه ی نه و مه به سته خوا نه فه رموی:

وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكُ وَجَعَلْنَاعَلَى وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكُ وَجَعَلْنَاعَلَى قُلُو بِهِمْ أَكِنَةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِمِمْ وَقَراْ وَإِن يَرَوُا كُلَءَايَةٍ لَا يُوْمِنُواْ بِهَا حَتَى إِذَاجَاءُوكَ يُجُكِدِلُونَكَ يَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ إِنْ هَاذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ ٱلْأُولِينَ ۞ وَهُمْ يَنْهُونَ عَنْهُ وَيَنْعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿ ﴿ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَةً أَنْ يَفْقَهُوا وَفِي آذانِهِمْ وَقُراً ﴾ وههندى له بى باوه ران كهسيك گوى ئه گرى بۆلاى تۆكاتى تۆقورئان ئه خوينى. به لام سود نابه خشى نه به خويان و نه به جگهى خويان و، ئيمه داومانه به سهر دليانا چهندين پهرده ههتا له و قورئانه نه گهن و نهيزانن و لايان ناخو شبو لينى تى بگهن، چونكه ئهوان له سهره تاوه بريارياندابوو له سهر بى باوه رى و نه زانينى قورئانى، له خوبايى بوبون بهرده وامبون له سهريان و، ئيمه دامان نابوو له گوينچكهيانا گرانى و قورسايى ههتا راستى نه بيسن، وينهى ئه و كهسانهيان لى هاتبوو له هيچ شتى نه گهن و نهيبيسن.

پرسیار/ بهراستی نهو نایه ته به گوینرهی رواله ت خوا دلنی نهوانی کویر کردوه و گوینچکه ی کهر کردوون که واته شایسته خراپه و سزانین، چونکه نه بهرین بهریوه بهزورو سهربه ست نین؟

ئهوهی شایهنی ئاماژه بی ئهو ئایهته به ناشکرایی به لنگهیه له سهر ئهوهی ئیسلام به راوردی هیچ شتی ناکا بهو شتهی له ناوی خویایه تی. به لنکو ته ماشای به رهه م و نیشانه ی ئه کا. یانی چاوو گوی چکه جی به جی که ری کاری ئه قلن و ئه قلیش نه خشه کیشی کارکردنه، دوایسی هه رکاتی کارکردن به یدا نه بون و نه بونی هه مو هه سته کان یه کسانه، به جوری تر

ئیسلام شتی ناوه کی و دهره کی نیه، هممو شتی هویه بو سودی نادهمیزاد بو هه لسوراندنی گوزهرانیان و نه هیشتنی گیروگرفتیان و ئیسلام شاراوه ی نیه.

پیغهمه رنهینی پرو پوچ ویژانی ده رخست لهوانه که خاوهنی پلهو پلیه و دارایسی بون، چونکه دوای ئیه و ده رکهوتنه کهوتنه هموجول و ههستیان به نهمانی خویان کرد، بویه پهلاماری دروی زور گهورهیان داو ثهیاندایه پال قورئان، بو رون کردنه وهی شهو مهبهسته خوای مهزن ده فهرموی:

﴿ وَإِنْ يَرَوا كُلَ آيَةٍ لا يُؤْمِنُوا بِها ﴾ وهنه گهر ئه و بى باوه رائه ببين ههمو نيشانه و كاريكى پهك خهريان ئهوان باوه ر به و نيشانه به ناكه ن و باوه ر به تو نايه ن له به ركينه ى دليان و لاسابى كردنه و هى پيشوه كانيانى بو ئه و شتانه له وانه وه وه ريان گر توون.

﴿ حَتَى إِذَا جَاؤُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلاَّ أَسَاطِيرُ الْأُولِيْنَ ﴾ بـه درو خستنهوه ی نهوان نیشانه رونه کان گهیاندنیه راده یه هـه تا کـاتی نـهوان هـاتن بـو لای تـو گفتو گو بکهن له گهل تو به جوری په کت بخهن نه لیّن کهسانیکی نهو تو باوه ریان نـه هیناوه: نهو قورئانه هیچ شـتی نیـه جگـه ی نـهوه ی نوسراوی گـهلانی رابوردوانه بـه بی گومان نهیشیانزانی نهو قورئانه راغویی که ره بو لای شتی راست و دروسته. به لام نهوان گومان و دروی زور به دهست نه هینن بو نهوه ی ناده میزاد رابکیشن به رهو رینگه ی خراب و رینگـه ی راستیان لی وون بکه ن و به ره و کاری پوچ بیانبه ن، به بی جیاوازی به وینه ی یاساو پرو گـرام و دهستوری دهست کردی نه مسهرده مه ی نیمه.

﴿ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأُونَ عَنْهُ ﴾ وه نهو بسى باوه رائه ريّگرن و قهده عنه ئاده ميزاد نه كه بساوه ركردن به قورئان و په يرهويي كردني پيخهمه ركي الله و ، خويشيان دور نه خهنه وه له باوه ر هيّنان. ياني نه خويان باوه ر نه نهيش و نه نهيش هيّلن كه سي تر باوه ر بهيني.

له همولندان بز پهیداکردنی ئاژاوهو کینه بز پیغهمهر ﴿ ﷺ، لهشکر سازی بز جهنگ لهگهل پیغهمهر، لهبهر هیچ هزیه نهبوو جگهی خرابی و نالهباری خزیان.

﴿ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلاَّ الْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴾ وهلمناو نادهن نهو بسى باوه رانه به و كاره خرایانه یان و نهو فیل کردنانه یان له ئیسلام مهگهر له خویان و، همست ناکهن و نازانن که زیانی نهوان سهر ناکیشی و تیپه و ناکه بولای جگهی خویان. یانی بازنه ی خراپه سوری خواردو کهوته ملی خویان و لهناوی بردن، ههندیکیان له روّژی بهدردا کوژران و لهناو چون. نهوانی تریان بهسهر شوری خویان دا به دهسته وه له روّژی رزگار کردنی مهکهی پیروز خوای مهزن جاری تر باسی چونیه تی نهو کهسانه نه کا باوه ریان به روّژی دوایی نیه و به دروی نه خهنه وه، له و روّژه دا سزایه ناماده کراوه بوّیان و، نه ی بین له گهر پاداشته ی ناماده کراوه بوّیان و، نه ی بین له گهر پاداشته ی ناماده کراوه بوّیان و، نه ی بین له گهر پاداشته ی ناماده کراوه بوّیان و، نه ی بین له گهر پاداشته ی ناماده کراوه بوّیان و، نه ی بین له گهر پاداشته ی ناماده کراوه بوّیان و، نه ی بین له گهر پاداشته ی ناماده کراوه بوّیان و نه نه دروی نه درون به باوه پرداران و نه نه دروی:

وَلَوْتَرَى إِذَ وُقِفُواْ عَلَى النّارِ اللّهُ وَلَا ثُكَدِّ مِنَا يَسَاوَنَكُونَ مِنَ الْوُوْمِنِينَ اللّهُ وَلَا اللّهُ مَا كَانُوا يُخَفُّونَ مِن قَبّلُ وَلَوْرُدُوا لَعَادُوا لِمَا نُهُواْ عَنْهُ وَإِنّا مَا مُؤَا يُخَفُّونَ مِن قَبّلُ وَلَوْرُدُواْ لَعَادُواْ لِمَا نُهُواْ عَنْهُ وَإِنّا مَا مُؤَا يُخَفُّونَ مِن قَبّلُ وَلَوْرُدُواْ لَعَادُواْ لِمَا نُهُواْ عَنْهُ وَإِنّا مَا لَكُنْ اللّهُ نَيَا وَمَا نَعْنَ لُو وَإِنّا مَا اللّهُ مَا كَانُوا اللّهُ مَا كَانُوا اللّهُ مَا كَانُوا اللّهُ مَا كَانُوا الْمَعْنُ وَمِي إِلّاحِيالُهُ اللّهُ مَا كَانُوا اللّهُ مَا كَانُوا اللّهُ مَا كَانُوا اللّهُ وَرَيّانًا قَالَ فَذُوقُواْ الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ اللّهُ مَا كَفُرُونَ اللّهُ مَا عَنْهُ اللّهُ مَا كَنْ اللّهُ مَا كَنْ اللّهُ اللّهُ مَا كَنْ اللّهُ اللّهُ مَا فَرَا اللّهُ مَا اللّهُ مَا كَنْ اللّهُ اللّهُ مَا اللّهُ اللّهُ مَا عَلَى مَا فَرَا اللّهُ اللّهُ مَا اللّهُ اللّهُ مَا اللّهُ مَا اللّهُ اللّهُ مَا اللّهُ اللّهُ مَا عَلَى اللّهُ اللّهُ مَا اللّهُ اللّهُ مَا اللّهُ مَا اللّهُ اللّهُ مَا اللّهُ اللّهُ مَا اللّهُ مَا اللّهُ اللّهُ مَا عَلَى اللّهُ اللّهُ مَا اللّهُ اللّهُ اللّهُ مَا اللّهُ اللّهُ مَا اللّهُ اللّهُ مَا اللّهُ اللّهُ مُعْمَالُونَ أَوْزُارَهُمُ مَا اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ مَا اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّه

عَلَىٰظُهُورِهِمُّ أَلَاسَاءَ مَايَزِرُونَ ﴿ وَمَا ٱلْحَيَوْةُ ٱلدُّنْيَا إِلَّا لَهُ مَا الْحَيَوْةُ ٱلدُّنْيَا إِلَّا لَعِبُ وَلَهُ وَ كَالَدَارُ ٱلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَنَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ لَعِبُ وَلَهُ وَلَا لَذَارُ ٱلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَنَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ فَيَالِمُ اللَّهُ عَلَىٰ الللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللّهُ اللَّهُ عَلَى الللّهُ اللَّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّ

﴿ وَلَوْ تَرَى إِذْوُ قِفُوا عَلَى النّار ﴾ وه ثه گهر تق ببینی ئه و بی باوه پرانه کاتی پراوه سیّنراون له سهر ئاگر. یانی تق نه وان نه بینی له و کاته دا پراوه سیّنراون له سهر ئاگر هه تا به جاوی خوّیان نه و ئاگره ببینن، یا نیشانیان بدری یا بخرینه ناوی بوّیان پرون نه بیّنه وه نه ندازه ی ئه و سزایه بوّیان ناماده کراوه، نه وه ی پراستی بی له و کاتانه دا کاریکی زوّر سامناك نه بینن.

﴿ فقالُوا یالَیْتَنا نُرَدُّ وَلا نُکَذِبُ بِآیاتِ رَبِنا وَنکُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِینَ ﴾ دوایسی بسی باوه را نه نهدین نه فقالُوا یالَیْتَنا نُرَدُّ وَلا نُکَذِبُ بِآیاتِ رَبِنا و نکُونَ مِن الْمُؤْمِنِینَ ﴾ دوایسی بسی نهدین نه نهده بیگیزاینایه ته وه بر لای جیهان و بیخه مسهرو هاتنی روّژی دوایسی، پهشیمان ببینه وه له گوناهه کانمان و، ئیمه ببین بسه باوه ردارو کاری چاك بکهین. به لام فرمیسك رژاندن و خه فه ت خواردن له و روّژه دا هیچ سودی نابه خشی، ئه وه ی سودی ببوایه بر نه وان ترسان بوو له خواو له سزای خوا به رله پهیدابوونی نه و سزایه بریان. لسه پاش توشبونیان به و سزایه ویسه گریانه به سهر مردوداو ناخ هه لکینشانه بو کاری روّیشتبین.

﴿ بَلْ بَدَالَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ ﴾ بهلكو دەركەوت بۆ بى باوەران شــتى ئــەوان پەنھانياندا بوو لــه بى باوەرى و كارى خراپ لــه پىش ئەم كاتەوە لـــه جيــهاندا كردونيــان، لــهبەر ئەوەى ئىستا دەركەوتوون به ھۆى شايەتى دانى ئەندامەكانيانەوە داواى ئەوە ئەكـــەن بيان گيرنەوە بۆلاى جيهان.

بۆ زانین: له رۆژی دوایدا رزگاری نابی له سزای خوا مهگهر کهسی خوّی دهر بخا به پراستی و به رونی لهم ژیانهی ئیستاداو گفتوگوی ریک بکهوی لهگهل کردهوهیاو خوّی بنوینی به وینهی ده رخستنی خوّی به لهشی و به گفتوگو کردارییه وه له تهلهفزیون و ئاوینه دا. به لام کهسی خوّی ده رنه خا به کردارو به گفتوگویه وه خوا نه بی کهسی شاراوه کانی له بی باوه پی و دووروی نه زانی، قهو که سه له مه و پاش سزای بی باوه پی و دوروی نه زانی، قهو که سه له مه و پاش سزای بی باوه پی و دوروی خوّی بو ده رئه که وی به نه نه نه به به خه فه ت خواردن له سه خواید کردنه که ی بیته ویی که کردنه که ی، نه واتی رزگاربون نه خوازی، دوایی زوّر دوره ناواته که ی بیته ویی که بگه رینه وه بوّلای جیهان.

بۆ نموونه: زۆر جاران ديومانــهو ئــهزانين بــه دهيــان تاوانبــاران پهشــيمان بونهتــهوه لــه تاوانه كاتى ئهوان لــه تاريكى گرتوخانهدابوون كهچى كاتى دهرچوون لـــه گرتوخانــه گهراونهتهوه بۆ تاوانهكانيان و گوناههكانيان.

﴿ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلاَّ حَياتُنا الَّدُنيا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴾ وه بــى بــاوهران ئــهيان ووت: رُيان و زينده كاني بو نيمه نيه مهگهر ژياني ئهم جيهانهو، ئيمه زيندو ناكرينهوه لــهموپاش.

یانی ئهگهر بگیرینهوه بوّلای ژیانی جیهان به راستی ئــهلیّن و دوبــارهی ئهکهنــهوه ئــهو شتهی لـهوه بهروتویانه: که زیندوبونهوه پرسیارو سزادان نیه.

پرسیار/چون نهلیّن: ژیان ههر نهم ژیانهیه، بهراستی نهو کاره گرانهیان بینیوهو ناگریسان پیشان دراوهو پهنایان بردوه بسوّلای رزگاربوون، پسیمانیانداوه نهگهریّنسهوه بسوّلای کاره پیشوهکانیان؟ وه لام/ بهراستی ئهوان ئهزانن که پرسیارو سزا ههن بهبی گومان. بــه لام ئــهزانن ئهگــهر راستی بلاوبکهنهوه سهرشوری راستی بن دهست کهوتو پلـهو پایهیان لــه کیس ئهچین.

﴿ وَلَوْ ترى إِذْوُ وَقِفُوا عَلَى رَبِهِمْ قَالَ آلَيْسَ هذا بِالْحَقِ ﴾ وه نه گهر تۆ ببينى كاتى بى بى باو ه رائه و ه نه گهر تۆ ببينى كاتى بى باو ه ران رائه و هستينرين له رۆژى دو وايدا له سهر فسرمانى پهروه رده كهرى خۆيان، دواى ئهوهى له جيهاندا به در ۆيان ئه خسته وه گهيشتن به فهرمانى خواى مهزن له پاشه رۆژدا، پهروه رده كهريان ئه فهرموى:

له روزی دووایدا: نایا نهم زیندوبونهوهیه راست نیه؟ نیّوه نهتان ووت له جیهاندا: زیندو بوونهوهو کو کردنهوهو بالاوبونهوه نین پاش مردن.

پرسیار/ خوای مەزن لەم ئايەتەدا ئەفەرموى: (آلیْسَ هذا بِالْحَقِ فَلُـوقُوا الْعَــذابَ) ئـەو دوو فەرمودانه چــۆن رێـك ئەكــەون لـهگــهل ئايــهتى (١٧٤) ى ســورەتى ئەلبەقــەرە كــه ئەفەرموى: (وَلا يُكَلِمُهُمْ الله يَوْمَ الْقِيامَةِ) خوا گفتوگۆ ناكا لـهگـهل بــێ بــاوەران لـــه رۆژى هەلــسانەوه لــه گۆرەكان؟.

﴿ قَدْ خَسِرَ الذِیْنَ کَذَبُوا بِلِغاءِ الله حَتی إذا جاءَتْهُمُ السّاغة بَغْتَةً ﴾ بـه راسـتی زیـاند مـهندبوون کهسـانیّکی ئـهوتو بروایـان نـهبووه بـه گهیشــتنی فــهرمودهکانی خــوا لــه زیندوبوونهوه و پرسیار و وولام و ئهو گهیشتنهیان بهدرو ئهخستهوه ههتا کاتی هات بوّلایان روّژی دوایی به کوتوپری و کهس نازانی ئهو روّژه چ کاتیّ دیّت، ئــهو روّژه نـاوبراوه بــه

(السّاعة) لمههر به گورچی و به پهله پرسیار تهواو ئهبیّ. له کاتیّکدا بیّ باوهران زیانوّمــهند ئهبن. باوهرداران رزگاریان ئهبیّ و به خوّش گوزهرانی رائهبویّرن.

﴿ قَالُوا يَا خَسْرَتُنا عَلَى مَا فَرَطْنا فِيها ﴾ ئەو كەسانەى بروايان بە زىندو بوونەوە نەبووە مَلَيْن:

نهی پهشیمان بوونهوه خهفهت بو ئیمه لهسهر شتی ئیمه له کیسی خومانماندا له جیهانداو تهمهنی خومانماندانا لهسهر گوناه کردن و بی فهرمانی خوا.

﴿ وَهُمْ يَحْمِلُونَ أُوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴾ وه نه و بين باوه رائه هه لائه گرن گوناهه كانى خوّيان به سهر پشتيانه وه. مه به ست له و هه لاگرته نهمه به كه گوناهه كانيان لكاوه به وانه وه جوى نابيته وه له وان، نه و كه سانه خرابترين كه سن و بگره چوارپي له وان چاكتره، چونكه چوارپي هيچيان له گوناه به سهر پشته وه نيه و به ناسيايش نه ثوين و دوواى پرسيار له ناو نه چن. به لام نه و بين باوه رانه به گوناهه كانيانه وه نه چن بو ناوه ناگرى دو زه خ، نيوه ناگاداربن و بزانن خراپ شتيكه نه و بين باوه رانه هه ليان گرتو وه له گوناهه كانيان نه و رسته يه گه و ره ترين هه ره شه يه بو بين باوه ران.

﴿ وَمَّا الْحَيَاةُ الدُنيا إِلاَّ لَعِبُّ وَلَهُوَ ﴾ وهنيه ژيان زينده گانی جيهان که ئيوه ی تيك داوه مه گهر ياری کردن و خوخهريك کردنه به شتيکه وه ئاده ميزاد خهريك ئه کا به بن سوود. لــه ماناکردنی ئایدتی (۱۸۵) له سوره تی ئالی عيمراندا وينه ی ئه و رسته په رابوردووه.

﴿ وَلَلَدَارَةُ الْأَخِرَةِ خَيْرٌ لِلذِينَ يَتَقُونَ ﴾ وه به راستی خانوی رِوْژی دوایی که بهههشته چاکتره بۆ کهسانیکی ئهوتۆ له خوا ئهترسن و خوّیان ئهپاریّزن له هاوبهشدانان بوّ خواو له یاری کردنی بیّ سودو خوّ خهریك کردن به جیهانی براوه.

﴿ اَفَلاَ تَعْقِلُونَ ﴾ ثایا بۆ ئیّوه بیر ناکەنەوە عەقل ناخەنە کار کام یەکی لـــەو دوو شـــتانه چاکە: خانویی رۆژی دوایی با ئەم جیھانە، ھەتا ئیّوە باۋەر بھیّنن.

دوای نهوانهی پیشوو خوا دلی خوشی پیغهمهر ﴿ ﷺ نهداته وه لهسهر نهوهی ئـهویان به درو نه خستنه وه، دوای نهویش به لنگهی رونی لهسهر داناون. نه فهرموی:

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لِيَحْزُنُكَ ٱلَّذِي يَقُولُونَّ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ ٱلظَّالِمِينَ بِعَايَنتِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿ ثَنَّ وَلَقَدَّكُذِّ بَتْ رُسُلُ مِن قَبِيكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كُذِبُواْ وَأُوذُواْ حَتَّى أَلَنْهُمْ نَصُّرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكُلِمَنتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَآءَكَ مِن نَّبَإِي ٱلْمُرْسَلِينَ وَ إِن كَانَ كَبُرَعَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ ٱسْتَطَعْتَ أَن تَبْنَغِي نَفَقَا فِي ٱلْأَرْضِ أَوْسُلَّمًا فِي ٱلسَّمَاءِ فَتَأْتِيهُم بِثَايَةً وَلَوْسَاءَ ٱللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى ٱلْهُدَىٰ فَلَاتَّكُونَنَّ مِنَ ٱلْجَهِلِينَ اللَّهُ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ ٱلَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَٱلْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ١ وَقَالُواْ لَوْلَانُزِّلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِ عَلَيْهِ عَالَيْهُ مِن رَّبِهِ عَلَيْهِ قَادِرُّ عَلَىٰٓ أَن يُنَزِّلُ ءَاينةً وَلَكِنَّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللهُ

﴿ قَدْ نَعْلَمُ إِنَهُ لَيَحْزُنَكَ الَّذِي يَقُولُونَ ﴾ بهراستى ئيّمه ئهزانين بهراستى تۆ خەفەتبار ئهگا شتيّكى ئەوتۆ بىن باوەران ئەيلاين: لەبە درۆخستنەوە تــۆ لەمــەوپيّش و ئيّســتاش بــه تۆيــان ئەوت: شيّت و هۆنراوه بيژو جادوگەرو جگەى ئەوانىش.

﴿ فَإِنْهُمْ لَا يَكَذِبُونَكَ وَلِكِنَ الظَّالِمِينَ بِآياتِ الله يَحْجَدُونَ ﴾ دوايي به راستى ئـهو بـێ باوهرانه لـهنيّو خوّياناو لـه پاش ملـهو لـه دهروني خوّيانا تــوّ بــه دروّ ناخهنـهوه، ئــهزانن تــوّ

راستی و به چاکت نهناسن که تو راست ویژی، به لام نهو بین باوه رانه ستهم له خویان نه که که نه باوه ر به نایه ته کانی نامه که ی تو نایسه رن به ناشکرایی، نه گینا نه زانن تو راست نه که که ی هم که سی جهنگ بکا له گه ل که سینکی راست ویژ له به ر نه وه ی له سه ر راستیه که بینگومان جهنگ له گه ل راستیه که نه کا له ناوه رو کا نه که له گه ل خاوه نی راستیه که بینگومان جهنگ له گه ل راستیه که نه مهر که سی جهنگ له گه ل پیغهمه ر بکا و به سوکی دانی له به ر نه وه یه پهیامینکی هینساوه. به راستی کالته به و که سه نه کا پهیامه که ی داوه به و فروستاده یه خوای مه زنسه، نه ک به به راستی که سه پهیامه که نه گهیه نی که فروستاده که یه. بست په رستانی مه که به راسه ره وانه کردنی پیغهمه را ناوی نه ویان نه بر د به راست گو و ناسایش خواز، کاتی که کرا به پیغهمه رو پهیامی خوای پی دراو به لگه ی له سه ر دانا ده ستیان کرد به جهنگ کردن له گهانیا به بوختان کردن و نهیان ووت:

جادوگهرو شینت و شاعیره. کهواته به در و خسستنه وهی پیغهمه و هی است در و خستنه وهی پیغهمه و هی دوباره خوا در و خستنه وهی پیغهمه و هی دوباره خوا دلخوشی پیغهمه و نهداته و هو نه فه در موی:

﴿ وَلَقَدْ كُذِبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كُذَبُوا حَتَى أَتَاهُمْ نَصْرُنا ﴾ وه بهراستى به درو خراونه ته وه جهندين نيرراوى له پيش تؤتو بون و ئازاريان دراوه لهسهر گهياندنى پهيام دوايى ئهو فروستادانه ئاراميان گرتووه لهسهر شيخ ئهوانى پيخ به دروخراوه تهوه ئازاريان دراوه. كهواته تؤيش ئارام بگره لهسهر به دروخستنه وهى خوت و ئازاردانت ههتا كاتى هات بولاى ئهو نيرراوانه ياريدان و سهرخستنى ئيمه بو ئهوان، به هوى ئهو شيهو بهدينم پيدابوون ئهگهر ئارام بگرن يارمه تيان ئه دهم و باوه پرداران سهرئه خهم، لهگه ل تؤيس بهو جوره ئهكهين.

ئەو جۆرە روداوانە بەسەر ژیانی ئادەمیزادا ئەسوریتەوە. بۆ نمونە ئەبینری ئەمرۆ پالەوان بازیە لـه نیوان چاكەو خراپەدا، لـه نیوان گەلانی ژیر دەستەو ستەمكارانی رەگەز پەرسىت،

له نیوان دوروی و راستیدا، ناگونجی شهو کهسانه یارمه تی راستی و سهربهستی شهده ن لىلايەن دوژمنانى خۆيانەۋە توشى ئازار نەبن، ھەرگىز راستى و سەربەستى سىەرنەكەوتوون و سهرناکهون بهبی خو راگرتن و ماندوبوون و فیداکاری لهو ریگانهدا، خویان و خیزان و دارایی و پلمو پایمو ناسایش و خوشی خویان نه کهن به قوربانی بو راستی و سهربهستی، لمه دواییدا بهبی گومان بـه ئــاواتی خویــان ئهگــهن، بــوّ رون کردنــهوهی ئــهو مهبهســته خــوا ئەفەرموى: ﴿ وَلا مُبَدِلَ لَكَلِماتِ الله ﴾ وه هيچ گۆرانى نيسه بىۆ فىەرمودەكانى خىواو بىۆ بهانگه کانی خوا که یارمه تی خاوه ن باوه ران ئسه داو بسی باوه ران لسه ناو شه داو یاریده ی پیغهمهران نهدا. نهبیسراوه به وینهی نهم سهردهمهی نیمه که ستهمکارانی پیشوو به ئەندازەي ستەمكارانى ئىستا بە ئاواتى خۆيان گەيشتىن، ئەوەتە ستەمكارانى ئەم سەردەمەى ئیمه له همموو جیگه گرنکه کاندا بنکهی سهربازی و بنکهی جهنگیانداناوه، هیلانهی کاول كردنيان ئاماده كردووه. به همموو چهكى نالهبار خزيانيان چـهكدار كـردووه، دهسـتيان گرتوه بهسهر سامان و گیان و پیتی گهلانی ههژاردا، دهستیان گرتووه بهســهر بانگــه کان و جینگدی گوریندوهی پارهو دراوی زور له هدریمه کاندا، شوینی بالاو کردندوهی روژنامه گۆفارو چاپەمەنيان داگير كردووه لـه زۆر شويندا، به جــۆرى دەســتەلاتيان پــهيدا كــردوه مروقی پاك و خاوین و ئاسسایش خوازیس به دهره کسی ئاواره ی ئامزان، بوی ناگونجی وشمیه کی سهربهستانه و دادپهروه ری بالاو بکاتهوه، یا لسه نیزگه یی رادوی و کهنالسه کانی تهلمفزیزن و بهرنامهیه بهخش بکا. به لام ناپاکان و ستهمکاران و له نایین وهرگهراوه کان و دو ژمنانی تاین و نیشتمان بو هدر جیگه برون و بیبانهوی مهبهستی خرایبی خریان بلاوبکهنهوه رینگهیان لی ناگیری و روژباشیان لی نهکهن و ریزیان نهگرن، نهوهیش له بسهر ئەمەيە: خوا پەرستان و فيداكارانى رېڭەى راست و چاك يا نسەماون يىا ئەگسەر مىابن زۆر که من و بی دهنگ دانیشتوون.

﴿ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَا الْمُرْسِلِينَ ﴾ وه به راستی هاتوه بـــۆلای تــۆ هــهوالـّی بهســهرهاتی نیردراوه کانی خوا که به چ شیوه یه کی خواپ ئازار دراون لهلایــهن گهله کانیانــهوه، لهبـهر ئهوهی ئارامیان گرتوه خوا سهری خستوون، ئهو جـــۆره کارانــه نــه دهســتوری خوایــین و ئهرۆن و ناگۆرین.

ههرستی کوره کانی عامیرو چهند کهستی تر هاتنه خزمهت پیغهمهر ﴿ ﷺ داوایان کـرد له پیغهمهر نیشانهیهو کاریکی پهك خهری وهك پیغهمهره کانی بهینتی باوهرت پی ئه کهین، بــۆرون کردنهوهی ئهو مهبهسته خوا فهرموی:

﴿ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ أَسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغَى نَفَقاً فِي الأَرْضِ أَو سُلْماً فِي السَماءِ فَتَاتِهِمْ بَايَةٍ ﴾ وه گفر گران و گفوره به لفسفر توّوه و گفرانی بن باوه ران له وه رگرتنی ثایینی ٹیسلام، دوایی ٹه گفر تو توانات هفبوایه که توّ پهیدا بکهی کونی له نیّو زمویدا برویته ناوی و بییته دوری و به لنگه بوّ ثموبی باوه رانه بهینی، یا پهیژه به پهیدا بکهی بو ئاسمان بهرز بییته وه بوّلای و به لنگهیان بوّ بینیته خواره وه بوّ ثموه ی باوه ر به ثاینی ٹیسلام بهینن، بیکومان توّ توانای ثمو کارانه نیه، دوای توّ بروّی بوّلایان به به لنگهو نیشانه یه کی گفوره وه و ته نگه تاویان بکهی باوه ر ناهینن، کمواته توّ خه فه تمه خوّو ئارام بگره لهسفر ثارایان هه تا خوا فه رمانی خوّی له واندا ثه نجام بدا.

﴿ وَلَوْ شَاءَ الله لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدى فَلا تَكُنَنَ مِنَ الجَاهِلِينَ ﴾ وهنه گهر خوا شارهزؤى همبوایه به پاستى بى باوه پانى كۆ ئه كرده وه له سهر پاغویى و یاریده ی ئه دان له سهر باوه پهنان به زور. به لام ئه و كاره نرخى بى دانانرى له بازارى به ندایه تیداو ئه بى باوه پهنان له دله وه ده رچى به بى زور كردن.

دوایی تو لمو کهسانه مهبه نهزان و نهخوینهواربن و خوت ماندو مهکهو خهف تبار مهبه لمسمر وازهینانی نهوان له نایین. بیگومان پیغهمهر ﴿ ﷺ نهزان نیه، چونکه رهوشته کانی نمو لمه قورئانهوه دهرچوه. به لام نمو فهرمودهیه بو خوا دروسه، چونکه لمه دروست کهری بونهوهران دهرچوه بولای گهوره ترینی ئادهمیزادو جینگهی سمر بهزیه بو پیغهمهر ﴿ ﷺ.

بۆ زانین: خوای مەزن زۆر لەكەس ناكا بۆ ئەوەی باوەری پی بسهینری. بەلكو واز لسه ئادەمیزاد ئەهینی خوی بۆ خوی ریگهیه هەلبژیری، دوایی ئەقلی پی داون و ریگهی چاك وخراپی نیشانداون و بەلگهی رونی لەسەر داناون، به تۆپزی دەست ناخاته كارو باریان، بهشیکی سەربەستی پی بهخشیون ئەتوانن بههوی ئەو بەشەوە چاك وخراپ جوی بكەنـهوه، هەروەك له جیهاندا چاك وخراپ بۆ ژیانی خویان جوی ئەكەنـهوه ئىتوانن بىه ئاسانىر ریگهی راست بدۆزنەوه.

به لام بن نهمه یه: دلنی موسوله مانان روشن بکاته وه و ناموژگاریان بکا که پیویسته ئارام بگرن و دل کراوه بن، ئادهمیزاد ههر پلهیه کی هه بی پیویسته له سهری ره و شستی به رز بن خوی هه لبژیری، له ههمویان گرنگتر پشت به ستنه به خواو ئارام گرتنه له سهر ئازاری دانیشتوان.

دوایی خوای مهزن به جوّری تر هانی پیغهمهر نهدا لهسهر نارام گرتن نهفهرموی:

 ﴿ وَالْمُوتَى يَبْعَثُهُمْ اللهُ ثُمَ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴾ وه مردووه کان هيچ شتى نابيسن کـه سـودى بين بۆيان مهگهر رۆژى خوا زيندويان بكاتهوه، ئهو كاته هــهموو شـتى ئهبيسـن و سـويند ئهخۆن ئيمه لهو كهسـانه نـهبووين هاوبه شمان بـۆ خـوا دانـهناوه. لـه پاشـا بـۆلاى خـوا ئهگيررينهوه، خوا پرسياريان لى ئه كا لهو شتانه گوييـان لى نـه كرتوهو خويانيان بـى ئاگـا كردووه، به سزاو پاداشتى خويان ئهگهن.

به راستی نمو که سانه تو خویانیان بو ماندوو نمکه ی که رانموویی وه رده گرن له توی نابیست به جوری سودی لی وه رگرن، چونکه نه و که سانه جیهانیانیان کردووه به خوشه ویستی خویان. که واته نموان وه که مردووان و شایسته ی روبولا کردن نین، وازیان لی بهیننه وه به ره الایان بکه همتا روزی دوایی، همتا به چاوی خویان سزای ناهم مواری خویان بینن و ریگه ده رچونیان نهمینی.

﴿ وَقَالُوا لُو لَا نُزِلَ عَلَيْهِ آيةً مِنْ رَبِهِ ﴾ وه بن باوه ران ووتيان: بـۆ نـهنيرراوه بۆسـهر موحهمه د نيشانهيه كى پهك خهر لـهلايه ن پهروه رده كهرى خۆيهوه و تهنگيان بن ههلاچنى هـهتا باوه ر بهينن و نهتوان سهرپينچى بكـهن. ئـهو بهلنگانـه وهك هوشــــــــــى ســالنح و داردهســــى موساو خوانى عيسا با كيوى ئـهبو قوبـهيس بهسـهريانه وه راوهســـينى، يـا فريشـــهيه بينـــت بۆلايان و شايهتى بدا موحهمه د پينهمه ره.

پرسیار/ چۆن ئەو بى باوەرانە ئەو شتانەيان ئەووت، لەگەل ئەوەيشدا خوا ژمارەيـەكى زۆرى نىشانەو بەلگەى رونى ناردوەتە خوارەوە بۆسەر موحەمەد ﴿ ﷺ.

وه لام/ به راستی مهبهست له و به لگهیه له و نایه ته دا نه و کاره په ك خهره ی نه و تویـه بـی باو ه ره کان داوایان نه کرد بویان به مهرج بو باو ه رهینانانی خویان به موحهمه د.

مەبەستیان بەلگەیە نەبۆ قنیات بەكەسى بكا داواى راستى ئەكا لەبەر راستيەكەى ئەگەر ئەوەيان مەبەست بوايە پیویستیان بەوە نەبووداواى بكەن، چونكە كارى پەك خەرى زۆريان دىبوو لە پیغەمەرەوە ﴿ ﷺ .

﴿ قُلْ إِنَ الله قادِرٌ عَلَى أَنْ يُنَزِلَ آيَةً ﴾ تو بلنی: به راستی خودا توانای ههیه لهسهر ئهوه که بهنیریته خوارهوه ئهو نیشانهو بهلنگهیه ئیوه داوای ئه کهن. به لام خوا ئه فایهته نانیریته خوارهوه لهبهر ئارهزو و ههوهسی ئهوان، خوا ئهنیریته خوارهوه شتی خوی به شایستهی بزانی به گویرهی شیاوی بهنده کانی خوی بی

﴿ وَلَكِنَ أَطْنَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ وه به لام زورتر له و بي باوه رانه نازانن خوا به گويدره ی زانياری بي وينه ی خوی شتی شياو بو نهوان نه نيريت خواره وه. نارد نه خواره وه ی نه و نیشانانه له گهل به ده وامبوون له سه ر بي باوه ری نه بیشه هوی نه گبهتی بو نهوان و قلاچو کردنیان نه گهر باوه ر نه هینن. وینه ی گهلانی پیغه مه ره پیشوه کان. که واته نارد نه خواره وه ی نه و نیشانه یه بو نهوان چاك نیه.

نه و داخوازیه له و بی باوه پانه وه وه نه بی هه ر پیشه ی نه وانبی و به سه. به لنکو و یخه یان نیستایش زورن. نه گه ر بو نه وان و بو هه مو و بی باوه پانی تسری سه ر زه ویلی به هه زاران به لنگهیان بوبهینری باوه پانه نه بی چ به لنگهیه گه و ره تربی له در وست کردنی ناسمانه کان و زه وی و له جم و جولتی نه ستیره کان و مانه وه یان له سه ر نه و پرو گرامه تایبه تیه له جم و جولتیانا، له در وست کردنی زه وی و کیوه کان و زه ریا و ده ریا و پرو باره کان و کانگای زور به نرخ و به پیت له نیو زه ویداو له در وست کردنی دره خت و پروه که به هوی بارانه وه ؟

کاتی خوای مهزن رونی کردهوه که توانای ناردنه خوارهوهی نیشانه و نه و داخوازییه ی نهوانی ههیه. پاشان باسی شتی نه کا به لگه بی له سهر توانهای زوّر گهوره تری خوا. وه ك بهرینوه بردن و هه لاسوراندنی هه موو بونه وه ران و دانانی هه موو شتی له جینگه ی شیاوی خوّیا. نه و نیشانه یه نه و بی باوه رانه داوای نه که ن سهر سورهینه تر نیه له دروست کردنی گیانداران و به ریّوه بردنی کارو ئیشیان. نه فه رموی:

وَمَا مِن دَاَبَةِ فِي ٱلْأَرْضِ وَلَا طَلَيْرِ يَطِيرُ بِجَنَا حَيْدٍ إِلَّا أُمُمُّ أَمْثَا لُكُمُّ مِن دَاَبَةِ فِي ٱلْأَرْضِ وَلَا طَلَيْرِ يَطِيرُ بِجَنَا حَيْدٍ إِلَّا أُمُمُّ أَمْثَا لُكُمُّ مَّا فَرَضَ اللَّهُ مُنْ مَنْ فَي الْفُلْمَاتِ مَن يَشَا إِللَّهُ وَالنَّالُ مُنْ يَثَا إِللَّهُ عَلَى مِرَطٍ مُّسْتَقِيمٍ وَ اللَّهُ وَمَن يَشَا أِللَهُ عَلَى مِرَطٍ مُّسْتَقِيمٍ وَ اللَّهُ وَمَن يَشَا أَيْجَعَلَهُ عَلَى مِرَطٍ مُّسْتَقِيمٍ وَ الْفُلْمَاتِ مَن يَشَا إِللَّهُ وَمَن يَشَا أَيْجَعَلَهُ عَلَى مِرَطٍ مُّسْتَقِيمٍ وَ الْمُ

﴿ وَمَا مِنْ دَابَةٍ فِي الأَرْضِ وَلا طَائِرِ يَطَيْر بِجَنَاجِهِ إِلاّ أَمَمْ مِشْالُكُمْ ﴾ وه نيه هيچ شتى بپوا بهسهر زهويدا له گيانداران و، نيه هينچ بالندهيه بفري به ههوادا به هوي دوو بالله كانى خزيهوه، مه گهر چهندين كۆمهلايكن خاوهنى سروشتى تايبهتى خزيانن و تهمهن و خواردهمهنى بهسهرهاتيان ديارى كراوه لهلايهن خواو وينهى ئيدهى ئادهميزاد، دروستى كردوون و ئهمرن و زيندو ئهكرينهوه له رۆژى دووايدا وينهى ئيوه، سوپاسى خوا ئهكهن و بي ئاگانين له خوا وينهى ئيوه. بگره ئيوه ههتا به ههزاران خوا نهناسن. به لام ئهوان به گشتى بي ئاگانين له خواو به باشى ئهيناسن.

خوای مهزن به و ئایه ته رونی کردوه ته وه که به راستی له نیّوان ئاده میزاد و رویسده و فرنده کاندا جوّره له یه چونیّکمان ههیه. به لام خوای مهزن ئه و جوّره ی ئاشکران نه کردووه. ئایا له دروست کردن و باوه په خوادایه، یا له به پیّوه بردنی هوّی ژیان و هملّسو پاندنی کارو باریان بو سودی خوّیان له ژیاندا، یا هه به به به نیّمه به خیّران و رهگه زئه ناسریّن، ئایا له وانه دا و یّنه ی ئیّمه نه یا له شتی خوّیان و یته ی تردا؟. هه رچوّنی بی زانایان به زوّری هه ولیانداوه بو ناسینی سروشتی گیانداران له روّینده و فرنده یانا و چوّنیه تی هه وه س و کرده و هیان، له نه خامدا ئاگاداریان په یدا کردوه

کۆمه لنی قه له په وه شیش ئه گهر یه کنکیان هه ستی به ترس کرد به ده نگنگی تایسه تی هاورینکانی ئه ترسینی و ئاگاداریان ئه کا، له کاتی خوشیدا به جوّره ده نگی تر ئاگاداریان ئه کا، میش هه نگ و میروله کرده وه و سروشتی زوّر سه رسو په نه به به به به به به به هم دیه که مینده و فرندانه سروشتینکی جیاوازیان له یه کتری هه یه بو به خیر کردنی بیچووه کانیان و تیمار کردنیان، له کوششدان بو په یدا کردنی خوارده مه نی بویان، له پینان و ئاماده کردنی شوینی حه سانه و هیان په پیره و پرو گرامی تایبه تی خویان و نیران به پیچوه کانیان. ئه وانه و چه ندین شتی تریان هه یه.

﴿ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيء ﴾ ئيْمه وازمان له هيچ شتى نههيْنا له نامهى خوّمان و نهمان نوسيّبيّ، ههموو شتى لهو نامهيه دا كۆكراوه تــهوه نوسـراوه بــه هــهموو جــوّرى كــه شياوى خوّيانبيّ. مهبهست لـهو نامهيه ئهمانهن:

۱ – یا ئمو ته خته به پاریزرراوه له دهست کاری (اللوح المحفوج) که همموو موشتیکی رابوردوو داهاتوی تیدا نوسراوه، چونیه تی ئمو لموحه نهینیه لای ئیمه مهگهر شهوهنده بزانین ینی ئمووتری نامه. خوا ئمزانی چونه.

۲ یا بریتیه له زانیاری خوای مهزن که ههموو شاراوه کانی دلی نادهمیزادو نهوانهیش
 دیارنین نهیزانی.

۳- یا بریتی له قورنانی پیروز که خوای مهزن نهوهی پیوستبی بو نهادهمیزاد له بنچینه کانی نایین و لقه کانی رون کردوه ته وه له قورناندا به بی کهم و کوری.

﴿ ثُمَ إليهِ يُحْشَرُونَ ﴾ له پاشان لای خوا کو نهکرينهوه، نادهميزادو گيانداراني تـر بـه بالندهو جگهی بالندهو کو نهکرينهوه بولای خوا ههتا به جوريکی دادپهروهرانه ههموويان مافی خويان وهربگرن له يهکتری يانی ههرچون ئيمهی ئادهميزاد کونهکرينهوه لـه روزی دواييدا گياندارانی تریش کونهکرينهوه. بهلام ههموويان مهبهست و يـهك پـهيرهويان نيـهو بهرهو جينگهيهکی تايبهتی نهبرين لهو روزهدا که ئادهميزاد نای زانن، ئهو شـتهی ئيمه بوياری لهسهر بدهين نهمهيه: بهههشت و دوزه خ بو جگهی ئادهميزادو جنوکه دروست نهکراون.

له پاشا خوای مهزن فهرموده کهی خوّی دهست پی ئه کاتهوه دربارهی ئهو کهسانه به و جوّره پیّویسته فهرموده کانی خوا نابیسن، ئهو کهسانه ویّنهی ئاژهانن و له هیچ شتی ناگهن و پیّغهمهریش ئاگادار ئه کا له سهر کهمو کوری ئهو کهسانه و ئهفهرموی:

﴿ وَالْذِیْنَ کَذَبُوا بِآیاتِنا صُمْ وَبُکُمْ فِی الظُلْماتِ ﴾ وه کهسانیکی ئـهوتو باوه ریـان بـه ئایه ته کانی قورئانی ئیمه نیه و به لگه کانی ئیمه لهسه ر راستی موحه مه دو ئـایینی ئیسلام به در و نه خه نه وه که در ناگه و ازی تو نابیسن و گوی له راستی ناگرن کـه به لاکـهن لهسه ر یه کیتی خواو لالن و گفتو گوی راستی به ده میا نایه له باره ی یه کیتی خوا له نیـو چهندین تاریکدان: تاریکی بت په رستی و بی باوه ری و گوناهباری و ده رچون له ده ستوری خـواو لاسایی کر دنه و هی ناره و ای پیشوه کانیان و نه و ان له نیو هه موه تاریکیه دان.

ئهو کهسانه نهگهر ئامادهییان تیدا بوایه بیریان بکردایه وه له و شتانه ی چوار لای گیاندارانی گرتوه ته وه ئایانزانی که چون خوای مهزن ههستی وای به خشیوه به و گیاندارانه که خوّیانی پی نهبهن به ریّوه له و شکایی و لهنیّو ده ریاو هه وادا. سروشت و تیّگهیشتن و زیره کی وای پیّداون جیّگه سه ر سورمانی ناده میزادن. که واته نه و کهسانه ناماده یی خوّیانداوه.

﴿ مَنْ يَشَا الله بُضْلِلْهُ وَمَنْ يشَأْ يَجْعَلَهُ عَلَى صِراطٍ مَسْتَقِيمٌ ﴾ همركهسى خوا ئـــارهزؤى همين لاى ئهدا لــه ريْگهى راست و باوهر ناهينى، ئهبى بزانرى كه ئهو كهســـه خــوا ئـــقلنى تهفينى نمناكۆيى

داوه تی و به شینکی سه ربه ستی داوه تی و چاك و خسراپ لای رون ه و به ئاره زوّی خوّی خوّی خرایه ی هملیز اردوه که واته خوا هه موو شتینکی له جینگه ی شیاوی خوّیا داناوه، وه هه و که سی خوا ناره زوّی هه یی دای نه نی له سهر رینگه ی راست و باوه ر به ئایینی ئیسلام نه هینی، چونکه به گویره ی عمقلی خوّی رینگه ی راستی بو خوّی هه لبراردوه و خوایش یارمه تی داوه.

دانیشتوانی مه که دوایان ئه کرد له پیغهمهر ﴿ الله کنوه کاتی ئیمه باوه پت به که که ین کیوه کانمان بو بکه ی به دهشتی پان و به رین و ببن به باخ و بیستان و پروباری ئاویی تیدا پهیدا ببی، یا نامه یه کت بو بی لسه ئاسمانه وه. ئهیانزانی ئهوانه ههموویان سودی بهوان ناگهیهنی، بیر کردنه وه له خویان سودیان پی ئهبه خشی که ههرکاتی ئازاریان توشی ببی هاواری خوا ئه کهن، ئهبوایه بیانزانیایه ئه و هاواره ی ئهوان گهوره ترین به تگهیه لهسه تهنهایی خوا، بو پون کردنه وهی ئه و شتانه خوا ئه فهرموی:

قُلُ اللهِ عَنَاكُمْ إِنْ أَتَنَكُمْ عَذَابُ اللهِ أَوْ أَتَنَكُمُ السَّاعَةُ أَعَيْراً للهِ اللهِ اللهِ أَوْ أَتَنَكُمُ السَّاعَةُ أَعَيْراً للهِ اللهِ ال

نَسُواْ مَا ذُكِرُواْ بِهِ عَنَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبُوابَ كُلِّ شَيْءٍ أَبُوابَ كُلِّ شَيْءٍ أَبُوابَ كُلِّ شَي حَتَّى إِذَا فَرِحُواْ بِمَا أُوتُواْ أَخَذَنَهُم بَعْتَةً فَإِذَاهُم مُّبَلِسُونَ فَيَ فَعُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ وَٱلْحَمَّدُ لِلّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَي فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ وَٱلْحَمَّدُ لِلّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَي فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ وَٱلْحَمَّدُ لِللّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَي

﴿ أَغَيْرَ الله تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ﴾ يا لـهو كاتانهدا ئيّوه ئهپاريّينهوه لـه جگهى خودا لـه بتهكان بۆلابردنى سزا لـه خۆتان، ئهگهر ئيّوه راســت ئهكــهن بتــهكان خــوداى ئيّــوهن، دوايى ئيّوه لـهوان بپاريّنه لـه بۆئهوهى رزگارتان بكهن.

مهبهست لهو هممووه ثایهتانه ئهوهیه: بسی بساوهران لسه رِوْژی دواییسدا بسیّزاری خوّیسان دهرئهبرِن لهو شتانه کردویانه به هاوبهش بوّ خوداو پهلاماری لای خودا ئهدهن.

 رانمویی لهبهرکهمته رخهمی خوّی گالته پی کردن به راستی . به راستی زوّر راست و بی گومانه ناماده بی نادهمیزاددا نه پوشری له پشتی پهرده ی لاسایی کردنه وه هه واو هه وه س و پهروه رده کردنی باو پاپیران و پیشوه کانیانه وه، به وینه ی داپوشینی خوّر له پشتی هموره وه لهم روّژه دا. به لام له روّژی دوایدا پهرده نامینی و هه مموو شین وه ک خوّی نه بینری و جیدگه یه بو گومان نامینی.

﴿ بَلْ إِياهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسُونَ مَا تُشْرِكُونَ ﴾ به لكو ئينوه ى بت پهرست ههر داوا له خوا ئه كهن نهك له جگهى خوا بۆ لابردنى شتى توشى ئيوه ئهبى، دوايى خوا لائه با شتى ئيوه داواى ئه كهن له خوا بۆ لابردنى ئهو شته ئهگهر خوا ئارەزۆى ههبى ئهو شته لابا لهسهرتان و، ئيوهى بت پهرست له بيرى خوتانى ئهبه نهوه شتى ئينوه ئهتان كرد به هاوبهش بۆ خوا له بته كان و وازيان لى دينن له رۆژى دوايدا.

خوای مهزن سزای بهنده کانی خوّی نادا هـهتا فروستاده ی خوّی نـهینیّری بوّلایـان و راغویان بکا ریّگه ی خوا پهرستی، بـوّ ئـهو باسـه خـوا رونـی ئهکاتـهوه پینغهمـهر ﴿ ﷺ بهسهرهاتی گهلانی رابر دوو کاتیّك درایهتی پینغهمهره کانی خوّیانیان ئه کرد، بوّ ئهوه بزانـریّ ئهوانه ی ئیستایش وه ك نهوانیان لیّ دی که بی فهرمانی توّ ئهکهن، وه ك خوا ئهفهرموی:

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلَنَا إِلَى أَمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ ﴾ وه به راستی ئیمه راوانهمان کردوه بوّلای گـهلانی پیشوو چهندین فروستاده همتا بانگی ئـموان بکـهن بـوّلای پهرسـتنی خـوا کـمچی ئـموان پیخهمهرهکانی خوّیانیان به دروّ خستوّتهوه. دوایی ئهوان باوهریان نههیّناوهو پیخهمهرهکانیان بهدروّ خستهوه.

﴿ فَاحَدُنَاهُمْ بِالْبَاسَاءِ وَصَرَاءِ لَعَلَهُمْ يَتَضَرَعُونْ ﴾ دوایسی ئیمه شهوانمان گرتو سزامان دان. به نازاری سهخت و گران و به نهخوشی و دهردو نازاری لهش، بو شهوهی شهوان بکوروزینهوه لهبهردهم خوادا پهشیمان ببنهوه له بت پهرستی و داوای لی بوردن بکهن له خودا، چونکه نهو کهسانه که تووشی زیان نهبن پهنا نهبهن بولای خوا بو شهوهی شهو زیانهی لهسهریانه ههلیگری. به لام نهوان به و جوّره ههاناسن.

﴿ فَلَـوْلا جَـاءَهُمْ بَاسُنا تَضَرَعُـوْا ﴾ دوای کاتـی هـات بۆلایـان ســزای ئیمــه بــوّ ئهکوروزانهوه. کهواته بیانویان نییه بوّ واز هیّنانیان له کوروزانهوه و پهشیمانبوونهوه.

﴿ وَلَكِنْ قَسَتْ قَلْبَهُمْ وَزَيَنَ لَهُمْ الشَيْطَانُ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ ﴾ وه به لآم ئه و بت پهرستانه دليان رهق و ووشك بووه نهرمى و ته راى تيدا نهماوه بن وه رگرتنى خوا پهرستى، شهيتان بؤيانى رازاند بنوه شتيك كه ئه وان ئه يكه ن له گونه كردن و درينژه دان به بى باوه رى، بيريان له شتى نه ئه كرده وه توشيان بووه له هه ژارى و نه خوشى به هوى كرده وه خراپه كانى خويانه وه، له سته م و گوم رايدا ما بوونه و.

ئهو ئايته بهلگهيه لهسهر ئهوهى خواى مهزن پارانهوه پهشيمان بوونهوه وهرئــهگرى لــه همموو كهسى كه پهناى يى بباو لهبهر توش بوونى ههژارى و ترس و برسيتى.

﴿ فَلَمَا نَسَوُا مَا ذَكِرُ بِهِ فَتَحْنَا عَلَيهِ أَبُوابَ كُلَ شَيْءٍ ﴾ دوای هـ ممو و کاتئ لـ مبیریان بچوایه تموه شتی ناموزگاری نموانی پی کرابوو که واز له بی فهرمانی بهینن و توشبوونیان به نه نموشی همتا تممی خوار بین، ئیمه دهرگای هـ مموو شتیکمان به سـ مردا کردنه وه لـ هرابواردن و همرزانی و لهش ساغی و بموانه تاقیمان کردنه وه نایا ئیوه سوپاسی ئیمه نه کهن و دانیشتوان ناگاداری سوپاس کردنتان نمین، دوای لابردنی نمو سزایانه له سهریان.

﴿ فَإِذَاهُمْ مُبْلِسُونَ ﴾ دوای ئهو کاته ئهوان بن ئومید بوون له ههموو چاکهیهك خهفهت باربوون و بهتهمای رزگار بوون نهمان و بهلگهیان بز نهمایهوه.

پوخته مانای نمو ئایمتانهی پیشوو خوای مهزن جاریک نموانی توشی هدژاری ئـهکردو جاریکی تر به نمخوشی همتا رانمویی و هرگرن. جاریکی تـر بـه هـهرزانی و لـهش سـاغی،

ویّندی باوکیّکی میهرهبان بوّ کوری خوّی بگره زوّرتر هدتا لـه خراپه بگدریّتدوهو سوپاســی خوا بکدن کهچی ئدوان تدمیّ خوار ندبوبون.

﴿ فَقُطعَ دابِرٌ الْقُومِ الذِیْنَ ظَلَمُوْ والْحَمْدُ لله رَبِ العسالَمِینْ ﴾ دوایسی بندبی کریا پاش ماوه ی نه تاقمه و همموویان له ناوبران و کهسیان نهمایه وه به هنری سزادانی ئیمهوه، همموو سوپاس بز خوای پهروه رده که ری همموو بونه وه ر لهسه ر ناوبردنی بنی باوه ران و ستهمکاران و زهویان لی پاك کرایه وه، بز نهوه ی که سی تر توشسی بنی باوه ری و نازاری نهوان نهیت.

جاریکی تر خوا روی فهرموده ی خوّی نه کاته پیغهمهرو فهرمانی پینه دا جاریکی تر بیری له گهلانی رابردوو بکاته و پیش نسهوه ی نهمانسه ی نیستایش و هك نسوانیان بهسهر بسی و نهفهرموی:

﴿ قُلَ اَرَیْتُمْ اِنْ اَحَدَ الله سَمْعَکُمْ واَبْصارَکُمْ ﴾ تۆ بلنی: به بت پهرستانی مه که: نابا ئیّوه چ شتی ئهبیستن و ئهبینن ئه گهر خوا گویّچکه له ئیّوه وهربگریّتهوه گهرتان بکاو هیچ شتی نهبیستن، وه چاوه کانتان وهربگیّریّتهوهو کویّر بین و هیچ شتی نهبینن.

﴿ وَخَتَمَ عَلَى قُلُبِكُمْ مِنْ إِلَّهَ غَيْرُ اللهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ﴾ وه خوا مۆرى دا لهسهر دلتى ئيوه داو هۆشتان نهمينى بـ خوايه كه جگـه لــه خـواى تــاك و تهنــها بيــهينى بــ فينــوه ئــهو شــتهى وهرگيراوه تهوه لــه ئيّـوه؟.

ئادهمیزاد به گویّچکه و به دلّ و به چاو بووه به ئادهمیزادو ئهندامی ســهرهکین، دوایــی ئهگهر ئهوانهیان نهمایهوه وهك نهبووبن وان و ئاژهلّ لـهوان چاكـرّه. بن گومان خوا خاوهنی توانایه بوّ لـهناوبردنی ئهو ئهندامانه، چونکه خوّی بوّیانی دروست کردووه.

﴿ انْظُرَ كَیْفَ نُصْرِفُ الأیاتِ ﴾ تو تهماشا بکه ئیمه چون دووپات ئه کهینه وه وه چهندین نیشانه ی رون و ناشکرا له سهر تواناو یه کیتی خوا بو نهو بت پهرستانه له جوریکه وه بو جوریکی تر به ترساندن و هاندانیان، جاریکی تر به ناموژگاری ناگادار کردنه و هیان، جاریکی تر به توش کردنی نه خوشی و هه ژاری، جاریکی تر به خوارده مه نی نایاب همتا ته می خوار بین ناموژگاری و هرگرن.

﴿ ثُمَ هُمْ يَصْرِفُونَ ﴾ له پاشان ئهوان واز ئههينن لهو راستيانهو بـاوه و نـاهينن و ئـهو بهلگانه به درق ئهخهنهوهو لـهسهر ستهمكاری بهردهوام ئــهبن و يـاخی ئــهبن و لــه خزيـان ئهگورين و خراپهی زور ئهكهن... دووباره بو جاريكی تر خوا ئاموژگاری بی باوه وا ئهكاو هه و شهرانه ين نهكا به سزای خوی كه توشيان ببی و توانای گه وانه و هی ئه و سزايه يان نه بی ئهفه رموی:

﴿ قُلَ اُرَیْتُکُمْ إِنْ اَتَاکُمْ عَذَابُ الله بِفِقَةً اُو جَهْرَناً ﴾ تۆ بلنى: ئایا ئیوه هموال ئــدده بــه من ئهگهر هات بۆلاى ئیوه سزاى خوا به کوتوپړى بــهبى پیشــهکى بــه تایبــهتى لــه کــاتى خموتانا لـه شمودا، یان بیت بۆلاتان ئمو سزایه به ئاشــکراو خوتــانى بــۆ ئامــاده بکــهن بــه پیشکیهکى واوه که بهلگهیهکى بهسهر هاتنى ئمو سزایه همهینت. به تایبهتى لــه روزدا.

﴿ هَلْ يَهْلَكُ إِلا القَومُ الظَالَمِينَ ﴾ لهناو نابرى مه گهر ئهو تاقمهى ستهمكارن له خوّيان وينهى ئيّوهى بت پهرستن؟ به لام پيغهمهر باوه رداران توشى هيچ ئازارى نابن ئه گهر منالىي يان باوه ردارى له ناو ببرى خواى مهزن به دادپهروه رى خوّى پاداشتيان ئهداته وه له پاشه روّژدا به جوّرى ئهو شتهى ئهمروّ توشيان بووه زوّر كهمتربى لهوهى له پاشه روّژدا دهستيان ئه كهوى.

دوایی خوا رونی ئه کاتهوه که پیغهمهران بۆ ئهوه نانیررین بکرین به خواو توانای ههموو شتیکیان ببی. به لکو ئهنیررین بۆ سوودی بهنده کانی خوا ئهفهرموی:

﴿ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلا مُبْشُرِينَ وَمُنْذَرينْ ﴾ وه نيّمه رهواندى ناكدين فروســـتادهكان مهگهر بۆنهوهى موژدهدهربن به به ههشت و ترسينهربن به ناگرى دۆزهخ.

﴿ فَمَنْ آمَنَ وَاصْلَحً فَلا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاهُــمْ يَحْزَنُونَ ﴾ دوايى هەركەسى باوەرى هينابى، وەبەردەام بووبى لەسەر كردنى كارى چاك لەبەر خواو خۆى بياريزى لـه گوناه كردن و پەرستنى خوا بكا به ياساى خۆى، دوايى ئەو كەسانە ترسيان لەسەر نيه له رۆژى دوايىدا به سزاى بەردەوام و، ئەوان خەفەت ناخۆن بۆ لەكىس چونى پاداشت لـه رۆژى دوايىدا.

﴿ وَالذِیْنَ کَدَبُوا بِآیاتِنا یَمَسُهُمُ الْعَذابُ بِما کانُوا یَفْسُقُونَ ﴾ وه که سانیکی ئه و تو به باوه ریان به چهندین نیشانه رونه کانی ئیمه ناهینن که به تنگه ناهسه ریه کیتی ئیمه و به در قیان نه خهنه وه، توشی نه و که سانه نه بی سزا له روزی دواییدا به هزی نه و شته ی ئه وان

له سنوری نایین دهرچون، سهر شوری فهرمانی من و موژدهدان و ترساندنی پیغهمهر نهبوون.

بت پهرستان داوایان له پیغهمهر کرد ههوالتی ئهو شتانهیان بداتی لههه چاو نین. سهرچاوهی ئاویان بو ههاتقولینی، فریشته بینه خوارهوه، پیغهمهر بچی بو ئاسمان و بیروخینی بهسهریانا، شتی تری زورتری وا که پهیوهندیان به پیغهمهرایهتههوه نیه، خوا ئهفهرموی:

قُلِلا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَانِ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ ٱلْغَيِّبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكً إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّ قُلُ هَلُ يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ أَفَلَا تَنَفَكُّرُونَ ۞ وَأَنذِرَ بِهِ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحَشَرُوٓا إِلَى رَبِّهِ مُ لَيْسَ لَهُ مِين دُونِهِ وَ إِنَّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَهُمْ يَنَقُونَ ٥ وَلَا تَطْرُدِ ٱلَّذِينَ يَدِّعُونَ رَبَّهُم بِٱلْغَدَوْةِ وَٱلْعَشِيّ يُرِيدُونَ وَجْهَا فُهُ مَاعَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَيْءٍ وَمَامِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِ مِ مِّن شَيْءٍ فَتُطْرُدُهُمْ فَتَكُونَ مِنَ ٱلظَّلِلِمِينَ ۗ وَكَذَا لِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوۤ ٱأَهَلَوُۗ لَآهَ مَكَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ مِ مِّنْ بَيْنِي نَأْ أَلَيْسَ أَللَهُ بِأَعْلَمَ بِأَلشَّ حِرِينَ ﴿ وَإِذَا

﴿ قُلَ لِأَاقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَذَائِنُ اللهِ ﴾ تو بلنی به بست پهرستان من نالیّم: به ئیّـوه لهلای منه گهنجینه ی خوا بو بهشکردنی خواردهمهنی بونهوهران و کاروباری پاشـه روّژیـان به دهستی منبیّ، ئهو شتانه ههموویان به دهستی خوان به تهنها و هـهر ئـهو ههلّسـوریّنهری ههموو بونهوهرانه.

﴿ وَلا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلا أَقُولَ لَكُمْ إِنِي مَلَكٌ ﴾ وهمن ئهو شتانه نازانم پهنهانن، دوایی من هموال بدهم بهو شتانه رابوردن و ئهوانه لهمهو پاش پهیدا ئهبن و، من نالیّم به ئیّوه: من لـه رهگهزی فریشته کانم و توانام ههیه بهسهر شتیکا ئـهوان دهسه لاتیان بهسهریانا ههیه. ئـهو رستهیه لهوهوه هاتوه ئهیان ووت: چوّن ئهبی فروستاده خواردن بخواو بگهری به بازارو ژن بهینی، من بهنده یه کم وهك ئیّوهو سهرشوّری فهرموده ی خوام.

﴿ إِنَّ ٱلْبَعُ إِلاَّ مَا يُوحَى إِلَى ﴾ من دوای هیچ شتیٰ ناکهوم مهگهر شتیٰ به ســروش و بــه خورپدی دل فهرمانم پی بدری و بینت بۆلام.

به لام فروستاده کان ئادهمیزادن به وینه ی جگه ی خویان و لهوان جوی نابنه وه ، له جگه ی خویان و لهوان جوی نابنه وه ، له جگه ی خویان ، جوی ئهبنه وه به هاتنه خواره وه ی سروش بولایان له لایه نخواوه به موژده دان به و که سانه دریان ئه وه ست به سرای ئاگری دوزه خ. که واته هه ریه که له خواو له فریشته کان و له فروستاده کان نیشانه یه کی تایه تی خویانیان هه یه . تیکه لاو کردنی نیشانه کانیان له نه زانینه وه یه .

﴿ هَلْ يَسْتَوى الأَعْمى والْبَصِيرُ افَلا تَتَفَكَرُونَ ﴾ تۆ بلنى: ئايا كويْرو چاو ساغ، بىن باوەرو باوەرداو ريْگه ناس و گومـرا، زاناو نـهزان وينـهى يـهكن، نـهزان و گومـرا ئـهو كهسانهن نيشانهى خواو فريشته و پيغهمهر جوى نهكهنهوه، پيويسته بزانرى فروســتادهكان ئادەميزادن، ههر شتى داوا لـه ئادەميزاد بكرى داوا لـهوانيش ئهكرى، مهگــهر بـه سـروش ئادەميزاد بكرى داوا لـهوانيش ئهكرى، مهگــهر بـه سـروش لـهيدك جوى بكريّتهوه. ئايا ئيوه بيرناكهنهوه پيغهمهران نهخوان و نهفريشتهن.

به لنکو موژده دهرو ترسینه رن، ویژدان و نهقل بخهنه کارو باوه پ به خسواو به موحه مهد هینن.

زانایان بیریان جیاوازه: ئایا مهبهست لسه کهسانه ئهترسس ئایا باوه پردارانه یان بی باوه پردارانه یان بی باوه پان نهوانه نه ترساندن کار ئه کاته سهریان: به لای ههندی له زانایان ههموویان ئه گریته وه بی باوه پران ئهترسینری بو ئهوه ی نهوانه یان ئومیدی باوه پرهینانیان لی ئه کری باوه پر بهینن به دوویات کردنه وهی ترساندن، باوه پردارانیش بسو ئهوه ی باوه پو زانینیان زور تربی به ئایین و به فهرمانی ئایین. کهواته ههردوولایان ئه گریته وه.

﴿ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلَي وَلا شَفيعْ لَعَلَهُمْ يَتَقُونَ ﴾ نيه بۆ ئەو كەسانە لە جگەى خــوا هيچ دۆست و هيچ تكا كارى بۆ ئەوەى لەو كاتەدا تۆ ئەيان ترسىنى ئومىد وايـه ئــەوان

لهخوا بترسن و سوودی لی وهربگرن، چونکه ئهزانن جگهی خوا دوّستیان نیـه هـهر خـوا رزگاریان ئهکا.

سامانداره کانی قورهیش رویشتن بولای پیغهمهر و هی تهماشایان کرد عهماری کوری یاسیرو خهباب و بیلال و جگهی ئهوانیش له ههژاران له خزمهت پیغهمهردان. ووتیان: ئهی موحهمهد: تو دلت بهمانهوه ببهستری ئیمه چون دوای تو نهکهوین، تو لهوان دور بکهرهوه له کاتی دانیشتنی ئیمه لهگهل توودا، دوای رویشتی ئیمه ئهگهر تو ویستت با بینهوه بولای تو، پیغهمهر به دلیا هات و وولامی داواکهیان بداتهوه و ههژاره کان دهربکا، خوا بو رون کردنهوه ی ئهو کاره فهروی:

﴿ وَلا تَطُرُد الذِيْنَ يَدْعُونَ رَبَهُمْ بالفطرةِ والْعَشْـيَى يُرِيـدُونَ وَجْهَـهُ ﴾وه تــ دهر مهكـه لهلاى خوّت كهسانيّكى ئــهوتو پهروهردهكـهرى خــــــوّيان ئهپهرســتن بــهيانى و ئيّــواره و كاتهكانى تريش مهبهستيان همر خوايه به تهنها. نهك پاداشتى لــه پاداشتهكان .

﴿ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيىءٍ ﴾ هيچ شتى لهسهر تۆ نيسه لسه پرسياركردن لسهو باوه پردارانه و بهخيز كردنيان و باوه پرهنانيان، داوا لهتۆ ناكرى كردهوهى ئسهوان بگريسه ئهستۆى خۆت.

ورما مِنْ حِسابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيىءٍ فَتَطُرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ وه هيچ شتى له پرسياركردن له تو له سهر ئهوان نيه، دوايى تو ئهوان دهربكهى، دوايى تو به و بونهوه له ستهمكارانبى. پرسياركردن له و هژارانهو له جگهى ئهوان پهيوهندى به پيغهمهريهتيوه نيه و پرسياركردن له ههموو كهسى لهسهر خوايه به پرسياركردن له تويش، بهبى جياوازى له نيوان تو و ئهواندا، خواى مهزن ئهوان و تويش به خيو ئهكا، كهواته تو روبكه بولاى ئهوكهسانه بهيانى و ئيواره خوا پهرستى ئهكهن و لهگهليان دانيشهو ئاورمهدهرهوه بولاى گفتوگوى سامانداران و ئهوان فيل بازن و ئهيانهوى ئاژاوه بخهنه نيوان تو و ئهوان و تو بسى به ستهمكاران كه ستهم له خوت بكهى، ئهو باوهردارانه چاكتون كه تو لهلايان دانيشى و سودت پى ئهگهيهن ئهگهر دهريان بكهى ستهم له خوت ئهكهى و لهوانيش.

بۆ زانین: موسلمانان بروای بینگومانیان هدید بدوه ی که موحه دد بدریز ترینی ئادهمیزاده له هدموو لایه که وه، له هدمان کاتا نددراوه ته دهستی که پرسیار له که سبکا یا سزایان بدا یا پاداشتیان بداته وه، ئه وانه هدموویان به دهست خوان به ته نها. به و ره و شته و به و دهستوره به برزه ئایینی ئیسلام جوی ثه بینه وه، به و بونه وه هیچ رینگهید کی جیاواز بو هیچ کهسی دانه نراوه، به هوی ئه و ره و شته وه ئیمه ی موسلمان خومان به ریز ئه زانین خومانی پیوه هه که کیشین به سه و هموو با وه ریکی کون و تازه دا. به تایید تی سوشیالیست و کومؤنیسته کان و ره گه ز په رستان و هدموو بیروباوه رانی تر.

پرسیار/ بۆ ئەبىن وازھینان لـه چاكەیە بۆلای چاكەیە تر دژایەتی ھەبىن لـهگەل بیڭگونــاھی پیغەمەردا كە چاكەی موسلىمان رەچاو بكا؟.

وه لام/ وازهینان له کاری جاکتر وه ک دانیشتن له گه ل هه ژاران بو لای کاریکی به وینه ی دانیشتن له گه ل سامانداران به ئومیندی باوه رهینانیان دروسته و قه ده غه نیه هه تا دری بینگوناهی پینه مه درین هم رازان ده دربکر دایه له به را نه وه نه بینگوناهی پینه مه درین هم رازان ده دربکر دایه له به را نه وه نه بین نه هم در دو ایی خوا بین له هم ژاریان بکاته وه به ناوه رهینانی سه رو که کانی قوره یشبو و دو ایی خوا پینه مه درین ناگادار کرد ئیسلام پیریستی به تاوانبار و یاخی بووان نیه، رو ژی په یدا ئه بین به کرو لی و بی نرخی سه دردانه و پین نو ئیسلام، هم در وایش بوو.

﴿ وَكَذَلِكَ فَتَنَا بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ ﴾ وه به ينه على تهو تاقى كردنهوهيه ئيمه ههندى له ئادهميزاد تاقى ئهكهينهوه به ههندى تريان له بارهى كارى ئاييندا، دوايى ئيمه ئهو ههڙارانه بيش ئه خهين له سهر سهرو كه كانى قورهيش له باوهر هيناندا.

﴿ لِيَقُولُوا أَهْنُولَاءِ مَنَ اللهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَينِنا ﴾ لمبهر ئهوهی سهروّك سامانداران بليّن: ئايا ئهو ههژارانه چوّن خوا چاكهی رژاندوه بهسهریاناو رانمویسی كردوون و باوهریسان هینساوه لمنیّوان ئیمهدا؟ ئیّمه سهروّك گهوره پیاوانین، ئهوانه ههژارو بی دهسه لاّتن چوّن ئهبی ئهوان راست بكهن و له چاكهدا پیشی ئیمه بكهون؟ دوایی خوای گهوره وولاّمی دانهوه.

﴿ أَلَيْسَ الله بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴾ ثايا خوا زاناتر نيه بهو كهسانه سوپاس گوزارى خــوان و باوه و نههينن و ياريدهيان بداو سهريان بخا بهسهر بني باوه راندا.

بن نمونه: له گهلانی پیشوودا کاتی موساو هارونی برای چون بنولای فیرعــهون بـهرگی خوریان لـهبهردابوو ههریهکهیان چهکهکهیان دار دهستی بو به دهســتیانهوه. بــه فیرعــهونیان ووت: بهلیّنت ئهدهینی ئهگهر باوه پهیّنی پاشایهتی و گهورهیت بهردهوام ئهبیّ.

﴿ وَإِذَا جَاءَكَ الدَّيْنَ يُؤمِنُونَ بِآيَاتِنا ﴾ وههدر كاتى هاتن بــۆلاى تــۆ كەســانىكى ئـــهوتۆ باوەريان هيناوه به ئايەتەكانى قورئانى ئىنمە كە بەلگەن لـەسـەر راستى تۆ.

﴿ فَقُلْ سَلامٌ عَلَيْكُمْ ﴾ دوای تو بلنی به و باوه پردارانه: سلاوی ناشتیان لیبی، بو نهوهی ههست بکهن به پیزی خویان. ئسه و پسته یه دروشی موسلمانانه لسه کاره ساتی گهیشت به یه کتری، پاپانه و هه بو به رده وامی خوشی و دوربونی برایانی نایینی له کاره ساتی ناله باری هه ردو و جیهان، به ناسایش و نارامی برین له ژیر میهره بانی خواداو ناسایش له گه ل خهشی خوادا ناگونجی، نه و دروشه می خوا دیاری کردوه چون به رانبه ر نه کری له گه ل پوژباش و شه و باش که دروشی جگه ی خوان، چونکه خوا نه فه رموی:

﴿ كَتَبَ رَبُكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الْرَحْمَةَ آنَهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا ﴾ بـه بــاوهرداران بلـــن: پهروهرده كهرى ئيّوه پيّويستى كردوه لـهســهر خــۆى بــهزهيى و ميــهرهبانى كــردن لـهگــهلّ بهنده كانى خوّى و ههرگيز ئهو بهزهييه لـهو جوى نابيّتهوه كه به راستى ههر كهسى لـه ئيّوه كاريّكى خراپى كردبى به نادانى و نهفامى و خوّى توشى گوناه كردبى.

﴿ ثُمَ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ له پاشا نهو کهسه دوای نه و خراپهیه پهشیمان ببیّتهوه له و خراپهیه کاری چاك بکا بغ پاشهرپوژو، نیازی پاك و پوختبی بی دوایی به راستی پهروهردگار خوش نهوی لهو کهسهی پهشیمان بوبیّتهوه له گوناهه کانی، خاوهنی بهزهییه بغ بهنده کانی خوّی.

بۆ زانین: پیغهمهر ﴿ ایک که نه نه نه نه نه نه نو که دوه و ناموژگاری که دووه به شیرینترین به خیو کردوه و ده رونی پاك کردومه ته وه له ههموو خراپه یه، چ ناموژگاری و به خیو کردنی وینه ی به خیو کردنی و زهویی بی چ ده رونی بی له به خیو کردنی وینه ی به خیو کردنی دروست که ری ناسمانه کان و زهویی بی چ ده رونی بی له ده رونی موحه مه پاکتر بی که خوا پاکی کردبیته وه به به به به به به وی به یاك کردوه ته و و وه وانه ی به خشیوه هه تا بیكا به جیگای په یام و و هوانه ی بکا به جیگای په یام و و هوانه ی بدا.

لهو نایه ته ی پیشوداو له چهندین نایه تی تردا خوای مهزن ته می پیغه مهری دا پیغه مهری فردووه که چون هه تسی و گفوگو بکا له گه تره هه قراران و لاوازاندا؟ به پیغه مهری ناساندوه رویان تی بکا به روی گه ش و کراوه دا، به و جوّره ی له و نایه ته دا باسی کراوه سلاویان لی بکا، کاتی له گه تیان دانی شبت نه و هه تنه سی هه تا نه وان هه تنه سن مهرکاتی خوا پیغه مهری خوّی به و جوّره به خیر کردبی، نیمه ش پیریسته له سه درمان دوای نه و بکه و بین به و بین به به به به به و بین به به وره تی که شو بکه وین و چاو له و بکه بین و ریزی که س نه گرین له به ر دارایی پله و ره گه زو ردانی به ورد ته و ریزی هه موو که س بگرین له به رایان و ره و شتی به رزیان و رانایانی میژو رونیان کردوّته و که ژیان و ریزی ناده میزاد پیش هاتنی پیغه مه ر پیخه مه در به تایه تی به دامه و بین پیغه مه و به تایه تی له نه مه درد مه بین بین و مافی مروّف پیشینل کراوه و به تایه تی له نه مه دریکاو روسیاو ناده میزاد نرخی بو دانانری و مافی مروّف پیشینل کراوه و به تایه تی له نه مه دریکاو روسیاو زورتر له جیگه کانی تر جگه له ره گه زو سه رمایه داری و پارتایه تی نرخ بو هیچ شتی تر دانانری کیشوه ره کان بیروباوه و ده ربین خه فه کراوه به تایسه تی بیروباوه وی پاکی نیسلام.

لای نایینی ئیسلام ره گهزو رهنگ و پلهو سامان و جگهی ئهوانیش نرخیان بۆ دانانری جگه له خواپهرستی هیچ شتی تر ریزی بۆ دانانری، ئاینی ئیسلام پیویستی کردوه لهسهر موسلمانان ههر له پیغهمهرهوه ﴿ ﴾ ههتا بچوکترین موسلمان رینگه بدهن به ههموو کهس بچنه لایان و به گهوره و بچوکیانهوه و مافی مرزقایه تی خزیانیان بدریخی به بهی دهرگاوان و به بی پهرده دار، رینگهیان پی بدری به ئارزؤی خزیان بدوین، بیرو باوه رو نزاو سکالای خزیان دهربرن. به لام پاپای گاوره کان و سهرؤکه ئاینه کانی تر هیچ کهستی خهو به دانیشتنی لایانه وه نابینی جگه له شالیار و گهوره پیاوان، پیویسته له پیشه وه کات و جینگه و ماوه ی دانیشتنیان دیاری بکری، به وینه سهرؤك و پاشاکانی نهم سهرده مه دیستا، ههزار ههول بدری بؤ هه داران و لاوازان و ئاوریان بۆ نادریخه و و ناگه نه لایان و مافیان به فیرؤ نه چی.

﴿ وَلِتَسْتُمِیْنَ سَمِیلُ الجُجْرِمِیْنَ ﴾ وهلهبهر نهوهی بۆ تۆو موسلمانان و ههموو ئادهمیزاد رون ببیتهوه رینگهی تاوانباران، به وینه کی رون کردنهوهی نهو کهسانهی رانمویسان و هرگرتوه، پیریسته تویش لهگهل پهیرهوانی خوت ا به گوینرهی کردهوهی خویسان لهگهلیانبی. خوای مهزن له نایهتی پیشودا رونی کردهوه رینگهی تاوانباران، لهمهو دوایش رونی ئهکاتهوه رینگهی پهرستنی جگهی خواو نهبیته هؤی تاوانباری، نهفهرموی:

عَلَىٰ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّاللَّهُ اللَّهُ ا

قُلُ إِنِي عَلَى بَيِنَةِ مِّن رَبِّ وَكَذَّبُ مُرِيدٍ مَاعِندِى مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ إِن ٱلْحُكُمُ إِلَّا بِلَّهِ يَقُصُّ ٱلْحَقَّ وَهُو خَيْرُ الْفَاصِلِينَ هُ قُلُونَ بِهِ عَلَيْ اللَّهُ عَندِى مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ عَلَيْ فَكُمْ إِلَّا بِلَيْ يَقُصُّ ٱلْحَقَّ وَهُو خَيْرُ الْفَاصِلِينَ هُ قُلُ قُلُ أَنَّ عِندِى مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ عَلَيْ وَهُو خَيْرُ اللَّهُ الْفَاصِلِينَ هُ الْفَاصِلِينَ هُ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَ كُمْ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ هُ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَ كُمْ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ هُ اللَّهُ مَرُ بَيْنِي وَبَيْنَ كُمْ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ هُ اللَّهُ مَرْبَيْنِي وَبَيْنَ كُمْ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ هُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْفَالِمِينَ اللَّهُ اللِي اللَّهُ اللِي اللَّهُ اللْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللْمُ اللَّهُ اللَّهُ الللْهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللِّهُ اللَّهُ الللْمُوالِلَّهُ اللَّهُ اللللْم

﴿ قُلْ إني نُهَيتُ أَنْ أَعْبَدُ الذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ الله ﴾ تـ قر بٚلنى: بـ ه راستى مـن قەدەغەكراو، ليم به بۆنەوەى ئەو شتەو، بۆمن دانراو، لــ بەلگـەكان ھاتونەتـ خـوارەو، بۆسەر من لـ ئايەتەكان لـ بارەى يەكيتى خواو، كه من بيەرستم كەسـانيكى ئـەوتۆ ئينو، داوايان ئەكەن من بيان پەرستم لـ جگـى خوا.

﴿ قَلُ لَا أَتَبِعُ أَهُواءَكُمْ قَدْ صَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهُتَدِينَ ﴾ تـ قر بلــــى: مــن دواى فارهزوى خرابى ئيره ناكهوم به راستى ئهو كاته من ريّگهم لى وونبوه كه دواى ئيره بكــهوم و ههرگيز ئهوهيش ناكهم و لهمن ناوهشيتهوهو، من ئـــهو كاتــه لـــهو كهسانه نــام رانمويــم وهرگرتبى ئهگهر پهيرهوى ئارهزوو ههوهسى ئيره بكهوم، چوكنه ئــهو پهرستنهى ئيّــوه لــه گومراييهوهيه پوچ و بى مانايه، چون من پهيرهوى ئيرهى بى بهلنگه ئهكهوم.

﴿ قُلْ إِنِي عَلَى بَيْنَةٍ مِنْ رَبِي وَكَذَبْتُمْ بِهِ ﴾ تۆ بلنى: به راستى من لەســەر بەلكــهى رون ئاشگرام بۆ يەكىتى خودا لەلايەن پەروەردەكەرى خۆمەوە بۆم هــاتووە لــه قورئـانداو لــه زانىن و ناسىنى بى گومانەوە خوا ئەپەرستىم و، ئىزە بەبى بەلكگە باوەر بە پەروەردگارى مــن ناھىنىن و ناى پەرسىن، بە نەزانىن و نادانى خۆتان بتەكانتان ئەپەرسىن، چۆن داناو زانا دواى نەزان ئەكەوى؟. پوچ و چەپەل خوازان چۆن ئەبنە پىشـــەواى راســت ودروســت خوازان وخودا پەرستان.

كاتى پىغەمەر ﴿ ﷺ داواى كرد لـه بت پەرستان باوەر بھىنن،ووتيان:ئادەى داوابكە لـه ئاسمانەوە بەرد ببارى بەسەرمانا يـان سـزايەكى تـرى خـاوەن ئـازار بىـت بــۆ لامـان خـوا فەرمانىدا بەيغەمەر ﴿ ﷺ بەوان بلىن:

﴿ مَا عِندَى مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ﴾ لأى من نيه شتى ئيّوه پهله ئهكهن بۆ هاتنى وداخوازى بۆ ئهكهن. بهلكو ئهوانه لأى خوان و ئهو ئهيان نيّرى لـهو كاتهدا بيهوىن من تواناى پيّــش كهوتن و پاش كهوتنى ئهو سزايانهم نيه.

﴿ إِنَّ الْحُكَمُ إِلاَّ للهُ يَقُصُ الْحَقَ وَهُوَ خَيْرُ الْناصِلِينَ ﴾ فهرماندان نابئ بۆ پيش خست و دوواخستنی ههمو شتی مهگهر بۆ خوایهو بهس، خوا ههوال ئهدا به راستی و ئهیفهرموی و دادپهروهری خوی دهرئه خا بۆ ههموو شتی و، ههر خوایه چاکترین کهسانی فهرمان دهربکاو همموو شتیکی دیاری کردووه، چاك و خراب جوی ئه کاتهوه، ستهم له که سانکاو له کاتی دیاری کراودا ههموو شتی ئه کا.

و قُلْ لَوْ أَنْ عِنْدِي مَا تَتْعَجِلُونَ بِهِ لِقَضَى الْأَمْرُ يُبْنَى وَبَيْنَكُمْ وَالله أَعْلَمُ بِالظّالِينَ ﴾ تـ قر بلاخ: ئه گهر به راستى لاى من بووايه شتى ئيوه پهله ئه كهن بـ قر هـاتنى ئـهو شــته لـههاتنـه خوارهوهى سزا بقتان بهراستى ئهو كاره جىبـهجى ئـه كراو داواكـهتان ئههاتـهدى و ئيّـوه لهناو ئهجون و بنهبر ئهبون و ئهو شتهى نيّوان من و ئيّوه كرّتابى بى ئههات و، خوا زاناتره به كهسانى ستهمكار، همر خوا ئهزانى به كاتى هاتنى سزا بقسهريان پيشى بخا يا دواى بخـاو زاناتره به سودى ههموان.

کاتی خوای مدزن رونی کردهوه هدر خوی زاناتره به ستهمکاران، دوایی رونی ئه کاتهوه پهنهان نیه لای خوا هیچ شدی لهوانه دیارنین و شاراوهی هموو بونهوهران ئهزانی، ئهفهرموی:

وَعِندَهُ مَفَاتِحُ ٱلْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّاهُوَ وَيَعْلَمُ مَافِ الْهَرِّ وَمَانِكُ الْهَرِّ وَمَانِكُ الْهَرِّ وَمَانِكُ الْهَرِّ وَمَاتَسَقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَاحَبَّةٍ

فِ ظُلُمنتِ الْأَرْضِ وَلاَرَطْبِ وَلاَيَاسِ إِلَّافِي كِنَابِ مُّمِينِ فَ وَهُو الَّذِي يَتَوفَّنَ حَمُّم بِالنَّيلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم النَّهَارِمُمَّ يَسْعَثُ حَمَّم فِيدِلِيُقَضَى أَجَلُّ مُسَمَّى ثُمُ مَا جَرَحْتُم النَّهَارِمُمَّ فِيدِلِيقَضَى أَجَلُّ مُسَمَّى ثُمُ مَا جَرَحْتُم النَّهَ مَرْجِعْكُمُ يَمَا كُنتُمْ فَعَلَقُ حَتَى إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ وَقَوَعَبَادِهِ وَمُ النَّهُ مَولَلَهُمُ الْحَقِ وَلَيْ اللَّهِ مَولَلَهُمُ الْحَقِ وَلَيْ اللَّهِ مَولَلَهُمُ الْحَقِ وَلَيْ اللَّهِ مَولَلَهُمُ الْحَقِ الْعَلَيْكُمُ وَهُو أَسْرَعُ الْحَلَيْمِ الْمَوْتُ الْمَوْتُ اللَّهُ مَولَلَهُمُ الْحَقِ الْمَوْتُ الْمَوْتُ الْمَوْتُ اللَّهُ مَولَلَهُمُ الْحَقِ الْمَاكُنتُ مَا اللَّهُ مَولَلَهُمُ الْحَقِ الْمَاكُنتُ اللَّهُ مَولَلَهُمُ الْحَقِ الْمَاكُنتُ الْمَاكُنتُ الْمَوْتُ اللَّهُ مَا لَا لَهُ اللَّهُ مَولَلَهُمُ الْحَقِ الْمَاكُنتُ الْمَوْتُ اللَّهُ مَا لَا لَهُ اللَّهُ مَولَلَهُمُ الْحَقِ الْمَاكُنتُ الْمَوْتُ اللَّهُ مَا لَا لَهُ اللَّهُ مَولَلَهُمُ الْحَقِ الْمَاكُونُ اللَّهُ مَلِي اللَّهُ مَاكُونَ اللَّهُ مَا لَا لَهُ اللَّهُ مَا لَا لَهُ اللَّهُ مُ الْحَلَقُ الْمَاكُمُ الْمُولِي اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مَا لَعْمَالُونَ اللَّهُ مَا الْمَاكُونُ اللَّهُ اللَّهُ مَا الْمَاكُونُ اللَّهُ مَا الْمَاكُونُ اللَّهُ مَا الْمُعَلِّ اللَّهُ اللَّهُ مَا الْمَاكُونُ اللَّهُ مَا الْمُعَالَقُونُ اللَّهُ مَا الْمُولِقُونُ الْمِنْ الْمُعْلِقُونُ اللَّهُ مَا الْمُؤْمِنُ اللَّهُ مَا الْمُعْلَقُونُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُومُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ

﴿ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لا يَعْلَمُهَا إلا هُو ﴾ وهلای خوایه گهنجینه کانی ئه و شته پهنهان و نادیارین و لای خوایه کلیله کانی ئه وان و به وان ده رئه کهون ئه و شتانه دیارنین وه ك پاداشت و سزادان و روّزی و تهمه نی ئادهمیزاد ئه و گهنجینانه نازانی جگه له خوا، هه رخوا ئهزانی به پاش و پیشی سزادان و کاتی پهیدابوونی، هه رخوا ئهزانی چ کاتی ئادهمیزاد زیندوو ئه کاته وه و چ کاتی له مندالدانایه به ریندوه یک کاتی به به ریاو له کوی ئه مری .

﴿ وَیَعَلَمُ مَا فِی الْبَرِ وَالْبَحْرِ ﴾ وه خوا ئەزانىٰ بە شتىٰ لە بیایان و ووشــکایی و لــه نیْــو دەریادایه لـه گیانداران و درهخت و گیاوو کانگاکان و لـه گەوھەرو باو بـــاران و هـــەورو بەفرو تەرزە.

﴿ وَمَا يَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلاّ يَعْلَمُها ﴾ وه ناكهويته خوارهوه هيے گهلايه له دره خته كانسه وه دره خته كانسه وه دره خته كانسه وه دره خته كانسه وه ماوه نه ته و الله يه دره ختى ئه كهونه خوارهوه. مه گهر خواى ئهوانه ئهزانى.

﴿ وَلا حَبَةٍ فِي ظُلْماتِ الأَرْضِ وَلا رَطْبٍ وَلا يَابِسٍ إلاّ فِي كِتابٍ مُبِينٍ ﴾ وهناكهويته نيّـو تاريكهيه كانى زهوى هيچ دهنكه دانهويلهيه و، نه تهرو نه وشك له بونه وهراندا نين مه گهر خوا ثهيانزاني و مه گهر ههموويان نوسراون و دانراون له نامهيه كى ئاشكرادا ژماره و شويّن و كاتيان. ماناى ئهو نامهيه له ئايهتى (٣٨)ى ئهم سوره ته باسى كراوه، بريتيه له زانيارى خوايا له له وحل مه حفوز. يا له قورئانى پيروز.

﴿ وَهُوَ الذي يَتَوفَاكُمْ بِالَيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَهَارِ ﴾ وهخوا كهسيّكى ئهوتو بــه ئيّـوه ئه خهوينى لــه شهودا به زوّرى بوّ ئهوهى پشو بدهن. به جوّريّكتان ليّ ئــه كا وهك مردبــن و گيانتان پهيوهندى به لــه شتانهوه ناميّني به گويّرهى روالهت و لــه هيچ شتى ناگهن هيچ شتى جوى ناكهنهوهو، وهخوا ئهزانى به شتى ئيّوه ئهيكهن به ئهندامه كانتان بــه روّردا لــه چــاك و خواب.

﴿ ثُمَ إِلَيْهِ مَرْجِعَكُمْ ثُمّ يَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونْ ﴾ له پاشا بــۆلاى خوايــه گهرانــهوهتان دواى مردنتان لــه رۆژى دواييدا، لــه پاشا خوا ههوال به ئيوه ئهدا بهو شتهى لــه جيهاندا لــه چاك و لــه خراپ كردبيتتان.

به کورتی همموو ئادهمیزادی ئهمری و کوتایی به ژمارهی تهمهن و ژیانی دیّت، له پاشا خوا زیندوویان ئهکاتهوه پاش مردنیان، به ویّنهی ئاگادارکردنهوهیان لیه خهو، له روّژی دواییدا پاداشت و توّلهیان ئهدریّته دهست و ستهمیان لیّ ناکریّ.

پرسیار/ بۆچى خەوتن دراوەتە پال شەوو كاركردن دراوەتە پال رۆژ، لەگەل ئەوەيشدا وائەبى بە رۆژا خەوتن و بە شەوا كاركردن؟

وهلام/ ئەو ئايەتە ھاتۆتە خوارەوە دەبارەى ئەو شتانە لـەو كاتانـــەدا بــەزۆرى ئــەكرين و پەيدا ئەبن.

﴿ هُـوَ القّـاهِرُ فَـوْقَ عِبـادِهِ ﴾ وهخـوا دهسـه لآت و توانـای لـهسـهرهوهی بــهنده کانی خوّییه وهیه، ئهیانبا بهریّوه و ههلّیان ئهسوریّنی به و جوّرهی ئارهزوی ههیه، دروستی کردوون به بیّ پرسی خوّیان.

﴿ وَيَرْسِلُ عَلَيْكُمْ خَفَظَةً ﴾ وهخوا رهوانه ئه كا بۆسەر ئيوه چەندىن فريشته بۆ ئاگادارى و چاوديرى كردنى ئيوهو كردهوهو گفتوگۆتان ئەنوسىن لىەنامبەى كردارتانا، ھىمموويان ئەزانن و كەم و زۆريان لى وون نابىي و خوا ئەوانى فيركردووه.

بۆ زانین: پیویسته لهسهر ئیمه باوه ری ته واومان ههه بی به ره وانه کردنی ئه و فریشتانه، چونکه فهرمویه تی هذن و دژی ئه قلیش نیه. به لام چونیه تی نوسه ره کانی و نوسینه که یان همواله ی زانیاری خوای مه زنه. همروه ها ئه و فریشتانه له ئاگاداری کردنی ئیوه دان.

﴿ حَتَى إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوتُ تُوفَقْتُهُ رَسُلُنا وَهُمْ لَا يَفَرِطُونَ ﴾ همه تا ديّت بـ وّلاى ههريه كه له ئيّوه نيشانه كانى مردن گيانى ئـ هو كهسه وهرئـه گرن فروستاده كانى ئيّمه ئهوانه يان ياريده رى فريشته ى گييان كيّشن، وه ئـ هو فريشته نيّر راوانـ هى ئيّمه سستى و كرّتايى ناكه ن له وهرگرتنى گيانى ئهو كهسانه ئهمرن به ياريده ى فريشته ى گيان گيّشانيان و سهرييّچى ناكه ن به هيچ شيّوه يه.

﴿ ثُمَ رَدُوا إلى اللهِ مَوْلاهُمْ الْحَقِ ﴾ له پاشا بهنده کان به هـ قرى مردنه وه ئه گیرینه وه بولاى خوا له کاتى زیندوبونه و هیاندا ئه و خوایه به ریوه به دی کارو فرمانیان ه راست و داد پهروه ره له فهرمانیان بر پاداشت و تولهیان.

﴿ أَلَا لَهُ الْحُكْمَ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحاسِينَ ﴾ ئيّوه بزانن و ثاگاداربن بۆ خوايه فــهرماندان و ديارى كردنى چاك و خرابى ئادهميزاد له رۆژى دواييدا، فهرمان دهركردن بۆ جگهى ئــهو وينهو، خوا به پهلهترينى پرسيار كهرانه، پرسيار ئــهكاو هــهموو شــتى جىبــهجى ئــهكا لــه

کورت ترین ماوه دا، چونکه راستی رون و ناشکرایه، پاداشت و توّله ناماده کراون، له و روّژه دا هیچ شتی ریّگه له خوا ناگریّ. ناده میزاد به گویّره ی سروشتی خوّیان هه رکاتی توشی سزاو ناخوّشی ببن داوا له خوا نه که ن بوّ نه مانیان و به لیّن نه ده ن نه گهر رزگاریان بیی واز له خراپه و گوناه دیّن و نیاز پاکی به کار دیّنن، سود به ناده میزاد نه گهیه ن و دهست گیروّیی دانیشتوان نه که ن کهچی کاتی خه فه ت و نازاره کانیان نه ما نه گهریّنه و بوّلای سروشت و کاری پیشویان، خوا نه فه رمویّ:

قُلْ مَن يُنَجِيكُم مِن الْمَرِوا لِبَحْوِيَدَ عُونَهُ يَضَرُّعا وَخُفْيَةً لَإِنَ أَنجَانَا مِنْ هَاذِهِ عَلَى الْمَن يُنجَيكُم مِن الشَّكِرِينَ اللَّهُ اللَّهُ يُنجَيكُم مِنْهَا وَمِن كُلِّ كَرْبِ فُكَةً أَنتُمْ تُشْرِكُونَ فَن قُلْهُ وَالْقَادِرُ عَلَى أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِن فُوقِ وَكُمْ أَوْمِن تَعَتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعَضَكُمْ فَي اللَّهُ مُن فَوْ قِكُمْ أَوْمِن تَعَتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعَضَكُمْ فَي اللَّهُ مَن فَوْ قِكُمْ أَوْمِن تَعَتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعَضَكُمْ فَي اللَّهُ مَن فَوْ قَوْمُكَ وَهُو الْحُقَّ قُلُ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ فَي لِكُلِّ اللَّهُ اللَّهُ مُن اللَّهُ مِن اللَّهُ مُن اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ مَن اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ مِن اللَّهُ الللَّهُ اللْفُولَ اللَّهُ اللْمُولِ اللَّهُ ال

﴿ قُلْ مَنْ يَنْجِيكُمْ مَنْ ظُلْماتِ البّرِ وَالْبَحْرِ ﴾ تۆ بلنى: چ كەسىٰ ئىۆە رزگار ئــەكا لـــەو ئازارو ناخۆشيانەى توشتان ئەبى لــە چەندىن تارىكى دەشــت و بيابــان ووشــكايى، تــارىكى تەفسىرى زمناكۆيى

شهوو تۆزو ههورو، چ كهسى ئىسوه رزگار ئىكا لىـ تارىكىــەكانى دەرىــاو لىــە ئازارىــان رزگارتان ئەبىخ: تارىكى شەو تارىكى ھەورو تەم ومژو ترسى رەشەباو شەپۆلى دەريا.

﴿ تَدْعُونَهُ تَصْرِعاً وَخُفْيَةً لَئِنَ أَنْجَانا مِنْ هَذَهِ لَتَكُونَنَ مِنَ الشّــاكِرِينَ ﴾ ئيّـوه ئهپارينــهوه هاوار له خوا ئهكهن به گزوّلتى و به ئاشــكرايى و به نـهينى و سـويند ئــهخون و ئــهليّن: بهراستى ئهگهر خوا ئيّمهى رزگاركرد لـهم ناخوّشى و ترس و ئازارو خهفهته و لـهسهر مانى ههلنگرت بهراستى ئهبين به كهسانى سوپاسى خوا بكهين لـهسهر رزگاربونمان لـه ئازارو ئيّش و ميهرهبانى خوا لـه لـهبير ناچى و چاكهكان بهجى ئههيّنن و خراپه ناكهين.

﴿ قُلِ الله یُنْجِیکُمْ مِنْها وَمِنْ کل کَرَبِ أَنْتُمْ تُشْرِکُونَ ﴾ تو بَلنّی: خوا ئیّوه رزگار ئـه کا له تاریکیه کانی بیابان و ده ریا و له ههموو خهفه ت و ئـازارو مهترسیه. کهواته پیویسته له تاریکیه کانی بیابان و ده ریا و له ههموو خهفه ت و ئـازارو مهترسیه. کهواته پیویسته لهسه ر ئیّره سوپاسی چاکه کانی خوا بکه ن به به به به تانه و باکانه ئیّـوه هاوبه ش نوخوا دائه نیّن و ئهگهرینه وه بولای کـرداره خرایه کـهی خوتان و بهلیّنه کانتان ژیّـر پـی ئهکه ن

﴿ قُلْ هُوَ الْقادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَاباً مِنْ فَوْفِكُمْ ﴾ تۆ بلنى: خوا تواناى ھەيە بەسەر ئەوەدا بريژى بەسەر ئىنوەدا سىزايە لىه ژورتانـەوە، وەك ھەورەگرمـەو دەنگىنكى ناھەموارو گازى كىمياوى و دووكەلنى خىكىننەرو تۆفان. ويندى تاقمەكانى نـوح و لوتـوو ھلورىنكانى فىل.

﴿ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ ﴾ بالمثريّر پيٽكانتانهوه به روّچونى زهوى و بومهلهرزهو تهقينهوهى مين، وينهى قارون به خوّى و كوّشكى و دام و دهزگاييهوهو چون به نيّو زهويدا.

﴿ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شَيْعاً وَيَذَيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ﴾ یاخوا ئیّوه بگیّری بـه چـهندین تـاقمی بیروباوه پ جیاوازو بهربینه یه کتری و نرختان بو دانـهنری و لهسـهر هیـچ نیـازو مهبهسـتی رانهوهستین، وهخوا بچهژینی به ههندی له ئیّوه ئـازاری هـهندی ترتـان. یانـی هـهندیکتان

ههندیکتان بکوژن و بهندیان بکهن و تالآنیان بکهن، ئهو ئایهته گهورهترین ههرهشدیه بو بی باوه ران. ههوال دانیشه بهشتی پهیدا ئهبی دوای هاتنی خواره وی ئهو ئایهته. ئهوه تا لهم سهردهمی ئیمه دا به تهنها له کوردستانی عیراقدا چهندین تاقم پهیدابوون له ئیسلامی جگهی ئیسلامی.

﴿ اَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرِفُ الأياتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴾ تـ قر تهماشا بكه چـ قرن ئيمـه رونى فهكهينهوه و دوبارهى ئه كهينهوه چهندين به لنگهى ئاشكرا بقر ئهو بنى باوه وانه له موژدهدان و هه وهشه كردن، بقر ئـموى ئـموان واسـتى بناسـن و دواى بكـهن و لـه كـارى پـوچ دوور بكهونهوه، ثهقل بخهنه كار، به پينچهوانهى ئـمو به لنگانـه هه لـسـن بيانوى لى وه وناگـيرى و شايستهى سزايه.

﴿ وَكَذَبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُ ﴾ وهباوريان به قورثان و به سزا نـــهيننا خزمــهكانت و، قورثان راستهو سزايش پهيدا ثهبي بهبي گومان.

﴿ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بَوكِيلٌ ﴾ تـ قربلنى بـ خزمـ كانت: مـن چـاوديرى كـ درم نيـم بهسهرتانهوه ههتا سزاتان بدهم لـ هسهر واز هينان لـ راستى. به لكو من راگهياندنم لـ هسـهرهو بهس، سزا حهوالهى خوايه.

﴿ لِكُلُّ نَبَا مَسْتَقِرُ ﴾ بن همموو هموالتي له همواله كان كاتي هميه كۆتسايى بىتى بىتى لسه جيهاندا يا له شموو رۆژدا.

﴿ وَلَسَوفَ تَعْلَمُونَ ﴾ وهلممودا ثيوه ئسدزانن و بوتان دهرئه کهوی پهيدابوونی شهو هموالله له کات و جينگای خويا، ئمو رسته يه گرانترين همرهشه باوه ر به راستی نه هينوی، دوایی خوا فهرمان ثمدا به پيغهممر ﴿ يَ الله که باوه رداران واز له دانيشتن بهينن له گهل خومه بی باوه ره کانيان له و کاتمدا لاقرتی و کالته به خويندنی قورئان ته کهن و ثمفهرموی: معنه نمونه نمو

وَإِذَا رَأَيْتَ ٱلَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي

ا يَكِنَا فَأَعْرِضَ عَنْهُمْ حَتَّى يَغُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِينَّكَ

الشَّيْطَانُ فَلَا نَقَعُدُ بَعُدَ الذِّكَرَىٰ مَعَ الْفَوْمِ الظَّالِمِينَ فَى وَمَاعَلَ الَّذِينَ يَنَقُونَ مِنْ حِسَابِهِ مِين شَى وَلَاكِن وَمَاعَلَ الَّذِينَ النَّيْكُونَ مَنْ حِسَابِهِ مِين شَى وَلَاكِن النَّيْكُونَ اللَّهُ نَيْنًا وَذَكِ النَّيْكُونَ اللَّهُ نَيْنًا وَذَكِ رَبِهِ عِلَى اللَّهُ مَنْ اللَّهُ نَيْنًا وَذَكِ رَبِهِ عِلَى اللَّهُ اللَّهُ نَيْنًا وَذَكَ رَبِهِ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ نَيْنًا وَذَكِ رَبِهِ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ نَيْنًا وَذَكِ رَبِهِ عَلَى اللَّهُ وَالِي اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ اللِّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللللِّهُ اللللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ الللَّهُ اللللَّه

﴿ وَإِذَا رَأَيْتَ الذِيْنَ يَخُوضُونَ فِي أَيَاتِنا ﴾ وههدر كاتى تۆ بينيت كەسانىكى ئەوتۆ درىزە م ئەدەن بە تانەدان لـە ئايەتەكانى قورئانى ئىمەداو بە درۆيان ئەخەنەوە.

﴿ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَى بَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ﴾ دوایی واز له و بی باوه پانه بهینه و له گهلیان دامه نیشه به تایبه تی لای ئه و که سانه له مزگه و تی ریزا داربن هه تا ئه موان ده ست ئه که ن به گفتو گویه تر جگه ی قورئان. مانای ئه و رستانه له ئایه تی (۱۳۹)ی سوره تی نیساو دا باسیان کراوه.

﴿ وَإِمَا يُنْسِيَنَكَ الشَّيْطَانُ ﴾ وهئهگهر شهيتان لهبيرى تۆى بردهوهو لهگــهلّـيان دانيشــتى و خهريك و پهژارهى كردى و لــهبيرت نهما و دانيشــتى لــهگهلّـيان.

﴿ وَمَا عَلَى الذِيْنَ يَتَقُونَ مِنْ حِسابِهِمْ مِنْ شَيىءٍ ﴾ وهناكهويته سهر كهسانيكى ئهوتؤ خوّيان ئهپاريزن له بت پهرستى و گالته كردن هيچ شتى له پرسيارو گوناهى بت پهرستان و، ئهوانهتانه ئهدهن له قورئان هيچ شتى له گوناهى ئهوان ئهگهر ئيّوه لهگهليّان دانهنيشن.

﴿ وَلَكِنْ ذِكْرَى لَعَلَهُمْ يَتَقُونَ ﴾ وهبه لام باوه پرداران ئامۆژگارى بى بـــاوه پران بكــهن بــه ئامۆژگارى كردنىكى ژيرانه بۆ ئەوەى ئەوبى باوە پانە دەست نەكەن بە تانەدان لـــه قورئــان بەھەر جۆرى بۆتان لواو بۆتان گونجا، بۆئەوەى خۆيان بهــارىنى لـــهو كــارە خراپانــەو ئــەو گالتەكودنە.

﴿ وَذَرِ الذِیْنَ اَتَحَدُوا دِینَهُمْ لَعِباً وَلَهُوا ﴾ وهتز واز بهینه لــه کهسانیکی ئـهوتز ئـایینی خویانیان وهرگزتووه به یاریکردن و پیکهنین و گالتهکردن و وایان داناوه فــهرمانی ئـایینی خویان دانراوه لهسهر هــهواو هـهوهس و کـاری پـوچ و خوخـهریك کـردن بهشـتی بـی سوودهوه. نهو رستهیه ههرچهنده روی پی کراوه بــوّلای پیغهمـهر ﴿ ﷺ ﴾. بـهلام هـمهوو به باوه پداران نهگریتهوه که ههموویان تیکهلاوی نهو کهسانه نه کهن ئایینی خویان کـردوه بـه گهمـهو گالتـه. خـوا فـهرمانی داوه ناموّر گاریـان بکـری، چونکـه رسـتهی (وَدَکَرَ بِـهَ) فهرماندانه به ترساندن.

﴿ وَعِزْتُهُمْ الْحَيَاةُ الدُنْيَا ﴾ وه ژبان و زیندهگانی جیهان فریویی نهو کهسانهی داوه بـه جوّری وای لی کردون باوه پ به کوّبونهوهی پاشهروّژو زیندوبونهوه نههیّنن.

هدرکدسی خوّی بداته پال تایینی له تایندکان و ریّدی لیّ نهگری، باسی فهرمانی له فهرمانه کانی نهو تایینه بکا به شیّره به سدر بکیّشی بوّلای گالته بی کسردن به و تایینه، به گریّرهی مانای نهو تایهته فیی به تاینده ه نیه. کهواته پیّویسته گرنگی بی نهدری، زوّر رونه نهو کهسانه نهوانهن نهیانهوی خوّیان بگهیهنن به پلمو پایهو سامان و کوّکردنهوهی دارایسی و تایین نه کمن به پهیژه و دهست ترازه بوّ گهیشتن به ناواتی جیهانی خوّیان، نهگهر له زوربهی کردهوهی تادهمیزادی نهم سهردهمه ووردبینهوه بوّمان دهرنه کهوی ههندی نهزان و گیّل که به روواللهت تایینیان گرتوه بهدهستهوه نهوانه به هیچ جوّری خاوهنی ریّونین که به میزهرهی زل و پشنوینی سهوزو ریشی پان و پرچی دریّر خوّینایان داپوشیوه نهزان و ساویلکهی تادهمیزادیان بی تهحه نمین، دلیان له تایین پهروهری دووره و نهو کارانه نه کهن بو گهیشتن به ناواتی خوّیان، وای دهرنه خسه گوایه نه بهان خوره کردون. روالهتی خوّیان خوّیان نمی به نهرازیّننهوه همتا یگهن بهلموه رو تالفی جیهانی خوّیان. کهواته نیّوه یه باوه پرا وازیان لی نهرازیّننهوه همتا یگهن بهلموه رو تالفی جیهانی خوّیان. کهواته نیّوه یه باوه ردار وازیان لی بهینن با بلموه ربّن و رابویّرن، لهمه و پاش بوّیان دهرنه کهوی چ شتیکیان بهسهردیّ.

دوای نموهی خوا قدده غدی کرد له پیغهمهرو باوه پرداران هاو پنتی نمو که سانه نه کسه ن، ئایینی خویانیان کرده به گالته و گدپ و یاری منالانه: فهرمانیشیان پی نهداو نهفهرموی:

﴿ وَذَكّرِ بِهِ أَنْ تُبْسَل نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ ﴾ وهتو ناموزگاری بت پهرسته کان بکه به فهرموده کانی قورنان، لهبهر نهوهی هیچ کهسی بهند نه کری له دوزه خدا و نه کری به گیروده ی شتی کردویه تی له بی فهرمانی خوداو، بی به شبیی له پاداشتی چاك.

﴿ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللهِ وَلِيُّ وَلا شَفِيعٌ ﴾ نيه بۆ ئەو كەسە لـه جگەى خوا ھيچ دۆستى بەھيۆرىي رزگارى بكا لـه سزاى خواو، بۆيشى نيه ھيــچ كەســـى بــۆى بپاريخـــەوە لاى خــوا رزگارى بكا مەگەر بە دەستورى خوا.

﴿ وَإِنْ تَعْدِلُ كُلَ عَدْلِ لا يُؤْخَذُ مِنْها أُولِئِكَ الذَيْنَ أَبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ﴾ وه ثه گهر شهو كه سه بكا به فيداكار هه مو فيداركاري و هه موو به رتيلي و شهوه ي له روى زهويدايه وهرناگيرين ثهو شتانه، ثه وانه كه سانيكي ثه و تون سپير راون بو له ناو چون و بولاى شاگرى دۆزه خ به شتى كردويانه له تاوان و حرابه.

قَلِّ أَنْدَعُوا مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعَّدَ إِذْ هَدَ بِنَاٱللَّهُ كَالَّذِي ٱسْتَهُوتَهُ ٱلشَّيَطِينُ فِي ٱلْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ وَأَصَحَابُ يَدْعُونَهُ وَإِلَى ٱلْهُدَى ٱتِّينَا ۚ قُلْ إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلَّهُدَى ۗ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ ٱلْعَكَمِينَ ۞ وَأَنْ أَقِيمُواْ ٱلصَّكَوْةَ وَاتَّـقُوهُ وَهُوَالَّذِي إِلَيْهِ تُحَشَّرُونِ ﴾ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحَشَّرُونِ ﴾ خَلَقَ ٱلسَّمَاوَتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ وَيُوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ قُولُهُ ٱلْحَقُّ وَلَهُ ٱلْمُلْكُ يَوَّمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِّ عَلِلْمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَادَةِ وَهُوَ ٱلْحَكِيمُ ٱلْخَيِيرُ ١

﴿ وَنُرَدَ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْهَدَانَا اللهُ ﴾ وهك ئيْمــه بگيْرِينـهوه بـ و پاشـهوهى خوّمـان و بوّلاى بت پهرستى دواى ئهوهى خــوا راغويــى ئيْمـهـى كـردوه بـ و لاى ئــاينى ئيســلام و لمتهنگه بهرى بى باوهرى و گومراى رزگاروّى كردوين. ئهگهر ئيْمه لــه ئــاينى ئيســلام و راستى وهردهگهريّن توشى سزا ئهبين.

﴿ كَالَّذِي أَسْتَهُوتُهُ الشَّيَاطِينُ فِي الأَرْضِ حَيْرانَ ﴾ ئيّمه ويّنهى كهسى ئهبين شـهيتانهكان بردبيّتيان و فرهى دابيّته نيّو چۆلانى زەويى بهسهرگهردانى نهزانى سهر بۆچ لايه دەرنهكاو چارەيه بۆخۆى نهدۆزيّتهوه.

﴿ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى الْتِنَا ﴾ بۆ ئەو كەسە ھەبى چەندىن ھاورى كەلسىزر بەزەييان پيۆە بيتەوەو بانگى كەن و بلاين: وەرە بۆلاى ئىمە، ئەمەيسە رىگەى رزگاربوونى تۆيە. بەلام ئەو كەسە وولاميان نەداتەوە لەبەر سەرگەردانى خۆيى و دوايى لەناو بچى.

﴿ قُلْ إِنَ الله هُوَ الْهُدى وأَمْرِنا لِنُسْلِمَ لَـرِبِ الْعالَمِينَ ﴾ تـ قر بلــنى بــهو بــت پهرســتانه: بهراستى رانمويى كردنى خوا ههر ئهو راغوييه و ريّگهى راستهو ئايين ههر ئــاينى ئيســلامهو جگهى ئهو گومرايى روته، وه ئيمه فهرمانمان پيدراوه بهوهى ئيمــه موســلمان ببـين لـهبــهر فهرمانى پهروهرده كهرى همموو بونهوهران و به نيازى پاكهوه ههر ئهو بپهرســتين بــه تهنــها، ههر كارى لـهگهل رانمويى خوادا نهگهن بهيهك نهفامى و گومراييه.

﴿ وَأَنْ أَقَيْمُوا الْصَلَاةُ وَأَثْقُوهُ وَهُوَ الذّي إِلَيْهِ تَحْشَرُونَ ﴾ وه فهرمانمان پيدراوه كه ئيسوه نويژه كانتان بكهن و بهرپاى بكهن، پيويسته ئيوه بزانن رانوموى ئيسلام بهبى نويژكودن پهيدا نابن، به گويرهى ياسا يهكيكه له پايهو كۆلهكهى ئيسلام و، فهرمانمان پيدراوه ئيده له پهروهردگار بترسن و باوه ر به پيويستبونى نويژ بهينن و بيكهن به قهلنغان بو رزگاريتان

و، پەروەردگار كەسىنكى ئەوتۆپ ئىنوە بىۆلاى ئىمو ئەگرىنىموە لىــە رۆژى دووايــدا ئىنــوە كۆئەكرىنەوە .

﴿ وَهُـوَ الـذي خَلَقَ السَـماواتِ والأرْضِ بِـالْحَقِ ﴾ وه پهروهرده کـهری بونـهوهران کهسینکی نهوتزیه ناسمانه کان و زهوی دروست کردوهو رای وهستانون به راستی به زانستی تمواق .

ووشهی (الحق) ناماژیه بـ وّلای ئـهوهی ئـهم گهردونـه چـهندین یاسـای تایبـهتیان ههیـه فرمانیان بو نهبا به ریّوه و چهندین دهستوری ههیه نهروّن لـهسهریان، ریّگه ئــهگرن لـه تیّـك چونیّکی نهوتو ریّك نه کهوی لـهگهلیّان به گویّرهی سروشت، نهوانــهیش بهلنگـهن لـهســهر بوونی کهسی بیبا به ریّوه کاروباریان.

﴿ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُ ﴾ وهتو بيرى ئهو روّره بكهرهوه خوا بيهوى شــتى دروست بكا ئهفهرموى: بهو شته تو ببه، دوايى ئهو شته كوتوپر پهيدا ئهبى. مهبهست لــهو روّره وروّرى دوايى و روّرى كوّكردنهوهو زيندوكردنهوهى مردوهكانه، ئهو فهرمودهيه كــه خوا ئهلنى به ههموو شتى ببه، دواى ئهو شته ئهبى زوّر راستهو بيّگومانهو ديتهدى، ئيتر ئــهو فهرمودهيه بوّ دروست كردنى بونهوهرانى پيشهوهبى، يا بوّ زيندوكردنهوهى بونهوهرانبى بونهموهانى با به دور راست و بيّگومانه.

﴿ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُور ﴾ وه بۆ خوايه خاوهنيهتى و پاشايهتى و فهرماندان له رۆژيكا فو ئهكرى به سوردا، ئهو رۆژهيه ئادهميزادزيندو ئهكرينهوهو جگه لــه خـوا كـهس زيندوويان ناكاتهوهو دهستهلات هـهر بــۆ ئـهوه. فوكـردن بـــه ســوردا هيمايــه لــه زيندووكردنهوهى ئادهميزاد زانايان لهمهبهست له سور بيريان جياوازه: همندى كيان ئهلاين: بريتىيه له كهرنايه له وينهى شاخى گـاو بـهراندا، دووجار فـوى پيـدا ئـهكرى لهلايـهن ئيسرافيلهوه: يهكهم جار ههموو بونهوهران ئهمرن و لهناو ئهچن، دووههم جــار هـهموويان زيندو ئهكرينهوه، ئهو فوكردنه به سوردا وينه هينانهوهيه بۆ ئادهميزاد و زينوكردنـهوه يـان

بق راوهستانیان و بق پرسیار کردن و وولامدانهوهیان بههقی دهنگی نهو شاخهوهو ناماده باشین. وینهی نامادهباشی سهرباز بههقی فوکردن به کهرهنای سهربازیدا. یه کهم بق له خهو همانسان. دووههم جار بق رقیشتن بق لای دهشتی مهشق و کوبونهوه، ههندی لهزانایان نهدین دو نهی نهو سوره و جوری فوکردن بهودا ههر خوا نهیزانی.

﴿ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالْشَهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴾ خوا ثهزانی به و شتانه پهنهانن و لهبه رحاو نین وه ك فریشته کان و جنو که و روزی دوایی و فو کردن به سورداو بههه شت و دوزه خ و ، ثهزانی به و شتانه ئاشكران و ثهبینرین، وه ك زهویی و ئاسمان و ثهوانهی ئادهمیزاد ئهیان بینن و ، خوا به ریوه به ری بونه وه رانه و ههموو شتی له جیگهی شیاوی خویا دائه نی ئاگاداره له پهنامه کی و دیاری و زیند و کردنه و هی بونه وه ران و کاتی کو کردنه و هیان.

بۆ زانین: بهشکردنی بونهوهران به دوو بهشن: نهینی. ئاشکرا. بـۆ ئـادهمیزاد راسـته. به لام دهربارهی خوای مهزن هیچ شتی له خوا پهنـهان نیـه، هـهموو بونـهوهران لای خـوا ئاشکران.

ئهو رستانه ی پیشوو به لکهن له سهر ئهوه ی ههر خوا ناگاداری له و شتانه هه یه له بهر چاونین و ئاده میزاد هه ستیان پی ناکا، پیویسته ئهو که سانه ئه لیّن: ئیمه ئه یانزانین بو خه لتانی نهزان و نه فامه کانه، بو به ده ست هینانی سامان و دارایی، ئه بی له خوا بوسن و خویان نه کهن به جیدگه ی خه شی خوای مه زن به بی ده ستوری خواو در و نه کهن له وانه یه همندی له دوستانی خوا له لایهن خواوه فیری هه ندی زانین به نهینیه کان بکری. ئه وه ئیبنو لعه ره بی له (الفتوحات المکیه) له بابی (۰۰ ۳)دا ئه فه رموی: (به راستی بو دوستانی خوایه چهندین چاوی شتی پی ئه بیست، چهند دلی شتی خوایه چهندین چاوی شتی پی ئه بین به خوایه پی ئه کهن له جگه چاوو گویچکه و دل و زمانی ناده میزادی تر به وانه زور شت ئه بین و ئه بیست و ئه بیست و گویه کهن و گفتو گوئه کهن و فهرموده کانیان راست و ئه ی پیکن.

کاتی خوای نایینی بت پهرستانی روشان و له که داری کردن و خراپه ی خواکانیانی ناشکرا کردو به لگه ی له سهردانان به و فهرمودانه ی پیشووی، رونیشی نه کاته که ناینی ئیسلام ناینی ئیبراهیمه به بی جیاوازی. ناده میزاد خویان به نایین و بیروب و بیروب و به باوك و باپیره خاوه ن ریزه کانی خویانه وه هه لنه کیشن. که واته جیگای سهرسورمانه بت پهرستان باپیره خاوه ن ریزه کانی خویان به نیبراهیمه وه هه لنه کیشن و خویان به نهوه ی نهو باوه په ناینی ئیسلام نایه رن و خویان به نیبراهیمه وه هه لنه کیشن و خویان به نهوه ی نهوانن، بویه خوای مه زن بیری پیغهمه ری نه خاته وه و نه فه رموی:

وَإِذْ قَالَ إِبْرَهِيمُ لِأَبِيهِ ءَازَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَ ۗ ٓ إِنَّ أَرَىٰكَ وَقُوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينِ ۞ وَكَذَٰ لِكَ نُرِي إِبْرَهِيمَ مَلَكُوتَ ٱلسَّمَكَوَتِ وَٱلْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ ٱلْمُوقِبِينَ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ ٱلَّيْلُ رَءَا كُوَّكُبَّاقًالَ هَنْذَارِيٌّ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُ ٱلْآفِيلِينَ ٥ فَلَمَّارَءَ اٱلْقَمَرَ بَازِعُ اقَالَ هَاذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَهِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَحُكُونَكَ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلضَّالِّينَ ۞ فَلَمَّارَءَا ٱلشَّمْسَ بَازِغَــَةُ قَالَ هَلَذَارَّتِي هَلْدَآ أَحْبُرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَكْفُومِ إِنِّي بَرِي يُحْمِّمَا ثُشْرِكُونَ إِنِّ وَجَّهَتُ وَجْهِىَ لِلَّذِى فَطَرَا لَسَّمَكَا سِبِّ وَٱلْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ

﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لَأَبِيهِ أَرَزَ أَتَتَخِذُ أَصْنَاماً آلِهَـةً ﴾ وه تــق بــیری ئــهو کاتــه بکــهرهوه: ئیبراهیم به باوکی خوّی ووت که ئازهره: ئایا بـــق ئــهو بتانــه ئهکــهی بــه چــهندین خوایــه بوّخوّت و ئهیان پهرستی لـه جگهی خوا؟. تق بق دانیشتوانی مهکهی رون بکهرهوه که ئیّوه خوّتان به نهوهی ئیبراهیم ئهزانن و بق پهیپهوی ئهو ناکهن که به بـــاوکی خــقی ووت: بــق جگهی خوا ئهپهرستی؟.

﴿ إِنِي أَرَاكَ وَقُوْمَكَ فِي ضَلَالِ مُبِينٍ ﴾ به راستى من تۆو تاقمى تۆ لـه گومرايى ئاشــكرا دائهيينم. لـه روناكى ئەو ئايەتە بيرۆزەرە باسى ئەم شتانەى خوارەوە ئەكەين:

۱ – ابراهیم کور تاریخ کوری ناحور کوری شاروخ کوری ندرغو کوری فالیغ کوری عابیر کوری شالیخ کوری نام فری نوح، له عیراقدا له دایك بووه، شوینی له دایك بوونی بریاری بی گومانی بو نهدراوه و جیگهی ناکوکی زانایانه. ناوی نازه ر لهریزی باوك و باپیره کانی نیبراهیم براوه و واده رئه کهوی نازه ر ناز ناوی باوکی نیبراهیم بی، نیبراهیم چاوی کرایه وه له المنی گهلیدا نهستیره و بتیان نه پهرست، باوکی نیبراهیم به نازه ر ناوی ده رکردووه و به مانا بته وان و خزمه تکاری بته کان، دار تاش بوو بتی نیبراهیم به نازه ر ناوی ده رکردووه و به مانا بته وان و خزمه تکاری بته کان، دار تاش بوو بتی دروست نه کردو نه یفروشت، نیبراهیم به منالی یاریده ی نه و دا له فروشتنی بته کاندا. به لام نیبراهیم گهوره بوو بوی رون بویه وه که نه و بتانه خاوه نی سود و زیان نین، له گه ل باوکی و گمله که یدا له و باره وه که و تنه گیره و کیشه و ناکوکی، وه که له و نایه ته کانی دوایی باسکراوه. له (لسان العرب) دا ها تووه: نازه ر به مانا هم ته که در، وه به ماناییش دوایی باسکراوه. له (لسان العرب) دا ها تووه: نازه ر به مانا هم ته که در، وه به ماناییش دوایی باسکراوه. له (لسان العرب) دا ها تووه: نازه ر به مانا هم ته که در، وه به ماناییش هاتوه.

۲ – دەركەوتوى ئايەتەكانى پېشو بەلىگەن لەسەر ئەوەى بەدەقاو دەقى خۆى كە ئىازەر باوكى راستەقىنەى ئىبراھىم بى و باوكىشى بىت پەرستبووە، ئىبراھىم داواى لى كرد خواى تاك و تەنھا بپەرستى، ناوەرۆكى ئايەتەكە ئەو بىروبۆچونە ئەخاتە مېشىكى زاناو نەزانىەوە، پېرىستە مرۆڤ لە جېگەى ئەوە خۆى بۆ شتى تر ماندو نەكا. بەلام زانايان لە نىر خۆيانا بىريان جياوازە، ئايا ئازەر باوكى راستەقىنەى ئىبراھىمە يانىه؟ ئىموەيش لىموەوە ھاتوە ئايا

باوك و باپیره كانی پیخهمه ری ئیسلام ﴿ ﷺ هـ هموویان خوای تـاك و تانـهان پهرسـتوه، جگهی خوا كهسی تریان نهپهرستوه، یا دورسته بی باوه رو بت پهرستیان تیداوبــی؟ بههـهر جونی بی هیچ سودی لهو ئاژاوه یه دا پهیدا نابی و دریژه دان به و باسه كات به فیروه ئهدا و بی هوده یه، پهیوه ندی به بیروباوه رو بنچینه ی ئیسلامه وه نیـه بـه هیــچ جـوری، ئـهوه ی پیویستین بـو موحهمـه دو بـی گوناهی پیویستین بـو موحهمـه دو بـی گوناهی ئهوهه یی، بزانن گهوره ترینی پیخهمه رانه و پاش ئه و پیخهمه رایـه تی و موحهمـه دو بـی گوناهی ئهوهه یی، بزانن گهوره ترینی پیخهمه رانه و پاش ئه و پیخهمه ری تر نانیر ری.

به لام باوه و کردن بهوه که ههموو باو ك و باپيره کانی پيخهمــه و هخهمويان خوا پهرستی ته نها بر بن و نازه رمــامی ئيبراهيمـه و بـاوکی نهونـه بوه، نهوانـه بــه هيــج جــوّري پهيوهنديان به بيرو باوه وي پاکی ئيسلامه وه نيه، ئيمه ش نابي کاتی خوّمان به فيروّ بدهين.

﴿ وَكَذَالِكَ ثَرَى إبراهِيسمَ مَلَكُوتَ السَماواتِ والأرْضِ ﴾ وهده بدو جـ قره مى بـ ق ئيبراهيمى ثيبراهيمان ده رخست گومړايى گەلەكەيى و خراپەى بت پەرستى ئيمـ نيشـانى ئيـبراهيمى ئەدەين گەورەيى خواو دەستەلاتى خوا دروست كردنى ئاسمانەكان و زەوبى و ئەو شـتاندى لەدانان لمەكارى سەر سورينەرو پەك خەر ھەتا بـبن لـ ســ در بونـى خـواى تــاكو تەنــها بــ بەلـگەى بيگومان.

﴿ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ وه بق لهوه ئيبراهيم ببي لــهو كهسانهى كــه بيروباوهرپــان چهسهاوه گهيشتوون به پلـهى بيّگرمــانى خــوا ناســين، بــقى دەربكــهوى بــت و ئهســتيّره پهرستنيان نهگونجاوهو ناچيّته ميّشكهوه. ثهو ثايهته پيرقزانه بهلٽگهى روونن لـهســهر ئهمانـــهى خوارهوه:

 ۲ به پراستی نه و به انگانه خوا دایناون له سه بوونی خواو یه کیتی خوا زور سوك و ناسان له سه رمیشکی ناده میزادو پیویستیان به ماندوبون نیه، زانین و تیگهیشتنی زوریان ناوی و ناده میزاد زانابن یا نه زانبن به که می شت و ته ماشای یاسای دروست کردنی ناسمانه کان و زهوی بکه ن خویان فه رمان نه ده ن به سه ر خویانا به پیشن به دروست که ری تاك و ته نهای بونه وه ران.

گهله کهی نیبراهیم نهستیره کانیان نهپهرست لهجگهی خوا، نیبراهیم ویستی سهرنجیان رابکیشی بر لای شتی بچیته میشکهوه بهناسانی. بهنهرم و نیانی چاوه روانی نه کرد.

﴿ فَلَما جَنّ عَلَيهِ النِّلُ رَأَى كَوْكَباً قَالَ هذا رَبّي ﴾ دوایی کاتی تاریکی شهو دای بهسهر ئیبراهیما ئیبراهیم ئهستیرهیه کی بینی له و ئهستیرانه که گهله کهی ئهیان پهرست و روناکی دایه وه، ووتی ئهمهیه: پهروه ده کهری من، به مهبهستی ئه وه ی لاسایی گهله کهی بکاته وه، به و بونه و به و نارامی که و ته دلیانه وه. به لام مهبهستی ئه وه بو گفتو گو کانیان پوچ بکاته وه، وایان نیشان بدا له سهر بیرو بوچونی ئه وانه و یه که م جار هه لانه چن، دوایی به لنگهی به هیزبدا به سهر ئاینه پوچه کهیانداو وینه ی پاریز ه ریکی پسپور و زور و ریا یه که م جار سه رنجی به رانبه ری خوی راکیشی، دوایی په لاماری بدا به به لنگهی په که خهرو ئه فه رموی:

﴿ فَلَمَا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُ الْأَفِلِيْنَ ﴾ دوایی کاتی به سبتیره که ناوابوو نیبراهیم ناقلنی گهله که که خوی ناگادار کرده وه وسرنجی راکیشان ووتی: خوشم ناوی نه و شتانه ی ناوابن و نهبینرین و سهرله نوی هه للبنه وه. نه و جوره شتانه هوی پهیدا بونیانه، هه در شتی وابی شایسته ی پهرستن و خوایه تی نیه.

﴿ فَلَمَا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغاً قَالَ هَذَا رَبِي فَلَمَا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمَ يَهْدِنِي رَبِي الْأَكُونَنَ مِنْ الْقَوْمِ الضَالِمِينَ ﴾ دوایی کاتی ٹیبراهیم مانگی بینی همانهاتو روناکی بالاو کردبویــموهوگقتوگؤی جاری پیشوی دووباره کردهوه، ووتـی: ئهمهیـه پهروهردهکــهری مـن، رونــاکی زورتــرهو

لهشیشی گهوره تره له نهستیزه ی پیشو، دوایی کاتی مانگی بینی ناوابو ووتی: به راستی نه گهر پهروهرده که ری من راغویی من نه کا بـ ولای رینگـهی راست و خویـم پـی نه ناسـینی به راستی من نه به به یه کی له و تاقمه ی له رینگه ی راست لایان داوه. نیبراهیم پارایه وه لـه خوا رزگاری بکا له سه رگه ردانی، نه وانه ی نه و نهیبینین دهستیان نه نه دا بو خوا په رستن.

ئیبراهیم بهو رستهیه ویستی بهدوریان بخاتهوه که مانگ بۆپهرستن ناشی، به زهقی تورهی نهرهی نهرهی نه و ده و ته در دن و نهی و وت:هــهر کهسـی مانگ بپهرسـتی ریّگـهی لی ونبـوه، نـه ک گهلـه کــهی ههلـتوریّن و گویّی لی نهگرن بو پوچ کردنهوهی پهرستراوه کانیان.

﴿ فَلَمَا رَأَى الشَّمْسُ بازغَةً قالَ هذا رَبي هَذا أَكْبَرُ ﴾ دوای کاتی ئیبراهیم خوری بینسی هدانهات ژیری ئاسمان و روی زهوی رون کردهوه به زورتر ووتی: ئهمهیه پهروهرده کسمری من، ئهمه گهورهتره لهوانهی پیشوو روناکی زورتره و قهوارهی گهورهتره.

ووشهی (هذا) و گهرانهوهی بولای ووشهی (الشّمس) که به گویرهی ریزمان نهبوایه: (هذه) ووایه، لهبهر ووشهی (ربی) و (اکبر) ه، بزیه (هذا) به کارهاتوه که بو نیرینهیه.

﴿ فَلَمَا أَفَلَتْ قَالَ يَاقَوْمُ إِنِي بَرِي مِمَا تُشْرِكُونَ ﴾ دوایی کاتی خـــۆر ئــاوابوو ئیــبراهیم ووتی: ئهی خزم و گهلی من، بهراستی من بیزام لـهو شتهی ئیره ئهیکهن به هاوبهش بۆخوا.

به راستی تاقی کردنه وه ی یه که م و دووهه م و سی هه م رؤیشتن، به لام گومان هه ر ماوه ته وه، که واته ئیستا پیویسته بیزار بوون له په رستنی ئه ستیره کان، چونکه شایسته ی په رستن نین و شایانی گه وره بی نین، دوای ئه وه ئیبراهیم به زه قی بیزار بوونی خوّی رائه گهیان له خواکانیان، دواتر به دلیّکی پاکه وه روئه کا بوّلای دروست که ری هه موو بونه وه ران ئه لین:

﴿ إِنِي وَجَهْتُ وَجُهِي لِلذِي فطر السَماواتِ وَالأَرْضَ حنيفاً ﴾ بهراستی مسن روی دلّـی خوّم ئه کهم بوّلای کهسیّکی ئهوتوّو پهرستن بوّ ئهو ئه کــهم دروســتی کــردوه ئاسمانــه کان و زهوی به ههموو ئهستیرهو بته کانهوه به جوّری من لائه دهم له گومرایی واز ئه هیّنم لـــه ئاینــه پوچه کان بوّلای پهرستنی خوا به ته نها به ئاینی پاك باوه ر ئه هیّنم.

﴿ وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ وهمن لـهو كهسانه نهم هاوبهش بۆ خــوا دائــهنين، بــاوهږى بيگومانم ههيه ئهستيرهكان و مانگ و خورو ئادهميزاد شايســتهى پهرســتن و ريزنــين، هــهر خواى تاك و تهنهاو دروست كهرى ئاسمانهكان و زهوى شايانى پهرستنهو بهس.

کاتی ئیبراهیم به لنگهی پهك خهری تیژی دانا لهسه ر گهله که ی خوری که گونجاوبی که گونجاوبی له گهل ئهقل و سروشتی پاك، بوی چهسپاندن پهرستنی بته کان و ئهستیره کان پوچن. ئهبوایه ئهو گهله نه فامه باوه ریان بهینایه که چی ده ستیان کرد به هینانه وهی به لنگهی لاواز و بی گیان و ئهیان ووت: باوك و پابیره کانمان ئهوانهیان پهرستوه، ئیمهیش لاسایی ئه وان ئه کهینه وه بو پهرستیان. ئیبراهیم وولامی دانه وه، خوا له و باره وه ئه فهرموی:

وَحَآجُهُ قُوْمُهُ قَالَ أَتُّحَكَجُّونِي فِي ٱللَّهِ وَقَدْ هَدَسْنِّ وَلاَ أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ = إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ٥ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا آشُرَكَتُمُ وَلا تَخَافُونَ أَنَّكُمُ أَشْرَكْتُم بِٱللَّهِ مَالَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلُطَنَا فَأَيُّ ٱلْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِٱلْأَمْنِ إِن كُنتُمُ تَعْلَمُونَ ٥ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَمْ يَلْبِسُوٓاْ إِيمَانَهُم بِظُلْمِ أَوْلَتِكَ لَهُمُ ٱلْأُمَّنَّ وَهُم شُهْ تَدُونَ ١٠٥ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ ءَاتَيْنَهَ ٓ إِبْرَهِي مَعَلَىٰ قَوْمِهِ عَنْ فَعُ دَرَجَنتِ مَّن نَّشَاءَ إِنَّ رَبَّكَ حَرِيمُ عَلِيمُ اللَّهُ ﴿ وَحَاجَةُ قُومُ الله ﴾ وه خزمه کانی ئیبراهیم دو ژمنایه تی ئیبراهیمان کرد به به لگه هینانه وهی خوّیان به تایبه تی باوکی، ئهیان ویست به لگهی خوّیان پیاده بکه ن و زال ببن به سهر ئیبراهیمدا، ئهیان ترسان له بته کانیان که توشی ئازاری ئه که ن و دهستی لی ئه وهشینن ئه گهر واز لهوان نه هینی.

﴿ قَالَ ٱتُجَاجُونِي فِي الله وَقَدْ هَدَانَ ﴾ ئيبراهيَم ووتى: دوژمنايهتى من ئه كه ن و ئهتانهوى بهلاگهى خوّتانتانم پي بسمليّنن به بهلگُهى پوچ له بارهى يهكيّنى خواو تواناى ئهو، ئهتانهوى زال ببن بهسهرما به راستى خوا رانمويى كردوم بولاى يهكيّنى خوّى و ناسىينى ئايينى خوّى و من به بهلگهى پرو پوچ ئيوه ناخهلهتيّنم.

﴿ وَلا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ ﴾ وهمن ناترسم له شتى ئيّوه ئەيكەن به هاوبەش بـــۆ خــوا كە بتەكەتانە، من باكم لــەو بتانە نيە، چونكە خاوەنى سوودنين نه بۆ خۆيان و نه بۆ جگەى خۆيان، زيان بەكەس ناگەيەنن، كويْرو گەرو لال و بى دەستەلاتن.

﴿ إِلا اَنْ يَشَاءَ رَبِي شَيئاً ﴾ مه گهر كه خواى پهروهرده كهرى من ئارهزوى شتى بكا، ئه گهر ئازارم توشببى لهلايهن پهروهردگارى بنهوهيه نهك لهلايهن ئهو بتانه و ئهو ئهستيره لاوازانهوه ئه گهر بتى بكهوى بهسهرماو بيشكينى يا پارچهيه له ئهستيره كان بكهويت خوارهوه له ئاسمانهوه و ئاگرم تيبهربدا خوا ئه يكاو بهس.

﴿ وَسِعَ رَبِي كُلَ شَيْىءٍ عِلَماً أَفَلا تَتَذَكَرُونَ ﴾ زانینسی پهروهرده کهری مین چوارلای هممو شتیکی گرتوتهوه همموو شتی به زانینی نهو پهیدا نهیی کهواته مین ناترسیم نیازارم توشببی به جگهی زانین و ویستی خوا، نایسا دوای نیده بیز ناموژگاری وهر نیاگرن که خواکانی نیوه توانای زیان و سودیان نیه، همرخوایه بهتنها خاوهنی زیان و سودیی، همرخوا دروستکهری همموو بونهوهرانه، خواکانی نیوه بی گیان و لاوازن نیده بوچی بیرناکه نه واز له پهرستنیان بهینن.

﴿ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَحَافُونَ أَنَكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللهِ ﴾ وهمن چۆن ئەترسىم لىــه شتى ئىيوه كردوتانه به هاوبهش بۆخوا لــه بتەكان و ئەستىرەكان و هيـــچ ئــازارى پــهيوهندى بەوانەوه نيــه، ئىيوه ناترسن كه بەراستى ئىيوه كردوتانه به هاوبهش بۆخوا بتەكانتان.

﴿ مَالَمْ يُنْزِلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَاناً ﴾ شتى خوا نەيناردوەتە خوارەوە بەسەر ئىرەدا بىـ ئىـەو شتە بەلگەيە بۆ ئەو شتە بە گويرەى ئاسايى و نائاسايى. زۆر رون ئاشكرايە ھاوبەش دانــان بۆخوا بى بەلگەيە. يانى چۆن من ئەترسىم لەو بتە لاوازانەو باوەرى بىڭگومانى ھەبى ھىچىــان تىدا بەستە نى، ئىوەيش، بەلگەتان نىـەو لـە خوا ناترسن.

﴿ فَاىُ الْفَرِيقَيْنِ أَحَى بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ دوایی چ تاقمی له و دوو تاقمه شایسته ترن به ناسایش و نه ترسان: تاقمی باوه پرداران به یه کینی خوا یا تاقمی هاوبه شدانه ران بو خوا نه گهر نه زانن کام تاقمیان شایسته ترن له ترسان به خواو نه ترسان له بته کان. نه قل و زانیاری خوتان بخه نه کار هه تا پاست و پوچتان بو ده رکه وی. خوا بو پرگاربوون و دیاری کردنی نه و تاقمه شایسته ی نه ترسان و ناسایشه نه فه رموی:

و الذين أَمَنُوا وَلَمْ يَلْبَسُوا اِيمَانَهُمْ بِظُلْمِ اَوُلَئِكَ لَهُمْ الْأَمْنُ وَهُـمْ يَـهْتَدُونَ ﴾ كهسانيكى ئهوتۆن باوەرپان به يهكيتى خوايه به پاكى و، باوەرپى خۆيانيان تيكه لاو بهستهم كردن لـه خۆيان و هاوبهشدانان بۆ خوا نهكردوه، ئهو كهسانه بۆ ئــهوان ههيـه ئاسـايش و نهترسـان لهسزاى خواو له مانهوهيان له دۆزه خــداو پاداشــتى چاكــهى خۆيـان وهرئـهگرن و، ئــهو كهسانه رانوموييان وهرگرتووه ريگهى راستيان دۆزيوه تهوه، جگهى ئهو تاقمه لـه گومرايــى و ياخى بوندان.

خوای مهزن رونی نه کاتهوه ئهو به لگانهی ئیبراهیم باسی کرون و خوا پی به خشیوه، ههرخوایش ئهوی شارهزا کردووه بیانزانی ههتا سهرکهوی بهسهر گهله کهی خویا، بؤیه خوای مهزن ئهفهرموی:

﴿ وَتِلْكَ حُجَتُنا آئَيْناها إِبْراهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ ﴾ وه ثه و به لكانه تيه رين له ناوا بوونى ئهستيره و مانگ و خور، همتا كوتايى ئايه ته كان به لكه ى رونى ئيمه ن به خشيبون به ئيبراهيم كه بيانكا به به لكه بر په كخستنى گهله كه ى و سهر كه و تن به سه رياندا.

﴿ نَرْفَعُ دَرَجاتٍ مَنْ نَشَاءُ إِنْ رَبَكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴾ ئيّمه بهرز ئه كهينهوه چهند پلهو پايه بۆكەسى ئيّمه ئارەزومان ههبى له زانيارى ژيرى و تيْگهيشتن. بهراستى پهروەردەكەرى تــۆ ههموو شتى له جيْگهى شياوى خۆيا دائهنى، ههندى كەس پلەو پايەى بەرزيان ئەداتى و به هەندى تر پلەى كەمىر، ئەزانى چ كەسى شايانى پلەى بەرزەو كاميان شايستە كەمىرە.

کاتی خوای مهزن ئایینی ئیبراهیمی ئاشکرا گردو سهری خست بهسهر دوژمنانی خویا بههوی به ناشکرا گردو سهری خست بهسهر دوژمنانی خویا بههوی به ناشکه پرون و بههیزهوه، دوایی چاکهی خوی بهسهر ئیبراهیمهود نارابوون، گهوره ترین پلهیش نهمهیه پیغهمهرایه تی له خیزانی ئیبراهیم دهرناچی و بهرده وامه هه تا روژی دووایی، بو باس کردنیان خوا ئه فهرموی:

وَوَهَبْنَا لَهُ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلَّا هَدَيْنَ آوَنُوحًا هَدَيْنَامِن قَبَّلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ عَالُوهُ وَ وَسُلَيًّ مَنَ وَأَيُّوبُ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَدرُونَ وَكَذَالِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ 🐼 وَزَّكُرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَّ كُلُّ مِّنَ ٱلصَّدِلِحِينَ وَإِسْمَنِعِيلَ وَٱلْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۚ وَكُلَّا فَضَّلْنَا عَلَى ٱلْعَكْلِمِينَ ﴿ وَمِنْ ءَابَآيِهِ مْ وَذُرِّيَّنِهِمْ وَإِخْوَنِهِمْ وَأَجْنَبَيْنَكُمْ وَإِسْمَنعِيلَ وَٱلْيُسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلَّا فَضَّلْنَا عَلَى ٱلْعَلَمِينَ (الله وَمِنْ ءَابَآيِهِ مْ وَدُرِيَّنِهِمْ وَإِخْوَنِهِمْ وَأَجْنَبَيْنَهُمْ وَهَدَيْنَهُمْ إِلَى صِرَطِ مُسْتَقِيمِ ١٠٠ ذَالِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهْدِى ﴿ وَوهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلاً هَدَيْنَاهُ ﴾ وهنیّمه بهخشیومان به ئیبراهیم ئیسـحاقی کوری. دایکی ناویی خاتون سارای کچی هاران کوری ناحور، خاتوون سارا ئاموّزای ئیبراهیمه و، بهخشیومان به ئیبراهیم یـهعقوبی کـوری ئیسـحاق، کـوری کـوری کـور بـه کـور ئیبراهیم هموو یه کی لهوانمان کرد بـوّلای ئـهو شـتهی کردبومان به یاسا بوّیان لـه ریّگهی راست و لـه فهرموده کانی خوا.

﴿ وَنُوحاً هَدَیْناهُ مِنْ قَبْلُ ﴾ وهئیمه رانمویی نوحمان کردبوو له پیش ئیبراهیمهوه. نوح به زمانی کوردی بهمانا (نهوایه) پارانهوه کوری لهمك کوری مهتوشه لهخ کوری ئوخنوخ کوری ئهلیارو کوری مههلائیل کوری قینان کوری ئهنوش کوری شیس کوری ئادهم.

﴿ وَمِنْ دُرِیَتِهِ دَاوُدَ وَسُلَیْمَانَ وَأَیُوبَ وَیُوسُفَ ﴾ وه همندی که لمه نموه کانی نوح داوود، راناویی (ذریّة)ناچیّتهوه بوّلای ئیبراهیم، چونکه لووت و یونس لمهنهوهی ئیببراهیم نین و لووت برازای ئیبراهیمه. داوود کوری یه سا کوری عوبه ید کوری بوعز کوری سملون کوری حه سرون کوری یه هوزا سملون کوری حه سرون کوری یه هوزا کوری ئیسحاق کوری ئیبراهیم و نهوه کانی نوح سوله یمان و نهیوب و یوسف، سوله یمان کوری داووده، نهیوب کوری زازیخ کوری عیسی کوری ئیسحاق کوری ئیبراهیم. یوسف کوری یه عقوب کوری ئیبراهیم. یوسف کوری یه عقوب کوری ئیبراهیم.

﴿ وَمُوسَى وَهَارُونَ ﴾ وههندیکه له نهوه کانی نوح موسا و هارون کورانی عیمران کوری به سهه رکوری فی اهیس کوری لاوی کوری یعقوب کوری فیسحاق کوری فیبراهیم، هارون له تهمه ندا له موسا گهوره تره.

﴿ وَكَذَلِكَ نَجْزى الْمُحْسنينَ ﴾ هەربەو جۆرەى ئۆمە پاداشتى ئىبراهىممان دايەوە لەسەر ئارام گرتنى و دانانى خوا بە تاك و تەنھا ئۆمە پاداشتى ھەموو چاكەكەران ئەدەينەوە لەسەر چاكە كردنيان يانى ھەر كەسى دواى ئەو پىغەمەرانە بكەوى ئۆمە پلەى بەرزيان ئەدەينى، خواى مەزن پاداشتى ھەموو چاكەران ئەداتەوە بە پاداشتى بەرزو بالا، ئىستر پىغەمەربن يا نە.

﴿ وَعِيسى ﴾ وهلهنهوهى نوحه عيساى كورى مهريهم كچى عيمران كورى ياش ههم كورى ئهمون كورى حهرقيا لهنهوهى سوله يمانه، ناوبردنى عيسا بهنهوه منالتى ئيبراهيم له گهل ئهوه دا عيسا كورى كچه، ئهوه مان پيشان ئه دا كه كورى كچ به كورى مروّف دائهنوى و به كور ئه ژميررى. كهواته مناله كانى فاتيمهى كچى پيغهمهر ﴿ ﷺ به منال و كورو نهوهى پيغهمهر ئه ژميررين.

﴿ وَالْيَاسَ وَكُلَ مِنْ الصالَحِينَ ﴾ وههدندیکه له نهوهی نوح ئیلیاس کوری یاسین کوری قدنجاس کوری عیزرا کوری هارون کوری عیمران، هدموو یه کنی له و پیغهمهرانه له پیاو چاکه کان و پهسهند کراوه کانن و ههر شتی چاکبی ثه یکه ن، ههر کاری خراب بی نایکه ن همر که سی توانای خوی بخاته کار بو چاکهی شاده میزاد پینی شهوتری پیاو چاك و چاکهش به جگهی خوی فیر ده کات.

﴿ وَإِسْمَاعِيْلَ ﴾ وه همنديّکه لـممناله کان و نهوهی نوح ئيســماعيل گــهورهترين کــوږی ئيبراهيمه، ئهو کورهيه خوا فهرماني داوه به ئيبراهيم سهری بېړێ.

﴿ والْیَسَعَ وَیُونُسَ ﴾ وههندیکه لهنهوهی نوح نهلیهسه ع و یونوس. نهلیهسه ع کوری خهتوب کوری عمیه جوزه. یونوس کوری مهتابه و زانایان جگه لمهوه هیچ شتی تر لهرهگهزی یونوسهوه کهیه کیکه لهرهگهزی یونوسهوه کهیه کیکه لهجوه کان، له قورئان وفهرمودهی پیغهمهردا باسی باوك وباپیری نه کراوه.

﴿ وَلُوطاً وَكُلاً فَصَلْنا عَلَى الْعالَمينَ ﴾ وه هدندیکه لهنهوهکانی نوح لوتی کوری هاران کوری تازهرو برازای ئیبراهیمهو باوهری به پیغهمهرایهتی ئیبراهیم هیناوه، کهوتزت دوای

ئیبراهیم لهگهشته کهیدا بز میسرو وو لاتانی تر، به خوشحالی ههردوو لایان له یه جوی بونه وه و لایان له یه جوی بونه وه و لووت چوو بونه وه سهموو له وی نیشته جینگه بوو، ههموو یه کی له و پیغهمه رانه ئیمه ریزمانداون به سهر ههموو بونه وه رانی سهرده می خوی و فریشته و جنز که کان.

﴿ وَمِنْ آبائَهُمْ وَدُرَتاتِهِمْ وَاخْوانِهِمْ وَأَجْنَبَيْناهُمْ وَهَدَيْناهُمْ إِلَى صَرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ وه ئيْمــه ريْزى همندى لـه باوك و منال و برايانى ئمو پيغهمهرانهمانداوه بهسهر بونهوهرانى ســهردهمى خوّياناو، ئيْمه ئموانمان هملبرواردون و رانموييان كردوون بوّلاى ريْگهى راستى ئايينى خوا، ﴿ ذَلِكَ هُدى الله يَهْدي بِهِ مِنْ يَشْاءُ مَنْ عِبادِهِ ﴾ ئمو ريْگــه راســتمو بــهيرهوى كردنى پيغهمهران رانمويى كردنى شــارزايى كمســـى ئــهكا

پیغهمهران رانمویی کردنی خوایه بههنری نهو رانمویی کردنهی خوّی شارزایی کهسی ته کا نارهزوّی بکا له بهنده کانی خوّی، بوّلای نایین و بوّلای نهو شتهی دراوه به پیغهمهران، دوای نهو رانوموییه ناکهوی مهگهر کهسی خوا به میهرهبانی خوّی یارمهتی بدا.

﴿ وَلَوْ أَشْرَكُوا خَبَطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ وه ثه گهر نه و پیخه مه را نه هاو به شرخوا دابنین له گه ل نه و ریزو به رزی پله یه دراوه به وان به راستی پوچ بز ته وه له وانه وه شیخ نه یکه ن، وه ک جگه ی خویانیا پی دی له نه مانی پاداشتیانا. له و ثایه ته وه بزمان ده رئه که وی که خوای مه زن ته ماشای ئاده میزاد نه کا به ه نی کرده وه ی خویانه وه، پله و پایه و هزو ره نگ و سامان ناگاته فریایان، به و جوّره ته ماشایان نه کا کوت ایی به ته مه مانیان بیت به باوه ره وه و ته ماشای کرده وه ی پیشویان ناکری.

﴿ اُولَئِكَ الذَيْنَ اتيناهُمْ الكِتابَ والْحُكْمَ وَالْنَبُوةَ ﴾ ئـهو تاقمـه پيخهمهرانـه كـه (١٨) پيخهمهرن كهسانيكى ئهوتون ئيمه به خشيومانه بهوان نامهيهكـه بـههوى جبرهئيلـهوه بويان نيردراوه به وينهى نامهكانى ئيبراهيم و تهورات بو موسا و زهبـور بـو داوودو ئينجيـل بـو موساو قورئان بو موحهمهد.

به خشیبومان بهوان ناسینی فهرمانه کانی خواو پاسای رون کردنه وهی فهرمانه کانی خسوا له و شتانه رووان و نهوانه ی قهده غه کراون، بهوانمان به خشیبوو پیغهمه رایه تی .

﴿ فَإِن يُكُفُّرُ بِهَا هَوُلَاءِ فَقَدْ وَكَلَنا بِهَا قَوماً لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴾ دوای ئهگهر باوه پ نههينن به و زانياری و نامه و به و پيغهمه رايه تيه به تاييه تى باوه پ به موحهمه د ﴿ ﷺ ئه تاقمه بت پهرستانه ی دانيشتوی مهکه، دوايی ئيمه به پاستی ئاماده مان کردوه بو باوه پينان و چاوديری کردنی ئايينی ئه و پيغهمه رانه تاقمی بی باوه پنين به و ئاينه وه به وانه ی باسکران، به وينه ی کوچ که ران و ياريده دانی پيغهمه رو فارس و کورد و تورك و به ربه دو جگه ی ئه وانيش.

﴿ اُولئِكَ الذَيْنَ هدى الله فَبِهُداهُمْ قُتَدِهُ ﴾ ئەو تاقمە پىغەمەرانە كەسانىكى ئەوتۇن خوا رانمويى ئەوانى كردوە بۆ لاى ئاينى خىۆى.خوا فىەرمانى بەپىغەملەر داوە لىەسلەر رىكىلەر جاردانى ئەوان بروا بۆلاى ئاينى راست وخوا پەرستى وئىدارام بىگىرى لىەسلەر ئىدار، بىلەر ئەفەرمەى:

دوای تو رانومایی نموان بکموه و رهوشت و بیروباوه ری نموان چاو دیری و ره چاو بکه. ﴿ قُلْ لا اسْاَلَکُمْ عَلَیْهِ احْراً اِنْ هُوَ اِلاّ ذِکْری لِلْعالَمِینَ ﴾ تو بدبی باوه ران بلنی: من داوا له ئیره ناکهم بو گهیاندنی فهرمانی خوا هیچ کریی و مزهیه، نمو راگهیاندنه هی ناوه رو کی قورئانه به هیچ مهبهستی نیه مهگه رئامو ژگاری کردن و بیرکردنه وه به بونه وه ران شهو رسته یه به لنگهی بینگومانه له سه رئه وهی موحهمد پیغهمه رو قورئان نامهی ههمو و بونه وه رانه به ئادهمیزاد و جنو که و فریشته وه همتا رو ژی دووایی.

بۆ ئاگادارى: خواى مەزن باسى ئەو پىغەمەرانەى نەكردووە بىق ناردنيان بىه گويىرەى مىزوو كاتى ناردنيان يەك لىه دواى يەك. بىملىكو خواى مىمزن باسىي كودوون كىه ئىمو پىغەمەرانە سى بەشن، وەك ئەمانەى خوارەوە:

۱ بهشیکیان خوا فهرمان رهوای و پیغهمهرایهتی پی به خشیون. وهك داوودو سوله یمان
 و نهیوب و یوسف و موساو هارون.

۲ - تاقمیکیان خوگرتندوهیان و وازهینانیان له خوشی و رابواردنی جیهانیان پین به خشراوه و دوره پهریزبوونی له فهرمان رهوایی، وهك زه کهریا و یه حیا و عیسا و ئیلیاس.
 ۳ - کومه لی تریان نه وه ک تاقمه ی یه کهمن و وه ک تاقمی دووههمن. به لیکو خوا رینری داون به سهر ئاده میزادی سهرده می خویاناو کردوونی به پیغه مه وه ک ئیسماعیل و ئیسل به سه عورنوس و لووت.

لهسهردهمی پیخهمهر ﴿ الله کومهلی ههبوون نهیان ووت: خوا له بنچینه الهمهوبه سروش و پهیام لهلایهن خواو بو کهس نههاتوه. نهیشیان ووت: خوا هه پیخهمهری نهناردووه خوای مهزن رونی کردوتهوه نهو کومهله چ کهسیکن؟ زانایان بو دیاری کردنی نهو کومهله پیشان نهدا نهو کومهله بریتی نهو کومهله بریان جیاوازه. بهلام دارژاندنی نایهته که وامان پیشان نهدا نهو کومهله بریتی بوون له ههندی له جوه کان. زوربه ی زوری زانیان نهو بیروبوچونهیان پهسهند کردوه، خوا نهفه مه ی:

وَمَاقَدُرُواْ ٱللّهَ حَقَّ قَدَّرِهِ عِإِذْ قَالُواْ مَا أَنزَلَ ٱللّهُ عَلَى بَشَرِ مِن شَيْءٍ قَلْ مَنَ أَنزَلَ ٱلْكِكَتَبَ ٱلّذِي جَآءَ بِهِ عَمُوسَيْ نُورًا وَهُدَى لِلنَّاسِ قُلْ مَنَ أَنزَلَ ٱلْكِكَتَبَ ٱلَّذِي جَآءَ بِهِ عَمُوسَيْ نُورًا وَهُدَى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ وَالْكَانَةُ مُناوَّ مَنْ اللَّهُ ثَنْ مَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِمَ تُم مَا لَمْ تَعْلَقُونَ اللَّهُ ثَنْ مَا لَا لَكُنْ اللَّهُ ثُمْ اللَّهُ ثُمْ اللَّهُ ثُمْ اللَّهُ ثُمْ اللَّهُ ثُمْ اللَّهُ عُلَى اللَّهُ وَلِلْمُنونَ اللَّهُ اللَّ

﴿ وَمَا قَدَرُو الله حَقَ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ الله عَلَى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ ﴾ وه نه وكه سانه ريزى خويان نه گرتووه به ريز گرتنسى شايسته ى ريز گرتنسى خوابى و نه يان ناسيوه به و جوزه ى پيويستبى بناسرى له و كاته دا ئه يان ووت: خوا نه ينار دو ته خسواره وه بوسه رهيچ كه سى له ئاده ميزاد له سروش و له نامه و په يام، خواى گهوره ئه و داوايه ى ئه وانى پوچ كرده وه فه رموى:

﴿ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الذي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُوراً و هُدَىً لِلْنَاسِ ﴾ تــ ق بلــ ق بــ هوان: چ كهسى ناردويته خوارهوه ئهو نامهيهى ئهوتو موسا هيناويه به روناكهرهوهى رينگــ هى تــاريك و بين باوهرى و بهرانمويى كهر بو ههموو ئادهميزاد. به تايبهتى ئهو بت پهرستيه ئهوان فـيرى بويون لـه ميسريه كانهوه پهرت و بلاوى كردن.

﴿ تَجْعَلُونَهُ قَراطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَتَيْراً ﴾ ئيّوه ئهگيّرِن ئهو نامهيه به چهند پهرهى جياواز، ئيّوه ئاشكرا ئهكهن لهو پهرانه دا ئهوانهى بتانهوى به گويّرهى مهرامى خوّتانبىي و، ئهيشارنهوه زوّر لهو پهرانه لاتان پهسهند نهبي و لاتان گرانبن لهناوى پيخهمهرى ئيسلام و بهردهبارانى داويّن پيسان.

﴿ وَعُلَمِتُمْ مَالَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلا أَبَاؤُكُمْ ﴾ وه ئیسوه بههوی موحهمهدهوه فیری شتی کراون نه ئیوه و نهباوکهکانتان ئهو شتانهتان نهزانیوه. یانی ئیوه چون ئهلین: خوا نهیناردوه بوسهر هیچ کهسی له ئادهمیزاد هیچ شتی له سروش و لهنامه؟ کهچی ئیوه برواتان ههیه موسا ئادهمیزاده و تهوراتی بو نیرراوه، ئهو شتهی نهخوتان و نهباوکهکانتان نهتان ئهزانی فیری کردون، لهوانه فیری ناونیشانی موحهمه د پیش ئهوهی بکری به پیغهمه ر، به دریژی و شیک کراوهی نهتان ئهزانی، کاتی که زانیتان مهبهست موحهمه ده تهوراتتان دهست کاری کردو ناونیشانی موحهمه دتان کوژانهوه له تهوراتا.

﴿ قُلِ الله ﴾ تو بلّی به وان: نهو کهسهی نامهی نارده خواره وه بوّسه ر موسا خوایه. خوا فهرمانی دا به پیغهمه رو به و رستیه وولامیان بداته هه تا ههست بکه ن به وه که نه و وولامه بیّگومانه، چونکه نه وان بروایان وایه خوا نه و نامه یه ناردوه ته خواره و موسه موسا.

﴿ ثُمَ دَرْهُمْ فِي خوضبهم يَلْعَبُونَ ﴾ له پاشا تۆ واز لـــهو جولهكانــه بهينــه لـــهناو كـــاره پوچهكانى خۆيانا يارى بكهن و گرنگيان پـــــى مـــهده، لـهســـهر تــــۆ نيــه جگـــهى راگــهياندنى فهرمانى خواو بى دەنگ كردنيان.

پرسیار/ به راستی جوه کانی بریاری پیخهمه رایه تی موسایان داوه، بروایان ههیه ته واراتی بو هاتوه، نهبی چون دراوه ته پالیان بروانه بون به سروش و ناردنی پیخهمه ران له بنجینه دا؟

وه لام/ جوه کان ئه کهون به پشتاو لــهو باوه رهینان پهشیمان ئهبنــهوه ئــهلیّن: ســروش نهبووه پیغهمهران نهنیراون لـهیهر سودو دلهیسی خوّیان.

زانایان خوو سروشت ناسی ئهم سهردهمه زورتریان یا زوربهیان بروایسان بهخوا ههیه، چونکه ئهو بونهوهرانه ئهوان لهگهالیانا خهریکن دینن و دهرون به گویدهی یاسایه کی نهگوراو ئاشکرا که فهرمان دراوه بهو بونهوهرانه لهو یاسایه لانهدهن ههرگیز به بونهی ئهو یاسایانهوه ئهتوانری بهراورد بکرین و سودیان لی وهربگیری، ئهو زانایانه بویان رون ئهبیتهوه وا پیویست ئه کا جگه لهو بونهوهرانه هیزیکی بالاتر ههبی بونهخشه کیشانی ئهو بونهوهرانه به هیزیکی بالاتر ههبی هم خوابی و لهریزی بونهوهرانه به به مهر خوابی و لهریزی بونهوهران دهرچی بهجوری تر ئهو مهبهستهی سهرهوه باس ئه کهین: ئادهمیزاد پیویست نی یه لهسهری کاتی زانیاری پهیدا ئه کا بهبوونی شتی تاقی بکاتهوه له کارگای تاقی کردنهوهداو بیداته بهر تاقی کردنهوه هه تا به چاوی خوی ببینی ئهو شته ههیه. به لاکو تاقی کردنهوهداو زانیای پیویسته بو ئادهمیزاد زانیاری پهیدا بکا بهشتی که گومان روی تی نه کا، ئیتر ئهو زانینه به چاوبی یا بههوی ئهقلهوه بی یا به تاقیکردنهوهبی، کهسی خاوهنی بیرو هوشبی کاتی

ووردبویهوه به جوّریکی زانستیانه ی دور له گومان پهیدا کردن نمه و وردبونهوه به کوّتایی پی دیّی بوّلای زانین بهبونی خوا. به لاّم زانایانی خوو رهوش ناس بروایان بهخوا همیه به بی و ورد بوونهوه و نملیّن: باوه ربوون به بوونی خوا پیّویستیان به ناردنی پیخهمهران نیه ههتا به هوّی نامه و پهیامه و خوا بناسین، به لایانه وه وایه سروشت هه ر خوّی به ته نها جیّگه ی نامه و پهیام نه گرنه و بوّناسینی خوا به بی ته ورات و ئینجیل و قورئان و سروش.

من گومانم نیه نهگهر نهو زانایانه بۆفیربوون و خویندنی قورئان ببه خشان کهمی له و کاته ی نهوتو به خشیویانه بو فیربون و لیکولینه وه سروشت بروای راستی پهیدا نه که نوخوا ههیه دوونامه: گهردون و سروش ناده میزاد به بی ههردوو کیان ناژین، له نامه ی گهردوونه و دهسته لاتی خوا نه زانی و بروای پی نه هینی، له نامه ی سروشه وه نه و دهستوره ی نهوتوی خوا نه زانی که ریگه ی ژیان و پله کانی پیش که وتنی ژیان تیدایه، خوی له جیکه ی له ناوچون گیرگرفتی ریگه ی به ره و پیش بردنی تیدا نه بی نه پاریزی.

و و مدا کتاب آئز آنناهٔ مُبارک مصدق الذی بَیْنَ یَدِیهِ و و مُده قور انده نامه یه که نیّمه ناردومانه ته خواره وه خاوه ن سودو پیروزه به راست نه گیّری شتیکی نه و تو له پیش قور انه و هاتوه ته خواره وه، وه که ته وارت و نینجیل و جگهی نه وانیش. یانی هه روه ک ئیمه ته وراتمان ناردوه بوسه ر موسا، هه روایش قور نانمان ناردوه بوسه ر موحه مه د پیشوه کانبی به فه رمانه کانی قور نان و شار آوه کانی و کاریان پی بکا، نه و قور نانانه نامه ی پیشوه کانبه راست نه گیری.

﴿ وَلِتُنْذِرَ أَمَ الْقُرى وَمَنْ حَوْلُها ﴾ وهبۆئەوە تۆ بىرسىينى بەو قورئان دانىشــتوانى مەكــە که وهك دايکه بـ ق دانيشـ تواني هـ هموو ديهاتـ ه كاني تـ رو بترسـيني دانيشـ تواني كهســي لهملاولای مهکهن و بترسینی دانیشتوانی روی زهوی به گشتی. مهکه ناوبراوه بــه دایکــی دنى يەكان، چونكە لـه مەكەدايە خانويەك بۆ پەرستى خوا دروست كرابىي. گەشــتيارەكانى رِوْژههلات و جوهکان له پیش نهوانهوه نهو نایهته نهکهن به بهلگه بـنو گومـانی خراپـی خۆيان گۆيا موحەمەد ﴿ ﷺ تەنھا بۆعەرەب نېردراوە. بەلام خۆيان كويـــر كــردووە لـــه ئاستى ئايەتى (٢٨)ى سورەتى سەبەء كە ئەفەرموى ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلاَّ بَشَيْراً وَلَذِيْراً وَلَكِن أَكْثَر الناسِ لا يَعْلَمُونَ ﴾ وهئيمه تۆمان روانه كردوه مهگــهر بــۆلاى ئــادهميزاد هــهموويان موژدهده ری و ترسینه ری بر ههمو نادهمیزاد و، به لام زورتر له نادهمیزاد نازانن به و راستیه و خۆيان گێل ئەكەن. دووبارە لـە ئاستى ئايەتى (١٠٨) ى سورەتى (ئەلـئەنبياء) ئەفــەرموى ﴿ وما أرسلناك إلا رحمة للعالمين وهنيمه تؤمان رهوانه نـه كردووه مهكه ر تــ ميــ هرهبان و هدریه که و فدرموده ی خوا هدند یکیان مانای هدندی تریان نه کهن نه و دوو نایه تانه مانای نهم ئايەتەي ئېزە ئەكەن. مەبەست لە ئايەتى ئەم سورەتە ئەمەيە ئايىنى ئىسلام لە مەكەوە يەكــەم جار دەستى پى كراوە كە جېگەي دانىشتنى پېغەمەرە دوايى نەختە نەختە پــەرەي ســەندوە، پهیرهوی کراوهو یارمهتی دهری زوربووهو به ههموو و لاتانیان ناساندوه، ههموو

﴿ الَّذَيْنَ يُؤْمِنُونَ بِالْأَخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ﴾ وه که سانیکی نه و تو باوه پ نه هینن به روزی دو ایی باوه پ نه قورنان، چونکه باوه پ به روزی دو ایی نه بیته ترسی سزای خوا، ترسان له سزادان نه بیته هزی بیر کردنه وه. که واته بزی ده رئه که وی رزگار بوون به هزی قورئان و پیغه مه ره وه یه.

بۆ زانین: ههرکهسی قورئان بخوینیتهوه بهبی لایدهنی و به باوه پی پاکهوه ئهگهر ئهو کهسه باوه پرداربی باوه په که و به نور به به خواو به پیغهمه و به پیغهمه دو ایم پیغهمه دو ایم دوای ئهگهر ههر ته نها باوه پی به خواو به خواو به زیندوبونه وهیش باوه پیغهمه دان و به نامه باوه پیمونی نهگهر باوه پی به خواو به زیندوبونه وهی باوه پیغهمه دان و به نامه پیروزه کان ئه هینی. به تایبه تی قورئان و پیغهمه دایسه تی موحهمه د پیمونکه قورئان به تایبه تی قورئان و پیغهمه دایسه بیرئه کهنه وه هانیان ئه دا بو وور دبوونه و به نامه به ناوه پیمون دائه نی نه نامه بیرئه کهنه وه و هانیان ئه دا بو وور دبوونه و له سه در توانای بی وینه ی خواو ئه و شتانه ی پالئه نین به خاوه نه کانیانه وه بولای ناسینی باوه په خواو به ئایینی خوا.

﴿ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحافِظُونَ ﴾ وه نه و که سانه باوه پ ئـه هينن بـه خـواو بـه قورئـان به دده وامن له سه نویژه کانیان له کاتی دیاری کراوی خوّیانـا، بـو ئـه وه هـموو کاتـی په پوهندیان به خواوه نه بچری، چونکه نویژ کوّله که ی ثاینه و هـوی جیّگ بربوونی بـاوه په قهده غه که ری تاده میزاده لـه داوین پیسی و کاره بیّزلی کراوه کان.

ره همانی ئهلیه مامه. ئهسوده ی ئهلعهنسی. سهجاعی ژنــی موسـه یلهمـه ی دروزن: ئــه و که کهسانه ههموویان خویانیان دانا به پیغهمهره دروّینه، بـه بوختـان بالاویــان ئــه کردهوه کــه پهیامیان بوّ دیّ، خوای مهزن بهدروّی خستنه و هو ئهفه رمویّ:

وَمَنَّ أَظَّلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَكَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْقَالَ أُوحِي إِلَى وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَن قَالَ سَأُنزِلَ مِثْلَ مَا أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ ٱلظَّالِمُونَ فِي غَمَرَتِ ٱلْمُوتِ وَٱلْمَلَيِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُواْ أَنفُسَكُمُ ٱلْيُوْمَ تُجِّزُونَ عَذَابَ ٱلْهُونِ بِمَا كُنتُمَّ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ عَيْرَ ٱلْحَقِّ وَكُنتُمُ عَنَّ ءَايَكِتِهِ عَسَّتَكُيرُونَ ١٠٥٠ وَلَقَدِّجِتْتُمُونَا فُرَدَى كَمَاخَلَقْنَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكَّتُم مَّا خَوَّلْنَكُمْ وَرَآءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ زَعَمَّتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَكُوًّا لَقَدَنَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّعَنكُم مَّاكُنتُمْ تَزَعْمُونَ

﴿ وَمَنْ اطْلُمَ مِمَنْ افْتَرَى عَلَى الله كذبا ﴾ وه چ كهسيّكه ستهمكارتر له كهسيّ در قبك الله در قرك الله كهسيّ در قبك الله در قردنى زور ناشايسته و بيدا بهسه ر خوادا به بيّ سه ر چاوه يه له لايه ن خواو بقى هاتبى، به وينه ي لوحاو په ير هوه كانى ياماليكى كورى يوسف، شتى بلنين درى ليكدانه وهى ئه قلنبى

و به هموهسی خوّی قهده غـه کراوه کـان بگــێڕێ بـهرواو کــاره رِهواکــان قهده غــه بکــا و هاوبهش بوّ خوادابنێ، به دروّ خوّی بکا به پێغهمهر.

﴿ اَوْقَالَ اُوحِيَ إِلَى وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ ﴾ يا بلني: سروش هاتوه بۆلاى من و سرو ش نههاتوه بۆلاى به ويندى موسەيلەي زۆر درۆزن.

ئهو گفتو گزیانه بی ئاینی و بی باوه رین، خاوه نی ئه و گفتو گزیانه به بی داواکردنی پهشیمان بونه و هیان ئه بی بکو ژرین، چونکه له گه ل ئه و کرده وه خرابه دا پیزیست به پرسیار و وو لام نامینی، چونکه له و که سانه وه نه مانی فه رمانه کانی خوا و ناردنی جگه ی پیغهمه ری ئیسلام روئه دا، له باسی ماناکردنی ئایسه تی (۸۲)ی سوره تی (ئهلکههف) ئه و باسه ی سه ره وه دو و پات ئه کریته وه.

﴿ وَمَنْ قَالَ سَٱلْزِلُ مِثْلَ مَا ٱلْزَلَ الله ﴾ وه چ که سینکه سته مکارتر له و که سه بلاسی: مسن له مهه و دوا وینه ی شتی خوا نار دویه ته خواروه وه ثه ی نیرمه خواره وه. زانایان ئه لاین: هسیری هاتنه خواره وه ی نهو رسته یه نه وه بوو: عه به دولای کوری سه عدی کوری ئه به ی سه سه نوسه ری پیغه مهر ﴿ عَلَیْ الله روداوی کی هاتنه خواره وه ی قورئاندا ووتی: من ئه توانم وینه ی قورئان بنیرمه خواره وه و له ئایین وه رگه را و دوای په شیمان بویه وه، هه ندی له زانایان ئه تورئاند دائه نیم، هزی ما تنه خواره وه ی همر شتی بی گرنگ نیه. به لام نه وه ی پیویست بسی قورئانه دائه نیم، هزی هاتنه خواره وه گفتو گزیه بیژراوه روی داوه.

و و کو تری إذِ الظّالِمون فی غَمَراتِ الْمَوتِ و الْمَلائِكَةُ باسِطُو أَیْدِیهُمْ ﴾ وه نه گهر تو نه و سته مکارانه ببینی کاتی هاته خواروه و مردنیان له کاتی بیهوشی مردندا کاریکی زوّر سامناك نه بینی توشیان نه بین و، فریشته کان دهستی خویان دریّث نه که ن بو سزادانیان، بو و ورگرتنی گیانیان و به چه کوشی ناسن سزایان نه ده ن. مه به ست له ده ست دریژی کردنی نه و فریشتانه دریژ کردنی دهستی راسته قینه بی بوّلای ناده میزاد له کاتی سامناکی سهره مهرگدا، یا بو نه و بین وینه دانری له سهر نازاری مردنیان ههر کامیانی له مه به سامناکی ناگوری، چونکه به گویره ی نه قل و بوونی فریشته و دریژ کردنی ده ستیان خاوه نی زمانین قه ده که فی نه و میش سروش بریاری بوونی داون و پیویسته نیمه شهر بروامان به وانه هه بین.

﴿ أَخْرِجُوا ٱلْفُسِكُمْ ﴾ فریشته کان به سته مکاران ئه لیّن: ئیّوه گیانی خوّتان بهیّنه دهره وه له له شه کانتان و بیانده ن به دهستی ئیمه وه، یا ئیّوه گیان له له شی خوّتان و خوّتان له سزادان رزگار بکه ن ئه گهر ئه توانن، زوّر ئاشکرایه ناتوانن. به لاّم به پهلاره وه داوای ئه وه یان لی نه که ن.

﴿ الْيُومَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تُقُولُونَ عَلَى الله غَــيْرَ الْحَقِ وَكُنْتُمْ عَنْ آياتِـهِ تَسْتَبْكُرُونَ ﴾ ئەمرۆ كە رۆژى مردنتانە ئىزە پاداشتتان ئەدرىتەوە بە سزايەكى ئابروبەرتان و سەخت ھەتا رۆژى دوايى بەھۆى شتىكەوە ئىزە ئەتان ووت و ئەتاندا بەسەر خوادا جگەى راستى، وەك ھاوبەش دانان بۆ خواو خۆكردنتان بە پىغەمەرى درۆينــەو ئــەتان ووت: خــوا پەيام و سروشى نەناردوەتە خوارەوەو، ئىزە لە بەرانبەرو ئاستى ئايەتـــەكانى قورئــان داواى گەورەيتان ئەكرد باوەرتان بى نەھىنان و لــەوان بىرتان نەئەكردەوە.

﴿ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرادی کَمَا خَلَقْنَاکُمْ أُولَ مَرَةٍ ﴾ وه بهراستی ئیوه هاتوون بولای ئیمه بو وهرگرتنی پاداشت و وولام و پرسیار به تهنها نه دارایی و نه خیزان و نه منال و نه خزمه تکارو نه یاریده رتان له گهلدانیه، به روتی و پی خاوس، ئیوه له جیهاندا به و شستانه وه خوتان هه لنکیشاوه ئیوه هاتن بولای ئیمه به وینه ی شتی ئیوهمان دروست کرد بو یه که محاری له دایك بونتان هیچ شتیکتان نه نه فرانی و بی دارایی و به روت و قوتی هاتنه جیهانه وه.

ههر چهنده زانایان بیریان جیاوازه لهبارهی کو کردنهوهی ئادهمیزاد لهو روز ژهدا ئایا به گیانی تهنهایه یا به گییان و لهش بهیه کهوه. به لام رستهی (کَما خَلَقْنا اُوَلَ مَرَةٍ) به لنگهی سهلینراوه لهسهر ئهوهی ئهو کوبونهوهیه به لهش و به گیانه. نهك به گیانی تهنها.

﴿ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَلْنَاكُمْ وَرَاءِ ظُهُورِكُمْ ﴾ وهنیوه جیّتان هیّشت شستی بهخشسیبومان به ئیّوه له جیهاندا له دوای خوّتانه له دارایی و سامان و منال و نهتان خسته پیّش خوّتان و لمگهل خوّتانا نمتان هیّنان و گهرانهوه بوّلا زهوی و خرانه گــوّرهوه به رووتی، بــهجیّتان هیّشتن بوّ نهو کهسانهی لـه پاش ئیّوه ماونه ته وه، سودو زیانی بوّ نهوانه نهك بوّ ئیّوه.

﴿ وَمَا نُرَى مَعَكُمْ شُفعاءَكُمْ الذَيْنَ زَعَمْتُمْ أَنَهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءِ ﴾ وهئيمه نابينين له گه ل ئيوه تكاكاره كانى ئهوتنوى ئيوه گومانتان ئهبرد بهراستى ئهوانه لهنيو ئيوه دابوون هاوبهشى ئيمهن و برتان ئهپارينهوه، ئهو بتانه سوديان به ئيوه نهبه خشى.

﴿ لَقَدْ تَقَطَعَ بَیْنِکُمْ وَصَلَ عَنْکُمْ مَا کُنتُمْ تَرْعُمُونَ ﴾ بەراستى بچرا پەیوەندى لــــه نێــوان ئێوەو ئەوان كەلـــه جيھاندا بەيەكتانەوە ھـــەبوو لــــه خــێزان و خــزم و دۆســــت و دارايــى و بتــــهكانتان و، وونبــو لـــه ئێــوه شــتێ گومانتــان وابــو بۆتــان ئەپارێنــەوەو واتــان ئــــــەزانى زيندووبونەوەو پاداشت نىيە.

دوای ئهو شتانه رابوردن خوای مهزن بۆجاری تر بهلگه لهسهر بت پهرستان دائهنی به ههندی لهو شتانه جیّگهی سهرسورمانن له دروست کراوهکانی خوّی که چوّن ئـهیانبا بـه ریّگهوه چوّن ههلیّان ئهسوریّنی و پهروهردهیان ئهکا به ئهوپهری بیّ ویّنهوه.

إِنَّ ٱللَّهَ فَا لِقُ ٱلْحَبِّ وَٱلنَّوَى لَيْ يَغْرِجُ ٱلْمَيَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَمُغْرِجُ ٱلْمَيِّتِ مِنَ ٱلْحَيِّ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ ۖ فَأَنَّى تُؤَفَّ فَكُونَ ٥ فَا لِقُ ٱلْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ ٱلَّيْلَ سَكَّنَا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ حُسَّبَانَا ۚ ذَلِكَ تَقَّدِيرُ ٱلْعَرْبِيزِٱلْعَلِيمِ ۞ وَهُوَالَّذِي جَعَـلَ لَكُمُ ٱلنُّجُومَ لِنَهُ تَدُواْ بِهَا فِي ظُلُمَكَتِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ قَدَّ فَصَّلْنَا ٱلْآيِكَتِ لِقَوْمِ يَعْلَمُونَ ٥ وَهُوَ ٱلَّذِي ٓ أَنشَأَ كُم مِّن نَّفْسِ وَحِدَةٍ فَمُسْتَقَرُّ وَمُسْتَوْدَةً قَدُّ فَصَّلْنَا ٱلْآيَنَةِ لِقَوْمِ يَفْقَهُونَ ۞ وَهُوَ ٱلَّذِي ٓ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَابِهِ عَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَامِنْهُ خَضِرًا نُحَدِيمُ مِنْهُ حَبَّا ثُمَّرَاكِبًا وَمِنَ ٱلنَّخْلِ مِن طَلْعِهَا إِ قِنْوَانُ دَانِيَةٌ وَجَنَّنتِ مِنْ أَعْنَابٍ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلرُّمَّانَ مُشْتَبِهَا

وَعَيْرَمُنَشَنِيهِ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثَمَرَ وَيَنْعِهِ ﴿ إِنَّ فِي ذَالِكُمْ الْكَنْ مَرَويَنَعِهِ ﴿ إِنَّ فِي ذَالِكُمْ الْكَانِدِ لِقَوْمِ يُوْمِنُونَ ٢٠٠٠ اللهُ الْمُ

﴿ إِنَ الله حَالِقُ الْحَبِ والنوى ﴾ بهراستی خوا نهقلیشینی دانهویلاییه کی بین گیان و ووشك و گیای لی نهروینی، وینهی گهنم و پاقله و جگهی نهوانیش و، درز نه کاته ناو کینکی رفق و ووشك و بین گیان لینی دهرنه هینی وینده دره خت، وه ك خورماو تری و قیخ و پرته قال و جگهی نهوانیش. یانی کاتی دانه ویلاه و ناوك بخرینه نینو زهوی نه و دانه ویلاه و ناو کهیه له سهره وه له خواره وه درز نه به ن، به شه کهی سهره وه یان به دوژور لق و پوپ و گلایان لی پهیدا نه بین، به شی ژیره وه یان به رهوخوار نه روا ره گ و ریشه می لی پهیدا نه بین و خویان نه جهقینین به زهویدا و دانه ویله و ناوك نامینین و نه بین به له هشکه ی گهوره و خویان خویان نه ده و فیان به ده و نامو نامینی و نامون دوری دارانی هم دی به دو والده ته به ده و ناوو خاکه نه کون به هوی خوره و گشه نه که دن. به لام پهیوه ندی دارن به هوی سروشتی ناوو خاکه نه یخون به هوی خوره و گشه نه که دن. به لام پهیوه ندی دارن به هوی سروشتی ناوو خاکه نه یخون به هوی خوره و گشه نه که دن. به لام له ناوو کا دروست که دی هویه که هم رخوایه و به رسته ی (به و دوایی نه بین).

﴿ يَخْرِجُ الْحتى مِنَ الْمَيتِ ﴾ خوا دەرئەھينى زيندو له مردو. يانى ئىدەممىزادو بىالندە دەرئەھينى له تۆويك و ھىلكەى مردوى بى گيان، درەختى خورماو قۆخ و بەرو گەشەيان بى ئەكاو دەريان ئەھينى و گيياى سەوز له تىۆوى ووشىك دەرئىھينى، ئەوانىدو جگەى ئەوانىش.

بۆ زانین: همموو گیانداران و گژوگیا دینه دهرهوه له مایسهو ماکیکی زیندوو. به لام مهبهست له مردنه کهی نهمهیه: به روالهت نیشانهی گیانیان تیدا نی یه له جولان و گهشه و جگهی نهوان که نیشانهی گییان. کهواته گییان و زیندهی لهو ناشار اوه تهوه. به لام بی جولهن وینه ی مردوان.

و وَخُرِجُ الْمَیْتَ مِنَ الْحتی ذلِکُمْ الله فَانی تُؤفَکُونَ ﴾ وه خوا ده رهیندری مردوو له زیندوه، وه که هیلکه له مریشک و تو و له گژوگییای ته پو ناو له نادهمیزاد. نه و زیندوکردن و مردنه خوایه نهیکا هه ر نهو شایسته ی په رستنه و هه ر نه و توانای نه و شتانه ی همیه، دوایی نیوه چون وه رئه گیرین له په رستنی خوا بولای جگه ی خوا و هاوبه شی بو دائه نین به شتی خاوه نی هیچ شتی نیه، چون باوه په خوا نایه رن له گه ل نه و به لگانه له سه مهو د دانراوه هه رخوا دروست که ری هه مو بونه وه رانه. جیگه ی سه رسو رمان نی به شتین کی زیندووی تر په یدا بین، یا بی گیانی له بی گیانی تر جوی بینته وه. به لام نه وه ی جیگه ی سه رسو رمان خوای می مون نه له و گیانداری په یدا باین. وه ک خوای مه زن له و رستانه ی رابوردود ا باسی فه رموون.

پرسیار/ ئهگهر کهسی پرسیار بکاو بلی: زیندو کردن و سزادان پهیدا ئهبه ن به هوی سروشتهوه؟

وه لام/ ئیمهیش پرسیار ئه کهین له و که سه چ که سی سروشت و هیزی سروشت و پاله په ستو ب بن به هوی پاله په ستوی (التفاعل) هیناویه ته بوونه وه، ئه گهر له یه کدان و پاله په ستو ب بن به هوی په یداکر دنی زیندویه تی به بی یارمه تی خوا، بو چی زانایانی سروشت کو ل و داماون و ناتوانن زینده ی له کارگاکانیاندا دروست بکه ن وینه ی ئامیری چیشتخانه و ئه قلی ئه له کو تونه ی نامیری چیشتخانه و ئه قلی ئه له کو تونه ی و کومپیوته رو جگهی ئه وانیش له گه ل ئه وه یشدا ئه و په په به ده می ناده می ناده می ناده می ناده میزاد و په په به ده می ناده میزاد بگه پینه و خویان بریانداو و و تیان دروست کردنی زینده ی زور گرانتره له وه ی ئاده میزاد بگه پینه و هو لای منالی، بیگومان هه ردو و لایان ناگونجی و ناکرین.

ئهگهر بسهلینین زانایان ئهتوانن (خلیه) کی زیندوو دروست بکهن ئایا بزیان جوت ئهبی گیانهوهری دروست بکهن و بکهویته ئیش کردن به وینهی بی دهسته لاترینی جانهوهران؟ زور رون ئاشکرایه بزیان جوت نابی. با ئیمه واز له ئادهمیزادو میشکی

ئادهمیزادو گییاندارانی ترو سهر سورینهرانی دروست کراوانی تر بهینین و، ئیمه چهندین وینه لی بدهین لهبو چهندین جانهوهرو خشوکی سهرزهوی که ئیمه ههلدیین و رائه کهین لهبهردهمیاناو ناتوانین خومان راگرین بو ئازاردانیان بو لهناوبردنیان، پهلاماری کازو دهرمانی تر ئهدهین بو قهلاچوکردنیان.

زانایان و پسپۆرانی ئاگادار به فیرکردن و وائهدانان بۆشیکردنهوهی ژیانی جانسهوهران ئهلین: بهراستی جانهوهری ههن ئهژین لهژیر پهنجا پلهی شهروه ههیانه لهژور پهنجا پلهی سهر سفرهوه ئهژین، ههیشیانه لهنیو ههوای ژههراویدا ئهژین.

ههیانه لهنیّو بیری نهوتا ئهژین، ههموویان به جوٚریّکی ریّـك و پیّـك ئـهژین و كـاری خوّیان بهریّوه ئهبهن چ كهسیّ بی جگهی خوا ئهوه هیّزه بهرزهی داوه بهو جانهوهرانـه كـه ئادهمیزاد ناتوانن بهو شیّوهیه بژین؟.

ئادەمىزاد ھەرچـەندە دروست ئەكەن مانگى دەست كردو ئىقلى ئەلـەكترۆنى و كۆمپيوتەر لە كانگاكانيانا. بەلام ناتوانن بالله مېشولەيە دروست بكەن. كەواتـه كـه توانا دروست كردنى بالله مېشولەيەكيان نەبى چاكتر ناتوانن مېرولــه يـا مېشـهەنگى دروست بكەن. ئەو شتانە ھەموويان زۆر رون و ئاشكران. بەلام نەگبــهتى گـەورە ئەمەيــە: خۆمانمان لەبىر چۆتەوە بەراوردى خۆمان ناكەين لەگەل ئەو ھەموو توانــاى بــى وينــهى خــوادا كــه ھەموو شــينكى له شوينى شياوى خۆيا دائەنى، ئەگەر ئەو بەراوردە بكەيىن باورمان زۆرتــرو توندتر ئەبىي. بۆمان دەرئەكەوى چ كەسى لە ھەموو كەس بە توانا و گــەورەترە. بېگومان ئەو كەسە ئەبىي ھەر خوابى، لە ھەموو شتى يېويسىتر بۆ ئىمە باوەرھىينانە بە خوا، ئەوەيىش بە ئەقل ئــەزانرى ئەگەر بخرىتــە كــارەوە، بــروا بــەبى ئــەقل وينــەى ئەوەيــە روى مـــرۆڤ دووچاوەكەى لەگەل نەبى بۆ بىنىن.

زور راسته ئیمه پیویستمان بهباوه رهینان به پیغهمه رههیه و هیوامان وایه خوا باوه رمان پی ئهبه خشی، بو ئهوهی ئهو شتهی زانایان بوی داماون و نایزانن ئیمه بیانزانین، ئهو زانایانه دهریان بریوه ئه قلیان کوله له ئاستی زینده بی به هوی سروشته وه فهلین:

سروشت توانای پهیداکردنی زینده ی نیه، بزیه زوربه ی زانایان و پسپزرانی سروشت پهنایان بردووه بزلای جگهی سروشت، پهلامار بده ن بزلای توانایه همموو شتی له جینگه ی شیاوی خویا دائه نی به زانینه وه همتا بنجینه ی زینده له و شته وه ده رچی نهوه یش ئه بی هه دخوابی به ته نها.

زانای بهناوبانگ (ئینیشتین) ئه لی: به راستی ر وون بو و ته وه زانینی د لی ئایینی ئیمه همه ر نامه و سه رجاوه یه روی ئیمه کا بر لای زانینی کرده وه ی د لمان. ماموستا (تمه و فیق حمه کیم) لمانمه ی خویا (فین الأدب) په راویزیکی نوسیوه ئه لی: بریاردانی ئه و زانایه بیگومان کار کردنیکه بو نرخی ئایین. چه ند خولی لهمه و به ر رویشتوه هیچ که سی داینه نا بو زانایان لماره ی ئایینه وه گفتو گوی و ا بکه ن، ماموستا (موحه مه د جه واد موغنیه) لمه ته فسیره که کویا (الکاشف) په راویزی نوسیوه له سه و فه رموده ی تمه و فیق حمه یم ئه لی بریاردانی نوسیاه و زانین و را بیسته م وینه ی رئینیشتین) که رون کردنه وه ی دل به وی ئاینه وه هم و ئه و ناست به راستی نهینی بو نه و بریاردانه پیش که و تنی زانسته له و خوله داو، دواکه و تنی زانست و همو و کاتی زانستی له پیش که و تندایی ئاین نه ده ن و باوه رخون به در باری گه و رویی ئاین نه ده ن و باوه و به در باره و باوه و به در باری گه و رویی ئاین نه ده ن و باوه و به در ناکا لهمه و به در دو و باوی در و باوه و به در ناکا لهمه و در و و بایشی .

﴿ فَالِقُ الْأَصْبَاحِ وَجَاعِلُ النَّلَ سَكَناً ﴾ خوا ئهو خوایه به دهرهینه ری روناکیه له تاریکی شهو. یانی تاریکی نایسه لنی و روناکی شههینی، بـ قر شهوه ی روّژ دروست بکا و ئیسوه بلاوببنه وه به به ده ویدا بو کارکردن و بهدهست هینانی هوّی ژیانی خوّیان و، خوا شهوی گیراوه به جیّگه ی ئارام گرتن و پشودانی ئادهمیزاد همتا ئه و ماندویه تیه و ئازاره بسه روّژ دا توشیان بووه نهمینی.

﴿ وَالَشَمْسُ والْقَمَرَ حُسْباناً ﴾ وهخوا دروست کهری خوّرو مانگ بوّ دیـــاری کردنــی همموو شتیّك و ژماردنی کاته کان و نیشانه دانان له سهریان. یانی خوای مهزن خوّرو مانگی

پرسیار/ ئەگەر پەیدابوونی شەوورۆژ بەرھەمی سورانی زەوی بن، بۆچــــی ئەدرێتـــه پـــاڵ خوا؟

وه لام/ هدر خوایه به تدنها ناسمانه کان و زهویی و خورو مانگ و شدوو روزی دروست کردوون، هدموو شتی به بی کهم و کوری بولای نه و نهگهریشه وه. کهواته مدبهست له ناوه روزکی نهو نایه تانه نهمه یه: هه مموو شتی له بونه وه ران به ریکه و ت و گوتره پهیدا نه بوون. به لکو به توانای بی وینه ی خوا ها تونه ته بونه وه، هدموو شستی نه ندازه ی شیاوی خوی دراوه تی بو رون کردنه وه ی خوای مدن نه فه رموی:

﴿ ذَلِكَ تَقْدِیْرُ الْعَزیْزَ الْعَلیْمِ ﴾ ئــهو پهیداکردنـهی شــهوو رِوْژهو ســوران و هــاتوچوی خورو مانگه بو پهیداکردنی شهوو رِوْژو سال و مانگ بهدانان و دیاری کردن و گهراندنی

خوایه که ههموو شیخی به نهندازهی شیاوی خوی داناوه، زور بهدهسته لاته له هه همانسوراندنی بونه وه و اندازهی شیاوی بی نهندازهی ههیه بو به ریوه بردنی بونه و هراندا به گشتی، زانایه کی بی نهندازهی ههیه بو به بونه و ماند که هموو نهستیره کانی خستوته مهله کردن هه ریه که هان له ناسمانی خویانا و له بوشایدا و هیچ شتی له خوا وون نابی.

﴿ وَهُوَ الذي جَعَلَ لَكُمْ النّجُومَ لِتَهْتَدُوا فِي ظُلْماتِ الْبِرَ وَالْبَحْرَ ﴾ وه حوا كه سيكى ئهوتزيه دروستى كردووه بۆ سودى ئيوه ئهستيرهكان له جگهى خورو مانگ، به ههموو ئهستيره گهرو كهكان وهستاوهكانيانهوه له بهرئه وهى ئيوه رانومايى وه رگرن و رينگهى خوتان بدوزنهوه له چهندين تاريكهكانى شهو له بيابان و وشكاييداو و له تاريكهكانى دهريادا بههوى ئهو ئهستيرانهوه. جگه لهو سودانهيش ئهستيرهكان گهورهترين بهلنگهن لهسهر تواناى بونى خوا كه ئهو ئهستيرانهى كردوه بههوى شارهزايى بو ئادهميزاد لهسهر زهوى و له دهريادا بهو ههموه دوريهوه كهوتوهته نيوان ئهوان و زهوى.

﴿ قَدْ فَصَلْنَا الآياتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴾ بهراستى ئيمه رونمان كردۆتهوه چــهنيدن نيشانهى بۆيەكىتى و بۆتواناى خوا لـهبۆ تاقمى بزانن بهو شتانهى نيشانهن لـهسهر تواناى ئيمه.

بهو رستانهی پیشوو نهم وینه یه مان بق لی نه دری: نه گهر بمانه وی کوشکی بدوزینه وه له نیز شاره ی کوشکی بدوزینه و اله نیز شاریکا پیویسته پرسیاری ناوی گهره و شهقام و ازماره ی سهرده رگاکه ی بکه ین، هه تا بتوانین ریکه بولای نه و کوشکه شاره زابین.

هدروهها ئدستیره کانیش هدریه که این ناوینکی تایبه تی و لایه کی دیاری کراویان بو دانراوه، ئدوانه چهندین نیشانه ن که شتیوان و لی خوری ماشین و سواری چاره وی رانمویسی و دربگرن بوّلای شوینی مهبه ستی خوّیان، زوّر قافله ی نیّو ده ریا له سهر نه خشه ی ئاسمان و شوینی ئه ستیره کان ئهروّن به ریّگه دا له کاتی په ک که و تنی روانگه له کاری خوّیا (البوصله).

﴿ وَهُوَ الذِّي الشّاكُمْ مِنْ نَفْسِ واحِدَةِ فَمُسْتَقِرٌ وَمُسْتَورَعٌ ﴾ وه خوا كه سيكى ئه و تؤيه ئيره ى دروست كردووه له كه سيكى ته نها كه ئادهمى باپيره گهورهى هموو ئادهميزاده، همر له ويشحهواى ژنى ئادهم دروست كراوه كه دايكه گهورهى هموو ئادهميزاده،

لموانموه همموو پیاوان و ژنان بالاوبوونه ته به به به دوویدا، دووایی بز ئیوه ئهبی جیگهی دانیشتنتان له پشتی باوکتانا یا لمسهر زهوی و، بیز ماوهیه کی تایبه تی دائه نین له مندالدانی دایکتانایا له نیر زهویدا، همر شوینی بز ماوهیه کی کهم شتیکی تیدا دابنری پینی نموتری (مستقر).، همر شتی بکری به جیگه بیز ماوهیه کی تایبه تی پینی ئموتری (مستودع).

زانایان بر مانای ئے و دورسته به (مُسْتَقِرَّ وَمُسْتَورَعٌ) زوّر مانایان فـهرموده، ئـهوهی شایانبی ئهو مانایانه ن باسمان کردن. به لام ههر شتی بکری به جیّگهی دانیشتنی یهك جاری پیّی ئهوتری (مستقر) و ههـهر شتی بکـری بـه جیّگه برّماوه یـه کی تایبـه تی پیّی ئـهوتری (مُسْتَورَعٌ).

﴿ قَدْ فَصَلْنَا الْآيَاتِ لِقُومِ يَتَفَقَهُونَ ﴾ بهراستى ئيمه رونمان كردهوه ئهو چهندين بهلكگهيه لهسهر تواناى خوا بر تاقمي تيبگهن لهو بهلگانه لهيهكيتى خوا.

خوای مهزن بۆ باسی ئەستیره کان ئەفەرموی: (یَعْلَمُونَ)، چونکه وهرگرتنی رانمویسی بـ بۆ دۆزىنه ی ریّگه له تاریکه کانی بیابان و دهریادا ئاشکرایه و به کهمی ووردبوونهوه ئهزانری. بهلام دروست کردنی ئادهمیزاد له کهسیکی تهنهاو گزرانیان به چهندین شیوه: لــهتزو بـ بۆ خوین، له خوینهوه بۆلای گزشت، له کوشتهوه بۆلای گزشت و ئیسك. کاریکی زور ووردو پهنهانه، پیویستی به تیگهیشتنی زور وزیره کـی و ئــهقلی تــهواو ههیـه، بویـه خـوا فهرموی: (یَتَفَقَهُونَ).

﴿ وَهُوَ الذي أَنْزَلَ مَنَ السَماءِ ماءً ﴾ وهخوا کهسیّکی نهوتوّیه ناردویه ته خواره وه له ناسمانه وه و له هموره وه ناوی که به کوردی پیّی نهوتریّ: باران، باران سهرچاوه به بو ناوی شیرین، نهگهر نهو نهبوایه زهوی بیابانیّکی ووشك و چوّل نهبوو ژیانی تیّدا نه هبو، خوای مهزن ناردنه خواره وه ی بارانی یه سهرداوه ته پال خوّی، چونکه ههر خوایه ههموو هوّکانی بونه وهران دروست نه کاو یه کهم جار به فهرمانی خوا پهیدا نهبن، له دوایشدا ههر بوّلای خوّا نه گهریّنه وه با ههزاران هوّله یه کمرّه وه پهیدابن.

﴿ فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِ شَيىءٍ ﴾ دواى ئيمه دهرئههينين بههوّى ئهو ئاوهوه ههموو شتى سهوز ئهبى و گهشه ئسهكا لسه ههموو بهشهكانى ئهو شتانه سهوز ئهبى و ئهيكهن به خواردهمهنى گيانداران و هوّى ژيانيان بهو ئهڙين و گهشه ئهكهن.

﴿ فَاخْرَجْنَا مِنْهُ حَضِراً نَخْرِجُ مِنْهُ حَباً مُرَاكِباً ﴾ دوای ئیّمه دهرمان هیّناوه لهوهی سهوز ئهبن شتیکی سهوزو ناسك و تهرو لقه كان بهره ژورو ریشوه كانی بهره وخوا ئهرون و ئیّمه دهر نههینین لهو سهوزه یهی سهرزهوی دانه ویله و بهقات قات سواری یه ک نهبن به ویّنه ی گولی كه نم و جوّو وشتی تر.

﴿ وَمِنْ النَحْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوانَ دَايِنَةٌ ﴾ وهنيّمه دهرئههيّنين لـــه دره ختى خورماو لـــهو گولّدى ئاشكرا ئدبى چهندين هيّشوو دهنكهكانى لهيهكو نزيكن و به ئاسانى لـــهو هيّشوه ئهكريّنهوهبرّ خواردن و برّ ههلّگرتن.

﴿ وَجَنَاتِ مِنْ أَعْنَابِ وَالزَيْتُونَ وَالرُمَانَ مُشْتَبِها وَغَــيْرَ مُتَشَابِهِ ﴾ وهُنَيْمه دهرئه هينين چهندين باخ و بيِّستان له ترى و دره ختى زهيتون و دره ختى همنارو ئهو دره ختانه گــلاو بهره كانيان هميانه لميهك ئمچن و هميانه لميهك ناچن، هميانه لمش و تام و رهنگيــان لميـهك ئمچن و هميانه لمههك ناچن.

خوای مدزن بز جاری تر دووههم باسی هدندی تر لـه کـردهوه سـهر سـورهینهره کانی ئاشکرای خریمان بز ئه کا که به لگهن لـهسهر توانای خواو روئه کاته بی باوهران ئهفهرموی:

﴿ اَنْظُرُوا إِلَى تَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرُوا وَيَنْعِهِ ﴾ ئيره بنواړن بۆلاى ميوهو بهرهمى ههموو بهشتى له بهشهكانى ئهو شتانهى باسكران له گيياو له درهخت له كاتيكا بهرههمهكانيان يهكهم جار دينه دهرهوه بچوك و بي سودو بي تامن و كاتي پي ئهگهن خاوهنى سودن و لهشيان گهورهو بهتامن، ههتا بۆتان دهربكهوي ميهرهبانى خواو بهريوهبردنى خوا بو بونهوهران و دانانى ههموو شتى له جيكهى شياوى خويا. بۆجارى سيههم ئيوه سهيرى ئهوانهى پيشو بكهنهوه ههتا ئيوه باوهر بهينن و تهمى خوابين، بۆيه خوا ئهفهرموى:

﴿ إِنَ فِي ذَلِكُمْ لأياتٍ لَقَوْمٍ يُو مِنْتُونَ ﴾ بهراستی هفیه له و شته پیشوانه دا چهندین بهلاگه ی رون و بینگومان بو نمو تاقمه ی باوه ر به یه کیتی خواو توانای خوا بهینن، چونکه پهیدابوون و بوونی نموانه به هموو جیاوازیانهیان همیانه لمیه کتری و گورانیان له شیوه یه کموه بو شیوه بو شیوه نمواته نموانه نابن و پهیدا نابن به بی پهیداکردنی کمسیکی بهتوانا که به گویره ی کرده وه ی شایان همموو شتی بکاو هیچ شتی نه بی به کوسپ و لمه مرده میا و دژی نموه ستی، زور رون و ناشکرایه نه و کمسهیش نه بی هه دخوابی. مهبه ست نه و دژی نموه ستی، زور رون و ناشکرایه نه کاته باوه ریان هیناوه. به لکو ممبه ست نه کمسانه باوه ر ناه هینن نمو که سانه نین نه و که سانه باوه ریان هیناوه. به لکو ممبه نازه ن ناین که سانه و و لامی بانگه و ازی باوه ر نه ده نموه سود له به لگه کانی و نیشانه رونه کانی ناین نه ده نموه و مین و نموریان هینایی یا نیستاو له و پاش باوه ر بهینن، نه بی بزانین نه که که سانه داخراوه و دین و نموری و نه خون و نه خون و و ینه کی ناژه ن و چوارپین و سود له هیچ شتی و هرناگرن.

پوختهی ماناو مهبهست له و ئایه تانه ئهمهیه: که خوای مهزن به وینه ئاسمانه کان و زهوی و ئاده میزاد ئاگادارمان ئه کاته وه بولای نه وه هه مو شتی له بونه و هرانه له و شته سهرسو چینه رانه که دروست کراون و دانراون ناگونجی به ریکه و پهیدابو وبن، ئه وهی راستی بی ئه قل وه ری بگری ئهمهیه: که نه و بونه وه رانه له که سینکی خاوه ن ویست و خاوه ن بریاری بی وینه وه ده رچوون، ههمو ویانی له جینگهی شیاوی خویانا داناوه، به لنگهی به هیز بو نه وه ی باسکرا نهمه یه که زانو نه زان و تینگه یشتو و گیل بیزانن، گهوره ترین به لاگهیشینی له سهر بوچ کردنه وه ی رینکه و تکه نه و به لنگه به هیزه وه که بیروباوه ری سه یر بکری نهمه یه روداویکی ته نه اجه ند جار دو ویات نه بیته و همر جاری به شیوه یه و همو و جاریکی شوکه ی دو ویات نه بیته و همر جاری به شیوه یه و ویات نه بیته و همر و ویات نه بیته و هد

له پاش نه و باسانه ی پیشوو خوای مهزن وولامی بت پهرستان نه داته وه نه فه درموی. جیگه ی سهرسورمانه بی باوه ران بی باوه ریبان پهره نهسینی له گه ل نه و هه مووه به تگه و نیشانانه دا نه ی بینن و نه فهرموی:

وَجَعَلُواْلِلَّهِ شُرِّكَاءَ ٱلْجِنَّ وَخَلَقَهُمَّ وَخَرَقُواْ لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِعِلْمِ شُبْحَنَنَهُ وَتَعَلَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ ۞ بَدِيعُ السَّمَوَتِ وَٱلْأَرْضِ ٱنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌّ وَلَمْ تَكُن لَّهُ وَصَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُو بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ذَالِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ لَآ إِلَهُ إِلَّاهُ إِلَّاهُ وَخَالِقُ كُلِّ شَيِّءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوعَلَىٰ كُلِّشَىٰءِ وَكِيلٌ ٥ لَاتُدْرِكُهُ ٱلْأَبْصَدُ وَهُوَيُدُرِكُ ٱلْأَبْصَدُرُ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلْخَبِيرُ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَابِرُمِن زَيِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِةٍ - وَمَنْ عَمِي فَعَلَيْهَأُوَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِعَفِيظٍ ۞ وَكَذَالِكَ نُصَرِّفُ ٱلْأَيْنَةِ وَلِيَقُولُواْ دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمِ يَعْلَمُونَ ٥ ٱنَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ لَاۤ إِلَنهُ إِلَّا هُوَّ وَأَعْرِضَ عَنِ ٱلْمُشْرِكِينَ ١ وَلَوْشَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشْرَكُوا أُومَا جَعَلُنَكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم وَكِيل هُ

﴿ وَجَعَلُوهُ اللهِ شُرَكاءَ الْحِنَ ﴾ وهبى باوه ران دائه نين بۆ خــوا جنۆكـهكان بــه چــه ندين هاوبه ش خواو ئهيان پهرستن لـه شهيتان و لـه ياريده رانى شهيتان و لـه رهگــهزى شــهيتان كه كار ئهكه ن بۆلادانى ئادهميزاد لـه خوا پهرستى به وينهى كارى شهيتان.

هاوبهش دانهران بو خوا چهند به شینکن: هدیانه شهیتان نه پهرست، هدیانه تاریکی نه به نهرست، تاقمینکیان جنو که نه کهن به هاوبهش بوخوا. خوای مهزن هموالی داوه به نیمه به بوونی دیوودرنج ههروه که ههوالی داوه به بونی فریشته، خوا جنو کهی دروست کردوه له ناگر لهم نایه ته خوا باسی نه که کهسانه مان بو نه کا دیوودرنج نه پهرست و نه یکهن به هاوبهش بو خوا.

به لام جوّری نهو درنجانهی رون کردوه ته وه بو نیمه نایا در بخیّکی و همیه و نابینری به گومانی نه وان یا جگهی نهوه یه، بویه هه ندی له زانایان نهایین: نهو دیّه و در بخانه بریتین له وانه بریتین له شهیتان و نهوه کانی، هیچ له وانه ی و همین و نابینرین. هه ندی تریان لایان وایه بریتین له شهیتان و نهوه کانی، هیچ لایه له و زانایانه به نگهیان به ده سته وه نیه، هه رجوّنی بی خوای مه زن به دروّیان نه خاته وه به ته نها رسته یه و نه فه رموی:

﴿ وَخَلَقَهُمْ ﴾ وه خوا نه وانه ی نه کردوه به هاوبه ش و، خوا دروستی کردون چونیان نه که که نه هاوبه شی خوا. خوا دروست که ری ههمو و بونه وه رانه له ناده میزاد و دیو و درنج و جگه ی نه وانیش بونه وه ران ناتوانن هیچ شتی دروست بکه ن شهیتان یا جگه ی شهیتان، نه ک وه ک ناگر په رستان هاوبه ش بو خوا دائه نین و نه لنین: خوا و شهیتان دو و بسرای هاوبه شن نواز و و ناده میزاد و چوار پی و گیانداره پاکه کانی دروست کردوه، شهیتان تاریکی و درنده و مارو دوپشکی دروست کردووه له گه ل گیانداره پیسه کاندا، نه لین و درنده و مارو دوپشکی دروست کردووه له گه ل گیانداره پیسه کاندا، نه لین دروستی خوا به نین و بونه وه راندا چاکبی خوا دروستی کردووه، هه رشتی خواب بی له نین بونه وه راندا شهیتان دروستی کردوه.

﴿ وَخَرَقُوا لَهُ بَنَينَ وَبَيْناتِ بِنَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَما يَصفُونَ ﴾ وهبهبوختان داتاشن بۆخواى دروست كەرى ھەموو بونەوەران چەندىن كوروكىچ، جوەكان ئىەلتىن: عوزەيسر

کوری خوایه: گاوره کان ئه لیّن: عیسا کوری خوایه. عهره به کان ئه لیّن: فریشته کانی کچی خوان، ئه و که سانه ئه مو شتانه ئه لیّن به بی زانست و زانین و به بی ئه وهی به لیّگ هیان به ده سته وه بین، پاك و خاوینه خواو به رزو بلنده له شتی ئه وان باسی ئه که ن و ئه یک به هاو به شرو کوروکچی خوا.

﴿ بَدِیْعُ السَماواتِ وَالأَرْضِ اَنی یَکُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تُکُنْ لَـهُ صَاحِبَةٌ ﴾ خوا دروست کهری ناسمانه کان و زهوی یه نهبونه وه بۆلای بۆن به بی شهوهی وینه یه کییان هه بی له پیشهوه، چۆن ثه بی بۆخوا هه بی منال ؟ بینگومان منال ثه بی لهوینه ی باوکی بی و خوابی وینه و ، بۆخوا نه بووه هاوری و ژن هه تا منالی هه بی له و ژنه نه له په گهری خوی و نهله په خوا نه په گهری خوی ، چونکه پون و ئاشکرایه خوا نه په گهری هه یه و نه وینه، پویستی به هاوسه رو به هیچ شتی نیه، ئیتر منال له کوی ثه بی به دریژی مانای ئه و پسته یه له ئایه تی (۵۰) ی سوره تی نیساء دا کراوه.

﴿ ذَلِكُمْ الله رَبَكُمْ لا إله إلا هو خالق كُلِ شيىءٍ فاعبدوه وهو عَلَى كُلِ شيىءٍ وَكِيْـلْ ﴾ ئهو كهسهى بهو جوّرهبى خوايه پهروهرده كهرى ئيّوهى بت پهرسته هيچ خوايه نيـه شايهنى پهرستنبى مهگهر ههر خوايه كه دروست كهرى ههموو شــتیّكه و ههلسـوریّنهریانه، تـاك و تهنهاو بى ژن و خیّزانه دوایی ئیّوه پهرستن بو ئهو خوایه بكهن به تهنهاو هیچ شتی مهكــهن به هاوبهش بوّى به بوختان و بهدروّ، خوا له ههموو لایه کهوه تهنهایهو مهیدهنه پـالنى خـوا به هاوبهش بوّى به بوختان و بهدروّ، خوا له ههموو شیاریّزی و چاودیّریـان ئـه کاو روّزیـان ئهداو ئهیانبابهریّوه.

﴿ لَا تُدْرَكُهُ ٱلأَيْصَارُ ﴾ هيچ خاوهن چاوێ خسوا نابيني و نازاني چونه لـه جيهاندا جگهي خوي ، بهلام له روزي دواييدا باوه پرداران خوا ئهبين، بهجوري ئيمه ناتوانين روني

بکهینه وه، نهبینری نهك له جینگهیه کی دیاری کراو له لایه کی تایبه تی که بهرانبه ر بسه چاو بهرانبه ر بسه چاو بهرانبه ر وناکی چاو به پهیدابونی ماوهیه له نیو بینه ران و له نیوان خوادا، له باسی مانای تایه تی سوره تی نهلبه قه ره باسه رؤیشتو وه.

﴿ وَهُوَ یُدُرُكُ اَلاَبُصَارَ وَهُوَ اللطیفُ الخبیرُ ﴾ هدموو خاوهن چاوه کان شهبینی، چونکه خوا ناگای له درشت و له ورد ههیه و هـهموو شـتی شهزانی و خـوا شهزانی بـه هـهموو کاریکی نهینی و به همموو گیروگرفتیان و به نیازی ههموو بونهوهران و به جیّگهی شهوان و ناگاداریانه.

﴿ قَدْ جَاءَكُمْ بِصَائِرُ مِنْ رَبِكُمْ ﴾ بـ وراستى هـاتووه بـ ولاى ئيّـوه چـهندين بهلـكه و نيشانهى ئاشكرا و بينراو له لايهن پهروهرده كهرى خوّتانهوه بكريّن به بهلـكه لهسهر توانا و يهكيّتى خوا، دواى ئهوهى خوا بهلكهى بيّگومانى دانا لهسـهر راسسـتى ئاينى ئيسـلام. ئهفهرموى:

﴿ فَمَنْ أَبِصَرَ فَلْنَفْسَهِ وَ مَنْ عَمَى فَعَلَيْهَا ﴾ دوایی هــهر کهستی ئـهو راسـتییانه ببیـنی و باوهریان پی بهینی دوایی سوده کهی ههر بو خویهتی و چاکـهی بـو خـوی کـردووه، هـهر کهسیّك خوّی کویّر بكا و ئهو راستییانه نهبینی و ریّگه ون بکـا، دوایـی زیـان و خراپـهی لهسهر خوّیهتی و بو خوّی ئهگهریّنهوه.

﴿ وما أنا علیکُمْ بحفیظِ ﴾ وه من پاسهوان و چاودیّری کـهرنیم بهسـهر ئیّـوه نهیـهل خم گوناهو خرایه بکهن دوایی رون بونهوهی بهلگهکان. بهلکو من موژدهرو ترسیّنهری ئیّــوهم بهلکو ههر خوا ئاگاداری ههموو شته و چاودیّری ئیّوه ئهکا.

عهرهبه کان پیش ناینی ئیسلام گهلیکی نه خوینه وار و نه زان بوون، فریان به زانین و زانیاریه وه نه بوو، کاتیک گوینان ئه گرت له خویندنی قورنان و زانین و زانیاری زوّریان له و قورنانه دا نه بینی له گهل به نه به که خهر بویان، له گهل نه وه هسدا باوه پیان نه نه هینا و پیان و هرنسه گرت په لاماری برو بیانووی دروّینه یان نه دا و وتیان: نه ی موحهمه د نه م قورنانه تو هیناوته و فیری بوی لای جگهی خوّت، له لایه نه خواوه نه هیناوته و فیری بوی لای جگهی خوّت، له لایه نه خواوه نه هاتووه ته خواره و بو زونکر دنه و هی نه و شتانه خوا فه رمووی:

﴿ و كذلكَ نصرفُ الآياتِ و ليقولُ درست ﴾ وه هـهروهها ئيمـه رونـى ئهكهينـهوه دووپاتى دهكهينـهوه جهندين به لگهى ئاشـكرا و رون وهك لـهمهوبـهر رونمـان كـردهوه بـۆ ئهوهى بى باوهران پهكيان بكهوى، بۆ ئهوهيش بلين: تۆ ئهو قورئانهت خويندووه و فـيرى بوى لـه نامهى خاوهن نامهكانه و لاى خواوه بۆت نههاتووه.

﴿ ولنبینهٔ لقومِ یعلمونَ ﴾ وه لهبمر نهوهی نیّمه نهوقورئانه رون بکهینهوه بـ ق تاقمـیّ نمزانن به بهلگهی راست و باوه ری پی نههیّن و ههر نهوان سودی لیّ وهرئهگرن و رایان نهکیّشیّ بو باوه رهیّنان بـ ه راسـتی. بـ الآم کوّمـ الیی نـ هزان و گومـرا نومیّـدی رانمومـایی وهگرتنیان لیّ ناکریّ و به هوّی نهو بهلگانهوه بیانویان نامیّنیّ.

﴿ إِتَبِعْ مَا أُوحِي إِلِيكَ مَنْ رَبِكَ لَا إِلَهُ إِلَا هُوَ ﴾ تؤ دوای شتی بکهوه به سروشت نیراوه بو لای تؤ له لایهن پهروهرده کهری خوتهوه وه دوای ئارهزوی بی باوه ران مه کهوه و هـه به نهوه تاکه رینگهی رزگاری و راستی. هیچ خوایه نیه شایانی پهرستنی مهگهر ههر خوای تاك و تهنیا و بی هاوبهش و پیویستی به کهس نیه. خوایه به و جوزه بسی پیویسته بپهرستری و وازی لی نه هینری به هوی نه فامی و نه زانین و دل رهشی بی باوه رانه وه.

﴿ و أعرضْ عَنْ المشركينْ ﴾ وه تو رو وهرگيّره لهو كهسانه هاوبهشى بو خوا دائـهنيّن و گالـّته به ثاينى ئيسلام ئهكهن. ئهو ئايهتهى ئيّره فهرماندانى خوايه به پيخهمبــهرى بــهريّزى خوّى كه ترسيّنهر و موژدهر بيّ به هوّى قورئانهوه و بهردهوامييّ لمهسهرى و گرنگى نهدا به بيّ باوهرى بت پهرستان و به دروّخستنهوهى ئهوان و پروپاگهندهيان.

﴿ و لَو شَاءَ الله مَا أَشْرَكُوا ﴾ وه نهگهر خوا نارهزووی ههبوایه نهوبی باوه پانه خوایان بهیه که دائه ناو هاوبه شیان بخ خوا دانه نه نام فرمانی بی داون نه قلنی خویان بخهنه کار بو دوزینه وهی پاش نهوه ی نه قلنی پی دوزینه وهی پاش نهوه ی نه قلنی پی به خشیون و چاک و خراپ لایان ناشکرایه، خویان خاوه نی هه لنبر اردنن.

﴿ و ما جعلناكَ عليهمْ خَفيظاً و ما أنتَ عليهمْ بوكيلُ ﴾ وه ئيمه ترّمان دانهناوه بهسهر بي باوه وانت ليني بكرى وه تو

دەسەلاتت نىيە بەسەر ئەواندا و ھەلسورىنەرى كارى ئەوانبى ھەتا زۆريان لى بكەى لـەوان باوەربھينن.

موسولامانان جنیویان ئه دا به بته کانی بی باوه ران، بی باوه ران وه لامی ئه وانیان ئه دایـه وه به جنیو دان به خوا و ئه ویش زور نزیکه وابی، چونکه زور جاران وینه ئه و کاره روی داوه له نیوان دوو تاقمی ئاین جیاواز له یه کتری، بو قه ده غه کردنی ئه و کاره خوا فه رموی:

وَلا تَسُبُّوا الَّذِينَ اللَّهُ فَيَسُنُّوا اللَّهُ عَدُّ وَالْعَنْ عِنْ اللَّهُ عَدُّ وَالْعَنْ عِنْ اللَّهُ عَدُّ وَالْعَنْ عِنْ اللَّهُ عَدُّ وَالْعَنْ عِنْ اللَّهُ عَدَّ وَالْعَنْ عِنْ اللَّهُ عَدَا لَكُنْ اللَّهُ عَدَا لَكُنْ اللَّهُ وَمَا يُسْعُوا اللَّهُ عَمْ اللَّهُ وَمَا يُسْعُوا اللَّهُ وَمَا يُسْعُوكُمُ النَّهُ اللَّهُ عَمَا لَهُ اللَّهُ وَمَا يُسْعُوكُمُ النَّهُ اللَّهُ وَمَا يُسْعِمُ وَاللَّهُ عَمَا لَهُ اللَّهُ وَمَا يُسْعُوكُمُ النَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهِ وَمَا يُسْعِمُ وَاللَّهُ عَمَا لَهُ اللَّهُ وَمَا يُسْعِمُ وَاللَّهُ عَمَا لَهُ اللَّهُ عَمَا لَهُ اللَّهُ وَمَا يُسْعِمُ وَاللَّهُ عَلَى اللَّهُ وَمَا يُسْعِمُ وَاللَّهُ عَمَا لَهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ وَمَا يُسْعِمُ وَاللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ وَمَا يُسْعِمُ وَاللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللْمُعَلِّمُ عَلَى اللَّهُ

﴿ وَ لا تسبوا الذينَ مَنْ دُونَ الله فيسُبوا الله عَدوا بغير عِلْم ﴾ وه ئينوهى باوه ردار جنيومه ده نه خواكانى كه سازيكى ئه و تو له جگهى خوا ئه په رستن و به خواپه باسيان مهكه ن دوايى ئه و بن باوه رانه جنيوبده ن به خوا له تولهى ئه و جنيودانهى ئينوه به ستهم كردن و ده رچوون له راستى بو لاى كارى ناراست به بي زانين له ريزو گهوره يى خوا و به نه نه نه امى خويانه وه.

﴿ كذلكَ زَيّنا لِكُل أُمة عملهُم ﴾ همر بهو جوّره ى ئيّمه رازاندبومانه وه پهرستنى بته كان و پهيره وى كردنى شهيتان، همروه ها ئيّمه رازاندومانه تهوه بوّ هممو نه تموه يه كارى خوّيان له چاك و له خراپ. ئهو رسته يه همر چهنده به رووالهت وامان پيشان ئه دا كه خواى ممزن رازاندويه تيه و بوّيان بت پهرستى. به لاّم له ناوه روّكه كانه وه مهمست نيه. به لاّم شهيتان هوّى رازاندنه وه تى و بوّيان جووان ئه كا، به لاّگه شمان ده قى ماناى ئهم ئايه تانه يه:

- ۱- خوای مهزن له ئایهتی(۲۳)ی ئهلئهنعام ئهفهرموی: ﴿ وزین هم الشیطان ما کانوا یعلمون ﴾ وه شهیتان رازاندویه تیهوه بر باوه ران شتی ئهیکهن. کهواته خوا فهرمان نادا به بی باوه ری و بیرازینیتهوه و له دواییدا سزاشی بدا لهسهری.
- ۲− له سورهتی ئه لحوجورا تا له ئایسهتی(۷) نه فه مرموی: ﴿ و لکنَّ الله حَبَبَ إلیکم الایمان و زینه فی قلوبکم و کرّه إلیکم الکُفرَ و ألعصیان ﴾ وه به لام خوا خوّشه ویستی کردووه باوه پر هینان بو لای ئیّوه و رازاندویه تیه وه له دلّی ئیّوه دا، وه بیّزانویسهتی بی باوه پی و بی فهرمانی و له سنور ده رچون و گوناه کردن. به لام چونکه هیچ شتی له زانیاری و توانای خوا ده رناچی لهو ئایه ته ی ئیره دا ئه و رازاند نه وهی داوه ته پال خوّی. خوای مهرن به جوّری ئاده میزادی دروست کردووه که جووانی کردووه کرده وه کانی خویان بوّیان. له سهری ئهرون به گویّره ی سروشت و ئه قلّی پیّداون کاری چاك و خراپه کویان بوّیان. له سهری ئهرون به گویّره ی سروشت و ئه قلّی پیّداون کاری چاك و خراپه خوّیان به ناشیرین بزانایه هیچ کاریکیان نه ئه کرد، نه چاك و نه خواپ، چاك و خراپان جوی نه ئه کرده وه. که واته به و ئه قلّه هه یانه ئه گهر له خوّیان نه گوریّن و بیر بکه نه وه له جوی نه ئه کرده وه که و خراپی لی جوی نه که نه وه ی چاکیی ئه یکه ن و ئه وه ی خراپ بی همر شتیک چاك و خرابی لی جوی نه که نه وه ی چاکیی نه یکه ن و ئه وه ی خراپ بی نایکه ن. که واته خوّیان تا وانبارن بو هم لیژاردنی کاری خراپ.

﴿ ثُمَ إِلَى رَبِهِمْ مُرْجَعَهُمْ فَهُنْبِتَهُمْ بِما كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ له پاشسا بـ ق لاى پهروهردكهرى خويا نهگهرانهوه يان بق وهرگرتنى پاداشت و سـزادانيان، دوايــى خـواى پــهروهردگاريان ههوال ئهدا به شتى ئهيكهن له جيهاندا، به پرسيار لى كردنيان و پاداشت دانهوهيان لهســهركردهوهكانيان. كهواته باوهرداران پيويسته لهســهريان خويــان يگيرنـهوه لــه جنيــودان بــه خواكانى بت پهرستان كه بويان رونه خوا لهسهر ئهو جنيودانه سزايان ئهدا.

پرسیار/ به راستی کهسیّك جنیّو بدا به خوا و به پیّغهمبـهر ﴿ ﷺ پیّویســته بكــوژرێ، کهچی ئهو ثایهته وا ئاماژه ئه کا که ئهو کاره وازی لیّ ئههیّنری بوّ لای پرســـیار و ســزادان لـه روّژی دوایدا.

وه لام/ ئه و ثایته له مه که هاتوه ته خواره وه له روّژیکا موسلمانان لاواز بوون ده ستوریان پی نه درابو و به جهنگ کردن، جهنگ کردنیان له و کاته دا وه ک نه وه نه بو و خوّیان بیخنکینن و خوّیان بکوژن. به لام له کاتی هیزدا پیریسته فه رمانی کوشتنیان ده ربکری به هوّی جنیودان به خواو به پیغهمه رو نابی نه و فه رماندانه بوهستینری و کاری پی نه کری و بخریته پشت گوی.

 گویرهی تاقی کردنهوه رابوردووی گهلان ئهمانهی ئیستا همهوویان لهناوئه چن به سزای خوا له جیهانداو بنهبر ئهبن. ئهی تو ئهتوانی وازیان لی بهینی و گوییان نهده یتی ههتا خویان تی ئهگهن له راستی ئایینی ئیسلام پهشیمان ئهبنه ه باوه رت پی نه هینن، پیغهمه ر شیک ئهمیانی همانبر اردو، بو رون کردنه وهی ئه و مهبهستانه ی خوای مهزن ئه فهرموی.

﴿ قُلْ إِنَمَا ٱلآيَاتِ عِنْدَ اللهِ ﴾ تو بلنى بهراستى چهندين بهلكَّهو نيشانهى ئاشكرا لاى خوايه، ههر خوا تواناى ههيه ئاشكرايان بكاو هيچ شتى له تواناو ويستى مندا نيه، خوا ئهنيريته خوارهوه شتى ببى به بهلكه بهسهر ههموو كهسيْكا.

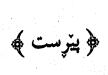
موسلنمانان ناواتیان نهخواست که خیوا وولامی داواکیاری بی بیاوه ران بداتیه وه بیه نومیدی ناشتی و باوه پینانی نهوان خوا روی فهرموده ی خوّی کرد بیوّلای بیاوه پرداران و فهرموی:

﴿ وَمَا يَشْعِرَكُمْ أَنَهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ وه چ شتیكه نیشانی ئیسوه ی بدا به راستی كاتی هات ئه و به لگه و نیشانه یه چ شتی پهیدا ئه بی ئایا ئه وان باوه ر ئه هینن، سویند به خوا ئه وان باوه ر ناهینن نه گه ر ئه و به لگه و داخوازییه ی ئه وان بیته دی. له باسسی مانای ئایسه تی (۳۲–۳۷) ه ئه م سوره ته به دریزی ئه و باسه تیپه ریوه.

و رئقلِبُ افْنِدَتُهُمْ وابصارهُمْ کَما لَمْ یُوْمِنَ بِهِ اُولَ مَرَةٍ ﴾ وه چ شتیکه نیشانی نیسوه بدا کاتی نیمه وه رئه گیرین دلتی نهوان له راستی و له هیچ ناگهن و چاویان وه رگیزین و بهراستی نابینن و باوه ر به نیشانه کانی خوا نابه رن به وینه ی نهوه ی نهوان باوه ریان نه هیناوه به پیغهمه ریه کهم جاریانی خوا نه زانی نه و بست پهرستانه باوه ر ناهینن دوای هاتنه خواره وه ی نهو نیشانانه شداوایان کردوون. بیگومان نه و کهسانه هه ر بهرده وام نه به لهسه رگوم رای پیشووی خویان که لهسه ری بوون به راسه داخوازی کردنه که بیان، نه و کهسانه ی شاگردی کاری پروپوچن و گوم رای نه که ن به پیشه ی خویان هه رگیز دوای راستی ناکه ون.

﴿ وَنَدَّرَهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴾ وهئيمه واز لهبى باوه ران ئههينين لهنيّو بى باوه رى و ياخى بوونى خوّيانا بيّن و بروّن و سهرگهردانبن. همتا به چاوى خوّيان سـزا ئـهبين، ئـهو كاته هوّشيان ديّته و به خوّيانا و ئهزانن خوا راسته و راستيشى ئهوى. يانى ئهو بى باوه رانه پاش ئهوهى بهرده وامن لهسهر كومرايى خوّيان لهگهل دانانى ئـهو هـهمووه بهلنگه رونانه بويان دانراوه و راستى ئايينى ئيسلاميان بى ئهزانرا واز لهو بهلنگانـه ئـههيّنن. كهواتـه چـى ئهكهن بابيكهن ههتا لـه روّرى دوايدا به سزاى كرده وهى خوّيان ئهگهن.

سوپاس بو خوای مهزن و به یاریده ی نه و خوایه کوتایی به نوسینه وه ی مانای نه و دوو جزمه ی (۲-۷) هات له روزی دووشه مه ی ریکه و تی مانای نه و دوو جزمه ی (۳۰) ی کوچی به رامبه ر به (۳۰ / ۱/۹۹۹) ی کوچی به رامبه ر به (۳۰ / ۱/۹۹۹) ی زایینی، خوای خاوه ن میهره بان داواکارم نه وه ی بوخوم و خیزان و موسلمانان چاکه بومانی بسازینه. خوایه له خوم و دایکم و باوکم و خوش ببه.

باسه کان و بابه ته کان	لاپەرە
هدندی جار دروسته باسکردنی دانیشتوان بهخراپه	٤
سەرچاوەى ھەمو چاكەيە دووشان	٥
باسی مانای مهسیح	14
هەڭواسىنى ناڭ ويىمە مانگ لـەبت پەرستەكانەوە ھاتوە	20
تهماشای لاپهره (۳۳) همتا لاپهره (۵۲) بکه شتی بهنرخیان تیدایه	77
مەرجەكانى سەربوينى ئاژال بۆ رەوابوونى گۆشتەكەيان	٧٣
ئايا دەست ھێنانى	٧٧
پێویسته رێگەبدرێ هەموكەس بړوا بۆلای بەكاربەدەستان سكالأی خۆیان بكەن نەك وەك رێگە نادرێ بەھەۋاران	741

 خوینه ری هیژا لهم جزمه دا نه رکی جاوپیاخشانی نهم هه لآنه بگره نه ستوی خوت

		بالرد مسری توت					
دێر	Y	راست	مەلە	دێر	7	راست	مەلە
٤	٧٤	ئەوتۆ	ئەو	۹ -	٦	ناكدن	ناكەنە
4	٨٥	أخذالله	خذالله	4.4	٧	ميهرهبان	ميهرهباه
_	٨٥	و قال الله	قال الله	٧.	14	عيسايان	عيسايا
$\overline{}$	٨٥	معكم	مفكم	١٨	١٥	ئەوپەرى	ئەپەرى
Y	٨٦	ترسان	تريسان	£	17	ئايەتى	ئايەۆنى
77	٨٨	بۆلاي	لۆ لاي	10	19	موساوه	موسۆا
9	۸٩	الذين	الذذين	10	71	باسی	بهاسی
7	۹.	هدر يدكبيّ و	هدرو	٠٢	44	شتی	شتیّ هیچ
•	9.	ليّان	وهلييانه	١٨	44	رەوانيە	رەوابنە
•	91	داوایان	دوايان	۲.	74	دروست کردنی	دروست
14	97	گومانیان	كومانيان	*	4.5	وسخر	وسخۆ
٣	9 £	گوتره	کوتره	1.4	40	خواپهرستان	خراپه
1٧	40	بهشداریان	بوشداريان	١٦	40	میهرهبانی	ميهرهبان
1.7	97	زيادەيە	-٣	17	40	فيعذبهم	ميعذبم
17	97	لمتواناو	تۆ ؟	١٤	٣٨	داپز	داپر
£	9.8	ئيساحاحي	ئيسحاقي	17	44	پەرستنى	بێۑەرستنى
17	9.4	خوابونايه	خوابنو	19	٤١	کردن	کردین
٦	99	جوله كهو	جولدكه	٩	٤٣	ناموسى	نامسي
٨	94	يعذبكم	يعن بكم	17	٤٦	فەرمانەكەي	فهرمانه که ی و
٤	١٠٤	فأنا	فأن	17	٤٦	بړيار	برياره
77	١٠٤	جوله كه كان	كهمان	ź	00	خواوه	تخواوه
٩	1.9	لاقتلنك	لاقتلك	10	70	والمنخقفة	والمفحنقة
1 £	1.9	بۆلاي من	بۆلاي	٧	44	كوشتبي	كوستبي
۲١.	1.9	أصحاب	اصحال	۲	77	ماوهى	مادهي
٥	117	هدروهها	هدروه	٨	77	خوادا	خواردان
۱۸	117	لەشى	لەشتى	9	٧.	متجانف	معجانف
14	117	خۆتان	خۆتا	10	٧٧	خاوەنەكەي	خاوەندى
10	117	لەپەرستندكان	پەرستنەكانى	۱۷	٧٧	كەرانە	گەرانە
1.	111	ئەرانە	ئەوانەو	٥	٧٣	بديدكدودبي	بديدكدوبي

دێر	Y.	ړاست	ھەڭە	دێر	¥	ړاست	مەلە
۱۸	719	خواردەمەنى	خوردەمەنى	۲	149	واز	وازم
٩	771	مانای	مانی	١٥,	16.	باوەردارن	باوەران
٧	777	أنباء	ابناء	10	16.	له	بۆ
٨	777	ھەندى	ھەدنى	17	1 £ Y	نخشى	يخشى
1.4	777	نهمان	فهرمانمان	17	157	أن يأتي	میاتی
١٨	770	أنزل	و اونزل	١	169	الله	والله
£	747	فريشتهكان	قفريشتهكان	۱۸	1 £ 9	حزب الله	ضرب الله
0	777	زانایان	زانایا	١.	14.	لەپىش ئىرە	لەنتو
17	777	بهدەرنەبو	لەدەرنەئەبو	17	107	تاوان	ناوان
٤	777	يلبسون	يكسبون	19	100	والأحبار	والأصبار
٩	75.	ئەو	ئەرە	٧.	100	يصنفرن	يضيعون
1	754	وأن يمسسك	وان ئمسسك	1.	104	مبسوطتان	منبوسطان
1 5	7.54	ئەو	ئەرە	٠٢	144	کاری چاکهی	کارچاکهی
17	757	لايفلح	لاىفلح	١	179	يقتلون	يعتقلون
٩	759	نەزرى	فەزى	٥	۱۷۰	بدناوى	بو
٧	7 £ 9	نهکردن	ئەكرن	19	177	بریاری	برایاری
17	70.	بەراستى نيە	بەراستى	١.	170	دیاری	دیتاری
٣	701	پايەو	پليدوه	۲١	177	هدروهك	هدو ه ك
٣	701	گفتو گۆو	گفتو گۆ	٤	١٨٦	ئەكەينەوە	ئەكەينە
٥	774	اكثرهم	اطثرهم	74	١٨٦	وكذبوا	اوكذبوا
٥	775	امثالكم	مثالكم	۲	194%	رۆژو گرتن	رۆژ گرتن
1.	775	هدتانه	هدتا	7	1,91	فيهما	فيها
١٣	771	ئاشكرا	ئاشكران	17	197	ھەرشتى	ھەشتى
١٩	779	والضراء	وضراء	٤	711	سوێند	شويّند
٩	777	بالغداة	بالفطرة	0	7.7.7	ئەپەرسان	ئەپەستن
١٣	777	بهخيو	بهخيز	۲١	717	ئەخۆين	ئەخۆن
17	7.1	پەرستان و	پەرستان سو	٥	717	يقومان مقامهما	يتومان متامها
17	7.7	تستعجلون	تتعجلون	٩	717	اسحق	اشتحق
٨	444	ثم انتم	انتم	١	Y1 £	راسپيراوه	ر اسپیر اوه کان
114	444	ھەرشەيە	ھەرشە	۲	416	راسيٽراوه	ر اسپیر اوه کان

• >

Y	ړاست	مەلە	دێر	لا	راست	مەڭد
717	ئەيان	ئايان	47	791	فريوى	فريويي
444	فالق	خالق	٥	794	من حيم	حميم
777	زيندەيە	زيندەي	١	498	اتدعون	تدعون
445	توانای	توانا	٦	498	رزگاری بیّ	ڕڒڰارۆبێ
771	بدردهوام	كدم	١	797	خوا	خوای
771	يفقهون	يتفقهون	1٧	444	پتیش	پێۺ
٣٣.	دڵيان	دلیان به	17	4	الضاليين	الأفلين
777	وجعلوا	وجعلوه	14	7.7	منەرەيە	بنەوەيە
777	رونكر دوهتهوه	كردوهتهوه	19	4.5	كردوون	كرون
777	ويندى ئدو	وينه	18	7.7	عيس	عیسی
770	سروش	سروشت	۲	711	پەرىز بوون	پەرىز بوونى
72.	راستی	بەراستى	٧	414	خوايان	خۆيان
	777 777 776 776 777 777 777 777	الديان ٢١٣ فالق ٢٢٣ فالق ٢٢٣ ويندهيه ٢٢٣ تواناى ٢٢٤ ٢٢ ٢٢ ٢٤ ٢٤ ٢٤ ٢٤ ٢٤ ٢٤ ٢٤ ٢٤ ٢٤ ٢٤	اليان لهيان ٢٩٣ خالق الاستان الهيان ٢٩٣ خالق الاستان الاستان ١٩٢٣ زينده يه ٢٩٣ توانا ١٩٢٣ عدم المدهوام ١٩٢٨ عدم المدهوام ١٩٢٨ يشقهون المهم المشقهون المشقهون المشقهون المشقهون المشتان به الاستان المستان الم	۳۱۳ ئايان ئايان ۲۱ ٥ خالق فالق ۲۲ ۱ زيندهيه ۲۳ ۲ ۳۲ توانا توانا ۳۲ ۱ کهم بهردهوام ۳۲ ۱ کهم بهردهوام ۳۲ ۱ یفقهون ۱۲ ۱ دلیان ۱۹ ۱ کردوه ته وه ویندی نمو ۱ سروش سروش	۳۱۲ ئايان ئەبان ۲۹۱ ۳۲۳ فالق ۲۹۳ ۲۹٤ ۱ زينده ي ۲۹٤ ۳۲٠ توانا توانا ۲۹٤ ۳۲۰ ۱ کمم بهردهوام ۳۲۸ ۳۲۰ ۱ کمم بهردهوام ۳۲۸ ۳۲۰ د نيان به د نيان ۳۳۰ ۳۳۰ ۱۲ کردوه تهوه وجعلوا ۳۳۳ ۳۳۰ ۱۱ وينه ي ئهو ۱۱۳ ۳۲۷ ۳۳۰ ۱۱ وينه ي ئهو ۳۳۷ ۳۲۰ ۱۱ ۳۰۷ ۳۲۱ ۳۲۰ ۲ ۳۱۱ ۳۱۱	فريوى ٢٩١ كايان ئهيان ئهيان ٢٩٣ من حيم ٢٩٣ من خالق فالق ٢٩٣ من حيم ٢٩٣ من حيم ١ ٢٩٣ من زينده ي ٢٩٣ كال زينده ي ٢٩٣ كال توانا تواناي ٢٩٤ كال توانا تواناي ٢٩٤ كال كالم بهردهوام ٢٩٨ كالم بهردهوام ٢٩٨ يتفقهون يفقهون ١٢٩٨ بينيش ٢٩٨ كالم يتفقهون يفقهون ٢٩٨ كالم الضالين ٢٩٨ كالم دليان به دليان به دليان كالم ٢٣٠ كالم وجعلوه وجعلوا ٢٣٨ كردووتهوه ووتكردووتهوه ٢٣٨ كردووتهوه ووتكردووتهوه ٢٣٣ عيس ٢٠٠ كالم وينه وينهي ئهو ٢٣٨ عيس ٢٠٠ كالم وينهي ئهو ٢٣٨ عيس ٢٠٠ كالم وينهي ئهو ٢٣٨ عيس ٢٠٠ كالمروشت وينهي ئهو ٢٣٨ عيس ٢٠٠ كالمروشت سروش ٢٣٨ عيس ٢٠٠ كالمروشت سروش ٢٣٨ عيس ٢٠٠ كالمروشت سروش

All Commences